

4. Koniowate muszą być identyfikowane w następujący sposób:

- (i) w przypadku zarejestrowanych koni, za pośrednictwem dokumentu identyfikacyjnego, przewidzianego w dyrektywie 90/427/EWG⁵, który szczególnie musi potwierdzić, że art. 5 ust. 5 i 6 zostały spełnione. Urzędowy lekarz weterynarii będzie musiał wstrzymać ważność tego dokumentu na okres zakazów uwzględnionych w ust. 5 oraz w art. 5. Po uboju zarejestrowanego konia, dokument ten powinien wrócić do władzy, która go wydała. Procedura wprowadzenia tego punktu będzie przyjęta przez Komisję zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 24;
- (ii) dla koniowatych przeznaczonych do chowu i produkcji, metoda identyfikacji zostanie ustalona przez Komisję w zgodzie z procedurą ustanowioną w art. 24.

Do czasu wprowadzenia w życie tej metody stosowane będą oficjalnie zatwierdzone krajowe metody identyfikacyjne, pod warunkiem, że Komisja oraz inne Państwa Członkowskie zostaną o nich powiadomione w ciągu trzech miesięcy od przyjęcia niniejszej dyrektywy.

5. Dodatkowo, oprócz wymagań ustanowionych w art. 5, koniowate nie mogą pochodzić z gospodarstwa, które było obiektem jednego z następujących zakazów:

- a) jeśli znajdujące się w gospodarstwie zwierzęta gatunków podatnych na chorobę nie zostały ubite, czas zakazu dotyczący gospodarstwa pochodzenia musi liczyć przynajmniej:
 - sześć miesięcy w przypadku koniowatych podejrzanych o zarażenie się zarazą stadniczą koni, licząc od daty ostatniego faktycznego lub prawdopodobnego kontaktu z chorym zwierzęciem. Jednak w przypadku ogiera zakaz ten stosuje się do czasu jego wykastrowania,
 - sześć miesięcy w przypadku nosaczyny lub wirusowego zapalenia mózgu i rdzenia koni, licząc od dnia, w którym koniowate cierpiące na jedną z wymienionych chorób zostały ubite,
 - w przypadku anemii zakaźnej, aż do dnia z którym po ubiciu zakażonych zwierząt pozostałe zwierzęta wykazały ujemną reakcję na dwa testy Cogginsa wykonane w trzymiesięcznych odstępach,
 - sześć miesięcy w przypadku pęcherzykowego zapalenia jamy ustnej,
 - jeden miesiąc od ostatnio notowanego przypadku występowania wścieklizny,
 - 15 dni od ostatnio notowanego przypadku węglik;
- b) jeżeli wszystkie zwierzęta należące do gatunków wrażliwych na chorobę stwierdzoną w gospodarstwie zostały ubite, a obiekty poddano dezynfekcji, czas zakazu będzie wynosić 30 dni, licząc od dnia w którym zwierzęta zostały zniszczone, a obiekty poddane dezynfekcji. Wyjątek stanowi węglik, w przypadku którego okres zakazu

⁵Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 55.

wynosi 15 dni.

Właściwe władze mogą odstąpić od tych środków zapobiegawczych w stosunku do hipodromów i torów wyścigów konnych, powiadomiwszy Komisję o istocie każdego przyznanego odstępstwa.

6. W przypadku, gdy Państwo Członkowskie określa lub określiło dobrowolny lub obowiązkowy program kontrolowania choroby, na którą podatne są koniowate, wówczas w ciągu sześciu miesięcy od ogłoszenia niniejszej dyrektywy może ono przedłożyć ten program Komisji, przedstawiając w szczególności:

- rozmieszczenie choroby na jego terytorium,
- powody podjęcia programu, biorąc pod uwagę znaczenie choroby oraz jego koszt w stosunku do przewidywanych korzyści,
- obszar geograficzny, na którym zostanie wprowadzony ten program,
- zróżnicowany status, który ma być stosowany w stosunku do placówek, standardy, które muszą zostać osiągnięte dla każdego gatunku oraz procedury testów, które będą zastosowane,
- procedury monitorowania programu,
- konsekwencje utraty statusu gospodarstwa niezależnie od przyczyn,
- środki, które zostaną podjęte, jeśli rezultaty testów przeprowadzonych zgodnie z założeniami programu będą pozytywne,
- nie dyskryminujący charakter handlu na terytorium zainteresowanego Państwa Członkowskiego w odniesieniu do handlu wewnątrzspółnotowego.

Komisja zbada programy przedstawione przez Państwa Członkowskie. Jeżeli będą one właściwe, wówczas zatwierdzi je zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 24. Zgodnie z tą samą procedurą można określić wszelkie ogólne lub uzupełniające gwarancje, które mogą być wymagane w handlu wewnątrzspółnotowym. Gwarancje takie nie mogą wykraczać poza wymagane przez Państwo Członkowskie na swoim własnym terytorium.

Programy dostarczone przez Państwa Członkowskie mogą być poprawione i uzupełnione zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 25. Zgodnie z tą samą procedurą zatwierdzone mogą zostać zmiany lub uzupełnienia do wcześniej zatwierdzonych programów oraz do gwarancji określonych zgodnie z akapitem drugim.

Artykuł 5

1. Państwo Członkowskie, które nie jest wolne od afrykańskiego pomoru koni w rozumieniu art. 2 lit. f) może wysyłać koniowate z tej części swojego terytorium, która jest uważana za zakażoną w znaczeniu ust. 2 niniejszego artykułu, tylko zgodnie z warunkami ustanowionymi w tym artykule ust. 3.

2. a) Część terytorium Państwa Członkowskiego będzie uznana za zakażoną afrykańskim pomorem koni, jeżeli:

- kliniczne, serologiczne (u nie szczepionych koni) oraz/lub epidemiologiczne świadectwo ujawniło występowanie afrykańskiego pomoru koni w ciągu ostatnich dwóch lat,
 - w ciągu ostatnich 12 miesięcy przeprowadzano szczepienia przeciwko afrykańskiemu pomorowi koni,
- b) Część terytorium uważana za zakażone afrykańskim pomorem koni musi jako minimum obejmować:
- strefę ochronną o promieniu przynajmniej 100 km wokół każdego centrum zakażenia,
 - strefę dozoru, rozciągającą się przynajmniej na 50 kilometrów poza strefę ochronną, w której przez przynajmniej 12 miesięcy nie wykonano żadnych szczepień.
- c) strefy określone w lit. b) muszą być ściśle określone oraz muszą uwzględnić czynniki geograficzne, ekologiczne i epidemiologiczne związane z tą chorobą epidemiologiczną.
- d) wszystkie zaszczepione koniowate, znajdujące się w strefie ochronnej, muszą zostać zarejestrowane oraz oznaczone w czasie szczepienia wyraźnym, nie dającym się zmyć znakiem, rozpoznawalnym zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 24.

Dokument identyfikacyjny lub/oraz świadectwo zdrowia powinny wyraźnie wykazywać przeprowadzenie takiego szczepienia.

- e) Koniowate oraz ich przemieszczanie w zakresie sfer określonych w lit. b) muszą podlegać odpowiedniej kontroli weterynaryjnej za którą odpowiadają właściwe władze centralne. Tylko te koniowate, które spełniają wymagania ustanowione w ust. 3 mogą opuścić strefy określone w lit. b).
3. Państwo Członkowskie może wysyłać z terytorium określonego w ust. 2 lit. b) tylko te koniowate, które odpowiadają następującym wymaganiom:
- a) muszą być wysyłane tylko w pewnych okresach roku kalendarzowego, mając na względzie aktywność owadów przenoszących choroby, co zostanie określone zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 25;
 - b) nie mogą wykazywać klinicznych objawów afrykańskiego pomoru koni w dniu badania określonego w art. 4 ust. 1;
 - c) jeśli nie były szczepione przeciwko afrykańskiemu pomorowi koni, muszą dwukrotnie przejść oraz wykazać negatywną reakcję w uzupełniającym teście odczynu wiązania dopełniacza na afrykański pomór, opisanym w załączniku D, z przerwą 21 do 30 dni między dwoma testami, z których drugi musi być wykonany w ciągu 10 dni poprzedzających wysłanie,
 - jeśli zostały zaszczepione, szczepienie nie mogło zostać wykonane w ciągu

ostatnich dwóch miesięcy oraz zwierzęta musiały przejść test odczynu wiązania dopełniacza opisany w załączniku D w wyżej wymienionych przerwach, nie wykazując przy tym wzrostu miana przeciwciał. Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 24, Komisja może uznać inne metody kontrolne w oparciu o opinię Naukowego Komitetu Weterynaryjnego;

- d) muszą przebywać na stacji kwarantanny przez okres przynajmniej 40 dni poprzedzających wysłanie;
- e) podczas kwarantanny oraz podczas transportu ze stacji kwarantanny do miejsca wysłania, muszą być zabezpieczone przed insektami przenoszącymi choroby.

4. W charakterze przejściowym oraz do czasu wprowadzenia środków wspólnotowych ujednolicających przepisy kontroli oraz środki zwalczające afrykański pomór koni, które, działając kwalifikowaną większością, w oparciu o propozycje Komisji, Rada ma podjąć przed dniem 1 lipca 1991 r. Komisja, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 25 określi granice terytorium zakażonego, zgodnie z ust. 1 lit. b) przed dniem 1 listopada 1990 r.

5. Komisja może odpowiednio do warunków epidemiologicznych uzupełnić decyzję podjętą zgodnie z ust. 4, działając zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 25.

6. W razie konieczności, Rada stanowiąc kwalifikowaną większością na wniosek Komisji, opierając się na sprawozdaniu o nabytym doświadczeniu, zrewidować niniejszy artykuł w ciągu dwóch lat.

Artykuł 6

Państwa Członkowskie, które wprowadzą alternatywny system kontroli dostarczający gwarancji równoważnych tym ustanowionym w art. 4 ust. 5 odnośnie przemieszczania koniowatych oraz zarejestrowanych koniowatych w obrębie ich terytoriów, zwłaszcza za pośrednictwem dokumentu identyfikacyjnego, mogą wzajemnie udzielić sobie odstępstwa od przepisów art. 4 ust. 1 zdanie drugie oraz art. 8 ust. 1 tiret drugie.

Państwa Członkowskie Powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 7

1. Koniowate muszą być jak najszybciej przetransportowane z gospodarstwa pochodzenia albo bezpośrednio, albo przez zatwierdzony punkt skupu lub miejsce zbiorcze, jak określono w art. 3 ust. 6 dyrektywy 64/432/EWG, do miejsca ich przeznaczenia w pojazdach lub kontenerach, które były regularnie czyszczone i dezynfekowane, a dezynfekcji dokonywano w odstępach czasu określonych przez wysyłające Państwo Członkowskie. Pojazdy muszą być zaprojektowane w taki sposób, aby podczas transportu nie gubić odchodów, słomy czy paszy koniowatych. Transport musi być zorganizowany w taki sposób, aby skutecznie zapewnić zdrowie i dobro koniowatych.

2. Państwo Członkowskie, będące państwem przeznaczenia może zezwolić na ogólne lub ograniczone odstępstwa od określonych wymagań art. 4 ust. 5 dla wszystkich zwierząt opatrzonych specjalnymi znakami wskazującymi na ich przeznaczenie do uboju, pod warunkiem, że świadectwo przewiduje takie odstępstwo.

W przypadku udzielenia takiego odstępstwa, koniowate przeznaczone na ubój muszą być przetransportowane bezpośrednio do wyznaczonej rzeźni oraz muszą zostać ubite w ciągu

pięciu dni od ich przybycia do rzeźni.

3. Urzędowy lekarz weterynarii musi odnotować numer identyfikacyjny lub numer dokumentu identyfikacyjnego ubitego zwierzęcia oraz przedstawić go właściwym władzom miejsca wysłania na ich żądanie, jako potwierdzenie faktu, że zwierzę zostało ubite.

Artykuł 8

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że:

- zarejestrowane koniowate, które opuszczają swoje gospodarstwo zostają zaopatrzone w dokumenty identyfikacyjne, ustanowione w art. 4 ust. 4, oraz - jeśli przeznaczone są do handlu wewnątrzspółnotowym - w potwierdzenie przewidziane w załączniku B.
- koniowate do chowu, produkcji czy uboju zostają zaopatrzone w świadectwo zdrowia towarzyszące im podczas transportu, zgodnie z załącznikiem C niniejszej dyrektywy.

Świadectwo lub w przypadku dokumentu identyfikacyjnego, formularz zawierający szczegóły o zdrowiu zwierząt, muszą, bez uszczerbku dla przepisów art. 6, zostać wystawione na 48 godzin poprzedzających załadunek, albo nie później niż w ciągu ostatniego dnia roboczego poprzedzającego załadunek. Muszą one zostać wystawione przynajmniej w jednym z oficjalnych języków Państwa Członkowskiego będącego państwem przeznaczenia. Okres ważności świadectwa wynosi 10 dni. Świadectwo musi składać się z pojedynczej kartki.

2. Przywóz koniowatych, innych niż koniowate zarejestrowane, może zostać objęty pojedynczym świadectwem zdrowia dla partii zwierząt, niż świadectwem indywidualnym określonym w ust. 1 tiret drugie.

Artykuł 9

Przepisy kontrolne i środki ochronne stosowane w handlu wewnątrzspółnotowym koniowatymi zostaną przyjęte przez Radę w myśl jej decyzji o kontrolach weterynaryjnych dotyczących handlu wewnątrzspółnotowym zwierzętami, w kontekście wprowadzenia rynku wewnętrznego.

Artykuł 10

Eksperci weterynaryjni Komisji mogą, w zakresie niezbędnym dla zapewnienia jednakowego stosowania niniejszej dyrektywy i we współdziałaniu z właściwymi władzami krajowymi, przeprowadzać inspekcje na miejscu. Komisja informuje Państwa Członkowskie o wynikach takich inspekcji.

Państwa Członkowskie, na terytorium, których przeprowadzane są inspekcje, zapewniają ekspertom wszelką niezbędną pomoc przy wykonywaniu ich zadań.

Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 24.

ROZDZIAŁ III

Przepisy dla przywozów z państw trzecich

Artykuł 11

1. Koniowate przywożone do Wspólnoty muszą spełniać warunki ustalone w art. 12-16.
2. Do czasu wejścia w życie decyzji przyjętych zgodnie z art. 12-16, Państwa Członkowskie w odniesieniu do przywozu koniowatych z państw trzecich będą stosowały warunki przynajmniej równorzędne wobec wynikających z zastosowania rozdziału II.

Artykuł 12

1. Aby koniowate mogły być przywożone, muszą pochodzić z państwa trzeciego lub jego części, pojawiającego się na liście umieszczonej w oddzielnej kolumnie, która zostanie dodana do wykazu ustalonego zgodnie z art. 3 dyrektywy 72/462/EWG.
2. Procedury i kryteria dla przygotowania modyfikacji i publikacji wykazu państw trzecich lub ich części, przewidzianych w art. 3 dyrektywy 72/462/EWG, będą miały zastosowanie do wykazu stosowanego do przywozów koniowatych.

Artykuł 13

1. Koniowate muszą pochodzić z państw trzecich:
 - a) wolnych od afrykańskiego pomoru koni;
 - b) od dwóch lat wolnych od wenezuelskiego zapalenia mózgu i rdzenia koni (VEE);
 - c) od sześciu miesięcy wolnych od zarazy stadniczej koni i nosacizny.
2. Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 24, Komisja może:
 - a) zdecydować, że przepisy ust. 1 stosuje się tylko do części terytorium państwa trzeciego. W przypadku, gdy wymagania dotyczące afrykańskiego pomoru koni stosuje się w oparciu o podział na regiony, wówczas przynajmniej środki przewidziane w art. 5 ust. 2 i 3 muszą być spełnione;
 - b) zażądać dodatkowych gwarancji dotyczących chorób nie występujących na terytorium Wspólnoty.

Artykuł 14

Przed dniem załadunku do transportu do Państwa Członkowskiego przeznaczenia, koniowate muszą przebywać na terytorium lub części terytorium państwa trzeciego, albo w przypadku podziału na regiony, na części terytorium określonego stosownie do art. 13 ust. 2 lit. a), bez przerwy, przez okres ustalony w decyzjach, które zostaną przyjęte zgodnie z art. 15.

Muszą one pochodzić z gospodarstwa umieszczonego pod nadzorem weterynaryjnym.

Artykuł 15

Przywóz koniowatych z terytorium państwa trzeciego lub jego części zgodnie z art. 12 ust. 1, co ustanowiono według art. 13 ust. 2 lit. a), zostanie zatwierdzony tylko wówczas, jeżeli koniowate są poza wymaganiami art. 13:

- a) spełniają warunki inspekcji weterynaryjnej, przyjęte w odniesieniu do określonych gatunków oraz do kategorii koniowatych, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 24 dotyczącą przywozu koniowatych z tego kraju.

Podstawą dla ustalenia warunków sanitarnych zwierząt zgodnie z ust. 1 będą normy ustanowione w art. 4 i 5; oraz

- b) w przypadku państwa trzeciego, który przez okres przynajmniej sześciu miesięcy nie był wolny od pęcherzykowego zapalenia jamy ustnej lub wirusowego zapalenia tętnic, koniowate muszą spełniać następujące wymagania:
- (i) muszą pochodzić z gospodarstwa, które było wolne od pęcherzykowego zapalenia jamy ustnej przez przynajmniej sześć miesięcy oraz muszą wykazać negatywną reakcję na test serologiczny przeprowadzony przed wysyłką;
 - (ii) w przypadku wirusowego zapalenia tętnic, samce koniowatych muszą – niezależnie od przepisów art. 19 pkt (ii) - wykazać negatywną reakcję na test serologiczny lub test izolacji wirusa, albo na każdy inny test uznany zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 24 gwarantujący nieobecność wirusa.

Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 24 oraz po uzyskaniu opinii Naukowego Komitetu Weterynaryjnego, Komisja może określić kategorie samców koniowatych, do których ten wymóg będzie się odnosił.

Artykuł 16

1. Koniowate muszą być identyfikowane zgodnie z art. 4 ust. 4 oraz muszą być zaopatrzone w świadectwo wystawione przez urzędowego lekarza weterynarii z państwa trzeciego wywozu. Świadectwo to musi:

- a) być wystawione w dniu załadunku zwierząt do wysyłki do Państwa Członkowskiego lub, w przypadku zarejestrowanych koni, w ostatnim dniu roboczym poprzedzającym załadunek;
- b) być wystawione w przynajmniej jednym z oficjalnych języków Państwa Członkowskiego przeznaczenia oraz w jednym z języków Państw Członkowskiego w którym przeprowadza się inspekcję podczas przywozu;
- c) towarzyszyć zwierzętom w oryginale;
- d) zaświadczać, że zwierzęta spełniają wymagania niniejszej dyrektywy, oraz te, które zostały ustalone w odniesieniu do przywozu z państw trzecich zgodnie z niniejszą dyrektywą;
- e) składać się z pojedynczej kartki;
- f) być wystawione dla pojedynczego odbiorcy albo w przypadku zwierząt do uboju dla partii zwierząt, założywszy, że zwierzęta te są odpowiednio oznakowane i identyfikowane;

Jeśli Państwa Członkowskie skorzystają z tej możliwości, wówczas powiadamiają o

tym Komisję.

2. Świadczenie musi być wystawione na formularzu stosownym do wzoru ustalonego z godnie z procedurą przewidzianą w art. 24.

Artykuł 17

W celu sprawdzenia, czy przepisy niniejszej dyrektywy, w szczególności art. 12 ust. 2, są stosowane w praktyce, eksperci weterynaryjni Państw Członkowskich oraz Komisja będą przeprowadzać kontrole na miejscu.

Jeśli kontrole przeprowadzone w granicach przepisów niniejszego artykułu ujawnią poważne fakty przeciwko zatwierdzonemu gospodarstwu, wówczas Komisja natychmiast poinformuje Państwa Członkowskie i niezwłocznie podejmie decyzje tymczasowo zawieszające uprawnienia. Decyzja końcowa zostanie podjęta zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 25.

Eksperti z Państw Członkowskich, którym zostaną powierzone powyższe kontrole będą zatrudnieni przez Komisję działającą na podstawie propozycji z Państw Członkowskich.

Kontrole te będą dokonywane w imieniu Wspólnoty, która poniesie koszty wszelkich wydatków z tym związanych.

Częstotliwość i szczegóły tych kontroli zostaną określone zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 24.

Artykuł 18

1. Natychmiast po przybyciu do Państwa Członkowskiego przeznaczenia, koniowate przeznaczone na ubój zostaną przewiezione do rzeźni albo bezpośrednio, albo po przejściu przez punkt skupu czy miejsce zbiorcze, i zgodnie z warunkami inspekcji weterynaryjnej zostaną ubite w okresie czasu przewidzianym w decyzjach, które zostaną przyjęte na podstawie art. 15.

2. Bez wpływu na zastosowanie jakichkolwiek warunków specjalnych, które mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 24, właściwe władze Państwa Członkowskiego przeznaczenia mogą na podstawie warunków sanitarnych zwierząt wyznaczyć rzeźnię, do której muszą być zabrane zwierzęta koniowate.

Artykuł 19

Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 24:

- (i) może zdecydować, że przywóz z państwa trzeciego lub jego części będzie ograniczony do poszczególnych gatunków i kategorii;
- (ii) niezależnie od art. 15, może ustalić warunki specjalne dla tymczasowego wprowadzania na terytorium Wspólnoty zarejestrowanych koniowatych lub koniowatych przeznaczonych do użytku specjalnego oraz ich powtórnego wprowadzania na terytorium Wspólnoty po ich tymczasowym wywozie;
- (iii) określi warunki dotyczące zamiany wprowadzenia czasowego na wprowadzenie stałe.

Artykuł 20

1. Procedury ogólne mające zastosowanie podczas kontroli dokonywanych w państwach trzecich lub podczas kontroli zwierząt przywożonych z państw trzecich zostaną określone przez Radę nie później niż dnia 31 grudnia 1990 r.

Oczekując na wprowadzenie w życie decyzji określonych w akapicie pierwszym, w mocy pozostają przepisy krajowe będące w zgodzie z ogólnymi zasadami Traktatu.

2. Koniowate nie mogą być przywożone, jeśli podczas kontroli przywozowych zaleconych w ust. 1 zostało ustalone, że:

- koniowate nie pochodzą z terytorium państwa trzeciego lub jego części, zgodnie z tym, co określono w art. 13 ust. 2 lit. a), włączonego do wykazu ustanowionego zgodnie z art. 12 ust. 1,
- koniowate są chore lub podejrzane o zarażenie, albo są nosicielami choroby zakaźnej lub zaraźliwej,
- warunki ustanowione w niniejszej dyrektywie nie zostały spełnione przez państwo trzecie wywozu,
- świadectwo towarzyszące zwierzętom nie spełnia warunków określonych w art. 17
- koniowate były leczone substancjami zakazanymi w zapisach wspólnotowych.

3. Bez uszczerbku dla jakichkolwiek warunków specjalnych, które mogą być przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 24, właściwe władze Państwa Członkowskiego przeznaczenia mogą, na podstawie zdrowia zwierząt oraz w przypadku, gdy nie wydano zgody, odesłać z powrotem zwierzęta, którym odmówiono wstępu zgodnie z ust. 1 albo wyznaczyć rzeźnię do której zostaną zabrane te koniowate.

Artykuł 21

1. Bez uszczerbku dla postanowień art. 13, jeżeli w państwie trzecim wybuchnie lub rozszerzy się choroba zakaźna lub zaraźliwa mogąca zagrozić zdrowiu zwierząt w jednym z Państw Członkowskich lub jeśli jakiś inny powód dotyczący zdrowia zwierząt usprawiedliwi takie postępowanie, wówczas Państwo Członkowskie, którego to dotyczy zakazuje przywozu gatunków zwierząt objętych niniejszą dyrektywą, bez względu na to, czy przywożonych bezpośrednio, czy też za pośrednictwem innego Państwa Członkowskiego z całego państwa trzeciego albo też części jego terytorium.

2. Środki podjęte przez Państwa Członkowskie w niniejszym ust. 1 oraz powiadomienie o zaprzestaniu stosowania tych środków muszą być natychmiast podane do wiadomości innym Państwom Członkowskim oraz Komisji, wraz z podaniem powodów, dla których zostały podjęte.

Stały Komitet Weterynaryjny zbiera się możliwie jak najszybciej po otrzymaniu wspomnianej wiadomości oraz, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 25, decyduje, czy należy zmienić te środki, głównie w celu zapewnienia ich koordynacji ze środkami podjętymi przez Państwa Członkowskie, czy też należy je wycofać.

Jeżeli zaistnieje sytuacja określona w ust. 1 i jeśli konieczne wyda się przyjęcie środków podjętych zgodnie z tym ustępem inne Państwa Członkowskie, zmienionych w razie konieczności zgodnie z akapitem drugim, właściwe środki zostaną przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 25.

3. Wznowienie przywozu z zainteresowanego państwa trzeciego zostanie zatwierdzone zgodnie z tą samą procedurą.

ROZDZIAŁ IV

Przepisy końcowe

Artykuł 22

Przepisy niniejszej dyrektywy, w szczególności te zawarte w art. 4 ust. 1 zdanie drugie oraz w art. 6, 8 i 20 zostaną skontrolowane przed dniem 1 stycznia 1993 r. w ramach propozycji odnoszących się do wprowadzenia rynku wewnętrznego, o których Rada zadecyduje kwalifikowaną większością głosów.

Artykuł 23

Załączniki do niniejszej dyrektywy zostaną zmienione przez Komisję zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 25.

Artykuł 24

1. W przypadkach, gdy ma być stosowana procedura ustalona w niniejszym artykule, przewodniczący niezwłocznie przedstawia dane zagadnienie na forum Stałego Komitetu Weterynaryjnego, ustanowionego decyzją 68/361/EWG⁶ (zwanego dalej „Komitetem”), czyniąc to albo z własnej inicjatywy lub też na wniosek Państwa Członkowskiego.

2. Przedstawiciel Komisji przedłoży Komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet przedstawia swoją opinię na temat tego projektu w terminie ustalonym przez przewodniczącego w zależności od stopnia pilności sprawy. Opinię przyjmuje się większością ustanowioną w art. 148 ust. 2 Traktatu. W przypadku decyzji, które Rada musi przyjąć na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie są ważne w sposób określony w poprzednim artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. Komisja przyjmie przewidziane środki, jeżeli są one zgodne z opinią Komitetu.

4. Jeżeli przewidziane środki nie są zgodne z opinią komitetu lub w przypadku braku opinii, Komisja bezzwłocznie przedłoży Radzie wniosek w sprawie środków, jakie powinny zostać objęte. Rada stanowi kwalifikowaną większością głosów.

Jeżeli w ciągu trzech miesięcy od daty skierowania propozycji do Rady nie podejmie ona działania, wówczas projektowane środki zostaną przyjęte przez Komisję, z wyjątkiem sytuacji, gdy Rada zwykłą większością głosów zadecydowała przeciwko tym środkom.

Artykuł 25

1. W celu przeprowadzenia procedury określonej niniejszym artykułem, przewodniczący,

⁶ Dz.U. nr L 255 z 18.10.1968, str. 23.

z własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego, przedkłada kwestię Komitetowi.

2. Przedstawiciel Komisji przedłoży Komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet przedstawia swoją opinię na temat tego projektu w terminie ustalonym przez przewodniczącego w zależności od stopnia pilności sprawy. Opinię przyjmuje się większością ustanowioną w art. 148 ust. 2 Traktatu. w przypadku decyzji, które Rada musi przyjąć na bazie propozycji z Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie są ważne w sposób określony w poprzednim artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. Komisja przyjmie przewidziane środki, jeżeli są one zgodne z opinią Komitetu.

4. Jeżeli przewidziane środki nie są zgodne z opinią komitetu lub w przypadku braku opinii, Komisja bezzwłocznie przedłoży Radzie wniosek w sprawie środków, jakie powinny zostać objęte. Rada stanowi kwalifikowaną większością głosów.

Jeżeli w ciągu 15 dni od daty skierowania propozycji do Rady nie podejmie ona działania, wówczas projektowane środki zostaną przyjęte przez Komisję, z wyjątkiem sytuacji, gdy Rada zwykłą większością głosów zdecydowała przeciwko tym środkom.

Artykuł 26

Art. 34 dyrektywy 72/462/EWG stosuje się do wymogów ustanowionych w rozdziale III niniejszej dyrektywy.

Artykuł 27

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 1 stycznia 1992 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 28

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 26 czerwca 1990 r.

W imieniu Rady

M. O'KENNEDY

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK A

CHOROBY PODLEGAJĄCE OBOWIĄZKOWI ZGŁASZANIA

Następujące choroby podlegają obowiązkowi zgłaszania:

- zaraza stadnicza koni
- nosacizna
- zapalenie mózgu i rdzenia koni (wszystkich typów, włączając wenezuelskie zapalenie mózgu i rdzenia koni)
- anemia zakaźna
- wścieklizna
- wąglik
- afrykański pomór koni
- pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej

ZAŁĄCZNIK B

INFORMACJA O ZDROWIU^a

Ja, niżej podpisany zaświadczam^b, że koniowate, opisane powyżej, spełniają następujące wymagania:

- a) zostały dzisiaj przebadane i nie wykazują klinicznych objawów choroby;
- b) nie są przeznaczone do uboju w państwowym programie eliminowania chorób zakaźnych i zaraźliwych ;
- c) nie pochodzą z terytorium lub części terytorium Państwa Członkowskiego/państwa trzeciego, które były przedmiotem restrykcji z powodu afrykańskiego pomoru koni;
- d) nie pochodzą z gospodarstwa, które było przedmiotem zakazów z powodu zdrowia zwierząt, ani też nie miały kontaktu ze koniowatymi pochodzącymi z gospodarstwa, które było przedmiotem zakazów z powodu zdrowia zwierząt w okresie czasu ustalonym w art. 4 ust. 6 dyrektywy 90/426/EWG;
- e) zgodnie z tym, co mi wiadomo nie miały kontaktu ze koniowatymi cierpiącymi na chorobę zakaźną lub zaraźliwą w okresie poprzedzającym załadunek, ustalonym w art. 4 ust. 2.

Data	Miejsce	Pieczęć i podpis urzędowego lekarza weterynarii ¹

¹ Nazwisko wielkimi literami oraz stanowisko

^a Nie wymagane, w przypadku gdy istnieje obopólna zgoda zgodnie z art. 6.

^b Ważne przez 10 dni.

ZAŁĄCZNIK C

WZÓR

ŚWIADECTWO ZDROWIA

dla handlu między Państwami Członkowskimi EWG

KONIOWATE

Nr:

Wysyłające Państwo Członkowskie:

Odpowiedzialne Ministerstwo:

Odpowiedzialny departament terytorialny:

I. Ilość koniowatych

II. Identyfikacja koniowatych:

Liczba koniowatych ¹	Gatunki: koń, osioł, muł, osłomuł	Rasa, wiek, płeć	Metoda identyfikacji oraz identyfikacja ²

¹ Rodzaj specjalnego znaku w przypadku zwierząt do uboju.

² Do świadectwa może zostać dołączony dokument identyfikujący koniowate pod warunkiem, że podany jest w nim jego numer.

III. Miejsce pochodzenia i przeznaczenia zwierzęcia / zwierząt:

Zwierzę / zwierzęta / ma / mają zostać wysłane z:

.....
(Miejsce wywozu)

do
(Państwo Członkowskie i miejsce przeznaczenia)

Nazwisko i adres wysyłającego

Nazwisko i adres odbiorcy

.....

IV. Informacja zdrowotna ^a

Ja, niżej podpisany zaświadczam, że opisane powyżej zwierzę / zwierzęta spełnia / spełniają następujące wymagania:

- 1) było / były dzisiaj badane i nie wykazuje / nie wykazują klinicznych objawów choroby;
- 2) nie jest / nie są przeznaczone do uboju w związku z państwowym programem eliminowania chorób zakaźnych i zaraźliwych;
- 3) a) nie pochodzi / nie pochodzą z terytorium lub części terytorium Państwa Członkowskiego / państwa trzeciego, które są przedmiotem restrykcji z powodu afrykańskiego pomoru koni;
- b) było / były szczepione przeciwko afrykańskiemu pomorowi koni dnia.....^b nie było / nie były szczepione przeciwko afrykańskiemu pomorowi koni ^b
- 4) nie pochodzi / pochodzą z gospodarstwa, które było przedmiotem zakazów z powodu zdrowia zwierząt, ani nie miały kontaktu z koniowatymi z gospodarstwa objętego zakazem z powodu zdrowia zwierząt w okresie czasu ustalonym w art. 4 ust. 6 dyrektywy 90/426/EWG;
- 5) zgodnie z tym, co mi wiadomo nie miało / nie miały kontaktu z koniowatymi cierpiącymi na choroby zakaźne lub zaraźliwe podczas okresu czasu poprzedzającego badanie, ustanowionego w art. 4 ust. 2 wyżej wymienionej dyrektywy.

V. Świadcstwo to jest ważne 10 dni.

(Miejsce)....., (data).....

.....
(Podpis)
(Nazwisko dużymi literami oraz stanowisko podpisującego lekarza weterynarii)¹

^a Informacja ta nie jest konieczna w przypadku, gdy istnieje obopólne porozumienie zgodnie z art. 6 dyrektywy 90/426/EWG.

^b Niepotrzebne skreślić.

¹ W Niemczech „Beamteter Tierarzt”; w Belgii „Inspecteur veterinaire” lub „Inspecteur Dierenarts”; we Francji „Veterinaire officiel”; we Włoszech „Veterinario provinciale”; w Luksemburgu „Inspecteur veterinaire”; w Niderlandach „Officieel Dierenarts”; w Danii „Autoriseret Dyrlaege”; w Irlandii „Veterinary Inspector”; w Wielkiej Brytanii „Veterinary Inspector”; w Hiszpanii „Inspector Veterinario”; w Portugalii „Inspector Veterinario”.

ZAŁĄCZNIK D

AFRYKAŃSKA CHOROBA KONI

DIAGNOZA

Odczyn wiązania dopełniacza

Antygen jest przygotowany z mózgow jednomiesięcznych myszek, zaszczepionych domózgowo neutropowym szczepem wirusa. Przy czym można to wykonać metodą Bourdina. Zamrożone mózgi są rozdrobnione w buforze Veronal w ilości 10 mózgow na 12 ml buforu. Otrzymana zawiesina jest wirowana przez godzinę przy 10 000 obrotów na minutę w 4°C. Supernatant stanowi antygen. Powinien on być użyty najlepiej bez dalszej modyfikacji, lecz może być inaktywowany beta - propiolaktonem. Inaktywacja może być osiągnięta przez dodanie 0,1 ml 3% roztworu beta - propiolaktanu w wodzie destylowanej do każdego 0,9 ml antygeny oraz wytrząsanie mieszaniny przez trzy godziny w temperaturze pokojowej w wentylowanym boksie lub w czasie osiemnastu godzin przy 4°C. Można również użyć metody Casalsa (Casals J. (1949): *Pro Soc Exptl Bici Med*, 70.339).

W przypadku braku międzynarodowej standardowej surowicy, antygen powinien być miareczkowany z użyciem lokalnie przygotowanej dodatniej surowicy kontrolnej.

Surowica powinna być podgrzewana przez 30 minut przy temperaturze 60°C. Aby uniknąć aktywności antykomplementarnej, surowice powinny być oddzielone od krwi tak szybko jak to tylko jest możliwe, w szczególności surowice osłów. W teście powinny być użyte dodatnie i ujemne surowice kontrolne.

Można wykorzystać albo makro-technikę albo mikro-technikę. W obu przypadkach odczyt jest dokonywany przy 50% hemolizy.

Do jednej objętości podwójnie rozcieńczonej surowicy należy dodać jedną objętość antygeny tak aby zawierała ona dwie jednostki. Po wymieszaniu należy tę mieszaninę pozostawić na 15 minut w temperaturze pokojowej. Następnie należy dodać dwie objętości dopełniacza zawierające 5 jednostek, wymieszać, nakryć płytką i pozostawić na 18 godzin w temperaturze 4°C. Dopełniacz powinien być miareczkowany w obecności antygeny, aby wyeliminować wszystkie efekty antykomplementarne. Po pozostawieniu płytek na dalsze 15 minut w temperaturze pokojowej należy dodać jedną objętość uczulonych erytrocytów owczych, rozcieńczonych do 3%. Następnie należy wymieszać oraz inkubować przy 37°C przez 30 minut, mieszając powtórnie po 15 minutach inkubacji. Jeśli używane są płytki, wiruje się je przez 5 minut przy 1 500 obrotach na minutę w 4°C.

DYREKTYWA RADY

z dnia 15 lipca 1991 r.

ustanawiająca zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych zwierząt wprowadzanych na rynek Wspólnoty z państw trzecich i zmieniająca dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG

(91/496/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

a także mając na uwadze, co następuje:

żywe zwierzęta są wyszczególnione w wykazie zamieszczonym w załączniku II do Traktatu;

ustalenie zasad na poziomie Wspólnoty w sprawie organizacji kontroli weterynaryjnych dotyczących zwierząt pochodzących z państw trzecich pomaga zabezpieczyć dostawy i zapewnia stabilność rynku oraz prowadzi do harmonizacji środków niezbędnych do zapewnienia ochrony zdrowia zwierząt;

art. 23 dyrektywy Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami mając na względzie wprowadzenie rynku wewnętrznego³, określa w szczególności konieczność ustalenia przez Radę przepisów i zasad ogólnych stosowanych w kontrolach dotyczących przywozu z państw trzecich zwierząt objętych powyższą dyrektywą;

kontroli w zakresie dokumentacji i identyfikacji należy poddać każdą partię zwierząt z państw trzecich w momencie ich wejścia na obszar Wspólnoty;

należy ustalić zasady dotyczące organizacji kontroli oraz działań następujących po kontrolach fizycznych, przeprowadzanych w całej Wspólnocie przez właściwe władze weterynaryjne;

należy sformułować przepis dotyczący zabezpieczeń; w powyższej sprawie, Komisja musi mieć możliwość działania, szczególnie poprzez inspekcję miejsc, w których prowadzone są kontrole, oraz przyjęcia środków odpowiednich do okoliczności;

¹ Dz.U.nr C 89 z 6.04.1991, str. 5.

² Dz.U.nr C 183 z 15.07.1991.

³ Dz.U.nr L 224 z 18.08.1990, str. 29. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 91/174/EWG (Dz.U. nr L 85 z 5.04.1991, str. 37).

w celu zapewnienia sprawności systemu kontroli należy wprowadzić procedurę zatwierdzającą oraz prowadzić inspekcje granicznych posterunków kontroli, a także dokonywać wymiany urzędników upoważnionych do przeprowadzania kontroli zwierząt pochodzących z państw trzecich;

ustalenie wspólnych zasad na poziomie Wspólnoty staje się tym bardziej niezbędne, że wprowadzenie rynku wewnętrznego doprowadzi do zniesienia wewnętrznych kontroli granicznych;

należy wprowadzić zmiany do dyrektyw: 89/662/EWG⁴, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG w celu dostosowania ich do niniejszej dyrektywy;

określenie pewnych środków przejściowych o ograniczonym czasie obowiązywania wydaje się być niezbędne w celu ułatwienia przejścia na nowe zasady dotyczące kontroli, ustanowione na mocy niniejszej dyrektywy;

zadanie przyjęcia środków do zastosowania niniejszej dyrektywy powinno zostać powierzone Komisji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Kontrole weterynaryjne w odniesieniu do zwierząt z państw trzecich wprowadzanych na obszar Wspólnoty są przeprowadzane przez Państwa Członkowskie zgodnie z niniejszą dyrektywą.
2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania w odniesieniu do kontroli weterynaryjnych dotyczących zwierząt domowych, z wyjątkiem koniowatych, towarzyszących podróżującym w celach niekomercyjnych.

Artykuł 2

1. Do celów niniejszej dyrektywy, definicje zawarte w art. 2 dyrektywy 90/425/EWG mają zastosowanie wówczas, gdy jest to konieczne.
2. Ponadto:
 - a) „kontrola dokumentów” oznacza sprawdzenie świadectw weterynaryjnych lub dokumentów towarzyszących zwierzęciu;
 - b) „kontrola tożsamości” oznacza, wyłącznie wzrokowe, sprawdzenie zgodności dokumentów lub świadectw ze zwierzętami oraz obecności i zgodności znaków, które muszą być widoczne na zwierzętach;
 - c) „kontrola fizyczna” oznacza kontrolę samego zwierzęcia, w tym, o ile jest to możliwe, pobieranie próbek i badania laboratoryjne oraz, tam gdzie jest to

⁴ Dz.U. nr L 395 z 30.12.1989, str. 13.

właściwe, dodatkowych badań w czasie kwarantanny;

- d) „importer” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która wnosi o przywóz zwierząt do Wspólnoty;
- e) „partia” oznacza pewną ilość zwierząt tej samej rasy, objętych tym samym świadectwem weterynaryjnym lub dokumentem, przewożonych tym samym środkiem transportu i pochodzących z tego samego państwa trzeciego lub tej samej części tego państwa;
- f) „graniczny posterunek kontroli” oznacza każdy posterunek kontroli znajdujący się w bezpośredniej okolicy granicy zewnętrznej jednego z obszarów, określonych w załączniku I do dyrektywy Rady 90/675/EWG z dnia 10 grudnia 1990 r. ustanawiającej zasady dotyczące organizacji kontroli weterynaryjnych produktów wprowadzanych na obszar Wspólnoty z państw trzecich⁵ oraz określonej i zatwierdzonej zgodnie z art. 6.

ROZDZIAŁ I

Organizacja kontroli i działania pokontrolne

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie zagwarantują, że:
 - a) importerzy są zobowiązani do powiadomienia, z wyprzedzeniem jednego dnia roboczego, personelu weterynaryjnego granicznego posterunku kontroli, gdzie zostaną zgłoszone zwierzęta, o ilości, gatunku i przybliżonym czasie przybycia zwierząt;
 - b) zwierzęta przesyłane są bezpośrednio, pod urzędowym nadzorem, do granicznego posterunku kontroli, określonej w art. 6 lub, gdy jest to właściwe do stacji kwarantanny, określonej w art. 10 ust. 1 akapit pierwszy tiret drugie;
 - c) zwierzęta nie mogą opuścić tego posterunku lub stacji, bez uszczerbku dla specjalnych przepisów stosowanych zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23, dopóki nie zostanie dostarczone stosowne zaświadczenie:
 - (i) w postaci świadectwa, określonego w art. 7 ust. 1 tiret drugie lub art. 8, potwierdzającego, że kontrola weterynaryjna została przeprowadzona na zwierzętach, których dotyczy świadectwo, zgodnie z art. 4, ust. 1 i ust. 2 lit.) a), b) i d) oraz art. 8 i 9, zgodnie z oczekiwaniami właściwych władz;
 - (ii) potwierdzające, że kontrola weterynaryjna została opłacona, oraz, że, w przypadku gdy jest to właściwe, wniesiony został depozyt na poczet kosztów, określonych w art. 10 ust. 1 tiret drugie i trzecie, art. 10 ust. 6 i art. 12 ust. 2;

⁵ Dz.U. nr L 373 z 31.12.1990, str. 1.

- d) bez uszczerbku dla szczególnych przepisów przyjętych zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23, władze celne nie zezwalają na zwolnienie do wolnego obrotu na obszarach, określonych w załączniku I do dyrektywy 90/675/EWG, zanim nie zostanie dostarczony dowód potwierdzający spełnienie wymagań, określonych w lit. c).

2. Szczególne przepisy dotyczące wprowadzenia niniejszego artykułu zostaną przyjęte, w razie potrzeby, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23.

Artykuł 4

1. Państwa Członkowskie zagwarantują, że niezależnie od przeznaczenia celnego zwierząt, każda partia zwierząt z państw trzecich zostanie poddana przez władze weterynaryjne kontroli dokumentacji i identyfikacji w jednym granicznym posterunku kontroli, znajdującym się na jednym z obszarów, określonych w załączniku I do dyrektywy 90/675/EWG i odpowiednio zatwierdzona, w celu sprawdzenia:

- pochodzenia partii;
- późniejszego przeznaczenia, w szczególności w przypadku tranzytu lub w przypadku zwierząt, których handel nie jest zharmonizowany na poziomie Wspólnoty lub które podlegają szczególnym wymaganiom ustalonym decyzjami Wspólnoty w odniesieniu do Państw Członkowskich przeznaczenia,
- czy dane znajdujące się na świadectwach lub dokumentach zapewniają gwarancje wymagane przepisami Wspólnoty lub w przypadku zwierząt, których handel nie jest zharmonizowany na poziomie Wspólnoty, gwarancje wymagane na podstawie przepisów krajowych stosowanych w różnych przypadkach objętych niniejszą dyrektywą.

2. Bez wpływu na wyłączenia zgodne z art. 8, urzędowy lekarz weterynarii musi przeprowadzić kontrolę fizyczną zwierząt zgłoszonych w granicznym posterunku kontroli. Kontrola ta obejmuje, w szczególności:

- a) badanie kliniczne zwierząt w celu zapewnienia zgodności stanu zwierząt z informacją zawartą w załączonym świadectwie czy dokumencie oraz stwierdzenia, że zwierzęta są zdrowe klinicznie.

Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23, istnieje możliwość odstępstwa, z zachowaniem pewnych warunków, które zostaną przyjęte zgodnie z tą samą procedurą indywidualnego badania klinicznego w odniesieniu do pewnych kategorii i gatunków zwierząt;

- b) przeprowadzenie każdego badania laboratoryjnego, który uważany jest za konieczny lub który jest ustalony przepisami Wspólnoty;
- c) o ile jest to możliwe, sprawdzenie próbek urzędowych pod względem obecności pozostałości oraz możliwie jak najszybsza ich analiza;
- d) sprawdzenie dostosowania do minimalnych wymagań zawartych w dyrektywie Rady

77/489/EWG z dnia 18 lipca 1977 r. w sprawie ochrony zwierząt w trakcie transportu międzynarodowego⁶.

Do celów następujących kontroli podczas transportu oraz, tam gdzie jest to właściwe, kontroli zgodności z dodatkowymi wymaganiami dotyczącymi gospodarstw rolnych, będących miejscem przeznaczenia, urzędowy lekarz weterynarii przekaze właściwym władzom Państw Członkowskich przeznaczenia, niezbędne informacje (z zastosowaniem systemu wymiany informacji, określonego w art. 20 dyrektywy 90/425/EWG).

W wypełnianiu tych zadań urzędowemu lekarzowi weterynarii może pomagać wykwalifikowany personel, odpowiednio przeszkolony oraz pracujący pod jego kierownictwem.

3. Jednakże, w drodze odstępstwa od przepisów ust. 1 i 2, dotyczących zwierząt wchodzących do portu morskiego lub lotniczego na obszarze, określonym w załączniku I do dyrektywy 90/675/EWG, kontrola tożsamości i kontrola fizyczna mogą być przeprowadzone we wspomnianym porcie morskim lub lotniczym przeznaczenia, pod warunkiem, że w takim porcie znajduje się graniczny posterunek kontroli, określonej w art. 6 oraz, że zwierzęta będą kontynuować podróż, w zależności od przypadku, drogą morską lub powietrzną na tym samym statku lub pokładzie samolotu. W takich przypadkach właściwe władze, które przeprowadziły kontrolę dokumentacji poinformują, bezpośrednio lub przez lokalne władze weterynaryjne, o tym, że zwierzęta przeszły kontrolę urzędowego lekarza weterynarii w punkcie kontroli Państwa Członkowskiego przeznaczenia, za pomocą systemu wymiany informacji, określonej w art. 20 dyrektywy 90/425/EWG.

4. Wszelkie wydatki poniesione w wyniku zastosowania niniejszego artykułu obciążają nadawcę, odbiorcę lub ich przedstawicieli, przy czym nie istnieje możliwość zwrotu tych kosztów przez Państwa Członkowskie.

5. Szczególne przepisy dotyczące zastosowania niniejszego artykułu, w tym przepisy dotyczące szkolenia i kwalifikacji personelu pomocniczego, zostaną przyjęte, w razie potrzeby, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23.

Artykuł 5

Wprowadzenie zwierząt na obszar, określony w załączniku I do dyrektywy 90/675/EWG jest zakazane, wówczas, gdy kontrola wykaże, że:

- a) zwierzęta gatunków, w odniesieniu do których zharmonizowano przepisy importowe na poziomie Wspólnoty, pochodzą, bez uszczerbku dla szczególnych warunków określonych w art. 19 dyrektywy 90/426/EWG⁷ w odniesieniu do przemieszczania i przywozu koniowatych pochodzących z państw trzecich, z obszaru lub części obszaru państwa trzeciego nie uwzględnionego w wykazach sporządzonych zgodnie z przepisami Wspólnoty dla gatunków, których dotyczą przepisy lub z których zakazany jest przywóz zgodnie z decyzją Wspólnoty;
- b) zwierzęta inne niż te, określonych w lit a), nie odpowiadają wymaganiom określonym

⁶ Dz.U. nr L 200 z 8.08.1977, str. 10.

⁷ Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 42.

przepisami krajowymi odnoszącymi się do różnych przypadków objętych niniejszą dyrektywą;

- c) zwierzęta są chore lub podejrzane o chorobę zakaźną lub zarażone chorobą zakaźną lub chorobą stanowiącą zagrożenie dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt, albo z jakiegokolwiek innej przyczyny określonej przepisami Wspólnoty;
- d) wywożące państwo trzecie nie dostosowało się do wymagań określonych przepisami Wspólnoty;
- e) zwierzęta nie są w stanie kontynuować podróży;
- f) świadectwo weterynaryjne lub dokument towarzyszący zwierzętom nie spełnia warunków ustalonych zgodnie z przepisami Wspólnoty, lub tam, gdzie nie zharmonizowano przepisów, wymagania określone przepisami krajowymi odnoszącymi się do różnych przypadków objętych niniejszą dyrektywą.

Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23.

Artykuł 6

1. Graniczne posterunki kontroli muszą spełniać wymagania niniejszego artykułu.
2. Graniczne posterunki kontroli muszą:
 - a) znajdować się w miejscu wejścia na obszar, określony w załączniku I do dyrektywy 90/675/EWG;

Jednakże, tam gdzie jest to wymuszone warunkami geograficznymi (jak nabrzeże wyładunkowe, stacja kolejowa, przejścia) i pod warunkiem, że w danym przypadku posterunek kontroli znajduje się daleko od gospodarstw rolnych lub miejsc, w których przechowywane są zwierzęta, które mogą być zakażone chorobą zakaźną, dopuszczalne jest usytuowanie posterunku kontroli w pewnej odległości od przejścia granicznego;
 - b) znajdować się na obszarze celnym pozwalającym na przeprowadzenie innych formalności administracyjnych, w tym formalności celnych związanych z przywozem;
 - c) być wyznaczone i zatwierdzone zgodnie z ust. 3;
 - d) podlegać urzędowemu lekarzowi weterynarii, który odpowiada faktycznie za kontrole. Urzędowy lekarz weterynarii może być wspierany przez odpowiednio przeszkolony personel pomocniczy pracujący pod jego kierownictwem.
3. W terminie do dnia 1 stycznia 1992 r. oraz po umieszczeniu posterunków granicznych na ostatecznym wykazie przez władze krajowe, działając wspólnie z departamentami Komisji, które zweryfikują dostosowanie posterunków do minimalnych wymagań ustalonych w załączniku A, Państwa Członkowskie przedłożą Komisji wykaz granicznych posterunków kontroli odpowiedzialnych za przeprowadzanie kontroli weterynaryjnych zwierząt, oraz przedstawią następujące informacje:

- a) rodzaj granicznego posterunku kontroli:
- port,
 - port lotniczy,
 - posterunek drogowy,
 - punkt kolejowy;
- b) rodzaje zwierząt, które mogą być kontrolowane w danym granicznym posterunku kontroli, z podaniem dostępnych urządzeń i personelu weterynaryjnego oraz ze wskazaniem zwierząt, które nie mogą być kontrolowane w tych posterunkach., a także dla zarejestrowanych zwierząt koniowatych, godziny otwarcia specjalnie do tego celu zatwierdzonego granicznego posterunku kontroli;
- c) personel wyznaczony do kontroli weterynaryjnych:
- liczbę urzędowych lekarzy weterynarii z przynajmniej jednym lekarzem na zmianie w czasie godzin otwarcia granicznego posterunku kontroli,
 - liczbę odpowiednio wykształconego personelu pomocniczego lub asystentów;
- d) opis urządzeń i pomieszczeń dostępnych do przeprowadzania:
- kontroli dokumentów,
 - kontroli fizycznej,
 - pobierania próbek,
 - badań ogólnych zawartych w art. 4 ust. 2 lit. b),
 - badań szczególnych wymaganych przez urzędowego lekarza weterynarii;
- e) powierzchnię pomieszczeń przeznaczonych do przechowywania zwierząt, których badania nie zostały zakończone;
- f) rodzaj urządzeń pozwalających na szybką wymianę informacji, w szczególności z innym granicznym posterunkiem kontroli;
- g) wielkość handlu (rodzaje i ilości zwierząt przechodzących przez dany graniczny posterunek kontroli).

4. Działając wspólnie z właściwymi władzami krajowymi, Komisja przeprowadzi inspekcje granicznych posterunków kontroli, wyznaczonych zgodnie z ust. 3, pozwalające na stwierdzenie, że przepisy dotyczące kontroli weterynaryjnych są jednolicie stosowane oraz, że dane graniczne posterunki kontroli rzeczywiście posiadają niezbędną infrastrukturę oraz spełniają minimalne wymagania zawarte w załączniku A.

W celu ustanowienia wykazu granicznych posterunków kontroli, Komisja przedłoży Stałemu Komitetowi Weterynaryjnemu, w terminie do dnia 1 stycznia 1992 r., sprawozdanie dotyczące wyników kontroli, określonych w akapicie pierwszym, a także propozycje po uwzględnieniu wniosków ze sprawozdania. Wykaz ten zostanie zatwierdzony a następnie zaktualizowany zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 22.

Wspomniane sprawozdanie będzie obejmować wszystkie problemy, które napotykają niektóre Państwa Członkowskie w przypadku, gdy z zamieszczenia na ostatecznym wykazie, określonym w ust. 3 akapit pierwszy wyniknie wyłączenie z dniem 1 lipca 1992 r dużej liczby granicznych posterunków kontroli.

Po uwzględnieniu wszelkich tego rodzaju problemów, niektóre graniczne posterunki kontroli będą mogły kontynuować swoją działalność oraz uzyskać maksymalnie trzy lata na dostosowanie do wymagań niniejszej dyrektywy w zakresie urządzeń i struktur.

Komisja opublikuje wykaz zatwierdzonych granicznych posterunków kontroli, oraz kolejne aktualizacje, w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

5. W razie potrzeby, Komisja przyjmie szczegółowe zasady konieczne do stosowania niniejszego artykułu zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23.

Artykuł 7

1. W przypadku gdy gatunki zwierząt, w zakresie których zharmonizowano przepisy na poziomie Wspólnoty, nie są wprowadzone na rynek Państwa Członkowskiego, które przeprowadza kontrole, określone w art. 4, urzędowy lekarz weterynarii w granicznym posterunku kontroli, bez uszczerbku dla szczególnych wymagań stosowanych w odniesieniu do zwierząt koniowatych zarejestrowanych i posiadających dokument identyfikacji określony dyrektywą 90/427/EWG⁸:

- dostarczy zainteresowanej osobie kopię lub w przypadku gdy partia zwierząt została podzielona, kilka indywidualnie uwierzytelnionych kopii oryginalnych świadectw dotyczących tych zwierząt; okres ważności tych świadectw nie może przekroczyć 10 dni,
- wyda świadectwo, zgodne ze wzorem sporządzonym przez Komisję, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23, poświadczające, że kontrola, określona w art. 4 ust. 1 oraz art. 2 lit.) a), b) i d) została przeprowadzona zgodnie z wymaganiami urzędowego lekarza weterynarii oraz wyszczególniające rodzaje pobranych próbek oraz wyniki badań laboratoryjnych lub określające spodziewany termin wyników,
- zachowa oryginał świadectwa lub świadectw towarzyszących zwierzętom.

2. Szczegółowe przepisy odnośnie stosowania ust. 1 zostaną przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23.

⁸ Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 55.

3. Po przejściu zwierząt przez graniczny posterunek kontroli, handel zwierzętami, określony w ust. 1 i odnośnie do których wydano zezwolenie na wprowadzenie na obszar, określony w załączniku I do dyrektywy 90/675/EWG, winien być prowadzony zgodnie z przepisami dotyczącymi kontroli weterynaryjnej ustanowionymi w dyrektywie 90/425/EWG.

W szczególności, informacje przekazane przez właściwą władzę miejsca przeznaczenia za pomocą systemu wymiany informacji określonego art. 20 dyrektywy 90/425/EWG, muszą precyzować czy:

- zwierzęta są przeznaczone dla Państwa Członkowskiego lub na obszar o szczególnych wymaganiach,
- pobrano próbki ale nie są znane wyniki testów w momencie, gdy partia opuszcza graniczny posterunek kontroli.

Artykuł 8

A. Państwa Członkowskie zagwarantują, że:

- 1) kontrole weterynaryjne dotyczące przywozu gatunków zwierząt nie objętych załącznikiem A do dyrektywy 90/425/EWG prowadzone są zgodnie z następującymi przepisami:
 - a) w przypadku gdy zwierzęta zgłoszone są bezpośrednio w jednym granicznym posterunku kontroli Państwa Członkowskiego, które zamierza je importować, winny one przejść w tym posterunku wszystkie kontrole określone w art. 4;
 - b) w przypadku gdy zwierzęta zgłoszone są w punktach kontroli granicznej innego Państwa Członkowskiego, za uprzednią zgodą tego państwa:
 - (i) wszystkie kontrole, określone w art. 4 zostaną przeprowadzone w tym posterunku w imieniu Państwa Członkowskiego przeznaczenia, w celu zapewnienia, w szczególności, że jego wymagania odnośnie do zdrowia zwierząt zostały spełnione lub;
 - (ii) jeśli istnieje Porozumienie między właściwymi władzami centralnymi dwóch Państw Członkowskich oraz, gdy jest to właściwe, tego Państwa Członkowskiego lub Państw Członkowskich będących krajami tranzytowymi, w tym posterunku granicznym zostaną przeprowadzone wyłącznie kontrole określone art. 4 ust. 1, przy czym kontrole określone art. 4 ust. 2 zostaną przeprowadzone w Państwie Członkowskim przeznaczenia.

W ostatnim przypadku,, zwierzęta mogą opuścić graniczny posterunek kontroli po przeprowadzeniu kontroli dokumentacji i identyfikacji, wyłącznie w zaplombowanych pojazdach oraz wyłącznie po dokonaniu następujących czynności przez urzędowego lekarza weterynarii:

- wykazaniu na kopii świadectwa, lub w przypadku podziału wysyłki, na kopiach oryginałów świadectw, że zwierzęta zostały przepuszczone, a kontrole zostały przeprowadzone,
- poinformowaniu władz weterynaryjnych o miejscu przeznaczenia lub, gdy jest to właściwe, Państwa Członkowskiego lub Państw Członkowskich będących krajami tranzytowymi, za pomocą systemu wymiany informacji określony w art. 20 dyrektywy 90/425/EWG, że zwierzęta zostały przepuszczone,
- niezależnie od przepisów art. 3 ust. 1 lit. c), odesłanie zgłoszonych zwierząt do właściwych władz celnych w granicznym posterunku kontroli.

W przypadku zwierząt przeznaczonych do uboju, Państwa Członkowskie mogą zastosować wyłącznie rozwiązanie określone w (i).

Państwa Członkowskie poinformują Komisję i przedstawicieli innych Państw Członkowskich spotykających się w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego, o przypadkach zastosowania rozwiązań określonych w (ii);

- 2) do czasu przyjęcia szczegółowych decyzji określonych w przepisach Wspólnoty, zwierzęta których handel został zharmonizowany na poziomie Wspólnoty lecz które pochodzą z państwa trzeciego, w którym nie zostały jeszcze ustanowione jednolite warunki odnośnie do zdrowia zwierząt, importuje się z zastrzeżeniem następujących warunków:
- zwierzęta muszą pozostać w państwie trzecim wysyłki przynajmniej przez okresy określone w art. 10 ust. 1 dyrektywy Rady 72/462/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie zdrowia i problemów związanych z inspekcją weterynaryjną dotyczącą przywozu bydła, owiec, kóz, oraz świń, świeżego mięsa lub produktów mięsnych z państw trzecich⁹,
 - zwierzęta muszą być poddane kontroli określonej art. 4,
 - zwierzęta nie mogą opuścić granicznego posterunku kontroli lub stacji kwarantanny chyba, że kontrole te wykazują, że zwierzę lub partia zwierząt:
 - (i) bez uszczerbku dla szczególnych wymagań stosowanych w odniesieniu do państw trzecich dotyczących chorób nieznanymi we Wspólnocie, odpowiada wymogom dotyczącym zdrowia zwierząt stosowanym w handlu danymi gatunkami, zgodnie z przepisem zawartym w dyrektywach, określonych w załączniku A do dyrektywy 90/425/EWG lub wymogom dotyczącym zdrowia zwierząt ustalonym w dyrektywie 72/462/EWG lub
 - (ii) w odniesieniu do jednej lub wielu szczególnych chorób, spełnia warunki równorzędności, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23, oparte na zasadzie wzajemności między wymaganiami państwa trzeciego a wymaganiami państw Wspólnoty;
 - w przypadku przeznaczenia zwierząt do Państwa Członkowskiego, któremu przysługują dodatkowe gwarancje, określone art. 3 ust. 1 lit. e) (iii) oraz (iv) dyrektywy 90/425/EWG, muszą one spełniać odpowiednie wymagania ustalone w odniesieniu do handlu wewnątrz Wspólnoty,
 - po przejściu granicznego posterunku kontroli, w przypadku zwierząt do uboju, zwierzęta muszą być przekazane do rzeźni przeznaczenia lub, w przypadku zwierząt do chowu i produkcji lub hodowli wodnej, przekazane gospodarstwu rolnemu będącemu miejscem przeznaczenia;
- 3) jeżeli kontrole określone pkt. 1 i 2 wykazują, że zwierzę lub partia zwierząt nie spełnia zawartych w nich wymagań, nie mogą one opuścić granicznego

⁹ Dz.U. nr L 302 z 31.12.1972, str. 28. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/266/EWG (Dz.U. nr L 134 z 29.05.1991, str. 45).

posterunku kontroli lub stacji kwarantanny i wówczas stosuje się art. 12;

- 4) w przypadku gdy zwierzęta, określone w pkt. 1 nie są przeznaczone na wprowadzenie na rynek na obszarze Państwa Członkowskiego, które przeprowadziło kontrole weterynaryjne, stosuje się przepisy art. 7, w szczególności te dotyczące kwestii świadectwa;
- 5) w miejscu przeznaczenia, zwierzęta przeznaczone do chowu i produkcji pozostają pod urzędowym nadzorem właściwych władz weterynaryjnych. Po okresie obserwacji, który zostanie wyznaczony zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23, zwierzęta mogą być wprowadzone do handlu wewnątrz Wspólnoty na warunkach ustalonych w dyrektywie 90/425/EWG.

Zwierzęta do uboju podlegają w rzeźni przeznaczenia odpowiednim przepisom Wspólnoty dotyczącym uboju danych gatunków.

- B. Szczegółowe zasady dotyczące stosowania niniejszego artykułu zostaną przyjęte, w razie potrzeby, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23.

Artykuł 9

1. Państwa Członkowskie zezwalają na tranzyt zwierząt z jednego państwa trzeciego do innego, jeżeli:

- a) na taki tranzyt zezwolił urzędowy lekarz weterynarii z granicznego posterunku kontroli Państwa Członkowskiego, na obszarze którego zwierzęta muszą być zgłoszone w celu poddania ich kontrolom określonym art. 4. oraz, kiedy ma to zastosowanie, właściwa władza centralna Państwa Członkowskiego lub Państw Członkowskich tranzytu;
- b) zainteresowana strona dostarczyła dowód, że pierwsze z państw trzecich, do którego wysyłane są zwierzęta, w transycie przez jeden z obszarów, określonym w załączniku I do dyrektywy 90/675/EWG, nie zobowiązuje się do odsyłania zwierząt, na których wwóz lub tranzyt zezwolił oraz podejmuje się zastosować, na obszarach określonych w załączniku I do dyrektywy 90/675/EWG do przepisów Wspólnoty w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu;
- c) kontrola, określona w art. 4, wykazała zgodnie z wymaganiami lekarza weterynarii, jeśli ma to zastosowanie, po przejściu przez zwierzęta kwarantanny, że zwierzęta spełniają wymagania niniejszej dyrektywy lub w przypadku zwierząt, określonych w załączniku A do dyrektywy 90/425/EWG, uzyskały gwarancje zdrowia przyznane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23, które są przynajmniej równorzędne z tymi wymaganiami;
- d) właściwe władze granicznego posterunku kontroli informują o fakcie przejścia zwierząt władze właściwe Państwa Członkowskiego lub Państw Członkowskich tranzytu oraz posterunek graniczny przy wyjeździe, za pomocą systemu wymiany informacji, określonych w art. 12 ust. 4 akapit drugi;
- e) w przypadku przejścia przez jeden z obszarów, określonych w załączniku I do

dyrektywy 90/675/EWG, taki tranzyt odbywa się zgodnie ze wspólnotową procedurą tranzytu (tranzyt zewnętrzny) lub zgodnie z jakąkolwiek inną procedurą celną określoną przepisami Wspólnoty; jedyna forma przeładowania, na które zezwala się w takcie tranzytu to taka, którą przeprowadza się w punkcie wejścia lub wyjścia z jednego z obszarów, określonych w załączniku I i która zapewnia dobrostan zwierząt.

2. Wszelkie wydatki poniesione zgodnie z przepisami niniejszego artykułu obciążają nadawcę, odbiorcę lub ich przedstawiciela bez możliwości zwrotu należności przez Państwo Członkowskie.

Artykuł 10

1. W przypadkach, gdy przepisy Wspólnoty lub przepisy krajowe miejsca przeznaczenia, w dziedzinach, które nie zostały zharmonizowane oraz przy zastosowaniu ogólnych przepisów Traktatu, przewidują, że zwierzęta powinny zostać poddane kwarantannie lub izolacji, to taka kwarantanna lub izolacja może mieć miejsce:

- w przypadku choroby innej niż pryszczycza, wścieklizna bądź rzekomy pomór drobiu, w stacji kwarantanny znajdującym się w państwie trzecim pochodzenia, pod warunkiem, że zostało ono zatwierdzone zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 22 i jest regularnie kontrolowane przez biegłych lekarzy weterynarii Komisji,
- w stacji kwarantanny znajdującej się na obszarze Wspólnoty, która spełnia wymagania ustalone w załączniku B,
- w gospodarstwie rolnym przeznaczenia.

Należy zastosować szczególne środki ostrożności w czasie przewozu między stacjami kwarantanny w miejscach pochodzenia i przeznaczenia, i granicznych posterunkach kontroli oraz w stacjach kwarantanny, określonych w poprzednim akapicie tiret pierwsze, mogą być wprowadzone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 23.

2. Jeżeli urzędowy lekarz weterynarii odpowiedzialny za graniczny posterunek kontroli zaleci kwarantannę, przeprowadza się ją, w zależności od oceny ryzyka dokonanej przez urzędowego lekarza weterynarii:

- w granicznym posterunku kontroli lub w jego pobliżu lub,
- w gospodarstwie rolnym przeznaczenia,
- w centrum kwarantanny znajdującym się w pobliżu gospodarstwa rolnego będącego miejscem przeznaczenia.

3. Ogólne warunki, które musi spełnić stacja kwarantanny, określona w ust. 1 tiret pierwsze i drugie określone zostały w załączniku B.

Szczególne warunki zatwierdzenia stosowane w odniesieniu do różnych gatunków zwierząt zostaną przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23.

4. W zakresie zatwierdzenia i następnych aktualizacji wykazu stacji kwarantanny,

określona w ust. 1 tiret pierwsze i drugie oraz ust. 2 tiret pierwsze, należy postępować zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 22. Stacje kwarantanny poddaje się kontroli określonej art. 19.

Komisja publikuje wykaz stacji kwarantanny oraz wszelkie późniejsze aktualizacje w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

5. W odniesieniu do stacji kwarantanny, które są przeznaczone wyłącznie dla zwierząt, określonych w art. 8 lit. a) pkt. 1, nie stosuje się ust. 1 akapit drugi, a także ust. 3 i 4.

6. Wszelkie wydatki poniesione zgodnie z przepisami niniejszego artykułu obciążają nadawcę, odbiorcę lub ich przedstawiciela bez możliwości zwrotu należności przez Państwo Członkowskie.

7. W terminie do dnia 1 stycznia 1996 r. Komisja przedłoży Radzie sprawozdanie, w miarę możliwości z propozycjami dotyczącymi potrzeb Wspólnoty w zakresie stacji kwarantanny i wsparcia finansowego Wspólnoty na ich działalność.

Artykuł 11

1. Bez wpływu na pozostałe przepisy niniejszego rozdziału, urzędowy lekarz weterynarii lub właściwe władze przeprowadzą, w przypadku podejrzenia, że przepisy prawne dotyczące weterynarii nie zostały wypełnione lub istnieje wątpliwość co do identyfikacji zwierzęcia, kontrole weterynaryjne, które wspomniany lekarz lub władze uznają za właściwe.

2. Państwa Członkowskie podejmą stosowne działania administracyjne lub środki karne w odniesieniu do wszelkich naruszeń przepisów weterynaryjnych przez osoby fizyczne lub środki prawne wówczas gdy wykryją, że naruszone zostały przepisy Wspólnoty, w szczególności gdy wykryją, że świadectwa lub sporządzone dokumenty nie odpowiadają rzeczywistemu stanowi zwierząt, że znaki identyfikacyjne nie odpowiadają znakom określonym przepisami lub gdy zwierzęta nie zostały zgłoszone do kontroli w granicznym posterunku kontroli lub gdy zwierzęta nie zostały wysłane do miejsca przeznaczenia, do którego były przeznaczone.

Artykuł 12

1. W przypadku gdy kontrole, określone w niniejszej dyrektywie wykażą, że zwierzę nie odpowiada wymogom ustalonym przepisami Wspólnoty lub, w przypadkach jeszcze nie zharmonizowanych z prawem krajowym, lub gdy takie kontrole wykazują nieprawidłowości, właściwa władza po konsultacji z importerem lub jego przedstawicielem, zadecyduje o:

- a) przechowaniu, nakarmieniu i napojeniu oraz jeśli będzie to konieczne opiece nad zwierzętami lub;
- b) w razie potrzeby, zatrzymaniu zwierząt na kwarantannę lub odizolowanie wysyłki;
- c) odesłaniu wysyłki zwierząt poza obszar, określony w załączniku I do dyrektywy 90/675/EWG, kiedy pozwalają na to zdrowie zwierząt i ich dobro, w ograniczonym

terminie, określonym przez właściwe władze krajowe.

W powyższym przypadku, urzędowy lekarz weterynarii z granicznego posterunku kontroli musi:

- poinformować inne graniczne posterunki kontroli, zgodnie z ust. 4, o nie przyjęciu wysyłki, wykazując zaobserwowane naruszenia,
- na mocy ustaleń określonych zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23, anulować świadectwo weterynaryjne lub dokument towarzyszący nieprzyjętej partii,
- w wyznaczonych odstępach czasu, informować Komisję, przez właściwe władze centralne, o charakterze i częstotliwości występowania zaobserwowanych naruszeń.

Jeżeli odesłanie wysyłki nie jest możliwe, w szczególności z przyczyn wynikających z bezpieczeństwa zwierząt, urzędowy lekarz weterynarii:

- może, po uzyskaniu zgody od właściwych władz oraz po kontroli przedubojowej, zalecić ubój zwierząt do spożycia przez człowieka zgodnie z warunkami ustalonymi przez przepisy Wspólnoty,
- w innych przypadkach musi nakazać ubój zwierząt przeznaczonych do celów innych niż spożycie przez człowieka lub zarządzić oddzielenie tusz, określając warunki dotyczące kontroli użycia uzyskanych produktów.

Właściwe władze centralne informują Komisję o przypadkach skorzystania z tych odstępstw zgodnie z przepisami ust. 4.

Komisja będzie regularnie informować Stały Komitet Weterynaryjny o takich przypadkach.

2. Importer lub jego przedstawiciel odpowiadają za koszty poniesione w wyniku działań określonych w ust. 1, proces zniszczenia wysyłki lub użycie mięsa dla innych celów.

Dochód ze sprzedaży produktów, określonych w ust. 1 lit. c) akapit trzeci musi być przekazany właścicielowi zwierząt lub jego przedstawicielowi, po odliczeniu powyższych kosztów.

3. Szczegółowe przepisy dotyczące zastosowania niniejszego artykułu zostaną przyjęte, w razie potrzeby, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23.

4. Właściwe władze Państw Członkowskich, graniczne posterunki kontroli i Komisja będą informowani, w ramach programu dotyczącego rozwoju komputeryzacji procedur kontroli weterynaryjnych.

W tym celu Komisja, działając zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23, wprowadzi skomputeryzowany system przetwarzania danych łączący służby kontroli granicznej z właściwymi władzami weterynaryjnymi w Komisji oraz obejmujący wszystkie dane

dotyczące przywozu zwierząt z państw trzecich (Projekt Shift), który zostanie połączony z systemem wymiany informacji między władzami weterynaryjnymi określonym art. 20 dyrektywy 90/425/EWG.

5. Właściwe władze podadzą do wiadomości, gdy jest to właściwe, wszelkie posiadane informacje zgodnie z dyrektywą Rady 89/608/EWG z dnia 21 listopada 1989 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi Państw Członkowskich i współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania ustawodawstwa dotyczącego spraw weterynaryjnych i zootechnicznych¹⁰.

Artykuł 13

Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23, Komisja przyjmie, na podstawie planów, określonych w akapicie drugim, przepisy dotyczące przywozu zwierząt do uboju przeznaczonych do spożycia lokalnego oraz do hodowli i produkcji na pewnych częściach obszarów, określonych w załączniku I do dyrektywy 90/675/EWG, uwzględniając naturalne ograniczenia, specyficzne dla danego obszaru, w tym ich odległości od części kontynentalnej Wspólnoty.

W tym celu, najpóźniej do dnia 31 grudnia 1991 r., Państwa Członkowskie przedstawiają Komisji plan zawierający procedury określające przeprowadzanie kontroli w przywozie zwierząt z państw trzecich na obszary, określone w akapicie pierwszym. Plany te muszą uwzględnić kontrole, które należy przeprowadzić, aby zapobiec sytuacji, w której zwierzęta wprowadzone na teren Wspólnoty zostałyby, w jakichkolwiek okolicznościach, odesłane na inne terytoria Wspólnoty.

Artykuł 14

W celu przeprowadzenia kontroli, określonych w art. 7 ust. 3 niniejszej dyrektywy, identyfikacja i rejestracja określone art. 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy 90/425/EWG musi być przeprowadzona w miejscu przeznaczenia zwierząt, z wyjątkiem zwierząt do uboju i zarejestrowanych koniowatych, kiedy jest to właściwe, po okresie obserwacji określonym w art. 8A ust. 5 wspomnianej dyrektywy.

Procedury określające identyfikację lub znakowanie zwierząt do uboju ustala się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23.

Artykuł 15

1. Państwa Członkowskie będą pobierać, w przypadku przywozu zwierząt, określonych w niniejszej dyrektywie, opłaty zdrowotne na pokrycie kosztów kontroli weterynaryjnych określonych w art. 4, 5, i 8.

2. Rada, działając kwalifikowaną większością, na wniosek Komisji podejmie, przed dniem 1 lipca 1992 r., decyzję o wysokości opłat, określonych w ust. 1, a także podejmą decyzje w sprawie szczegółowych reguł i zasad dotyczących wykonania niniejszej dyrektywy, oraz w sprawie możliwych wyjątków.

¹⁰ Dz.U. nr L 351 z 2.12.1989, str. 34.

Artykuł 16

Na mocy procedury określonej art. 23 i w oparciu o zasadę wzajemności, rządziej przeprowadzane kontrole identyfikacji i/lub kontrole fizyczne mogą, bez uszczerbku dla kontroli sprawdzających czy wypełniane są wymagania dotyczące warunków utrzymania zwierząt w trakcie przewozu, być zastosowane w pewnych warunkach, w szczególności w świetle wyników kontroli przeprowadzonych przed przyjęciem niniejszej dyrektywy.

Przyznając tego rodzaju odstępstwa, Komisja weźmie pod uwagę następujące kryteria:

- a) gwarancje przedstawiane przez państwa trzecie, o których mowa w odniesieniu do zgodności z wymaganiami wspólnotowymi, szczególnie tymi, które dotyczą dyrektyw 72/462/EWG i 90/426/EWG;
- b) sytuację zdrowotną zwierząt w danym państwie trzecim;
- c) informację na temat sytuacji zdrowotnej w danym państwie trzecim;
- d) charakter działań podjętych przez dane państwo trzecie w celu monitorowania i zwalczania chorób;
- e) struktury i uprawnienia służb weterynaryjnych;
- f) przepisy dotyczące uznawania pewnych substancji i dostosowania się do wymagań określonych w art. 7 dyrektywy Rady 86/496/EWG z dnia 16 września 1986 r. dotyczącej badań zwierząt i świeżego mięsa na zawartość pozostałości¹¹;
- g) rezultaty inspekcji Wspólnoty;
- h) rezultaty przeprowadzonych kontroli importowych.

Artykuł 17

Niniejsza dyrektywa nie wpływa na prawo do odwołania się od decyzji podjętych przez właściwe władze, wynikające z przepisów obowiązujących w Państwach Członkowskich.

Decyzje podjęte przez właściwe władze Państw Członkowskich będących krajami przeznaczenia, a także przyczyny podjęcia takich decyzji podawane są do wiadomości importera, którego one dotyczą lub jego przedstawiciela.

Jeżeli importer lub jego przedstawiciel poproszą o to, wspomniane wyżej decyzje i powody ich podjęcia winny być przekazane na piśmie z podaniem praw do odwołania, które mu przysługują na mocy prawa obowiązującego w Państwie Członkowskim, w którym znajduje się graniczny posterunek kontroli, a także procedury i związane z tym terminy.

ROZDZIAŁ II

¹¹ Dz.U. nr L 275 z 26.09.1986, str. 36.

Przepisy dotyczące zabezpieczeń

Artykuł 18

1. Jeżeli jedna z chorób, określona w dyrektywie Rady 82/894/EWG z dnia 21 grudnia 1982 r. w sprawie powiadamiania o chorobach zwierząt we Wspólnocie¹², choroby odzwierzęce lub inne choroby czy zjawiska mogące stanowić poważne zagrożenie dla zdrowia zwierząt lub zdrowia ludzkiego, pojawią się lub rozprzestrzenią na obszarze państwa trzeciego, lub jeżeli pojawią się jakiegokolwiek inne poważne powody związane ze zdrowiem zwierząt uzasadniające takie działania, w szczególności w świetle uzyskanych danych przez biegłych lekarzy weterynarii, Komisja może, działając z własnej inicjatywy lub na wniosek Państwa Członkowskiego, zastosować bezzwłocznie oraz w zależności od powagi sytuacji, jeden z poniższych środków:

- wstrzymać przywóz z całego obszaru lub części obszaru państwa trzeciego, którego to dotyczy, i gdy uzna to za właściwe, państwa trzeciego będącego krajem tranzytowym,
- ustanowić specjalne warunki dotyczące zwierząt pochodzących z części obszaru lub całości obszaru takiego państwa trzeciego.

2. Jeżeli jedna z kontroli określonych niniejszą dyrektywą wykaże, że partia zwierząt może stanowić zagrożenie dla zdrowia zwierząt lub zdrowia ludzkiego, właściwa władza weterynaryjna winna bezzwłocznie podjąć następujące działania:

- wstrzymać i zniszczyć partię,
- poinformować pozostałe graniczne posterunki kontroli i Komisję o uzyskanych wynikach, a także o pochodzeniu zwierząt, zgodnie z przepisami art. 12 ust. 4.

3. W przypadku określonym w ust. 1, Komisja może podjąć tymczasowe środki zabezpieczające w odniesieniu do zwierząt objętych art. 9.

4. Przedstawiciele Komisji mogą przeprowadzić bezzwłocznie inspekcję w takim państwie trzecim.

5. W przypadku, gdy Państwo Członkowskie poinformuje oficjalnie Komisję o potrzebie podjęcia środków zabezpieczających, a Komisja nie odwoła się do ust. 1 i 3, ani nie przekaże sprawy do rozpatrzenia w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego, wówczas zgodnie z ust. 6, dane Państwo Członkowskie może podjąć tymczasowe środki zapobiegawcze w odniesieniu do tych zwierząt.

W przypadku, gdy Państwo Członkowskie podejmie tymczasowe środki zapobiegawcze w odniesieniu do państwa trzeciego, na podstawie przepisów niniejszego ustępu, poinformuje ono o nich pozostałe Państwa Członkowskie i Komisję zgodnie z art. 12 ust. 5.

6. W terminie 10 dni roboczych, Stały Komitet Weterynaryjny odniesie się do powyższej sprawy, zgodnie z przepisami art. 22, w celu rozszerzenia, zmiany lub zniesienia środków przewidzianych w ust. 1, 3 i 5.

¹² Dz.U. nr L 378 z 31.12.1982, str. 58. Dyrektywa zmieniona decyzją 90/134/EWG (Dz.U. nr L 76 z 22.03.1990, str. 23).

7. Decyzje o rozszerzeniu, zmianie lub zniesieniu środków podjętych zgodnie z ust. 1, 2, 3 i 6, podejmowane są zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 22.
8. Szczegółowe zasady w celu zastosowania niniejszego rozdziału przyjmuje się, w razie potrzeby, zgodnie z procedurą określoną w art. 23.

ROZDZIAŁ III

Inspekcja

Artykuł 19

1. Biegli lekarze weterynarii z Komisji mogą, wspólnie z właściwymi władzami krajowymi i w zakresie niezbędnym do jednolitego zastosowania wymagań niniejszej dyrektywy, sprawdzone graniczne posterunki kontroli zatwierdzone zgodnie z art. 6 i stacje kwarantanny zatwierdzone zgodnie z art. 10 w zakresie ich dostosowania do kryteriów wyszczególnionych odpowiednio w załącznikach A i B.
2. Biegli lekarze weterynarii z Komisji mogą, wspólnie z właściwymi władzami, przeprowadzać kontrole na miejscu.
3. Państwo Członkowskie, na którego obszarze przeprowadzana jest inspekcja, zapewni biegłym lekarzom z Komisji pomoc, której mogą potrzebować do przeprowadzania swoich czynności.
4. Komisja poinformuje Państwa Członkowskie o wynikach kontroli.
5. Komisja dokona analizy zaobserwowanej sytuacji, w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego jeżeli uzna, że wyniki kontroli uzasadniają takie postępowanie. Może ona przyjąć niezbędne decyzje zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 22.
6. Komisja będzie monitorować rozwój sytuacji; w zależności od jej rozwoju i zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 22, może ona zmienić lub uchylić decyzje, określone w ust. 5.
7. Szczegółowe zasady w celu zastosowania niniejszego artykułu zostaną przyjęte, w razie potrzeby, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23.

Artykuł 20

W przypadku, gdy, na podstawie kontroli przeprowadzonych w punkcie zbytu zwierząt, właściwe władze Państwa Członkowskiego stwierdzą, że niniejsza dyrektywa nie jest stosowana przez graniczny posterunek kontroli innego Państwa Członkowskiego, winno ona bezzwłocznie skontaktować się z właściwymi władzami krajowymi tego Państwa Członkowskiego.

Państwo to podejmie wszelkie niezbędne kroki i poinformuje właściwe władze państwa, od których uzyskało informacje, o charakterze przeprowadzonej kontroli, podjętej decyzji oraz przyczynach leżących u podstawy tej decyzji.

Jeżeli właściwe władze Państwa Członkowskiego, które odnotowały naruszenie dyrektywy uznają, że podjęte kroki nie są wystarczające, zbadają one z właściwymi władzami Państwa Członkowskiego, którego to dotyczy, sposoby i środki pozwalające na poprawę sytuacji, jeśli to konieczne, przez wizytację w tym Państwie Członkowskim.

W przypadku, gdy kontrole, określonych w akapicie pierwszym akapicie wykazują powtarzające się naruszenia przepisów niniejszej dyrektywy, właściwe władze Państwa Członkowskiego przeznaczenia poinformują o nich Komisję i właściwe władze pozostałych Państw Członkowskich.

Komisja musi, na wniosek właściwych władz Państwa Członkowskiego, przeznaczenia lub z własnej inicjatywy, oddelegować do danego Państwa Członkowskiego zespół do przeprowadzenia inspekcji we współpracy z właściwymi władzami krajowymi. W zależności od rodzaju zaobserwowanego naruszenia zespół ten może pozostać w tym Państwie Członkowskim do chwili podjęcia decyzji, określonych w akapicie ostatnim.

W trakcie pozyskiwania danych przez Komisję, kontrolowane Państwo Członkowskie musi na wniosek Państwa Członkowskiego przeznaczenia, zacieśnić kontrole w granicznym posterunku kontroli lub stacji kwarantanny, w których zaobserwowano niedostosowanie się do niniejszej dyrektywy.

Państwo Członkowskie przeznaczenia może, w odniesieniu do własnego obszaru, zintensyfikować kontrole zwierząt pochodzących ze wspomnianych źródeł.

Na wniosek jednego z Państw Członkowskich, których dotyczy powyższe zdarzenie, oraz zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 22, Komisja musi, w przypadku potwierdzenia niezgodności przez inspekcję, określonych w akapicie piątym, przyjąć właściwe środki. Środki te muszą być rozpatrzone i zatwierdzone tak szybko jak to jest możliwe, zgodnie z tą samą procedurą.

Artykuł 21

1. Każde Państwo Członkowskie przygotowuje program wymiany personelu wyznaczonego do przeprowadzania kontroli weterynaryjnych zwierząt pochodzących z państw trzecich.
2. Komisja i Państwa Członkowskie uzgodnią programy, określone w ust. 1 w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego.
3. Państwa Członkowskie podejmą wszelkie środki niezbędne do umożliwienia realizacji programów wynikających z uzgodnień, określonych w ust. 2.
4. Co roku, w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego, omówiona zostanie realizacja programów na podstawie sprawozdań sporządzonych przez Państwa Członkowskie.
5. Państwa Członkowskie uwzględnią zdobyte doświadczenie, w celu ulepszenia i rozwinięcia programów wymiany.
6. W celu promowania skutecznego poszerzenia programów wymiany przyznany może być wkład finansowy Wspólnoty. Szczegółowe przepisy dotyczące tego wkładu oraz szacunkowe kwoty obciążające budżet Wspólnot Europejskich określone są decyzją Rady

90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w obszarze weterynarii¹³.

7. Szczegółowe przepisy dotyczące zastosowania ust. 1, 4, i 5 zostaną przyjęte, w razie potrzeby, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23.

ROZDZIAŁ IV

Przepisy ogólne

Artykuł 22

W przypadku gdy jest mowa o procedurze przewidzianej w niniejszym artykule, wówczas podejmuje się działania zgodnie z art. 17 dyrektywy 89/662/EWG.

Artykuł 23

W przypadku gdy jest mowa o procedurze przewidzianej w niniejszym artykule, wówczas podejmuje się działania zgodnie z art. 18 dyrektywy 89/662/EWG.

Artykuł 24

Zmian w załącznikach, o ile zajdzie taka potrzeba, dokonuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 23.

Artykuł 25

Niniejsza dyrektywa nie narusza zobowiązań wynikających z przepisów celnych.

Artykuł 26

1. Skreśla się art. 12 i 28 dyrektywy 72/462/EWG.

W oczekiwaniu na decyzje określone w art. 5 i 6 niniejszej dyrektywy, obowiązują działania przyjęte zgodnie z art. 12 dyrektywy 72/462/EWG.

2. Skreśla się art. 20 i 21 dyrektywy 90/426/EWG i art. 27 i 29 ust. 2 dyrektywy 90/539/EWG.

Artykuł 27

1. W dyrektywie 89/662/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- a) w art. 19 ust. 2 datę „dnia 31 grudnia 1992 r.” zastępuje się datą „dnia 31 grudnia 1996 r.”;
- b) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 22*

¹³ Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 19. Decyzja zmieniona decyzją 91/133/EWG (Dz.U. nr L 66 z 13.03.1991, str. 18).

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy z dniem 1 lipca 1992 r.”

2. W dyrektywie 90/425/EWG wprowadza się następujące zmiany:

a) Art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

1. Państwa Członkowskie zapewnią, że w trakcie przeprowadzania kontroli w miejscach, przez które zwierzęta i produkty, określone w załączniku I z państwa trzeciego mogą być wprowadzone na obszary, określone w załączniku I do dyrektywy 90/675/EWG, takich jak porty, porty lotnicze i graniczne posterunki kontroli z państwami trzecimi, podejmowane będą następujące działania:

- a) kontrola świadectw i dokumentów towarzyszących zwierzętom i produktom;
- b) zwierzęta ze Wspólnoty i produkty będą podlegać przepisom dotyczącym kontroli ustalonym w art. 5;
- c) produkty z państw trzecich będą podlegać przepisom określonym dyrektywą 90/675/EWG;
- d) zwierzęta z państw trzecich będą podlegać przepisom określonym dyrektywą 91/496/EWG.

2. Jednakże, od dnia 1 stycznia 1993 r. i w drodze odstępstwa od ust. 1 wszystkie zwierzęta lub produkty przewożone środkami transportu pozwalającymi na regularne i bezpośrednie połączenie między dwoma punktami geograficznymi Wspólnoty podlegają przepisom dotyczącym kontroli określonym art. 5.”

b) Art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 23

Rada, na podstawie sprawozdania Komisji, do którego załączone są propozycje odnośnie których Rada podejmie decyzje większością kwalifikowaną, ponownie zbada:

- przepisy art. 10 i art. 5 ust. 2 lit a) w terminie do dnia 1 stycznia 1993 r.,
- pozostałe przepisy w terminie do dnia 1 stycznia 1996 r.”

c) W art. 26 ust. 1 (ii) otrzymuje brzmienie:

„(ii) pozostałe przepisy niniejszej dyrektywy w dniu 1 lipca 1992 r.”;

skreśla się akapit drugi.

3. W dyrektywie 90/675/EWG wprowadza się następujące zmiany:

a) w art. 19 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W terminie 10 dni roboczych, Stały Komitet Weterynaryjny odniesie się do zagadnienia, zgodnie z przepisami art. 23, w celu przedłużenia, zmiany, lub uchylenia środków określonych w ust. 1, 3 i 5. Procedura przewidziana w art. 23 może być również zastosowana do przyjęcia niezbędnych decyzji, w tym tych, które dotyczą przepływu produktów wewnątrz Wspólnoty oraz tranzytu.”

b) art. 32 wyrażenie: „do dnia 31 grudnia 1991 r.” otrzymuje brzmienie: „w dniu 1 lipca 1992 r”.

Artykuł 28

Działając zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 23, Komisja może przyjąć na okres trzech lat, środki przejściowe niezbędne do dostosowania kontroli do nowych uzgodnień, określonych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 29

Państwa Członkowskie mogą skorzystać z finansowej pomocy Wspólnoty określonej art. 38 dyrektywy 90/424/EWG przeznaczonej na realizację niniejszej dyrektywy, w szczególności na stworzenie sieci wymiany informacji między służbami weterynaryjnymi a punktem granicznym.

Artykuł 30

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania:

a) do dnia 1 grudnia 1991 r. przepisów art. 6 ust. 3 i art. 13, 18 i 21;

b) do dnia 1 lipca 1992 r. pozostałych przepisów niniejszej dyrektywy.

Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Wspomniane środki powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Szczegółowe zasady stosowania niniejszej dyrektywy, w szczególności te, które dotyczą art. 8 ust. 3, zostaną przyjęte, a system określony w art. 12 ust. 4 akapit drugi wejdzie w życie w dniu 1 lipca 1992 r.

Jeżeli termin, określony w akapicie poprzednim nie może być dotrzymany, podjęte zostaną w wyznaczonym terminie środki tymczasowe określone w art. 28.

Artykuł 31

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 lipca 1991 r.

W imieniu Rady

P. BUKMAN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK A

Ogólne warunki dotyczące zatwierdzenia granicznego posterunku kontroli.

W celu uzyskania zatwierdzenia przez Wspólnotę, graniczne posterunki kontroli muszą posiadać:

- 1) przejście graniczne przeznaczone do przewozu żywych zwierząt pozwalające na zaoszczędzenie zwierzętom zbędnego oczekiwania na granicy;
- 2) urządzenia (łatwe do mycia i dezynfekcji) do załadunku i rozładunku różnych środków transportu, kontroli, karmienia, pojenia i opieki nad zwierzętami, o odpowiedniej powierzchni, oświetleniu i wentylacji dla określonej liczby zwierząt do kontroli;
- 3) dostateczną ilość personelu weterynaryjnego i pomocniczego odpowiednio przeszkolonego do przeprowadzania kontroli towarzyszących dokumentów oraz badań klinicznych, określonych w art. 4, 5, 8 i 9 niniejszej dyrektywy, dostosowaną do liczby zwierząt, którymi zajmuje się graniczny posterunek kontroli;
- 4) dostatecznie duże pomieszczenia przeznaczone dla personelu odpowiedzialnego za przeprowadzanie kontroli weterynaryjnych, w tym szatnie, prysznice i toalety;
- 5) odpowiednie pomieszczenia i urządzenia do pobierania i obróbki próbek przeznaczonych do rutynowych kontroli ustalonych przepisami Wspólnoty;
- 6) usługi profesjonalnego laboratorium będącego w stanie przeprowadzić specjalne badania próbek pobranych w posterunkach.;
- 7) usługi przedsiębiorstwa znajdującego się w bezpośredniej okolicy, które posiada pomieszczenia i urządzenia do przechowania, karmienia, pojenia i leczenia zwierząt, a jeśli będzie to konieczne, do uboju zwierząt;
- 8) jeżeli posterunki takie służą jako punkty postoju lub przeładunku zwierząt w trakcie przewozu, odpowiednie udogodnienia do rozładunku zwierząt, pojenia, karmienia i przechowania w razie potrzeby i niezbędnej opieki lub jeśli to konieczne do uboju na miejscu w sposób, który zaoszczędzi im zbędnego cierpienia;
- 9) odpowiedni sprzęt pozwalający na szybką wymianę informacji z innymi granicznymi posterunkami kontroli oraz właściwymi władzami weterynaryjnymi, określonymi w art. 20 dyrektywy 90/425/EWG;
- 10) sprzęt i urządzenia do mycia i dezynfekcji.

ZAŁĄCZNIK B

Ogólne warunki dotyczące zatwierdzenia stacji kwarantanny

1. Zastosowanie mają wymagania zawarte w załączniku A pkt 2, 4, 5, 7, 9, i 10.
2. Ponadto stacja kwarantanny musi:
 - znajdować się pod stałą kontrolą i odpowiedzialnością urzędowego lekarza weterynarii,
 - znajdować się w pewnej odległości od gospodarstw rolnych lub innych miejsc, gdzie przechowywane są zwierzęta, które mogą być zakażone chorobą zakaźną,
 - posiadać sprawny system kontroli w celu zapewnienia właściwego nadzoru nad zwierzętami.

DECYZJA KOMISJI
z dnia 13 lutego 1992 r.
zmieniająca załączniki B i C do dyrektywy Rady 90/426/EWG
(92/130/EWG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady (EWG) nr 90/426 z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich¹, w szczególności jej art. 23,

a także mając na uwadze, co następuje:

w świetle zdobytego doświadczenia, niektóre sformułowania w treści świadectw wymienionych w Załączniku do dyrektywy (EWG) nr 90/426 powinny zostać zmienione tak, żeby mogły zawierać gwarancje odnoszące się do niektórych chorób;

w celu uniknięcia niejasności, przepisy załączników B i C do wspomnianej dyrektywy powinny zostać przeredagowane;

środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego;

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z dniem 1 marca 1992 r. załączniki B i C do dyrektywy (EWG) nr 90/426 zastępuje się tekstem znajdującym się w Załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 lutego 1992 r.

W imieniu Komisji

Ray MAC SHARRY

Członek Komisji

¹ Dz.U. nr L 224, z 18.8.1990, str. 42.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK B

POŚWIADCZENIE ZDROWOTNOŚCI

Paszport nr

Ja, niżej podpisany, zaświadczam^b, że zwierzę z rodziny koniowatych, opisane powyżej, spełnia następujące wymagania:

- a) zostało przebadane w dniu dzisiejszym i nie wykazuje klinicznych objawów choroby,
- b) nie jest przeznaczone do uboju w ramach krajowego programu eliminowania chorób zakaźnych lub zaraźliwych,
- c) – nie pochodzi z terytorium lub części terytorium Państwa Członkowskiego / państwa trzeciego, które były przedmiotem restrykcji z powodu afrykańskiego pomoru koni^c, lub pochodzi z terytorium bądź części terytorium Państwa Członkowskiego, które były przedmiotem zakazu z powodów związanych ze zdrowiem zwierząt i przeszło testy przewidziane w art. 5 ust. 3 dyrektywy (EWG) nr 90/426 w stacji kwarantanny^c od^c do^c, z zadowalającymi wynikami;
 - nie jest szczepione przeciwko afrykańskiemu pomorowi koni lub zostało zaszczepione przeciwko afrykańskiemu pomorowi koni w dniu^{c,d};
- d) nie pochodzi z gospodarstwa, które było przedmiotem zakazu z powodów związanych ze zdrowiem zwierząt, ani nie miało kontaktu ze zwierzętami z rodziny koniowatych z gospodarstwa, które było przedmiotem zakazu z powodów związanych ze zdrowiem zwierząt:
 - w okresie sześciu miesięcy w przypadku zwierząt z rodziny koniowatych podejrzanych o zarażenie zarazą stadniczą koni, licząc od dnia ostatniego faktycznego lub prawdopodobnego kontaktu z chorym zwierzęciem; jednak w przypadku ogiera, ten zakaz stosuje się do czasu wykastrowania zwierzęcia,
 - w okresie sześciu miesięcy w przypadku nosaczyny albo wirusowego zapalenia mózgu i rdzenia u koni, licząc od dnia, w którym zwierzęta z rodziny koniowatych cierpiące na jedną z wymienionych chorób zostały ubite,
 - w przypadku niedokrwistości zakaźnej, do dnia, w którym po uboju zakażonych zwierząt, pozostałe zwierzęta wykazały ujemną reakcję na dwa testy Cogginsa wykonane w trzymiesięcznych odstępach,
 - w okresie sześciu miesięcy od wystąpienia ostatniego zachorowania, w przypadku pęcherzykowatego zapalenia jamy ustnej,

^a Ta informacja nie jest wymagana w przypadkach, kiedy istnieje obopólna zgoda, stosownie do art. 6 dyrektywy (EWG) nr 90/426.

^b Ważne przez 10 dni.

^b Ważne przez 10 dni.

^c Niepotrzebne skreślić.

^d Data szczepienia musi być wpisana do paszportu.

- jeden miesiąc od ostatnio notowanego przypadku występowania wścieklizny,
 - 15 dni od ostatnio stwierdzonego przypadku węglika,
 - jeżeli wszystkie zwierzęta należące do gatunków wrażliwych na chorobę stwierdzoną w gospodarstwie zostały ubite, a pomieszczenia zdezynfekowane w ciągu 30 dni, licząc od dnia, w którym zwierzęta zostały zniszczone a pomieszczenia zdezynfekowane; wyjątek stanowi węglik, z wyjątkiem przypadku węglika gdzie okres zakazu wynosi 15 dni,
- e) według posiadanych przeze mnie informacji, zwierzę nie miało kontaktu ze zwierzętami z rodziny koniowatych, które w okresie 15 dni przed wydaniem niniejszego poświadczenia były dotknięte chorobą zakaźną lub zaraźliwą.

Data	Miejsce	Pieczęć i podpis urzędowego lekarza weterynarii ¹

¹ Imię i nazwisko wielkimi literami oraz stanowisko

- a) Ta informacja nie jest wymagana w przypadku gdy istnieje obopólna zgoda zgodnie z art. 6dyrektywy 90/426/EWG.
- b) Ważne przez 10 dni.
- c) Niepotrzebne skreślić.
- d) Data szczepienia musi zostać wpisana do paszportu.

ZAŁĄCZNIK C

WZÓR

ŚWIADECTWO ZDROWIA

dla handlu między Państwami Członkowskimi EWG

ZWIERZĘTA Z RODZINY KONIOWATYCH

Nr:

Wysyłające Państwo Członkowskie:

Odpowiedzialne ministerstwo:

Odpowiedzialny departament terytorialny:

I. Liczba zwierząt z rodziny koniowatych

II. Identyfikacja zwierząt z rodziny koniowatych:

Liczba zwierząt z rodziny koniowatych ¹	Gatunki: koń, osioł, muł, osłomuł	Rasa Wiek Płeć	Metoda identyfikacji oraz identyfikacja ²

¹ Rodzaj specjalnego znaku w przypadku zwierząt do uboju.

² Do świadectwa może zostać dołączony dokument identyfikujący zwierzęta z rodziny koniowatych pod warunkiem, że podany jest w nim jego numer.

III. Pochodzenie i przeznaczenie zwierzęcia / zwierząt:

Zwierzę / zwierzęta / zostanie / zostaną wysłane z:
(miejsce wywozu)

do
(Państwo Członkowskie i miejsce przeznaczenia)

Nazwisko i adres wysyłającego

Nazwisko i adres odbiorcy

IV. Poświadczenie zdrowotności^a

Ja, niżej podpisany poświadczam, że opisane powyżej zwierzę / zwierzęta spełnia / spełniają następujące wymagania:

^a Ta informacja nie jest wymagana, kiedy istnieje obopólna zgodna, stosownie do art. 6 dyrektywy 90/426/EWG.

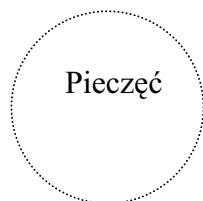
1. zostało / zostały zbadane w dniu dzisiejszym i nie wykazuje / wykazują klinicznych objawów choroby,
2. nie jest / są przeznaczone do uboju przeprowadzanego w ramach krajowego programu eliminowania chorób zakaźnych lub zaraźliwych,
3. – nie pochodzi / pochodzą z terytorium albo części terytorium Państwa Członkowskiego / państwa trzeciego, będącego przedmiotem ograniczeń w związku z afrykańskim pomorem koni,
lub
pochodzi / pochodzą z terytorium albo części terytorium Państwa Członkowskiego, które było przedmiotem zakazu z powodów związanych ze zdrowiem zwierząt i przeszło / przeszły badania przewidziane w art. 5 ust. 3 dyrektywy 90/426/EWG w stacji kwarantanny od do^{bb}, z zadowalającymi wynikami,
– nie jest / są szczepione przeciwko afrykańskiemu pomorowi koni,
lub
zostało / zostały zaszczerpione przeciwko afrykańskiemu pomorowi koni w dniu^b,
4. nie pochodzi z gospodarstwa, w którym obowiązuje zakaz wynikający z powodów związanych ze zdrowiem zwierząt ani też nie miało kontaktu ze zwierzętami z rodziny koniowatych z gospodarstwa, w którym obowiązuje zakaz wynikający z powodów związanych ze zdrowiem zwierząt:
 - w okresie sześciu miesięcy w przypadku zwierząt z rodziny koniowatych podejrzanych o zarażenie zarazą stadniczą koni, licząc od dnia ostatniego faktycznego lub prawdopodobnego kontaktu z chorym zwierzęciem. Jednak w przypadku ogiera, ten zakaz stosuje się do czasu wykastrowania zwierzęcia,
 - w okresie sześciu miesięcy w przypadku nosaczyny albo wirusowego zapalenia mózgu i rdzenia u koni, licząc od dnia, w którym zwierzęta z rodziny koniowatych cierpiące na jedną z wymienionych chorób zostały ubite,
 - w przypadku niedokrwistości zakaźnej, do dnia, w którym po uboju zakażonych zwierząt, pozostałe zwierzęta wykazały ujemną reakcję na dwa testy Cogginsa wykonane w trzymiesięcznych odstępach,
 - w okresie sześciu miesięcy od wystąpienia ostatniego zachorowania, w przypadku pęcherzykowego zapalenia jamy ustnej,
 - jeden miesiąc od ostatnio stwierdzonego przypadku występowania wścieklizny,
 - 15 dni od ostatnio stwierdzonego przypadku wąglika,
 - jeżeli wszystkie zwierzęta należące do gatunków wrażliwych na chorobę stwierdzoną w gospodarstwie zostały ubite, a pomieszczenia zdezynfekowane w ciągu 30 dni, licząc od dnia, w którym zwierzęta zostały zniszczone a pomieszczenia zdezynfekowane; wyjątek stanowi wąglik, z wyjątkiem przypadku wąglika gdzie okres zakazu wynosi 15 dni,

^b Niepotrzebne skreślić.

5. według posiadanych przeze mnie informacji, zwierzę nie miało kontaktu ze zwierzętami z rodziny koniowatych, które w okresie 15 dni przed wydaniem niniejszego oświadczenia były dotknięte chorobą zakaźną lub zaraźliwą.

V. Niniejsze świadectwo jest ważne przez okres 10 dni.

(Miejsce), (data)

.....

(Podpis)
(Nazwisko dużymi literami oraz
stanowisko podpisującego lekarza weterynarii)^c

^c W Niemczech „Beamteter Tierarzt”; w Belgii „Inspecteur véténaire” albo „Inspecteur Dierenarts”; we Francji „Vétérinaire officiel”; we Włoszech „Veterinario ufficiale”; w Luksemburgu „Inspecteur vétérinaire”; w Niderlandach „Officieel Dierenarts”; w Danii „Embeds Dyrlæge”; w Irlandii „Veterinary Inspector”; w Zjednoczonym Królestwie „Veterinary Inspector”; w Grecji „Επίσημος κτηνίατρος”; w Hiszpanii „Inspector Veterinario”; i w Portugalii „Inspector Veterinário”.

DYREKTYWA RADY 92/36/EWG

z dnia 29 kwietnia 1992 r.

zmieniająca, ze względu na afrykański pomór koni, dyrektywę 90/426/EWG w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

dyrektywa 90/426/EWG⁴ ustanawia warunki zdrowotne zwierząt regulujące przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich; wspomniana dyrektywa określa granice terytorium zakażonego afrykańskim pomorem koni oraz zasady stosowane w odniesieniu do Państw Członkowskich, w których wystąpiła ta choroba;

dyrektywa 92/35/EWG⁵ ustanowiła zasady kontroli; dyrektywa 90/426/EWG musi zostać odpowiednio zmieniona w celu uwzględnienia tych przepisów,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Art. 5 dyrektywy 90/426/EWG otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

1. Państwo Członkowskie, które nie jest wolne od afrykańskiego pomoru koni w rozumieniu art. 2 lit. f) może wysyłać zwierzęta z rodziny koniowatych z tej części swojego terytorium, która jest uważana za zakażoną w znaczeniu ust. 2 niniejszego artykułu, tylko zgodnie z warunkami ustanowionymi w tym artykule ust. 3.

2. a) Część terytorium Państwa Członkowskiego jest uznana za zakażoną

¹ Dz.U. nr C 312 z 3.12.1991, str. 17.

² Opinia wydana dnia 10 kwietnia 1992 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ Opinia wydana dnia 22 kwietnia 1992 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁴ Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 42.

⁵ Dz.U. nr L 157 z 10.06.1992, str. 19.

afrykańskim pomorem koni, jeżeli:

- kliniczne, serologiczne (u nieszczepionych zwierząt) i/lub epidemiologiczne świadectwo ujawniło występowanie afrykańskiego pomoru koni w ciągu ostatnich dwóch lat
 - w ciągu ostatnich 12 miesięcy przeprowadzano szczepienia przeciwko afrykańskiemu pomorowi koni.
- b) Część terytorium Państwa Członkowskiego, którą uznaje się za zakażoną afrykańskim pomorem koni, musi obejmować co najmniej:
- okręg zakażony o promieniu co najmniej 100 km wokół każdego centrum zakażenia,
 - okręg zagrożony, rozciągającą się co najmniej na 50 kilometrów poza okręg zakażony, w którym przez przynajmniej 12 miesięcy nie wykonano żadnych szczepień.
- c) Zasady kontroli środków zwalczania dotyczące terytoriów i okręgów, określonych w lit. a) i b), oraz odpowiednie odstępstwa określone są w dyrektywie 92/35/EWG*.
- d) Wszystkie zaszczepione zwierzęta z rodziny koniowatych muszą być zarejestrowane i zidentyfikowane zgodnie z art. 6 ust. 1 dyrektywy 92/35/EWG.

Dokument identyfikacyjny lub/oraz świadectwo zdrowia powinny wyraźnie wykazywać przeprowadzenie takiego szczepienia.

3. Państwo Członkowskie może wysyłać z terytorium określonego w ust. 2 lit. b) tylko te koniowate, które spełniają następujące wymagania:

- a) w związku z aktywnością owadów przenoszących chorobę, zwierzęta mogą być wysyłane tylko w niektórych okresach w ciągu roku; okresy takie zostaną określone zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 25;
- b) nie mogą wykazywać klinicznych objawów afrykańskiego pomoru koni w dniu badania określonego w art. 4 ust. 1;
- c) - jeśli zwierzęta nie zostały zaszczepione przeciwko afrykańskiemu pomorowi koni, muszą wcześniej być dwukrotnie poddane testowi wiązania dopełniacza w odniesieniu do afrykańskiego pomoru koni określonego w załączniku D oraz wykazać wynik negatywny, testy te muszą zostać przeprowadzone w odstępie od 21 do 30 dni, przy czym drugi z nich musi zostać przeprowadzony w terminie do 10 dni przed wysłaniem,
- jeśli zostały zaszczepione, szczepienie to nie mogło być wykonane w ciągu ostatnich dwóch miesięcy, a zwierzęta musiały zostać poddane testowi wiązania dopełniacza opisanemu w załączniku D z zachowaniem wyżej

wymienionych odstępów czasowych nie wykazując przy tym wzrostu miana przeciwciał. Na mocy procedury ustanowionej w art. 24 Komisja może uznać inne metody monitorowania w oparciu o opinię Naukowego Komitetu Weterynaryjnego;

- d) muszą przebywać na stacji kwarantanny przez okres przynajmniej 40 dni poprzedzających wysłanie;
- e) podczas kwarantanny oraz podczas transportu ze stacji kwarantanny do miejsca wysłania, muszą być chronione przed owadami przenoszącymi choroby.

* Dz.U. nr L 157 z 10.06.1992, str.19.”

Artykuł 2

Decyzje Komisji 90/552/EWG⁶, 90/553/EWG⁷, 91/93/EWG⁸ i 92/101/EWG⁹ są nadal stosowane do celów niniejszej dyrektywy.

Na mocy procedury ustanowionej w art. 19 dyrektywy 92/35/EWG wyżej wymienione decyzje mogą być zmieniane w celu ich dostosowania zakresu do przepisów niniejszej dyrektywy lub w celu ich przyszłego dostosowania do rozwoju nauki i techniki.

Artykuł 3

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie, najpóźniej do dnia 1 lipca 1991 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Wspomniane środki powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 29 kwietnia 1992 r.

⁶ Decyzja Komisji 90/552/EWG z dnia 9 listopada 1990 r. określająca granice terytorium zarażonego afrykańskim pomorem koni (Dz.U. nr L 313 z 13.11.1990, str. 38). Decyzja zmieniona decyzją 91/645/EWG (Dz.U. nr L 313 z 18.12.1991, str. 43).

⁷ Decyzja Komisji 90/553/EWG z dnia 9 listopada 1990 r. ustanawiająca znak identyfikacyjny dla zwierząt z rodziny koniowatych szczepionych przeciw afrykańskiemu pomorowi koni (Dz.U. nr L 39 z 15.02.1992, str. 46).

⁸ Decyzja Komisji 91/93/EWG z dnia 11 lutego 1991 r. określająca okres roku, w czasie którego Portugalia może wysłać niektóre zwierzęta z rodziny koniowatych z części swojego terytorium uznanego za zarażone afrykańskim pomorem koni (Dz.U. nr L 50 z 23.02.1991, str. 27).

⁹ Decyzja Komisji 92/101/EWG z dnia 28 stycznia 1992 r. określająca okres roku, w czasie którego Hiszpania może wysłać niektóre zwierzęta z rodziny koniowatych z części swojego terytorium uznanego za zarażone afrykańskim pomorem koni (Dz.U. nr L 39 z 15.02.1992, str. 46).

W imieniu Rady

Arlindo MARQUES CUNHA

Przewodniczący

DECYZJA KOMISJI

z dnia 30 marca 2001r.

zmieniająca Załączniki do Dyrektyw Rady 64/432/EWG, 90/426/EWG, 91/68/EWG oraz 92/65/EWG jak również do Decyzji Komisji 94/273/WE odnoszące się do ochrony zwierząt podczas transportu

(notyfikowana jako dokument nr C(2001)965)

(Dokument dotyczący Europejskiego Obszaru Gospodarczego)

(2001/298/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Dyrektywę Rady 91/628/EWG z dnia 19 listopada 1991r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu oraz zmieniającą Dyrektywę 90/425/EWG i 91/496/EWG ⁽¹⁾, zmienioną przez Dyrektywę 95/29/WE ⁽²⁾, a w szczególności zaś jej artykuł 6 ⁽²⁾,

uwzględniając Dyrektywę Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992r. dotyczącą ustanawiania wymagań w zakresie zdrowia zwierząt regulujących handel oraz import na obszar Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych oraz zarodków nie podlegających wymaganiom w zakresie zdrowia zwierząt ustanowionym w szczegółowych zasadach wspólnotowych, o których mowa w Załączniku A (I) do Dyrektywy 90/425/EWG ⁽³⁾, ostatnio zmienionej przez Decyzję Komisji 95/176/WE ⁽⁴⁾, a w szczególności zaś jej artykuł 10 (3) (a) (vii),

Zważywszy, że:

- (1) W sposób wymagany przez artykuł 13 (3) Dyrektywy 91/628/EWG, Komisja przyjęła w dniu 6 grudnia 2000 r. raport ⁽⁵⁾ w sprawie doświadczenia nabytego przez Państwa Członkowskie od czasu wdrożenia Dyrektywy Rady 95/29/WE z dnia 29 czerwca 1995 r. zmieniającej Dyrektywę 91/628/EWG dotyczącą ochrony zwierząt podczas transportu.
- (2) Na podstawie wniosków z tego raportu, a w szczególności w celu zwrócenia uwagi lekarzy weterynarii odpowiedzialnych za certyfikację na ich obowiązki dotyczące ochrony zwierząt podczas transportu, należy uzupełnić świadectwa zdrowia przewidziane dla tych zwierząt.
- (3) Dyrektywa Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964r. dotycząca problemów zdrowia zwierząt wpływających na wewnątrzspółnotowy handel bydłem i trzodą chlewną ⁽⁶⁾, ostatnio zmieniona przez Decyzję Komisji 2000/504/WE ⁽⁷⁾, Dyrektywa Rady

¹ Dz.U. Nr L 340, 11.12.1991r., str. 17.

² Dz.U. Nr L 148, 30.06.1995r., str. 52.

³ Dz.U. Nr L 268, 14.09.1992r., str. 54.

⁴ Dz.U. Nr L 117, 24.05.1995r., str. 23.

⁵ COM (2000) 809.

⁶ Dz.U. Nr L 121, 29.07.1964r., str. 1977/64.

⁷ Dz.U. Nr L 201, 09.08.2000r., str. 6.

90/426/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie warunków zdrowia zwierząt regulujących przemieszczanie oraz import z krajów nie będących członkami, zwierząt koniowatych ⁽⁸⁾, ostatnio zmieniona przez Traktat Akcesyjny ⁽⁹⁾, Dyrektywa Rady 91/68/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. w sprawie warunków zdrowia zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy owcami i kozami ⁽¹⁰⁾, ostatnio zmieniona przez Decyzję Komisji 94/953/WE ⁽¹¹⁾, Dyrektywa 92/65/EWG oraz Decyzja Komisji 94/273/WE z dnia 18 kwietnia 1994r. dotyczące certyfikacji weterynaryjnej w zakresie umieszczania na rynku w Zjednoczonym Królestwie i Irlandii psów i kotów nie pochodzących z tych krajów ⁽¹²⁾, powinny zatem zostać odpowiednio zmienione.

- (4) Dodatkowe oświadczenie wprowadzone do niniejszej Decyzji nie zwalnia przewoźników z przestrzegania obowiązków określonych obowiązującymi przepisami wspólnotowymi, w szczególności w zakresie nadawania się zwierząt do transportu.
- (5) Środki przewidziane w niniejszej Decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJĘŁA NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Załączniki do Dyrektyw 64/432/EWG, 90/426/EWG oraz 91/68/EWG zostają zmienione w sposób określony w Załączniku I do niniejszej Decyzji.
2. Załącznik E do Dyrektywy 92/65/EWG zostaje zastąpiony w sposób określony w Załączniku II do niniejszej Decyzji.
3. Załącznik do Decyzji 94/273/WE zostaje zastąpiony w sposób określony w Załączniku III do niniejszej Decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza Decyzja odnosi się do zwierząt, na które wystawiono świadectwa od 31 lipca 2001r.

Artykuł 3

Niniejsza Decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 marca 2001r.

⁸ Dz.U. Nr L 224, 18.08.1990r., str. 42.

⁹ Traktat dotyczący warunków akcesji Królestwa Norwegii, Republiki Austrii, Republiki Finlandii oraz Królestwa Szwecji jak również dostosowania do Traktatów na podstawie których Unia Europejska została założona, Załącznik I – Lista, o której mowa w artykule 29 Traktatu Akcesyjnego – V. Rolnictwo – E. Ustawodawstwo weterynaryjne oraz zootechniczne (Dz.U. Nr C 241, 29.08.1994, str. 132).

¹⁰ Dz.U. Nr L 46, 19.02.1991r., str. 19.

¹¹ Dz.U. Nr L 371, 31.12.1994r., str. 14.

¹² Dz.U. Nr L 117, 07.05.1994r., str. 37.

W imieniu Komisji

David BYRNE

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

1. Dyrektywa 64/432/EWG zostaje zmieniona w sposób następujący:

Załącznik F zostaje zmieniony w sposób następujący:

(a) w sekcji C świadectwa wzór 1, następujący paragraf zostaje dodany do ponumerowanej listy wymogów, które muszą zostać poświadczone:

‘6. w czasie badania powyższe zwierzęta nadawały się do transportu w ramach planowanej podróży zgodnie z postanowieniami Dyrektywy 91/628/EWG ⁽¹²⁾.

⁽¹²⁾ Niniejsze oświadczenie nie zwalnia przewoźników z przestrzegania obowiązków określonych obowiązującymi przepisami wspólnotowymi, w szczególności dotyczącymi nadawania się zwierząt do transportu.’

W przypadkach, do których mają zastosowanie postanowienia Decyzji 2000/504/WE ⁽¹⁾, powyższy paragraf zostaje przenieumerowany tak jak paragraf 7;

(b) w sekcji C świadectwa wzór 2, następujący paragraf zostaje dodany do ponumerowanej listy wymogów, które muszą zostać poświadczone:

‘6. w czasie badania powyższe zwierzęta nadawały się do transportu w ramach planowanej podróży zgodnie z postanowieniami Dyrektywy 91/628/EWG ⁽⁸⁾.

⁽⁸⁾ Niniejsze oświadczenie nie zwalnia przewoźników z przestrzegania obowiązków określonych obowiązującymi przepisami wspólnotowymi, w szczególności dotyczącymi nadawania się zwierząt do transportu.’

2. Dyrektywa 90/426/EWG zostaje zmieniona w sposób następujący:

(a) w Załączniku B, następujący paragraf zostaje dodany do zaświadczenia zdrowotności:

‘(f) w czasie badania nadawało się ono do transportu w ramach planowanej podróży zgodnie z postanowieniami Dyrektywy 91/628/EWG ^(c).

^(c) Niniejsze oświadczenie nie zwalnia przewoźników z przestrzegania obowiązków określonych obowiązującymi przepisami wspólnotowymi, w szczególności dotyczącymi nadawania się zwierząt do transportu.’

(b) w Załączniku C w sekcji IV wzoru świadectwa następujący paragraf zostaje dodany:

‘6. w czasie badania było/były ono/one nadawały się do transportu w ramach planowanej podróży zgodnie z postanowieniami Dyrektywy 91/628/EWG ^(d).

(^d) Niniejsze oświadczenie nie zwalnia przewoźników z przestrzegania obowiązków określonych obowiązującymi przepisami wspólnotowymi, w szczególności dotyczącymi nadawania się zwierząt do transportu.'

3. Dyrektywa 91/68/EWG zostaje zmieniona w sposób następujący:

Załącznik E zostaje zmieniony w sposób następujący:

Następujące elementy zostają dodane jako:

- punkt (G) sekcji V wzoru świadectwa I,
- punkt (H) sekcji V wzoru świadectwa II,
- punkt (K) sekcji V wzoru świadectwa III:

'w czasie badania nadawały się do transportu w ramach planowanej podróży zgodnie z postanowieniami Dyrektywy 91/628/EWG (⁵).

(⁵) Niniejsze oświadczenie nie zwalnia przewoźników z przestrzegania obowiązków określonych obowiązującymi przepisami wspólnotowymi, w szczególności dotyczącymi nadawania się zwierząt do transportu.'

(¹) Dz. U. Nr L 201, 09.08.2000r., str. 6.

ZAŁĄCZNIK II

Załącznik E do Dyrektywy 92/65/EWG zostaje zastąpiony w sposób następujący:

„ZAŁĄCZNIK E

ŚWIADECTWO

1. Wysyłający (pełne nazwisko/nazwa i adres)	ŚWIADECTWO ZDROWIA
	Nr _____ Oryginał ^(a)
	2. Państwo Członkowskie pochodzenia
3. Odbiorca (pełne nazwisko/nazwa i adres)	4. WŁAŚCIWY ORGAN
	5. Adres - Gospodarstwa pochodzenia lub urzędowo zatwierdzonej jednostki, instytutu bądź ośrodka pochodzenia ^(b) - gospodarstwa lub kupca przeznaczenia lub urzędowo zatwierdzonej jednostki, instytutu bądź ośrodka przeznaczenia ^(b)
6. Miejsce załadunku	
7. Środki transportu	
8. Gatunki	
9. Liczba zwierząt/ uli /lub królowych (wraz z robotnicami) ^(b)	
10. Identyfikacja partii	
11. ZAŚWIADCZENIE ^(c) Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że w momencie przeprowadzania badania powyżej opisane zwierzęta nadawały się do transportu w ramach planowanej podróży zgodnie z postanowieniami Dyrektywy 91/628/EWG ^(d) ^(e) . Sporządzono w, dnia	
Podpis:	
Nazwisko drukowanymi literami:	
Tytuł i stanowisko:	

(^a) Oddzielne świadectwo musi zostać wystawione na każdą wysyłkę a oryginał musi towarzyszyć wysyłce do jej miejsca pierwotnego przeznaczenia; okres ważności świadectwa wynosi 10 dni.

(^b) Niepotrzebne skreślić.

(^c) Wypełnić zgodnie z artykułami od 5 do 11 Dyrektywy 92/65/EWG na 24 godziny przed załadunkiem zwierząt.

(^d) Niniejsze zaświadczenie ma zastosowanie do następujących gatunków: małpy (małpy i małpiatki), kopytne należące do gatunków innych niż te, o których mowa w Dyrektywach 64/432/EWG, 90/426/EWG oraz 91/68/EWG, zającowate, psy i koty.

(^e) Niniejsze zaświadczenie nie zwalnia przewoźników z przestrzegania obowiązków określonych obowiązującymi przepisami wspólnotowymi, w szczególności dotyczącymi nadawania się zwierząt do transportu.”

ZAŁĄCZNIK III

Załącznik do Decyzji 94/273/WE zostaje zastąpiony w sposób następujący:

„ZAŁĄCZNIK

WZÓR

ŚWIADECTWO ZDROWIA ⁽¹⁾

w zakresie umieszczania na rynku w Zjednoczonym Królestwie i Irlandii psów i kotów nie pochodzących z tych krajów

PSY / KOTY ⁽²⁾ ⁽³⁾

Państwo Członkowskie - Wysyłający:

.....

I. Liczba

zwierząt:

.....

II. Identyfikacja

zwierząt:

.....

Liczba zwierząt	Gatunki/rasa	Wiek lub data urodzenia	Płeć	Kolor	Typ i oznakowania sierści	Numer zakodowany w wszczepionym nadajniku

III. Pochodzenie zwierząt

Adres zarejestrowanego gospodarstwa

.....

.....

IV. Przeznaczenie zwierząt

Zwierzęta zostaną wysłane

z:

.....

.....

(miejsce)

do:

.....
.....

(miejsce przeznaczenia)

(⁴) kolejną, transportem drogowym, samolotem, statkiem (²):

.....

Nazwa i adres wysyłającego:

.....

.....

Nazwa i adres odbiorcy:

.....

.....

V. Informacje zdrowotne

Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że powyżej opisane zwierzęta spełniają następujące wymagania:

- a) zostały dzisiaj zbadane i nie wykazują żadnych klinicznych objawów choroby;
- b) zostały zaszczepione przeciwko wściekliznie w ciągu co najmniej sześciu miesięcy oraz, dodatkowo, w przypadku psów, przeciwko nosówce;
- c) zostały poddane, pomiędzy pierwszym a trzecim miesiącem po pierwszym szczepieniu bądź ponownym szczepieniu przeciwko wściekliznie, testowi serologicznemu wykazującemu miano przeciwciał ochronnych wynoszące co najmniej 0,5 jednostek międzynarodowych. Taki test serologiczny został przeprowadzony zgodnie ze specyfikacjami Światowej Organizacji Zdrowia;
- d) właściciel lub osoba odpowiedzialna za zarejestrowane gospodarstwo dostarczyła mi podpisane oświadczenie następującej treści:
'zwierzę/ta (²) urodziło/ły się (²) w zarejestrowanym gospodarstwie oraz pozostawało/ły (²) tam od czasu urodzenia, bez żadnego kontaktu z dzikimi zwierzętami podatnymi na wściekliznę.';
- e) w czasie przeprowadzania inspekcji były one zdadne do transportu w ramach zamierzonej podróży zgodnie z postanowieniami Dyrektywy 91/628/EWG (⁵).

VI. Niniejsze świadectwo zachowuje ważność przez 10 dni od dnia badania.

Sporządzono w, dnia

(dzień badania)

Pieczętka

.....

(Podpis urzędowego lekarza weterynarii lub lekarza weterynarii odpowiedzialnego za gospodarstwo pochodzenia i upoważnionego do tego celu przez właściwe organy)

(¹) Świadcstwa zdrowia mogą zostać sporządzone wyłącznie dla zwierząt, które mają być transportowane w tym samym środku transportu oraz, które pochodzą z tego samego gospodarstwa i które są wysyłane do tego samego odbiorcy.

(²) Niepotrzebne skreślić.

(³) Świadcstwo jest ważne każdorazowo wyłącznie dla poszczególnego gatunku.

(⁴) Podać numer rejestracyjny w przypadku samochodów ciężarowych, furgonetek lub samochodów, numer lotu w przypadku samolotu, nazwę w przypadku statku, oraz w przypadku transportu kolejowego, planowaną datę oraz czas przybycia.

(⁵) Niniejsze świadectwo nie zwalnia przewoźników z przestrzegania obowiązków określonych obowiązującymi przepisami wspólnotowymi, w szczególności dotyczącymi nadawania się zwierząt do transportu.”

Decyzja Komisji

z dnia 21 lutego 2002 zmieniająca Załącznik D Dyrektywy Rady 90/426/EWG w odniesieniu do testów diagnostycznych dotyczących afrykańskiego pomoru koni.

(Notyfikowana jako dokument nr C(2002) 556)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2002/160/WE)

Komisja Wspólnot Europejskich

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Dyrektywę Rady 90/426/EWG z dnia 26 czerwca 1990 w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt przy przemieszczaniu i imporcie koniowatych z krajów trzecich¹, ostatnio zmienioną przez Decyzję 2001/298/WE², a w szczególności zamieszczony tam artykuł 23,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik D do Dyrektywy 90/426EWG opisuje test OWD przeprowadzany w celu diagnostyki afrykańskiego pomoru koni.
- (2) W listopadzie 2000 r. Wspólnotowe Laboratorium Referencyjne w Algete w Hiszpanii, było gospodarzem corocznego spotkania przedstawicieli laboratoriów referencyjnych, które zajmują się afrykańskim pomorem koni, z Państw Członkowskich UE. Podczas spotkania przedstawiono naukowe dowody na to, że test OWD obecnie opisany w Aneksie D do dyrektywy 90/426/EWG charakteryzuje się poważnymi ograniczeniami ze względu na fakt, iż jest jedynie odpowiedni do wykrywania przeciwciał, powstających w wyniku infekcji lub szczepienia. Co więcej, testy te zostały w praktyce wyparte przez nowoczesne testy ELISA w prawie wszystkich laboratoriach znajdujących się na terenie Państw Członkowskich oraz większości krajów eksportujących.
- (3) Testy laboratoryjne mające na celu wykrycie przeciwciał wirusa afrykańskiego pomoru koni zaakceptowane przez wspólnotę międzynarodową zostały opisane w „Podręczniku Standardów dotyczących testów diagnostycznych i szczepionek”³ Międzynarodowego Urzędu ds. Zwalczenia Epizootii (OIE); jakkolwiek aktualna edycja wymienia jedynie jeden z dostępnych testów ELISA.
- (4) Dlatego, właściwym wydaje się wprowadzenie modyfikacji, do Załącznika D do Dyrektywy 90/426/EWG, tak by wziąć pod uwagę rozwój techniczny oraz międzynarodowo zatwierdzone standardy.
- (5) Środki uwzględnione w tej decyzji pozostają w zgodzie z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego.

¹ Dz. U Nr L 224, 18.8.1990, str.42

² Dz. U Nr L 102, 12.4.2001, str. 63

³ Rozdział 2.1.11, czwarta edycja 2000

Przyjęła niniejszą Decyzję:

Artykuł 1

Załącznik D do Dyrektywy 90/426/EWG zostaje zastąpiony Załącznikiem do niniejszej Decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza Decyzja jest adresowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli 21 lutego 2002.

W imieniu Komisji
DAWID BYRNE
Członek Komisji

Załącznik

„Załącznik D

Afrykański pomór koni

Diagnoza

Odczynniki chemiczne niezbędne do przeprowadzenia testu ELISA opisane poniżej mogą być pozyskane z Referencyjnego Laboratorium Wspólnoty Europejskiej lub Laboratoriów Referencyjnych (OIE) zajmujących się afrykańskim pomorem koni.

1. WYPIERAJĄCY TEST ELISA WYKRYWAJĄCY PRZECIWCIAŁA WIRUSA AFRYKAŃSKIEGO POMORU KONI (ASHV) (TEST ZALECANY)

Wypierający test ELISA jest wykorzystywany w celu wykrycia szczególnego rodzaju przeciwciał wirusa (ASHV) w surowicy każdego gatunku z koniowatych. Szerokie spektrum, poliklonalnej, surowicy świnki morskiej immunizowanej przeciw ASHV (zwane dalej anty-surowicą świnki morskiej) umożliwia wykrycie wszystkich znanych serotypów wirusa AHSV (wirusa afrykańskiego pomoru koni).

Zasadą, na której opiera się test jest przerwanie reakcji pomiędzy antygenem AHSV i anty-surowicą świnki morskiej przez próbkę badanej surowicy. Przeciwciała AHSV w próbce surowicy będą konkurować z przeciwciałami pochodzącymi z anty-surowicy świnki morskiej w wyniku czego nastąpi osłabienie oczekiwanego koloru (następującego po dodaniu enzymu oznaczonego jako przeciwciała przeciw-świnie morskiej i substratu). Surowica może być testowana jako pojedyncze rozcieńczenie 1:5 (test metodą nakrapiania) lub miareczkowania (metoda miareczkowania surowicy). Wartości hamujące powyżej 50% mogą być uważane za wynik dodatni.

Protokół testowy opisany poniżej jest wykorzystywany w Regionalnym Laboratorium Referencyjnym zajmującym się afrykańskim pomorem koni w Pibright w Wielkiej Brytanii.

1.1.Procedura testowa

1.1.1.Przygotowanie płytek

1.1.1.1.Opłaszczyc płytke ELISA antygenem AHSV wyizolowanym z zakażonych komórek i rozpuszczonym w buforze węglanowoduwęglanowym o pH równym 9,6. Inkubowac płytke przez całą noc w temperaturze 4 °C.

1.1.1.2.Przepłukać płytke zanurzając je trzykrotnie w roztworze PBS o pH od 7,2 do 7,4, a następnie wysuszyć na bibule.

1.1.2.Studzienki kontrolne

1.1.2.1.Miareczkowac próbki surowicy kontrolne dodatnie w podwójnych seriach, rozpoczynając od rozcieńczenia 1:5 a kończąc na 1:640, wzdłuż kolumny 1, buforem blokującym (PBS zawierający 0,05% Tween-20, 5,0% chudego mleka w proszku (Cadbury's Marvel™) oraz 1% surowicy bydlęcej) co w rezultacie ma stanowić 50 µl na studzienkę.

1.1.2.2.Dodać 50µl surowicy kontrolnej ujemnej o rozcieńczeniu 1:5 (10µl surowicy + 40µl buforu blokującego) do studzienek A i B drugiej kolumny.

1.1.2.3.Dodać 100µl na studzienkę buforu blokującego do studzienek C i D w kolumnie 2-ślepa.

1.1.2.4.Dodać 50µl buforu blokującego do studzienek E, F, G oraz H w kolumnie 2 (próbka kontrolna świnki morskiej).

1.1.3.Test metodą nakrapiania

1.1.3.1.Dodać roztwór 1:5 do każdej z badanych surowic w buforze blokującym w celu podwojenia studzienek z kolumn od 3 do 12 (10 µl surowicy + 40 µl buforu blokującego).

Lub

1.1.4.Metoda miareczkowania surowicy.

1.1.4.1.Przygotowac podwójne serie rozcieńczeń każdej z próbek badanych (od 1:5 do 1:640) w buforze blokującym w 8 studzienkach każdej z kolumn od 3 do 12.

Następnie

1.1.5.Dodać 50µl antysurowicy świnki morskiej, rozpuszczonej wcześniej w buforze blokującym do każdej studzienki oprócz studzienek ślepych na płycie ELISA (w każdej studzience powinno się znajdować 100µl).

1.1.5.1.Inkubowac przez godzinę w temperaturze 37 stopni Celsjusza w wytrząsarce.

1.1.5.2.Przepłukać płytke trzykrotnie i osuszyć jak poprzednio.

1.1.5.3.Dodać do każdej studzienki 50µl koniugatu króliczego przeciw śwince morskiej peroksydazy chrzanowej (HRP), wcześniej rozpuszczonej w buforze blokującym.

1.1.5.4.Inkubowac przez godzinę w wytrząsarce.

1.1.5.5.Przepłukać płytke trzykrotnie i osuszyć jak poprzednio.

1.1.6.Chromogen

Przygotowac roztwór chromogenu OPD(OPD= ortofenylodiamina) zgodnie z instrukcjami producenta (0,4 miligrama na mililitr w sterylnej destylowanej wodzie) bezpośrednio przed użyciem. Dodać substraty (wodę utlenioną = H₂O₂) tak, aby otrzymać stężenie 0,05% (1:2000 30% roztworu H₂O₂). Dodać 50 µl roztworu OPD do każdej studzienki i pozostawić płytke na 10 minut w temperaturze pokojowej. Zahamowac reakcję poprzez dodanie do każdej studzienki 50 µl 1M kwasu siarkowego(H₂SO₄).

1.1.7.Odczyt

Odczytywac spektrofotometrycznie na 492nm.

1.2.Forma prezentacji wyników

1.2.1. Używając pakietu oprogramowania wydrukować wartości gęstości optycznej (OD), oraz procent zahamowania (PI) dla badanej i kontrolnej surowicy w odniesieniu do wartości średniej policzonej na podstawie zanotowanych wyników czterech próbek kontrolnych świnki morskiej. Zanotowane wartości OD i PI pozwolą ustalić czy wyniki testu mieszczą się w akceptowalnym obszarze. Wartość górnego limitu kontrolnego (UCL) i dolnego limitu kontrolnego (LCL) gęstości optycznej dla świnki morskiej to odpowiednio 1,4 i 0,4. Graniczne stężenie roztworu miareczkowanego dla próbek kontrolnych dodatnich, gdzie podstawą jest PI = 50% powinno wynosić 1:240 (w zakresie od 1:120 do 1:480). Każda płytki, która nie spełnia powyższych kryteriów musi zostać odrzucona. W przypadku gdy stężenie surowicy kontrolnej dodatniej jest wyższe od 1:480 a próbki badane dają w dalszym ciągu wyniki ujemne wtedy mogą zostać zaakceptowane jako ujemne.

Podwojone studzienki z ujemną surowicą kontrolną oraz podwojone studzienki ślepe powinny dawać odpowiednio wyniki PI pomiędzy +25% i -25% oraz +95% i 105%. Nie spełnienie powyższych kryteriów nie unieważnia wyniku pochodzącego z danej płytki, ale sugeruje, że kolor tła cały czas się zmienia.

1.2.2. Próg diagnostyczny (wartość odcięcia) dla testu surowicy to 50% (PI 50%). Próbki dające wynik PI powyżej 50% należy uznać za dodatnie. Próbki, w przypadku których PI jest mniejsze od 50% są ujemne.

Próbki w przypadku, których wartości PI są różne w podwojonych studzienkach (raz powyżej wartości granicznej, a raz poniżej) uznajemy za niewiarygodne. Takie próbki można badać ponownie metodą nakrapiania bądź miareczkowania. Próbki dodatnie mogą zostać poddane miareczkowaniu w celu określenia stopnia, w jakim ich wynik jest dodatni.

Plan testu metodą nakrapiania

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	+ve cont.					Test surowicy						
A	1:5	-ve cont.	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
B	1:10	-ve cont.	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
C	1:20	Blank										
D	1:40	Blank										
E	1:80	GP cont.										
F	1:160	GP cont.										
G	1:320	GP cont.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
H	1:640	GP cont.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

-ve cont = próbka kontrolna ujemna

+ve cont = próbka kontrolna dodatnia

GP cont = próbka kontrolna świnki morskiej

Blank = próbka ślepa

	Test surowicy												
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
	+ve cont.				Test surowicy								
A	1:5	-ve cont.	1:5									1:5	
B	1:10	-ve cont.	1:10										
	1:10												
C	1:20	Blank	1:20									1:20	
D	1:40	Blank	1:40									1:40	
E	1:80	GP cont.	1:80										
	1:80												
F	1:160	GP cont.	1:160										
	1:160												
G	1:320	GP cont.	1:320										
	1:320												
H	1:640	GP cont.	1:640										
	1:640												

-ve cont = próbka kontrolna negatywna

+ve cont = próbka kontrolna pozytywna

GP cont = próbka kontrolna świnki morskiej

Blank=próbka ślepa

2. POŚREDNIE BADANIE ELISA WYKRYWAJĄCE PRZECIWCIAŁA WIRUSA AFRYKAŃSKIEGO POMORU KONI (AHSV) (TEST ZALECANY)

Test opisany poniżej pozostaje w zgodzie z opisem w Rozdziale 2.1.11 „Podręcznika Standardowych testów diagnostycznych i szczepionek” (OIE) czwarta edycja, 2000.

Rekombinant białka VP7 został wykorzystany jako antygen dla przeciwciał wirusa AHSV ze względu na wysoką wrażliwość i specyficzność. Inne jego zalety to stabilność i brak zaraźliwości.

2.1 Procedura testowa

2.1.1 Faza stała

2.1.1.1 Płytki ELISA opłaszczane są rekombinantami AHSV-4 VP7 rozpuszczonymi w buforze węglanowodno-węglanowym, pH 9.6. Inkubować płytki przez całą noc w temperaturze 4 stopni Celsjusza.

2.1.1.2 Przepłukać płytki pięć razy wodą destylowaną zawierającą 0,01 % Tweed-20. Delikatnie opukać płytki o bibułę w celu osuszenia.

2.1.1.3 Zablokować płytki poprzez dodanie do każdej studzienki 200 µl roztworu PBS+ 5% chudego mleka (Nestle Dry Skim Milk™), inkubować przez 1 godzinę w temperaturze 37 stopni C.

2.1.1.4 Usunąć roztwór blokujący delikatnie opukując o bibułę.

2.1.2 Próbkki badane.

2.1.2.1 Próbkki surowicy przeznaczone do badania oraz próbki surowicy dodatkowo i ujemnej są rozpuszczane w stosunku 1:25 w PBS +5% chudego mleka + 0,05% Tweed-20, 100µl na studzienkę. Inkubować przez godzinę w temperaturze 37 stopni C. Do miareczkowania przygotować podwójne serie roztworów począwszy od rozcieńczenia 1:25 (100 µl na studzienkę), jedna płytka z surowicą na kolumnę, te same czynności należy wykonać w przypadku próbek kontrolnych ujemnych i dodatnich. Inkubować przez godzinę w temperaturze 37 stopni C.

2.1.2.2 Umyć płytki zgodnie z opisem z punktu 2.1.1.2.

2.1.3 Koniugacja

2.1.3.1 Sporządzić 100 µl na studzienkę koniugatu peroksydazy chrzanowej (HRP) i końskiej gamma-globuliny rozpuszczonej w PBS +5% mleka + 0,05% Tweed-20, pH 7,2. Inkubować przez godzinę w temperaturze 37 stopni C.

2.1.3.2 Przepłukać płytki zgodnie z opisem punktu 2.1.1.2.

2.1.4 Chromogen-substrat

2.1.4.1 Dodać po 200 µl na studzienkę roztworu chromogen-substrat (10ml 80,6 mM DMAB(dimetyloaminobenzaldehydu)+ 10 ml 1,56 mM MBTH(3-metylo-2-benzo-tiazolowy hydrazono chlorowodoru) + 5µl H₂O₂)

Rozwój nasycenia barwy zostanie zahamowany poprzez dodanie 50 µl 3N H₂SO₄ po około 5 do 10 minutach (przed momentem, w którym ujemna próbka kontrolna zaczyna się zabarwiać).

Inne chromogeny takie jak ABTS (2,2'-Azino-dwu-[3-etylobenzotiazolino-6-sulfonowy kwas]), TMB (czterometylek benzydiny), lub OPD (orto-fenyldiamina) także mogą być wykorzystane.

2.1.4.2 Odczyt płytek przeprowadzać na 600 nm (lub 620 nm).

2.2 Interpretacja wyników

2.2.1 Ustalić wartość odcięcia dodając 0,6 do wartości ujemnej próbki kontrolnej (0,6 to odchylenie standardowe policzone na 30 elementowej grupie próbek ujemnej surowicy).

2.2.2 Próbkę, których wartości absorpcji są niższe od wartości odcięcia uznawane są za ujemne.

2.2.3 Próbkę, których wartości absorpcji są niższe od wartości odcięcia powiększonej o 0,15 uznawane są za dodatnie.

2.2.4 Próbkę, których wartość absorpcji jest pośrednia są niewiarygodne i należy wtedy zastosować drugą technikę w celu potwierdzenia wyników.

3. BLOKUJĄCY TEST ELISA WYKRYWAJĄCE PRZECIWCIAŁA WIRUSA AFRYKAŃSKIEGO POMORU KONI (AHSV) (TEST ZALECANY).

Blokujący test ELISA został zaprojektowany w celu wykrywania konkretnych przeciwciał AHSV w surowicy dowolnego wrażliwego gatunku. VP7 jest główną, antygenową, wirusową białkiem AHSV, występującą w 9 serotypach. Ponieważ przeciwciało monoklonalne (Mab) jest także skierowane przeciwko VP7, badanie to charakteryzuje się wysokim poziomem wrażliwości i specyficzności. Co więcej antygen VP7 jest całkowicie nieszkodliwy co gwarantuje wysoki stopień bezpieczeństwa.

Idea testu opiera się na przerwaniu reakcji pomiędzy VP7 będącym antygenem związanym z płytką ELISA, a skoniugowanym przeciwciałem monoklonalnym (Mab) właściwym dla VP7. Przeciwciało w badanej surowicy zablokuje reakcję pomiędzy antygenem a przeciwciałem monoklonalnym (Mab), co w rezultacie zredukuje intensywność koloru.

Test opisany poniżej jest przeprowadzany w Laboratorium Referencyjnym Wspólnoty Europejskiej zajmującym się afrykańskim pomorem koni w Algete w Hiszpanii.

3.1 Procedura testowa

3.1.1. Płytki ELISA

3.1.1.1. Opłaszczyc płytki substratem AHSV-4 VP7 rozpuszczonym w buforze węglanowodwęglanowym, pH 9,6. Inkubować przez całą noc w temperaturze 4 stopni Celsjusza.

3.1.1.2 Przepłukać płytki pięciokrotnie roztworem PBS zawierającym 0,05% Tween-20 (PBST).

3.1.1.3 Ustabilizować płytkę wykorzystując roztwór stabilizujący (w celu umożliwienia długotrwałego przechowywania w temperaturze 4 stopni Celsjusza bez utraty aktywności) i wysuszyć na bibule.

3.1.2 Próbkki badane i kontrolne

3.1.2.1 Do monitorowania rozcieńczyć surowicę badaną i kontrolną 1:10 bezpośrednio na płytce z PBST tak, aby otrzymać 100µl na studzienkę. Inkubować przez 1 godzinę w temperaturze 37 stopni Celsjusza.

3.1.2.2 W celu miareczkowania przygotować podwójne serie rozcieńczeń surowicy oraz próbek kontrolnych dodatnich (100µl na studzienkę) począwszy od stosunku 1:10 do 1:280 w ośmiu studzienkach. Próbkki kontrolne ujemne są badane w roztworze 1 w 10.

3.1.3. Konjugacja

Dodać 50 µl nierozcieńczonej peroksydazy chrzanowej (HRP) skoniugowanej z Mab (monoklonalne przeciwciała specyficzne dla VP7) do każdej studzienki i wymieszać delikatnie do uzyskania jednorodności. Inkubować przez 30 min w temperaturze 37 stopni Celsjusza.

3.1.4. Przepłukać płytki pięciokrotnie w PBST i osuszyć jak wyżej.

3.1.5. Chromogen-substrat

Dodać 100 µl na studzienkę roztworu chromogen-substrat (1ml ABTS (2,2'-Azino-dwu-[3-etylbentotiazolino-6-kwasu sulfonowego]) 5 mg/ml + 9ml buforu substratu (0,1 M buforu fosforowego-cytrynianowego o pH = 4 zawierającego 0,03% H₂O₂) i inkubować przez 10 min w temperaturze pokojowej. Rozwój koloru jest zatrzymany przez dodanie 100 µl na studzienkę 2% SDS (dwusiarczan sodu).

3.1.6. Odczyt

Odczytywać na 405 nm czytnika ELISA.

3.2 Interpretacja wyników

3.2.1. Sprawdzanie ważności badania

Test jest ważny jeżeli optyczna gęstość (OD) próbek kontrolnych ujemnych (NC) jest większa niż 1,0 a w przypadku próbek kontrolnych dodatnich (PC) OD jest mniejsze niż 0,2.

3.2.2 Wskaźniki

Dodatni wskaźnik = $NC - ((NC - PC) * 0,3)$

Ujemny wskaźnik = $NC - ((NC - PC) * 0,2)$

Gdzie NC to wartość optycznej gęstości dla próbki kontrolnej ujemnej (OD) a PC wartość (OD) dla próbki kontrolnej dodatniej.

3.2.3 Interpretacja wyników

W przypadku próbki z OD niższą od wartości dodatniego wskaźnika wynik należy uznać za dodatni i przyjąć, że przeciwciała AHSV są obecne.

Próbki z OD wyższą od wartości ujemnego wskaźnika uznać należy za pozbawione przeciwciał AHSV (wynik ujemny).

W przypadku próbek, których wyniki OD mieszczą się pomiędzy wartościami dodatniego i ujemnego wskaźnika, należy uznać za niewiarygodne, a następnie ponownie pobrać próbki od zwierząt po dwóch do trzech tygodniach.”

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 806/2003

z dnia 14 kwietnia 2003 r.

dostosowujące do decyzji 1999/468/WE przepisy odnoszące się do komitetów wspomagających Komisję w wykonywaniu jej uprawnień wykonawczych ustanowionych w instrumentach Rady przyjętych zgodnie z procedurą konsultacji (większość kwalifikowana)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 36, 37 i 133,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiająca warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁴ zastąpiła decyzję 87/373/EWG⁵.
- (2) Zgodnie z deklaracją Rady i Komisji⁶ w sprawie decyzji 1999/468/WE, przepisy odnoszące się do komitetów wspomagających Komisję w wykonywaniu jej uprawnień wykonawczych, przewidziane w decyzji 87/373/EWG, należy dostosować w celu doprowadzenia do ich zgodności z przepisami art. 3, 4 i 5 decyzji 1999/468/WE.
- (3) Wymieniona deklaracja wskazuje metody dostosowywania procedur komitetów, co następuje automatycznie, pod warunkiem że nie wpływa to na charakter komitetu przewidzianego w akcie podstawowym.
- (4) Terminy ustalone w przepisach podlegających dostosowaniu muszą pozostać w mocy. W każdym przypadku, w którym brak jest terminu ustanowionego do przyjęcia środków, należy ustalić termin trzymiesięczny.
- (5) Przepisy dotyczące instrumentów przewidujących odwołanie się do procedury komitetu typu I, ustanowionej na mocy decyzji 87/373/EWG, muszą zostać zastąpione przepisami dotyczącymi procedury doradczej przewidzianej w art. 3 decyzji 1999/468/WE.

¹ Dz.U. C 75 E z 26.3.2002, str. 425.

² Opinia z dnia 11 marca 2003 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ Dz.U. C 241 z 7.10.2002, str. 128.

⁴ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

⁵ Dz.U. L 197 z 18.7.1987, str. 33.

⁶ Dz.U. C 203 z 17.7.1999, str. 1.

- (6) Przepisy dotyczące instrumentów przewidujących odwołanie się do procedur komitetu typu IIa i IIb, ustanowionych na mocy decyzji 87/373/EWG, muszą zostać zastąpione przepisami dotyczącymi procedury zarządzania przewidzianej w art. 4 decyzji 1999/468/WE.
- (7) Przepisy dotyczące instrumentów przewidujących odwołanie się do procedur komitetu typu IIIa i IIIb, ustanowionych na mocy decyzji 87/373/EWG, muszą zostać zastąpione przepisami dotyczącymi procedury regulacyjnej przewidzianej w art. 5 decyzji 1999/468/WE.
- (8) Niniejsze rozporządzenie ma na celu wyłącznie ujednoczenie procedur komitetów. Nazwa komitetów odnosząca się do wymienionych procedur została zmieniona, gdzie stosowne,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do procedury doradczej, instrumenty wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia zostają dostosowane zgodnie z tym załącznikiem, w celu przestrzegania odpowiednich przepisów decyzji 1999/468/WE.

Artykuł 2

W odniesieniu do procedury zarządzania, instrumenty wymienione w załączniku II do niniejszego rozporządzenia zostają dostosowane zgodnie z tym załącznikiem, w celu przestrzegania odpowiednich przepisów decyzji 1999/468/WE.

Artykuł 3

W odniesieniu do procedury regulacyjnej, instrumenty wymienione w załączniku III do niniejszego rozporządzenia zostają dostosowane zgodnie z tym załącznikiem, w celu przestrzegania odpowiednich przepisów decyzji 1999/468/WE.

Artykuł 4

Odniesienia do przepisów dotyczących instrumentów wymienionych w załącznikach I, II i III należy rozumieć jako odwołania do tych przepisów w brzmieniu dostosowanym przez niniejsze rozporządzenie.

Odniesienia w niniejszym rozporządzeniu do poprzednich nazw należy rozumieć jako odniesienia do nowych nazw.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich

Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 14 kwietnia 2003 r.

W imieniu Rady

A. GIANNITSIS

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I
PROCEDURA DORADCZA

Wykaz instrumentów zaliczanych do procedury doradczej, dostosowanych do odpowiednich przepisów decyzji 1999/468/WE zgodnie z poniższymi zmianami.

1. Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁷.

Art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 21

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt.
 2. W przypadku dokonania odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 3 i 7 decyzji 1999/468/WE.”
2. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3911/92 z dnia 9 grudnia 1992 r. w sprawie wywozu dóbr kultury⁸.

Art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

1. Komisję wspomaga komitet.
2. W przypadku dokonania odniesienia do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 3 i 7 decyzji 1999/468/WE*.
3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

*Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

3. Decyzja Rady 98/552/WE z dnia 24 września 1998 r. w sprawie realizowania przez Komisję działań odnoszących się do wspólnotowej strategii dostępu do rynku⁹.

Art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

1. Komisję wspomaga komitet.
2. W kontekście realizowania działań określonych w art. 1, 3 i 7 zastosowanie ma decyzja 1999/468/WE*.

⁷ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2002/64/WE (Dz.U. L 189 z 18.7.2002, str. 27).

⁸ Dz.U. L 395 z 31.12.1992, str. 1; rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 974/2001 (Dz.U. L 137 z 19.5.2001, str. 10).

⁹ Dz.U. L 265 z 30.9.1998, str. 31.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

⁸Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

ZAŁĄCZNIK II
PROCEDURA ZARZĄDZANIA

Wykaz instrumentów zaliczanych do procedury zarządzania, dostosowanych do odpowiednich przepisów decyzji 1999/468/WE zgodnie z poniższymi zmianami:

1. Rozporządzenie Rady nr 79/65/EWG z dnia 15 czerwca 1965 r. ustanawiające sieć zbierania danych rachunkowych o dochodach i prowadzonej działalności gospodarczej gospodarstw rolnych w Europejskiej Wspólnocie Gospodarczej¹⁰.

Art. 18 i 19 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 18

Komitet Wspólnoty składa się z przedstawicieli Państw Członkowskich, a przewodniczy mu przedstawiciel Komisji.

Artykuł 19

1. Komisję wspomaga Komitet Wspólnoty ds. sieci danych księgowych gospodarstw rolnych.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

^{*} Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

2. Rozporządzenie (EWG) nr 234/68 z dnia 27 lutego 1968 r. w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku żywych drzew i innych roślin, bulw, korzeni i podobnych, ciętych kwiatów i liści ozdobnych¹¹.

W art. 13 skreśla się ust. 2.

Art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 14

1. Komisję wspomaga Komitet Zarządzający ds. żywych roślin.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

¹⁰ Dz.U. 109 z 23.6.1965, str. 1859/65; rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1256/97 (Dz.U. L 174 z 2.7.1997, str. 7).

¹¹ Dz.U. L 55 z 2.3.1968, str. 1; rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3290/94 (Dz.U. L 349 z 31.12.1994, str. 105).

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

^{*}Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

3. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1728/74 z dnia 27 czerwca 1974 r. w sprawie koordynacji badań naukowych w dziedzinie rolnictwa¹².

W art. 7 skreśla się ust. 3.

Art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. badań w dziedzinie rolnictwa.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

^{*}Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

4. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2771/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku jaj¹³.

W art. 16 skreśla się ust. 2.

Art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17

1. Komisję wspomaga Komitet Zarządzający ds. mięsa drobiowego i jaj.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

^{*}Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

5. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2777/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie

¹² Dz.U. L 182 z 5.7.1974, str. 1; rozporządzenie ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia z 1994 r.

¹³ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 49; rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 493/2002 (Dz.U. L 77 z 20.3.2002, str. 7).

wspólnej organizacji rynku mięsa drobiowego¹⁴.

W art. 16 skreśla się ust. 2.

Art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17

1. Komisję wspomaga Komitet Zarządzający ds. mięsa drobiowego i jaj.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

* Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

6. Dyrektywa Rady 92/33/EWG z dnia 28 kwietnia 1992 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym oraz siewnym warzyw, innymi niż nasiona¹⁵.

Art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 21

1. Komisję wspomaga Komitet określany jako „Stały Komitet ds. nasion roślin rolniczych, ogrodniczych i leśnych”.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

* Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

7. Dyrektywa Rady 92/34/EWG z dnia 28 kwietnia 1992 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin owocowych oraz roślinami owocowymi przeznaczonymi do produkcji owoców¹⁶.

Art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 21

¹⁴ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 77; rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 493/2002 (Dz.U. L 77 z 20.3.2002, str. 7).

¹⁵ Dz.U. L 157 z 10.6.1992, str. 1; dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2002/111/WE (Dz.U. L 41 z 13.2.2002, str. 43).

¹⁶ Dz.U. L 157 z 10.6.1992, str. 10; dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 1999/30/WE (Dz.U. L 8 z 14.1.1999, str. 30).

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. materiału rozmnożeniowego różnych odmian i gatunków roślin owocowych.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

*Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

8. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2075/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku surowca tytoniowego¹⁷.

Art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 23

1. Komisję wspomaga Komitet Zarządzający ds. tytoniu.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

*Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

9. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 339/93 z dnia 8 lutego 1993 r. w sprawie kontroli zgodności z przepisami w sprawie bezpieczeństwa produktów przywożonych z państw trzecich¹⁸.

Art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

1. Komisję wspomaga komitet.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

¹⁷ Dz.U. L 215 z 30.7.1992, str. 70; rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 546/2002 (Dz.U. L 84 z 28.3.2002, str. 4).

¹⁸ Dz.U. L 40 z 17.2.1993, str. 1; rozporządzenie zmienione Aktem Przystąpienia z 1994 r.

^{*}Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

10. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa¹⁹.

Art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 36

1. Komisję wspomaga Komitet Zarządzający ds. rybołówstwa i akwakultury, ustanowiony na mocy art. 17 rozporządzenia (EWG) nr 3760/92.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE^{*}.

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

^{*}Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

11. Rozporządzenie Rady (WE) nr 520/94 z dnia 7 marca 1994 r. ustanawiające wspólnotową procedurę zarządzania kontyngentami ilościowymi²⁰.

Art. 22 i 23 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 22

1. Komisję wspomaga komitet.

2. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 23

W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE^{*}.

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się jeden miesiąc.

^{*}Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

12. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1467/94 z dnia 20 czerwca 1994 r. w sprawie ochrony, opisu, zbierania i wykorzystania zasobów genetycznych w rolnictwie²¹.

W art. 13 skreśla się ust. 2 i 3.

¹⁹ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, str. 1; rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2846/98 (Dz.U. L 358 z 31.12.1998, str. 5).

²⁰ Dz.U. L 66 z 10.3.1994, str. 1; rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 138/96 (Dz.U. L 21 z 27.1.1996, str. 6).

²¹ Dz.U. L 159 z 28.6.1994, str. 1.

Art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 14

1. Komisję wspomaga Komitet ds. ochrony, opisu, zbierania i wykorzystania zasobów genetycznych w rolnictwie.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

* Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

13. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1798/94 z dnia 18 lipca 1994 r. otwierające i ustalające zarządzanie wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi na niektóre produkty rolne pochodzące z Bułgarii, Republiki Czeskiej, Węgier, Polski, Rumunii i Słowacji i ustanawiające szczegółowe przepisy dostosowujące wymienione kontyngenty (1994-1997)²².

Art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

1. Komisję wspomaga Komitet Kodeksu Celnego, ustanowiony na mocy art. 247 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92*.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

* Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

14. Rozporządzenie Rady (WE) nr 3295/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. ustanawiające środki uniemożliwiające dopuszczenie do wolnego obrotu, wywozu, powrotnego wywozu lub poddawania procedurze zawieszającej towarów podrabianych i towarów pirackich²³.

W art. 12 skreśla się wyrażenie „ust. 3 i 4”.

Art. 13 otrzymuje brzmienie:

²² Dz.U. L 189 z 23.7.1994, str. 1; rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 921/96 (Dz.U. L 126 z 24.5.1996, str. 1).

²³ Dz. U. L 341 z 30.12.1994, str. 8; rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 241/1999 (Dz.U. L 27 z 2.2.1999, str. 1).

„Artykuł 13

1. Komisję wspomaga Komitet Kodeksu Celnego ustanowiony na mocy art. 247 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

* Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

15. Rozporządzenie Rady (WE) nr 603/95 z dnia 21 lutego 1995 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego²⁴.

Art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17

1. Komisję wspomaga komitet.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

* Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

16. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1526/97 z dnia 26 czerwca 1997 r. w sprawie zarządzania systemem podwójnej kontroli bez limitów ilościowych w wywozie niektórych wyrobów stalowych objętych Traktatem WE i Traktatem EWWiS, z Ukrainy do Wspólnoty Europejskiej²⁵.

Art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

Komitet

1. Komisję wspomaga komitet.

²⁴ Dz.U. L 63 z 21.3.1995, str. 1; rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1347/95 (Dz.U. L 131 z 15.6.1995, str. 1).

²⁵ Dz.U. L 210 z 4.8.1997, str. 1; rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 501/2000 (Dz.U. L 62 z 9.3.2000, str. 1).

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

* Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

17. Rozporządzenie Rady (WE) nr 2135/97 z dnia 24 lipca 1997 r. w sprawie zarządzania systemem podwójnej kontroli bez limitów ilościowych w wywozie niektórych wyrobów stalowych objętych Traktatem WE oraz Traktatem EWWiS, z Federacji Rosyjskiej do Wspólnoty Europejskiej²⁶.

Art. 6 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 6*

Komitet

1. Komisję wspomaga komitet.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

* Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

18. Dyrektywa Rady 98/29/WE z dnia 7 maja 1998 r. w sprawie harmonizacji głównych przepisów dotyczących ubezpieczenia kredytów eksportowych dla transakcji objętych ubezpieczeniem średnio- i długoterminowym²⁷.

Art. 4 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 4*

Komitet

1. Komisję wspomaga komitet.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

²⁶ Dz.U. L 300 z 4.11.1997, str. 1; rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 793/2000 (Dz.U. L 96 z 18.4.2000, str. 1).

²⁷ Dz.U. L 148 z 19.5.1998, str. 22.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny

^{*} Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

19. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1706/98 z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie uzgodnień dotyczących produktów rolnych oraz towarów uzyskanych dzięki przetworzeniu produktów rolnych pochodzących z państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (państw AKP) i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 715/90²⁸.

W art. 30 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE* .

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

^{*} Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

Dodaje się ustęp w brzmieniu:

„7. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.”

20. Dyrektywa Rady 98/56/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin ozdobnych²⁹.

Art. 17 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 17*

1. Komisję wspomaga Komitet nazywany Stałym Komitetem ds. materiału rozmnożeniowego roślin ozdobnych.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE* .

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

^{*} Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

21. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny³⁰.

Art. 43 otrzymuje brzmienie:

²⁸ Dz.U. L 215 z 1.8.1998, str. 12.

²⁹ Dz.U. L 226 z 13.8.1998, str. 16.

³⁰ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21; rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2345/2001 (Dz.U. L 315 z 1.12.2001, str. 29).

„Artykuł 43

1. Komisję wspomaga Komitet Zarządzający ds. wołowiny i cielęciny.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

*Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

22. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych³¹.

Art. 42 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 42

1. Komisję wspomaga Komitet Zarządzający ds. mleka i przetworów mlecznych.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

*Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

23. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina³².

Art. 75 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 75

1. Komisję wspomaga Komitet Zarządzający ds. wina.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

³¹ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48; rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 509/2002 (Dz.U. L 79 z 22.3.2002, str. 15).

³² Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1; rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2585/2001 (Dz.U. L 345 z 29.12.2001, str. 10).

^{*}Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

ZAŁĄCZNIK III
PROCEDURA REGULACYJNA

Wykaz instrumentów zaliczanych do procedury regulacyjnej dostosowanych do odpowiednich przepisów decyzji 1999/468/WE zgodnie z poniższymi zmianami:

1. Decyzja Rady 80/1096/EWG z dnia 11 listopada 1980 r. wprowadzająca wspólnotowe środki finansowe dla zwalczania klasycznego pomoru świń³³.

Art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na podstawie art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

2. Dyrektywa Rady 88/407/EWG z dnia 14 czerwca 1988 r. ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt wymagane w handlu wewnątrzspółnotowym oraz w przywozie zamrożonego nasienia bydła domowego³⁴.

Art. 18 i 19 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 18

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na podstawie art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 19

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt.

³³ Dz.U. L 325 z 1.12.1980, str. 5; decyzja ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

³⁴ Dz.U. L 194 z 22.7.1988, str. 10; dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na 15 dni.

^{*}Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

^{**}Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

3. Dyrektywa Rady 88/661/EWG z dnia 19 grudnia 1988 r. w sprawie norm zootechnicznych mających zastosowanie do zwierząt hodowlanych z gatunku świn³⁵.

Art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. zootechniki ustanowiony na mocy decyzji 77/505/EWG.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE^{*}.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

^{*}Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

4. Dyrektywa Rady 89/437/EWG z dnia 20 czerwca 1989 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na produkcję i wprowadzanie do obrotu produktów jajecznych³⁶.

Art. 13 i 14 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 13

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002^{*}.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE^{**}.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na 15 dni..

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 14

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt.

³⁵ Dz.U. L 382 z 31.12.1988, str. 36; dyrektywa zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

³⁶ Dz.U. L 212 z 22.7.1989, str. 87; dyrektywa zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Termin określony w art. 5 ust. 36 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

5. Dyrektywa Rady 89/556/EWG z dnia 25 września 1989 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzwspólnotowy oraz przywóz z państw trzecich zarodków bydła domowego³⁷.

Art. 17 i 18 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 17

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na 15 dni.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 18

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

6. Dyrektywa Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotycząca kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego³⁸.

Art. 17 i 18 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 17

³⁷ Dz.U. L 302 z 19.10.1989, str. 1; dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 94/113/WE (Dz.U. L 53 z 24.2.1994, str. 23).

³⁸ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 13; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 92/118/EWG (Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 49).

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na 15 dni.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 18

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt.

2. W przypadku dokonania odniesienia do niniejszego artykułu, mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

7. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 737/90 z dnia 22 marca 1990 r. w sprawie warunków regulujących przywóz produktów rolnych pochodzących z państw trzecich w następstwie wypadku w elektrowni jądrowej w Czarnobylu³⁹.

Art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

1. Komisję wspomaga komitet.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

* Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

8. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiające wspólnotową procedurę określania maksymalnych limitów pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego⁴⁰.

Art. 8 otrzymuje brzmienie:

³⁹ Dz.U. L 82 z 29.3.1990, str. 1; rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 616/2000 (Dz.U. L 75 z 24.3.2000, str. 1).

⁴⁰ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 1; rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1752/2002 (Dz.U. L 264 z 2.10.2002, str. 18).

„Artykuł 8

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. weterynaryjnych produktów leczniczych.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Stały Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

* Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

Art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. weterynaryjnych produktów leczniczych.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na 15 dni.

9. Decyzja Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁴¹.

Art. 41 i 42 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 41

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 42

1. Komitet wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

⁴¹ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 19; decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2001/572/WE (Dz.U. L 203 z 28.7.2001, str. 16).

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na 15 dni.

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

10. Dyrektywa Rady 90/426/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich⁴².

Art. 24 i 25 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 24

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 25

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na 15 dni.

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

11. Dyrektywa Rady 90/429/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt mające zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym oraz przywozie nasienia trzody chlewnej⁴³.

Art. 18 i 19 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 18

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

⁴² Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 42; dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2002/160/WE (Dz.U. L 53 z 23.2.2002, str. 37).

⁴³ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 62; dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2000/39/WE (Dz.U. L 13 z 19.1.2000, str. 21).

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 19

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na 15 dni.

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

12. Decyzja Rady 90/495/EWG z dnia 24 września 1990 r. wprowadzająca wspólnotowe środki finansowe w celu zwalczania zakaźnej martwicy układu krwiotwórczego ryb łososiowatych we Wspólnocie⁴⁴.

Art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

13. Dyrektywa Rady 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych⁴⁵.

Art. 32 i 33 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 32

⁴⁴ Dz.U. L 276 z 6.10.1990, str. 37.

⁴⁵ Dz.U. L 303 z 31.10.1990, str. 6; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 1999/90/WE (Dz.U. L 300 z 23.11.1999, str. 19).

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt, ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 33

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na 15 dni.

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

14. Dyrektywa Rady 90/642/EWG z dnia 27 listopada 1990 r. w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach, oraz na ich powierzchni⁴⁶.

Art. 10a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10a

1. Komisję wspomaga komitet.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

* Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

15. Dyrektywa Rady 90/667/EWG z dnia 27 listopada 1990 r. ustanawiająca przepisy weterynaryjne w zakresie usuwania i przetwarzania odpadów zwierzęcych, wprowadzania ich do obrotu oraz zapobiegania obecności czynników chorobotwórczych w paszach wytwarzanych ze zwierząt lub ryb i zmieniająca dyrektywę 90/425/EWG⁴⁷.

⁴⁶ Dz.U. L 350 z 14.12.1990, str. 71; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/76/WE (Dz.U. L 240 z 7.9.2002, str. 45).

⁴⁷ Dz.U. L 363 z 27.12.1990, str. 51; dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

Art. 18 i 19 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 18

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt, ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na 15 dni.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 19

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

16. Dyrektywa Rady 91/495/EWG z dnia 27 listopada 1990 r. dotycząca zdrowia publicznego i problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na produkcję i wprowadzanie do obrotu mięsa króliczego oraz dzicyzny hodowlanej⁴⁸.

Art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 20

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt, ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

17. Dyrektywa Rady 91/67/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. dotycząca warunków

⁴⁸ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 41; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 1994/65/WE (Dz.U. L 368 z 31.12.1994, str. 10).

zdrowotnych zwierząt obowiązujących przy wprowadzeniu na rynek zwierząt i produktów akwakultury⁴⁹.

Art. 26 i 27 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 26

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt, ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 27

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na 15 dni.

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

18. Dyrektywa Rady 91/68/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących handel wewnątrzspółnotowy owcami i kozami⁵⁰.

Art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt, ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

⁴⁹ Dz.U. L 46 z 19.2.1991, str. 1; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 98/45/WE (Dz.U. L 189 z 3.7.1998, str. 12).

⁵⁰ Dz.U. L 46 z 19.2.1991, str. 19; dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2002/261/WE (Dz.U. L 91 z 6.4.2002, str. 31).

** Dz.U L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

19. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych⁵¹.

Art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 14

1. Komisję wspomaga komitet.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

* Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

20. Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁵².

Art. 19 i 20 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 19

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt, ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 20

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na 15 dni.

⁵¹ Dz.U. L 198 z 22.7.1991, str. 1; rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 473/2002 (Dz.U. L 75 z 16.3.2002, str. 21).

⁵² Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2002/81/WE (Dz.U. L 276 z 12.10.2002, str. 28).

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

21. Dyrektywa Rady 91/492/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiająca warunki zdrowotne dotyczące produkcji i wprowadzania na rynek żywych małży dwuskorupowych⁵³.

Art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

22. Dyrektywa Rady 91/493/EWG z dnia 22 lipca 1991 r. ustanawiająca warunki zdrowotne dotyczące produkcji i wprowadzania na rynek produktów rybołówstwa⁵⁴.

Art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt, ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

23. Dyrektywa Rady 91/497/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. zmieniająca i ujednolicająca dyrektywę 64/433/EWG w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy świeżym mięsem w celu rozszerzenia jej stosowania na

⁵³ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 1; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 97/79/WE (Dz.U. L 24 z 30.1.1998, str. 31).

⁵⁴ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 15; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 97/79/WE (Dz.U. L 24 z 30.1.1998, str. 31).

produkcję i wprowadzanie do obrotu świeżego mięsa⁵⁵.

Art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 16

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt, ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

24. Dyrektywa Rady 91/628/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i zmieniająca dyrektywy 91/425/EWG i 91/496/EWG⁵⁶.

Art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt, ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

25. Dyrektywa Rady 91/629/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. ustanawiająca minimalne normy ochrony cieląt⁵⁷.

Art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

⁵⁵ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 69; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 92/5/EWG (Dz.U. L 57 z 2.3.1992, str. 1).

⁵⁶ Dz.U. L 340 z 11.12.1991, str. 17; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 95/29/WE (Dz.U. L 148 z 30.6.1995, str. 52).

⁵⁷ Dz.U. L 340 z 11.12.1991, str. 28; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 97/2/WE (Dz.U. L 25 z 28.1.1997, str. 24).

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt, ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

*Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

26. Dyrektywa Rady 91/630/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. ustanawiająca minimalne normy ochrony świń⁵⁸.

Art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt, ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

*Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

27. Dyrektywa Rady 92/33/EWG z dnia 28 kwietnia 1992 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym oraz siewnym warzyw, innym niż nasiona⁵⁹.

Art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 22

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. nasion i materiału rozmnożeniowego dla rolnictwa, ogrodnictwa i leśnictwa.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu, art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE stosuje się zgodnie z przepisami zawartymi w jej art. 7 i 8*.

⁵⁸ Dz.U. L 340 z 11.12.1991, str. 33; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2001/93/WE (Dz.U. L 316 z 1.12.2001, str. 36).

⁵⁹ Dz.U. L 157 z 10.6.1992, str. 1; dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją 2002/111/WE (Dz.U. L 41 z 13.2.2002, str. 43).

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

^{*}Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

28. Dyrektywa Rady 92/34/EWG z dnia 28 kwietnia 1992 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin owocowych oraz roślinami owocowymi przeznaczonymi do produkcji owoców⁶⁰.

Art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 22

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. materiału rozmnożeniowego i roślin owocowych oraz ich gatunków.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE^{*}.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

^{*}Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

29. Dyrektywa Rady 92/35/EWG z dnia 29 kwietnia 1992 r. ustanawiająca zasady kontroli i środki zwalczania afrykańskiego pomoru koni⁶¹.

Art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 19

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt, ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002^{*}.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE^{**}.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

^{*}Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

^{**}Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

30. Dyrektywa Rady 92/40/EWG z dnia 19 maja 1992 r. wprowadzająca wspólnotowe środki zwalczania grypy drobiu⁶².

Art. 21 otrzymuje brzmienie:

⁶⁰ Dz.U. L 157 z 10.6.1992, str. 10; dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 1999/30/WE (Dz.U. L 8 z 14.1.1999, str. 30).

⁶¹ Dz.U. L 157 z 10.6.1992, str. 19; dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

⁶² Dz.U. L 167 z 22.6.1992, str. 1; dyrektywa zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

„Artykuł 21

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt, ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

31. Dyrektywa Rady 92/45/EWG z dnia 16 czerwca 1992 r w sprawie zdrowia publicznego i problemów zdrowotnych zwierząt odnoszących się do odstrzału dzikiej zwierzyny oraz wprowadzania do obrotu dziczyzny⁶³.

Art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 22

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt, ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu, art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE stosuje się zgodnie z przepisami zawartymi w jej art. 7**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

32. Dyrektywa Rady 92/46/EWG z dnia 16 czerwca 1992 r. ustanawiająca przepisy zdrowotne dla produkcji i wprowadzania do obrotu surowego mleka, mleka poddanego obróbce cieplnej i produktów na bazie mleka⁶⁴.

Art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 31

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt, dalej zwany „Stałym Komitetem”, ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr

⁶³ Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 35; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 97/79/WE (Dz.U. L 24 z 30.1.1998, str. 31).

⁶⁴ Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 1; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 96/23/WE (Dz.U. L 6 z 9.1.1996, str. 10).

178/2002* .

W przypadku zagadnień chemicznych lub technicznych, przedstawiciele Komisji, po konsultacji z Komitetem Zarządzającym ds. mleka i przetworów mlecznych, ustanowionym rozporządzeniem (EWG) nr 804/68, przedkładają Stałemu Komitetowi projekt środków, które należy przyjąć.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE** .

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

33. Decyzja Rady 92/438/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. w sprawie komputeryzacji weterynaryjnych procedur przywozowych (Projekt SHIFT), zmieniająca dyrektywy 90/675/EWG, 91/496/EWG, 91/628/EWG i decyzję 90/424/EWG, oraz uchylająca decyzję 88/192/EWG⁶⁵.

Art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt, ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002* .

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE** .

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

34. Dyrektywa Rady 92/66/EWG z dnia 14 lipca 1992 r. wprowadzająca wspólnotowe środki zwalczania rzekomego pomoru drobiu⁶⁶.

Art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 25

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002* .

⁶⁵ Dz.U. L 243 z 25.8.1992, str. 27; decyzja zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

⁶⁶ Dz.U. L 260 z 5.9.1992, str. 1; dyrektywa zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE^{**}.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

^{*}Dz. U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

^{**}Dz. U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

35. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2081/92 z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia dla produktów rolnych i środków spożywczych⁶⁷.

Art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15

1. Komisję wspiera komitet.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE^{*}.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

^{*}Dz. U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

36. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2082/92 z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie świadectw o szczególnym charakterze dla produktów rolnych i środków spożywczych⁶⁸.

Art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 19

1. Komisję wspiera komitet.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE^{*}.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

^{*}Dz. U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

⁶⁷ Dz.U. L 208 z 24.7.1992, str. 1; rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2796/2000 (Dz. U. L 324 z 21.12.2000, str. 26).

⁶⁸ Dz.U. L 208 z 24.7.1992, str. 9; rozporządzenie zmienione Aktem Przystąpienia z 1994 r.

37. Dyrektywa Rady 92/117/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. dotycząca środków ochrony przed określonymi chorobami odzwierzęcymi i odzwierzęcymi czynnikami chorobotwórczymi u zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego, w celu zapobieżenia zakażeniom i zatruciom przenoszonym przez żywność⁶⁹.

Art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 16

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

* Dz. U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz. U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

38. Dyrektywa Rady 92/119/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. wprowadzająca ogólne wspólnotowe środki zwalczania niektórych chorób zwierząt i szczególne środki odnoszące się do choroby pęcherzykowej świń⁷⁰.

Art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 25

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

* Dz. U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz. U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

39. Dyrektywa Rady 93/74/EWG z dnia 13 września 1993 r. w sprawie pasz przeznaczonych do szczególnych potrzeb żywieniowych⁷¹.

⁶⁹ Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 38; dyrektywa zmieniona dyrektywą 1999/72/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 210 z 10.8.1999, str. 12).

⁷⁰ Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 69; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/60/WE (Dz.U. L 192 z 20.7.2002, str. 27).

⁷¹ Dz.U. L 237 z 22.9.1993, str. 23; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 1999/29/WE (Dz.U. L 115 z 4.5.1999, str. 32).

Art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

40. Dyrektywa Rady 93/119/WE z dnia 22 grudnia 1993 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas uboju lub zabijania⁷².

Art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 16

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

* Dz.U. L z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

41. Rozporządzenie Rady (WE) nr 3036/94 z dnia 8 grudnia 1994 r. ustanawiające zasady gospodarczego uszlachetniania biernego stosowane do niektórych wyrobów włókienniczych i odzieżowych przywożonych powtórnie do Wspólnoty po obróbce lub uszlachetnieniu w niektórych państwach trzecich⁷³.

Art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

⁷² Dz.U. L 340 z 31.12.1993, str. 21.

⁷³ Dz.U. L 322 z 15.12.1994, str. 1.

1. Komisję wspomaga Komitet, zwany „Komitetem ds. zasad gospodarczego uszlachetniania biernego wyrobów włókienniczych”.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

* Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

42. Dyrektywa Rady 94/65/WE z dnia 14 grudnia 1994 r. ustanawiająca wymagania dotyczące produkcji i wprowadzania na rynek mielonego mięsa oraz przetworów mięsnych⁷⁴.

Art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 20

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

43. Decyzja Rady 95/408/WE z dnia 22 czerwca 1995 r. w sprawie warunków ustalania, na okres przejściowy, tymczasowych wykazów zakładów z państw trzecich, z których Państwom Członkowskim zezwala się na przywóz niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego, produktów rybołówstwa lub żywych małży dwuskorupowych⁷⁵.

Art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

⁷⁴ Dz.U. L 368 z 31.12.1994, str. 10.

⁷⁵ Dz. U. L 243 z 11.10.1995, str. 17; decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2001/4/WE (Dz.U. L 2 z 5.1.2001, str. 21).

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na 15 dni.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

44. Dyrektywa Rady 95/69/WE z dnia 22 grudnia 1995 r. ustanawiająca warunki i środki dla zatwierdzania i rejestracji określonych zakładów i pośredników prowadzących działalność w sektorze pasz zwierzęcych i zmieniająca dyrektywy 70/524/EWG, 74/63/EWG, 79/373/EWG i 82/471/EWG⁷⁶.

Art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 16

Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

45. Dyrektywa Rady 95/70/WE z dnia 22 grudnia 1995 r. wprowadzająca minimalne wspólnotowe środki zwalczania niektórych chorób małży dwuskorupowych⁷⁷.

Art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

⁷⁶ Dz.U. L 332 z 30.12.1995, str. 15; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 1999/20/WE (Dz.U. L 80 z 25.3.1999, str. 20).

⁷⁷ Dz. U. L 332 z 30.12.1995, str. 33; dyrektywa zmieniona decyzją Komisji 2003/83/WE (Dz.U. L 32 z 7.2.2003, str. 13).

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

46. Dyrektywa Rady 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie środków monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach zwierzęcych oraz uchylająca dyrektywy 85/358/EWG i 86/469/EWG i decyzje 89/187/EWG i 91/664/EWG⁷⁸.

Art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 33

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE^{**}.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

47. Dyrektywa Rady 96/25/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie obrotu materiałami paszowymi, zmieniająca dyrektywy 70/524/EWG, 74/63/EWG, 82/471/EWG i 93/74/EWG oraz uchylająca dyrektywę 77/101/EWG⁷⁹.

Art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE^{**}.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

48. Dyrektywa Rady 98/56/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie obrotem materiałem

⁷⁸ Dz.U. L 125 z 23.5.1996, str. 10.

⁷⁹ Dz.U. L 125 z 23.5.1996, str. 35; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2001/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 234 z 1.9.2001, str. 55).

rozmnożeniowym roślin ozdobnych⁸⁰.

Art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 18

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. materiału rozmnożeniowego i roślin ozdobnych.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE^{*}.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

^{*} Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

49. Dyrektywa Rady 98/58/WE z dnia 20 lipca 1998 r. dotycząca ochrony zwierząt hodowlanych⁸¹.

Art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002^{*}.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE^{**}.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

^{*} Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

^{**} Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

50. Dyrektywa Rady 1999/29/WE z dnia 22 kwietnia 1999 r. w sprawie substancji i produktów niepożądanych w środkach żywienia zwierząt⁸².

Art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002^{*}.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji

⁸⁰ Dz.U. L 226 z 13.8.1998, str. 16.

⁸¹ Dz.U. L 221 z 8.8.1998, str. 23.

⁸² Dz.U. L 115 z 4.5.1999, str. 32; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2001/102/WE (Dz.U. L 6 z 10.1.2002, str. 45).

1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

51. Dyrektywa 1999/74/WE z dnia 19 lipca 1999 r. ustanawiająca minimalne normy dotyczące ochrony kur niosek⁸³.

Art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

52. Dyrektywa Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie⁸⁴.

Art. 17 i 18 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 17

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 18

⁸³ Dz.U. L 203 z 3.8.1999, str. 53.

⁸⁴ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, str. 1; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2002/36/WE (Dz.U. L 116 z 3.5.2002, str. 16).

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

DYREKTYWA 90/429 RADY EWG

z dnia 26 czerwca 1990 r.

ustanawiająca wymagania dotyczące zdrowia zwierząt mające zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym oraz w przywozie nasienia trzody chlewnej

(90/429/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

Postanowienia odnoszące się do problemów sanitarnych bydła i trzody chlewnej będących przedmiotem handlu wewnątrz Wspólnoty Europejskiej, są zamieszczone w dyrektywie 64/432/EWG⁴ zmieniona ostatnio dyrektywą 89/360/EWG⁵, także dyrektywa 72/462/EWG⁶ zmieniona ostatnio dyrektywą 89/227/EWG⁷ zawiera postanowienia odnoszące się do problemów kontroli weterynaryjnej napotykanym przy imporcie bydła i trzody chlewnej z państw trzecich;

Wyżej wymienione postanowienia zapewniają w handlu w obrębie Wspólnoty Europejskiej i w przywozie do Wspólnoty Europejskiej bydła i trzody chlewnej, że kraj pochodzenia gwarantuje spełnienie kryteriów sanitarnych zwierząt, tak aby skutecznie wyeliminować ryzyko rozprzestrzenienia się choroby zwierzęcej, niemniej jednak pewne ryzyko rozprzestrzenienia się takiej choroby istnieje w przypadku handlu nasieniem;

W związku z polityką Wspólnoty ujednoczenia krajowych przepisów sanitarnych, regulujących handel zwierzętami i produktami zwierzęcymi w obrębie Wspólnoty Europejskiej jest obecnie koniecznym stworzenie jednolitego systemu obrotu nasieniem w ramach Wspólnoty i przywozu do Wspólnoty;

W związku z obrotem nasieniem w obrębie Wspólnoty Państwo Członkowskie, w którym nasienie jest pozyskiwane, ma obowiązek zagwarantowania, aby takie nasienie zostało pozyskane i poddane obróbce w stacjach unasienniania zatwierdzonych i nadzorowanych,

¹ Dz.U. WE nr C 267 z 6.10.1983, str. 5.

² Dz.U. WE nr C 342 z 19.12.1983, str. 11.

³ Dz.U. WE nr C 140 z 28.05.1984, str. 6.

⁴ Dz.U. WE nr 121 z 29.07.1964, str. 1977/64.

⁵ Dz.U. WE nr L 153 z 6.06.1989, str. 29.

⁶ Dz.U. WE nr L 302 z 31.12.1972, str. 28.

⁷ Dz.U. WE nr L 93 z 6.04.1989, str. 25.

zostało pozyskane od zwierząt, których stan zdrowia eliminuje ryzyko rozprzestrzenienia się choroby zwierzęcej, zostało pozyskane, poddane obróbce, magazynowane i transportowane zgodnie z zasadami, które zabezpieczają jego stan sanitarny, a w czasie transportu do kraju przeznaczenia towarzyszy mu świadectwo sanitarne potwierdzające spełnienie tego obowiązku;

Różnorodna polityka dotycząca szczepień przeciwko pewnym chorobom, stosowana we Wspólnocie, usprawiedliwia utrzymanie ograniczonych w czasie ustępstw, upoważniających Państwa Członkowskie, w zakresie pewnych chorób, do wymagania dodatkowego zabezpieczenia przeciwko tym chorobom;

W związku z importem nasienia do Wspólnoty z państw trzecich należy utworzyć listę państw trzecich, biorąc pod uwagę kryteria sanitarne odnośnie zwierząt, niezależnie od takiej listy państwo członkowskie powinno zezwalać na import nasienia jedynie ze stacji produkcji nasienia, które odpowiadają określonym normom i które są oficjalnie nadzorowane, ponadto w stosunku do państw z takiej listy należy ustalić specyficzne warunki sanitarne zwierząt uwzględniając okoliczności, w celu sprawdzenia zgodności z tymi normami, należy stworzyć możliwość przeprowadzenia kontroli na miejscu;

Należy rozszerzyć zasady i procedury kontroli ustalone w dyrektywie Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnej w handlu w obrębie Wspólnoty mające na celu utworzenia rynku wewnętrznego⁸, w takim stopniu, aby obejmowały niniejszą dyrektywę;

Aby zapobiec przenoszeniu pewnych chorób zakaźnych, kontrola przywozowa powinna być dokonywana w momencie przybycia przesyłki z nasieniem na terytorium Wspólnoty, z wyjątkiem przesyłek tranzytowych;

Państwo Członkowskie powinno mieć prawo podjęcia środków awaryjnych w przypadku pojawienia się choroby zakaźnej w innym Państwie Członkowskim lub w państwie trzecim, niebezpieczeństwa związane z takimi chorobami i środki obronne, których wymagają winny być oceniane w ten sam sposób w całej Wspólnocie, należy w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego stworzyć procedurę awaryjną Wspólnoty według, której podejmowane byłyby niezbędne przedsięwzięcia;

Należy powierzyć Komisji podjęcie kroków zmierzających do wprowadzenia w czyn niniejszej dyrektywy, należy ustanowić procedurę do ścisłej i efektywnej współpracy między Komisją i Państwami Członkowskimi w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego;

niniejsza dyrektywa nie dotyczy handlu nasieniem uzyskanym przed datą zobowiązującą Państwa Członkowskie do jej stosowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

Postanowienia ogólne

Artykuł 1

⁸ Dz.U. WE nr L 395 z 31.12.1989, str. 13.

Niniejsza dyrektywa ustala warunki sanitarne zwierząt mające zastosowanie w obrocie towarowym w obrębie Wspólnoty i w przywozie z państw trzecich nasienia trzody chlewnej.

Artykuł 2

Dla potrzeb niniejszej dyrektywy, w razie konieczności mają zastosowanie definicje zawarte w art. 2 dyrektywy 64/432/EWG, 72/462/EWG, 80/407/EWG⁹ i 90/425/EWG¹⁰.

Ponadto, „nasienie” oznacza niezmieniony lub spreparowany lub rozcieńczony ejakulat knura.

ROZDZIAŁ II

Handel wewnątrz Wspólnoty

Artykuł 3

Każde Państwo Członkowskie zapewnia, aby do obrotu przeznaczać jedynie nasienie spełniające następujące warunki ogólne:

- a) nasienie przeznaczone do sztucznego zapłodnienia musi zostać pozyskane i poddane obróbce w stacji produkcji nasienia autoryzowanej pod względem zdrowotności zwierząt przeznaczonych do obrotu towarowego w obrębie Wspólnoty zgodnie z art. 5 ust. 1;
- b) nasienie musi zostać pozyskane od zwierząt trzody chlewnej, których stan sanitarny jest zgodny z załącznikiem B;
- c) nasienie musi zostać pozyskane, poddane obróbce, przechowywane i transportowane zgodnie z załącznikami A i C.

Artykuł 4

1. Do dnia 31 grudnia 1992 r. Państwa Członkowskie, w których wszystkie stacje produkcji nasienia gromadzą tylko zwierzęta nie szczepione przeciwko chorobie Aujeszkiego, posiadające negatywny wynik testu na seroneutralizację lub testu ELISA na wykrycie choroby Aujeszkiego, zgodnie z postanowieniami niniejszej dyrektywy:

- mogą odmówić wprowadzenia na ich terytorium nasienia pochodzącego ze stacji produkcji nasienia nie posiadającej tego samego statutu,
- nie mogą zakazać przyjęcia nasienia pochodzącego od knurów szczepionych w stacjach produkcji nasienia szczepionką delecyjną GI, pod warunkiem, że:
 - szczepienie to nie było przeprowadzone na knurach seronegatywnych z punktu widzenia wirusa choroby Aujeszkiego,
 - badania serologiczne przeprowadzone najwcześniej w trzy tygodnie po szczepieniu nie wykazuje obecności przeciwciał wywołanych przez wirus tej choroby.

⁹ Dz.U. WE nr L 194 z 22.07.1988, str. 10.

¹⁰ Dz.U. WE nr L 224 z 18.08.1990, str. 29.

W tym przypadku próbka nasienia z każdego dziennego pozyskiwania przeznaczonego do wymiany może zostać poddana badaniu na obecność wirusa w autoryzowanym laboratorium Państwa Członkowskiego, dla którego przeznaczona jest przesyłka.

Postanowienia niniejszego ustępu wchodzi w życie nie wcześniej, niż gdy, Komisja, działająca według procedury przewidzianej w art. 18, nie później niż dnia 1 lipca 1991 r., ustali protokoły dotyczące testów używanych w tych badaniach, uwzględniając opinię Naukowego Komitetu Weterynaryjnego, w szczególności w zakresie częstości przeprowadzania w stacjach, testów na obecność wirusa, jak i skuteczności i pewności szczepionki delecyjnej GI.

2. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18, można zdecydować o rozciągnięciu postanowień ust. 1 do części terytorium Państwa Członkowskiego, jeżeli wszystkie stacje produkcji nasienia w tej części terytorium gromadzą wyłącznie zwierzęta dające negatywny wynik testu na seroneutralizację lub testu ELISA na wykrycie choroby Aujeszkyego.

3. Przed dniem 31. grudnia 1992 r. Rada zrewiduje niniejszy artykuł w oparciu o raport Komisji, uzupełniony o ewentualne propozycje.

Artykuł 5

1. Państwo Członkowskie, na terytorium, którego znajduje się stacja produkcji nasienia zapewnia, aby autoryzacja wymieniona w art. 3 lit. a) była udzielona tylko w przypadku spełnienia warunków załącznika A i respektowała inne postanowienia niniejszej dyrektywy.

Państwo Członkowskie zapewnia również, aby urzędowa kontrola weterynaryjna nadzorowała przestrzeganie tych postanowień. Jeżeli jedno lub więcej postanowień nie jest przestrzegane urzędowy lekarz weterynarii wnioskuje odebranie autoryzacji.

2. Wszystkie autoryzowane stacje produkcji nasienia są rejestrowane i każda z nich otrzymuje numer rejestracji weterynaryjnej. Każde Państwo Członkowskie przesyła innym Państwom Członkowskim oraz Komisji listę stacji produkcji nasienia i ich numerów rejestracji weterynaryjnej, a także zawiadamia o utracie autoryzacji.

3. Ogólne zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustaloną w art. 18.

Artykuł 6

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby każda przesyłka z nasieniem posiadała świadectwo weterynaryjne wystawione przez urzędowego lekarza weterynarii Państwa Członkowskiego, w którym nasienie pozyskano zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku D.

Świadectwo musi:

- a) być wystawione w co najmniej jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, w którym nasienie pozyskano i jednym z urzędowych języków państwa członkowskiego, dla którego nasienie jest przeznaczone;
- b) w oryginale towarzyszyć przesyłce do jej miejsca przeznaczenia;

- c) być wystawione na pojedynczej kartce papieru;
- d) być przeznaczone dla tylko jednego odbiorcy.

2. Państwo Członkowskie, dla którego nasienie jest przeznaczone może, poza środkami przewidzianymi w art. 8 dyrektywy 90/425/EWG, podjąć niezbędne środki, w tym kwarantannę, pod warunkiem, że nie wpłynie to na żywotność nasienia, celem uzyskania jednoznacznego dowodu w przypadkach, gdy istnieje podejrzenie, że nasienie jest zakażone lub zanieczyszczone przez patogenne zarazki.

ROZDZIAŁ III

Przywóz z państw trzecich

Artykuł 7

1. Państwo Członkowskie może zezwolić na przywóz nasienia pochodzącego tylko z tych państw trzecich, które znajdują się na liście opracowanej według procedury przewidzianej w art. 19. Lista ta może być uzupełniana lub zmieniana zgodnie z procedura przewidzianą w art. 18.

2. Podejmując decyzję, czy jakieś państwo trzecie może być wpisane na listę przedstawioną w ust. 1, należy zwrócić szczególną uwagę na:

- a) stan zdrowotny trzody, innych zwierząt domowych i pogłównia zwierząt dzikich w tym kraju, ze szczególnym uwzględnieniem chorób egzotycznych, oraz stan sanitarny środowiska tego kraju, mogące narazić zdrowie całości pogłównia w Państwach Członkowskich;
- b) regularność i szybkość przekazywania przez ten kraj informacji dotyczących występowania na jego terenie chorób zakaźnych zwierząt przenoszonych przez nasienie, szczególnie chorób wymienionych w listach A i B Międzynarodowego Biura Chorób Epizootycznych;
- c) istniejące w tym kraju przepisy dotyczące zapobiegania i walki z chorobami zakaźnymi zwierząt;
- d) strukturę służb weterynaryjnych tego kraju i środki jakimi one dysponują;
- e) organizację i stosowanie środków zapobiegania i walki z chorobami zakaźnymi zwierząt;
- f) gwarancje, jakie może dać ten kraj w zakresie stosowania niniejszej dyrektywy.

3. Lista wymieniona w ust. 1 i wszystkie zmiany do niej są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 8

1. Stosownie do procedury ustalonej w art. 19, powstaje lista stacji produkcji nasienia, z których Państwa Członkowskie mogą zezwalać na import nasienia pochodzącego z państw trzecich. Lista ta może być zmieniana lub uzupełniana według tej samej procedury.

2. Podejmując decyzję, czy dana stacja produkcji nasienia znajdująca się w państwie trzecim może znaleźć się na liście wymienionej w ust. 1, należy szczególnie wziąć pod uwagę sprawowaną kontrolę weterynaryjną i nadzór, jakiemu podlegają stacje produkcji nasienia w państwie trzecim.

3. Stacja produkcji nasienia może zostać wpisana na listę wymienioną w ust. 1 tylko wtedy, gdy:

- a) znajduje się w jednym z państw znajdujących się na liście wymienionej w art. 7 ust. 1;
- b) spełnia wymogi rozdziałów I i II załącznika A;
- c) uzyskała urzędowe pozwolenie służb weterynaryjnych danego państwa trzeciego na eksport do Wspólnoty;
- d) znajduje się pod nadzorem lekarza weterynarii danego państwa trzeciego;
- e) jest poddawana kontrolom urzędowego lekarza weterynarii danego państwa trzeciego co najmniej dwa razy w roku.

Artykuł 9

1. Nasienie musi pochodzić od zwierząt, które co najmniej przez 3 miesiące bezpośrednio przed pozyskaniem nasienia, przebywały na terytorium państwa trzeciego znajdującego się na liście wymienionej w art. 7 ust. 1.

2. Państwa Członkowskie nie mogą, bez naruszenia przepisów art. 7 ust. 1 oraz ust. 1 niniejszego artykułu, zezwolić na przywóz nasienia z państwa trzeciego znajdującego się na liście, dopóki nasienie nie spełnia warunków inspekcji sanitarnej określonej zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18, dotyczącą przywozu nasienia z tego państwa.

Przyjmując wymagania wymienione w akapicie pierwszym, bierze się pod uwagę:

- a) sytuację zdrowotną w strefie otaczającej stację produkcji nasienia, ze szczególnym uwzględnieniem chorób wymienionych na liście A Międzynarodowego Biura Chorób Epizootycznych;
- b) stan zdrowotny trzody zgromadzonej w stacji produkcji nasienia oraz wymagania dotyczące badań;
- c) stan zdrowotny dawcy i wymagania dotyczące do badań;
- d) wymagania dotyczące badań nasienia.

3. Podstawą do ustalenia stanu sanitarnego zwierząt są normy określone w rozdziale II i właściwych załącznikach. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18, rozpatrując poszczególne przypadki można odstąpić od powyższych warunków, jeżeli zainteresowane

państwo trzecie przedłoży podobne gwarancje sanitarne odnośnie zwierząt, uznane za, co najmniej równoważne;

4. Stosuje się art. 4.

Artykuł 10

1. Państwa Członkowskie mogą zezwolić na przywóz nasienia tylko za okazaniem świadectwa weterynaryjnego wystawionego i podpisanego przez urzędowego lekarza weterynarii państwa trzeciego, w którym nasienie zostało pozyskane:

Świadectwo to musi:

- a) być wystawione w co najmniej jednym z języków urzędowych Państwa Członkowskiego, dla którego nasienie jest przeznaczone i jednym z urzędowych języków Państwa Członkowskiego, w którym jest przeprowadzana kontrola przywózowa wymieniona w art. 11;
- b) w oryginale towarzyszyć nasieniu do jego miejsca przeznaczenia;
- c) być wystawione na pojedynczej kartce papieru;
- d) być przeznaczone dla tylko jednego odbiorcy.

2. świadectwo weterynaryjne musi być zgodne z wzorem wystawionym według procedury przewidzianej art. 19.

Artykuł 11

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby każda przesyłka nasienia przybywająca na terytorium celne Wspólnoty była poddana kontroli przed wprowadzeniem do wolnego obrotu lub procedurze celnej i muszą uniemożliwić wprowadzenie nasienia na teren Wspólnoty, jeśli kontrola przywozu przy wjeździe wykaże, że:

- nasienie nie pochodzi z terytorium państwa trzeciego znajdującego się na liście wystawionej zgodnie z art. 7 ust.1,
- nasienie nie pochodzi ze stacji produkcji nasienia znajdującego się na liście wymienionej w art. 8 ust. 1,
- nasienie pochodzi z terytorium państwa trzeciego, z którego przywóz nasienia jest zabroniony zgodnie z art. 15 ust. 2,
- świadectwo weterynaryjne towarzyszące nasieniu nie odpowiada warunkom przewidzianym i zaleconym dostosowania w art. 10.

Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do przesyłek z nasieniem wchodzących na terytorium celne Wspólnoty i podległych tranzytowym przepisom celnym dla przesyłek, których miejsce przeznaczenie położone jest poza wymienionym terytorium.

Jednakże stosuje się go w przypadku, gdy tranzyt podczas transportu przez terytorium Wspólnoty zostaje przerwany.

2. Państwo Członkowskie, dla którego przesyłka nasienia jest przeznaczona może podjąć niezbędne środki, w tym kwarantannę, pod warunkiem, że nie wpłynie to na żywotność nasienia, celem uzyskania jednoznacznego dowodu w przypadkach, gdy istnieje podejrzenie, że nasienie jest zakażone lub zanieczyszczone przez patogenne zarazki.

3. Jeśli wprowadzenie nasienia zostało zabronione z jednego z powodów wymienionych w ust. 1 i 2 i jeśli wywożące państwo trzecie nie zezwoli na powrotny przywóz w ciągu 30 dni w przypadku nasienie mrożonego, lub natychmiast w przypadku nasienia świeżego, właściwe władze weterynaryjne Państwa Członkowskiego, dla którego nasienie jest przeznaczone mogą nakazać jego zniszczenie.

Artykuł 12

Każda przesyłka nasienia, której wprowadzenie na teren Wspólnoty zostało dozwolone przez Państwo Członkowskie na podstawie kontroli wymienionej w art. 11 ust.1 musi posiadać, w przypadku skierowania jej na terytorium innego Państwa Członkowskiego, oryginalne świadectwo lub jego odpis poświadczony w obu przypadkach przez właściwe władze odpowiedzialne za kontrolę przeprowadzoną zgodnie z art. 11.

Artykuł 13

W przypadku podjęcia decyzji o zniszczeniu przesyłki stosownie do art. 11 ust. 3, wszelkie koszty z tym związane ponosi nadawca, odbiorca lub ich pełnomocnik, bez żadnego odszkodowania ze strony państwa.

ROZDZIAŁ IV

Środki ostrożności i kontroli

Artykuł 14

Zasady przewidziane przez dyrektywę 90/425/EWG mają zastosowanie szczególnie w odniesieniu do kontroli w miejscu pochodzenia, organizację i nadzór kontroli sprawowaną przez Państwo Członkowskie, dla którego nasienie jest przeznaczone.

Artykuł 15

1. Środki ostrożności przewidziane w art. 10 dyrektywy 90/425/EWG mają zastosowanie do obrotu w obrębie Wspólnoty.

2. Jeżeli w państwie trzecim pojawia się lub rozwija choroba zakaźna zwierząt mogąca przenosić się za pośrednictwem nasienia i stwarza niebezpieczeństwo dla żywego inwentarza w Państwie Członkowskim albo istnieje inny usprawiedliwiony powód związany ze zdrowiem zwierząt, Państwo Członkowskie, dla którego nasienie jest przeznaczone, bez naruszenia przepisów art. 8, 9 i 10 zabrania przywozu nasienia bezpośredniego lub za pośrednictwem innego Państwa Członkowskiego, z całego terytorium państwa trzeciego lub jego części.

Państwa Członkowskie muszą natychmiast powiadomić inne Państwa Członkowskie oraz Komisję o środkach zastosowanych i odwołanych na podstawie przepisów akapitu pierwszego, podając powody takiego działania.

Według procedury przewidzianej w art. 18, można podjąć decyzję, że zastosowane środki muszą zostać zmienione, szczególnie w celu ich koordynacji ze środkami zastosowanymi przez inne Państwa Członkowskie lub, że zastosowane środki muszą zostać odwołane.

Jeżeli występuje sytuacja wymieniona w akapicie pierwszym i jeżeli okaże się koniecznym, aby inne Państwa Członkowskie również zastosowały środki tam wymienione, zmienione, jeżeli to konieczne, zgodnie z akapitem trzecim, podejmuje się właściwe kroki według procedury ustalonej w art. 18.

Zezwolenie na powrotny przywóz z danego państwa trzeciego jest udzielane według procedury ustalonej w art. 18.

Artykuł 16

1. Eksperti weterynaryjni Komisji mogą, we współpracy z właściwymi organami Państw Członkowskich i państw trzecich, przeprowadzać na miejscu kontrole tak długo, jak jest to niezbędne do zapewnienia jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy.

Państwo, w którym nasienie jest pozyskiwane, na terenie, którego dokonywana jest kontrola, służy ekspertom wszelką pomocą w wykonywaniu przez nich ich obowiązków. Komisja informuje dane państwo, w którym nasienie jest pozyskiwane o wynikach kontroli.

Dane państwo, w którym nasienie jest pozyskiwane podejmuje wszelkie działania, które mogą okazać się niezbędne ze względu na wynik kontroli. Jeżeli państwo, w którym nasienie jest pozyskiwane, nie podejmuje takich działań, Komisja może po zbadaniu sytuacji przez Stały Komitet Weterynaryjny odwołać się do przepisów akapitu trzeciego art. 6 ust.2 i art. 5.

2. Ogólne przepisy wykonawcze do tego artykułu, szczególnie dotyczące częstości i metod przeprowadzania kontroli wymienionych w akapicie pierwszym ust. 1 ustanawia procedura przewidziana w art. 19.

ROZDZIAŁ V

Przepisy końcowe

Artykuł 17

Załączniki do niniejszej dyrektywy są zmieniane zgodnie z procedurą wymienioną w art. 18 celem dostosowania ich do postępu technicznego.

Artykuł 18

1. W przypadku powołania się na procedurę ustaloną w niniejszym artykule, wszelkie sprawy są bezzwłocznie rozpatrywane, z jego własnej inicjatywy lub na żądanie Państwa Członkowskiego, przez przewodniczącego Stałego Komitetu Weterynaryjnego zwanego dalej „Komitetem” powołanego decyzją 68/361/EWG¹¹.

2. W Komitecie głosy Państw Członkowskich są wazone zgodnie z postanowieniami art. 148 ust. 2 Traktatu. Przewodniczący nie glosuje.

¹¹ Dz.U. WE nr L 225 z 18.10.1968, str. 23.

3. Przedstawiciel Komisji przedstawia Komitetowi projekt środków, które mają być zastosowane. Komitet przekazuje swoją opinię dotyczącą projektu w terminie, który przewodniczący może ustalić w zależności od pilności sprawy. Opinie są przegłosowane większością 54 głosów.

4. Jeżeli środki są zgodne z opinią Komitetu, Komisja przyjmuje i przystępuje do ich natychmiastowego stosowania. Jeżeli są one niezgodne z opinią Komitetu lub w przypadku braku jakiejkolwiek opinii, Komisja przedkłada bezzwłocznie Radzie propozycję dotyczącą środków, które należy zastosować. Rada przyjmuje te środki większością kwalifikowaną głosów.

Jeżeli po upływie trzech miesięcy, licząc od daty przedłożenia sprawy Radzie, Rada nie przyjmuje żadnych środków, Komisja przyjmuje proponowane środki i natychmiast je stosuje, chyba, że Rada, zwykłą większością głosów, podejmuje decyzję przeciwko stosowaniu wymienionych środków.

Artykuł 19

1. W przypadku powołania się na procedurę ustaloną w niniejszym artykule, wszelkie sprawy są bezzwłocznie rozpatrywane, z jego własnej inicjatywy lub na żądanie Państwa Członkowskiego, przez przewodniczącego Komitetu.

2. W Komitecie głosy Państw Członkowskich są wazone zgodnie z postanowieniami art. 148 ust. 2 Traktatu. Przewodniczący nie głosuje.

3. Przedstawiciel Komisji przedstawia Komitetowi projekt środków, które mają być zastosowane. Komitet przekazuje swoją opinię dotyczącą tych środków w ciągu dwóch dni. Opinia jest przegłosowana większością 54 głosów.

4. Jeżeli środki są zgodne z opinią Komitetu, Komisja przyjmuje i przystępuje do ich natychmiastowego stosowania. Jeżeli są one niezgodne z opinią Komitetu lub w przypadku braku jakiejkolwiek opinii, Komisja przedkłada bezzwłocznie Radzie propozycję dotyczącą środków, które należy zastosować. Rada przyjmuje te środki większością kwalifikowaną głosów.

Jeżeli po upływie 15 dni, licząc od daty przedłożenia sprawy Radzie, Rada nie przyjmuje żadnych środków, Komisja przyjmuje proponowane środki i natychmiast je stosuje, chyba, że Rada, zwykłą większością głosów, podejmuje decyzję przeciwko stosowaniu wymienionych środków.

Artykuł 20

1. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do nasienia pozyskanego i poddanego obróbce w jednym z Państw Członkowskich przed dniem 31 grudnia 1991 r.

2. Do daty wejścia w życie decyzji przyjętych zgodnie z art. 8, 9 i 10 Państwa Członkowskie nie stosują do importu nasienia pochodzącego z krajów trzecich warunków bardziej korzystnych niż te, które wynikają ze stosowania przepisów rozdziału II.

Artykuł 21

Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 31 grudnia 1991 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 22

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 26 czerwca 1990 r.

W imieniu Rady

M.O'KENNEDY

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK A

ROZDZIAŁ I

Warunki autoryzowania stacji produkcji nasienia

Stacje produkcji nasienia muszą:

- a) być pod ciągłym nadzorem lekarza weterynarii stacji;
- b) posiadać co najmniej
 - i) pomieszczenia dla zwierząt z możliwością ich izolacji;
 - ii) możliwość pozyskiwania nasienia włącznie z osobnym pomieszczeniem przeznaczonym do mycia, dezynfekcji lub sterylizacji narzędzi;
 - iii) pomieszczenie do obróbki nasienia, które nie musi znajdować się w tym samym miejscu;
 - iv) pomieszczenie do przechowywania nasienia, które nie musi znajdować się w tym samym miejscu;
- c) być zbudowane lub odizolowane w taki sposób, aby kontakt ze zwierzętami z zewnątrz był niemożliwy;
- d) być zbudowane w taki sposób, aby pomieszczenia dla zwierząt, do pozyskiwania nasienia, jego obróbki i przechowywania mogły być łatwo sprzątane i dezynfekowane;
- e) posiadać dla odizolowanych zwierząt, osobne instalacje nie połączone bezpośrednio z normalnymi instalacjami;
- f) być tak zaprojektowane, aby pomieszczenia dla zwierząt były fizycznie oddzielone od pomieszczenia, gdzie nasienie jest pozyskiwane, a te były oddzielone od pomieszczenia, gdzie nasienie jest przechowywane.

ROZDZIAŁ II

Warunki dotyczące nadzoru punktu pobierania nasienia

Stacje produkcji nasienia muszą:

- a) być nadzorowane w taki sposób, aby gromadziły wyłącznie męskie osobniki gatunku, którego nasiennie jest pozyskiwane;
- b) być nadzorowane w taki sposób, aby rejestr, kartoteka lub dane komputerowe obejmowały wszystkie zwierzęta trzody chlewnej w stacji, podając szczegóły odnośnie rasy, daty urodzenia oraz oznakowanie każdego zwierzęcia, a również, aby rejestr, kartoteka lub dane komputerowe obejmowały wszystkie kontrole związane z chorobami

- i wszystkimi wykonanymi szczepieniami, podając informację z karty zdrowia każdego zwierzęcia;
- c) być regularnie poddawane kontroli przez urzędowego lekarza weterynarii, co najmniej dwa razy w roku, w czasie której bada się spełnienie warunków autoryzacji i nadzoru;
 - d) być nadzorowane w taki sposób, aby wykluczały wstęp osób nieupoważnionych. Ponadto od osób upoważnionych odwiedzających stację musi być wymagane stosowanie zaleceń wydanych przez lekarza weterynarii stacji;
 - e) zatrudniać kompetentny technicznie personel, odpowiednio przeszkolony w zakresie technik dezynfekcji i higieny ograniczających rozprzestrzeniania się chorób;
 - f) być nadzorowane w sposób gwarantujący, że:
 - i) w stacjach autoryzowanych poddawane jest obróbce i przechowywane jedynie nasienie pozyskane w stacji autoryzowanej, które nie weszło w kontakt z żadną inną partią nasienia,
 - ii) pozyskiwanie, obróbka i przechowywanie nasienia odbywa się wyłącznie w oddzielnych, do tego przeznaczonych, pomieszczeniach z zachowaniem bezwzględnej higieny,
 - iii) wszystkie narzędzia mające kontakt z nasieniem lub zwierzęciem dawcą podczas pozyskiwania i obróbki są dokładnie dezynfekowane lub sterylizowane przed użyciem,
 - iv) produkty pochodzenia zwierzęcego używane podczas obróbki nasienia, w tym preparaty lub środki rozcieńczające, pochodzą ze źródeł, które nie stanowią zagrożenia dla zdrowia zwierząt lub są poddane takim zabiegom przed użyciem, że takie zagrożenie jest wykluczone,
 - v) pojemniki do przechowywania i pojemniki do transportu są właściwie dezynfekowane lub sterylizowane prze każdorazowym rozpoczęciem napełniania,
 - vi) użyty preparat do zamrażania nie był przedtem używany do innych produktów pochodzenia zwierzęcego,
 - vii) każda partia pozyskanego nasienia, podzielona lub nie na indywidualne porcje jest wyraźnie oznakowana w sposób umożliwiający łatwe ustalenie daty pozyskania nasienia, rasy, numeru identyfikacyjnego zwierzęcia dawcy, także nazwa i numer identyfikacyjny stacji, poprzedzony nazwą kraju pochodzenia, ewentualnie w postaci kodu; opis i forma tego oznakowania ustala procedura przewidziana w art. 19.

ZAŁĄCZNIK B

ROZDZIAŁ I

Warunki dotyczące przyjmowania zwierząt do autoryzowanych stacji produkcji nasienia

1. Wszystkie knury przyjęte do stacji produkcji nasienia muszą:
 - a) być poddane kwarantannie przez okres co najmniej 30 dni w pomieszczeniach specjalnie do tego celu zatwierdzonych przez właściwy organ państwa członkowskiego, i w których przebywają się tylko knury w co najmniej jednakowym stanie zdrowotnym,
 - b) być wybrane, przed wprowadzeniem do pomieszczeń kwarantanny opisanych w lit. a) ze stad lub gospodarstw:
 - i) urzędowo wolnych od klasycznego pomoru trzody chlewnej,
 - ii) wolnych od brucelozy,
 - iii) w których, w okresie ostatnich 12 miesięcy, nie było zwierzęcia szczepionego przeciw pryszczycy,
 - iv) w których, w okresie ostatnich 12 miesięcy, nie zaobserwowano objawów klinicznych, serologicznych ani wirusologicznych choroby Aujeszkyego,
 - v) których nie obejmuje jakikolwiek zakaz w związku z wymaganiami dyrektywy 64/432/EWG odnośnie afrykańskiego pomoru trzody chlewnej, zapalenia pęcherzykowego trzody chlewnej, choroby cieszyńskiej i pryszczycy.

Zwierzęta nie mogą uprzednio przebywać w stadach o niższym stanie sanitarnym.

- c) przed okresem kwarantanny wymienionej w lit. a) i w okresie wcześniejszych 30 dni być poddane następującym testom z wynikiem ujemnym:
 - i) próbie wiązania dopełniacza zgodnie z załącznikiem C dyrektywy 64/432/EWG dotyczącego brucelozy,
 - ii) - seroneutralizacji lub testowi ELISA przy użyciu wszystkich antygenów wirusowych w przypadku nie szczepionej trzody chlewnej,
- testowi ELISA dla antygenów GI, w przypadku trzody chlewnej szczepionej szczepionką delecyjną GI,
 - iii) do czasu wprowadzenia wspólnej w obrębie EWG polityki walki z pryszczycą, testowi ELISA na pryszczycę;

- iv) testowi ELISA lub testowi seroneutralizacji na wykrycie klasycznego pomoru trzody chlewnej.

Właściwe organy mogą zezwolić na przeprowadzenie testów wymienionych w lit. c) w pomieszczeniach kwarantanny, pod warunkiem, że wyniki będą znane przed rozpoczęciem 30- dniowego okresu kwarantanny wymienionej w lit. d).

- d) w okresie co najmniej 30-dniowej kwarantanny wymienionej w lit. a) zostały poddane następującym testom z wynikiem ujemnym:
 - i) seroaglutynacji zgodnie z procedurą wymienioną w załączniku C dyrektywy 64/432/EWG i wykazującym miano na brucelozę niższe niż 30 IU aglutynatu na mililitr i próbie wiązania dopełniacza wykazującej miano na brucelozę niższe niż 20 jednostek EWG na mililitr (20 jednostek ICFT) w przypadku zwierząt pochodzących ze stad wolnych od brucelozy,
 - ii) - seroneutralizacji lub testowi ELISA przy użyciu wszystkich antygenów wirusowych w przypadku nie szczepionych świń,
- testowi ELISA dla antygenów GI, w przypadku świń szczepionych szczepionką delecyjną GI,
 - iii) do czasu wprowadzenia wspólnej w obrębie EWG polityki walki z pryszczycą, testowi ELISA na pryszczycę;
 - iv) mikroskopowemu testowi aglutynacji na obecność serowarów leptospiroz (wirusy pomona, grippotyphosa, tarassovi, hardjo, bratislava i ballum serum) lub były leczone przeciwko leptospirozie w postaci dwóch iniekcji streptomycyny w odstępie 14- dniowym w dawce 25 mg na kg żywej wagi.

Nie naruszając przepisów mających zastosowanie w przypadku wykrycia pryszczycy i pomoru trzody chlewnej, jeżeli jakkolwiek z powyższych testów daje wynik dodatni, zwierzę musi być bezzwłocznie usunięte z pomieszczeń kwarantanny. W przypadku kwarantanny grupowej właściwy organ musi podjąć wszelkie niezbędne środki, aby pozostałe zwierzęta mogły być przyjęte do stacji produkcji nasienia zgodnie z niniejszym załącznikiem.

2. Wszystkie testy muszą być przeprowadzone w laboratorium zatwierdzonym przez Państwo Członkowskie.
3. Zwierzęta mogą być przyjęte do stacji produkcji nasienia tylko za specjalnym zezwoleniem lekarza weterynarii stacji. Wszystkie ruchy zwierząt, zarówno przyjęcia jak i usunięcia muszą być rejestrowane.
4. Żadne ze zwierząt przyjętych do stacji produkcji nasienia nie może wykazywać klinicznych objawów choroby w dniu przyjęcia; wszystkie zwierzęta muszą, nie naruszając ust. 5, przybyć z pomieszczenia kwarantanny wymienionego w ust. 1 lit. a), które w dniu wysyłki, urzędowo spełnia następujące warunki:
 - a) jest położone w środku obszaru o promieniu 10 kilometrów, w którym w okresie co najmniej 30 dni nie zanotowano żadnego przypadku pryszczycy lub pomoru trzody chlewnej;

- b) nie zanotowano od co najmniej trzech miesięcy pryszczycy lub brucelozy,
 - c) nie zanotowano od co najmniej 30 dni choroby Aujeszkyego i tych chorób trzody chlewnej, których zgłoszenie jest obowiązkowe zgodnie z załącznikiem E do dyrektywy 64/432/EWG.
5. Jeżeli warunki ustalone w ust. 4 są spełnione i rutynowe testy wymienione w rozdziale II zostały przeprowadzone podczas poprzedzających 12 miesięcy, zwierzęta mogą być przeniesione z jednej autoryzowanej stacji produkcji nasienia do drugiej, o tym samym statusie sanitarnym bez okresu kwarantanny i bez przeprowadzania testów, pod warunkiem, że przeniesienie jest bezpośrednie. Dane zwierzę nie może wejść w kontakt pośredni lub bezpośredni ze zwierzętami parzystokopytnymi o niższym statusie sanitarnym, a użyty środek transportu powinien być uprzednio zdezynfekowany. Jeśli przeniesienie z jednej stacji produkcji nasienia do drugiej odbywa się między Państwami Członkowskimi, stosuje się dyrektywę 64/432/EWG.

ROZDZIAŁ II

Rutynowe testy obowiązkowe dla knurów przebywających w autoryzowanych stacjach produkcji nasienia

1. Wszystkie knury trzymane w autoryzowanej stacji produkcji nasienia opuszczając stację muszą być poddane następującym testom z wynikiem ujemnym:
 - i) - seroneutralizacji lub testowi ELISA przy użyciu wszystkich antygenów wirusowych w przypadku nie szczepionej trzody chlewnej.,
 - testowi ELISA dla antygenów GI, w przypadku świń szczepionych szczepionką delecyjną GI,
 - ii) do czasu wprowadzenia wspólnej w obrębie EWG polityki walki z pryszczycą, testowi ELISA na pryszczycę;
 - iii) próbie wiązania dopełniacza zgodnie z załącznikiem C do dyrektywy 64/432/EWG
 - iv) testowi ELISA lub testowi seroneutralizacji na wykrycie klasycznego pomoru trzody chlewnej.

Dodatkowo, knury trzymane w stacji produkcji nasienia dłużej niż 12 miesięcy muszą być poddane testom wymienionym w pkt i) i pkt iii) nie później niż 18 miesięcy po ich przyjęciu.

2. Wszystkie testy muszą być przeprowadzane przez laboratorium zatwierdzone przez Państwo Członkowskie.
3. Nie naruszając przepisów mających zastosowanie przypadku wykrycia pryszczycy lub pomoru , jeżeli którykolwiek z powyższych testów da wynik dodatni, zwierzę musi zostać odizolowane, a nasienie od niego pozyskane, od czasu ostatniego ujemnego wyniku nie może być przedmiotem handlu w obrębie Wspólnoty.

Nasienie pozyskane w stacji od wszystkich innych zwierząt w stacji od dnia wykonania testu z wynikiem pozytywnym jest przechowywane w osobnym magazynie i nie może być przedmiotem handlu w obrębie Wspólnoty do czasu, gdy zostanie przywrócony stan sanitarny stacji.

ZAŁĄCZNIK C

Warunki jakie musi spełniać nasienie pozyskane w stacji produkcji nasienia przeznaczone do obrotu wewnątrz Wspólnoty

1. Nasienie musi pochodzić od zwierząt, które:
 - a) nie wykazują żadnych objawów klinicznych choroby w dniu pozyskiwania nasienia,
 - b) nie były szczepione przeciwko pryszczycy,
 - c) spełniają wymagania rozdziału I załącznik B,
 - d) nie zezwala się na krycie naturalne,
 - e) są trzymane w stacjach produkcji nasienia, w których nie wystąpiły przypadki pryszczycy od co najmniej 3 miesięcy przed wysyłką nasienia i są położone w środku obszaru o promieniu 10 kilometrów w którym od co najmniej 30 dni nie zanotowano przypadku pryszczycy; co więcej stacje nie mogą być położone w zakazanej strefie określonej przepisami dyrektywy dotyczącej chorób zakaźnych trzody chlewnej;
 - f) były trzymane w stacjach produkcji nasienia, w których nie wystąpiły, w okresie 30 dni bezpośrednio przed pozyskaniem, przypadki chorób świń podlegających obowiązkowemu zgłoszeniu zgodnie z załącznikiem E dyrektywy 64/432/EWG ani choroby Aujeszkyego.
2. Do nasienia, po ostatecznym rozcieńczeniu, musi być dodana mieszanina antybiotyków skutecznych w szczególności przeciwko leptospirozii i mykoplazmie. Mieszanina musi mieć efekt co najmniej równoważny następującym roztworom:

nie mniej niż: 500 IU/ml streptomycyny
500 IU/ml penicyliny
150 IU/ml linkomycyny
300 IU/ml spektynomycyny

Niezwłocznie po dodaniu antybiotyków rozcieńczone nasienie musi być konserwowane w temperaturze przynajmniej +15°C przez okres nie krótszy niż 45 minut.
3. Nasienie przeznaczone do obrotu wewnątrz Wspólnoty musi:
 - i) być przechowywane przed wysyłką jak ustalono w rozdziale I i II załącznika A,
 - ii) być transportowane do Państwa Członkowskiego, dla którego jest przeznaczone w pojemnikach, które zostały umyte i dezynfekowane lub sterylizowane przed użyciem i które zostały zapieczętowane przed wysyłką z autoryzowanych pomieszczeń magazynowych.

DECYZJA KOMISJI

z 10 września 1999 r.

zmieniająca załączniki do Dyrektywy Rady 90/429/EWG określającej wymagania zdrowia zwierząt stosujące się do handlu wewnątrz Wspólnoty i w imporcie nasienia zwierząt domowych z gatunku świń

(Notyfikowana jako dokument nr C(1999) 2836)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(1999/608/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat Ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Dyrektywę Rady 90/429/EWG z 26 czerwca 1990 r. określającą wymagania zdrowia zwierząt mające zastosowanie w handlu wewnątrz Wspólnoty i imporcie nasienia świń (1), ostatnio zmieniona przez Traktat Akcesyjny Austrii, Finlandii i Szwecji, a szczególnie artykuł 17,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) dyrektywa 90/429/EWG wymaga testu w kierunku pryszczycy, w oczekiwaniu na wprowadzenie strategii zwalczania we Wspólnocie pryszczycy; ta strategia została wprowadzona i szczepienia przeciw pryszczycy zostały zaprzestane w 1991 r., dlatego wyżej wymienione testy nie są już konieczne;
- (2) dyrektywa 90/429/EWG wymaga przeprowadzania testów na zwierzętach, gdy opuszczają one centrum gromadzenia; testy mogą również być skutecznie przeprowadzane na przebywających zwierzętach, zgodnie z programem, który zapewnia regularne badanie próbek reprezentatywnych oraz przebadanie wszystkich co najmniej raz w roku;
- (3) w świetle rozwoju technicznego i doświadczeń z wdrażaniem dyrektywy, właściwe jest dokonanie zmiany załączników w celu umożliwienia tego postępu, szczególnie dotyczącego brucelozy;
- (4) konieczne jest ustalenie warunków dla handlu knurami przeznaczonymi do produkcji nasienia, które ustalą dodatkowe gwarancje do warunków przewidzianych w dyrektywie 64/432/EWG(2) dla handlu żywymi zwierzętami z gatunku świń;
- (5) konieczne jest ustalenie przepisów dla handlu nasieniem świń z Państwami Członkowskimi lub regionami uznawanymi za wolne od choroby Aujeszky'ego zgodnie z postanowieniami artykułu 10 dyrektywy 64/432/EWG;
- (6) przepisy przewidziane w tej decyzji są zgodnie z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZA DECYZJE:

Artykuł 1

Załączniki A, B i C dyrektywy 90/429/EWG zostają zastąpione załącznikiem do niniejszej

decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja stosuje się od 1 października 1999 r. Nie stosuje się to do nasienia zebranego, przetworzonego i zmagazynowanego przed 1 października 1999 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja jest skierowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, 10 września 1999 r.

W imieniu Komisji
Franz FISCHLER
Członek Komisji

(1) Dz. U. nr L 224, z 18.08.1990 r., str. 62.

(2) Dz. U. nr 121, z 29.07.1964 r., str. 1977.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK A

ROZDZIAŁ I

Warunki dla zatwierdzenia centrów pozyskiwania nasienia

Centra pozyskiwania nasienia muszą:

1. być umieszczone pod stałym nadzorem lekarza weterynarii centrum;
2. posiadać co najmniej:
 - (a) pomieszczenia dla zwierząt umożliwiające izolację zwierząt, których testy opisane w załączniku B, rozdział II, dały wynik dodatni lub które wykazują kliniczne objawy choroby,
 - (b) pomieszczenia do pozyskiwania nasienia zawierające oddzielne pomieszczenie do czyszczenia i dezynfekcji oraz sterylizacji aparatury,
 - (c) pomieszczenie do poddawania nasienia obróbce, które nie musi koniecznie być w tym samym miejscu,
 - (d) pomieszczenie do przechowywania nasienia, które nie musi koniecznie być w tym samym miejscu;
3. być tak zbudowane lub odizolowane, aby nie dopuszczać do kontaktu ze zwierzętami z zewnątrz;
4. być tak zbudowane, ażeby pomieszczenia dla zwierząt oraz do pobierania, obróbki i przechowywania nasienia były łatwe do czyszczenia i dezynfekcji;
5. być tak zaprojektowane, ażeby pomieszczenia dla zwierząt były fizycznie oddzielone od pomieszczenia do przetwarzania nasienia i aby oba były oddzielone od pomieszczenia do przechowywania nasienia.

ROZDZIAŁ II

Warunki odnoszące się do nadzoru centrów pozyskiwania nasienia

Centra pozyskiwania muszą:

1. być nadzorowane co do tego, czy przebywały tam tylko zwierzęta z gatunku, którego nasienie ma zostać pobrane;
2. być nadzorowane, dla zapewnienia, czy prowadzony był rejestr, skoroszyt lub rejestr komputerowy wszystkich zwierząt przebywających w centrum, zawierający szczegóły co do rasy, daty urodzenia i identyfikacji każdego ze zwierząt, jak również wszystkich przeprowadzonych kontroli oraz szczepień, a także możliwość podania pliku zawierającego informację o zdrowiu i przebytych chorobach każdego zwierzęcia;
3. być regularnie poddawane kontrolom przez urzędowego lekarza weterynarii, co najmniej dwa razy w roku, w czasie których kontroluje się warunki zatwierdzenia i nadzoru;
4. być tak nadzorowane, ażeby uniemożliwić wstęp osób nieupoważnionych; ponadto osoby upoważnione do odwiedzenia centrum muszą być zatwierdzone zgodnie z warunkami ustalonymi przez lekarza weterynarii odpowiedzialnego za centrum;
5. zatrudniać technicznie kompetentny personel, odpowiednio wykwalifikowany w procedurach dezynfekcji i technikach higieny odnoszących się do zapobiegania rozpowszechnianiu się

choroby;

6. być tak nadzorowany ażeby:

(a) tylko nasienie pozyskane w zatwierdzonym centrum mogło być poddawane obróbce i przechowywane w zatwierdzonych centrach, bez wchodzenia w kontakt z żadną inną partią nasienia;

(b) pozyskanie, obróbka i przechowywanie nasienia miały miejsce tylko w pomieszczeniach do tego celu przeznaczonych i zgodnie z najściślejszymi warunkami higieny;

(c) wszystkie przyrządy, które wchodziły w kontakt z nasieniem lub zwierzęciem dawcą podczas pozyskania i obróbki były właściwie zdezynfekowane lub wysterylizowane przed każdym użyciem;

(d) produkty pochodzenia zwierzęcego stosowane w obróbce nasienia - zawierające dodatki albo rozcieńczalnik - były otrzymane ze źródeł, które nie stanowią żadnego niebezpieczeństwa dla zdrowia zwierząt albo są poddawane odpowiedniemu działaniu, przed użyciem, ażeby zapobiec takiemu niebezpieczeństwu;

(e) pojemniki do przechowywania i transportu były właściwie dezynfekowane lub sterylizowane przed każdym napełnieniem;

(f) czynnik używany do zamrażania nie był używany wcześniej do innych produktów pochodzenia zwierzęcego;

(g) każda dawka nasienia, wspólna lub stanowiąca jedną dawkę, była wyraźnie oznaczona w taki sposób, ażeby łatwo dało się ustalić datę pobrania nasienia oraz rasę i identyfikację zwierzęcia dawcy, jak również nazwę i weterynaryjny numer identyfikacyjny centrum, poprzedzony nazwą państwa pochodzenia, tam gdzie to właściwe, w formie kodu; cechy i forma tego oznaczania będą ustalone zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 19.

ZAŁĄCZNIK B

ROZDZIAŁ I

Warunki odnoszące się do dopuszczenia zwierząt do zatwierdzonych centrów pozyskiwania nasienia

1. Wszystkie zwierzęta dopuszczone do centrum pozyskiwania nasienia muszą:

(a) zostać poddane kwarantannie przez co najmniej 30 dni w pomieszczeniu zatwierdzonym specjalnie do tego celu przez właściwy organ Państwa Członkowskiego, w którym przebywają tylko zwierzęta mające co najmniej ten sam status zdrowotny;

(b) przed okresem kwarantanny określonym w punkcie (a) zostały wybrane ze stad lub gospodarstw:

- które są wolne od brucelozy zgodnie z artykułem 3.5.2.1 Międzynarodowego Kodeksu Zdrowia Zwierząt,

- w których w ciągu poprzednich 12 miesięcy nie przebywało żadne zwierzę szczepione przeciwko pryszczycy,

- w których żadne kliniczne, serologiczne albo wirusologiczne objawy choroby Aujeszky'ego nie zostały wykryte w ciągu ostatnich 12 miesięcy,

- który nie są usytuowane w strefie ograniczeń, zdefiniowanej zgodnie z przepisami prawodawstwa Wspólnoty, w następstwie pojawienia się choroby świń domowych.

Zwierzęta nie mogą przebywać wcześniej w stadach o niższym statusie.

(c) przed okresem kwarantanny wymienionym w punkcie (a) i w ciągu poprzedzających 30 dni, zostały poddane następującym testom, przeprowadzonym, zgodnie ze standardami, o których mowa w odnoszących się do tego dyrektywach, z wynikiem ujemnym:

- testowi wiązania dopełniacza albo testowi z buforowanym antygenem bruceli, jeśli chodzi o brucelozę (od 1 stycznia 2001, test z buforowanym antygenem bruceli będzie jedyną zatwierdzoną próbą),

- w przypadku świń nie szczepionych, testowi seroneutralizacji lub testowi ELISA, z użyciem wszystkich antygenów wirusa choroby Aujeszky'ego,

- albo testowi ELISA w kierunku antygenów G1 wirusa choroby Aujeszky'ego w przypadku świń szczepionych szczepionką delecyjną G1,

- testowi ELISA albo testowi seroneutralizacji na obecność klasycznego pomoru świń.

W odniesieniu do brucelozy, jeśli zwierzęta zareagowały dodatnio, zwierzęta z tego samego gospodarstwa, które reagują z wynikiem ujemnym, są umieszczane w pomieszczeniach kwarantanny po potwierdzeniu ich sklasyfikowania jako wolnych od brucelozy, jeśli chodzi o stada lub gospodarstwa pochodzenia zwierząt, które wykazały wynik dodatni.

Właściwy organ może zezwolić na przeprowadzenie testów, o których mowa w niniejszym ustępie, w pomieszczeniach kwarantanny, pod warunkiem, że skutki będą znane przed rozpoczęciem 30 dniowej kwarantanny, o którym mowa w punkcie (a);

(d) w ostatnich 15 dniach, co najmniej 30 dniowego okresu kwarantanny, o którym mowa w punkcie (a), zostać poddane, z wynikiem ujemnym, następującym testom;

- jeśli chodzi o brucelozę, testowi wiązania dopełniacza albo testowi z buforowanym antygenem bruceli (od 1 stycznia 2001 test z buforowanym antygenem bruceli będzie jedynym zatwierdzonym testem),

- testowi seroneutralizacji z użyciem wszystkich antygenów wirusa choroby Aujeszky'ego w

przypadku świń nie szczepionych albo testowi ELISA w kierunku antygenów G1 wirusa choroby Aujeszky'ego w przypadku świń szczepionych szczepionką delecyjną G1.

Z zachowaniem stosujących się przepisów, w razie wykrycia przypadku pryszczycy albo innej choroby, która figuruje na liście A, jeśli któryś z wyżej wymienionych testów da wynik ujemny, zwierzę musi zostać natychmiast usunięte z pomieszczeń kwarantanny. W przypadku kwarantanny zbiorowej, właściwa władza podejmuje wszystkie konieczne środki, w celu zapewnienia, aby pozostałe zwierzęta miały zadowalający status zdrowotny przed dopuszczeniem do centrum gromadzenia, zgodnie z niniejszym załącznikiem.

Jednakże, jeśli chodzi o brucelozę, jeżeli zwierzęta zareagowały dodatnio, stosuje się następujący protokół:

- (i) serododatnie poddaje się testowi seroaglutynacji, jak również testowi wspomnianemu w pierwszym myślniku, który nie został przeprowadzony,
- (ii) zostaje przeprowadzone badanie epidemiologiczne w gospodarstwach pochodzenia zwierząt, które zareagowały dodatnio,
- (iii) na zwierzętach, które zareagowały pozytywnie, przeprowadza się drugą serią testów (test z buforowanym antygenem bruceli, seroaglutynację, OWD) na próbkach zebranych ponad siedem dni po pierwszym pobraniu.

Podejrzenie obecności brucelozy będzie potwierdzone lub wykluczone w oparciu o wyniki badania przeprowadzonego w gospodarstwach pochodzenia i porównania wyników dwóch serii badań.

Kiedy podejrzenie brucelozy zostaje wyeliminowane, zwierzęta, które wykazały reakcję ujemną na pierwszy test w kierunku brucelozy mogą zostać wprowadzone do centrum. Zwierzęta, które wykazały reakcję dodatnią na test mogą zostać przyjęte, jeśli wykazują reakcję ujemną na dwie serie testów (test ze zbuforowanym antygenem bruceli, seroaglutynacja, OWD) przeprowadzone w odstępie co najmniej siedmiu dni.

2. Wszystkie testy muszą być przeprowadzane w laboratorium zatwierdzonym przez Państwo Członkowskie.

3. Zwierzęta mogą zostać przyjęte do centrum pozyskiwnia nasienia dopiero za wyraźnym pozwoleniem lekarza weterynarii centrum. Wszelkie wyjścia i wejścia zwierząt muszą być odnotowywane.

4. Wszystkie zwierzęta w centrum pozyskiwnia nasienia muszą być wolne od jakichkolwiek klinicznych objawów choroby w dniu przyjęcia; wszystkie zwierzęta muszą, z zachowaniem ustępu 5, pochodzić bezpośrednio z miejsca kwarantanny, o którym mowa w ustępie 1(a), oficjalnie spełniającego, w dniu wysyłki, następujące warunki:

- (a) nie jest umieszczone w strefie zakazu określonego w przepisach Wspólnoty w związku z pojawieniem się choroby świń domowych;
- (b) żaden kliniczny, patologiczny albo serologiczny objaw choroby Aujeszky'ego nie został zaobserwowany w ciągu ostatnich 12 miesięcy;

5. Pod warunkiem, są spełniane wymagania, o których mowa w ustępie 4 i że w ciągu poprzednich 12 miesięcy zostały przeprowadzone rutynowe badania, zwierzęta mogą zostać przeniesione z jednego zatwierdzonego centrum pozyskiwania nasienia do innego o równoważnym statusie zdrowotnym bez obowiązku kwarantanny ani przeprowadzania testów, pod warunkiem że transfer jest bezpośredni. Zwierzę, którego sprawa dotyczy nie może wchodzić w bezpośredni albo pośredni kontakt ze zwierzętami parzystokopytnymi o niższym statusie zdrowotnym, a środek transportu musi zostać zdezynfekowany przed użyciem.

6. W przypadku handlu między Państwami Członkowskimi, zwierzętom towarzyszy urzędowe świadectwo zdrowia zwierząt zgodne ze wzorem 2, załącznika F, dyrektywy 64/432/EWG;

dezynfekcja środka transportu zostaje poświadczona w załączniku C, punkt 4, wraz z jedną z gwarancji dodatkowych, odpowiadającą ich stanowi:

- zwierzęta pochodzą bezpośrednio z centrum pozyskiwania nasienia zgodnego z dyrektywa 90/429/EWG;
- zwierzęta pochodzą bezpośrednio z miejsca kwarantanny i spełniają warunki dopuszczenia do centrum pozyskiwania nasienia, przewidziane w rozdziale 1 załącznika B dyrektywy 90/429/EWG;
- zwierzęta pochodzą bezpośrednio z gospodarstwa, w którym został zastosowany wobec nich protokół dopuszczenia przed kwarantanną i spełniły warunki dopuszczenia do kwarantanny przewidziane w załączniku B rozdział I punkty (1)(b)(c) i (2) dyrektywy 90/429/EWG.

ROZDZIAŁ II

Rutynowe badania stosujące się do wszystkich zwierząt w zatwierdzonym centrum pozyskiwania nasienia

1. Wszelkie zwierzęta obecne w zatwierdzonym centrum pozyskiwania nasienia muszą zostać poddane, z wynikiem ujemnym, następującym testom:

(a) w przypadku świń nie szczepionych, testowi seroneutralizacji lub testowi ELISA, z użyciem wszystkich antygenów wirusa choroby Aujeszkiego, albo testowi ELISA w kierunku antygenów G1 choroby Aujeszkiego w wypadku świń szczepionych szczepionką delecyjną G1;

(b) jeśli chodzi o brucelozę, testowi wiązania dopełniacza albo testowi ze zbuforowanym antygenem bruceli (od 1 stycznia 2001 test z buforowanym antygenem bruceli będzie jedynym zatwierdzonym testem);

(c) testowi ELISA albo testowi seroneutralizacji na obecność klasycznego pomoru świń.

Wyżej wymienione testy muszą być przeprowadzane:

na wszystkich zwierzętach które opuszczają centrum, ale najpóźniej w ciągu 12 miesięcy po ich przyjęciu, jeżeli do tego czasu nie opuściły centrum. Pobieranie próbek może być przeprowadzane w rzeźni;

albo

wobec 25 % zwierząt obecnych w centrum, co trzy miesiące.

W tym przypadku, lekarz weterynarii centrum zapewnia, aby pobrane próbki były reprezentatywne dla całej populacji centrum, szczególnie w odniesieniu do grup wiekowych i pomieszczeń, w których przebywają knury. Lekarz weterynarii centrum zapewnia ponadto, aby wszystkie zwierzęta były przetestowane co najmniej raz podczas ich przebywania w centrum i co najmniej raz na 12 miesięcy, jeśli przebywają w centrum ponad rok.

2. Wszystkie testy muszą być przeprowadzane w laboratorium zatwierdzonym przez Państwo Członkowskie.

3. Jeżeli wynik któregoś z testów, o których mowa wyżej, jest wynikiem dodatnim, zwierzę musi zostać odizolowane, a nasienie pobrane od czasu ostatniego testu z wynikiem ujemnym nie może być przedmiotem handlu wewnątrz Wspólnoty.

Nasienie pobrane od każdego zwierzęcia z centrum, od ostatniego testu z wynikiem ujemnym u zwierzęcia, którego sprawa dotyczy jest przechowywane oddzielne i nie może być przedmiotem handlu wewnątrz Wspólnoty, dopóki nie zostanie przywrócony status zdrowotny centrum .

ZAŁĄCZNIK C

Warunki odnoszące się do nasienia pobranego w zatwierdzonych centrach pozyskiwania nasienia i przeznaczonego do handlu wewnątrz Wspólnoty

1. Nasienie musi zostać pozyskane od zwierząt, które:

- (a) nie przejawiają żadnych klinicznych objawów choroby w dniu pobrania nasienia;
- (b) nie były szczepione przeciwko pryszczycy;
- (c) spełniają wymagania załącznika B, rozdział I;
- (d) nie są dopuszczane do naturalnego zapłodnienia;
- (e) znajdują się w centrach pozyskiwania nasienia, które nie są położone w strefie zakazu, określonej zgodnie z przepisami prawodawstwa Wspólnoty dotyczącego chorób zakaźnych trzody chlewnej;
- (f) przebywały w centrach pozyskiwania nasienia, przez okres 30 dni bezpośrednio przed pobraniem były wolne od choroby Aujeszky'ego.

2. Należy dodać do nasienia po ostatecznym rozpuszczeniu, albo do rozpuszczalnika kombinację antybiotyków, zwłaszcza tych, które działają przeciwko leptospirom i mykoplazmom. W przypadku nasienia zamrożonego, antybiotyki muszą zostać dodane przed zamrożeniem nasienia. Ta kombinacja musi odnosić skutek przynajmniej równoważny następującym roztworom:

- przynajmniej: 500 mikrogramów streptomycyny na miligram ostatecznego roztworu
- 500 UI penicyliny na miligram ostatecznego roztworu
- 150 mikrogramów linkomycyny na miligram ostatecznego roztworu
- 300 mikrogramów spektinomycyny na miligram ostatecznego roztworu

Natychmiast po dodaniu antybiotyków rozpuszczone nasienie musi być przechowywane w temperaturze co najmniej 15 °C przez nie mniej niż 45 minut.

3. Nasienie przeznaczone do handlu wewnątrz Wspólnoty musi:

- (a) przed wysyłką być przechowywane zgodnie z rozdziałami I oraz II załącznika A;
- (b) być transportowane do Państwa Członkowskiego przeznaczenia w pojemnikach, które zostały oczyszczone i zdezynfekowane przed użyciem i zaplombowane przed opuszczeniem zatwierdzonego pomieszczenia do przechowywania.

4. Państwa Członkowskie mogą odmówić przyjęcia na swoje terytorium lub na terytorium swego regionu nasienia pochodzącego z centrów pozyskiwania, do których dopuszczone są knury szczepione przeciwko chorobie Aujeszky'ego, jeżeli ich terytorium zostało uznane za wolne od choroby Aujeszky'ego zgodnie z artykułem 10 dyrektywy 64/432/EWG."

DECYZJA KOMISJI

z dnia 16 grudnia 1999 r.

zmieniająca załącznik B do dyrektywy Rady 90/429/EWG ustanawiającej wymagania dotyczące zdrowia zwierząt mające zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym oraz przywozie nasienia trzody chlewnej

(notyfikowane jako dokument nr C(2000) 4507)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2000/39/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/429/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiającą wymagania dotyczące zdrowia zwierząt mające zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym oraz przywozie nasienia trzody chlewnej¹, ostatnio zmienioną decyzją 1999/608/WE², w szczególności jej art. 17,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) w przypadku choroby Aujeszkyego, za bezpieczny uważa się 30-dniowy okres po zakończeniu czyszczenia i dezynfekcji gospodarstwa po wyeliminowaniu podejrzanego przesyłki;
- (2) załącznik B rozdział I pkt. 4 lit. b) do dyrektywy 90/429/EWG należy dlatego zmienić;
- (3) środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku B rozdział I pkt 4 dyrektywy 90/429/EWG, lit. b) otrzymuje brzmienie:

„nie zanotowano klinicznego, patologicznego ani serologicznego dowodu obecności choroby Aujeszkyego w czasie ostatnich 30 dni.”

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

¹ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 62.

² Dz.U. L 242 z 14.9.1999, str. 20.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 grudnia 1999 r.

W imieniu Komisji

David BYRNE

Członek Komisji

DYREKTYWA RADY

z dnia 15 października 1990 r.

w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych

(90/539/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

drób, rozumiany jako żywe zwierzęta oraz jaja wylęgowe będące produktem zwierzęcym, zostały wpisane do wykazu produktów w załączniku II Traktatu;

w celu zapewnienia racjonalnego rozwoju produkcji drobiu, a w konsekwencji wzrostu wydajności w tym sektorze, niektóre przepisy regulujące handel wewnątrzspółnotowy drobiu i jaj wylęgowych muszą być ustanowione na poziomie wspólnotowym;

hodowla i chów drobiu jest częścią sektora rolnego; stanowi ona źródło dochodów dla części rolników;

różnice wśród Państw Członkowskich w zakresie przepisów dotyczących warunków zdrowotnych zwierząt powinny być wyeliminowane w celu stymulowania handlu wewnątrzspółnotowego drobiem i jajami wylęgowymi, przyczyniając się tym się do wprowadzenia rynku wewnętrznego;

w celu stymulowania harmonijnego rozwoju handlu wewnątrzspółnotowego, powinien być ustanowiony system wspólnotowy regulujący sprawy przywozu z państw trzecich;

przepisy niniejszej dyrektywy w zasadzie nie powinny dotyczyć specjalnych imprez handlowych takich jak wystawy, pokazy i konkursy;

niniejsza dyrektywa powinna uwzględniać handel przepiórkami, gołębiami, kaczkami, bażantami i kuropatwami chowanymi dla hodowli lub konsumpcji;

¹ Dz.U. nr C 89 z 10.04.1989, str. 1.

² Dz.U. nr C 260 z 15.10.1990.

³ Dz.U. nr C 194 z 31.07.1989, str. 11.

uwzględniając istotę nowoczesnej hodowli drobiu, najlepszym sposobem na harmonijny rozwój handlu wewnątrzspółnotowego drobiem i jajami wylęgowymi jest monitorowanie zakładów użytkowych;

należy pozostawić właściwym władzom Państw Członkowskich zatwierdzenie zakładu, który spełnia warunki ustanowione w niniejszej dyrektywie oraz zapewnienie że te warunki są spełniane;

rozporządzenie Rady (EWG) nr 2782/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie produkcji i wprowadzania do obrotu jaj wylęgowych i piskląt drobiu hodowlanego⁴, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3987/87⁵, przewiduje przyznanie osobnego numeru rejestracyjnego każdemu zakładowi użytkowemu i oznakowania jaj wylęgowych; rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1868/77⁶, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1351/87⁷, ustanawia szczegółowe zasady zastosowania wspomnianego rozporządzenia; ze względów praktycznych, do celów niniejszej dyrektywy, takie same kryteria powinny być przyjęte dla identyfikacji zakładów użytkowych jak i dla oznaczenia jaj wylęgowych;

drób i jaja wylęgowe, aby zostać przedmiotem handlu wewnątrzspółnotowego, muszą spełniać niektóre warunki zdrowotne zwierząt dla uniknięcia szerzenia się chorób zakaźnych;

jednakże, właściwe jest odroczenie ustanowienia zasad kontroli mających zastosowanie w zwalczaniu z influenzy drobiu i rzekomego pomoru drobiu;

z tego samego powodu należy ustalić warunki transportu;

konieczne jest umożliwienie Komisji zatwierdzenia niektórych dodatkowych wymagań w świetle postępu jaki zrobiły Państwa Członkowskie w wytypowaniu niektórych chorób drobiu, pod warunkiem, że te wymagania nie wykraczałyby w żadnym razie poza te już stosowane w danym Państwie Członkowskim; w tym kontekście mogłoby się okazać pożądane ustalenie statusu Państw Członkowskich lub ich regionów w odniesieniu do niektórych chorób jakie mogłyby zaatakować drób;

choć nieliczne wewnątrzspółnotowe transakcje handlowe, ze względów praktycznych nie mogą podlegać warunkom Wspólnoty, to niektóre podstawowe zasady powinny być z nimi zgodne;

aby zapewnić, że postawione wymogi zostały spełnione, warunkiem powinno być wydanie przez urzędowego lekarza weterynarii świadectwa zdrowia, towarzyszącego drobiu lub jajom wylęgowym, aż do ich miejsca przeznaczenia;

w odniesieniu do organizacji i cyklu kontroli, które przeprowadzi Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia i środków ochronnych, które wprowadzi w życie, należy odnieść się do ogólnych zasad ustanowionych w dyrektywie Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych stosowanych w handlu wewnątrzspółnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w celu wprowadzenia

⁴ Dz.U. nr L 282 z 1.11.1975, str. 100.

⁵ Dz.U. nr L 376 z 31.12.1987, str. 20.

⁶ Dz.U. nr L 209 z 17.08.1997, str. 1.

⁷ Dz.U. nr L 127 z 16.05.1987, str. 18.

rynku wewnętrznego⁸;

konieczne jest przeprowadzenie kontroli przez Komisję przy współpracy z właściwymi władzami Państw Członkowskich;

określenie przepisów wspólnotowych stosujących się do przywozu z państw trzecich wymaga sporządzenia wykazu tych państwa trzecich lub części tych państw trzecich, skąd drób i jaja wylęgowe mogą być przywożone;

przy wyborze tych krajów należy przyjąć kryteria natury ogólnej takie jak: stan zdrowia drobiu i innego żywego inwentarza, organizację i kompetencje służb weterynaryjnych oraz obowiązujące przepisy o ochronie zdrowia;

ponadto nie powinien być dopuszczony przywóz drobiu i jaj wylęgowych z krajów zainfekowanych zakaźnymi chorobami drobiu stanowiącymi ryzyko dla żywego inwentarza Wspólnoty, czy też z krajów, gdzie minął zbyt krótki okres od zniknięcia tych chorób;

ogólne warunki dotyczące przywozu z państw trzecich powinny być uzupełnione specjalnymi warunkami sporządzanymi w oparciu o sytuację zdrowotną w każdym z tych państw; dzięki technicznemu charakterowi i różnorodności kryteriów, od których zależą te specjalne warunki, powinna istnieć możliwość odwołania się, w celu ich zdefiniowania, do Stałego Komitetu Weterynaryjnego;

przedstawienie znormalizowanego formularza świadectwa przy dokonywaniu przywozu drobiu i jaj wylęgowych stanowi skuteczny środek sprawdzenia czy przepisy wspólnotowe są stosowane; przepisy takie mogą zawierać specjalne warunki, które będą się różnić w zależności od zainteresowanego państwa trzeciego; musi to być wzięte pod uwagę przy sporządzaniu znormalizowanego formularza świadectwa;

biegłi lekarze weterynarii Komisji muszą być odpowiedzialni za sprawdzenie czy te przepisy są respektowane w państwach trzecich;

kontrole przeprowadzane przy realizacji przywozu muszą obejmować pochodzenie i stan zdrowia drobiu i jaj wylęgowych;

Państwa Członkowskie, w przypadku wwozu drobiu i jaj wylęgowych na terytorium Wspólnoty i w czasie ich przewozu do miejsca przeznaczenia, muszą mieć pozwolenie na podjęcie wszelkich środków, z ubojem i usunięciem włącznie, koniecznych do celów bezpieczeństwa publicznego i zdrowia zwierząt;

przepisy i ogólne zasady regulujące kontrole dotyczące drobiu i jaj wylęgowych zostaną ustalone później jako część środków podejmowanych w celu stworzenia rynku wewnętrznego;

każde Państwo Członkowskie musi mieć prawo wprowadzenia natychmiastowego zakazu przywozu z państwa trzeciego w przypadku jeśli taki przywóz mógłby być niebezpieczny dla zdrowia ludzi lub zwierząt; w takim przypadku należy bezzwłocznie zagwarantować koordynację działań Państw Członkowskich wobec takiego państwa trzeciego, bez uszczerbku dla ewentualnych poprawek do wykazu krajów upoważnionych do wywozu do

⁸ Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 29.

Wspólnoty;

stały rozwój technik chowu drobiu oznacza, że należy wprowadzać okresowe zmiany w metodach kontroli chorób drobiu;

przepisy niniejszej dyrektywy powinny być skorygowane w związku z urzeczywistnieniem rynku wewnętrznego;

należy wprowadzić procedurę ustanawiającą bliską współpracę między Państwami Członkowskimi a Komisją w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa ustanawia warunki zdrowotne zwierząt regulujące handel wewnątrzspółnotowy i przywozu drobiu oraz jaj wylęgowych z państw trzecich.
2. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do drobiu przeznaczonego na wystawę, konkurs czy pokaz.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy „urzędowy lekarz weterynarii” i „państwo trzecie” oznaczają urzędowego lekarza weterynarii oraz państwo trzecie określone w dyrektywie 72/462/EWG.

Ponadto:

1. „drób” - oznacza ptactwo domowe: indyki, perliczki, kaczki, gęsi, przepiórki, gołębie, bażanty i kuropatwy chowane lub trzymane w zamknięciu w celu hodowli, produkcji mięsa lub jaj do konsumpcji lub w celu odnowienia stada;
2. „jaja wylęgowe” - oznaczają jaja do inkubacji składane przez drób opisany w 1;
3. „pisklęta jednodniowe” - oznacza każdy drób poniżej 72 godzin życia, jeszcze nie karmiony; z wyłączeniem kaczek gatunku Barbary, które mogą być karmione;
4. „drób hodowlany” - oznacza drób do i powyżej 72 godzin życia, przeznaczony do produkowania jaj wylęgowych;
5. „drób użytkowy” - oznacza drób do i powyżej 72 godzin życia hodowany dla produkcji mięsa i/lub jaj do konsumpcji (lub dla odnowy stada);
6. „drób rzeźny” - oznacza drób kierowany bezpośrednio do rzeźni na ubój zaraz po dostawie, w każdym razie w ciągu 72 godzin;

7. „stado” - oznacza cały drób w tym samym stanie zdrowia i odporności, chowany w tych samych pomieszczeniach lub zagrodzie i stanowiący jednolitą jednostkę zootechniczną;
8. „gospodarstwo” - oznacza obiekt, który może obejmować zakład – wykorzystywany w chowie lub przetrzymywaniu drobiu hodowlanego lub użytkowego;
9. „zakład” – oznacza obiekt lub ich część obiektu, zajmujące jedno miejsce i przeznaczone do następujących zadań:
 - a) zakład hodowli zarodowej: zakład, który produkuje jaja wylęgowe do produkcji drobiu hodowlanego;
 - b) zakład hodowlany; zakład, który produkuje jaja wylęgowe do produkcji drobiu użytkowego;
 - c) zakład chowu: zakład zajmujący się chowem drobiu do okresu nieśności;
 - d) wylęgarnia: zakład mający na celu inkubację i wylęg jaj oraz dostarczenie piskląt jednodniowych;
10. „zatwierdzony lekarz weterynarii” – oznacza lekarza weterynarii delegowanego przez właściwe władze weterynaryjne, podległego im w zakresie kompetencji, do przeprowadzenia w poszczególnych gospodarstwach kontroli przewidzianych w niniejszej dyrektywie;
11. „zatwierdzone laboratorium” - oznacza laboratorium na terytorium Państwa Członkowskiego, zatwierdzone przez właściwe władze weterynaryjne i podległe im w zakresie kompetencji, do celów przeprowadzania badań diagnostycznych przewidzianych w niniejszej dyrektywie;
12. „kontrola zdrowia” oznacza wizytę urzędowego lekarza weterynarii lub zatwierzonego lekarza weterynarii w celu przeprowadzenia kontroli stanu zdrowia drobiu w danym gospodarstwie;
13. „choroby podlegające obowiązkowi zgłoszenia” – choroby wymienione w załączniku V;
14. „miejsce ogniska choroby” (ognisko zakaźne) – oznacza miejsce określone w dyrektywie 82/894/EWG;
15. „zakażony obszar” – w odniesieniu do chorób wymienionych w załączniku V oznacza strefę obejmującą – zależnie od środowiska epizootologicznego miejsca ogniska choroby – wyraźnie określone terytorium lub strefa ochronna w promieniu, co najmniej 3 km od miejsca ogniska choroby, a która włączona jest w strefę nadzorowaną w promieniu co najmniej 10 km;
16. „stacja kwarantanny” oznacza obiekty, gdzie trzymany jest drób w całkowitej izolacji i z dala od bezpośredniego lub pośredniego kontaktu z innym drobiem, tak by umożliwić długotrwałą obserwację i badania w zakresie chorób wymienionych w załączniku V;
17. „ubój sanitarny” – oznacza zniszczenie w miejscu ogniska choroby, pod warunkiem

podjęcia niezbędnych zabezpieczeń zdrowotnych z dezynfekcją włącznie, całego drobiu i produktów drobiowych zakażonych lub podejrzanych o zakażenie.

ROZDZIAŁ II

Przepisy handlu wewnątrzspółnotowego

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie przedłożą Komisji do dnia 1 lipca 1990 r. plan opisujący krajowe środki, jakie zamierzają wprowadzić w życie w celu zapewnienia zgodności z przepisami wymienionymi w załączniku II dla zatwierdzenia gospodarstw ukierunkowanych na handel drobiem i jajami wylęgowymi w ramach Wspólnoty.
2. Komisja zbada te plany. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 32, jeszcze przed oficjalnym zatwierdzeniem plany mogą zostać zatwierdzone lub przed zatwierdzeniem mogą zostać do nich wprowadzone poprawki i uzupełnienia.
3. Zgodnie z procedurą określoną w ust. 2 poprawki lub uzupełnienia do planu, który został już zatwierdzony zgodnie ze wspomnianym ustępem, mogą być:
 - zatwierdzone na prośbę zainteresowanego Państwa Członkowskiego, w celu uwzględnienia zmian zachodzących w danym Państwie Członkowskim, lub
 - wymagane, w celu uwzględnienia postępu w metodach zapobiegania i kontroli chorób.

Artykuł 4

Każde Państwo Członkowskie wyznaczy krajowe laboratorium referencyjne odpowiedzialne za koordynację metod diagnostycznych przewidzianych w niniejszej dyrektywie i za ich wykorzystanie przez zatwierdzone laboratoria znajdujące się na jego terytorium. Takie bazowe laboratoria wymienione są w załączniku I.

Artykuł 5

Jako produkt obrotu we Wspólnocie:

- a) jaja wylęgowe, jednodniowe pisklęta, drób hodowlany i drób użytkowy powinien spełniać warunki ustanowione w art. 6, 12, 15 i 17 oraz odpowiednio te wymagania ustanowione na podstawie w art. 13, 14 lub te ustanowione w art. 7, 8 i 9;
- b) drób rzeźny i na zasadzie odstępstwa od lit. a), drób przeznaczony do odnowy stada, do momentu spełnienia warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy oraz przywóz z państw trzecich świeżego mięsa drobiowego oraz ptactwa do celów chowu, musi spełniać warunki ustalone w art. 10, 12, 15 i 17 i warunki zawarte w art. 13 i 14.

Artykuł 6

Jaja wylęgowe, jednodniowe pisklęta, drób hodowlany i użytkowy powinien pochodzić z:

1. zakładów spełniających następujące wymogi:
 - a) powinny być zatwierdzone i zaopatrzone przez właściwy organ w odróżniający je numer, zgodnie z przepisami podanymi w załączniku II rozdział I;
 - b) nie mogą być w czasie przesyłki przedmiotem jakichkolwiek ograniczeń zdrowotnych mających zastosowanie do drobiu;
 - c) nie mogą znajdować się na obszarze zakażonym;
2. stada, które w czasie przesyłki nie może wykazywać objawów klinicznych czy budzić podejrzania o chorobę.

Artykuł 7

W czasie przesyłki jaja wylęgowe powinny:

1. jeśli pochodzą z Państw Członkowskich, spełniać następujące wymogi:
 - a) pochodzić ze stad, które:
 - przez ponad 6 tygodni były trzymane w jednym lub więcej zakładów Wspólnoty jak określono w art. 6 ust. 1 lit. a),
 - jeśli istnieje wymóg szczepień, szczepione były zgodnie z warunkami o szczepieniach w załączniku III;
 - podlegały badaniu zdrowotnemu przeprowadzonemu przez urzędowego lekarza weterynarii lub zatwierdzonego lekarza weterynarii w ciągu 24 godzin poprzedzających wysyłkę, a w trakcie badania nie wzbudziły podejrzania o chorobę;
 - b) powinny być oznaczone zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1868/77;
 - c) zostały zdezynfekowane zgodnie z instrukcjami urzędowego lekarza weterynarii.
2. jeśli pochodzą z państw trzecich, zostały przywiezione zgodnie z warunkami podanymi w rozdziale III.

Artykuł 8

Jednodniowe pisklęta powinny:

- a) wylęgnać się z jaj wylęgowych spełniających wymogi art. 6 i 7;
- b) spełniać warunki szczepień w załączniku II, jeśli istnieje wymóg szczepień;
- c) w czasie przesyłki nie powinny wzbudzać podejrzeń o chorobę zgodnie z załącznikiem II rozdział II B 2 lit. g) i h).

Artykuł 9

W czasie przesyłki, drób hodowlany i użytkowy powinien:

- a) być trzymany od wylęgu lub przez ponad 6 tygodni w jednym lub więcej zakładzie Wspólnoty jak określono w art. 6 ust. 1 lit. a);
- b) jeśli istnieje wymóg szczepienia, powinien spełniać warunki szczepienia z załącznika III;
- c) powinien być poddany badaniu zdrowotnemu przez urzędowego lekarza weterynarii lub zatwierdzonego lekarza weterynarii w ciągu 24 godzin poprzedzających przesyłkę, oraz w momencie badania, nie wykazywać objawów klinicznych czy wzbudzać podejrzeń o chorobę.

Artykuł 10

W czasie przesyłki, drób rzeźny powinien pochodzić z gospodarstwa:

- a) w którym był trzymany od wylęgu lub przez ponad 21 dni;
- b) które nie jest przedmiotem ograniczeń zdrowotnych mających zastosowanie do drobiu;
- c) w którym badanie zdrowia stada, z którego ma pochodzić drób rzeźny, przeprowadzone przez urzędowego lub zatwierdzonego lekarza weterynarii w ciągu 48 godzin poprzedzających przesyłkę, nie ujawni żadnych objawów klinicznych czy podejrzeń o chorobę w tymże stadzie;
- d) które nie leży na terenie zakażonym influencją drobiu czy rzekomym pomorem drobiu, które zostały określone w ramach środków zwalczających choroby przyjętych zgodnie z art. 19.

Artykuł 11

1. Wymogi art. 5-10 i art. 15 nie stosuje się do wewnątrzspółnotowego handlu drobiem i jajami wylęgowymi w odniesieniu do przesyłki zawierającej mniej niż 20 jednostek.

2. Jednakże drób i jaja wylęgowe określone w ust. 1 powinny, w czasie przesyłki, pochodzić ze stad, które:

- przebywały we Wspólnocie od wylęgu lub, przez co najmniej trzy miesiące,
- w czasie przesyłki nie wykazywały objawów klinicznych żadnej zakaźnej choroby drobiu,
- jeżeli był wymóg szczepień, spełniły warunki szczepień z załącznika III,
- nie są przedmiotem żadnych ograniczeń zdrowotnych mających zastosowanie do drobiu,

- nie znajdują się na obszarze zainfekowanym zakażonym influencją drobiu czy rzekomym pomorem drobiu, które zostały określone w ramach środków zwalczających choroby przyjętych zgodnie z art. 19,
- test serologiczny na przeciwciała *Salmonella pullorum et gallinarum*, zgodnie z załącznikiem II rozdział III, dał negatywne wyniki.

Artykuł 12

1. W przypadku przesyłki drobiu i jaj wylęgowych z Państw Członkowskich lub ich regionów, które szczepią drób określony w art. 1 przeciw rzekomemu pomorowi drobiu do Państw Członkowskich lub ich regionów, których status został ustalony zgodnie z poniższym ust. 2, stosuje się następujące zasady:

- a) jaja wylęgowe powinny pochodzić ze stad, które są:
 - nieszczepione, lub
 - szczepione z zastosowaniem szczepionki inaktywowanej, lub
 - szczepione z zastosowaniem szczepionki żywej, pod warunkiem, że szczepienie miało miejsce, co najmniej 60 dni przed zebraniem jaj wylęgowych;
- b) jednodniowe pisklęta powinny pochodzić:
 - z jaj wylęgowych spełniających warunki lit. a),
 - z wylęgarni, gdzie stosowana praktyka zapewnia inkubację tych jaj w zupełnie innym czasie i w miejscu innym niż jaja nie spełniające warunków lit. a);
- c) drób hodowlany i użytkowy:
 - nie powinien być szczepiony przeciw rzekomemu pomorowi drobiu, i
 - powinien być izolowany przez 14 dni przed przesyłką, albo w gospodarstwie rolnym albo stacji kwarantanny pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii. W związku z tym, żadne ptactwo domowe w gospodarstwie swego pochodzenia czy stacji kwarantanny, jeśli stosowne, nie może być szczepiony przeciw rzekomemu pomorowi drobiu, w ciągu 21 dni poprzedzających wysyłkę i w tym czasie żaden ptak nieprzeznaczony na przesyłkę nie może przedostać się do gospodarstwa lub stacji kwarantanny; ponadto w stacjach kwarantanny nie mogą być przeprowadzane szczepienia, i
 - powinien przejść, w ciągu 14 dni poprzedzających przesyłkę, reprezentatywne testy serologiczne na wykrycie przeciwciał rzekomego pomoru drobiu, zgodnie ze szczegółowymi zasadami przyjętymi w zastosowaniu procedury przewidzianej w art. 32;
- d) drób rzeźny powinien pochodzić ze stad, które:

- jeśli nie są szczepione przeciw rzekomemu pomorowi drobiu, spełniają wymogi określone przez lit. c) tiret trzecie
- jeśli szczepione, to nie były szczepione żywą szczepionką w ciągu 30 dni poprzedzających przesyłkę i na podstawie reprezentatywnej próbki podlegały - w ciągu 14 dni poprzedzających przesyłkę - testowi izolacji wirusa rzekomego pomoru drobiu, stosownie do szczegółowych zasad przyjętych zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 32.

2. Status Państw Członkowskich lub ich regionów pod względem zagrożenia rzekomym pomorem drobiu zostanie ustalony przez Komisję, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 32, najpóźniej sześć miesięcy przed terminem, w którym Państwa Członkowskie powinny dostosować się do niniejszej dyrektywy. Elementami, które należy rozpatrzyć przy określaniu tego statusu są dane określone w art. 14 ust. 1 i w szczególności następujące kryteria:

- przynajmniej przez ostatnie 12 miesięcy nie wykryto przypadku rzekomego pomoru drobiu wśród drobiu określonego w art. 1,
 - szczepienie przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu w odniesieniu do drobiu określonym w art. 1, nie było przeprowadzane przynajmniej przez poprzednie 12 miesięcy,
 - całe stado hodowlane było monitorowane, co najmniej raz w roku na obecność zarazków rzekomego pomoru drobiu,
 - w gospodarstwie nie ma drobiu szczepionego przeciw rzekomemu pomorowi drobiu.
3. Warunki określone w ust. 1 zostaną rozpatrzone przed dniem 31 grudnia 1992 r.

Artykuł 13

1. Jeśli Państwo Członkowskie stworzy lub stworzyło dobrowolny lub przymusowy program kontroli choroby, na którą podatny jest drób, może przedstawić ten program Komisji, w szczególności przedstawiając:

- rozmieszczenie choroby na jego terytorium,
- genezę programu z uwzględnieniem wagi choroby i ewentualnych korzyści z programu w stosunku do jego kosztów,
- obszar geograficzny, na którym program będzie wprowadzany w życie,
- kategorie statusowe, które mają być stosowane w stosunku do zakładów drobiowych, normy, które powinny zostać osiągnięte w każdej kategorii i zastosowane procedury badań,
- procedury monitorowania programu,
- działania, które zostaną podjęte, jeśli z jakichś powodów zakład traci swój status,

- środki, które zostaną podjęte, jeśli rezultaty badań przeprowadzonych zgodnie z założeniami programu będą pozytywne.

2. Komisja zbada programy zaprezentowane przez Państwa Członkowskie. Programy mogą być zatwierdzane zgodnie z kryteriami określonymi w ust. 1, w zgodzie z procedurą przewidzianą w art. 32. Wszelkie dodatkowe gwarancje ogólne lub szczególne, których może wymagać handel wewnątrzspółnotowy mogą zostać określone zgodnie z tą samą procedurą. Tego typu gwarancje nie mogą wykraczać poza gwarancje wymagane przez Państwo Członkowskie na jego własnym terytorium.

W przypadku programów przedstawionych Komisji przed dniem 1 lipca 1991 r., decyzje, co do ich zatwierdzenia i dodatkowe gwarancje handlowe zostaną podjęte przed dniem 1 stycznia 1992 r.

3. Programy przedłożone przez Państwa Członkowskie mogą być zmienione lub uzupełnione zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32. Zmiany lub uzupełnienia do wcześniej zatwierdzonych programów lub gwarancji, które zostały określone zgodnie z ust. 2, mogą zostać zatwierdzone na mocy tej samej procedury.

Artykuł 14

1. Jeśli Państwo Członkowskie uznaje, że na jego terytorium lub części jego terytorium nie występuje jedna z chorób, na jaką podatny jest drób, przedstawi ona Komisji odpowiednie dokumenty potwierdzające, w szczególności podkreślając:

- charakter choroby i historię jej występowania w danym Państwie Członkowskim,
- wyniki testu nadzoru oparte na testach serologicznych, mikrobiologicznych lub patologicznych i fakt, że zgodnie z przepisami prawa o chorobie należy powiadomić właściwe władze,
- okres, podczas którego przeprowadzano nadzór,
- w miarę potrzeb, okres w którym szczepionka przeciw chorobie była zakazana i jaki był obszar geograficzny objęty tym zakazem,
- uzgodnienia dotyczące sprawdzenia, że dany obszar nie jest zagrożony chorobą.

2. Komisja bada dokumentację przedłożoną przez Państwa Członkowskie. Dodatkowe gwarancje, ogólne lub szczególne, które mogą być wymagane w handlu wewnątrzspółnotowym można określić zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32. Takie gwarancje nie mogą wykraczać poza gwarancje wymagane przez Państwo Członkowskie na jego własnym terytorium. Jeśli uzasadnienie przedłożone jest przed dniem 1 lipca 1991 r., decyzje dotyczące dodatkowych gwarancji zostaną podjęte przed dniem 1 stycznia 1992 r.

3. Zainteresowane Państwo Członkowskie powiadomi Komisję o wszelkich zmianach w szczegółach określonych w ust. 1. Gwarancje określone jako ustanowione w ust. 2. mogą, po takim powiadomieniu, zostać zmienione lub wycofane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32.

Artykuł 15

1. Jednodniowe pisklęta i jaja wylęgowe powinny być transportowane w jednorazowych pudełkach przeznaczonych do tego celu albo w pudełkach, które mogą być ponownie użyte pod warunkiem, że wcześniej zostaną zdezynfekowane. Takie skrzynki powinny być myte i:

- a) zawierać tylko jednodniowe pisklęta lub jaja wylęgowe tych samych gatunków, kategorii i rodzaju drobiu pochodzącego z tego samego zakładu;
- b) nosić następujące oznaczenia:
 - nazwa Państwa Członkowskiego przesyłki,
 - gatunek drobiu, do którego należą jaja lub pisklęta,
 - liczbę piskląt lub jaj,
 - kategoria i rodzaj produkcji, do jakiej są przeznaczone,
 - nazwa lub firma, adres i numer identyfikacyjny zakładu użytkowego,
 - numer identyfikacyjny zakładu pochodzenia, jak przewidziano w załączniku II rozdział I (2),
 - Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia;
- c) powinny być zamknięte zgodnie z instrukcją właściwego organu w taki sposób by uniknąć możliwości zamiany zawartości.

2. Pudełka zawierające jednodniowe pisklęta lub jaja wylęgowe mogą być pogrupowane do transportu w odpowiednich kontenerach. Na tych kontenerach powinien być widoczny numer tak pogrupowanych skrzyń i oznaczenia określone w ust. 1 lit. b).

3. Drób hodowlany i użytkowy powinien być transportowany w skrzynkach lub klatkach:
- które zawierają wyłącznie drób tego samego gatunku, kategorii i rodzaju, pochodzący z tego samego zakładu,
 - są wyposażone w numer identyfikacyjny zakładu, z którego pochodzą, jak przewidziano w załączniku II rozdział I (2),
 - są zamknięte zgodnie z instrukcjami właściwego organu w taki sposób by uniknąć możliwości zamiany zawartości.

4. a) Drób hodowlany i użytkowy oraz jednodniowe pisklęta powinny być bezzwłocznie przekazywane do zakładu miejsca przeznaczenia, bez kontaktowania się z innymi ptakami, z wyjątkiem drobiu hodowlanego i użytkowego lub jednodniowych piskląt spełniających warunki ustanowione w niniejszej dyrektywie.

- b) Drób rzeźny powinien być bezzwłocznie przekazany do rzeźni miejsca przeznaczenia, bez kontaktowania się z innym drobiem, poza drobiem rzeźnym spełniającym warunki ustanowione w niniejszej dyrektywie.
5. Skrzynki, klatki i pojazdy muszą być zaprojektowane tak, aby:
- zapobiec gubieniu ekskrementów i minimalizować straty w upierzeniu w trakcie przejazdu,
 - umożliwić kontrolę wzrokową drobiu,
 - umożliwić czyszczenie i dezynfekcję.
6. Pojazdy i kontenery, klatki oraz skrzynki, jeśli nie są jednorazowego użytku to przed załadunkiem i wyładunkiem powinny być myte i dezynfekowane zgodnie z instrukcjami właściwego organu danego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 16

Drób określony w art. 15 ust. 4 nie może być transportowany przez tereny zakażonym influencją drobiu lub rzekomym pomorem drobiu; chyba że transport odbywać się będzie jedynie koleją lub główną drogą.

Artykuł 17

W handlu między Państwami Członkowskimi, drób i jaja wylęgowe powinny być wyposażone na czas transportu do miejsca przeznaczenia, w świadectwo zdrowia, które:

- odpowiada właściwemu wzorowi w załączniku IV,
- jest podpisane przez urzędowego lekarza weterynarii,
- jest sporządzone w dniu załadunku w języku lub językach Państwa Członkowskiego wysyłki i w języku lub językach Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia,
- ważne jest przez pięć dni,
- składa się z pojedynczego arkusza,
- zwykle jest sporządzany dla jednego odbiorcy,
- posiada pieczęć w innym kolorze niż kolor druku w świadectwie zdrowia.

Artykuł 18

Państwa Członkowskie miejsca przeznaczenia zgodnie z przepisami ogólnymi Traktatu, mogą przyznać jednemu lub więcej Państwu Członkowskiemu wysyłki uprawnienia ogólne lub uprawnienia ograniczone do przypadków szczególnych pozwalające na wjazd na jego terytorium transportu drobiu i jaj wylęgowych bez świadectwa przewidzianego w art. 17.

Artykuł 19

Rada stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przyjmie przed dniem 1 lipca 1991 r. zasady kontroli w celu zwalczania grypy drobiu i rzekomego pomoru drobiu.

ROZDZIAŁ III

Przepisy dotyczące przywozu z państw trzecich.

Artykuł 20

Drób i jaja wylęgowe przywożone do Wspólnoty powinny spełniać warunki ustanowione w art. 21-24.

Artykuł 21

1. Drób i jaja wylęgowe powinny pochodzić z państwa trzeciego lub regionu państwa trzeciego umieszczonego w wykazie sporządzonej przez Komisję zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 32. Wykaz ten może być uzupełniany lub zmieniany zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 33.

2. Przy podejmowaniu decyzji czy państwo trzecie lub jego część mogą być umieszczone w wykazie określonym w ust. 1, szczególna uwaga powinna być zwrócona na:

- a) stan zdrowia drobiu, innych zwierząt domowych i zwierząt dzikich w państwie trzecim, a szczególna uwaga powinna być poświęcona chorobom egzotycznym zwierząt, sytuacji zdrowotnej na obszarach sąsiadujących skąd może przyjść zagrożenie zarówno dla zdrowia publicznego jak i zdrowia zwierząt w Państwach Członkowskich.;
- b) regularność i szybkość dostarczania informacji przez państwo trzecie odnośnie istnienia zakaźnych chorób zwierząt na jego terytorium, w szczególności chorób z wykazu A i B Międzynarodowego Biura ds. Chorób Epizootycznych;
- c) przepisy danego państwa dotyczące zapobiegania i kontroli chorób zwierząt;
- d) strukturę służb weterynaryjnych danego państwa i ich kompetencje;
- e) organizację i wprowadzanie w życie środków zapobiegających i zwalczających choroby zakaźne zwierząt;
- f) gwarancje jakie może dać państwo odnośnie do zgodności z niniejszą dyrektywą;
- g) zgodność z zasadami wspólnotowymi w kwestii hormonów i odpadów.

3. Wykaz określony w ust. 1 oraz wszelkie wprowadzone do niego zmiany zostaną opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 22

1. Drób i jaja wylęgowe powinny pochodzić z krajów wolnych od grypy drobiu i rzekomego pomoru drobiu.
2. Ogólne kryteria dla klasyfikacji państwa trzeciego według zagrożenia chorobami, zostaną przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32.
3. Komisja, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 32, może zdecydować, że przepisy ust. 1 niniejszego artykułu będą dotyczyć tylko części terytorium państwa trzeciego.

Artykuł 23

1. Drób i jaja wylęgowe mogą być przywożone z terytorium państwa trzeciego lub części terytorium tego państwa umieszczonego w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 21 ust. 1 tylko w przypadku, gdy pochodzą ze stad, które:
 - a) przed przesyłką przebywały nieprzerwanie na terytorium lub części terytorium takiego kraju przez czas ustalony w procedurze przewidzianej w art. 32;
 - b) spełniają warunki zdrowotne zwierząt przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32 dla przywozu drobiu i jaj wylęgowych z danego kraju. Warunki mogą różnić się zależnie od gatunków lub kategorii drobiu.
2. Warunki zdrowotne zwierząt zostaną ustalone na podstawie przepisów ustanowionych w rozdziale II i odpowiadających mu załącznikach. Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32, odstępstwa mogą być uznane przypadek po przypadku, jeśli dane państwo trzecie oferuje podobne gwarancje zdrowotne zwierząt, a które są, co najmniej równorzędne.

Artykuł 24

1. Drób i jaja wylęgowe powinny być wyposażone w świadectwo zdrowia sporządzone i podpisane przez urzędowego lekarza weterynarii państwa trzeciego wywozu.

Świadectwo to musi:

- a) zostać wydane w dniu załadunku do przesyłki do Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia;
- b) zostać sporządzone w urzędowym języku lub językach Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia;
- c) jego oryginał powinien być dołączony do przesyłki;
- d) świadectwo powinno poświadczать fakt, że drób i jaja wylęgowe spełniają wymogi niniejszej dyrektywy oraz dyrektyw przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy w doniesieniu do przywozu z państw trzecich;
- e) powinno być ważne przez pięć dni;
- f) składać się z pojedynczego arkusza;

- g) powinno być sporządzone dla jednego odbiorcy;
 - h) powinno być zaopatrzone w pieczęć różniącą się kolorem od koloru druku w świadectwie.
2. Świadectwo określone w ust. 1 powinno być zgodne ze wzorem sporządzonym według procedury przewidzianej w art. 32.

Artykuł 25

Kontrole przeprowadzane na miejscu przez biegłych lekarzy weterynarii Państw Członkowskich i Komisji mają zapewnić, że wszystkie przepisy niniejszej dyrektywy zostały faktycznie zastosowane.

Biegli Państw Członkowskich odpowiedzialni za te kontrole zostaną wyznaczeni przez Komisję na wniosek Państw Członkowskich.

Kontrole będą przeprowadzane w imieniu Wspólnoty i na jej koszt.

Częstotliwość kontroli i procedura kontroli zostaną określone zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32.

Artykuł 26

1. Komisja może, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 33, zdecydować że przywóz z państwa trzeciego lub z jego części powinien zostać ograniczony do poszczególnych gatunków, jaj wylęgowych, drobiu hodowlanego lub użytkowego, drobiu rzeźnego lub drobiu przeznaczonego do specjalnych celów.

2. Komisja może zdecydować w miarę potrzeby, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 33 o zastosowaniu ograniczeń zdrowotnych zwierząt po dokonaniu przywozu

Artykuł 27

1. Przepisy i zasady ogólne, które mają być stosowane podczas kontroli w państwach trzecich lub podczas kontroli drobiu przywożonego z państw trzecich, zostaną określone zgodnie z art. 19 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 89/662/EWG.

Do czasu wprowadzenia w życie powyższych zasad i przepisów, pozostają w mocy przepisy danego Państwa Członkowskiego, pod warunkiem, że są zgodne z ogólnymi warunkami Traktatu.

2. Drób i jaja wylęgowe nie powinny być przywożone do Wspólnoty, jeśli:

- przesyłka nie pochodzi z terytorium lub części terytorium państwa trzeciego zamieszczonego w wykazie sporządzonym na podstawie art. 21 ust. 1,
- przesyłka jest lub istnieje takie podejrzenie że jest zakażona lub jest zarażona chorobą zakaźną,

- warunki ustanowione w niniejszej dyrektywie nie zostały spełnione przez państwo trzecie wywozu,
- świadectwo towarzyszące przesyłce nie zgadza się z warunkami ustanowionymi w art. 24,
- analiza ujawnia, że przepisy Wspólnoty na temat hormonów i odpadów nie zostały uzgodnione.

3. Bez uszczerbku dla specjalnych warunków, które mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, jeśli ze względów zdrowotnych lub z powodu braku pozwolenia na transport powrotny drobiu, któremu odmówiono wjazdu stosownie do zapisu w ust. 1, właściwy organ Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia może wyznaczyć rzeźnię, która musi przyjąć taki drób.

Artykuł 28

Po przybyciu do Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia, drób rzeźny powinien zostać zabrany bezpośrednio i bezzwłocznie do rzeźni w celu uboju.

Bez uszczerbku dla specjalnych warunków, które mogą być przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 33, właściwy organ Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia może, na podstawie stanu zdrowia zwierząt, wyznaczyć rzeźnię, do której drób powinien być przekazany.

ROZDZIAŁ IV

Wspólne przepisy

Artykuł 29

1. Do celów handlu wewnątrzwspólnotowego środki ochronne przewidziane w dyrektywie 89/662/EWG stosuje się do drobiu i jaj wylęgowych.
2. Do celów przywozu z państw trzecich stosuje się następujące środki ochronne:
 - a) Bez uszczerbku dla art. 22, jeśli choroba zakaźna zagrażająca zdrowiu drobiu któregoś z Państw Członkowskich pojawi się w państwie trzecim lub rozprzestrzeni się w państwie trzecim lub jeśli uzasadniają to inne względy zdrowotne zwierząt, zainteresowane Państwo Członkowskie wprowadzi zakaz przywozu zwierząt z gatunku objętego niniejszą dyrektywą, pochodzącego bezpośrednio lub pośrednio z państwa trzeciego lub z części jego terytorium lub z innego Państwa Członkowskiego.
 - b) Środki podjęte przez Państwa Członkowskie na podstawie niniejszego artykułu, jak również ich unieważnienie, zostaną bezzwłocznie przekazane innym Państwom Członkowskim i Komisji, wraz ze wskazaniem przyczyn ich zastosowania.

W następstwie takiej wiadomości Stały Komitet Weterynaryjny zbierze się możliwie szybko i zadecyduje, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32, czy takie środki

wymagają zmiany, szczególnie w celu skoordynowania ich ze środkami podjętymi przez inne Państwa Członkowskie lub czy powinny zostać zaniechane.

Jeśli wystąpi sytuacja przewidziana w niniejszym artykule i inne Państwa Członkowskie również zastosują środki podjęte jak wyżej, ewentualnie zmienione zgodnie z poprzednim akapitem, zostaną przyjęte odpowiednie przepisy zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32.

- c) Odnowienie przywozu z danego państwa trzeciego zostanie uprawomocnione na podstawie tej samej procedury.

Artykuł 30

1. Zasady kontroli weterynaryjnej przewidziane w dyrektywie 90/425/EWG dotyczą handlu wewnątrzspółnotowego drobiem i jajami wylęgowymi.

2. W dyrektywie 90/425/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- a) W załączniku A pozycja I dodaje się odniesienie w brzmieniu:

„Dyrektywa Rady 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych.

Dz.U. nr L 303, z 31.10.1990, str. 6.”

- b) W załączniku B skreśla się akapity w brzmieniu:

„- drób żywy”,

„- jaja wylęgowe”.

Artykuł 31

Do dnia wejścia w życie decyzji podjętych zgodnie z art. 20, 21 i 22 Państwa Członkowskie zastosują w odniesieniu do przywozu drobiu i jaj wylęgowych z państw trzecich warunki, co najmniej równoważne z tymi, które wynikają z zastosowania zapisu rozdziału II.

Artykuł 32

1. W przypadku, gdy znajduje zastosowanie procedura ustanowiona w niniejszym artykule, przewodniczący przedkłada sprawę Stałemu Komitetowi Weterynaryjnemu, z własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

2. Przedstawiciel Komisji przedłoży Komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet wyda swoją opinię na temat projektu w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego stosownie do pilności sprawy. Opinia jest wydawana większością ustanowioną w art. 148 ust. 2 Traktatu w przypadku decyzji, które Rada musi przyjąć na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie ważone są w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. Komisja przyjmie przewidziane środki, jeżeli są one zgodne z opinią Komitetu
4. Jeśli przewidziane środki nie są zgodne z opinią Komitetu lub w przypadku braku opinii, Komisja bezzwłocznie przedłoży Radzie wniosek dotyczący środków, jakie powinny zostać podjęte. Rada stanowi większością kwalifikowaną.

Jeżeli w ciągu trzech miesięcy od daty skierowania propozycji do Rady nie podejmie ona działania, wówczas projektowane środki zostaną przyjęte przez Komisję, z wyjątkiem sytuacji, gdy Rada zwykłą większością głosów zadecydowała przeciwko tym środkom.

Artykuł 33

1. Jeśli procedura ustanowiona w niniejszym artykule ma być realizowana, przewodniczący z własnej inicjatywy, albo na prośbę przedstawiciela Państwa Członkowskiego niezwłocznie przekazuje sprawę do Stałego Komitetu Weterynaryjnego.

2. Przedstawiciel Komisji przedłoży Komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet w terminie dwóch dni wyda opinię na temat projektu. Opinia jest wydawana większością głosów ustanowioną w art. 148 ust. 2 Traktatu w przypadku decyzji, które Rada ma przyjąć na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie wazone są w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. Komisja przyjmie przewidziane środki, jeśli są one zgodne z opinią Komitetu.
4. Jeśli przewidziane środki nie są zgodne z opinią Komitetu lub, lub w przypadku braku opinii, Komisja bezzwłocznie przedłoży Radzie wniosek na temat tych środków. Rada stanowi większością kwalifikowaną.

Jeżeli w ciągu 15 dni od daty skierowania propozycji do Rady nie podejmie ona działania, wówczas projektowane środki zostaną przyjęte przez Komisję, z wyjątkiem sytuacji, gdy Rada zwykłą większością głosów zadecydowała przeciwko tym środkom.

Artykuł 34

O zmianach w załącznikach, w szczególności w celu dostosowania ich do zmian w metodach diagnozowania i zmian w ekonomicznym znaczeniu poszczególnych chorób, Komisja zdecyduje zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 32.

Artykuł 35

Przepisy niniejszej dyrektywy, w szczególności art. 29, zostaną przejrzane przed dniem 31 grudnia 1992 r. w świetle wniosków dotyczących wprowadzenia rynku wewnętrznego.

Artykuł 36

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 1 stycznia 1994 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 37

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 15 października 1990 r.

W imieniu Rady

V.SACCOMANDI

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

1. Krajowe laboratoria referencyjne zajmujące się chorobami drobiu:

Belgia	Institut National de recherches veterinaires, Groeselenberg 99, B-1180 Bruxelles
Dania	Institut for Fjerkraesygdomme, Den Kgl.Veterinaer - og Landbohjskole,DK - Køebenhavn
Francja	Laboratoire de Pathologie Aviaire, CNEVA, F-22440 Ploufragan
Niemcy	Bunderforschunganstalt fuer landwirtschaft Institut fuer Kleintierzucht, Döernbergstraße 25/27, D-3100 Celle
Grecja	Institute of Infectious Parasitic Disease of Thessaloniki, GR - Thessaloniki
Irlandia	Veterinary Research Laboratory, Abbotstown, Castleknock, IRL - County Dublin
Włochy	Instituto Zooprofillático Sperimentale delle Venezie Via G.ORUS 2, I-35100 Padova
Luksemburg	Laboratoire Vétérinaire de l'Etat, 54 avenue Gaston Diderich, L-1420 Luxemburg;
Niderlandy	Centraal Diergeneeskundig Institut, NL - Lelystad
Portugalia	Laboratorio Nacional de Investigacao Veterinaria, PT - Lisboa
Hiszpania	Laboratorio de Sanidad y Produccion Animal, ES - Barcelona
Wielka Brytania	Central Veterinary Laboratory, Weybridge, UK - Surrey

2. Krajowe laboratoria referencyjne zajmujące się chorobami drobiu, wymienione w pkt. 1, w każdym Państwie Członkowskim odpowiedzialne są za koordynację metod diagnostycznych przewidzianych w niniejszej dyrektywie: W tym celu:

- a) mogą zaopatrywać zatwierdzone laboratoria w odczynniki niezbędne do testów diagnostycznych;
- b) monitorują jakość wszystkich odczynników stosowanych przez zatwierdzone laboratoria;
- c) organizują okresowe testy porównawcze.

ZAŁĄCZNIK II

ZATWIERDZANIE ZAKŁADÓW

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

1. W celu zatwierdzenia przez właściwy organ w celu handlu wewnątrzwspólnotowego zakład, powinien:
 - a) spełniać warunki odnoszące się do obiektów i działań wymienionych w rozdziale II;
 - b) stosować i przestrzegać programu nadzoru choroby zatwierdzonego przez właściwy centralny organ weterynaryjny, uwzględniając wymogi rozdziału III;
 - c) zapewnić wszelkie obiekty do celów realizacji zadań wymienionych w lit. d);
 - d) przyjąć nadzór właściwego organu weterynaryjnego w kontekście zorganizowanej formy monitorowania zdrowia zwierząt. Takie monitorowanie obejmuje w szczególności:
 - przynajmniej jedną w roku kontrolę urzędowego lekarza weterynarii uzupełnioną sprawdzeniami weryfikującymi stosowanie środków higieny oraz działalność zakładu zgodnie z warunkami rozdziału II,
 - rolnik - hodowca powinien prowadzić zapis informacji niezbędnej do stałego monitorowania stanu zdrowia w zakładzie przez właściwy organ weterynaryjny;
 - e) zawierać wyłącznie drób określony w art. 2 ust. 1.
2. Każdemu zakładowi, który spełnia warunki ustanowione w pkt. 1 właściwy organ nada oddzielny numer identyfikacyjny, który może być tym samym numerem, nadanym na mocy rozporządzenia (EWG) nr 2782/75.

ROZDZIAŁ II

Obiekty i działalność

A. Zakłady hodowli rodowodowej, zakład hodowlany i zakład chowu

1. Obiekty

- a) Ustawienie i rozplanowanie obiektów powinno być zgodne z rodzajem produkcji, zapewnić możliwość zapobieżenia wprowadzeniu choroby lub jeśli się pojawi się ognisko chorobowe, pozostaje pod pełną kontrolą. Jeśli zakład mieści kilka gatunków drobiu, muszą one być od siebie ściśle oddzielone.

- b) Obiekty powinny zapewniać dobre warunki higieniczne i umożliwić prowadzenie monitorowania zdrowia.
- c) Sprzęt powinien być dostosowane do rodzaju produkcji, oraz pozwolić na czyszczenie i dezynfekcję obiektów i środków transportu drobiu i jaj w najdogodniejszym miejscu.

2. Chów

- a) Techniki chowu powinny być oparte w jak największym stopniu na zasadzie „chowu chronionego” i na zasadzie „all in/all out” (wszystkie zwierzęta wchodzi do produkcji i wychodzą z produkcji jednocześnie w jednym czasie). Między jedną, a drugą partią jest prowadzone czyszczenie, dezynfekcja oraz opróżnienie obiektu ze zwierząt.
- b) Zakłady hodowli rodowodowej, zakłady hodowlane i zakłady chowu powinny trzymać wyłącznie drób:
 - tylko ze swojego zakładu, i/lub
 - z innych zakładów hodowli rodowodowej, zakładów hodowlanych i zakładów chowu we Wspólnocie zatwierdzonych zgodnie z art. 6 lit. a), i/lub
 - przywożony z państw trzecich zgodnie z niniejszą dyrektywą.
- c) Zasady higieny powinny być ustalone przez zarząd zakładu; personel powinien nosić właściwą odzież roboczą, a goście odzież ochronną.
- d) Budynki, zagrody i wyposażenie powinno być utrzymane w dobrym stanie.
- e) Jaja powinny być zbierane kilka razy dziennie, powinny być czyste i szybko dezynfekowane
- f) Rolnik powinien poinformować zatwierzonego lekarza weterynarii o każdej zmianie w wynikach produkcyjnych lub każdym innym sygnale wskazującym na obecność choroby zakaźnej wśród drobiu. Gdy tylko zaistnieje podejrzenie choroby, upoważniony lekarz weterynarii powinien wysłać do zatwierzonego laboratorium próbki niezbędne do potwierdzenia diagnozy.
- g) Historia stada, rejestr lub nośnik danych powinien być zachowany dla każdego stada przez co najmniej dwa lata od likwidacji stada i powinien wykazywać:
 - przybycia i opuszczenia,
 - wydajność produkcji,

- zachorowalność i śmiertelność wraz z przyczynami,
 - badania laboratoryjne i ich wyniki,
 - miejsce pochodzenia drobiu,
 - przeznaczenie jaj.
- h) Jeśli wystąpi choroba zakaźna drobiu, wyniki laboratoryjne powinny być niezwłocznie przekazane zatwierdzonemu lekarzowi weterynarii.

B. *Wylęgarnie*

1. Obiekty

- a) Wylęgarnia powinna być fizycznie i użytkowo oddzielona od obiektów chowu. Jej rozplanowanie powinno pozwalać na to by niżej podane poszczególne jednostki funkcjonalne były od siebie oddzielone:
- składowanie jaj i sortowanie,
 - dezynfekcja,
 - preinkubacja,
 - wylęganie,
 - przygotowywanie i pakowanie towaru do wysyłki.
- b) Budynki powinny być zabezpieczone przeciw ptakom przylatującym z zewnątrz i przeciw gryzoniom; ściany i podłogi powinny być z materiałów trwałych, zmywalnych i nieprzepuszczalnych; powinny posiadać naturalne lub sztuczne oświetlenie, system wentylacyjny i właściwa temperaturę; powinno być zapewnione higieniczne usuwanie odpadków (jaj i piskląt).
- c) Sprzęt musi mieć gładkie, wodoodporne powierzchnie.

2. Funkcjonowanie

- a) Funkcjonowanie musi być oparte na jednokierunkowym obiegu jaj, sprzęcie przenośnym i personelu.
- b) Jaja wylęgowe powinny pochodzić:
- z zakładów hodowli rodowodowej, zakładów hodowlanych, i zakładów chowu, zatwierdzonych zgodnie z art. 6 lit. a),
 - przywożone z państw trzecich zgodnie z niniejszą dyrektywą.
- c) Zasady higieny powinny być ustalone przez zarząd gospodarstwa; personel

powinien nosić odpowiednią odzież roboczą, a goście odzież ochronną.

- d) Budynki i wyposażenie powinny być utrzymywane w dobrym stanie.
- e) Dezynfekcji podlegają:
 - jaja - między momentem ich przybycia, a procesem inkubacji,
 - inkubatory, regularnie,
 - wylęgarnie i ich sprzęt, wylęgu każdej partii.
- f) Dla oceny stanu zdrowia wylęgu, powinien być zastosowany program kontroli jakości mikrobiologicznej.
- g) Rolnik powinien poinformować zatwierdzonego lekarza weterynarii o każdej zmianie w wydajności produkcji lub jakimkolwiek innym sygnale sugerującym obecność choroby zakaźnej drobiu. Gdy tylko zajdzie podejrzenie o chorobę zakaźną, zatwierdzony lekarz weterynarii powinien przesłać próbki niezbędne dla sporządzenia lub potwierdzenia diagnozy, do zatwierdzonego laboratorium, oraz poinformować właściwy organ weterynaryjny, który zadecyduje o podjęciu właściwych środków.
- h) Historia stada, rejestr lub nośnik danych dla wylęgarni powinien być utrzymywany przez co najmniej dwa lata i wykazywać, jeśli to możliwe, dla każdego stada:
 - pochodzenie jaj i data ich przybycia,
 - wyniki wylęgu,
 - wszelkie nieprawidłowości,
 - wszelkie badania laboratoryjne i ich wyniki,
 - szczegóły programów szczepień,
 - liczba i przeznaczenie jaj inkubacyjnych, z których nic się nie wylęgło,
 - miejsce przeznaczenie piskląt jednodniowych.
- i) Jeśli wystąpi choroba zakaźna drobiu, wyniki badań laboratoryjnych powinny być niezwłocznie podane do wiadomości zatwierdzonego lekarza weterynarii.

ROZDZIAŁ III

Program nadzoru choroby

Bez uszczerbku dla środki ochrony zdrowia i art. 13 oraz 14, program nadzoru choroby powinien, jako niezbędne minimum, objąć nadzór nad zakażeniami i gatunkami podanymi niżej,

A. Zakażenia: *Salmonella pullorum*, *Salmonella gallinarum* i *Salmonella arizonae*

1. Gatunki dotknięte chorobą:

- a) *Salmonella pullorum* i *gallinarum*: ptactwo domowe, indyki, perliczki, przepiórki, bażanty, kuropatwy i kaczki.
- b) *Salmonella arizonae*: indyki.

2. Program nadzoru choroby

- a) Testy bakteriologiczne i/lub serologiczne powinny być zastosowane dla określenia czy zakażenie wystąpiło.
- b) Próbki do testów powinny być pobrane z krwi, kurcząt drugiej kategorii, puchu lub pyłu pobranego z wylęgarni, wymazy pobrane ze ścian wylęgarni, ściółka lub woda z poidła.
- c) Kiedy próbki krwi pobierane są ze stada do testów serologicznych na *S. pullorum* lub *S. arizonae*, informacja na temat rozpowszechniania się choroby w danym państwie i jej dotychczasowa częstotliwość występowania w zakładzie powinna być udostępniona dla określenia liczby próbek do pobrania.

Stado powinno być kontrolowane w każdym okresie nieśności, najlepszym czasie do wykrycia choroby.

B. Zakażenia: *Mycoplasma gallisepticum* i *Mycoplasma meleagridis*

1. Gatunki dotknięte zakażeniem:

- a) *Mycoplasma gallisepticum*: ptaki domowe i indyki.
- b) *Mycoplasma meleagridis*: indyki.

2. Program nadzoru choroby

- a) Obecność zakażenia sprawdza się testami serologicznymi i/lub bakteriologicznymi i/lub próbami na obecność zmian w worku powietrznym u jednodniowych piskląt i młodych indyków.
- b) Próbki do testowania powinny być pobrane w należyty sposób, z krwi jednodniowych kurcząt i młodych indyków, nasienia lub wymazu pobranego z tchawicy, steku lub worka powietrznego.
- c) Testy na wykrycie *Mycoplasma gallisepticum* albo *Mycoplasma meleagridis*

powinny być przeprowadzone na reprezentatywnej próbce by umożliwić stały nadzór nad zakażeniem w czasie chowu i w okresie nieśności tj. tuż przed rozpoczęciem okresu nieśności i później co trzy miesiące.

C. *Wyniki i podejmowane środki*

Przy braku reaktorów test uważany jest za negatywny. W przeciwnym wypadku istnieje podejrzenie choroby w stadzie i należy zastosować środki określone w rozdziale IV.

D. W przypadku gospodarstw składających się z dwóch lub więcej oddzielnych jednostek użytkowych, właściwy organ weterynaryjny może odstąpić od tych środków w odniesieniu do zdrowej jednostki użytkowej w gospodarstwie, które jest zakażone, pod warunkiem, że zatwierdzony lekarz weterynarii potwierdzi, że struktura i wielkość tych jednostek użytkowych i podjęte w nich działania zapewniają zupełnie oddzielne urządzenia do zakwaterowania i karmienia tak, że choroba, o której mowa, nie może się przenosić z jednej jednostki użytkowej do drugiej.

ROZDZIAŁ IV

Kryteria zawieszenia lub cofnięcia zezwolenia dla gospodarstwa

1. Zezwolenie przyznane dla zakładu, powinno być zawieszane w przypadku:
 - a) gdy warunki ustanowione w rozdziale II nie są już spełniane;
 - b) gdy nie zostało zakończone dochodzenie właściwe danej chorobie:
 - jeśli istnieje podejrzenie, że w zakładzie wystąpiła influenza drobiu rzekomy pomór drobiu,
 - jeśli zakład otrzymał drób lub jaja wylęgowe z gospodarstwa podejrzanego o zakażenie lub już zakażonego influencją drobiu lub rzekomym pomorem drobiu,
 - jeśli kontakt odpowiedzialny za przenoszenie zakażenia ujawnił się między zakładem a ogniskiem influenzy drobiu lub rzekomego pomoru drobiu;
 - c) do czasu wykonania nowych testów, jeśli wyniki nadzoru przeprowadzonego zgodnie z warunkami ustanowionymi w rozdziale II i III na zakażenie *S. pullorum*, *S. gallinarum*, *S. arizonae*, *M. gallisepticum* lub *M. meleagridis* dały powód do podejrzenia zakażenia;
 - d) do czasu zakończenia wprowadzania właściwych środków wymaganych przez urzędowego lekarza weterynarii, jeśli stwierdzi się, że zakład nie spełnia wymogów rozdziału I ust. 1 lit. a), b) i c).
- 2) Zezwolenie powinno być cofnięte:
 - a) jeśli w zakładzie wystąpiła influenza drobiu lub rzekomy pomór drobiu;

- b) jeśli drugi właściwego rodzaju test potwierdza obecność zakażenia *S. pullorum*, *S. gallinarum*, *S. arizonae*, *M. gallisepticum* lub *M. meleagridis*;
- c) jeśli po drugim ostrzeżeniu urzędowego lekarza weterynarii nie zostały podjęte działania by doprowadzić zakład do stanu zgodnego z wymogami rozdziału I ust. 1 lit. a), b) i c).

3. Warunki przywrócenia zezwolenia:

- a) Jeśli zezwolenie zostało cofnięte z powodu wystąpienia grypy drobiu lub rzekomego pomoru drobiu, może być ono przywrócone 21 dni po wyczyszczeniu i zdezynfekowaniu, w przypadku jeśli został przeprowadzony ubój sanitarny;
- b) Jeśli zezwolenie zostało cofnięte w wyniku zakażenia spowodowanego przez:
 - (i) *Salmonella pullorum et gallinarum*, lub *Salmonella arizonae*, może zostać ono przywrócone po otrzymaniu negatywnych wyników zanotowanych podczas dwóch testów wykonanych w gospodarstwie w odstępie, co najmniej 21 dni i po dezynfekcji przeprowadzonej po sanitarnym uboju zakażonego stada;
 - (ii) *Mycoplasma gallisepticum* lub *Mycoplasma meleagridis* – zezwolenie może zostać przywrócone po zanotowaniu negatywnych wyników dwóch testów wykonanych na całym stadzie w odstępie, co najmniej 60 dni.

ZAŁĄCZNIK III

WARUNKI SZCZEPIENIA DROBIU

Szczepionki stosowane do szczepienia drobiu lub stad produkujących jaja wylęgowe powinny:

- spełniać wymogi *Europejskiej Farmakopei*,
- być wyprodukowane, zbadane i rozprowadzone pod urzędowym nadzorem.

Kryteria wykorzystania szczepionek przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu w warunkach programu rutynowego szczepienia mogą być określone przez Komisję.

ZAŁĄCZNIK IV

ŚWIADECTWA ZDROWIA DLA HANDLU WEWNĄTRZWSPÓLNOTOWEGO

(Wzory 1-6)

WZÓR 1

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

JAJA WYLĘGOWE

1. Wysyłający (pełna nazwa / nazwisko i adres):		ŚWIADECTWO ZDROWIA	
		Nr	ORYGINAŁU
3. Odbiorca (pełna nazwa / nazwisko i adres):		2. Państwo Członkowskie pochodzenia:	
- początkowy:		4. WŁAŚCIWY ORGAN:	
- końcowy:		5. WŁAŚCIWY ORGAN (SZCZEBEL LOKALNY):	
UWAGI:			
a) Oddzielne świadectwo musi być wystawione dla każdej przesyłki jaj wylęgowych.			
b) Oryginał świadectwa powinien towarzyszyć przesyłce do ostatecznego miejsca przeznaczenia.			
7. Miejsce załadunku:		6. Adres zakładu, gdzie jaja zostały zebrane:	
8. Środek transportu:			
9. Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia		10. Numer identyfikacyjny zakładu:	
Ostateczne przeznaczenie:			
11. Gatunki drobiu:			
12. Przeznaczony do produkcji:			
13. Szczegóły identyfikacyjne przesyłki			
a) Liczba jaj:	b) Zebrane dnia:	c) Szczegóły identyfikacyjne stada rodzicielskiego:	d) Marka:

14. Ja niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii oświadczam, że:

- a) wyżej opisane jaja są zgodne z przepisami art. 6, 7, i 15 dyrektywy Rady 90/539/EWG;
- b) (dodatkowa jednostka certyfikująca dotycząca art. 12, 13 i 14 dyrektywy Rady 90/539/EWG).

Sporządzono, w

.....
Podpis

.....
Nazwisko drukowanymi literami

.....
Zajmowane stanowisko

WZÓR 2

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

JEDNODNIOWE PISKŁĘTA

1. Wysyłający (pełna nazwa / nazwisko i adres):		ŚWIADECTWO ZDROWIA	
		Nr	ORYGINAŁU
3. Odbiorca (pełna nazwa / nazwisko i adres):		2. Państwo Członkowskie pochodzenia:	
- początkowy:		4. WŁAŚCIWY ORGAN:	
- końcowy:			
UWAGI:		5. WŁAŚCIWY ORGAN (SZCZEBEL LOKALNY):	
a) Oddzielne świadectwo musi być wystawione dla każdej przesyłki jednodniowych piskląt.			
b) Oryginał świadectwa powinien towarzyszyć przesyłce do ostatecznego miejsca przeznaczenia.			
7. Miejsce załadunku:		6. Adres zakładu, gdzie nastąpił wylęg:	
8. Środki transportu:			
9. Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia		10. Numer identyfikacyjny zakładu:	
Ostateczne przeznaczenie:			
11. Gatunki drobiu:			
12. Przeznaczone do produkcji:			
13. Szczegóły identyfikacyjne przesyłki:			
a) Liczba piskląt:	b) Wylęg z dnia:	c) Szczegóły identyfikacyjne zakładu pochodzenia:	d) Rodzaj / kategoria

14. Ja niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii oświadczam, że:

- a) wyżej opisane jednodniowe kurczęta są zgodne z przepisami art.6, 8, i 15 dyrektywy Rady 90/539/EWG;
- b) (dodatkowa jednostka certyfikująca dotycząca art. 12, 13 i 14 dyrektywy Rady 90/539/EWG).

Sporządzono....., w

.....
Podpis

.....
Nazwisko drukowanymi literami

.....
Zajmowane stanowisko

WZÓR 3

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

DRÓB HODOWLANY I UŻYTKOWY

1. Wysyłający (pełna nazwa / nazwisko i adres):	ŚWIADECTWO ZDROWIA Nr ORYGINAŁU	
3. Odbiorca (pełna nazwa / nazwisko i adres) - początkowy: - końcowy:	2. Państwo Członkowskie pochodzenia:	4. WŁAŚCIWY ORGAN:
UWAGI: a) oddzielne świadectwo musi być wystawione dla każdej przesyłki drobiu. b) Oryginał świadectwa powinien towarzyszyć przesyłce do ostatecznego miejsca przeznaczenia.	5. WŁAŚCIWY ORGAN (SZCZEBEL LOKALNY):	
7. Miejsce załadunku:	6. Adres zakładu pochodzenia:	
8. Środki transportu:		
9. Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia: Ostateczne przeznaczenie:	10. Numer identyfikacyjny zakładu:	
11. Gatunki drobiu:		
12. Przeznaczone do produkcji:		
13. Szczegóły identyfikacyjne przesyłki		
a) Liczba sztuk drobiu:	b) Szczegóły identyfikacyjne stada pochodzenia:	c) Kategoria / rodzaj:
14. Ja niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii oświadczam, że: a) wyżej opisane ptaki są zgodne z przepisami art. 6, 9, i 15 dyrektywy Rady 90/539/EWG; b) (dodatkowa jednostka certyfikująca dotycząca art. 12, 13 i 14 dyrektywy Rady 90/539/EWG)		

Sporządzono....., w

.....
Podpis

.....
Nazwisko drukowanymi literami

.....
Zajmowane stanowisko

WZÓR 4

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

DRÓB I JAJA WYLĘGOWE W PARTIACH
PONIŻEJ 20

1. Wysyłający (pełna nazwa / nazwisko i adres)	ŚWIADECTWO ZDROWIA Nr ORYGINAŁU	
3. Odbiorca (pełna nazwa/nazwisko i adres) - początkowy: - końcowy:	2. Państwo Członkowskie pochodzenia:	4. WŁAŚCIWY ORGAN:
UWAGI: a) Oddzielne świadectwo musi być wystawione dla każdej przesyłki drobiu lub jaj wylęgowych. b) Oryginał świadectwa powinien towarzyszyć przesyłce do ostatecznego miejsca przeznaczenia.	5. WŁAŚCIWY ORGAN (SZCZEBEL LOKALNY):	
7. Miejsce załadunku:	6. Adres zakładu lub gospodarstwa pochodzenia:	
8. Środki transportu:	10. Numer identyfikacyjny zakładu (jeśli dotyczy):	
9. Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia: Ostateczne przeznaczenie:	11. Gatunki drobiu:	
12. Przeznaczone do produkcji:		
13. Szczegóły identyfikacyjne przesyłki:		
a) Liczba sztuk drobiu lub jaj wylęgowych:	b) Szczegóły identyfikacyjne stada pochodzenia:	c) Kategoria / rodzaj:

14. Ja niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii oświadczam, że:

- a) wyżej opisane ptaki lub jaja lęgowe są zgodne z przepisami art. 11 dyrektywy Rady 90/539/EWG;
- b) (dodatkowa jednostka certyfikująca dotycząca art. 12, 13 i 14 dyrektywy Rady 90/539/EWG).

Sporządzono, w

.....
Podpis

.....
Nazwisko drukowanymi literami

.....
Zajmowane stanowisko

WZÓR 5

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

DRÓB RZEŹNY

1. Wysyłający (pełna nazwa / nazwisko i adres):	ŚWIADECTWO ZDROWIA Nr ORYGINAŁU	
3. Odbiorca (pełna nazwa/nazwisko i adres): - początkowy - końcowy	2. Państwo Członkowskie pochodzenia:	4. WŁAŚCIWY ORGAN:
UWAGI: a) Oddzielne świadectwo musi być wystawione dla każdej przesyłki drobiu. b) Oryginał świadectwa powinien towarzyszyć przesyłce do ostatecznego miejsca przeznaczenia.	5. WŁAŚCIWY ORGAN (SZCZEBEL LOKALNY):	
7. Miejsce załadunku:	6. Adres zakładu lub gospodarstwa pochodzenia:	
8. Środki transportu:		
9. Ubojnia i Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia:	10. Numer identyfikacyjny zakładu (jeśli dotyczy):	
11. Gatunki drobiu:		
12. Przeznaczone do produkcji:		
13. Szczegóły identyfikacyjne przesyłki:		
a) Liczba sztuk drobiu:	b) Przybliżony wiek ptaków:	
14. Ja niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii oświadczam, że: a) wyżej opisane ptaki są zgodne z przepisami art. 10 dyrektywy Rady 90/539/EWG; b) (dodatkowa jednostka certyfikująca dotycząca art. 12, 13 i 14 dyrektywy Rady 90/539/EWG).		
Sporządzono, w		

.....
Podpis

.....
Nazwisko drukowanymi literami

.....
Zajmowane stanowisko

WZÓR 6

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

DRÓB DO ODNOWY STAD

1. Wysyłający (pełna nazwa / nazwisko i adres):		ŚWIADECTWO ZDROWIA	
		Numer	ORYGINAŁU
3. Odbiorca (pełna nazwa / nazwisko i adres):		2. Państwo Członkowskie pochodzenia:	
- początkowy:		4. WŁAŚCIWY ORGAN:	
- końcowy:		5. WŁAŚCIWY ORGAN (SZCZEBEL LOKALNY):	
UWAGI:			
a) Oddzielne świadectwo musi być wystawione dla każdej przesyłki drobiu.			
b) Oryginał świadectwa powinien towarzyszyć przesyłce do ostatecznego miejsca przeznaczenia.			
7. Miejsce załadunku		6. Adres zakładu lub gospodarstwa pochodzenia:	
8. Środki transportu			
9. Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia: Ostateczne przeznaczenie:		10. Numer identyfikacyjny zakładu (jeśli dotyczy):	
11. Gatunki drobiu:			
12. Przeznaczone do produkcji:			
13. Szczegóły identyfikacyjne przesyłki:			
a) Liczba sztuk drobiu:	b) Szczegóły identyfikacyjne stada pochodzenia:	c) Przybliżony wiek ptaków:	
14. Ja niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii oświadczam, że:			
a) wyżej opisane ptaki są zgodne z przepisami art. 6, 9 i 15 dyrektywy Rady 90/539/EWG;			
b) (dodatkowa jednostka certyfikująca dotycząca art. 12, 13 i 14 dyrektywy Rady 90/539/EWG).			

Sporządzono, w

Podpis

Nazwisko drukowanymi literami

Zajmowane stanowisko

ZAŁĄCZNIK V

CHOROBY PODLEGAJĄCE OBOWIĄZKOWI ZGŁOSZENIA

- influenza drobiu
- rzekomy pomór drobiu

DYREKTYWA RADY

z dnia 26 czerwca 1991 r.

**w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy
oraz przywóz świeżego mięsa drobiowego z państw trzecich**

(91/494/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

mięso drobiowe jest wymienione na liście produktów stanowiących załącznik II do Traktatu; hodowla i chów drobiu wchodzi w zakres sektora rolnego i stanowią źródło dochodów części ludności rolniczej;

różnice między Państwami Członkowskimi powinny zostać usunięte poprzez ustanowienie zasad dotyczących aspektów sanitarnych zwierząt w wewnątrzspółnotowym handlu świeżym mięsem drobiowym, aby zapewnić racjonalny rozwój tego sektora i poprawić produkcje poprzez wspieranie handlu wewnątrzspółnotowego w celu zakończenia tworzenia rynku wewnętrznego;

w szczególności, aby ulepszyć informację o stanie zdrowia drobiu, od którego pochodzi świeże mięso wysyłane do innego Państwa Członkowskiego, należy wymagać, żeby drób był albo hodowany na terytorium Wspólnoty, albo przywożony z państw trzecich zgodnie z rozdziałem III dyrektywy Rady 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych⁴;

aby nie dopuścić do szerzenia się chorób epizootycznych, z handlu wewnątrzspółnotowego należy wyłączyć świeże mięso pochodzące z gospodarstwa lub obszaru, który, zgodnie z zasadami wspólnotowymi, podlega ograniczeniom sanitarnym lub z obszaru na których występuje skażenie influencją drobiu lub rzekomym pomorem drobiu;

¹ Dz.U nr C 327 z 30.12.1989, str. 72.

² Dz.U nr C 183 z 15.07.1991.

³ Dz.U nr C 124 z 21.05.1990, str. 12.

⁴ Dz.U nr L 303 z 31.10.1990, str. 6.

należy zadbać, aby świeże mięso drobiowe, które nie spełnia wymogów zgodnych z zasadami wspólnotowymi, nie miało oznakowania zdrowotności przewidzianego w dyrektywie Rady 71/118/EWG z dnia 15 lutego 1971 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel świeżym mięsem drobiowym⁵, ostatnio zmienionej dyrektywą 90/484/EWG⁶; takie mięso może, jednakże, być wykorzystane do innych celów, pod warunkiem że zostanie ono poddane obróbce mającej na celu zniszczenie zarazków chorób i w rezultacie będzie ono specjalnie oznakowane;

w przypadku organizacji kontroli weterynaryjnych oraz następstw tych kontroli, przeprowadzanych przez Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia, jak również środków ochronnych, które mają być wprowadzone, należy odnieść się do ogólnych zasad ustanowionych w dyrektywie Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotycząca kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzspółnotowym mając na względzie wprowadzenie rynku wewnętrznego⁷;

należy przewidzieć możliwość przeprowadzenia inspekcji przez Komisję;

w interesie harmonijnego rozwoju handlu wewnątrzspółnotowego należy określić przepisy wspólnotowe dotyczące przywozu z państw trzecich;

określenie wymienionych wyżej przepisów wymaga w szczególności sporządzenia wykazu państw trzecich lub części państw trzecich, z których świeże mięso drobiowe może być przywożone oraz wprowadzenia obowiązku okazywania świadectwa;

biegłym lekarzom weterynarii Komisji zostanie zlecone przeprowadzanie kontroli w państwach trzecich w celu sprawdzenia, czy przestrzegane są zasady wspólnotowe;

przepisy i ogólne zasady regulujące kontrolę świeżego mięsa drobiowego zostaną ustalone później, jako część środków, które mają zostać zastosowane w celu wprowadzenia rynku wewnętrznego;

dyrektywa 90/539/EWG powinna zostać zmieniona w celu uwzględnienia treści niniejszej dyrektywy, w szczególności w celu zapewnienia zgodności w odniesieniu do daty, z którą to Państwa Członkowskie będą musiały rozpocząć stosowanie nowych przepisów zdrowotnych;

przepisy niniejszej dyrektywy będą musiały być poddane przeglądowi w związku z zakończeniem tworzenia rynku wewnętrznego;

należy przewidzieć procedurę ustanawiającą bliską współpracę między Komisją a Państwami Członkowskim w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego;

zaleca się przewidzenie czasu w celu wprowadzenia ujednoczonych przepisów dotyczących rzekomego pomoru drobiu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

⁵ Dz.U nr L 55 z 8.03.1971, str. 23.

⁶ Dz.U nr L 267 z 29.09.1990, str. 45.

⁷ Dz.U nr L 395 z 31.12.1989, str. 13.

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ustanawia wymogi sanitarne regulujące handel wewnątrzspółnotowy świeżym mięsem drobiowym oraz przywóz świeżego mięsa drobiowego z państw trzecich.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy mają zastosowanie definicje, w szczególności te dotyczące drobiu, wyszczególnione w art. 2 dyrektywy 90/539/EWG.

Ponadto:

- a) „mięso” oznacza część drobiu, która jest zdatna do spożycia przez ludzi;
- b) „świeże mięso” oznacza mięso, włącznie z mięsem zapakowanym próżniowo lub w kontrolowanej atmosferze, które nie zostało poddane żadnym zabiegom za wyjątkiem chłodzenia w celu konserwacji.

ROZDZIAŁ II

Przepisy regulujące handel wewnątrzspółnotowy

Artykuł 3

A. Świeże mięso będące przedmiotem handlu wewnątrzspółnotowego powinno być uzyskane z drobiu, który:

1. przebywał na terytorium Wspólnoty od momentu wylęgu lub został przywieziony z państw trzecich zgodnie z wymogami rozdziału III dyrektywy 90/539/EWG.

Do dnia 31 grudnia 1992 r. mięso drobiowe przeznaczone dla Państw Członkowskich lub regionów Państw Członkowskich, którego stan został określony zgodnie z art. 12 ust. 2 niniejszej dyrektywy, musi pochodzić od drobiu, który przez okres 30 dni poprzedzających ubój nie był zaszczepiony przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu szczepionką zawierającą atenuowane drobnoustroje.

Przed dniem 1 stycznia 1992 r., Rada, stanowiąc kwalifikowaną większość na wniosek Komisji, na podstawie sprawozdania dotyczącego ryzyka przeniesienia rzekomego pomoru drobiu, przyjmuje przepisy mające zastosowanie z dniem 1 stycznia 1993 r.

2. pochodzi z gospodarstwa:
 - które nie zostało objęte ograniczeniami zdrowotnymi zwierząt w związku z chorobą drobiu,

- nie znajduje się na obszarze uznanym za obszar, na którym występuje influenza drobiu lub rzekomy pomór drobiu;
3. podczas transportu do rzeźni nie miał kontaktu z drobiem dotkniętym influencją drobiu lub rzekomym pomorem drobiu; taki transport przez obszary uznane za skażone influencją drobiu lub rzekomym pomorem drobiu jest zakazany, za wyjątkiem przypadków, kiedy używa się dróg głównych lub połączeń kolejowych;
 4. pochodzi z rzeźni, w których podczas uboju nie stwierdzono przypadków influenzy drobiu lub rzekomego pomoru drobiu.

Świeże mięso, w stosunku, do którego istnieje podejrzenie, że zostało skażone w rzeźni, zakładzie rozbioru lub magazynie, bądź podczas transportu, musi zostać wykluczone z handlu;

5. jest oznakowany zgodnie z art. 4 i 5;
6. jest zaopatrzony w świadectwo zdrowia przewidziane w załączniku IV do dyrektywy 71/118/EWG, zmienionej zgodnie z Załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

B. Niniejszy rozdział nie dotyczy krajowych przepisów dotyczących mięsa:

- wchodzącego w skład bagażu osobistego podróżnych, przeznaczonego do własnego spożycia,
- w małych przesyłkach do osób prywatnych, pod warunkiem, że nie są to przesyłki o charakterze handlowym,
- przeznaczonego do spożycia na pokładzie przez załogę i pasażerów międzynarodowych środków transportu.

Artykuł 4

Świeże mięso drobiowe objęte niniejszą dyrektywą otrzymuje znak zdrowotności, określony w art. 3 ust. 1 A lit. e) dyrektywy 71/118/EWG, pod warunkiem że spełni ono wymogi przepisów ustanowionych w art. 3 część A niniejszej dyrektywy, oraz że pochodzi z drobiu, którego ubój został dokonany z zachowaniem wymagań higieny ustanowionymi w dyrektywie 71/118/EWG.

Artykuł 5

1. Bez względu na art. 4, oraz o ile świeże mięso drobiowe nie jest przeznaczone do handlu wewnątrzspółnotowego świeżym mięsem, mięso, które nie spełnia wymogów ustanowionych w art. 3 (A) ust. 2 i 3 oraz art. 3 ust. 4 akapit pierwszy, może posiadać znak, zgodnie z art. 3 ust. 1 A lit. e) dyrektywy 71/118/EWG, pod warunkiem, że znak ten jest niezwłocznie:

- a) ostemplowany w taki sposób, że znak zdrowotności określony w załączniku I

rozdział X pkt 44.1 lit. a) i b) w dyrektywie 71/118/EWG jest przekreślony ukośnym krzyżem składającym się z dwóch linii prostych przecinających się pod kątem prostym, z punktem skrzyżowania się w środku stempla tak, aby informacja na nim umieszczona pozostała czytelna;

- b) lub zastąpiony pojedynczym, specjalnym znakiem, składającym się ze znaku zdrowotności określonego w załączniku I rozdział X pkt 44 lit. a) i b) do dyrektywy 71/118/EWG powtórnie ostemplowanym zgodnie z niniejszym ustępem lit. a).

Przepisy załącznika I rozdział X pkt 43 do dyrektywy 71/118/EWG mają zastosowanie *mutadis mutandis* do posiadania i użytkowania przyrządów do znakowania mięsa.

2. Mięso określone w ust. 1 musi być uzyskane, poddane rozbiorowi, przewożone i przechowywane osobno albo w innym czasie, niż mięso przeznaczone do handlu wewnątrzspółnotowego świeżym mięsem, oraz musi być zużytkowane w taki sposób, aby uniknąć włączenia go do produktów mięsnych przeznaczonych do handlu wewnątrzspółnotowego, chyba że zostały one poddane obróbce wyszczególnionej w art. 4 ust. 1 dyrektywy 80/215/EWG⁸, ostatnio zmienionej dyrektywą 89/662/EWG.

Artykuł 6

Przepisy ustanowione w dyrektywie 89/662/EWG mają zastosowanie do organizacji oraz następstw kontroli przeprowadzanych przez Państwa Członkowskie przeznaczenia, jak również środków ochronnych, które należy zastosować.

Artykuł 7

Biegli lekarze weterynarii Komisji mogą, w zakresie niezbędnym do zapewnienia jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy, w Porozumieniu z właściwymi władzami krajowymi przeprowadzać kontrole na miejscu. Komisja informuje Państwa Członkowskie o wynikach tych kontroli.

Państwa Członkowskie, na których terytorium przeprowadza się kontrolę, udzielają biegłym wszelkiej pomocy niezbędnej do wykonania ich zadań.

Przepisy ogólne dotyczące stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18. Przepisy, których należy przestrzegać podczas kontroli przewidzianych w niniejszym artykule, przyjmuje się zgodnie z tą samą procedurą.

ROZDZIAŁ III

Przepisy mające zastosowanie do przywozu z państw trzecich

Artykuł 8

1. Świeże mięso drobiowe przywożone do Wspólnoty musi spełniać wymogi ustanowione w art. 9-12.

2. Jednakże niniejszy rozdział nie ma zastosowania do:

⁸ Dz.U nr L 47 z 21.02.1980, str. 4.

- a) mięsa drobiowego stanowiącego część bagażu osobistego podróżnych, przeznaczonego do własnego spożycia, pod warunkiem że ilość przewożonego mięsa nie przekracza jednego kilograma na osobę i że pochodzi ono z państwa trzeciego lub części państwa trzeciego, wyszczególnionego w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 9, z którego przywóz nie jest zabroniony na mocy art. 14;
- b) mięsa drobiowego wysłanego jako mała przesyłka do osób prywatnych, pod warunkiem że mięso to nie jest przywożone w celach handlowych oraz że jego ilość nie przekracza jednego kilograma, oraz że pochodzi z państwa trzeciego lub części państwa trzeciego wyszczególnionego w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 9, z którego przywóz nie jest zabroniony na mocy z art. 14;
- c) mięsa przeznaczonego do spożycia na pokładzie przez załogę i pasażerów w międzynarodowych środkach transportu

Takie mięso lub jego odpady kuchenne muszą zostać zniszczone po wyładunku. Jednakże, nie jest konieczne zniszczenie mięsa, które jest przeładowywane na inny środek transportu bezpośrednio lub po tymczasowym zatrzymaniu pod dozorem celnym.

Artykuł 9

1. Świeże mięso drobiowe musi pochodzić z państwa trzeciego lub części państwa trzeciego wyszczególnionych w wykazie sporządzonym przez Komisję zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18. Wykaz może zostać rozszerzony lub zmieniony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17.
2. Przy podejmowaniu decyzji, czy państwo trzecie lub jego część może być umieszczone w wykazie określonym w ust. 1, należy w szczególności uwzględnić:
 - a) stan zdrowia drobiu, innych zwierząt domowych i dzikich w państwie trzecim, ze szczególnym uwzględnieniem egzotycznych chorób zwierząt oraz sytuacji zdrowotnej środowiska tego państwa, mogących zagrozić zdrowiu publicznemu i zwierząt w Państwach Członkowskich;
 - b) regularność i szybkość udzielenia informacji przez państwo trzecie dotyczących występowania na jego terytorium chorób zakaźnych zwierząt, w szczególności chorób umieszczonych w wykazie A i B Międzynarodowego Urzędu ds. chorób odzwierzęcych (OIE)
 - c) przepisy tego państwa dotyczące zapobiegania chorobom zwierzęcym i zwalczania tych chorób;
 - d) strukturę służb weterynaryjnych danego państwa oraz ich kompetencje;
 - e) organizację i wdrażanie środków mających na celu zapobieganie chorobom zwierzęcym i zwalczanie tych chorób;
 - f) ustawodawstwo tego państwa dotyczące wykorzystywania niedozwolonych substancji, w szczególności ustawodawstwo dotyczące zakazów lub zezwoleń na substancje, ich

dystrybucję, wprowadzanie do obrotu i przepisy dotyczące zarządzania tymi substancjami oraz ich kontrolowania;

g) gwarancje, które państwo trzecie może udzielić w odniesieniu do przepisów przewidzianych w niniejszej dyrektywie.

3. Wykaz określony w ust. 1 oraz wszystkie wniesione do niego zmiany zostaną opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 10

1. Świeże mięso drobiowe musi pochodzić z państw trzecich wolnych od grypy drobiu i rzekomego pomoru drobiu.

2. Kryteria ogólne dotyczące klasyfikacji państw trzecich w zależności od chorób określonych w ust. 1 zostaną przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17. Kryteria te w żadnym wypadku nie mogą być bardziej korzystne niż te, które przyjęto w stosunku do Państw Członkowskich zgodnie z dyrektywą 90/539/EWG.

3. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18, Komisja może zdecydować, że ust. 1 będzie miał zastosowanie tylko do części terytorium państwa trzeciego.

Artykuł 11

1. Świeże mięso drobiowe musi:

a) spełniać wymogi sanitarne zwierząt przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17. Wymogi te mogą różnić się w zależności od gatunków drobiu;

b) pochodzić ze stad, które przed wysyłką znajdowały się bez przerwy na terenie państwa trzeciego lub jego części przez okres, który zostanie określony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17.

2. Warunki zdrowotne zwierząt ustala się na podstawie przepisów ustanowionych w rozdziale II oraz odpowiednich załączników do dyrektywy 90/530/EWG. Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18, na zasadzie jednostkowych przypadków można udzielić zezwolenia na odstępstwa, jeżeli zainteresowane państwo trzecie zaoferuje podobne gwarancje dotyczące zdrowia zwierząt o przynajmniej równoważnym standardzie.

Artykuł 12

1. Świeżemu mięsu drobiowemu musi towarzyszyć świadectwo wystawione przez urzędowego lekarza weterynarii z państwa trzeciego wywozu

Świadectwo musi:

a) być wystawione w dniu załadunku przesyłki do państwa przeznaczenia;

b) być sporządzone w urzędowym języku lub językach państwa wysyłającego, państwa przeznaczenia oraz w jednym z urzędowych języków państwa w którym

przeprowadzane będą kontrole związane z przywozem towaru;

- c) towarzyszyć przesyłce jako oryginał;
 - d) zaświadczać, że świeże mięso spełnia wymogi niniejszej dyrektywy oraz wymogi przyjęte na mocy niniejszej dyrektywy w odniesieniu do przywozu z państw trzecich;
 - e) składać się z pojedynczej kartki papieru;
 - f) być wystawione dla jednego odbiorcy.
2. Świadcstwo musi być zgodne ze wzorem ustalonym zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18.

Artykuł 13

Kontrole na miejscu są przeprowadzane przez biegłych lekarzy weterynarii Państw Członkowskich oraz Komisji w celu zapewnienia, że wszystkie przepisy niniejszej dyrektywy są skutecznie stosowane.

Biegli Państw Członkowskich odpowiedzialni za te kontrole są wyznaczani przez Komisję na wniosek Państw Członkowskich.

Kontrole są przeprowadzane w imieniu Wspólnoty, która ponosi związane z nimi koszty.

Częstotliwość oraz procedury kontroli ustala się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18.

Artykuł 14

1. Komisja może zdecydować, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17, że przywóz z państwa trzeciego lub jego części ma zostać ograniczony do świeżego mięsa drobiowego, pochodzącego od określonych gatunków drobiu.

2. Komisja, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17, może podjąć decyzję o wprowadzeniu ograniczeń sanitarnych, które mogą być konieczne, po przywozie towarów.

Artykuł 15

Przepisami i zasadami ogólnymi mającymi zastosowanie podczas kontroli w państwach trzecich lub podczas kontroli przywożonego mięsa drobiowego z państw trzecich, jak również środki ochronne są wszystkie te przepisy, zasady i środki, które zostały określone w dyrektywie 90/675/EWG⁹.

Artykuł 16

1. Do czasu wdrożenia przepisów zdrowotnych Wspólnoty, dotyczących przywozu mięsa drobiowego z państw trzecich, w odniesieniu do tego typu przywozu, Państwa Członkowskie stosują takie przepisy, które nie są bardziej korzystne od przepisów regulujących handel wewnątrzspółnotowy zgodnie z dyrektywą 71/118/EWG, jak również doprowadzą do tego, że handel mięsem drobiowym będzie podlegał wymogom określonym w art. 6 ust. 1 lit. b)

⁹ Dz.U. nr L 373 z 31.12.1990, str. 1.

akapit drugi dyrektywy 89/662/EWG.

2. W celu zapewnienia jednolitego stosowania niniejszych przepisów, biegli lekarze weterynarii z Państw Członkowskich i Komisji mogą przeprowadzać w państwach trzecich kontrole na miejscu.

Biegli Państw Członkowskich odpowiedzialni za te kontrole są wyznaczani przez Komisję na wniosek Państw Członkowskich.

Kontrole są przeprowadzone w imieniu Wspólnoty, która ponosi związane z nimi koszty.

Jednakże, na mocy przepisów krajowych, Państwa Członkowskie będą upoważnione do kontynuowania kontroli wszelkich zakładów w państwach trzecich, które nie zostały skontrolowane na mocy postępowania Wspólnoty.

Wykaz zakładów spełniających warunki określone w załączniku I do dyrektywy 71/118/EWG zostanie sporządzony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18.

3. Świadczenie zdrowia, które towarzyszy przywożonym produktom, jak również kształt i rodzaj znaku zdrowotności, który umieszczany jest na produktach, odpowiadają wzorowi ustalonym zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18.

ROZDZIAŁ IV

Przepisy wspólne

Artykuł 17

W przypadku, gdy ma być zastosowana procedura przewidziana w niniejszym artykule, Stały Komitet Weterynaryjny (zwany dalej „Komitetem”), ustanowiony decyzją 68/361/EWG¹⁰, rozpatruje sprawę zgodnie z przepisami określonymi w art. 12 dyrektywy 71/118/EWG.

Artykuł 18

W przypadku, gdy ma być zastosowana procedura przewidziana w niniejszym artykule, Komitet rozpatrzy tę sprawę zgodnie z przepisami ustanowionymi w art. 12a dyrektywy 71/118/EWG.

Artykuł 19

1. W załączniku A do dyrektywy 89/662/EWG dodaje się tekst w brzmieniu:

„- dyrektywa Rady 91/494/EWG z dnia 26 czerwca 1991 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy oraz przywóz świeżego mięsa drobiowego z państw trzecich (Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 35)”

2. W dyrektywie 90/539/EWG wprowadza się następujące zmiany:

¹⁰ Dz.U nr L 255 z 18.10.1968, str. 23.

- a) w art. 12 ust. 2 akapit pierwszy, skreśla się wyrazy „najpóźniej sześć miesięcy przed terminem, od którego Państwa Członkowskie muszą przestrzegać niniejszej dyrektywy”.
- b) W art. 36 datę „1 stycznia 1992 r.” zastępuje się datą „1 maja 1992 r.”.

Artykuł 20

W związku z wnioskami w sprawie zakończenia tworzenia rynku wewnętrznego, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, dokonuje przeglądu przepisów niniejszej dyrektywy przed dniem 31 grudnia 1992 r.,

Artykuł 21

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 1 maja 1992 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Środki przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 22

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 26 czerwca 1991 r.

W imieniu Rady

R. STEICHEN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Zmiany, które należy wprowadzić w odniesieniu do świadectwa zdrowia przedstawionego w załączniku IV do dyrektywy 71/118/EWG

1. Tytuł otrzymuje brzmienie:

„ŚWIADECTWO SANITARNE I ZDROWIA”

2. Pkt IV otrzymuje brzmienie:

„IV. Zaświadczenie

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, zaświadczam, że:

- a) opisane wyżej mięso drobiowe¹ spełnia wymogi dyrektywy Rady 91/494/EWG w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy oraz przywóz świeżego mięsa drobiowego z państw trzecich, oraz wymogi art. 3 część A ust. 1 akapit drugi niniejszej dyrektywy, jeżeli mięso to jest przeznaczone dla Państwa Członkowskiego lub regionu Państwa Członkowskiego, które są uznawane za wolne od rzekomego pomoru drobiu.
- b) - opisane wyżej mięso drobiowe⁴,
- opakowanie wyżej wymienionego mięsa⁴,
posiada znak świadczący o tym, że:
 - mięso pochodzi od zwierząt ubitych w zatwierdzonych rzeźniach⁴;
 - rozbiór mięsa odbył się w zatwierdzonym zakładzie rozbioru⁴;
- c) mięso zostało uznane za nadające się do spożycia przez ludzi w wyniku kontroli weterynaryjnej przeprowadzonej zgodnie z dyrektywą Rady 71/118/EWG z dnia 15 lutego 1971 r. dotyczącej problemów zdrowotnych wpływających na handel świeżym mięsem drobiowym;
- d) pojazdy transportowe lub pojemniki oraz warunki załadunku niniejszej przesyłki są zgodne z wymogami w zakresie higieny ustanowionymi w dyrektywie 71/118/EWG.”

3. Przypis 1 otrzymuje brzmienie:

„¹ świeże mięso drobiowe: świeże mięso pochodzące z następujących gatunków: kur, indyków, perliczek, kaczek, gęsi, przepiórek, gołębi, bażantów i kuropatw, które nie zostało poddane zabiegom konserwującym.”

DECYZJA KOMISJI

z dnia 24 czerwca 1992 r.,

zmieniająca załącznik III Dyrektywy Rady 90/539/EWG w sprawie warunków zdrowia zwierząt obowiązujących w handlu wewnątrz Wspólnoty oraz imporcie z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych, odnosząca się do warunków szczepień drobiu

(92/369/EWG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając Dyrektywę Rady nr 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 r. w sprawie warunków zdrowia zwierząt obowiązujących w handlu wewnątrz Wspólnoty oraz imporcie z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych¹, z ostatnimi zmianami wprowadzonymi przez Dyrektywę Rady 91/496/EWG², a w szczególności art. 34 tej dyrektywy, a także mając na uwadze, co następuje:

załącznik III do Dyrektywy Rady 90/539/EWG wymaga obecnie w szczególności, by drób przeznaczony do handlu wewnątrz Wspólnoty był szczepiony szczepionkami odpowiadającymi wymaganiom Farmakopei Europejskiej;

w przypadku wielu stosowanych obecnie w Państwach Członkowskich szczepionek przeznaczonych dla drobiu monografie Farmakopei Europejskiej nie są dostępne;

pożądane jest wprowadzenie zmian we wspomnianym załączniku, zezwalających na stosowanie szczepionek, które mogą nie być przedmiotem monografii Farmakopei Europejskiej;

środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

¹ Dz. U. nr L 303, z 31.10.1990 r., str.6.

² Dz. U. nr L 268, z 24.09.1991 r., str.56.

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik III Dyrektywy Rady 90/539/EWG zastępuje się załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja odnosi się do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dn. 24 czerwca 1992r.

W imieniu Komisji
Ray MAC SHARRY
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK III

WARUNKI SZCZEPIENIA DROBIU

1. Szczepionki używane do szczepienia drobiu lub stad produkujących jaja wylęgowe muszą posiadać zezwolenie dopuszczające je na rynek, wydane przez właściwe organy Państwa Członkowskiego, na terytorium którego szczepionka jest używana.
2. Kryteria stosowania szczepionek przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu w kontekście programów szczepień rutynowych mogą być określone przez Komisję.”

DYREKTYWA RADY 92/65/EWG

z dnia 13 lipca 1992 r.

ustanawiająca warunki zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych warunkami zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

żywe zwierzęta i produkty pochodzenia zwierzęcego są umieszczone w wykazie produktów zawartym w załączniku II do Traktatu; wprowadzanie do obrotu takich zwierząt i produktów stanowi źródło dochodu dla części ludności rolnej;

w celu zapewnienia racjonalnego rozwoju w tym sektorze i zwiększenia wydajności przepisów zdrowia zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego należy ustanowić na poziomie wspólnotowym;

Wspólnota musi przyjąć środki zmierzające stopniowo w okresie do dnia 31 grudnia 1992 r. do ustanowienia wewnętrznego rynku;

ze względu na wyżej wymienione cele Rada ustanowiła przepisy zdrowia zwierząt mające zastosowanie do bydła, trzody chlewnej, owiec i kóz, zwierząt z rodziny koniowatych, drobiu i jaj wylęgowych, ryb i produktów rybnych, małży dwuskorupowych, nasienia buhajów i knurów, zarodków owczych, świeżego mięsa, mięsa drobiowego, produktów mięsnych, dziczyzny i mięsa króliczego;

należy przyjąć przepisy zdrowia zwierząt odnoszące się do wprowadzania do obrotu zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego nie objętych wcześniej wyżej wspomnianymi przepisami;

należy przewidzieć stosowanie niniejszej dyrektywy bez uszczerbku dla rozporządzenia Rady (EWG) nr 3626/82 z dnia 3 grudnia 1982 r. w sprawie wprowadzenia we Wspólnocie

¹ Dz.U. nr C 327 z 30.12.1989, str. 57 oraz Dz.U. nr C 84 z 2.04.1990, str. 102.

² Dz.U. nr C 38 z 19.02.1990, str. 134 oraz Dz.U. nr C 149 z 18.06.1990, str. 263.

³ Dz.U. nr C 62 z 12.03.1990, str. 47 oraz Dz.U. nr C 182 z 23.07.1990, str. 25.

Konwencji o międzynarodowym handlu zagrożonymi gatunkami dzikiej fauny i flory⁴;

jeżeli chodzi o pewne względy techniczne, należy odnieść się do dyrektywy Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną⁵, oraz do dyrektywy 85/511/EWG z dnia 18 listopada 1985 r. wprowadzającej wspólnotowe środki zwalczania pryszczy⁶;

w odniesieniu do organizacji kontroli i ich przebiegu, jak również środków ochronnych które zostaną wprowadzone w życie, należy odnieść się do ogólnych zasad ustanowionych w dyrektywie Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotycząca kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami mając na względzie wprowadzenie rynku wewnętrznego⁷;

z zastrzeżeniem odmiennych przepisów, handel zwierzętami i produktami pochodzenia zwierzęcego musi zostać zliberalizowany, bez uszczerbku dla uciekania się do ewentualnych środków ochronnych;

uwzględniając ryzyko rozprzestrzeniania się chorób na jakie narażone są zwierzęta, należy sprecyzować konkretne wymogi w stosunku do niektórych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego nakładane z chwilą wprowadzenia tych zwierząt i produktów do obrotu w celach handlowych, w szczególności jeśli kierowane są do regionów posiadających dobry status zdrowotny;

specyficzna sytuacja typowa dla Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, biorąc pod uwagę wyspiarskie położenie tych krajów oraz fakt, że były wolne od wścieklizny przez znaczny okres czasu, uzasadnia konkretne przepisy mające na celu zagwarantowanie, że wprowadzenie do obrotu w Zjednoczonym Królestwie i Irlandii psów i kotów, które nie pochodzą z tych krajów, nie niesie ryzyka wprowadzenia wścieklizny do tych państw, jednakże pozostaje bez wpływu na zniesienie kontroli weterynaryjnych na granicach między Państwami Członkowskimi;

świadectwo zdrowia jest najbardziej właściwym sposobem zagwarantowania i monitorowania zgodności z tymi wymogami;

aby utrzymać sytuację zdrowotną we Wspólnocie przy jednoczesnym wprowadzeniu do obrotu zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego określonych w niniejszej dyrektywie, powinny one podlegać minimalnym wymaganiom ustanowionym dla handlu, oraz zgodności z nimi monitorowanej zgodnie z zasadami i przepisami ustanowionymi w dyrektywie Rady 90/675/EWG z dnia 10 grudnia 1990 r. ustanawiającej zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich⁸;

należy wprowadzić procedurę ustanawiającą bliską współpracę między Komisją a Państwem

⁴ Dz.U. nr L 384 z 31.12.1982, str. 1. Ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 197/90 (Dz.U. nr L 29 z 31.01.1990, str. 1).

⁵ Dz.U. nr 121 z 29.07.1964, str. 1977/64. Ostatnio zmienione dyrektywą 91/499/EWG (Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 107).

⁶ Dz.U. nr L 315 z 26.11.1985, str. 11. Zmieniona dyrektywą 90/423/EWG (Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 13).

⁷ Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 29. Ostatnio zmienione dyrektywą 91/496/EWG (Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 56).

⁸ Dz.U. nr L 373 z 31.12.1990, str. 1. Zmieniona dyrektywą 91/496/EWG (Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 56).

Członkowskim w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego;

ostateczny termin transpozycji do prawa krajowego, ustalony na dzień 1 stycznia 1994 r. w art. 29, nie powinien mieć wpływu na zniesienie kontroli weterynaryjnych na granicach w dniu 1 stycznia 1993 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ 1

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ustanawia warunki zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych warunkami zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG.

Niniejszą dyrektywę stosuje się bez uszczerbku dla przepisów przyjętych zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 3626/82.

Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na przepisy prawa krajowego stosowane do zwierząt domowych, aczkolwiek utrzymanie tych przepisów nie może zagrozić zniesieniu kontroli weterynaryjnych na granicach między Państwami Członkowskimi.

Artykuł 2

1. Do celów niniejszej dyrektywy:
 - a) „handel” oznacza handel jak określono w art. 2 ust. 3 dyrektywy 90/425/EWG;
 - b) „zwierzęta” oznaczają okazy gatunków zwierząt innych niż te wymienione w dyrektywach 64/432/EWG, 90/426/EWG⁹, 90/539/EWG¹⁰, 91/67/EWG¹¹, 91/68/EWG¹², 91/492/EWG¹³ oraz 91/493/EWG¹⁴;
 - c) „zatwierdzona jednostka, instytut lub ośrodek” oznacza wszelkie stałe, geograficznie

⁹ Dyrektywa Rady 90/426/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich (Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 42). Zmieniona dyrektywą 91/496/EWG (Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 56).

¹⁰ Dyrektywa Rady 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych (Dz.U. nr L 303 z 31.10.1990, str. 6). Z ostatnimi zmianami wprowadzonymi dyrektywą 91/496/EWG (Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 56).

¹¹ Dyrektywa Rady 91/67/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. dotycząca warunków zdrowotnych zwierząt obowiązujących przy wprowadzaniu na rynek zwierząt i produktów akwakultury (Dz.U. nr L 46 z 19.02.1991, str. 1).

¹² Dyrektywa Rady 91/68/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy owcami i kozami (Dz.U. nr 46 z 19.02.1991, str. 1).

¹³ Dyrektywa Rady 91/492/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. Ustanawiająca warunki zdrowotne dotyczące produkcji i wprowadzania na rynek żywych małży dwuskorupowych (Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 1).

¹⁴ Dyrektywa Rady 91/493/EWG z dnia 22 lipca 1991 r. ustanawiająca warunki zdrowotne dotyczące produkcji i wprowadzania na rynek produktów rybołówstwa (Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 15).

ograniczone zakłady, zatwierdzone zgodnie z art. 13, w których na stałe trzyma się, lub hoduje, zwierzęta z jednego lub kilku gatunków, w celach handlowych lub nie, i wyłącznie do jednego lub kilku z następujących celów:

- wystawy zwierząt i edukacja społeczeństwa;
- ochrona gatunku;
- badania naukowe podstawowe lub stosowane, lub hodowla zwierząt do celów takich badań;

d) „choroby podlegające obowiązkowi zgłaszania” oznaczają choroby wymienione w załączniku A.

2. Ponadto, definicje inne niż te dotyczące zatwierdzonych ośrodków i jednostek, zawarte w art. 2 dyrektyw 64/432/EWG, 91/67/EWG oraz 90/539/EWG, obowiązują *mutatis mutandis*.

ROZDZIAŁ II

Przepisy mające zastosowanie w handlu

Artykuł 3

Państwa Członkowskie zapewniają, że nie zakazuje się ani nie ogranicza handlu określonego w art. 1 akapit pierwszy, z powodów związanych ze zdrowiem zwierząt, innych niż te wynikające ze stosowania niniejszej dyrektywy lub prawodawstwa wspólnotowego, w szczególności wszelkich podjętych środków ochronnych.

Artykuł 4

Państwa Członkowskie podejmują konieczne środki, aby zapewnić, że do celów zastosowania art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 90/425/EWG, zwierzęta określone w art. 5-10 niniejszej dyrektywy mogą, bez uszczerbku dla art. 13 i dla szczególnych przepisów, jakie mają zostać przyjęte w związku z wprowadzeniem w życie art. 24, być przedmiotem handlu tylko wówczas, gdy spełniają warunki ustanowione w art. 5-10, oraz gdy pochodzą z gospodarstw lub przedsiębiorstw wymienionych w art. 12 ust. 1 i 3 niniejszej dyrektywy, zarejestrowanych przez właściwy organ i podejmujących się:

- poddawania posiadanych zwierząt regularnym badaniom zgodnie z art. 3 ust. 3 dyrektywy 90/425/EWG,
- powiadamiania właściwego organu o, oprócz ogniska chorób podlegających obowiązkowi zgłoszenia, ogniskach chorób wymienionych w załączniku B dla których zainteresowane Państwo Członkowskie przygotowało program zwalczania lub program monitorowania,
- przestrzegania szczególnych krajowych środków dotyczących zwalczania choroby, która ma szczególne znaczenie dla danego Państwa Członkowskiego i jest objęta programem sporządzonym zgodnie z art. 14, lub decyzją zgodną z art. 15 ust. 2,

- wprowadzenia do obrotu do celów handlu tylko takimi zwierzętami, które nie wykazują objawów choroby, i które pochodzą z gospodarstw lub obszarów nie podlegających żadnemu zakazowi z powodów związanych ze zdrowiem zwierząt i odnośnie do zwierząt, którym nie towarzyszy świadectwo zdrowia, lub dokument handlowy przewidziany w art. 5-11, jedynie zwierząt, którym towarzyszy zaświadczenie od podmiotu stwierdzającego, że w czasie wysyłki dane zwierzęta nie wykazywały widocznych objawów chorobowych i że jego gospodarstwo nie podlega żadnym ograniczeniom związanym ze zdrowiem zwierząt,
- spełniania wymogów zapewniających dobrostan zwierząt hodowlanych.

Artykuł 5

1. Państwa Członkowskie zagwarantują, że handel małpami człekokształtnymi (*simiae* i *prosimiae*) ogranicza się wyłącznie do zwierząt przesyłanych z i do jednostki, instytutu lub ośrodka zatwierdzonego przez właściwe władze Państw Członkowskich zgodnie z art. 13, oraz że zwierzętom tym towarzyszy świadectwo weterynaryjne odpowiadające wzorowi podanemu w załączniku E, z deklaracją wypełnioną przez urzędowego lekarza weterynarii w jednostce, instytucie, lub ośrodku pochodzenia zwierzęcia, w celu zagwarantowania zdrowia tych zwierząt.

2. Właściwy organ Państwa Członkowskiego może na zasadzie odstępstwa od ust. 1, zezwolić na nabycie małp człekokształtnych należących do osób prywatnych przez zatwierdzone jednostkę, instytut lub ośrodek.

Artykuł 6

A. Bez uszczerbku dla art. 14 i 15, Państwa Członkowskie zapewniają, że zwierzęta kopytne z gatunków innych niż te wymienione w dyrektywach 64/432/EWG, 90/426/EWG i 91/68/EWG mogą być przedmiotem handlu jedynie wówczas, gdy spełniają następujące wymagania:

1. ogólnie rzecz biorąc:

- a) muszą być zidentyfikowane zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy 90/426/EWG;
- b) nie mogą być przeznaczone na ubój zgodnie z programem mającym na celu zwalczanie choroby zakaźnej;
- c) nie mogły być szczepione przeciwko pryszczycy oraz muszą spełniać odnośne wymogi dyrektywy 85/511/EWG i art. 4a dyrektywy 64/432/EWG;
- d) muszą pochodzić z gospodarstwa określonego w art. 3 ust. 2 lit. b) i c) dyrektywy 64/432/EWG, które nie jest przedmiotem środków zdrowia zwierząt, w szczególności środków podjętych zgodnie z dyrektywami 85/511/EWG, 80/217/EWG¹⁵ i 91/68/EWG i były w nim trzymane na stałe od chwili narodzin, lub przez ostatnich trzydzieści dni przed wysyłką;

¹⁵ Dyrektywa Rady 80/217/EWG z dnia 22 stycznia 1980 r. wprowadzająca wspólnotowe środki zwalczania klasycznego pomoru świń (Dz.U. nr L 47 z 21.02.1980, str. 11). Ostatnio zmienione dyrektywą 87/486/EWG (Dz.U. nr L 280 z 3.10.1987, str. 21).

- e) jeśli są przywożone:
- muszą pochodzić z państwa trzeciego wymienionego w kolumnie zatytułowanej „inne zwierzęta kopytne” podlegającej, dołączeniu do wykazu sporządzanego zgodnie z art. 3 dyrektywy 72/462/EWG¹⁶,
 - muszą spełniać określone warunki zdrowia zwierząt, ustanowione zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, które są co najmniej równoważne wymogom niniejszego artykułu;
- f) musi im towarzyszyć świadectwo odpowiadające wzorowi podanemu w załączniku E, zawierające następującą deklarację:

„Deklaracja

Ja, niżej podpisany (urzędowy lekarz weterynarii) zaświadczam, że przeżuwacze / świnowate^a inne niż te objęte dyrektywą 64/432/EWG:

- a) należą do gatunków
- b) w czasie przeprowadzania badania nie wykazywały żadnych klinicznych objawów jakiegokolwiek choroby, na którą są podatne;
- c) pochodzą z oficjalnie wolnego od gruźlicy/ oficjalnie wolnego od brucelozy lub wolnego od brucelozy stada/ gospodarstwa nie będącego przedmiotem restrykcji z powodu pomoru świń^a, albo z gospodarstwa, które było poddane, z wynikami ujemnymi, testom ustalonym w art. 6 ust. 2 lit. a) (ii) dyrektywy 92/65/EWG.

^a Niepotrzebne skreślić”;

2. W przypadku przeżuwaczy:

- a) muszą one pochodzić ze stada urzędowo wolnego od gruźlicy i urzędowo wolnego od brucelozy zgodnie z dyrektywą 64/432/EWG i dyrektywą 91/68/EWG oraz spełniać, jeśli chodzi o przepisy dotyczące zdrowia zwierząt, odnośne wymogi ustalone dla gatunków bydła w art. 3 ust. 2 lit. c), d), f), g) i h) dyrektywy 64/432/EWG, lub art. 3 dyrektywy 91/68/EWG;
- b) jeżeli zwierzęta nie pochodzą ze stada spełniającego warunki ustanowione w lit. a), muszą one pochodzić z gospodarstwa, w którym nie notowano przypadków brucelozy lub gruźlicy w ciągu 42 dni poprzedzających załadunek zwierząt i w którym przeżuwacze poddane były, w ciągu 30 dni poprzedzających załadunek, z wynikami negatywnymi:
 - próbie na gruźlicę, oraz

¹⁶ Dyrektywa Rady 72/462/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie problemów zdrowotnych i inspekcji weterynaryjnej przed przywozem z państw trzecich bydła, trzody chlewnej i świeżego mięsa (Dz.U. nr L 302 z 31.12.1972, str. 28). Ostatnimi zmienione dyrektywą 91/497/EWG (Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 69).

- testowi opracowanemu w celu wykazania braku przeciwciał na brucelozę.

Wymogi dotyczące tych testów oraz definicja stanu tych gospodarstw odnośnie do brucelozy i gruźlicy ustalane są zgodnie z procedurą określoną w art. 26 niniejszej dyrektywy.

Do czasu podjęcia decyzji przewidzianych w poprzednim akapicie nadal obowiązują przepisy wewnętrzne, szczególnie odnośnie gruźlicy;

3 W przypadku świniowatych:

- a) nie mogą pochodzić z obszaru podlegającego zakazom związanym z obecnością afrykańskiego pomoru świń zgodnie z art. 9a dyrektywy 64/432/EWG;
- b) muszą pochodzić z gospodarstwa, które nie jest przedmiotem jakichkolwiek ograniczeń, określonych w dyrektywie 80/217/EWG, z powodu klasycznego pomoru świń;
- c) muszą pochodzić z gospodarstwa wolnego od brucelozy zgodnie z dyrektywą 64/432/EWG oraz spełniać odnośne warunki co zdrowia zwierząt, ustanowione dla trzody chlewnej w dyrektywie 64/432/EWG;
- d) jeśli zwierzęta nie pochodzą ze stada spełniającego warunki ustalone w lit. c), w ciągu 30 dni poprzedzających załadunek, muszą zostać poddane testowi opracowanemu pod kątem wykazywania braku przeciwciał na brucelozę, z wynikami ujemnymi.

B. W dyrektywie 54/432/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1. W art. 2 lit. b) i c) wyrazy „bydło” zastępuje się wyrazami „zwierzęta z gatunku bydła (wraz z *Bubalus bubalus*)”
- 2. Dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 10a

Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 12 świadectwa zdrowia, których wzory podano w załączniku F, można zmieniać lub uzupełniać, szczególnie celem uwzględnienia wymogów zawartych w art. 6 dyrektywy 92/65/EWG”.

Artykuł 7

A. Państwa Członkowskie zapewniają, że ptaki inne niż te określone w dyrektywie 90/539/EWG mogą być przedmiotem handlu jedynie wówczas, gdy spełniają następujące wymogi:

- 1. co do zasady muszą:
 - a) pochodzić z gospodarstwa, w którym na 30 dni przed wysyłką nie

zdiagnozowano grypy drobiu;

- b) pochodzić z gospodarstwa, lub obszaru, nie podlegającego jakimkolwiek ograniczeniom wynikającym ze środków stosowanych w zwalczaniu rzekomego pomoru drobiu.

Do czasu wdrożenia środków wspólnotowych określonych w art. 19 dyrektywy 90/539/EWG, przy zwalczaniu rzekomego pomoru drobiu obowiązują nadal wymogi krajowe, zgodnie z ogólnymi przepisami Traktatu;

- c) muszą uprzednio, zgodnie z art. 10 ust. 1 tiret trzecie dyrektywy 91/496/EWG przejść kwarantannę, jeśli przywożono je z państwa trzeciego, w gospodarstwie, do którego zostały zabrane po wwiezieniu na terytorium Wspólnoty;

2. ponadto ptaki z rodziny papugowych:

- a) nie mogą pochodzić z gospodarstwa, ani też pozostawać w kontakcie ze zwierzętami pochodzącymi z gospodarstwa, w którym zdiagnozowano chorobę papuzią (*Chlamydia psittaci*).

Okres obowiązywania zakazu od czasu ostatniego zanotowanego przypadku oraz okres leczenia pod nadzorem weterynaryjnym, uznanym zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, musi wynosić przynajmniej dwa miesiące;

- b) muszą być identyfikowane zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy 90/425/EWG.

Metodę identyfikacyjną ptaków z rodziny papugowych, szczególnie chorych ptaków papugowatych, ustala się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26;

- c) musi im towarzyszyć dokument handlowy podpisany przez urzędowego lekarza weterynarii lub lekarza weterynarii odpowiedzialnego za gospodarstwo lub przedsiębiorstwo, z którego pochodzą zwierzęta, i upoważnionego do tego celu przez właściwy organ.

- B. W art. 2 ust. 2 akapit drugi dyrektywy Rady 91/495/EWG z dnia 27 listopada 1990 r. dotyczącej zdrowia publicznego i problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na produkcję i wprowadzanie do obrotu mięsa króliczego oraz dzicyzny hodowlanej¹⁷, słowa „i bezgrzebieniowce (*Ratitae*)” dodaje się w trzecim wierszu po słowach „dyrektywa 90/538/EWG”.

W art. 2 ust. 2 pkt 1 Rady 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych¹⁸, wyrazy „i bezgrzebieniowce (*Ratitae*)”

¹⁷ Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 41.

¹⁸ Dz.U. nr L 303 z 31.10.1990, str. 6.

wprowadza się po wyrazach „i kuropatwy”.

Artykuł 8

Państwa Członkowskie zapewniają, że pszczoły (*Apis mellifera*) mogą być przedmiotem handlu jedynie wówczas, gdy spełniają następujące warunki:

- a) pochodzą z obszaru, który nie podlega zakazom związanym z występowaniem zgnilca amerykańskiego.

Okres obowiązywania zakazu musi wynosić, co najmniej 30 dni od stwierdzenia ostatniego przypadku, i od dnia, w którym wszystkie ule, w obrębie promienia trzech kilometrów, zostały sprawdzone przez właściwy organ i wszystkie zainfekowane ule zostały spalone lub też poddane odpowiednim zabiegom i inspekcji aż do spełnienia wymogów właściwego organu.

Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, i po konsultacji z Naukowym Komitetem Weterynaryjnym, wymogi obowiązujące dla pszczół (*Apis mellifera*) lub wymogi im równoważne mogą obowiązywać dla trzmieli;

- b) towarzyszy im świadectwo zdrowia, zgodne ze wzorem podanym z załączniku E, z deklaracją wypełnioną przez właściwy organ w celu poświadczenia, że wymogi ustalone w lit. a) zostały spełnione.

Artykuł 9

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że zwierzęta zającowate mogą być przedmiotem handlu tylko wówczas, gdy spełniają następujące wymogi:

- a) nie mogą pochodzić, ani mieć kontaktu ze zwierzętami pochodzącymi z gospodarstwa, w którym panuje wścieklizna, lub podejrzewa się że panowała tam przez ostatni miesiąc;
- b) muszą pochodzić z gospodarstwa, w którym żadne zwierzę nie wykazuje klinicznych objawów myksomatozy królików.

2. Państwa Członkowskie, które wymagają świadectwa zdrowia dla przemieszczania się na ich terytorium zwierząt zającowatych, mogą wymagać aby wysyłanym do nich zwierzętom towarzyszyło świadectwo zdrowia odpowiadające wzorowi podanemu w załączniku E, uzupełnione o następującą deklarację:

„Ja niżej podpisany,....., zaświadczam, że powyższa przesyłka spełnia wymogi art. 9 dyrektywy 92/65/EWG i że przewożone zwierzęta nie wykazywały podczas badania żadnych klinicznych objawów choroby”.

Świadectwo takie musi być wydane przez urzędowego lekarza weterynarii lub przez weterynarza odpowiedzialnego za dane gospodarstwo pochodzenia zwierząt i upoważnionego do tego celu przez właściwy organ, a dla zwierząt z hodowli przemysłowej, przez urzędowego lekarza weterynarii. Państwa Członkowskie zamierzające skorzystać z tej opcji powiadamiają o tym Komisję, która musi zagwarantować, że wymogi ustalone w akapicie pierwszym zostały spełnione.

3. Irlandia oraz Zjednoczone Królestwo mogą wymagać przedłożenia świadectwa zdrowia gwarantującego, że wymogi ustanowione w ust. 1 lit. a) zostały spełnione.

Artykuł 10

1. Państwa Członkowskie gwarantują obowiązywanie zakazu handlu fretkami, norkami i lisami, które pochodzą, lub miały kontakt ze zwierzętami pochodzącymi z gospodarstwa, w którym panuje wścieklizna, lub podejrzewa się, że panowała tam przez ostatnie sześć miesięcy, ponieważ nie stosowano programu systematycznych szczepień.

2. Aby być przedmiotem handlu, z wyjątkiem handlu między Państwami Członkowskimi wymienionymi w ust. 3, psy i koty muszą spełniać następujące wymogi:

a) zwierzęta starsze niż trzymiesięczne:

- w dniu ich wysyłki z gospodarstwa pochodzenia nie mogą wykazywać żadnych objawów choroby, w szczególności chorób zakaźnych charakterystycznych dla danego gatunku;
- muszą być oznakowane tatuażem, lub podlegać systemowi identyfikacji elektronicznej poprzez mikroukład wszczepiony zgodnie ze szczegółowymi przepisami ustanowionymi w ramach procedury przewidzianej w art. 26,
- po ukończeniu trzeciego miesiąca życia muszą zostać zaszczepione przeciwko wścieklicznie coroczną dawką przypominającą lub, w odstępach zatwierdzonych przez Państwa Członkowskie wysyłki dla tej szczepionki, szczepionką inaktywowaną zawierającą co najmniej jedną międzynarodową jednostkę antygenową (norma Światowej Organizacji Zdrowia) mierzoną zgodnie z testem aktywności przeprowadzanym metodą opisaną w Farmakopei Europejskiej i uznaną zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.

Szczepienie musi być poświadczane przez urzędowego lekarza weterynarii lub przez weterynarza odpowiedzialnego za gospodarstwo pochodzenia i upoważnionego do tego celu przez właściwy organ. Świadectwo szczepienia musi zawierać nazwę szczepionki i numer jej serii (najlepiej w postaci samoprzylepnej etykiety):

- psy muszą być szczepione przeciwko nosówce psów,
- musi im towarzyszyć oddzielny paszport, pozwalający na jednoznaczne zidentyfikowanie zwierzęcia i zawierający daty szczepienia i/ lub świadectwo odpowiadające wzorowi podanemu w załączniku E, uzupełnione o następującą deklarację wypełnioną przez urzędowego lekarza weterynarii lub weterynarza odpowiedzialnego za gospodarstwo pochodzenia i upoważnionego do tego celu przez właściwy organ:

„Ja, niżej podpisany..... zaświadczam, że koty / psy objęte niniejszym zaświadczeniem spełniają wymogi art. 10 ust. 2 lit. a) i b) i ust. 3 lit. b) dyrektywy 92/65/EWG^a, oraz pochodzą z gospodarstwa, w którym w okresie ostatnich sześciu miesięcy nie odnotowano przypadków wścieklizny.

^a Niepotrzebne skreślić”

b) zwierzęta, które nie ukończyły trzeciego miesiąca życia:

- muszą spełniać wymogi określone w lit. a) tiret pierwsze i piąte
- nie mogą pochodzić z gospodarstwa, które jest przedmiotem ograniczeń dotyczących przemieszczania się zwierząt ze względu na ich zdrowotność,
- muszą przyjść na świat w gospodarstwie pochodzenia i być trzymane w zamknięciu od urodzenia.

3. Od dnia 1 lipca 1994 r. na zasadzie odstępstwa od ust. 2 wprowadzenie do obrotu w Zjednoczonym Królestwie i Irlandii kotów i psów niepochodzących z tych krajów podlega następującym warunkom:

a) co do zasady, psy i koty:

- (i) muszą pochodzić z zarejestrowanego gospodarstwa, przy czym jego rejestracja musi zostać zawieszona przez właściwy organ jeśli nie spełnia ono warunków przewidzianych w art. 4;
- (ii) w dniu wysyłki z danego gospodarstwa nie mogą wykazywać żadnych objawów choroby zakaźnej;
- (iii) muszą być zaopatrzone w system identyfikacji zgodnie ze szczegółowymi przepisami ustalonymi w ramach procedury przewidzianej w art. 26;
- (iv) muszą przyjść na świat w gospodarstwie pochodzenia i być trzymane w zamknięciu od urodzenia bez kontaktu z dzikimi zwierzętami, u których możliwe jest wystąpienie wścieklizny;
- (v) w przypadku psów muszą być zaszczepione przeciwko nosówce psów;
- (vi) muszą być przewożone środkiem transportu uznanym za odpowiedni do tego celu przez właściwy organ w wysyłającym Państwie Członkowskim;
- (vii) musi im towarzyszyć osobny dokument z zapisem szczepień, pozwalający na jednoznaczne zidentyfikowanie zwierzęcia i zawierający daty szczepień, oraz musi im towarzyszyć świadectwo odpowiadające wzorowi sporządzonemu zgodnie z procedurą ustaloną w art. 26 wypełnione przez urzędowego lekarza weterynarii, lub przez weterynarza odpowiedzialnego za gospodarstwo pochodzenia i upoważnionego do tego celu przez właściwy organ;

b) ponadto psy i koty:

- (i) muszą albo zostać zaszczepione przeciwko wściekliznie po ukończeniu trzeciego miesiąca życia i co najmniej na sześć miesięcy przed wysyłką, poprzez wstrzyknięcie szczepionki inaktywowanej zawierającej co najmniej jedną międzynarodową jednostkę antygenową (norma WHO) mierzoną zgodnie z

testem aktywności przeprowadzanym metodą opisaną w Farmakopei Europejskiej i uznaną zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, lub coroczną szczepionką przypominającą, w odstępach zatwierdzonych przez wysyłające Państwa Członkowskie dla tej szczepionki.

Szczepienie musi być poświadczane przez urzędowego lekarza weterynarii lub przez weterynarza odpowiedzialnego za gospodarstwo pochodzenia i upoważnionego do tego celu przez właściwy organ. Świadectwo szczepienia musi zawierać nazwę szczepionki i numer jej serii (najlepiej w postaci samoprzylepnej nalepki).

Ponadto, zwierzęta te muszą przejść po zaszczepieniu test serologiczny wskazujący przeciwciała ochronne na poziomie miana co najmniej 0,5 międzynarodowej jednostki, który to test serologiczny powinien być wykonany zgodnie z wymogami WHO. Jeśli test wykonywany jest po pierwszym szczepieniu musi odbyć się między pierwszym a trzecim miesiącem po zaszczepieniu.

- (ii) lub muszą, jeśli warunki przewidziane w (i) nie są spełnione, zostać wysłane pod nadzorem do stacji kwarantanny, zatwierdzonej przez Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia, celem odbycia sześciomiesięcznej kwarantanny.

Do dnia 1 lipca 1994 r. pozostają w mocy przepisy krajowe odnoszące się do wścieklizny, aczkolwiek ich utrzymanie nie może zagrozić zniesieniu kontroli weterynaryjnych na granicach między Państwami Członkowskimi.

4. Irlandia i Zjednoczone Królestwo mogą, bez uszczerbku dla ust. 2 i 3, utrzymać przepisy krajowe w sprawie kwarantanny dla wszystkich zwierząt mięsożernych, naczelnych, nietoperzy i innych zwierząt podatnych na wściekliznę objętych niniejszą dyrektywą, co do których nie można wykazać, że urodziły się w gospodarstwie pochodzenia i trzymano je od urodzenia w zamknięciu, aczkolwiek utrzymanie tych przepisów nie może zagrozić zniesieniu kontroli weterynaryjnych na granicach między Państwami Członkowskimi.

5. W decyzji 90/638/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 1 dodaje się tiret w brzmieniu:

„- dla programów zwalczania wścieklizny: kryteria wymienione w załączniku III”;

2. dodaje się załącznik w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK III

Kryteria dla programów zwalczania wścieklizny

Programy zwalczania wścieklizny zawierają przynajmniej:

- a) kryteria wymienione w pkt. 1-7 załącznika 1;
- b) szczegółowe informacje dotyczące regionu lub regionów, w których ma się odbyć szczepienie lisów metodą doustną i naturalne granice tego przedsięwzięcia. Ten

region lub regiony musi obejmować przynajmniej 6 000 km², lub całkowity obszar Państwa Członkowskiego i może obejmować przyległe obszary państwa trzeciego;

- c) szczegółowe informacje dotyczące wykorzystywanych szczepionek, systemu dystrybucji, gęstości i częstotliwości wykładania przynęt;
- d) w miarę potrzeb, wszystkie szczegóły, koszt i cel projektów ochrony i zachowania flory i fauny podjętych przez organizacje dobrowolne na terytorium objętym takimi projektami”.

6. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji tworzy specjalny instytut celem ustanowienia kryteriów koniecznych dla normalizacji testów serologicznych i decyduje o jego obowiązkach.

7. Państwa Członkowskie zapewniają, że koszty stosowania testów serologicznych ponoszą importerzy.

8. Niniejszy artykuł, w szczególności stosowanie testów serologicznych przewidzianych w ust. 3 lit. b), zostanie poddany rewizji przed dniem 1 stycznia 1997 r. w świetle rozwoju sytuacji dotyczącej wścieklizny w Państwach Członkowskich.

Artykuł 11

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że bez uszczerbku dla decyzji, jakie mają zostać podjęte przy wykonaniu art. 21 i 23, przedmiotem handlu są jedynie: nasienie, komórki jajowe i zarodki spełniające wymogi ustalone w ust. 2, 3 i 4.

2. Bez uszczerbku dla wszelkich kryteriów jakich należy spełniać przy wpisywaniu zwierząt koniowatych do ksiąg rodowodowych dla niektórych specyficznych ras, nasienie zwierząt z gatunku owiec, kóz i koni, musi:

- zostać zebrane i poddane obróbce w celu sztucznej zapłodnienia w stacji uznanej z punktu widzenia zdrowotności zgodnie z załącznikiem D rozdział I, lub w przypadku owiec i kóz, na zasadzie odstępstwa od powyższego, w gospodarstwie spełniającym wymogi dyrektywy 91/68/EWG,
- zostać pobrane od zwierząt spełniających warunki ustalone w załączniku D rozdział II (przyjęcie i rutynowe badania zwierząt)
- zostać pobrane, poddane obróbce i konserwowane zgodnie z załącznikiem D rozdział III;
- być przewożone do innego Państwa Członkowskiego wraz ze świadectwem zdrowia odpowiadającym wzorowi ustanowionemu zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.

3. Komórki jajowe i zarodki zwierząt z gatunku owiec / kóz i koni oraz trzody chlewnej muszą:

- zostać pobrane przez zespół pobierający zatwierdzony przez właściwy organ Państwa Członkowskiego i poddane obróbce we właściwym laboratorium oraz pochodzić od

żeńskich dawców spełniających warunki ustalone w załączniku D rozdział IV,

- być traktowane i przechowywane zgodnie z załącznikiem D rozdział III,
- być przewożone do innego Państwa Członkowskiego wraz ze świadectwem zdrowia odpowiadającym wzorowi ustalانemu zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.

Nasienie użyte do zapłodnienia żeńskich dawców musi spełniać przepisy ust. 2 w przypadku owiec, kóz, i koni, oraz przepisy dyrektywy 90/429/EWG dla trzody chlewnej. Wszelkie dodatkowe gwarancje można ustalać zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.

4. Przed dniem 31 grudnia 1997 r. Komisja przedłoży sprawozdanie wraz z odpowiednimi wnioskami w sprawie wdrożenia niniejszego artykułu szczególnie w świetle rozwoju naukowego i technologicznego.

Artykuł 12

1. Przepisy dotyczące kontroli ustanowionych dyrektywą 90/425/EWG obowiązują, w szczególności w odniesieniu do organizacji kontroli i jej przebiegu, w stosunku do zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków objętych niniejszą dyrektywą, którym towarzyszy świadectwo zdrowia. Inne zwierzęta muszą pochodzić z gospodarstw podlegających zasadom tej dyrektywy, jeśli chodzi o kontrole w miejscu pochodzenia i przeznaczenia.

2. Art. 10 dyrektywy 90/425/EWG stosuje się w stosunku do zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków objętych niniejszą dyrektywą.

3. Do celów handlowych, zastosowanie art. 12 dyrektywy 90/425/EWG obejmuje dodatkowo pośredników, trzymających na stałe lub okazjonalnie zwierzęta wymienione w art. 7, 9 i 10.

4. Komunikacja z miejscem przeznaczenia, jak przewidziano w art. 4 ust. 2 dyrektywy 90/425/EWG odbywa się, odnośnie do zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków, którym towarzyszy świadectwo zdrowia, zgodnie z niniejszą dyrektywą przy użyciu systemu Animo.

5. Bez uszczerbku dla szczególnych przepisów niniejszej dyrektywy, jeśli zachodzi podejrzenie, że niniejsza dyrektywa nie jest przestrzegana lub, jeśli istnieją wątpliwości co do zdrowia zwierząt, albo jakości nasienia, komórek jajowych i zarodków wymienionych w art. 1, właściwy organ przeprowadza wszelkie kontrole jakie uzna za stosowne.

6. Państwa Członkowskie podejmują odpowiednie środki administracyjne lub karne w celu karania wszelkich naruszeń niniejszej dyrektywy, szczególnie jeśli okazuje się, że sporządzone świadectwa lub dokumenty nie odpowiadają rzeczywistości stanowi zwierząt określonych w art. 1, że identyfikacja tych zwierząt, lub oznakowanie nasienia, komórek jajowych i zarodków, nie spełniają wymogów niniejszej dyrektywy, lub że zwierzęta bądź odnośne produkty nie przeszły kontroli przewidzianych w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 13

1. Handel zwierzętami z gatunków podatnych na choroby wymienione w załączniku A lub na choroby wymienione w załączniku B, jeśli Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia

stosuje gwarancje przewidziane w art. 14 i 15, oraz handel nasieniem, komórkami jajowymi i zarodkami tych zwierząt wysyłanych do i z jednostek, instytutów i ośrodków, podlega obowiązkowi okazania dokumentu przewozowego odpowiadającego wzorowi podanemu w załączniku E. Dokument ten, który musi być wypełniony przez weterynarza odpowiedzialnego za ową jednostkę, instytut, lub ośrodek pochodzenia, musi stwierdzać, że zwierzęta, nasienie, komórki jajowe lub zarodki pochodzą z jednostki, instytutu, lub ośrodka zatwierdzonego zgodnie z załącznikiem C i muszą im towarzyszyć podczas transportu.

2. a) Aby uzyskać zatwierdzenie, jednostka, instytut lub ośrodek przedkłada właściwemu organowi w danym Państwie Członkowskim wszelkie stosowne dokumenty towarzyszące odnoszące się do wymogów zawartych w załączniku C odnośnie chorób podlegających obowiązkowi zgłoszenia.
- b) Po otrzymaniu akt dotyczących wniosku o zatwierdzenie, lub odnowienie zatwierdzenia, właściwy organ bada je w świetle informacji jakie zawierają i, w miarę potrzeb, wyników testów przeprowadzanych na miejscu.
- c) Właściwy organ wycofuje zgodę na zatwierdzenie zgodnie z pkt. 3 załącznika C.
- d) Każde Państwo Członkowskie przesyła do Komisji wykaz zatwierdzonych jednostek, instytutów i ośrodków, wraz ze wszelkimi zmianami dokonanymi w tym wykazie. Komisja przekazuje te informacje innym Państwom Członkowskim.

Artykuł 14

1. Jeśli Państwo Członkowskie sporządza lub sporządziło, bezpośrednio lub poprzez hodowców, dobrowolny lub obowiązkowy program zwalczania lub monitorowania jednej z chorób określonej w załączniku B, może ono przedstawić ten program Komisji, podając w szczególności:

- rozmieszczenie choroby na jego terytorium
- czy choroba ta podlega obowiązkowi zgłoszenia
- powody przedsięwzięcia takiego programu, z uwzględnieniem jego efektywności pod względem kosztów i znaczenia choroby,
- obszar geograficzny, na którym program ma być wprowadzany,
- kategorie statusu stosowane wobec placówek, wymogi dla każdego gatunku wprowadzanego do gospodarstwa i procedury wykorzystywane przy wykonywaniu testów,
- procedury monitorowania programu łącznie z zaangażowaniem hodowców we wdrażanie programów zwalczania lub monitorowania choroby,
- działania jakie należy podjąć jeżeli, z jakichś względów, gospodarstwo straci swój status,
- niedyskryminacyjny charakter handlu na terytorium zainteresowanego Państwa Członkowskiego w odniesieniu do handlu wewnątrzspółnotowego.

2. Komisja bada programy przedstawione przez Państwa Członkowskie. Programy mogą być zatwierdzone w ramach procedury przewidzianej w art. 26 zgodnie z kryteriami ustalonymi w ust. 1. W ramach tej samej procedury dodatkowe gwarancje, ogólne lub ograniczone, które mogą być wymagane w handlu, zostają określone w tym samym czasie lub najpóźniej trzy miesiące po przedstawieniu programów. Gwarancje te nie mogą przekraczać gwarancji jakie stosuje u siebie Państwo Członkowskie.

3. Programy przedłożone przez Państwa Członkowskie mogą być zmieniane lub uzupełniane zgodnie z procedurą ustaloną w art. 26. Zgodnie z tą samą procedurą, można wprowadzać poprawki do gwarancji wymienionych w ust. 2.

Artykuł 15

1. Jeśli Państwo Członkowskie uznaje, że jego terytorium, lub część jego terytorium, jest wolne od jednej z chorób wymienionych w załączniku B, na którą podatne są zwierzęta objęte niniejszą dyrektywą, przedstawia Komisji odpowiednią dokumentację dodatkową, podającą w szczególności:

- charakter choroby oraz historię jej występowania na swoim terytorium,
- wyniki testów kontrolnych opartych o badania serologiczne, mikrobiologiczne, patologiczne lub epidemiologiczne,
- okres czasu, w którym choroba podlegała zgłoszeniu do właściwych władz
- okres czasu, w którym przeprowadzano kontrole
- jeśli dotyczy, okres czasu, w którym zakazano szczepień przeciwko tej chorobie oraz obszar geograficzny objęty zakazem,
- uzgodnienia dotyczące sprawdzenia braku występowania choroby.

2. Komisja bada dokumentację przewidzianą w ust. 1 i przedstawia Stałemu Komitetowi Weterynaryjnemu decyzję zatwierdzającą lub odrzucającą plan przedstawiony przez Państwo Członkowskie. Jeśli plan zostanie przyjęty, dodatkowe gwarancje, ogólne lub konkretne, które mogą być wymagane w handlu, zostaną określone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26. Nie mogą one przekraczać gwarancji jakie Państwo Członkowskie wprowadza u siebie.

Do czasu podjęcia decyzji, zainteresowane Państwo Członkowskie może utrzymać w swoich transakcjach handlowych stosowne warunki konieczne dla utrzymania swojego statusu.

3. Zainteresowane Państwo Członkowskie notyfikuje Komisji wszelkie zmiany w danych szczegółowych określonych w ust. 1. Gwarancje określone zgodnie z ustaleniami ust. 2 mogą, w świetle takiej notyfikacji, ulegać zmianom, lub zostać wycofane zgodnie z procedurą określoną w art. 26.

ROZDZIAŁ III

Przepisy mające zastosowanie w przywozie do Wspólnoty

Artykuł 16

Warunki obowiązujące w przywozie zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków objętych niniejszą dyrektywą muszą być co najmniej równoważne warunkom ustalonym w rozdziale II.

Artykuł 17

1. W celu jednolitego stosowania art. 16 stosuje się przepisy zawarte w kolejnych ustępach.

2. Jedynie zwierzęta, nasienie, komórki jajowe i zarodki wymienione w art. 1 i spełniające następujące wymogi mogą być przywożone do Wspólnoty:

- a) muszą pochodzić z państwa trzeciego znajdującego się w wykazie, sporządzonym zgodnie z ust. 3 lit. a);
- b) musi towarzyszyć im świadectwo zdrowia odpowiadające wzorowi, który sporządza się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, podpisane przez właściwy organ w kraju wywozu i zaświadczające że zwierzęta, nasienie, komórki jajowe i zarodki spełniają warunki dodatkowe lub oferują równoważne gwarancje określone w ust. 4 i pochodzą w zatwierdzonych ośrodków, jednostek, instytutów i ośrodków lub punktów poboru oferujących takie gwarancje.

3. Zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ustala się, co następuje:

- a) bez uszczerbku dla wykazu przewidzianego w art. 6 część A ust. 1 lit. e) tymczasowy wykaz państw trzecich lub części państw trzecich będących w stanie zapewnić Państwa Członkowskie i Komisję, przed datą ustaloną w art. 29, o gwarancjach równoważnych gwarancjom przewidzianym w rozdziale II, oraz wykaz punktów poboru, dla których są w stanie udzielić takich gwarancji.

Tymczasowy wykaz sporządzany jest na podstawie wykazu zakładów zatwierdzonych i kontrolowanych przez właściwe władze po uprzednim sprawdzeniu przez Komisję, że zakłady te przestrzegają zasad i ogólnych przepisów ustanowionych w niniejszej dyrektywie;

- b) uaktualnienia do takiego wykazu dokonywane w świetle kontroli przewidzianych w ust. 4;
- c) szczególne warunki zdrowia zwierząt – w szczególności w celu ochrony Wspólnoty przed niektórymi chorobami egzotycznymi – lub gwarancje równoważne gwarancjom przewidzianym w niniejszej dyrektywie.

Szczególne wymogi i równoważne gwarancje ustalone dla państw trzecich nie mogą być bardziej przywilejowane niż te przewidziane w rozdziale II.

4. Wykaz przewidziany w ust. 3 może obejmować jedynie te państwa trzecie, lub części państw trzecich:

- a) z których przywóz nie jest zakazany:
- na skutek występowania jednej z chorób określonych w załączniku A, lub jakiegokolwiek innej choroby egzotycznej we Wspólnocie,
 - na podstawie art. 6, 7 i 14 dyrektywy 72/462/EWG i art. 17 dyrektywy 91/495/EWG oraz dyrektywy 71/118/EWG¹⁹, lub w przypadku innych zwierząt objętych niniejszą dyrektywą zgodnie z decyzją podjętą w ramach procedury przewidzianej w art. 26 z uwzględnieniem ich stanu zdrowia;
- b) które z uwagi na swoje ustawodawstwo oraz organizację służb weterynaryjnych i inspekcji i nadzór, jakiemu są poddane, zostały uznane zgodnie z art. 3 ust. 2 dyrektywy 72/462/EWG za zdolne do zagwarantowania wprowadzenia w życie obowiązującego w nich ustawodawstwa;
- c) w których służby weterynaryjne są w stanie zagwarantować, że wymogi sanitarne, przynajmniej równoważne tym ustalonym w rozdział II, są przestrzegane.

5. Eksperci z Komisji oraz z Państw Członkowskich przeprowadzą szereg inspekcji na miejscu w celu zweryfikowania, czy gwarancje udzielone przez państwo trzecie w odniesieniu do warunków produkcji i wprowadzenia do obrotu można uznać za równoważne w stosunku do tych stosowanych we Wspólnocie.

Eksperci z Państw Członkowskich odpowiedzialnych za te inspekcje są powoływani przez Komisję stanowiącą na wniosek Państw Członkowskich.

Inspekcje są wykonywane w imieniu Wspólnoty, która ponosi koszty związane z wszelkimi związanymi z tym wydatkami.

6. Do czasu zorganizowania inspekcji określonych w ust. 5 nadal obowiązują przepisy krajowe mające zastosowanie do inspekcji w państwach trzecich, z zastrzeżeniem powiadamiania poprzez Stały Komitet Weterynaryjny o wszelkich przypadkach nieprzestrzegania gwarancji zaoferowanych zgodnie z ust. 3, na jakie natrafiono podczas takich inspekcji.

Artykuł 18

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że zwierzęta, nasienia, komórki jajowe i zarodki objęte niniejszą dyrektywą są przywożone do Wspólnoty jedynie wówczas, gdy:

- towarzyszy im świadectwo sporządzone przez urzędowego lekarza weterynarii.

Wzór świadectwa sporządza się, zależnie od gatunku, zgodnie z procedurą ustaloną w art. 26,

- przeszły z wynikiem pozytywnym kontrole wymagane dyrektywami 90/675/EWG i 91/496/EWG²⁰,

¹⁹ Dyrektywa Rady 71/118/EWG z dnia 15 lutego 1971 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na produkcję i wprowadzanie do obrotu świeżego mięsa drobiowego (Dz.U. nr L 55 z 8.03.1971, str. 23). Ostatnio zmieniona dyrektywą 90/654/EWG (Dz.U. nr L 353 z 17.12.1990, str. 48).

²⁰ Dyrektywa Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiająca zasady regulujące organizację kontroli

- przeszły, przed wysyłką na terytorium Wspólnoty, kontrolę przeprowadzoną przez urzędowego lekarza weterynarii w celu zagwarantowania, że warunki przewozu określone w dyrektywie 91/628/EWG²¹ zostały spełnione, w szczególności w odniesieniu do pojenia i karmienia,
- w przypadku zwierząt określonych w art. 5-10, przeszły kwarantannę zanim zostały umieszczone na rynku, zgodnie ze szczegółowymi przepisami ustanawianymi zgodnie z procedurą ustaloną w art. 26.

2. Do czasu ustanowienia szczególnych przepisów dla wykonania niniejszego artykułu nadal obowiązują przepisy krajowe mające zastosowanie wobec przywozu z państw trzecich, dla których takie wymogi nie zostały przyjęte na poziomie wspólnotowym, pod warunkiem, że nie są bardziej preferencyjne niż przepisy określone w rozdział II.

Artykuł 19

Następujące kwestie uzgadnia się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 26:

- a) szczególne wymogi w zakresie zdrowia zwierząt obowiązujące w przywozie do Wspólnoty, charakter i treść dokumentów towarzyszących dla zwierząt przeznaczonych do ogrodów zoologicznych, cyrków, parków rozrywki lub laboratoriów eksperymentalnych, w zależności od gatunku;
- b) dodatkowe gwarancje oprócz tych już przewidzianych w odniesieniu do różnych gatunków zwierząt objętych niniejszą dyrektywą, w celu ochrony odnośnych gatunków we Wspólnocie.

Artykuł 20

Zasady i przepisy ustanowione w dyrektywie 90/675/EWG stosuje się w szczególności w odniesieniu do organizacji kontroli i następstw kontroli, które mają być przeprowadzone przez Państwa Członkowskie oraz środków ochronnych, które należy wprowadzić.

Do czasu wprowadzenia w życie decyzji przewidzianych w art. 8 ust. 3 i art. 30 dyrektywy 91/496/EWG, stosuje się nadal odpowiednie przepisy krajowe w celu stosowania art. 8 ust. 1 i art. 2 wyżej wymienionej dyrektywy, bez uszczerbku dla zgodności z przepisami i zasadami określonymi w akapicie pierwszym niniejszego artykułu.

ROZDZIAŁ IV

Wspólne przepisy końcowe

Artykuł 21

Wszelkie wzory świadectw obowiązujących w handlu i warunkach sanitarnych zwierząt, jakie muszą być spełnione, aby umożliwić handel zwierzętami, nasieniem, komórkami jajowymi i

weterynaryjnej zwierząt wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich oraz zmieniająca dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG (Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 56).

²¹ Dyrektywa Rady 91/628/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i zmieniająca dyrektywy 90/425/EWG oraz 91/496/EWG (Dz.U. nr L 340 z 11.12.1991, str. 17).

zarodkami innymi niż te objęte art. 5-11 ustala się, w miarę potrzeb, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.

Artykuł 22

Załączniki do niniejszej dyrektywy ulegają zmianom, jeśli zachodzi taka potrzeba, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.

Artykuł 23

Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26 można ustanowić specjalne wymogi, jeśli to konieczne, na zasadzie odstępstwa od art. 6 część A ust. 1 lit. e) oraz od rozdziału II, dla przemieszczania się zwierząt należących do cyrków i wesołych miasteczek oraz dla handlu zwierzętami, nasieniem, komórkami jajowymi i zarodkami przeznaczonymi dla ogrodów zoologicznych.

Artykuł 24

1. Państwa Członkowskie są upoważnione do uzależnienia wwozu na ich terytorium zwierząt (łącznie z ptakami żyjącymi w klatkach), nasienia, komórek jajowych i zarodków określonych w niniejszej dyrektywie, które były transportowane przez terytorium państwa trzeciego od wystawienia świadectwa zdrowia, poświadczającego zgodność z wymogami niniejszej dyrektywy.

2. Państwa Członkowskie uciekające się do możliwości ustanowionej w ust. 1 powiadamiają o tym Komisję i inne Państwa Członkowskie wchodzące w skład Stałego Komitetu Weterynaryjnego.

Artykuł 25

W załączniku A do dyrektywy 90/425/EWG dodaje się, co następuje:

„Dyrektywa Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiająca warunki zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych warunkami zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG (Dz.U. nr L 268 z 14.09.1992, str. 54.)”.

Artykuł 26

Jeśli dokonuje się odniesienia do procedury przewidzianej w niniejszym artykule, Stały Komitet Weterynaryjny utworzony na mocy decyzji 68/361/EWG²² działa w poszanowaniu przepisów ustanowionych w art. 17 dyrektywy 89/662/EWG.

Artykuł 27

Państwa Członkowskie wprowadzające w życie alternatywny system kontroli zapewniający gwarancje równoważne gwarancjom ustalonym w niniejszej dyrektywie w odniesieniu do przemieszczania się na ich terytorium zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków,

²² Dz.U. nr L 255 z 18.10.1968, str. 23.

objętych niniejszą dyrektywą, mogą na zasadzie wzajemności zezwalać na odstępstwa od art. 6 część A ust. 1 lit. f), art. 8 lit. b) i art. 11 ust. 1 lit. d).

Artykuł 28

Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26 można przyjmować środki przejściowe przez okres trzech lat celem ułatwienia przejścia na nowe ustalenia określone w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 29

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed 1 stycznia 1994 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Wspomniane środki powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

3. Ustalenie ostatecznego terminu na transpozycję do prawa krajowego na dzień 1 stycznia 1994 r. pozostaje bez uszczerbku dla zniesienia kontroli weterynaryjnych na granicach przewidzianego w dyrektywie 89/662/EWG oraz w dyrektywie 90/425/EWG.

Artykuł 30

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 lipca 1992 r.

W imieniu Rady

J. GUMMER

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK A

**CHOROBY PODLEGAJĄCE OBOWIĄZKOWI ZGŁOSZENIA W KONTEKŚCIE
NINIEJSZEJ DYREKTYWY^a**

Choroby	Gatunki, których dotyczy choroba
Rzekomy pomór drobiu, influenza drobiu	Ptaki
Choroba papuzia	Zwierzęta z rodzaju papugowych
Zgnilec amerykański	Pszczoły
Pryszczyca	Przeżuwacze
Bruceloza (<i>Brucella</i> ssp.)	
Gruźlica	
Klasyczny pomór świń	Świniowate
Afrykański pomór świń	
Pryszczyca	
Wścieklizna ^b	Wszystkie podatne gatunki

^a Z zastrzeżeniem chorób podlegających obowiązkowi zgłoszenia w załączniku I do dyrektywy 82/894/EWG.

^b Zgodnie z art. 2 dyrektywy 89/455/EWG

ZAŁĄCZNIK B

**WYKAZ CHORÓB, DLA KTÓRYCH PROGRAMY KRAJOWE MOGĄ BYĆ
UZNANE ZGODNIE Z NINIEJSZĄ DYREKTYWĄ,**

Norki	Wirusowe zapalenie jelit
	Choroba Aleucka
Pszczóły	Zgnilec europejski
	Waroza i choroba roztoczowa
Małpy człekokształtne i zwierzęta kotowate	Gruźlica
Przeżuwacze	Gruźlica
zwierzęta zającowate	Myksomatoza królików
	Wirusowa choroba krwotoczna
	Tularemia

ZAŁĄCZNIK C

WARUNKI REGULUJĄCE ZATWIERDZANIE JEDNOSTEK, INSTYTUTÓW LUB OŚRODKÓW

1. Aby uzyskać urzędowe zatwierdzenie na mocy z art. 13 ust. 2 niniejszej dyrektywy, jednostka, instytut lub ośrodek, w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. c), muszą:
 - a) być wyraźnie ogrodzone i odizolowane od otoczenia;
 - b) być usytuowane w bezpiecznej odległości od zakładów rolniczych, których status zdrowotny może być zagrożony w związku z obecnością zatwierdzonych instytucji, instytutów lub ośrodków;
 - c) pozostawać pod nadzorem weterynarza²³, monitorującego zwierzęta, które zawsze można złapać, zamknąć oraz umieścić w klatce;
 - d) posiadać właściwe pomieszczenia przeznaczone do kwarantanny;
 - e) posiadać jedno lub więcej odpowiednich pomieszczeń do przeprowadzania badań pośmiertnych;
 - f) być wolne od chorób wymienionych w załączniku A i, w odniesieniu do chorób objętych w danym kraju programem na podstawie art. 14, chorób wymienionych w załączniku B;
 - g) prowadzić bieżący rejestr zawierający:
 - ilość zwierząt, każdego gatunku znajdujących się w zakładzie, z informacją o ich wieku,
 - ilość zwierząt przybywających do zakładu lub opuszczających go, wraz z informacją o warunkach transportu i zdrowiu zwierząt,
 - obserwacje poczynione podczas przeprowadzania kwarantanny,
 - wyniki regularnych badań wydalin,
 - wyniki badań krwi lub innych badań diagnostycznych,
 - przypadki zachorowań i, jeśli to konieczne, zastosowane leczenie,
 - wyniki badania sekcyjnego jakiegokolwiek zwierzęcia, które pada w zakładzie, włączając w to zwierzęta urodzone martwo;
 - h) posiadać obiekty do właściwego usuwania ciał zwierząt, padłych z powodu choroby;

²³ Odpowiedzialnego za rutynowe przestrzeganie warunków zdrowia zwierząt ustalonych w niniejszej dyrektywie.

- i) być monitorowane przez urzędowego lekarza weterynarii, który musi przeprowadzić przynajmniej dwie kontrole sprawdzające stan zdrowia zwierząt w ciągu roku.

Kontrole stanu zdrowia zwierząt muszą obejmować co najmniej:

- jedną inspekcję wszystkich zwierząt w zakładzie,
- pobranie reprezentatywnych próbek od wszystkich zwierząt podatnych na choroby wymienione w załączniku A i B²⁴ albo wykrycie tych chorób innymi metodami. Próbki te muszą zostać zanalizowane przez zatwierdzone laboratoria w celu określenia czy zawierają czynniki chorobowe wywołujące choroby u każdego z gatunków zwierząt wymienionych w załączniku A. Próbki muszą być pobierane przez cały rok.

Wyniki testów laboratoryjnych przeprowadzonych na próbkach pobranych podczas kontroli stanu zdrowia zwierząt nie mogą wykazać obecności wspomnianych zarazków chorobotwórczych;

- sprawdzanie obowiązkowo prowadzonych rejestrów

2. Zgoda na zatwierdzenie zostaje utrzymana, jeśli spełniane są następujące wymogi:

- a) zwierzęta wprowadzone do zakładu muszą pochodzić z innej zatwierdzonej jednostki, instytutu, lub ośrodka;
- b) jeśli zwierzęta objęte dyrektywą 64/432/EWG są trzymane w zatwierdzonej jednostce, instytucie lub ośrodku, mogą one opuścić zakład tylko pod urzędową kontrolą;
- c) kontrole stanu zdrowia w zatwierdzonej jednostce, instytucie lub ośrodku muszą być dokonywane dwa razy w roku, zgodnie z pkt. 1 lit. h) niniejszego załącznika;
- d) wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych na pobranych próbkach nie mogą wykazać śladów czynników chorobowych wywołujących choroby wymienione w załączniku A i B²⁴;
- e) o wszelkich podejrzanych przypadkach zwierząt, lub jakichkolwiek innych objawach sugerujących, że zwierzęta zarażyły się jedną lub kilkoma chorobami wymienionymi w załącznikach A i B²⁴, niezwłocznie powiadamia się właściwy organ.

3. Zatwierdzenie może być zawieszono, przywrócone albo wycofane w następujących okolicznościach:

- a) po otrzymaniu powiadomienia, w rozumieniu pkt. 2 lit. d) niniejszego załącznika, właściwy organ może tymczasowo zawiesić zatwierdzenie już zatwierdzonej jednostki, instytutu lub ośrodka;

²⁴ W stopniu, w jakim każda z tych chorób podlegających obowiązkowi zgłoszenia w danym Państwie Członkowskim.

- b) gdy próbka pobrana od podejrzanego o chorobę zwierzęcia została przekazana do zatwierzonego laboratorium w celu zbadania na obecność podejrzanego czynnika chorobotwórczego. O wynikach testu natychmiast powiadamia się właściwy organ;
- c) gdy właściwy departament zostanie poinformowany o podejrzeniu wystąpienia jednej z chorób wymienionych w załącznikach A i B²⁵, podejmuje on takie działania, w odniesieniu do testów laboratoryjnych, badań epizootycznych, środków podjętych w celu zwalczania choroby oraz wycofania zatwierdzenia, jak gdyby choroba ta została zgłoszona, zgodnie z niniejszą dyrektywą regulującą środki jakie mają zostać podjęte w tej dziedzinie przeciwko chorobie oraz handlu zwierzętami;
- d) jeśli wyniki testu nie wykazują obecności wspomnianych czynników chorobotwórczych urządowy departament przywraca zatwierdzenie;
- e) jednostka, instytut lub ośrodek zostają ponownie zatwierdzone tylko wówczas, gdy po wyeliminowaniu źródeł zakażenia ponownie zostaną spełnione warunki ustanowione w pkt. 1 niniejszego załącznika, z wyjątkiem pkt. 1 lit. f);
- f) właściwy organ powiadamia Komisję o zawieszeniu, przywróceniu lub wycofaniu zatwierdzenia.

²⁵ W stopniu, w jakim każda z tych chorób podlega obowiązkowi zgłoszenia w danym Państwie Członkowskim.

ZAŁĄCZNIK D

ROZDZIAŁ I

I. *Warunki regulujące zatwierdzenie punktów pobierania nasienia*

Punkty pobierania nasienia muszą:

1. znajdować się pod nadzorem „lekarz weterynarii punktu”;
2. posiadać różne i fizycznie oddzielone pomieszczenia dla:
 - przebywania i odizolowania zwierząt,
 - pobierania nasienia,
 - czyszczenia i dezynfekcji sprzętu,
 - przetwarzania nasienia,
 - przechowywania nasienia;
3. być tak zbudowane lub izolowane aby nie dopuścić do kontaktów ze zwierzętami spoza punktu;
4. posiadać pomieszczenia takie jak opisano w pkt. 2, łatwe do czyszczenia i dezynfekcji,

II. *Warunki nadzoru nad punktami pobierania nasienia*

Punkty pobierania nasienia, muszą:

1. być monitorowane w celu zagwarantowania, że znajdują się tam wyłącznie zwierzęta, od których jest pobierane nasienie. Jednakże inne zwierzęta domowe mogą pozostawać w punkcie, pod warunkiem, że spełniają ogólne warunki wyszczególnione poniżej,
2. być monitorowane w celu zagwarantowania, że przechowuje się rejestr zawierający informacje o:
 - tożsamości zwierząt przebywających w stacji,
 - wszystkich przypadkach przemieszczania zwierząt (przybyciu do i opuszczeniu stacji),
 - przeprowadzonych kontrolach stanu zdrowia,
 - historii zdrowia,
 - miejscu przeznaczenia nasienia,

- przechowywaniu nasienia;
3. być podawane inspekcji, co najmniej dwa razy w roku, przez urzędowego lekarza weterynarii aby spełnić warunki przestrzegania warunków zatwierdzenia i nadzoru;
 4. zatrudniać kompetentny personel, który został odpowiednio przeszkolony w technikach dezynfekcji i higieny, tak aby nie dopuścić do rozprzestrzeniania się choroby;
 5. być monitorowane w celu zapewnienia, że:
 - pobieranie, przetwarzanie i przechowywanie nasienia jest dokonywane tylko w pomieszczeniach do tego celu przeznaczonych,
 - wszystkie przybory mające kontakt z nasieniem lub zwierzęciem dawcą, podczas pobierania lub obróbki, są prawidłowo dezynfekowane lub sterylizowane przed każdorazowym użyciem,
 - każdy pojemnik służący do przechowywania lub transportu nasienia jest dezynfekowany lub sterylizowany przed użyciem,
 6. zagwarantować używanie:
 - produktów pochodzenia zwierzęcego wykorzystywanych przy przetwarzaniu nasienia (dodatki lub rozcieńczalniki), nie stanowiących zagrożenia dla zdrowia, lub poddanych uprzednio przetworzeniu w celu wykluczenia takiego zagrożenia,
 - czynnika zamrażającego, który nie był poprzednio używany do innych produktów pochodzenia zwierzęcego;
 7. zapewnić, że każda ilość nasienia jest odpowiednio oznakowana w taki sposób, aby można było ustalić datę pobrania, rasę i tożsamość zwierzęcia dawcy, jak również nazwę uznanej stacji, która dokonała pobrania nasienia.

ROZDZIAŁ II

Warunki stosowane w punktach pobierania nasienia

Wymagania odnosząc się do przyjęcia męskich dawców

A. OGIERY

Jedynie ogiery, które zdaniem urzędowego lekarza weterynarii spełniają następujące wymagania, mogą być wykorzystane do pobierania nasienia:

1. muszą być w dobrym stanie zdrowia w czasie pobierania nasienia;

2. muszą spełniać wymogi dyrektywy 90/426/EWG i pochodzić z gospodarstwa, które także spełnia te wymogi;
3. w ciągu 60 dni przed pierwszym pobraniem nasienia muszą przejść, z wynikami ujemnymi, następujące testy:
 - a) wykrywające niedokrwistość zakaźną koni, test immunodyszki w żelu agarowym, zwany „testem Cogginsa”;
 - b) wykrywający wirusowe zapalenie tętnic koni, test seroneutralizacyjny (rozcieńczenie surowicy $< \frac{1}{4}$), uzupełniony, w przypadku otrzymania wyniku pozytywnego, o badanie wirusologiczne całkowitej objętości nasienia z wynikiem ujemnym;
 - c) wykrywający zakaźne zapalenia macicy u klaczy, poprzez wyizolowanie drobnoustroju chorobotwórczego *Taylorella equigenitalis*, przynajmniej test z próbek pobranych z cewki moczowej i płynu przed ejakulacyjnego.

Wyniki tych testów muszą być poświadczone przez laboratorium uznane przez właściwy organ.

W okresie wymienionym w pkt. 3 akapit pierwszy powyżej, i podczas okresu pobierania nasienia, ogiery nie mogą być wykorzystywane do krycia naturalnego.

B. OWCE I KOZY

1. Jedynie owce i kozy z ośrodków lub gospodarstw, które zdaniem urzędowego lekarza weterynarii spełniają następujące wymagania, mogą być wykorzystane do pobierania nasienia:
 - a) są w dobrym stanie zdrowia w dniu pobierania nasienia;
 - b) spełniają wymogi ustalone w art. 4, 5 i 6 dyrektywy 91/68/EWG w sprawie handlu wewnątrz Wspólnoty.

Dodatkowo, zwierzęta dawcy muszą przejść, w okresie trzydziestu dni przed pobraniem nasienia, z ujemnymi wynikami:

- test wykrywający brucelozę kóz i owiec (*B. melitensis*) zgodnie z załącznikiem C do dyrektywy 91/68/EWG,
 - test na zakaźne zapalenie najądrzy (*B. ovis*) zgodnie z załącznikiem D do dyrektywy 91/68/EWG,
 - test na wykrycie wirusa choroby granicznej;
- c) przeszły odpowiednie testy lub kontrole opracowane w celu zapewnienia zgodności z wymogami wymienionymi w lit. a) i b) powyżej.
2. Testy określone w pkt. 1, muszą być wykonywane przez laboratorium

zatwierdzone przez Państwo Członkowskie.

- C. Jeśli jakiegokolwiek testy wymienione w załącznikach A i B wypadną dodatnio, zwierzę musi zostać odizolowane, a nasienie pobrane od niego od czasu ostatniego testu z wynikiem ujemnym, nie może być wprowadzone do obrotu. To samo dotyczy nasienia pobranego od innych zwierząt w gospodarstwie lub w stacji pobierania nasienia od dnia, w którym przeprowadzono test z wynikiem pozytywnym. Nie można wznowić handlu aż do momentu przywrócenia normalnego statusu zdrowotnego punktu.

ROZDZIAŁ III

Warunki stosowane w odniesieniu do nasienia, komórek jajowych i zarodków

Nasienie, komórki jajowe i zarodki muszą być pobierane, przetwarzane, przepłukiwane i konserwowane przy użyciu produktu biologicznego wolnego od żywych drobnoustrojów zgodnie z następującymi zasadami:

- a) przepłukiwanie komórek jajowych i zarodków musi być wykonywane zgodnie z art. 11 ust. 3 niniejszej dyrektywy. Ich warstwa przejrzysta musi pozostać nietknięta przed i po przepłukaniu. W tym samym czasie można przepłukiwać jedynie komórki jajowe i zarodki pochodzące od tego samego dawcy. Po przepłukaniu warstwa przejrzysta każdej komórki jajowej lub zarodka musi być sprawdzona na całej jej powierzchni w przynajmniej 50-krotnym powiększeniu i fakt, że nie jest uszkodzona, jak również, że jest wolna od przylegających do niej ciał obcych, musi zostać potwierdzony;
- b) środki i roztwory użyte do pobierania, zamrażania i konserwacji komórek jajowych i zarodków muszą być wysterylizowane zgodnie z zatwierdzonymi metodami, ustanowionymi w art. 11 ust. 3, i należy się z nimi obchodzić w taki sposób, aby pozostały sterylne. Do środków służących do pobierania, przepłukiwania i konserwacji komórek jajowych, zarodków oraz rozcieńczalników nasienia trzeba dodać antybiotyki, zgodnie ze szczegółowymi zasadami ustalonymi w ramach procedury przewidzianej w art. 26;
- c) wszystkie materiały użyte do pobierania, posługiwania się, zamrażania i konserwacji jajeczek lub zarodków muszą być sterylizowane przed użyciem;
- d) musiały być one uprzednio poddane, zgodnie z art. 11 ust. 2, dodatkowym testom, ustalonym zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, w szczególności dotyczącym płynów do pobierania i przepłukiwania, tak aby upewnić się, że nie zawierają one żadnych czynników chorobotwórczych;
- e) muszą być trzymane w sterylnych pojemnikach (ampułki, słomki, należycie oznaczone w celu zidentyfikowania metodą ustalaną zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26):
 - zawierających jedynie produkty pochodzące od jednego dawcy męskiego lub jednego dawcy żeńskiego,
 - zapieczętowane w momencie zamrażania w alkoholu lub w świeżym ciekłym azocie i opatrzone etykietką,

oraz umieszczone w wysterylizowanych pojemnikach z ciekłym azotem, które nie stwarzają zagrożenia zanieczyszczenia produktów;

- f) muszą być przechowywane w zatwierdzonych warunkach przez okres minimum 30 dni przed wysyłką;
- g) muszą być przewożone w kolbach, wyczyszczonych, odkażonych lub wysterylizowanych przed użyciem.

ROZDZIAŁ IV

Żeńscy dawcy

Samice mogą być wykorzystywane do pobierania zarodków lub komórek jajowych tylko wówczas, gdy zdaniem urzędowego lekarza weterynarii, spełnione zostaną wymagania zawarte w stosownych dyrektywach w sprawie handlu wewnątrzspółnotowego zwierzętami żywymi do celów hodowli i produkcji dla danej rasy, mianowicie w dyrektywie 64/432/EWG dla trzody chlewnej, w dyrektywie 90/426/EWG dla koni i w dyrektywie 91/68/EWG dla owiec i kóz, oraz wówczas, gdy pochodzą ze stada, które także spełnia wspomniane wymagania.

ZAŁĄCZNIK E

ŚWIADECTWO

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

1. Wysyłający (pełna nazwa i adres)	<p style="text-align: center;">ŚWIADECTWO ZDROWIA</p> <p style="text-align: center;">nr ORYGINAŁ^a</p> 2. Państwo Członkowskie pochodzenia
3. Odbiorca (pełna nazwa i adres)	4. WŁAŚCIWY ORGAN
	5. Adres <ul style="list-style-type: none"> - gospodarstwa pochodzenia lub urzędowo zatwierdzonej instytucji, instytutu lub ośrodka pochodzenia^b - gospodarstwa lub kupca przeznaczenia, lub oficjalnie zatwierdzonych jednostki, instytutu lub ośrodka pochodzenia^b
6. Miejsce załadunku	
7. Środek transportu	
8. Gatunek	
9. Liczba zwierząt/ uli/ lub królowych (z pomocnicami) ^b	
10. Identyfikacja serii	
11. POŚWIADCZENIE ZDROWOTNOŚCI ^c	
Sporządzono w, dnia Podpis:	
Nazwisko drukowanymi literami:	
Tytuł i stanowisko:	

^a Dla każdej przesyłki należy dostarczyć oddzielne świadectwo i oryginał musi towarzyszyć przesyłce do końcowego miejsca przeznaczenia, okres ważności świadectwa wynosi 10 dni.

^b Niepotrzebne skreślić.

^c Wypełnić zgodnie z art. 5-11 dyrektywy 92/65/EWG w ciągu 24 godzin przed załadowaniem zwierząt.

DYREKTYWA RADY

z dnia 22 grudnia 1993 r.

zmieniająca Dyrektywę Rady 90/539/EWG w sprawie warunków dotyczących zdrowia zwierząt, regulującą handel w obrębie Wspólnoty oraz import drobiu i jaj wylęgowych

(93/120/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności zaś jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

w świetle zmian zachodzących w przemyśle drobiarskim, w odniesieniu do większych i bardziej intensywnych jednostek, pojawia się potrzeba dostosowania niektórych aspektów Dyrektywy Rady 90/539/EWG w sprawie warunków zdrowia zwierząt, regulującej handel w obrębie Wspólnoty oraz import z państw trzecich drobiu oraz jaj do wylęgu⁴, w celu ujednolicenia wymogów oraz uproszczenia ich stosowania przez Państwa Członkowskie;

Rada przyjęła dyrektywę 92/66/EWG wdrażającą wspólnotowe rozwiązania dotyczące kontroli rzekomego pomoru drobiu⁵ oraz dyrektywę 92/40/EWG wdrażającą wspólnotowe

¹ Dz. U. nr C 89, z 31.03.1993, str. 8.

² Dz. U. nr C 176, z 28.06.1993, str. 26.

³ Dz. U. nr C 201, z 26.07.1993, str. 50.

⁴ Dz. U. nr L 303, z 31.09.1990, str. 6.

⁵ Dz. U. nr L 260, z 5.09.1992, str. 1.

regulacje dotyczące kontroli grypy ptaków⁶, tym sposobem, umożliwiając uproszczenie dyrektywy 90/539/EWG;

biorąc pod uwagę raport Komisji dla Rady w sprawie ryzyka przenoszenia rzekomego pomoru drobiu oraz wymogów jakie powinny spełniać szczepionki przeciwko niemu, należy wprowadzić rozwiązania umożliwiające uznanie w uzasadnionych przypadkach niektórych Państw Członkowskich za państwa, w których nie ma obowiązku szczepienia przeciw rzekomemu pomorowi drobiu; jednakże, należy także uwzględnić możliwości wycofania, w miarę potrzeb, statusu nieobowiązkowego szczepienia przeciw rzekomemu pomorowi drobiu;

konieczna jest zmiana zasad dotyczących handlu, stosowanych w odniesieniu do państw trzecich w celu zagwarantowania, iż będą one pokrywać się z zasadami stosowanymi wobec Państw Członkowskich, szczególnie w odniesieniu do rzekomego pomoru drobiu oraz grypy ptaków,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 90/539/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. art. 2 ust. 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„3. „pisklęta jednodniowe” oznaczać będą wszelki drób mający poniżej 72 godziny, jeszcze niekarmiony; jednocześnie dopuszcza się karmienie kaczek pizmowych (*Cairina moschata*) lub ich krzyżówek;”.

2. art. 2 ust. 7 otrzymuje następujące brzmienie:

“7. „stado” oznacza cały drób cechujący się tym samym stanem zdrowia, przetrzymywany w tym samym pomieszczeniu, lub w tej samej zagrodzie

⁶ Dz. U. nr L 167, z 22.06.1992, str. 1.

i stanowiący pojedynczą jednostkę epizoocjologiczną. W odniesieniu do drobiu przetrzymywanego w pomieszczeniach zamkniętych, terminem tym objęte będą wszystkie ptaki oddychające tym samym powietrzem;”.

3. Art. 2 ust. 9 lit. c) otrzymuje następujące brzmienie:

„(c) zakład hodowlany:

(i) jakikolwiek zakład hodowli drobiu zarodowego będący zakładem hodowli drobiu zarodowego przed osiągnięciem przez niego zdolności rozrodczych;

lub

(ii) zakład hodowli drobiu produkcyjnego będący zakładem hodowli drobiu znoszącego jaja przed osiągnięciem przez niego etapu, w którym składa jaja”.

4. Skreśla się art. 2 ust. 15.

5. art. 5 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 5

W celu dopuszczenia do obrotu na terenie Wspólnoty:

(a) jaja wylęgowe, jednodniowe pisklęta, drób zarodowy oraz drób produkcyjny muszą spełniać warunki ustalone w art. 6, 12, 15 i 17. Spełnione również muszą zostać wymogi art. 13 i 14.

Ponadto:

– jaja wylęgowe muszą spełniać wymogi ustalone w art. 7,

– jednodniowe pisklęta muszą spełniać warunki ustalone w art. 8,

– drób zarodowy oraz drób produkcyjny muszą spełniać warunki ustalone w art.9;

(b) drób przeznaczony do uboju musi spełniać warunki ustalone w art. 10,12, 15 i 17 oraz warunki ustalone w art. 13 i 14;

(c) drób (w tym pisklęta jednodniowe) przeznaczony do odbudowy stada musi spełnić warunki ustalone w art. 10 lit. a), 12, 15 i 17 oraz warunki ustalone w art. 13 i 14”.

6. Art. 6 ust. 1 lit. c) otrzymuje następujące brzmienie:

„(c) nie muszą być umieszczone na obszarze, który ze względu na zdrowie zwierząt podlega ograniczeniom zgodnym z ustawodawstwem wspólnotowym w wyniku wybuchu choroby, na którą drób jest wrażliwy;”.

7. art. 6 ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Stado, które w chwili wysyłki nie wykazuje objawów klinicznych choroby, ani nie budzi podejrzeń co do zakażenia chorobą zakaźną, na którą jest wrażliwy;”.

8. art. 7 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 7

W chwili wysyłki, jaja wylęgowe muszą:

1. pochodzić od stada, które:

- przez ponad sześć tygodni przebywało w jednym lub więcej zakładów opisanych w art. 6 ust. 1 lit a),
- w przypadku poddania szczepieniu, zaszczepione zostało zgodnie z warunkami szczepień ustalonymi w załączniku III;
- poddane zostało kontroli zdrowia przeprowadzonej przez urzędowego lekarza weterynarii lub lekarza weterynarii zatwierdzonego w okresie 72 godzin poprzedzających wysyłkę, a w czasie badania nie wykazywało objawów klinicznych ani nie budziło podejrzeń co do zakażenia chorobą zakaźną,

- lub zostało poddane comiesięcznej kontroli zdrowia przez urzędowego lekarza weterynarii lub zatwierdzonego lekarza weterynarii, przy czym ostatnie badanie powinno odbyć się w ciągu 31 dni do wysyłki. W przypadku wyboru tej opcji, konieczne jest także zbadanie, przez urzędowego lekarza weterynarii lub zatwierdzonego lekarza weterynarii, oraz sporządzenie zapisu stanu zdrowia stada, a także ocena jego obecnego stanu zdrowia, dokonana na podstawie aktualnej informacji dostarczonej przez osobę odpowiadającą za stado w ciągu 72 godzin poprzedzających wysyłkę. Jeśli istnieją uzasadnione podejrzenia co do stanu zdrowia stada, to wówczas konieczne jest przeprowadzenie ponownego badania stanu zdrowia zwierząt w stadzie przez urzędowego lekarza weterynarii lub zatwierdzonego lekarza weterynarii mającego wykluczyć możliwość istnienia choroby zakaźnej w stadzie.

2. zostało oznaczone zgodnie z rozporządzeniem Komisji 77/1868/EWG;

3. zostało poddane dezynfekcji zgodnie z zaleceniami urzędowego lekarza weterynarii.

Ponadto, jeśli do powstania choroby zakaźnej drobiu, która może być przekazywana przez jaja doszło w stadzie, które dostarczyło jaja wylęgowe w okresie ich inkubacji, to wówczas zakażona wylęgarnia oraz organ lub organy odpowiedzialne za wylęgarnię oraz za stado, z którego one pochodzą, muszą zostać o tym fakcie poinformowane.”.

9. Art. 8 lit. b) otrzymuje następujące brzmienie:

„(b) spełnić wymogi w zakresie szczepienia zawarte w załączniku III, jeśli zostały zaszczepione;”.

10. Art. 9 lit. b) otrzymuje następujące brzmienie:

„(b) spełnić wymogi w zakresie szczepienia wynikające z załącznika II, jeśli zostały zaszczepione;”.

1. Art. 9 lit. c) otrzymuje następujące brzmienie:

„(c) zostały poddane kontroli zdrowia przez urzędowego lekarza weterynarii lub zatwierdzonego lekarza weterynarii w ciągu 48 godzin poprzedzających wysyłkę i w czasie badania nie wykazywały objawów klinicznych ani nie budziły podejrzeń co do zakażenia chorobą zakaźną;’.

12. Art. 10 lit. c) otrzymuje następujące brzmienie:

„(c) tam, gdzie kontrola zdrowia przeprowadzone w stadzie, z którego ma zostać wybrana partia przeznaczona do uboju, przez urzędowego lekarza weterynarii lub zatwierdzonego lekarza weterynarii, w ciągu 5 dni poprzedzających wysyłkę nie wykazała żadnych objawów klinicznych, ani nie wzbudziła podejrzeń co do zakażenia chorobą zakaźną;”.

1. Art. 10 lit. d) otrzymuje następujące brzmienie:

„(d) nie jest umieszczone na obszarze, który z powodu stanu zdrowia zwierząt podlega ograniczeniom zgodnym z ustawodawstwem wspólnotowym, w wyniku wybuchu choroby, na którą drób jest wrażliwy;”.

1. Wprowadza się następujący artykuł:

„Artykuł 10 a

1. W chwili wysyłki, drób mający ponad 72 godziny i przeznaczony jest do odbudowy stada musi pochodzić z hodowli:

1. w której przebywał od wylęgu lub przez co najmniej 21 dni i, w której w ciągu dwóch tygodni poprzedzających wysyłkę nie znalazł się w kontakcie ze świeżo przybyłym drobiem;

(b) która nie podlega jakimkolwiek ograniczeniom w zakresie stanu zdrowia zwierząt odnoszącym się do drobiu;

(c) w której kontrola zdrowia stada, z którego wybrana ma zostać partia do wysyłki, przeprowadzone przez urzędowego lekarza weterynarii lub zatwierzonego lekarza weterynarii w okresie 48 godzin poprzedzających wysyłkę nie wykazywała objawów klinicznych ani nie budziła podejrzenia co do występowania choroby zakaźnej;

(d) która nie jest umieszczona na obszarze, który z powodu stanu zdrowia zwierząt podlega zakazowi zgodnemu z ustawodawstwem wspólnotowym, w wyniku wybuchu choroby, na którą drób jest wrażliwy.

2. art. 6 i art. 9a nie dotyczą drobiu wspomnianego w ust. 1.”.

1. W art. 11 ust. 2 trzeci myślnik otrzymuje następujące brzmienie:

– w przypadku zaszczepienia spełniają warunki szczepienia zawarte w załączniku III;”.

1. W art. 11 ust. 2, piąty myślnik otrzymuje następujące brzmienie:

„– nie są umieszczone na obszarze, który z powodu stanu zdrowia zwierząt podlega ograniczeniom zgodnym z ustawodawstwem wspólnotowym, w wyniku wybuchu choroby, na którą drób jest wrażliwy;”.

1. W art. 11 ust. 2, ostatni myślnik otrzymuje następujące brzmienie:

„Wszystkie ptaki z danej partii powinny wykazać się w miesiącu poprzedzającym wysyłkę wynikiem ujemnym w teście serologicznym na przeciwciała przeciw *Salmonella pullorum* oraz *Salmonella gallinarum*, zgodnie z załącznikiem II, rozdziałem III. W przypadku jaj wylęgowych lub piskląt jednodniowych, stado z którego powyższe pochodzą musi zostać przebadane w ciągu trzech miesięcy poprzedzających wysyłkę testem serologicznym na *Salmonella pullorum* oraz *Salmonella gallinarum* na poziomie gwarantującym 95% wiarygodność wykrycia infekcji z 5% prewalencją.”.

1. art. 12 ust. 2 i ust. 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Państwo Członkowskie lub region lub też regiony Państwa Członkowskiego zainteresowane uznaniem ich za państwo lub rejon zwolniony ze szczepień przeciw rzekomemu pomorowi drobiu, przedstawią program zgodny z zapisami art. 13 ust. 1.

Komisja zbada programy przedstawione przez Państwa Członkowskie. Programy te mogą zostać zaakceptowane po spełnieniu kryteriów opisanych w art. 13 ust. 1, zgodnie z procedurą przedstawioną w art. 32. Wszelkie dodatkowe gwarancje o charakterze ogólnym lub specyficznym wymagane w zakresie handlu wewnątrz Wspólnoty mogą zostać ustalone w oparciu o tę samą procedurę.

Jeśli Państwo Członkowskie lub region Państwa Członkowskiego uzna, iż osiągnął status państwa lub rejonu zwolnionego ze szczepienia przeciw rzekomemu pomorowi drobiu, to wówczas może wystąpić do Komisji o przyznanie statusu państwa lub rejonu zwolnionego ze szczepienia przeciw rzekomemu pomorowi drobiu zgodnie z procedurą przedstawioną w art. 32.

Przy ustalaniu statusu Państwa Członkowskiego lub regionu jako państwa lub regionu bez szczepień przeciw rzekomemu pomorowi drobiu brane będą pod uwagę dane opisane w art. 14 ust. 1, a w szczególności następujące kryteria:

- to, czy w ciągu poprzednich 12 miesięcy nie wydano zezwolenia na szczepienie drobiu, opisanego w art. 1 przeciw rzekomemu pomorowi drobiu, za wyjątkiem obowiązkowego szczepienia gołębi pocztowych opisanych w art. 17 ust. 3 dyrektywy 92/66/EWG,
- to, czy stada zarodowe poddawane były co najmniej raz w ciągu roku monitoringowi serologicznemu na obecność rzekomego pomoru drobiu zgodnie ze szczegółowymi zasadami przyjętymi w oparciu o procedurę ustaloną na mocy art. 32,

– to czy na fermach nie znajduje się drób zaszczepiony przeciw rzekomemu pomorowi drobiu w ciągu ostatnich 12 miesięcy, za wyjątkiem gołębi pocztowych zaszczepionych na podstawie art. 17 ust. 3 dyrektywy 92/66/EWG.

3. Komisja może zawiesić status państwa lub rejonu zwolnionego ze szczepień przeciw rzekomemu pomorowi drobiu zgodnie z procedurą ustaloną na podstawie art. 32 w przypadku:

- (i) poważnej epizoocji rzekomego pomoru drobiu, której nie udaje się opanować;
- (ii) zniesienia restrykcji ustawowych zakazujących systematycznego uciekania się do rutynowych szczepień przeciw rzekomemu pomorowi drobiu.

4. Warunki wspomniane w ust. 1 zostaną przez Radę działającą kwalifikowaną większością głosów poddane przeglądowi w oparciu o propozycję Komisji przed wejściem w życie ustawodawstwa harmonizującego użycie szczepionek przeciw rzekomemu pomorowi drobiu, jednak nie później niż 31 grudnia 1994 r.”.

1. art. 15 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. „pisklęta jednodniowe” oraz jaja wylęgowe muszą być transportowane:

- w nieużywanych, specjalnie w tym celu zaprojektowanych, jednorazowych kontenerach jednorazowego użycia, po którym zostaną one zniszczone,
- lub w kontenerach, które mogą zostać wykorzystane ponownie pod warunkiem uprzedniego ich oczyszczenia i dezynfekcji.

Każdorazowo kontenery takie muszą:

1. zawierać jedynie jednodniowe pisklęta lub jaja wylęgowe pochodzące z jednego gatunku, kategorii oraz typu drobiu, pochodzące z tego samego zakładu;

b) być oznaczone tak, by wskazywać:

- nazwę Państwa Członkowskiego oraz rejonu, z którego pochodzą,
- numer rejestracyjny zakładu pochodzenia, zgodnie z załącznikiem II, rozdział I ust. 2,
- liczbę piskląt oraz jaj w każdym pojemniku,
- gatunek drobiu, od którego pochodzą jaja lub pisklęta, ’.

1. W art. 15 ust. 3 skreśla się ostatni myślnik.

1. Do art. 15 ust. 4 dodaje się następujący punkt:

„(c) drób przeznaczony do odbudowy stada musi zostać dostarczony bez opóźnień do punktu docelowego tak, aby nie doszło do jego kontaktu z innym drobiem, za wyjątkiem drobiu przeznaczonego do odbudowy stada spełniającego warunki niniejszej dyrektywy.”.

1. Ostatni myślnik w art. 17 otrzymuje następujące brzmienie:

„– ma pieczętkę oraz podpis w innym kolorze niż na świadectwie.”.

1. Skreśla się art. 19.

1. art. 22 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 22

1. Drób i jaja wylęgowe muszą pochodzić z Państw Trzecich:

(a) w których influenza ptaków i rzekomy pomór drobiu zdefiniowane w oparciu odpowiednio o dyrektywę Rady 92/40/EWG oraz 92/66/EWG mają charakter chorób podlegających z mocy prawa obowiązkowi zgłaszania;

(b) wolnych od grypy ptaków oraz rzekomego pomoru drobiu,

lub

takich, które pomimo iż nie są wolne od tych chorób, stosują do ich kontroli rozwiązania, które są co najmniej równorzędne wobec rozwiązań ustalonych odpowiednio w dyrektywie 92/40/EWG oraz 92/66/EWG.

2. Dodatkowe kryteria dotyczące klasyfikacji państw trzecich w odniesieniu do ust. 1 akapit b, szczególnie pod kątem rodzaju stosowanych szczepionek zostaną przyjęte przed 1 stycznia 1995 r. w zgodzie z procedurą zapisaną w art. 32.

3. Komisja działając zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32 może zdecydować o warunkach, w jakich zapisy ust. 1 stosować będą się jedynie do części terytorium państw trzecich.”.

25 Art. 24 lit. h) otrzymuje następujące brzmienie:

„(h) ma pieczętkę oraz podpis w innym kolorze niż na świadectwie.”.

26 Skreśla się art. 35.

27 W załączniku I, następująco zmienia się krajowe laboratorium referencyjne dla Danii:

„Krajowe Laboratorium Weterynarii, Wydział Chorób Drobiu, Hangøvej 2, DK-8200 Aarhus N”.

28 W załączniku IV, wzór 5, pkt. 14 lit. a) otrzymuje następujące brzmienie:

„(a) ptaki opisane powyżej spełniają wymogi art. 10 i 15 dyrektywy 90/539/EWG;”.

29 W załączniku IV, wzór 6, pkt. 14 lit. a) otrzymuje następujące brzmienie:

„(a) ptaki opisane powyżej spełniają wymogi art. 10a i 15 dyrektywy 90/539/EWG;”.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie prawa, regulacje i przepisy administracyjne konieczne do wdrożenia niniejszej dyrektywy w terminie do 1 stycznia 1995 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Wspomniane środki przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierać będą odniesienie do niniejszej dyrektywy lub też odniesienie to towarzyszyć powinno ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie poinformują Komisję o postanowieniach zawartych w tekście prawa krajowego, przyjętego na obszarze uregulowanym na podstawie niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa jest skierowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, 22 grudnia 1993 r.

W imieniu Rady
J.-M. DEHOUSSE
Przewodniczący

DYREKTYWA RADY 1999/90/WE

z dnia 15 listopada 1999 r.

zmieniająca dyrektywę 90/539/EWG w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) art. 12 ust. 1 dyrektywy Rady 90/539/EWG z dnia 15 listopada 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych⁴ określa zasady stosowane w przypadku drobiu i jaj wylęgowych przeznaczonych dla Państw Członkowskich lub regionów Państw Członkowskich, których status został ustalony zgodnie z art. 12 ust. 2 wymienionej dyrektywy;
- 2) decyzja Komisji 93/152/EWG z dnia 8 lutego 1993 r. ustanawiająca kryteria dla szczepionek używanych przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu w związku z programami szczepień rutynowych⁵ stosuje się od dnia 1 stycznia 1995 r.;
- 3) w wyniku tego właściwym jest zmodyfikowanie dyrektywy Rady 90/539/EWG, w szczególności jej art. 12;
- 4) art. 11 dyrektywy określa, ze względów praktycznych, specjalną procedurę dla wewnątrzspółnotowego handlu drobiem w bardzo małych przesyłkach drobiu; jednakże handel ptactwem bezgrzebieniowym powinien zostać objęty ogólnymi przepisami tej dyrektywy;
- 5) właściwe jest, aby zmienić zasady handlowe stosowane wobec państw trzecich przez wprowadzenie możliwości sporządzania dodatkowych zasad przy przywozie drobiu i jaj wylęgowych, które oferują gwarancje zdrowotne zwierząt równoważne co najmniej tym, które ustanowione są w rozdziale II dyrektywy 90/539/EWG, a ponadto zawierają

¹ Dz.U. C 15 z 20.01.1996, str. 13.

² Dz.U. C 261 z 9.09.1996, str. 187.

³ Dz.U. C 153 z 28.05.1996, str. 46.

⁴ Dz.U. L 303 z 31.10.1990, str. 6. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

⁵ Dz.U. L 59 z 12.03.1993, str. 35.

przepisy ustanawiające środki kwarantanny;

- 6) ponadto właściwym jest, w świetle decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁶, wprowadzenie zmian w dyrektywie 90/539/EWG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 90/539/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 11 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do przesyłek zawierających ptactwo bezgrzebieniowe lub jaja wylęgowe ptactwa bezgrzebieniowego.”;

2. Art. 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku przesyłek drobiu i jaj wylęgowych z Państw Członkowskich lub regionów Państw Członkowskich, które szczepią drób określony w art. 1, przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu, do Państwa Członkowskiego lub regionu Państwa Członkowskiego, którego status został ustalony zgodnie z poniższym ust. 2, stosuje się następujące zasady:

- a) jaja wylęgowe muszą pochodzić ze stad, które są:

- nieszczepione, lub
- szczepione z zastosowaniem szczepionki inaktywowanej, lub
- szczepione z zastosowaniem szczepionki żywej, pod warunkiem, że szczepienie miało miejsce, co najmniej 30 dni przed zebraniem jaj wylęgowych;

- b) jednodniowe pisklęta (włączając pisklęta przeznaczone do odnowy stada) nie mogą być zaszczepione przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu, oraz muszą pochodzić z:

- jaj wylęgowych, które spełniają warunki lit. a), oraz
- wylęgarni, gdzie stosowana praktyka zapewnia inkubację tych jaj w zupełnie innym czasie i w miejscu innym niż jaja niespełniające warunków lit. a);

- c) drób hodowlany i użytkowy:

- nie może być szczepiony przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu, i

⁶ Dz.U. L 184 z 17.07.1999, str. 23.

- był izolowany przez 14 dni przed przesyłką, albo w gospodarstwie rolnym albo stacji kwarantanny pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii. W związku z tym żadne ptactwo domowe w gospodarstwie swego pochodzenia czy stacji kwarantanny, jeśli stosowne, nie może być szczepione przeciw rzekomemu pomorowi drobiu, w ciągu 21 dni poprzedzających przesyłkę i w tym czasie żaden ptak nieprzeznaczony na przesyłkę nie może przedostać się do gospodarstwa lub stacji kwarantanny; ponadto w stacjach kwarantanny nie mogą być przeprowadzane szczepienia, i
- przeszedł z wynikiem negatywnym, w ciągu 14 dni poprzedzających przesyłkę, reprezentatywne testy serologiczne na wykrycie przeciwciał rzekomego pomoru drobiu, zgodnie ze szczegółowymi zasadami przyjętymi w zastosowaniu procedury ustanowionej w art. 32;

d) drób rzeźny musi pochodzić ze stad, które:

- jeżeli nie były szczepione przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu, spełniają wymogi lit. c) tiret trzecie,
- jeżeli szczepienie miało miejsce, w ciągu 14 dni poprzedzających przesyłkę oraz na podstawie próby reprezentatywnej, przeszły test na wyizolowanie wirusa rzekomego pomoru drobiu zgodnie ze szczegółowymi zasadami zastosowanymi według procedury ustanowionej w art. 32.”;

3. Skreśla się art. 12ust. 4;

4. Art. 26 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja może, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32, ustalić, że przywożony drób, jaja wylęgowe lub drób wykluty z przywożonych jaj podlega kwarantannie lub izolacji na okres, który nie może przekroczyć dwóch miesięcy.”;

5. dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 27a

Nie naruszając art. 20, 22, 23 oraz 24, Komisja może, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32, zezwolić, na podstawie każdego przypadku, na przywóz drobiu i jaj wylęgowych z państw trzecich, z których taki przywóz nie odpowiada przepisom art. 20, 22, 23, oraz 24. Szczegółowe zasady takiego przywozu opracuje się równolegle z samą procedurą. Zasady te oferują gwarancje zdrowotne zwierząt równoważne co najmniej gwarancjom zdrowotnym zwierząt oferowanym przez rozdział II niniejszej dyrektywy, włączając obowiązkową kwarantannę i badanie na influencję drobiu, rzekomy pomór drobiu i inne odnośne choroby.”;

6. art. 32 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 32

1. Komisję wspiera Stały Komitet Weterynaryjny ustanowiony decyzją 68/361/EWG*, składający się z przedstawicieli Państw Członkowskich i kierowany przez przedstawiciela Komisji.

2. Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt środków, jakie należy powziąć. Komitet wydaje opinię o tym projekcie w terminie, który może zostać wyznaczony przez przewodniczącego stosownie do pilności sprawy. Opinia wydawana jest większością ustanowioną w art. 205 ust. 2 Traktatu, w przypadku decyzji, które Rada jest zobowiązana podjąć na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie są ważone w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. Komisja przyjmuje przewidziane środki, jeżeli są one zgodne ze opinią Komitetu.

4. Jeśli przewidziane środki nie są zgodne z opinią Komitetu lub w przypadku braku opinii, Komisja bezzwłocznie przedstawia Radzie wniosek w sprawie środków, jakie powinny zostać podjęte.

5. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, rozpatruje wniosek w ciągu trzech miesięcy od daty przedstawienia.

Jeżeli w ciągu tego okresu Rada stanowiąc większością kwalifikowaną, sprzeciwi się wnioskowi, Komisja bada ją ponownie. Może ona zaprezentować Radzie zmieniony wniosek, przedstawić ponownie ten sam wniosek lub zaprezentować wniosek legislacyjny na podstawie Traktatu.

Jeżeli Rada nie przyjmie wnioskowanych środków wykonawczych lub nie zgłosi swojego sprzeciwu wobec wnioskowanych środków wykonawczych przed upływem terminu, środki te przyjmuje Komisja.

* Dz.U. L 255 z 18.10.1968, str. 23.”;

7. art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 33

1. Komisję wspiera Stały Komitet Weterynaryjny ustanowiony decyzją 68/361/EWG, składający się z przedstawicieli Państw Członkowskich i pod przewodnictwem przedstawiciela Komisji.

2. Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt środków, jakie należy podjąć. Komitet wydaje opinię o tym projekcie w terminie, który może zostać wyznaczony przez przewodniczącego stosownie do pilności sprawy. Opinia wydawana jest większością ustanowioną w art. 205 ust. 2 Traktatu, w przypadku decyzji, które Rada jest zobowiązana podjąć na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie są ważone w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. Komisja przyjmuje przewidziane środki, jeżeli są one zgodne z opinią Komitetu.

4. Jeśli przewidziane środki nie są zgodne z opinią Komitetu lub w przypadku braku opinii, Komisja bezzwłocznie przedstawia Radzie wniosek w sprawie środków, jakie powinny zostać podjęte.

5. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, stanowi w sprawie wniosku w ciągu 15 dni od daty przedstawienia.

Jeżeli w ciągu tego okresu Rada stanowiąc większością kwalifikowaną, sprzeciwi się wnioskowi, Komisja bada ją ponownie. Może ona przedłożyć Radzie zmieniony wniosek, przedstawić ponownie ten sam wniosek lub zaprezentować wniosek legislacyjny na podstawie Traktatu.

Jeżeli Rada nie przyjmie wnioskowanych środków wykonawczych lub nie zgłosi swojego sprzeciwu wobec wnioskowanych środków wykonawczych przed upływem terminu, środki te przyjmuje Komisja.”

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 1 lipca 2000 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Środki przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody takiego odniesienia ustanawiane są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 listopada 1999 r.

W imieniu Rady

K. HEMILÄ

Przewodniczący

DECYZJA KOMISJI

z dnia 25 lipca 2000 r.

zmieniająca załącznik IV do dyrektywy Rady 90/539/EWG w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych oraz zmieniająca decyzję 96/482/WE, ustanawiającą warunki zdrowotne zwierząt i świadectwa weterynaryjne dla przywozu drobiu i jaj wylęgowych innych gatunków niż ptaki bezgrzebieniowe i ich jaj pochodzących z państw trzecich z uwzględnieniem środków zdrowotnych stosowanych przy ich przywozie

(notyfikowana jako dokument nr C(2000) 2261)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2000/505/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych¹, ostatnio zmienioną dyrektywą 1999/90/WE², w szczególności jej art. 23 ust.1, art. 24, 26 ust. 2, art. 27a i art. 34,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r., ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej zwierząt wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich oraz zmieniająca dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG³, ostatnio zmienioną dyrektywą 96/43/WE⁴, w szczególności jej art. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Decyzja Komisji 96/482/WE⁵, ostatnio zmieniona decyzją 1999/549/WE⁶, ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt i świadectwa weterynaryjne dla przywozu drobiu i jaj wylęgowych innych gatunków niż ptaki bezgrzebieniowe i ich jaj pochodzących z państw trzecich z uwzględnieniem środków zdrowotnych stosowanych przy ich przywozie.
- 2) W świetle doświadczeń zdobytych w okresie stosowania wprowadzonych środków, konieczne jest zmodyfikowanie warunków, na jakich odbywa się handel w ramach

¹ Dz.U. L 303 z 31.10.1990, str. 6.

² Dz.U. L 300 z 23.11.1999, str. 19.

³ Dz.U. L 268 z 24.09.1991, str. 56.

⁴ Dz.U. L 162 z 1.07.1996, str. 1.

⁵ Dz.U. L 196 z 7.08.1996, str. 13.

⁶ Dz.U. L 209 z 7.08.1999, str. 36.

Wspólnoty pisklętami jednodniowymi pochodzącymi z jaj wylęgowych przywożonych z państw trzecich. Modyfikacja ta powinna umożliwić Państwom Członkowskim wysyłkę piskląt jednodniowych do gospodarstw znajdujących się w innym Państwie Członkowskim, gwarantując jednocześnie, że w takich wypadkach będzie stosowana izolacja po przywozowa.

- 3) Dlatego konieczna jest zmiana wzoru świadectwa, ustanowionego w załączniku IV do dyrektywy 90/539/EWG oraz w decyzji 96/482/WE odpowiednio.
- 4) Konieczne jest, aby właściwy organ Państwa Członkowskiego wysyłki, informował właściwy organ państwa ostatecznego miejsca przeznaczenia piskląt jednodniowych, za pośrednictwem systemu Animo o wymogach zdrowotnych zwierząt, dotyczących niezbędnego okresu izolacji, jaki należy zastosować w danym wypadku.
- 5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik IV wzór 2 dyrektywy 90/539/EWG zastępuje się Załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

W art. 3 ust. 1 decyzji 96/486/WE dodaje się tekst w brzmieniu:

„Jeżeli pisklęta jednodniowe nie są chowane w tym samym Państwie Członkowskim, które przywoziło jaja wylęgowe, zostają one bezpośrednio przewiezione do gospodarstwa przeznaczenia określonego w ppkt. 9.2 świadectwa zdrowia w załączniku IV wzór 2 do dyrektywy Rady 90/539/EWG, i pozostają tam w przez okres co najmniej trzech tygodni, licząc od dnia wylęgu.”

Artykuł 3

Niniejszą decyzję stosuje się do przesyłek piskląt jednodniowych, zatwierdzonych od dnia 1 października 2000 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 lipca 2000 r.

W imieniu Komisji

David BYRNE

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

WZÓR 2

ŚWIADECTWO ZDROWIA

dotyczące handlu wewnątrzspółnotowego jednodniowymi piskletami

1. Wysyłający (pełna nazwa i adres):	<p style="text-align: center;">ŚWIADECTWO ZDROWIA</p> <p style="text-align: center;">nr Oryginał</p>
2. Odbiorca (pełna nazwa i adres): - początkowy: - końcowy:	3. Państwo Członkowskie wysyłki 4. Jeżeli pochodzą z przywozowych jaj wylęgowych: ^{1 4} 4.1. Państwo pochodzenia: 4.2. Numer towarzyszącego świadectwa zdrowia:
5. Miejsce załadunku:	6.1. WŁAŚCIWY ORGAN (Ministerstwo): 6.2. WŁAŚCIWY ORGAN (na szczeblu lokalnym):
7. Środek transportu: ²	8.1. Adres zakładu, w którym nastąpił wylęg: 8.2. Numer zatwierdzenia tego zakładu:
9.1. Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia: 9.2. Ostateczne przeznaczenie (pełna nazwa i adres gospodarstwa miejsca przeznaczenia):	10.1. Gatunek drobiu: 10.2. Kategoria: w prostej linii / dziadkowie / rodzice / kury nioski / inne: ¹ 10.3 Data wylęgu:
11. Szczegóły identyfikacyjne przesyłki (włącznie z wszelkimi numerami pieczęci na pojemniku):	12. Ilość (liczbą i słownie): 12.1. Liczba zwierząt: 12.2. Liczba skrzyń lub klatek:

<p><i>Uwagi:</i></p> <p>a) Oddzielne świadectwo musi być wystawione dla każdej przesyłki jednodniowych piskląt.</p>	<p>b) Oryginał świadectwa powinien towarzyszyć przesyłce do ostatecznego miejsca przeznaczenia etapach aż do miejsca przeznaczenia.</p>
<p>13. Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, zaświadczam niniejszym, że opisane powyżej jednodniowe pisklęta są zgodne:</p> <p>a) z przepisami art. 6, 8 i 15 dyrektywy Rady 90/539/EWG;¹ lub</p> <p>b) jeżeli pochodzą z jaj wylęgowych przywiezionych zgodnie z wymogami wzoru B decyzji Komisji 96/482/WE, z przepisami art. 6 ust. 1 i art. 8 lit. b) i c) dyrektywy Rady 90/539/EWG;^{1 4}</p> <p>c) (dodatkowe świadectwa odnoszące się do art. 12, 13 i 14 dyrektywy Rady 90/539/EWG).</p> <p>Sporządzone w, data</p> <div style="display: flex; justify-content: space-between; align-items: center;"> <div data-bbox="245 936 448 1133" style="text-align: center;"> <p>pieczęć³</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>.....</p> <p>(podpis urzędowego lekarza weterynarii)³</p> <p>.....</p> <p>(imię i nazwisko drukowanymi literami, stanowisko i stopień)</p> </div> </div>	
<p>¹ Niepotrzebne skreślić.</p> <p>² Podać środek transportu i numer rejestracyjny lub, w odpowiednich wypadkach, nazwę rejestracyjną.</p> <p>³ Pieczęć i podpis w kolorze innym niż kolor druku.</p> <p>⁴ W wypadkach, gdy jednodniowe pisklęta pochodzą z jaj przywożonych z państwa trzeciego, okres izolacji w gospodarstwie przeznaczenia musi być przestrzegany jak przewidziano w art. 3 decyzji Komisji 96/482/WE. Właściwy organ państwa końcowego przeznaczenia jednodniowych piskląt musi zostać zawiadomiony o tym wymogu za pośrednictwem systemu ANIMO.</p>	

DECYZJA KOMISJI

z dnia 3 grudnia 2001 r.

zmieniająca dyrektywę Rady 90/539/EWG w zakresie świadectw zdrowia dla handlu wewnątrzspółnotowego drobiem i jajami wylęgowymi

(notyfikowana jako dokument nr C(2001) 3821)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2001/867/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulującą handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych¹, ostatnio zmienioną decyzją Komisji 2000/505/WE², w szczególności jej art. 34,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Świadectwa dla handlu wewnątrzspółnotowego drobiem i jajami wylęgowymi, ustanowione w załączniku IV do dyrektywy 90/539/EWG, nie zawierają żadnej informacji o statusie drobiu i jaj wylęgowych w odniesieniu do szczepień przeciw rzekomemu pomorowi drobiu.
- (2) Z doświadczenia uzyskanego w czasie pojawienia się rzekomego pomoru drobiu we Wspólnocie wynika, że informacje dotyczące szczepienia zastosowanego albo w odniesieniu do samego drobiu albo do stada rodzicielskiego, z jakiego wywodzą się jednodniowe pisklęta lub jaja wylęgowe, ma specjalną wartość dla badań epizootologicznych.
- (3) Należy wobec tego zapewnić, że informacje dotyczące szczepienia przeciw rzekomemu pomorowi drobiu są podawane w świadectwach zdrowia przewidzianych dla handlu wewnątrzspółnotowego drobiem i jajami wylęgowymi.
- (4) W związku z powyższym dyrektywa 90/539/EWG powinna zostać odpowiednio zmieniona.
- (5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

¹ Dz.U. L 303 z 31.10.1990, str. 6.

² Dz.U. L 201 z 9.8.2000, str. 8.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik IV do dyrektywy 90/539/EWG zastępuje się tekstem znajdującym się w Załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się do żywego drobiu i jaj wylęgowych posiadających świadectwo zdrowia począwszy od dnia 1 stycznia 2002 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja jest skierowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 3 grudnia 2001 r.

W imieniu Komisji

David BYRNE

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK IV

ŚWIADECTWA ZDROWIA DLA HANDLU WEWNĄTRZWSPÓLNOTOWEGO

(Wzór 1-6)

WZÓR 1

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

JAJA WYLĘGOWE

1. Wysyłający (pełna nazwa (nazwisko) i adres):	ŚWIADECTWO ZDROWIA	
	Nr	Oryginał
	2. Państwo Członkowskie pochodzenia:	
3. Odbiorca (pełna nazwa (nazwisko) i adres): - początkowy: - końcowy:	4.1. Właściwy organ (ministerstwo)	
	4.2. Właściwy organ (szczebel lokalny)	
<i>Uwagi:</i>		
a) oddzielne świadectwo musi być wystawione dla każdej przesyłki jaj wylęgowych	b) Oryginał świadectwa powinien towarzyszyć przesyłce do ostatecznego miejsca przeznaczenia.	
5.1. Miejsce załadunku:	6.1. Adres zakładu, gdzie jaja zostały zebrane:	
5.2. Środki transportu ¹ :	6.2. Numer identyfikacyjny zakładu:	
7.1. Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia:	8.1. Gatunek drobiu:	
7.2. Ostateczne miejsce przeznaczenia:	8.2. Kategoria: czysta linia / pararodzicielskie / rodzicielskie / kury nioski / tuczenie / inne ² :	
9. Szczegóły identyfikacyjne przesyłki (łącznie ze wszystkimi numerami plomby kontenera):		
10. Ilość (słownie i cyframi):	11. Data zebrania jaj:	
10.1. Liczba jaj:	12.1. Szczegóły identyfikacyjne stada rodzicielskiego:	
10.2. Liczba kontenerów/kartonów:		12.2. Marka:
13. Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, zaświadczam, że jaja wylęgowe opisane powyżej:		
a) są zgodne z przepisami art. 6, 7 i 15 dyrektywy Rady 90/539/EWG;		
b) są zgodne z przepisami art. 12 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 90/539/EWG ³ ;		
c) są zgodne z przepisami decyzji(-ach) Komisji .../... /WE dotyczącej(-ych) dodatkowych gwarancji w odniesieniu do (należy podać chorobę(-y)) oraz zgodnie z art. 13 lub art. 14 dyrektywy Rady 90/539/EWG ² ;		
d) - pochodzą od drobiu, który nie był szczepiony przeciw rzekomemu pomorowi drobiu ² ;		
- pochodzą z drobiu, który był szczepiony przeciw rzekomemu pomorowi drobiu ² za pomocą:		
Data(-y) szczepienia:	Nazwa, rodzaj szczepionki (inaktywowana lub żywa) oraz użyty szczep(-y) NDV:	
Sporządzono w (data)		
		
(Podpis urzędowego lekarza weterynarii) ⁴		
(Nazwisko i imię wielkimi literami, kwalifikacje, tytuł)		
¹ Należy wskazać środek transportu oraz znaki rejestracyjne, lub odpowiednio zarejestrowaną nazwę.		
² Niepotrzebny odnośnik skreślić.		
³ W celu poświadczenia w przypadku wysyłki do Państwa Członkowskiego, które posiada zatwierdzony status WE państwa, w którym nie przeprowadza się szczepień przeciw rzekomemu pomorowi drobiu, obecnie: Dania, Finlandia i Szwecja, w przeciwnym wypadku odnośnik skreślić.		
⁴ Pieczęć i podpis w kolorze innym niż kolor druku.		

WZÓR 2

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

PISKŁĘTA JEDNODNIOWE

1. Wysyłający (pełna nazwa (nazwisko) i adres):	ŚWIADECTWO ZDROWIA Nr Oryginał
3. Odbiorca (pełna nazwa (nazwisko) i adres): - początkowy: - końcowy:	3. Państwo Członkowskie wysyłki: 4. Jeśli pochodzą z przywożonych jaja wylęgowych: ^{1,2:} 4.1. Kraj pochodzenia: 4.2. Numer świadectwa zdrowia towarzyszącego zwierzętom:
5. Miejsce załadunku	6.1. Właściwy organ (ministerstwo): 6.2. Właściwy organ (szczebel lokalny)
9.1. Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia: 9.2. Ostateczne miejsce przeznaczenia:	10.1. Gatunek drobiu: 10.2. Kategoria: czysta linia / pararodzicielskie / rodzicielskie / kury nioski / tuczenie / inne ¹ : 10.3. Data wylęgu:
11. Szczegóły identyfikacyjne przesyłki (łącznie ze wszystkimi numerami plomby kontenera):	12. Ilość (słownie i cyframi): 12.1. Liczba zwierząt: 12.2. Liczba skrzynek / klatek:
Uwagi: a) oddzielne świadectwo musi być wystawione dla każdej przesyłki piskląt jednodniowych.	b) Oryginał świadectwa powinien towarzyszyć przesyłce do ostatecznego miejsca przeznaczenia.
13. Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii zaświadczam, że jednodniowe piskłeta opisane powyżej: a) odpowiadają albo (i) przepisom art. 6, 8 i 15 dyrektywy Rady 90/539/EWG ¹ , lub (ii) jeśli pochodzą z jaj wylęgowych przywożonych zgodnie z wymogami wzoru B w decyzji Rady 96/482/WE, przepisom art. 6 ust. 1 i art. 8 lit. b) oraz c) dyrektywy Rady 90/539/EWG ^{1,2} ; b) przepisom art. 12 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 90/539/EWG ⁴ ; c) przepisom zawartym w decyzji(-ach) .../.../WE dotyczącej(-ych) dodatkowych gwarancji w odniesieniu do (należy podać chorobę(-y)) oraz zgodnie z art. 13 lub art. 14 dyrektywy Rady 90/539/EWG ¹ ; d) - nie były szczepione przeciw rzekomemu pomorowi drobiu ³ ; - pochodzą od drobiu, który nie był szczepiony przeciw rzekomemu pomorowi drobiu ¹ , - były szczepione przeciw rzekomemu pomorowi drobiu ¹ przy pomocy: - pochodzą z drobiu, który był szczepiony przeciw rzekomemu pomorowi drobiu ¹ przy pomocy:	
Data(-y) szczepienia:	Nazwa, rodzaj szczepionki (inaktywowana lub żywa) oraz użyty szczep(-y) NDV:
Sporządzono	w Data
	(Podpis urzędowego lekarza weterynarii) ⁵ (Nazwisko i imię wielkimi literami, kwalifikacje, tytuł)
¹ Niepotrzebne odniesienie skreślić. ² W tych przypadkach, gdy jednodniowe piskłeta pochodzą z jaj przywożonych z państwa trzeciego, musi być przestrzegany okres izolacji w gospodarstwie docelowym, przewidziany w art. 3 decyzji Komisji 96/482/WE. Właściwy organ ostatecznego miejsca przeznaczenia tych jednodniowych piskląt musi być powiadomiony za pośrednictwem systemu ANIMO o tym wymogu. ³ Należy podać środek transportu oraz jego znaki rejestracyjne, lub odpowiednio zarejestrowaną nazwę. ⁴ W celu poświadczenia w przypadku wysyłki do Państwa Członkowskiego, które posiada zatwierdzony status WE państwa, w którym nie przeprowadza się szczepień przeciw rzekomemu pomorowi drobiu:	

Dania, Finlandia i Szwecja w przeciwnym wypadku odnośnik skreślić.
⁵ Pieczęć i podpis w kolorze innym niż kolor druku.

WZÓR 3

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

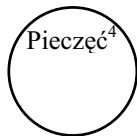
DRÓB DO HODOWLI I CHOWU

1. Wysyłający (pełna nazwa (nazwisko) i adres):	ŚWIADECTWO ZDROWIA	
	Nr	Oryginał
	2. Państwo Członkowskie pochodzenia:	
3. Odbiorca (pełna nazwa (nazwisko) i adres): - początkowy: - końcowy:	4.1. Właściwy organ (ministerstwo)	
	4.2. Właściwy organ (szczebel lokalny)	
<i>Uwagi:</i>		
a) oddzielne świadectwo musi być wystawione dla każdej przesyłki drobiu.	b) Oryginał świadectwa powinien towarzyszyć przesyłce do ostatecznego miejsca przeznaczenia.	
5.1. Miejsce załadunku:	6.1. Adres zakładu pochodzenia:	
5.2. Środki transportu ¹ :	6.2. Numer identyfikacyjny zakładu:	
7.1. Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia:	8.1. Gatunek drobiu:	
7.2. Ostateczne miejsce przeznaczenia:	8.2. Kategoria: czysta linia / pararodzicielskie / rodzice / kury nioski / tuczenie / inne ² :	
9. Szczegóły identyfikacyjne przesyłki (łącznie ze wszystkimi numerami plomby pojemnika):		
10. Ilość (słownie i cyframi):	11.1. Szczegóły identyfikacyjne stada pochodzenia:	
10.1. Liczba sztuk drobiu:	11.2. Marka:	
10.2. Liczba kontenerów/kartonów:		
12. Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii zaświadczam, że drób opisany powyżej		
a) jest zgodny z przepisami art. 6, 9 i 15 dyrektywy Rady 90/539/EWG;		
b) jest zgodny z przepisami art. 12 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 90/539/EWG ³ ;		
c) jest zgodny z przepisami w decyzji(-ach) Komisji .../.../WE dotyczącej(-ych) dodatkowych gwarancji w odniesieniu do (należy podać chorobę(-y)) oraz zgodnie z art. 13 lub art. 14 dyrektywy Rady 90/539/EWG ² ;		
d) - nie był szczepiony przeciw rzekomemu pomorowi drobiu ² ,		
- był szczepiony przeciw rzekomemu pomorowi drobiu ² przy pomocy:		
Data(-y) szczepienia:	Nazwa, rodzaj szczepionki (inaktywowana lub żywa) oraz użyty szczep(-y) NDV:	
Sporządzono w, Data		
		_____ (Podpis urzędowego lekarza weterynarii) ⁴ _____ (Nazwisko i imię wielkimi literami, kwalifikacje, tytuł)
¹ Należy wskazać środek transportu oraz znaki rejestracyjne, lub odpowiednio zarejestrowaną nazwę.		
² Niepotrzebny odnośnik skreślić.		
³ W celu poświadczenia w przypadku wysyłki do Państwa Członkowskiego, które posiada zatwierdzony status WE państwa, w którym nie przeprowadza się szczepień przeciw rzekomemu pomorowi drobiu, obecnie: Dania, Finlandia i Szwecja w przeciwnym wypadku odnośnik skreślić		
⁴ Pieczęć i podpis w kolorze innym niż kolor druku.		

WZÓR 4

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

DRÓB, JEDNODNIOWE PISKŁĘTA ORAZ JAJA
WYLĘGOWE W ILOŚCI PONIŻEJ 20(za wyjątkiem ptaków bezgrzebieniowych oraz jaj
wylęgowych od nich pochodzących)

1. Wysyłający (pełna nazwa (nazwisko) i adres):	ŚWIADECTWO ZDROWIA	
	Nr	Oryginał
3. Odbiorca (pełna nazwa (nazwisko) i adres): - początkowy: - końcowy:	2. Państwo Członkowskie pochodzenia:	
	4.1. Właściwy organ (ministerstwo)	
	4.2. Właściwy organ (szczebel lokalny)	
Uwagi: a) oddzielne świadectwo musi być wystawione dla każdej przesyłki drobiu, piskląt jednodniowych i jaj wylęgowych.	b) Oryginał świadectwa powinien towarzyszyć przesyłce do ostatecznego miejsca przeznaczenia.	
5.1. Miejsce załadunku	6.1. Adres zakładu pochodzenia:	
5.2. Środki transportu ¹ :	6.2. Numer identyfikacyjny zakładu (jeśli ma zastosowanie):	
7.1. Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia:	8.1. Gatunek drobiu:	
7.2. Ostateczne miejsce przeznaczenia:	8.2. Kategoria: czysta linia / pararodzicielskie / rodzicielskie / kury nioski / tuczenie / inne ² :	
9. Szczegóły identyfikacyjne przesyłki (łącznie ze wszystkimi numerami plomby kontenera):		
10. Ilość (słownie i cyframi):	11.1. Data zebrania (w przypadku jaj):	
10.1. Liczba jaj lub sztuk drobiu:	11.2. Przybliżony wiek (w przypadku drobiu):	
10.2. Liczba kontenerów/kartonów:	12. Szczegóły identyfikacyjne stada pochodzenia:	
13. Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii zaświadczam, że:		
a) drób, jednodniowe piskłeta lub jaja wylęgowe opisane powyżej odpowiadają przepisom art. 11 dyrektywy Rady 90/539/EWG;		
b) drób, jednodniowe piskłeta lub jaja wylęgowe opisane powyżej odpowiadają przepisom art. 12 ust. 1 dyrektywy Rady 90/539/EWG ³ ;		
c) drób, jednodniowe piskłeta lub jaja wylęgowe opisane powyżej odpowiadają przepisom zawartym w decyzji (decyzjach) Komisji: .../.../WE dotyczącej(-ych) dodatkowych gwarancji w odniesieniu do (należy podać chorobę(-y) oraz zgodnie z art. 13 lub art. 14 dyrektywy Rady 90/539/EWG ² ;		
d) drób/jednodniowe piskłeta ² nie były szczepione przeciw rzekomemu pomorowi drobiu ² ; drób/jednodniowe piskłeta ² były szczepione przeciw rzekomemu pomorowi drobiu ² przy pomocy: drób, od którego pochodzą jednodniowe piskłeta / jaja wylęgowe ² nie był szczepiony przeciw rzekomemu pomorowi drobiu ² ; drób, od którego pochodzą jednodniowe piskłeta / jaja wylęgowe ² był szczepiony przeciw rzekomemu pomorowi drobiu ² przy pomocy:		
Data(-y) szczepienia:	Nazwa, typ szczepionki (inaktywowana lub żywa) oraz użyty szczep(-y) NDV:	
Sporządzono w		
....., Data		
		
(Podpis urzędowego lekarza weterynarii) ⁴		
(Nazwisko i imię wielkimi literami, kwalifikacje, tytuł)		
¹ Należy wskazać środek transportu oraz znaki rejestracyjne, lub odpowiednio zarejestrowaną nazwę.		
² Niepotrzebny odnośnik skreślić.		
³ Do celów poświadczenia w przypadku wysyłki do Państwa Członkowskiego, które posiada zatwierdzony status WE państwa, w którym nie przeprowadza się szczepień przeciw rzekomemu pomorowi drobiu, obecnie: Dania, Finlandia i Szwecja, w przeciwnym wypadku odnośnik skreślić.		

⁴ Pieczęć i podpis w kolorze innym niż kolor druku.

WZÓR 5

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

DRÓB RZEŹNY

1. Wysyłający (pełna nazwa (nazwisko) i adres):	ŚWIADECTWO ZDROWIA	
	Nr	Oryginał
3. Odbiorca (pełna nazwa (nazwisko) i adres): - początkowy: - końcowy	2. Państwo Członkowskie pochodzenia	
	4.1. Właściwy organ (ministerstwo)	4.2. Właściwy organ (szczebel lokalny)
<i>Uwagi:</i>		
a) oddzielne świadectwo musi być wystawione dla każdej przesyłki drobiu.	b) Oryginał świadectwa powinien towarzyszyć przesyłce do ostatecznego miejsca przeznaczenia.	
5.1. Miejsce załadunku:	6.1. Adres zakładu pochodzenia:	
5.2. Środki transportu ¹	6.2. Numer identyfikacyjny zakładu (jeśli ma zastosowanie):	
7.1. Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia:	8.1. Gatunek drobiu:	
7.2. Ostateczne miejsce przeznaczenia:	8.2. Kategoria: czysta linia / parrodzicielskie / rodzice / kury nioski / tuczenie / inne ² :	
9. Szczegóły identyfikacyjne przesyłki (łącznie ze wszystkimi numerami plomby kontenera):		
10. Ilość (słownie i cyframi):	11. Przybliżony wiek drobiu:	
10.1. Liczba lub sztuk drobiu:	12.1. Szczegóły identyfikacyjne stada rodzicielskiego:	
10.2. Liczba kontenerów/kartonów:	12.2. Marka:	
13. Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii zaświadczam, że drób opisany powyżej:		
a) jest zgodny z przepisami art. 10 i 15 dyrektywy Rady 90/539/EWG;		
b) jest zgodny z przepisami art. 12 ust. 1 lit. d) dyrektywy Rady 90/539/EWG ³ ;		
c) jest zgodny z przepisami decyzji(-ami) Komisji: .../.../WE dotyczącej(-ych) dodatkowych gwarancji w odniesieniu do (należy podać chorobę(-y) oraz zgodnie z art. 13 lub art. 14 dyrektywy Rady 90/539/EWG ² ;		
d) - nie był szczepiony przeciw rzekomemu pomorowi drobiu ² ;		
- był szczepiony przeciw rzekomemu pomorowi drobiu ² przy pomocy:		
Data(-y) szczepienia:	Nazwa, rodzaj szczepionki (inaktywowana lub żywa) oraz użyty szczep(-y) NDV:	
Sporządzono w, Data		
		_____ (Podpis urzędowego lekarza weterynarii) ⁴
		_____ (Nazwisko i imię wielkimi literami, kwalifikacje, tytuł)
¹ Należy wskazać środek transportu oraz znaki rejestracyjne, lub odpowiednio zarejestrowaną nazwę.		
² Niepotrzebny odnośnik skreślić.		
³ Do celów poświadczenia w przypadku wysyłki do Państwa Członkowskiego, które posiada zatwierdzony status WE państwa, w którym nie przeprowadza się szczepień przeciw rzekomemu pomorowi drobiu, obecnie: Dania, Finlandia i Szwecja, w przeciwnym wypadku odnośnik skreślić.		
⁴ Pieczęć i podpis w kolorze innym niż kolor druku.		

WZÓR 6

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

DRÓB DO ODNOWIENIA STADA

1. Wysyłający (pełna nazwa (nazwisko) i adres):	ŚWIADECTWO ZDROWIA	
	Nr	Oryginał
3. Odbiorca (pełna nazwa (nazwisko) i adres): - początkowy: - końcowy:	2. Państwo Członkowskie pochodzenia:	
	4.1. Właściwy organ (ministerstwo):	4.2. Właściwy organ (szczebel lokalny)
<i>Uwagi:</i>		
a) oddzielne świadectwo musi być wystawione dla każdej przesyłki drobiu.	b) Oryginał świadectwa powinien towarzyszyć przesyłce do ostatecznego miejsca przeznaczenia.	
5.1. Miejsce załadunku:	6.1. Adres zakładu lub gospodarstwa pochodzenia:	
5.2. Środki transportu ¹ :	6.2. Numer identyfikacyjny zakładu (jeśli ma zastosowanie):	
7.1. Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia:	8.1. Gatunek drobiu:	
7.2. Ostateczne miejsce przeznaczenia:	8.2. Kategoria: czysta linia / pararodzicielskie / rodzicielskie / kury nioski / tuczenie / inne ² :	
9. Szczegóły identyfikacyjne przesyłki (łącznie ze wszystkimi numerami plomby kontenera):		
10. Ilość (słownie i cyframi):	11. Przybliżony wiek drobiu:	
10.1. Liczba sztuk drobiu:	12. Szczegóły identyfikacyjne stada pochodzenia:	
10.2. Liczba kontenerów/kartonów:		
13. Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, zaświadczam, że drób opisany powyżej:		
a) jest zgodny z przepisami art. 10a i 15 dyrektywy Rady 90/539/EWG;		
b) jest zgodny z przepisami art. 12 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 90/539/EWG ³ ;		
c) jest zgodny z przepisami w decyzji (-ach) Komisji: .../.../WE dotyczącej dodatkowych gwarancji w stosunku do (należy podać chorobę (-y)) oraz zgodnie z art. 13 lub art. 14 dyrektywy Rady 90/539/EW ² ;		
d) - nie był szczepiony przeciw rzekomemu pomorowi drobiu ² ,		
- był szczepiony przeciw rzekomemu pomorowi drobiu ² przy pomocy:		
Data(-y) szczepienia:	Nazwa, rodzaj szczepionki (inaktywowana lub żywa) oraz użyty szczep(-y) NDV:	
Sporządzono w Data		
		
(Podpis urzędowego lekarza weterynarii) ⁴		
(Nazwisko i imię wielkimi literami, kwalifikacje, tytuł)		
¹ Należy wskazać środek transportu oraz znaki rejestracyjne, lub odpowiednio zarejestrowaną nazwę .		
² Niepotrzebny odnośnik skreślić.		
³ Do celów poświadczenia w przypadku wysyłki do Państwa Członkowskiego, które posiada zatwierdzony status WE państwa, w którym nie przeprowadza się szczepień przeciw rzekomemu pomorowi drobiu, obecnie: Dania, Finlandia i Szwecja, w przeciwnym wypadku odnośnik skreślić.		
⁴ Pieczęć i podpis w kolorze innym niż kolor druku.		

DYREKTYWA RADY

z dnia 28 stycznia 1991 r.

dotycząca warunków zdrowotnych zwierząt obowiązujących przy wprowadzaniu na rynek zwierząt i produktów akwakultury

(91/67/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno – Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

zwierzęta i produkty upraw wodnych znajdują się w wykazie w załączniku II do Traktatu;

hodowla i chów zwierząt w uprawach wodnych oraz wprowadzanie do obrotu zwierząt i produktów akwakultury stanowią źródło dochodów osób pracujących w sektorze rybołówstwa;

w celu zapewnienia warunków dla racjonalnego rozwoju tego sektora i zwiększenia jego produktywności, należy określić na szczeblu Wspólnoty warunki zdrowotne dla tego sektora;

w tym kontekście konieczne jest wspomaganie kształtowania się rynku wewnętrznego poprzez zapobieganie rozprzestrzenianiu się chorób zakaźnych;

sytuacja w zakresie zdrowotności zwierząt akwakultury nie jest jednakowa na całym terytorium Wspólnoty; w działaniach na obszarze poszczególnych części tego terytorium należy zatem uwzględnić koncepcję określenia odpowiednich stref;

należy określić też kryteria dla przyznawania, utrzymywania, zawieszania, przywracania i wycofywania zatwierdzeń dla takich obszarów;

należy też uwzględnić koncepcję gospodarstw korzystających ze szczególnego statusu, gdy chodzi o poziom zdrowotności zwierząt;

¹ Dz.U. nr C 84 z 2.04.1990, str. 42.

² Dz.U. nr C 19 z 28.01.1991.

³ Dz.U. nr C 33 z 31.12.1990.

należy określić kryteria i procedury dla przyznawania, utrzymywania, zawieszania, przywracania i wycofywania zatwierdzeń dla takich gospodarstw;

konieczne jest określenie wymagań Wspólnoty dotyczących przywozu zwierząt i produktów akwakultury z państw trzecich; wymagania te muszą zapewniać stosowanie odpowiednich środków ochronnych;

należy ustanowić system inspekcyjny Wspólnoty w celu weryfikowania zgodności z przepisami niniejszej dyrektywy;

należy podjąć badania naukowe tak, by móc w przyszłości uzupełnić przepisy ustanowione w niniejszej dyrektywie;

należy ustanowić przepisy odnośnie procedury wprowadzającej ścisłą i efektywną współpracę między Komisją i Państwami Członkowskimi w Stałym Komitecie Weterynaryjnym,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ 1

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa określa warunki zdrowotne dla zwierząt obowiązujące przy wprowadzaniu na rynek zwierząt i produktów akwakultury.

Stosowanie przepisów niniejszej dyrektywy nie narusza przepisów Wspólnoty i przepisów krajowych dotyczących ochrony poszczególnych gatunków zwierząt.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy:

- 1) „zwierzęta akwakultury” oznaczają żywe ryby, skorupiaki lub małże pochodzące z gospodarstw, w tym również te, które zostały pozyskane dla potrzeb gospodarstwa z ich naturalnego środowiska;
- 2) „produkt akwakultury” oznacza produkt wytworzony ze zwierząt akwakultury, przeznaczony zarówno do celów gospodarstwa, takich jak jaja i gamety, jak i do spożywania przez ludzi;
- 3) „ryby, skorupiaki lub małże” oznaczają każdą rybę, skorupiaka lub małża w każdym stadium jego rozwoju;
- 4) „gospodarstwo” oznacza każdy zakład lub, ogólnie, urządzenie o określonych geograficznie parametrach, w którym prowadzony jest chów zwierząt akwakultury lub, w którym są one trzymane z zamiarem wprowadzenia ich na rynek;
- 5) „zatwierdzone gospodarstwo” oznacza gospodarstwo spełniające, w konkretnych

warunkach, wymagania określone w załączniku C I, II lub III i zatwierdzone zgodnie z art. 6;

- 6) „zatwierdzona strefa” oznacza strefę spełniającą, w konkretnych warunkach, wymagania określone w załączniku II lub III załączniku B i zatwierdzoną zgodnie z art. 5;
- 7) „zatwierdzone laboratorium” oznacza laboratorium zlokalizowane na terytorium Państwa Członkowskiego, wyznaczone przez właściwe władze, na ich odpowiedzialność, do przeprowadzania testów diagnostycznych przewidzianych w niniejszej dyrektywie;
- 8) „służby urzędowe” oznaczają służby weterynaryjne lub każde inne służby lub instancję odpowiedniego szczebla, wyznaczone przez właściwe władze Państwa Członkowskiego lub państwa trzeciego i odpowiedzialne za przeprowadzanie kontroli przewidzianych w niniejszej dyrektywie;
- 9) „inspekcja zdrowotna” oznacza wizytę ze strony służby lub służb urzędowych w celu przeprowadzenia kontroli zdrowotnej w gospodarstwie lub strefie;
- 10) „wprowadzanie do obrotu” oznacza przechowywanie lub wystawianie w celu sprzedaży, oferowanie do sprzedaży, sprzedawanie, dostarczanie, przekazywanie lub każda inną formę wprowadzania do obrotu na obszarze Wspólnoty, za wyjątkiem sprzedaży detalicznej.

ROZDZIAŁ 2

Wprowadzanie do obrotu Wspólnoty zwierząt i produktów akwakultury

Artykuł 3

1. Wprowadzanie do obrotu zwierząt akwakultury podlega następującym wymaganiom ogólnym:
 - a) w dniu ich załadowania nie mogą one wykazywać żadnych klinicznych oznak choroby;
 - b) nie mogą być one przeznaczone do zniszczenia lub uboju w ramach programu eliminowania chorób wymienionych w załączniku A;
 - c) nie mogą one pochodzić z gospodarstwa objętego zakazem z powodu choroby zwierzęcej i nie mogą pozostawać w kontakcie ze zwierzętami pochodzącymi z takich gospodarstw.
2. Produkty akwakultury wprowadzane do obrotu z przeznaczeniem na cele hodowlane (jaja i gamety) muszą pochodzić od zwierząt spełniających wymagania określone w ust. 1.
3. Produkty akwakultury wprowadzane do obrotu z przeznaczeniem do spożywania przez ludzi muszą pochodzić od zwierząt spełniających wymagania określone w ust. 1 lit. a).

Artykuł 4

Zwierzęta akwakultury muszą być wysyłane do miejsca przeznaczenia w najkrótszym możliwym terminie, przy zastosowaniu środków transportu, które zostały uprzednio oczyszczone i, jeżeli jest to konieczne, uprzednio zdezynfekowane środkiem dezynfekującym urzędowo dozwolonym Państwie Członkowskim, z którego następuje wysyłka.

Jeżeli do transportu na lądzie używana jest woda, pojazdy są skonstruowane w taki sposób, by z pojazdów tych podczas transportu woda nie mogła się wydobywać. Transport jest dokonywany w taki sposób, by w sposób skuteczny chronić zdrowie zwierząt, zwłaszcza poprzez wymianę wody. Wymiana wody musi przebiegać w miejscach spełniających wymagania załącznika D. Wykazy takich miejsc i zmiany w tym wykazie muszą być przez każde z Państw Członkowskich notyfikowane Komisji, która przekazuje te informacje pozostałym Państwom Członkowskim.

Artykuł 5

1. W celu uzyskania, w odniesieniu do jednej lub więcej chorób, określonych w załączniku A kolumna I, objętych wykazem I i II, statusu strefy zatwierdzonej, Państwa Członkowskie przedkładają Komisji:

- wszelkie stosowne potwierdzenia dotyczące warunków określonych, dla odpowiednich przypadków, w załącznik B w II B lub III B,
- krajowe przepisy zapewniające zgodność z warunkami określonymi, dla odpowiednich przypadków, w załączniku B w I C, II C lub III C.

2. Komisja analizuje informacje, określone w ust. 1. Komisja może, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, na podstawie tych informacji zatwierdzać lub wznawiać zatwierdzenie stref.

Jeżeli, zgodnie z przepisami załącznika B zawartymi w I D 5, II D lub III D 5, zatwierdzenie strefy zostało wycofane przez służbę urzędową, Komisja unieważni swoją decyzję dotyczącą zatwierdzenia.

3. Komisja sporządzi wykaz stref zatwierdzonych. Będzie ona dokonywała zmian w tym wykazie, tak, by uwzględniać nowe zatwierdzenia lub ich wycofanie. Komisja przekazuje Państwom Członkowskim ten wykaz oraz informacje o wszelkich zmianach w nim dokonywanych.

Artykuł 6

1. W celu uzyskania, w odniesieniu do jednej lub więcej chorób, określone w załączniku A kolumna I, objętych wykazem I i II, statusu gospodarstwa zatwierdzonego zlokalizowanego w strefie niezatwierdzonej, Państwa Członkowskie przedkładają Komisji:

- wszelkie stosowne potwierdzenia dotyczące warunków określonych, dla odpowiednich przypadków, w załącznik C w I A, II A lub III A,
- krajowe przepisy zapewniające zgodność z warunkami określonymi, dla odpowiednich przypadków, w załącznik C w I B, II B lub III B.

2. Po otrzymaniu dokumentacji dotyczącej wniosku o zatwierdzenie gospodarstwa w strefie niezatwierdzonej, Komisji przysługuje miesiąc czasu na jej zbadanie. Badanie to jest prowadzone przy uwzględnieniu informacji wymienionych w ust. 1 i, tam, gdzie jest to właściwe, uzyskanych w wyniku inspekcji przeprowadzonych na miejscu zgodnie z przepisami określonymi w art. 17.

Jeżeli badanie to doprowadzi do wniosków pozytywnych, Komisja prześle stosowną informację Państwu Członkowskim. Państwu Członkowskim przysługuje dwutygodniowy termin na zgłoszenie swoich uwag.

Po upływie tego okresu, jeżeli Państwa Członkowskie nie zgłosiły żadnych uwag lub, jeżeli uwagi Państw Członkowskich nie sprzeciwiają się wnioskowi Komisji, Komisja udzieli zatwierdzenia gospodarstwu i lub wznowi jego zatwierdzenie.

Jeżeli istnieją istotne różnice między wnioskami Komisji i uwagami Państw Członkowskich lub, jeżeli Komisja, po zbadaniu dokumentacji, uważa, że zatwierdzenie lub wznowienie zatwierdzenia nie może mieć miejsca, to Komisji przysługują dwa miesiące czasu na przekazanie sprawy Stałemu Komitetowi Weterynaryjnemu i uzyskanie jego opinii. W takim przypadku zatwierdzenie, lub wznowienie zatwierdzenia, nastąpi zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.

Jeżeli, zgodnie z przepisami zawartymi w załączniku C w I C, II C lub III C, zatwierdzenie przyznane gospodarstwu ulega wycofaniu przez służby urzędowe, Komisja wycofa przyznane przez siebie zatwierdzenie.

3. Komisja sporządzi wykaz zatwierdzonych gospodarstw. Będzie ona dokonywała zmian w tym wykazie, tak, by uwzględniać nowe zatwierdzenia lub ich wycofanie. Komisja przekazuje Państwu Członkowskim ten wykaz oraz informacje o wszelkich zmianach w nim dokonywanych.

Artykuł 7

1. Wprowadzanie do obrotu żywych ryb należących do gatunków podatnych, określone w kolumnie 2 wykazów I i II zawartych w załączniku A, lub ich jaj lub gamet, ma miejsce przy zapewnieniu następujących dodatkowych gwarancji:

- a) jeżeli mają one być wprowadzone do strefy zatwierdzonej, to musi im, zgodnie z art. 11, towarzyszyć dokument transportowy odpowiadający wzorowi określonemu w załączniku E rozdział 1 lub 2, potwierdzający, że pochodzą one z zatwierdzonej strefy lub zatwierdzonego gospodarstwa. Do czasu uzyskania wyników przeglądu przewidzianego w art. 28, dodatkowe gwarancje, jakie należy zapewnić dla wprowadzenia do strefy zatwierdzonej ryb pochodzących z zatwierdzonego gospodarstwa położonego poza strefą zatwierdzoną, zostaną określone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26. Do czasu tej decyzji, będą miały zastosowanie przepisy krajowe, pod warunkiem ich zgodności z ogólnymi przepisami Traktatu.
- b) jeżeli mają one być one wprowadzone do gospodarstwa, które, mimo, że nie zlokalizowane w zatwierdzonej strefie, spełnia warunki określone w załącznik C I, to musi im, zgodnie z art. 11, towarzyszyć dokument transportowy odpowiadający

wzorowi określone w załączniku E rozdział 1 lub 2, potwierdzający, że pochodzą one ze strefy zatwierdzonej lub z gospodarstwa o takim statusie zdrowotności, jaki posiada gospodarstwo ich przeznaczenia.

2. Komisja może, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, przyjąć lub wykreślić dodatkowe gwarancje, określone w ust. 1, w zależności od rozwoju sytuacji zdrowotnej panującej we Wspólnocie, w szczególności w celu uwzględnienia wyników stosowania środków dla zwalczania chorób, określone w kolumnie 1 wykazu I załącznik A.

Artykuł 8

1. Wprowadzanie do obrotu żywych małży, określone w kolumnie 2 wykazów I i II zawartych w załącznik A, ma miejsce przy spełnieniu następujących dodatkowych gwarancji:

- a) jeżeli mają być one przekazane do zatwierdzonej strefy przybrzeżnej, to musi im towarzyszyć dokument transportowy odpowiadający wzorowi określone w załączniku E rozdział 3 lub 4, potwierdzający, że pochodzą one z zatwierdzonej strefy przybrzeżnej lub z zatwierdzonego gospodarstwa położonego w niezatwierdzonej strefie przybrzeżnej, w zależności od konkretnego przypadku;
- b) jeżeli mają one być przekazane do gospodarstwa, które, mimo, że położone poza zatwierdzoną strefą przybrzeżną, spełnia warunki określone w C II załącznika C, to musi im, zgodnie z art. 11, towarzyszyć dokument transportowy odpowiadający wzorowi określone w załączniku E rozdział 3 lub 4, potwierdzający, że pochodzą one z zatwierdzonej strefy przybrzeżnej lub z gospodarstwa o takim samym statusie zdrowotności, jaki posiada gospodarstwo ich przeznaczenia.

2. Komisja może, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, przyjąć lub wykreślić dodatkowe gwarancje, określone w ust. 1, w zależności od rozwoju sytuacji zdrowotnej panującej we Wspólnocie.

Artykuł 9

Wprowadzanie do obrotu w zatwierdzonej strefie zwierząt i produktów akwakultury przeznaczonych do spożywania przez ludzi, pochodzących ze strefy niezatwierdzonej, może mieć miejsce pod warunkiem spełnienia następujących wymagań:

1. Ryby podatne na choroby, określone w kolumnie 1 wykazów I i II zawartych w załącznik A, muszą być przed wysyłką poddane ubojowi i wypatroszone.

Jednakże, do czasu uzyskania wyników przeglądu przewidzianego w art. 28, spełnienie obowiązku patroszenia nie będzie wymagane, jeżeli ryby pochodzą z zatwierdzonego gospodarstwa położonego w niezatwierdzonej strefie. Wyjątki od tej zasady mogą być stosowane przy zachowaniu procedury przewidzianej w art. 26.

Do czasu podjęcia tej decyzji, będą nadal stosowane przepisy krajowe, pod warunkiem ich zgodności z ogólnymi przepisami Traktatu.

2. Żywe małże podatne na choroby, określone w kolumnie 1 wykazów I i II zawartych w załącznik A, muszą być dostarczane albo bezpośrednio do spożycia przez ludzi, albo

przemysłu produkcji konserw i nie są zwalniane do obrotu, jeżeli nie:

- pochodzą z zatwierdzonego gospodarstwa położonego w niezatwierdzonej strefie przybrzeżnej, lub
 - są czasowo zanurzone w stawie składowym lub w centrum oczyszczania specjalnie wyposażonym i zatwierdzonym dla tych celów przez właściwe władze oraz dysponującym specjalnym systemem oczyszczania i dezynfekcji pozostającej wody. Warunki dla takiego zatwierdzenia zostaną określone przez Komisję zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.
3. Komisja podejmie, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 16, i jeżeli jest to konieczne, stosowne środki dla zapewnienia jednolitego stosowania przepisów niniejszego artykułu.

Artykuł 10

1. Jeżeli Państwo Członkowskie przygotowuje, lub przygotowało, program mający w swoim wyniku umożliwić mu zapoczątkowanie procedury przewidzianej w art. 5 ust. 1 i w art. 6 ust. 1, przedłoży ono ten program Komisji podając szczegóły dotyczące zwłaszcza:

- strefy geograficznej i zainteresowanego gospodarstwa lub gospodarstw,
- działań, jakie zamierzają podjąć służby publiczne dla zapewnienia właściwego sposobu realizacji programu,
- procedury działania zatwierdzonych laboratoriów, ich liczby i lokalizacji,
- stopnia rozpowszechnienia choroby lub chorób wymienionych w kolumnie 1 wykazów I i II załącznik A,
- środków podejmowanych w celu zwalczania tych chorób, w przypadku ich wykrycia.

2. Komisja przeanalizuje programy przedkładane przez Państwa Członkowskie. Programy są zatwierdzane zgodnie z procedurą ustaloną w art. 26. Po przyjęciu tych programów, wprowadzanie zwierząt i produktów akwakultury do stref lub gospodarstw objętych programami będzie podlegało przepisom zawartym w art. 7 i 8.

3. Programy przedkładane przez Państwa Członkowskie mogą być zmieniane lub uzupełniane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 16. Zgodnie z tą samą procedurą Komisja może zatwierdzić zmianę lub uzupełnienia w programie już zatwierdzonym lub w odniesieniu do gwarancji przewidzianych w przepisach, określone w ust. 2.

Artykuł 11

1. Dokumenty transportowe, określone w art. 7 i 8, muszą być wystawiane przez służby urzędowe w miejscu pochodzenia, w ciągu 48 godzin poprzedzających załadunek, w języku lub językach urzędowych miejsca przeznaczenia. Muszą być one sporządzone na pojedynczym arkuszu papieru i być wystawione na pojedynczego odbiorcę. Są one ważne przez 10 dni.

2. Każda partia towaru obejmująca zwierzęta lub Produkty akwakultury musi być jasno zidentyfikowana w celu umożliwienia ustalenia gospodarstwa, z którego ona pochodzi, i dla zweryfikowania, tam gdzie jest to wskazane, związku między zwierzętami lub produktami z informacjami zawartymi w dokumencie transportowym. Informacja taka może figurować bezpośrednio na pojemniku, lub na etykiecie do niego potwierdzonej, albo w dokumencie transportowym

Artykuł 12

1. Jeżeli Państwo Członkowskie przygotowuje, lub przygotowało, dobrowolny lub obowiązkowy program kontroli dla jednej z chorób, określone w załączniku A wykaz III kolumna 1, przedłoży ono ten program Komisji, przedstawiając w nim zwłaszcza:

- stopień rozpowszechnienia choroby w Państwach Członkowskich,
- uzasadnienie dla programu, przy uwzględnieniu stopnia ważności choroby i korzyści wynikających z programu w stosunku do kosztów jego realizacji,
- obszar geograficzny, na którym program będzie realizowany,
- status, jaki ma być nadany gospodarstwom, i standardy, jakie muszą osiągnąć gospodarstwa w każdej kategorii, włącznie z procedurami testowania,
- przepisy regulujące wprowadzanie do gospodarstwa zwierząt o niższym statusie zdrowotnym,
- działania, jakie będą podejmowane, jeżeli gospodarstwo z jakiegokolwiek powodu utraci swój status,
- procedury monitorowania realizacji programu.

2. Komisja analizuje programy przedkładane przez Państwa Członkowskie. Programy te mogą być zatwierdzane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26. Dodatkowe gwarancje, o charakterze ogólnym lub szczegółowym, które mogą być wymagane dla wprowadzania zwierząt i produktów akwakultury do oficjalnie kontrolowanych stref lub gospodarstw, są określone zgodnie z tą samą procedurą.

3. Programy przedkładane przez Państwa Członkowskie mogą być zmieniane lub uzupełniane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26. Zgodnie z tą samą procedurą Komisja może zatwierdzać zmiany lub uzupełnienia w programach już zatwierdzonych lub w stosunku do gwarancji, które określono zgodnie z przepisami ust. 2.

Artykuł 13

1. Jeżeli Państwo Członkowskie uznaje, że jego terytorium, lub część jego terytorium jest wolna od chorób wymienionych w załączniku A wykaz III kolumna, przedkłada ono Komisji odpowiednie uzasadnienie w tym względzie, wskazując zwłaszcza na:

- nazwę choroby i historię jej wcześniejszego występowania w tym Państwie Członkowskim,
- wyniki testów sprawdzających, mające za podstawę ustalenia z przeprowadzonych, tam gdzie jest to właściwe, badań serologicznych, wirusologicznych, mikrobiologicznych lub patologicznych oraz fakt, że przypadki występowania tej choroby są obowiązkowo zgłaszane właściwym władzom,
- okres czasu, przez który prowadzone były czynności sprawdzające,
- rozwiązania w zakresie kontroli przyjęte dla weryfikacji, czy dany obszar nadal pozostaje wolny od choroby.

2. Komisja bada takie uzasadnienia. Dodatkowe gwarancje, o charakterze ogólnym lub szczegółowym, które mogą być wymagane dla wprowadzania zwierząt i produktów akwakultury na określone obszary lub do określonych gospodarstw, są ustalane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.

3. Zainteresowane Państwo Członkowskie powiadamia Komisję o wszelkich zmianach związanych ze szczegółami wymienionymi w ust. 1 i dotyczącymi choroby. Ustalone wymagania co do gwarancji, określone w ust. 2, mogą, w związku z treścią takiej informacji, mogą być zmieniane lub wycofane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 27.

Artykuł 14

1. Bez wpływu na wymagania dotyczące chorób, określone załączniku A wykaz III kolumna 1, ustanowionych zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 12 i 13, wprowadzanie do obrotu żywych ryb hodowlanych (małży lub skorupiaków) nie należących do gatunków podatnych, określone w załączniku A wykazy I i II kolumna 2, jak również ich jaj i gamet, podlega następującym warunkom dodatkowym:

- a) jeżeli mają być one wprowadzane na obszar strefy zatwierdzonej, to musi im towarzyszyć, zgodnie z art. 11, dokument transportowy odpowiadający wzorowi, jaki zostanie wprowadzony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, potwierdzający, że pochodzą one ze strefy o takim samym statusie zdrowotności, z zatwierdzonego gospodarstwa położonego w strefie niezatwierdzonej lub z gospodarstwa, które może być położone w strefie niezatwierdzonej, pod warunkiem, że takie gospodarstwo nie obejmuje ryb, małży, ani skorupiaków należących do gatunków podatnych, określone w kolumnie 2 wykazów I i II załącznik A, i że nie jest ono połączone z ciekami wodnymi lub z wodami przybrzeżnymi albo ujściami rzek.

Jednakże, do czasu uzyskania wyników przeglądu przewidzianego w art. 28, Państwa Członkowskie mogą, przy zachowaniu procedury określonej w art. 26, zwrócić się o dopuszczenie wyjątków od przepisów poprzedniego akapitu, w szczególności w odniesieniu do zakazu wprowadzania na obszar strefy zatwierdzonej ryb, małży i skorupiaków, określone w niniejszym ustępie, pochodzących z zatwierdzonego gospodarstwa położonego w strefie niezatwierdzonej lub z gospodarstwa, które może być położone w strefie niezatwierdzonej, pod warunkiem, że takie gospodarstwo nie obejmuje ryb, małży i skorupiaków należących do gatunków podatnych, określone w załączniku A wykazy I i II kolumna 2, i że nie jest ono połączone z ciekami wodnymi

lub z wodami przybrzeżnymi albo z ujściami rzek. W celu zapewnienia jednolitego stosowania się do tych przepisów, zgodnie z tą samą procedurą zostaną określone stosowne warunki i środki. Do czasu podjęcia tej decyzji nadal będą miały zastosowanie przepisy krajowe, pod warunkiem, że są one zgodne z ogólnymi przepisami Traktatu.

- b) jeżeli mają być one wprowadzone do gospodarstwa, które, mimo że zlokalizowane w strefie niezatwierdzonej, spełnia warunki załącznika C, to musi im towarzyszyć, zgodnie z art. 11, dokument transportowy odpowiadający wzorowi, jaki zostanie wprowadzony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, potwierdzający, że pochodzą one ze strefy zatwierdzonej, z gospodarstwa o takim samym statusie zdrowotności lub z gospodarstwa, które może być położone w strefie niezatwierdzonej, pod warunkiem, że gospodarstwo takie nie obejmuje ryb, małży i skorupiaków należących do gatunków podatnych, określone w załączniku A wykazy I i II kolumna 2, i że nie jest ono połączone z ciekami wodnymi, lub z wodami przybrzeżnymi albo z ujściami rzek.

2. Bez wpływu na warunki odnośnie chorób, określone w kolumnie 1 wykazu III załącznik A, ustanowionych zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 12 i 13, wprowadzanie do obrotu żyjących na swobodzie ryb, małży i skorupiaków, ich jaj lub gamet, podlega następującym warunkom dodatkowym:

- a) jeżeli mają być one wprowadzone do strefy zatwierdzonej, to musi im towarzyszyć, zgodnie z art. 11, dokument transportowy odpowiadający wzorowi, jaki zostanie wprowadzony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, potwierdzający, że pochodzą one ze strefy o tym samym statusie zdrowotności;
- b) jeżeli mają być one wprowadzone do gospodarstwa, które, mimo że położone w strefie niezatwierdzonej, spełnia warunki załącznik C, to musi im towarzyszyć, zgodnie z art. 11, dokument transportowy, odpowiadający wzorowi, jaki zostanie wprowadzony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, potwierdzający, że pochodzą one ze strefy zatwierdzonej.

Artykuł 15

Plany pobierania próbek i metody diagnostyczne stosowane do wykrywania i potwierdzania obecności chorób, określone załączniku A kolumna 1, są opracowywane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26. Takie plany pobierania próbek muszą uwzględniać obecność ryb, małży i skorupiaków żyjących na swobodzie.

Artykuł 16

1. Przepisy zawarte w dyrektywie Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r., dotyczące kontroli weterynaryjnej w handlu wewnątrz wspólnotowym w perspektywie realizacji rynku wewnętrznego⁴ w odniesieniu do produktów akwakultury przeznaczonych do spożywania przez ludzi i w dyrektywie Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r., dotyczące kontroli weterynaryjnej i zootechnicznej prowadzonej w wewnątrz wspólnotowym handlu niektórymi

⁴ Dz.U. nr L 395 z 31.12.1989, str. 13.

żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie realizacji rynku wewnętrznego⁵ w stosunku do zwierząt i produktów akwakultury wprowadzanych na rynek, będą miały zastosowanie zwłaszcza w odniesieniu do organizacji działań i samych działań podejmowanych w następstwie inspekcji przeprowadzanych przez Państwo Członkowskie będące krajem przeznaczenia towaru oraz do wprowadzanych środków zapobiegawczych.

2. W dyrektywie 89/662/EWG wprowadza się następujące zmiany:

a) w załączniku A dodaje się tiret w brzmieniu:

„- dyrektywa Rady 91/67/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt i wprowadzania do obrotu zwierząt i produktów akwakultury (Dz.U. nr L 46 z 19.02.1991, str. 1)”;

b) w załącznik B dodaje się tiret w brzmieniu:

„- produkty akwakultury przeznaczone do spożywania przez ludzi.”

3. W załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG dodaje się, co następuje:

„dyrektywa Rady 91/67/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt i wprowadzania do obrotu zwierząt i produktów akwakultury (Dz.U. nr L 46 z 19.02.1991, str. 1)”.

Artykuł 17

1. Eksperti weterynaryjni z ramienia Komisji mogą, jeżeli jest to konieczne dla zapewnienia jednolitego stosowania przepisów niniejszej dyrektywy, dokonywać inspekcji na miejscu wspólnie z właściwymi władzami. Państwo Członkowskie, na którego terytorium przeprowadzana jest inspekcja, zapewnia ekspertom wszelką pomoc niezbędną dla wykonania przez nich swoich obowiązków. Komisja powiadamia Państwa Członkowskie o wynikach takich inspekcji.

2. Ogólne przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.

Zasady, jakich należy przestrzegać podczas inspekcji przewidzianych w niniejszym artykule zostaną określone zgodnie z tą samą procedurą.

ROZDZIAŁ 3

Przepisy regulujące przywóz z państw trzecich

Artykuł 18

Zwierzęta i produktu uprawy wodnej przywożone na obszar Wspólnoty muszą spełniać warunki określone w art. 19, 20 i 21.

⁵ Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 90/539/EWG (Dz.U. nr L 303 z 31.10.1980, str. 6).

Artykuł 19

1. Zwierzęta i produkty akwakultury muszą pochodzić z państw trzecich lub ich części znajdujących się w wykazie opracowanym przez Komisję zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26. Wykaz ten może być uzupełniany lub zmieniany zgodnie z tą samą procedurą.
2. Przy podejmowaniu decyzji, czy dany państwo trzecie lub jego część może być umieszczony w wykazie, o którym mowa w ust. 1, szczególną uwagę zwraca się na:
 - a) stan zdrowotności zwierząt akwakultury, ze zwróceniem szczególnej uwagi na choroby egzotyczne i sytuację zdrowotną środowiska w państwach trzecich, które mogą stwarzać zagrożenie dla zdrowia dla zwierząt hodowlanych w Państwach Członkowskich;
 - b) regularność i szybkość dostarczania informacji przez dane państwo, dotyczących obecności chorób zakaźnych u zwierząt akwakultury na jego terytorium, w szczególności chorób wymienionych w wykazie B Międzynarodowego Biura Epizootii;
 - c) zasady obowiązujące w państwie trzecim w zakresie zapobiegania i kontroli chorób zwierząt akwakultury;
 - d) strukturą służb urzędowych w państwach trzecich i zakres ich uprawnień;
 - e) organizację i stosowanie działań dla zapobiegania chorobom zakaźnym zwierząt akwakultury oraz ich kontrolowania;
 - f) gwarancje, jakie państwo trzecie może zapewnić, gdy chodzi o stosowanie przepisów zawartych w niniejszej dyrektywie.
3. Wykaz, określony w ust. 1 i wszelkie wprowadzane do niego zmiany zostaną opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 20

1. W przypadku każdego z państw trzecich, zwierzęta i Produkty akwakultury spełniają warunki zdrowotne ustalone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.
2. W zależności od sytuacji w zakresie zdrowotności zwierząt w danym kraju trzecim, warunki, określone w ust. 1, mogą obejmować w szczególności:
 - ograniczenia przywozowe w stosunku do części państwa trzeciego,
 - ograniczenia w stosunku do niektórych gatunków zwierząt, na każdym etapie ich rozwoju.
 - żądanie zastosowania określonych zabiegów w stosunku do produktu, takich jak dezynfekcja jaj,
 - określenie sposobu wykorzystania tych zwierząt lub produktów,

- środki, jakie należy stosować po dokonaniu przywozu, takie jak kwarantanna lub dezynfekcja jaj.

Artykuł 21

1. Zwierzętom i produktom uprawy wodnej towarzyszy świadectwo wystawione przez służby urzędowe państwa trzeciego dokonującego wywozu. Świadectwo to musi:
 - a) być wystawione w dniu załadunku partii towaru do wysyłki do Państwa Członkowskiego będącego krajem jego przeznaczenia;
 - b) jego oryginał musi towarzyszyć przesyłce;
 - c) potwierdzać, że zwierzęta akwakultury i niektóre produkty rybołówstwa spełniają wymogi niniejszej dyrektywy oraz te, które zostały określone zgodnie z jej przepisami w stosunku do przywozu z danego państwa trzeciego;
 - d) być ważny przez 10 dni;
 - e) zawierać się na jednym arkuszu papieru;
 - f) być wystawiony na pojedynczego odbiorcę.
2. Świadectwo, określone w ust. 1, musi odpowiadać wzorowi wprowadzonemu zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.

Artykuł 22

Dla sprawdzenia, czy przepisy niniejszej dyrektywy, w szczególności jej art. 19 i 20, są stosowane w praktyce, eksperci Państw Członkowskich i Komisji przeprowadzają inspekcje na miejscu.

Eksperti z Państw Członkowskich, którym powierza się zadanie przeprowadzania takich inspekcji, są wyznaczani przez Komisję działającą w tym zakresie na wniosek ze strony Państw Członkowskich.

Inspekcje te są przeprowadzane w imieniu Wspólnoty, która ponosi powstałe w związku z nimi koszty.

Częstotliwość i procedura przeprowadzania takich inspekcji zostaną ustalone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.

Artykuł 23

1. W kwestii ogólnych przepisów i zasad mających zastosowanie podczas przeprowadzania inspekcji produktów akwakultury przywożonych z państw trzecich mają zastosowanie przepisy dyrektywy Rady 90/675/EWG z dnia 10 grudnia 1990 r., określające zasady organizacyjne dotyczące organizacji kontroli weterynaryjnej produktów przybywających na obszar Wspólnoty z państw trzecich⁶.

⁶ Dz.U. nr L 373 z 31.12.1990, str. 1.

2. W kwestii ogólnych przepisów i zasad stosowanych podczas inspekcji żywych zwierząt akwakultury przywożonych z państw trzecich mają zastosowanie przepisy art. 7 dyrektywy 90/425/EWG.

Artykuł 24

Jeżeli jest to uzasadnione pojawieniem lub szerzeniem się w kraju trzecim wśród zwierząt akwakultury choroby zakaźnej mogącej zagrozić zdrowiu zwierząt hodowanych w Państwie Członkowskim lub jakimkolwiek innymi względami zdrowotnymi, mają zastosowanie przepisy, procedury i środki określone w art. 17 dyrektywy 90/425/EWG.

ROZDZIAŁ 4

Przepisy końcowe

Artykuł 25

Zmiany w załącznikach C i E mogą być wprowadzane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.

Zmiany w załącznikach A, B i C mogą być wprowadzane tylko na wniosek Komisji przez Radę uchwalającą kwalifikowaną większością głosów, w szczególności ze względu na potrzebę przystosowania ich przepisów do osiągnięć postępu technologicznego

Artykuł 26

1. Jeżeli zachodzi konieczność zastosowania procedury określonej w niniejszym artykule, przewodniczący niezwłocznie przekazuje sprawę Stałemu Komitetowi Weterynaryjnemu utworzonemu na mocy decyzji 68/361/EWG⁷, zwanego dalej „Komitetem”, z inicjatywy własnej lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

2. a) Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt działań proponowanych do podjęcia. Komitet dostarcza swoją opinię w sprawie projektu w terminie, który przewodniczący może określić stosownie do stopnia pilności sprawy. Opinia jest przyjmowana większością głosów określoną w art. 148 ust. 2 Traktatu, w przypadku decyzji, które Rada ma przyjąć na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie są wazone w sposób ustalony w tym artykule. Przewodniczący nie głosuje.

Komisja przyjmuje przewidziane działania, jeżeli są one zgodne z opinią Komitetu.

b) Jeżeli przewidziane działania nie są zgodne z opinią Komitetu, lub jeżeli nie została dostarczona żadna opinia, Komisja niezwłocznie przedkłada Radzie wniosek dotyczący działań, jakie należy podjąć. Rada uchwała kwalifikowaną większością głosów.

⁷ Dz.U. nr L 255 z 18.10.1968, str. 23.

Jeżeli, po upływie okresu trzech miesięcy od daty przekazania sprawy Radzie, nie podjęła ona żadnej rezolucji, Komisja przyjmuje proponowane działania, chyba, że Rada zdecydowała przeciwko nim zwykłą większością głosów.

Artykuł 27

1. Jeżeli zachodzi konieczność zastosowania procedury określonej w niniejszym artykule, przewodniczący niezwłocznie przekazuje sprawę Komitetowi, z inicjatywy własnej, albo na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego

2. a) Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt działań proponowanych do podjęcia. Komitet dostarcza swoją opinię w sprawie projektu w ciągu dwóch dni. Opinia jest przyjmowana większością głosów określoną w art. 148 ust. 2 Traktatu, w przypadku decyzji, które Rada ma przyjąć na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie są wazone w sposób ustalony w tym artykule. Przewodniczący nie głosuje.

Komisja przyjmie przewidywane działania, jeżeli są one zgodne z opinią Komitetu.

b) Jeżeli przewidziane działania nie są zgodne z opinią Komitetu, lub jeżeli nie została dostarczona żadna opinia, Komisja niezwłocznie przedkłada Radzie wniosek dotyczący działań, jakie należy podjąć. Rada uchwała kwalifikowaną większością głosów.

Jeżeli, po upływie okresu 15 dni od daty przekazania sprawy Radzie, nie podjęła ona żadnej uchwały, Komisja przyjmuje proponowane działania, chyba, że Rada zdecydowała przeciwko nim zwykłą większością głosów.

Artykuł 28

Do dnia 1 lipca 1992 r. w stosunku do wykazu chorób, zawartym w załączniku A, i do dnia 1 stycznia 1997 r., w stosunku do kwestii statusu zdrowotnego gospodarstw położonych w strefach nie zatwierdzonych, Rada, na podstawie raportu Komisji na temat zdobytych doświadczeń, przygotowanego w ślad za opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego, i wszelkich towarzyszących temu raportowi wniosków co, do których będzie ona decydowała kwalifikowaną większością głosów, dokona przeglądu przepisów niniejszej dyrektywy, w szczególności tych spośród nich, które dotyczą handlu żywymi rybami pochodzącymi z zatwierdzonych gospodarstw położonych w nie zatwierdzonych strefach.

Artykuł 29

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 1 stycznia 1993 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję

2. Wspomniane środki powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 30

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 stycznia 1991 r.

W imieniu Rady

J.-C. JUNCKER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK A

WYKAZ CHORÓB I GATUNKÓW PODATNYCH NA TE CHOROBY

1 Choroba	2 Gatunek wrażliwy
<p>WYKAZ I</p> <p>Ryby</p> <p>IHN (zakaźna martwica systemu wytwarzania krwi)</p>	<p><i>Salmo gairdneri</i> <i>Orcorhynchus nerka</i> <i>Orcorhynchus tshawytscha</i> <i>Oncorhynchus rhodurus</i> <i>Salmo salar</i></p>
<p>WYKAZ II</p> <p>Ryby</p> <p>VHS (wirusowa posocznica krwotoczna)</p> <p>Malże</p> <p><i>Bonomia ostreae</i> <i>Marteilia</i> sp.</p> <p><i>Haplosporidium</i> sp.</p> <p><i>Perkinsus</i> sp.</p>	<p><i>Salmo gairdneri</i> <i>Salmo trutta</i> <i>Salmo salar</i> <i>Thymallus thymallus</i> <i>Coregonus</i> spp. <i>Esox lucius</i> (fry)</p> <p><i>Ostrea edulis</i> <i>Ostrea edulis</i></p> <p><i>Ostrea edulis</i></p> <p><i>Ruditapes decussatu</i></p>
<p>WYKAZ III</p> <p>Ryby</p> <p>IPN (zakaźna martwica trzustki)</p> <p>SVC (wiosenne wirusowe zapalenie krwi karpia)</p>	<p><i>Salmo gairdneri</i> <i>Salmo trutta</i> <i>Salvelinus fontinalis</i> <i>Oncorhynchus</i> (dwa gatunki)</p> <p><i>Cyprinus carpio</i> <i>Ctenopharyngodon idella</i> <i>Hypophthalmichthys</i> sp.</p>

1	2
Choroba	Gatunek wrażliwy
BKD (zakaźne zapalenie nerek)	Wszystkie łososiowate, a zwłaszcza <i>Oncorhynchus</i>
Wrzodujące zapalenie skóry łososia atlantyckiego	<i>Salmo salar</i> i wszystkie inne łososiowate
ERM (schorzenie jelit z zaczerwienieniem pyska)	Łososiowate, <i>Anguilla anguilla</i> , <i>Psetta maxima</i> (turbot) <i>Notropis atherinoides</i> (strzebla na przynętę)
Girodaktyloza	<i>Salmo salar</i>
Myksobolia	<i>Salmo gairdneri</i> <i>Salmo trutta</i> <i>Salmo salar</i> <i>Salvelinus fintinalis</i>
Skorupiaki	
Aftanomykoza <i>Astacus</i> sp. (plaga raków)	<i>Astacus</i> sp. <i>Austropotamobius pallipes</i> <i>Procambarus clarkii</i>

ZAŁĄCZNIK B

STREFY ZATWIERDZONE

I. Kontynentalne strefy dla ryb (załącznik A wykaz I i II kolumna 2)

A. Definicja stref kontynentalnych

Strefa kontynentalna składa się z:

- części terytorium obejmującego całą powierzchnię spływu od źródła cieków wodnych do ujścia, lub więcej niż jedną powierzchnię spływu, na której ryby są hodowane, przetrzymywane lub poławiane, lub
- części powierzchni spływu od źródeł cieków wodnych do naturalnej lub sztucznie utworzonej przegrody, zapobiegającej migracji ryb od ujścia do tej przegrody.

Wielkość i geograficzna lokalizacja strefy kontynentalnej musi być taka, aby można było zminimalizować możliwości rekontaminacji np. poprzez migrację ryb. Może to oznaczać potrzebę ustanowienia strefy buforowej, w której działa program monitoringu bez nadania tej strefie statusu strefy zatwierdzonej.

B. Udzielanie zatwierdzenia

W celu uzyskania statusu strefy zatwierdzonej, strefa kontynentalna musi spełniać następujące wymagania:

1. Wszystkie ryby są wolne przez okres co najmniej czterech lat od jakichkolwiek klinicznych lub innych objawów jednej lub więcej chorób, określonych w załączniku A wykazy I i II kolumnie 1;
2. Wszystkie gospodarstwa położone w strefie kontynentalnej są poddawane nadzorowi ze strony służb urzędowych. Co najmniej dwa razy do roku muszą być przeprowadzane inspekcje.

Inspekcja zdrowotna musi być dokonywana w porze roku, gdy temperatura sprzyja rozwojowi tych chorób.

Inspekcja zdrowotna musi obejmować, co najmniej:

- inspekcję ryb wykazujących odchylenia od stanu normalnego,
- pobieranie próbek, które są jak najszybciej przesyłane do zatwierdzonego laboratorium w celu przeprowadzenia testów na obecność przedmiotowych patogenów.

Jednakże, strefy dysponujące wieloletnim rejestrem potwierdzających nieobecność chorób, określonych w załączniku A wykazy I i II kolumna 1 mogą uzyskać status strefy zatwierdzonej, jeżeli:

- a) ich usytuowanie geograficzne nie pozwalana na łatwe wprowadzenie tam chorób;
- b) przez dłuższy czas, wynoszący co najmniej 10 lat, funkcjonował w nich urzędowy system kontroli chorób i w okresie tym:
 - miało miejsce systematyczne monitorowanie gospodarstw,
 - stosowany był system powiadamiania o chorobach,
 - nie zgłaszano przypadków zachorowań,
 - nie trafiła do nich żadna ryba ze stref dotkniętych chorobami;
3. Jeżeli na obszarze strefy kontynentalnej nie znajdują się żadne gospodarstwa, służba urzędowa musi objąć dokonywaną dwukrotnie w ciągu roku inspekcją zdrowotną ryby z dolnej części powierzchni spływu, zgodnie z ust. 2;
4. Wyniki badania laboratoryjnego ryb pobranych podczas inspekcji zdrowotnej muszą być w odniesieniu do przedmiotowych patogenów negatywne.

C. *Utrzymanie zatwierdzenia*

Warunkiem utrzymania zatwierdzenia jest spełnienie następujących wymagań:

1. Wprowadzane do strefy ryby muszą pochodzić z innej zatwierdzonej strefy lub z zatwierdzonego gospodarstwa;
2. Każde gospodarstwo musi być poddawane dwa razy do roku inspekcjom zdrowotnym zgodnie z pkt. B2; jednakże próbki są pobierane przy zastosowaniu 50% rotacji gospodarstw rybnych położonych w strefie kontynentalnej;
3. Wyniki badań laboratoryjnych na próbkach ryb pobranych podczas inspekcji zdrowotnych muszą być negatywne w odniesieniu do czynników chorobotwórczych, określonych w załączniku A wykazy I i II kolumna 1;
4. Gospodarz albo osoba odpowiedzialna za wprowadzanie ryb, musi prowadzić rejestr, zawierający wszelkie informacje konieczne dla umożliwienia stałego monitorowania stanu zdrowotnego ryb.

D. *Zawieszenie, przywrócenie i wycofanie zatwierdzenia*

1. Każdy przypadek nienormalnej śmierci lub inny symptom, mogący stwarzać powody dla podejrzewania wystąpienia wśród ryb choroby, określonej w załączniku A wykazy I i II kolumna 1, musi być jak najszybciej zgłaszany

służbom urzędowym. Te ostatnie dokonają niezwłocznie zawieszenia zatwierdzenia dla strefy.

2. Próbkę składającą się, z co najmniej 10 chorych ryb należy przesłać do zatwierdzonego laboratorium w celu przeprowadzenia testów na obecność przedmiotowych patogenów. O wynikach tych testów należy niezwłocznie powiadomić służby urzędowe.
3. Jeżeli wyniki są negatywne w odniesieniu do przedmiotowych patogenów, zaś pozytywne w odniesieniu do innego przypadku, służba urzędowa przywraca zatwierdzenie.
4. Jednakże, jeżeli nie można postawić diagnozy, w ciągu 15 dni musi zostać przeprowadzona następna inspekcja zdrowotna, podczas której należy pobrać dostatecznie dużą próbkę chorych ryb i przekazać ją do zatwierdzonego laboratorium w celu jej przebadania w odniesieniu do przedmiotowych patogenów.

Jeżeli wyniki są ponownie negatywne, służba urzędowa przywraca zatwierdzenie.

5. Jeżeli wyniki testów są pozytywne, służba urzędowa musi wycofać zatwierdzenie.
6. Warunkiem przywrócenia zatwierdzenia dla strefy jest spełnienie następujących wymagań:
 - a) jeżeli, dochodzi do wystąpienia choroby:
 - wszystkie ryby w zakażonym gospodarstwie muszą zostać poddane ubojowi, a zarażone lub skażone ryby muszą zostać zniszczone.
 - urządzenia i sprzęt muszą zostać zdezynfekowane zgodnie z procedurą zatwierdzoną przez służby urzędowe.
 - b) po zlikwidowaniu wybuchu choroby, muszą zostać ponownie spełnione wymagania określone w pkt. B.
7. Właściwe władze centralne informują Komisję i Państwa Członkowskie o faktach zawieszenia, przywrócenia i wycofania zatwierdzenia w stosunku do poszczególnych stref.

II. Strefy przybrzeżne dla ryb (załącznik A wykazy I i II kolumna 2)

- A. Strefa przybrzeżna składa się z części wybrzeża lub wód morskich lub ujścia rzeki o dokładnie określonych granicach geograficznych stanowiących jednorodny system hydrologiczny
- B. *Przyznawania zatwierdzenia.*

W celu uzyskania statusu strefy zatwierdzonej, przybrzeżna musi spełniać wymagania określone dla stref kontynentalnych, określonych w pkt. I B.

C. *Utrzymanie statusu*

Warunkiem utrzymania zatwierdzenia dla strefy przybrzeżnej jest spełnianie wymagań określonych w pkt. I C.

D. *Zawieszenie, przywrócenie i wycofanie zatwierdzenia.*

Zasady w tym zakresie są identyczne jak określone pkt. I D.

III. **Strefa przybrzeżna dla małży** (załącznik A wykazy I i II kolumna 2)

A. Strefa przybrzeżna musi spełniać warunki definicji określonej w pkt. II A.

B. *Przyznanie zatwierdzenia*

Dla uzyskania zatwierdzenia strefa przybrzeżna musi spełniać następujące wymagania:

1. Żadne z małży nie mogą przez okres co najmniej ostatnich dwóch lat wykazywać objawów klinicznych lub innego rodzaju jednej lub więcej chorób, określonych w załączniku A wykazy I i II kolumna I;
2. Wszystkie gospodarstwa położone w obrębie strefy przybrzeżnej muszą podlegać nadzorowi służb urzędowych. W okresach dostosowanych do cyklu rozwojowego przedmiotowych patogenów przeprowadzane są inspekcje zdrowotne.

Podczas tych inspekcji pobierane są próbki i są one niezwłocznie przesyłane do zatwierdzonego laboratorium dla przetestowania na obecność przedmiotowych patogenów.

3. Jeżeli na obszarze strefy przybrzeżnej nie ma gospodarstw, służby urzędowe muszą poddawać małże inspekcji zdrowotnej zgodnie z pkt. 2, w okresach czasu dostosowanych do cyklu rozwojowego przedmiotowych patogenów. Jednakże, jeżeli szczegółowe dochodzenia przeprowadzone w odniesieniu do fauny wykazują, że w strefie nie ma małży należących do gatunków podatnych, albo będących nosicielami lub nośnikami chorób, urzędowe służby mogą zatwierdzić strefę zanim zostaną do niej wprowadzone małże.
4. Badanie laboratoryjne próbek małży pobranych podczas inspekcji zdrowotnych przeprowadzanych przez służby urzędowe muszą dawać wyniki negatywne w odniesieniu do przedmiotowych patogenów.

Dla stref dysponujących historycznymi zapisami co do braku występowania chorób, określonych w załączniku A wykazy I i II kolumna 1, informacja ta może zostać uwzględniona przy przyznawaniu zatwierdzenia.

C. *Utrzymanie zatwierdzenia*

Warunkiem utrzymania zatwierdzenia jest spełnianie następujących wymagań:

1. Małże wprowadzane do strefy przybrzeżnej muszą pochodzić z innych zatwierdzonych stref przybrzeżnych lub z zatwierdzonych gospodarstw położonych w strefach nie zatwierdzonych;
2. Każda z farm musi być poddawana inspekcjom zdrowotnym zgodnie z pkt. B 2 w okresach czasowych dostosowanych do cyklu rozwojowego przedmiotowych patogenów.
3. Wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzanych na próbkach małży pobranych podczas inspekcji zdrowotnych muszą być negatywne w odniesieniu do nośników chorób, określonych w załączniku A wykazy I i II kolumna 1;
4. Gospodarze lub osoby odpowiedzialne za wprowadzanie małży muszą prowadzić rejestr zawierający wszelkie informacje niezbędne dla umożliwienia stałego monitorowania stanu zdrowotnego małży.

D. *Zawieszenie, przywrócenie i wycofanie zatwierdzenia*

1. Każdy przypadek nienormalnej śmierci lub wystąpienia objawów, które mogłyby stanowić podstawę dla podejrzenia wybuchu wśród małży choroby, określonej w załączniku A wykazy I i II kolumna 1, musi być jak najszybciej zgłaszany służbie urzędowej. Ta ostatnia niezwłocznie zawiesza zatwierdzenia dla strefy.
2. Próbkki chorych małży muszą zostać przesłane do zatwierdzonego laboratorium w celu przetestowania na obecność przedmiotowych patogenów.

O wynikach testów należy niezwłocznie poinformować urzędowe służby.

3. Jeżeli wyniki testów są negatywne w odniesieniu do przedmiotowych patogenów, ale pozytywne w odniesieniu do innych przyczyn, zatwierdzenie zostanie przywrócone.
4. Jednakże, jeżeli diagnozy nie można postawić, musi zostać przeprowadzona następna inspekcja zdrowotna w okresie 15 dni od pierwszego pobrania próbek i musi zostać pobrana wystarczająca liczba małży, a następnie wysłana do zatwierdzonego laboratorium w celu przetestowania na obecność przedmiotowych patogenów. Jeżeli wyniki są ponownie negatywne lub, jeżeli nadal nie ma wśród nich chorych małży, urzędowa służba przywróci zatwierdzenie.
5. Jeżeli wyniki są pozytywne, służby urzędowe muszą wycofać zatwierdzenie.

6. Warunkiem przywrócenia zatwierdzenia dla strefy jest spełnianie następujących wymagań:
 - a) w przypadku nastąpienia wybuchu choroby:
 - zainfekowane lub skażone małe muszą zostać zniszczone,
 - urządzenia i sprzęt musza zostać zdezynfekowane zgodnie z procedurą zatwierdzoną przez służbę urzędową;
 - b) po zlikwidowaniu wybuchu choroby, muszą być nadal spełniane wymagania określone w pkt. B.
7. Właściwe władze centralne informują Komisję i inne Państwa Członkowskie o faktach zawieszenia, przywrócenia i wycofania strefom zatwierdzenia.

ZAŁĄCZNIK C

ZATWIERDZONE GOSPODARSTWA POŁOŻONE NA OBSZARZE NIE ZATWIERDZONYCH STREF

I. Kontynentalne gospodarstwa rybne (załącznik A wykazy I i II kolumna 2)

A. *Przyznawanie zatwierdzenia*

Dla uzyskania zatwierdzenia, gospodarstwo musi spełniać następujące wymagania:

1. Woda musi być dostarczana ze źródła lub ze studni wierconej,
2. Musi istnieć naturalna lub sztucznie wykonana przegroda dla wędrownych ryb przebywających w dolnej części cieku wodnego.
3. Musi ono spełniać odpowiednie wymagania określone w załączniku B I B.

B. *Utrzymanie zatwierdzenia*

Warunkiem utrzymania zatwierdzenia jest spełnianie wymogów określonych w załącznik B pkt. I C. Pobieranie próbek musi jednak mieć miejsce raz do roku.

C. *Zawieszenie, przywrócenie i wycofanie zatwierdzenia*

Mają zastosowanie wymagania określone w załączniku B ID.

II. Przybrzeżne gospodarstwa rybne (załącznik A wykazy I i II kolumna 2)

A. *Przyznawanie zatwierdzenia*

Dla uzyskania zatwierdzenia, gospodarstwo musi spełniać następujące wymagania:

1. Musi być ono zaopatrywane w wodę za pomocą systemu, pozwalającego na niszczenie nośników chorobowych, określonych w załączniku A wykazy I i II kolumna 1.
2. Musi ono spełniać, *mutatis mutandis*, wymagania określone w załączniku B II B.

B. *Utrzymanie zatwierdzenia*

Warunkiem utrzymania zatwierdzenia jest, *mutatis mutandis*, zagwarantowanie spełniania wymagań określonych w załącznik B pkt. II C.

C. *Zawieszenie, przywrócenie i wycofanie zatwierdzenia*

Mają zastosowanie, *mutatis mutandis*, wymagania określone w załącznik B IID.

III. Przybrzeżne gospodarstwa mały (załącznik A wykazy I i II kolumna 2)

A. Przyznawanie zatwierdzenia

Dla uzyskania zatwierdzenia, gospodarstwo musi spełniać następujące wymagania:

1. Musi być ono zaopatrywane w wodę za pomocą systemu, pozwalającego na niszczenie nośników chorobowych, określonych w załączniku A wykazy I i II kolumna 1.
2. Musi ono spełniać, *mutatis mutandis*, wymagania określone w załączniku B II B pkt 1, 2 i 4.

B. Utrzymanie zatwierdzenia

Warunkiem utrzymania zatwierdzenia jest, *mutatis mutandis*, zagwarantowanie spełniania wymagań określonych w załącznik B III C pkt 1-4.

C. Zawieszenie, przywrócenie i wycofanie zatwierdzenia

Mają zastosowanie, *mutatis mutandis*, wymagania określone w załączniku B III D.

ZAŁĄCZNIK D

WYMIANA WODY

Wymiana wody podczas transportu zwierząt akwakultury jest przeprowadzana w urządzeniach zatwierdzonych przez Państwa Członkowskie i musi spełniać następujące wymagania:

1. Właściwości higieniczne wody używanej do wymiany muszą być takie, by nie zmieniały sytuacji zdrowotnej transportowanych gatunków, gdy chodzi o nośniki chorób, określone w załącznik A wykazy I i II kolumna 1.
2. Urządzenia te zawierają wyposażenie pozwalające zapobiec jakiegokolwiek skażeniu środowiska docelowego:
 - albo poprzez ułatwienia dla przeprowadzania dezynfekcji wody, albo
 - zapewniając, że wypuszczenie tej wody w żadnych okolicznościach nie pociąga za sobą bezpośredniego wpływu do otwartego morza lub wolno płynących cieków wodnych.

ZAŁĄCZNIK E

Wzory dokumentów transportowych

ROZDZIAŁ 1

DOKUMENT TRANSPORTOWY DLA RYB ŻYWYCH, JAJ I GAMET ZE STREFY ZATWIERDZONEJ

I. Kraj pochodzenia:.....

Strefa zatwierdzona:.....

II. Gospodarstwo pochodzenia: (nazwa i adres).....

.....

III. Zwierzęta lub produkty:.....

	Ryby żywe	Jaja	Gamety
Rodzina (nazwa powszechnie używana i nazwa naukowa)			
Ilość Liczba Waga ogólna Waga przeciętna			

IV. Przeznaczenie

Kraj przeznaczenia:.....

Odbiorca (nazwa i adres):.....

.....

V. Środek transportu (rodzaj i cechy identyfikacyjne):.....

.....

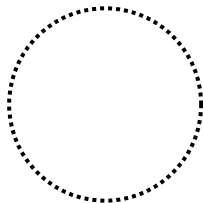
VI. Świadcstwo zdrowia

Ja, niżej podpisany, stwierdzam niniejszym, że zwierzęta i towary wchodzące w skład tej przesyłki pochodzą z zatwierdzonej strefy, i że spełniają one warunki dyrektywy 90/67/EWG.

Sporządzono w....., dnia.....

Nazwa właściwego urzędu:

Pieczczęć urzędowa

.....
Nazwa (wielkimi literami)

.....
Funkcja podpisującego urzędnika

.....
Podpis

ROZDZIAŁ 2

DOKUMENT TRANSPORTOWY DLA RYB ŻYWYCH, JAJ I GAMET Z GOSPODARSTWA ZATWIERDZONEGO

I. Kraj pochodzenia:.....

II. Gospodarstwo pochodzenia: (nazwa i adres).....

.....

III. Zwierzęta lub produkty:.....

	Ryby żywe	Jaja	Gamety
Rodzina (nazwa powszechnie używana i nazwa naukowa)			
Ilość Liczba Waga ogólna Waga przeciętna			

IV. Przeznaczenie

Kraj przeznaczenia:.....

Odbiorca (nazwa i adres):.....

.....

V. Środek transportu (rodzaj i cechy identyfikacyjne):.....

.....

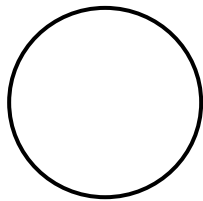
VI. Świadczenie zdrowia

Ja, niżej podpisany, stwierdzam niniejszym, że zwierzęta i towary wchodzące w skład tej przesyłki pochodzą z gospodarstwa zatwierdzonego, i że spełniają one warunki dyrektywy 90/67/EWG.

Sporządzono w....., dnia.....

Nazwa właściwego urzędu:

Pieczęć urzędowa

.....
Nazwa (wielkimi literami)

.....
Funkcja podpisującego urzędnika

.....
Podpis

ROZDZIAŁ 3

DOKUMENT TRANSPORTOWY DLA MAŁŻY Z ZATWIERDZONEJ STREFY PRZYBRZEŻNEJ

I. Kraj pochodzenia:.....

Strefa zatwierdzona:.....

II. Gospodarstwo pochodzenia: (nazwa i adres).....

.....

III. Zwierzęta:.....

	Małże
Rodzina (nazwa powszechnie używana i nazwa naukowa)	
Ilość Liczba Waga ogólna Waga przeciętna	

IV. Przeznaczenie

Kraj przeznaczenia:.....

Odbiorca (nazwa i adres):.....

.....

V. Środek transportu (rodzaj i cechy identyfikacyjne):.....

.....

VI. Świadectwo zdrowia

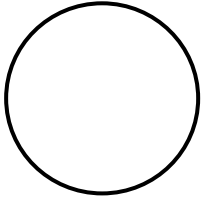
Ja, niżej podpisany, stwierdzam niniejszym, że zwierzęta i towary wchodzące w skład tej przesyłki pochodzą z zatwierdzonej strefy, i że spełniają one warunki dyrektywy 90/67/EWG.

Sporządzono w....., dnia.....

Nazwa właściwego urzędu:

.....
Nazwa (wielkimi literami)

Pieczęć urzędowa

.....
Funkcja podpisującego urzędnika

.....
Podpis

ROZDZIAŁ 4

**DOKUMENT TRANSPORTOWY DLA MAŁŻY Z GOSPODARSTWA
ZATWIERDZONEGO**

I. Kraj pochodzenia:.....

II. Gospodarstwo pochodzenia: (nazwa i adres).....
.....

III. Zwierzęta:.....

	Małże
Rodzina (nazwa powszechnie używana i nazwa naukowa)	
Ilość Liczba Waga ogólna Waga przeciętna	

IV. Przeznaczenie

Kraj przeznaczenia:.....

Odbiorca (nazwa i adres):.....
.....

V. Środek transportu (rodzaj i cechy identyfikacyjne):.....
.....

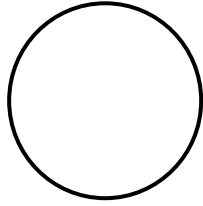
VI. Świadectwo zdrowia

Ja, niżej podpisany, stwierdzam niniejszym, że zwierzęta i towary wchodzące w skład tej przesyłki pochodzą z zatwierdzonej strefy, i że spełniają one warunki dyrektywy 91/67/EWG.

Sporządzono w....., dnia.....

Nazwa właściwego urzędu:

Pieczęć urzędowa

.....
Nazwa (wielkimi literami)

.....
Funkcja podpisującego urzędnika

.....
Podpis

DECYZJA KOMISJI

z dnia 21 grudnia 1992 r.

zmieniająca gwarancje dla wprowadzania mięczaków do stref, dla których zatwierdzono program dla *Bonamia ostreae* i *Marteilia refringens*

(93/55/EWG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/67/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. dotyczącą warunków w zakresie zdrowia zwierząt regulujących umieszczanie na rynku zwierząt i produktów akwakultury¹, a w szczególności zaś jej art. 10 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

w następstwie zatwierdzenia programu dla *Bonamia ostreae* i *Marteilia refringens* zgodnie z art. 10 ust. 2 dyrektywy 91/67/EWG, wprowadzanie mięczaków do stref lub gospodarstw objętych programem podlega przepisom określonym w art. 8 wspomnianej dyrektywy;

Komisja zatwierdziła, w szczególności poprzez decyzję 92/528/EWG z dnia 9 listopada 1992 r. program dla *Bonamia ostreae* i *Marteilia refringens* dla Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej²;

identyczny plan przedłożony przez pozostałe Państwa Członkowskie jest dokładnie badany przez Komisję;

stosowanie przepisów ustanowionych w art. 8 ust. 1 lit. a) dyrektywy 91/67/EWG stwarza trudności dla dostaw w odnośnych strefach; należy przyjąć zgodnie z art. 10 ust. 3 wspomnianej dyrektywy, zmiany do przewidzianych gwarancji;

należy dokonać przeglądu postanowień niniejszej decyzji przed dniem 30 czerwca 1993 r. w świetle opinii Naukowego Komitetu Weterynaryjnego;

środki działania przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJĘŁA NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

¹ Dz.U. nr L 46, z 19.02.1991, str. 1.

² Dz.U. nr L 332, z 18.11.1992, str. 23.

W drodze derogacji od przepisów, o których mowa w art. 8 ust. 1 lit. a) dyrektywy 91/67/EWG, wprowadzanie do stref dla których zatwierdzono program dla *Bonamia ostreae* i *Marteilia refringens*, jest dozwolone dla partii mięczaków pochodzących z innych stref, dla których taki program został zatwierdzony lub ze stref bez takiego zatwierdzonego programu. W obu przypadkach mięczakom musi towarzyszyć dokument przemieszczenia wypełniony przez urzędowe służby, zaświadczający że mięczaki pochodzą z obszaru, na którym nie odnotowano bonamiosis (*Bonamia ostreae*) ani marteiliosis (*Marteilia refringens*) w poprzednich dwóch latach, co zostało potwierdzone testami wykonanymi w odstępach dostosowanych do rozwoju odnośnych czynników chorobotwórczych zgodnie z procedurami zalecanymi przez Naukowy Komitet Weterynaryjny,

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 1992 r.

W imieniu Komisji
Ray MAC SHARRY
Członek Komisji

DYREKTYWA RADY 93/54/EWG

z dnia 24 czerwca 1993 r.

zmieniająca dyrektywę 91/67/EWG dotyczącą warunków zdrowotnych zwierząt obowiązujących przy wprowadzaniu na rynek zwierząt i produktów akwakultury

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

zgodnie z art. 28 dyrektywy Rady 91/67/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. dotyczącej warunków zdrowotnych zwierząt obowiązujących przy wprowadzaniu na rynek zwierząt i produktów akwakultury⁴, należy dokonać przeglądu wykazu chorób wymienionych w załączniku A do tej dyrektywy; należy przy tym uwzględnić raport Komisji o zebranych doświadczeniach oraz opinię Naukowego Komitetu Weterynaryjnego;

na podstawie opinii Naukowego Komitetu Weterynaryjnego należy zmienić wykaz chorób, w celu uwzględnienia ostatnich odkryć epidemiologicznych oraz zdobytego doświadczenia;

należy dokonać oceny sytuacji w odniesieniu do chorób, które nie są pochodzenia wspólnotowego; w obliczu najnowszych danych epidemiologicznych należy rozpatrzyć na nowo podatność niektórych gatunków na pewne choroby endemiczne dla Wspólnoty, oraz klasyfikację tych chorób zawartą w wykazie II lub III załącznika A do dyrektywy 91/67/EWG;

konieczne jest uściślenie niektórych wymagań ustanowionych w dyrektywie 91/67/EWG, w szczególności dotyczących procedury zatwierdzania stref i procedury dotyczącej warunków regulujących wprowadzanie do obrotu zwierząt akwakultury, które nie należą do gatunków podatnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 91/67/EWG wprowadza się następujące zmiany:

¹ Dz.U. nr C 324 z 10.12.1992, str. 16.

² Dz.U. nr C 150 z 31.05.1993.

³ Dz.U. nr C 129 z 10.05.1993, str. 6.

⁴ Dz.U. nr L 46 z 19.02.1991, str. 1.

1. w art. 3

a) ust. 1 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) nie mogą one pochodzić z gospodarstwa objętego zakazem z powodu choroby zwierzęcej i nie mogą pozostawać w kontakcie ze zwierzętami pochodzącymi z takich gospodarstw, w szczególności z gospodarstw, które podlegają środkom kontrolnym ustalonym w dyrektywie Rady 93/53/EWG z dnia 24 czerwca 1993 r. wprowadzającej minimalne środki wspólnotowe zwalczania niektórych chorób ryb*;

* Dz.U. nr L 175 z 19.07.1993, str. 23”.

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. Niniejszy artykuł stosuje się bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 93/53/EWG w odniesieniu do kontrolowania niektórych chorób ryb, w szczególności chorób wymienionych w wykazie I”;

2. w art. 5 ust. 1 część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„1. W celu uzyskania, w odniesieniu do jednej lub więcej chorób określonych w załączniku A wykaz II kolumna I, statusu strefy zatwierdzonej, Państwa Członkowskie przedkładają Komisji:”;

3. art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja analizuje informacje określone w ust. 1. Komisja zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 26, na podstawie tych informacji dokonuje zatwierdzenia stref. Jeżeli zgodnie z przepisami załącznika B zawartymi w I.D.5, II.D lub III.D.5, zatwierdzenie strefy zostało wycofane przez służbę urzędową, Komisja unieważni swoją decyzję dotyczącą zatwierdzenia. Wznowienia zatwierdzenia strefy dokonuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 26.”;

4. w art. 6 ust. 1 część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

1. „W celu uzyskania, w odniesieniu do jednej lub więcej chorób określonych w załączniku A wykaz II kolumna 1, statusu gospodarstwa zatwierdzonego zlokalizowanego w strefie niezatwierdzonej, Państwa Członkowskie przedkładają Komisji:”;

5. w art. 7 ust. 1 część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„1. Wprowadzanie do obrotu żywych ryb należących do gatunków podatnych, określonych w załączniku A wykaz II kolumna 2, ich jaj lub gamet, ma miejsce przy zapewnieniu następujących dodatkowych gwarancji:”;

6. w art. 8 ust. 1 część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„1. Wprowadzanie do obrotu żywych małży określonych w załączniku A wykaz II kolumna 2, ma miejsce przy spełnieniu następujących dodatkowych gwarancji:”;

7. w art. 9 pkt 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„1. Ryby podatne na choroby, określone w załączniku A wykaz II kolumna 1, muszą być przed wysyłką poddane ubojowi i wypatroszone.”;

8. w art. 9 pkt 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„2. Żywe małże podatne na choroby określone w załączniku A wykaz II kolumna 1, muszą być dostarczane albo bezpośrednio do spożycia przez ludzi, albo przemysłu produkcji konserw; nie są one przekazywane do obrotu, jeżeli nie:”;

9. art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 14

1. Bez uszczerbku dla wymagań dotyczących chorób, określonych w załączniku A wykaz III kolumna 1, ustanowionych zgodnie z art. 12 i 13, wprowadzanie do obrotu żywych ryb hodowlanych nienależących do gatunków podatnych określonych w załączniku A wykaz II kolumna 2, jak również ich jaj i gamet, podlega następującym warunkom dodatkowym:

a) jeżeli mają być one wprowadzane na obszar strefy zatwierdzonej, to musi im towarzyszyć zgodnie z art. 11, dokument transportowy odpowiadający wzorowi jaki zostanie sporządzony zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 26, potwierdzający że pochodzą one ze strefy o takim samym statusie zdrowotności, z zatwierdzonego gospodarstwa położonego w strefie niezatwierdzonej, lub z gospodarstwa które może być położone w strefie niezatwierdzonej, pod warunkiem że takie gospodarstwo nie obejmuje ryb należących do gatunków podatnych określonych w załączniku A wykaz II kolumna 2, oraz nie jest ono połączone z ciekami wodnymi lub z wodami przybrzeżnymi albo ujściami rzek.

Jednakże, do czasu uzyskania wyników przeglądu przewidzianego w art. 28, Państwa Członkowskie na mocy procedury ustanowionej w art. 26, mogą zwrócić się o udzielenie odstępstwa od przepisów poprzedniego akapitu, w szczególności w odniesieniu do zakazu wprowadzania na obszar strefy zatwierdzonej ryb określonych w niniejszym ustępie, pochodzących z zatwierdzonego gospodarstwa położonego w strefie niezatwierdzonej, pod warunkiem że takie gospodarstwo nie obejmuje ryb należących do gatunków podatnych określonych w załączniku A wykaz II kolumna 2, oraz nie jest ono połączone z ciekami wodnymi lub z wodami przybrzeżnymi albo z ujściami rzek. W celu zapewnienia jednolitego stosowania tych przepisów, zgodnie z tą samą procedurą zostaną określone odpowiednie warunki i środki. Do czasu podjęcia tej decyzji zastosowanie mają nadal przepisy krajowe, z zastrzeżeniem zgodności z przepisami ogólnymi Traktatu;

b) jeżeli mają być one wprowadzone do gospodarstwa, które pomimo iż jest zlokalizowane w strefie niezatwierdzonej spełnia warunki z załącznika C, to musi

im towarzyszyć zgodnie z art. 11, dokument transportowy odpowiadający wzorowi, jaki zostanie sporządzony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, potwierdzający że pochodzą one ze strefy zatwierdzonej, z gospodarstwa o takim samym statusie zdrowotności lub z gospodarstwa, które może być położone w strefie niezatwierdzonej, pod warunkiem że gospodarstwo takie nie obejmuje ryb należących do gatunków podatnych określonych w załączniku A wykaz II kolumna 2, oraz nie jest ono połączone z ciekami wodnymi lub z wodami przybrzeżnymi albo z ujściami rzek.

2. Wymagania ustanowione w ust. 1 stosuje się do wprowadzania do obrotu małż hodowlanych, nienależących do gatunków podatnych określonych w załączniku A wykaz II kolumna 2.

3. Bez uszczerbku dla wymagań dotyczących chorób określonych załączniku A wykaz III kolumna 1, ustanowionych zgodnie z art. 12 i 13, wprowadzanie do obrotu żyjących na swobodzie ryb, małży i skorupiaków, ich jaj lub gamet, podlega następującym warunkom dodatkowym:

- a) jeżeli mają być one wprowadzone do strefy zatwierdzonej, to musi im towarzyszyć zgodnie z art. 11, dokument transportowy odpowiadający wzorowi, jaki zostanie sporządzony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, potwierdzający że pochodzą one ze strefy o tym samym statusie zdrowotności;
- b) jeżeli mają być one wprowadzone do gospodarstwa, które pomimo iż położone jest w strefie niezatwierdzonej spełnia warunki z załącznik C, to musi im towarzyszyć zgodnie z art. 11, dokument transportowy odpowiadający wzorowi, jaki zostanie sporządzony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, potwierdzający że pochodzą one ze strefy zatwierdzonej;
- c) jeśli takie zwierzęta są poławiane podczas połowów dalekomorskich, oraz przeznaczone są do hodowli w zatwierdzonych strefach i gospodarstwach, muszą być poddane kwarantannie pod nadzorem służb urzędowych, w odpowiednich urządzeniach i we właściwych warunkach zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 26.

4. Wymagań ustanowionych w ust. 1, 2 i 3 nie stosuje się, jeśli na podstawie doświadczenia praktycznego i/lub dowodów naukowych wykazano, że dana choroba nie może być przenoszona pasywnie poprzez przesiedlenie zwierząt akwakultury, ich jaj czy gamet, nienależących do gatunków podatnych określonych w załączniku A wykaz II kolumna 2, ze strefy niezatwierdzonej do strefy zatwierdzonej.

Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, Komisja sporządza wykaz zwierząt akwakultury, w odniesieniu do których ma zastosowanie odstępstwo określone w akapicie pierwszym, oraz w miarę potrzeby zmienia ten wykaz uwzględniając postęp naukowo-techniczny. Warunki szczególne dotyczące wprowadzania tych zwierząt do obrotu, łącznie ze wzorem wymaganego dokumentu towarzyszącego, są ustalane i zmieniane według tej samej procedury.

5. Niniejszego artykułu nie stosuje się do tropikalnych ryb ozdobnych hodowanych w akwariach.”;

10. w art. 19 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. Jeśli przed dniem 1 stycznia 1994 r. nie zostanie podjęta decyzja dotycząca sporządzenia wykazu określonego w ust. 1, można przyjąć niezbędne środki na okres 3 lat zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 26.”;

11. w art. 20 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Do czasu ustalenia warunków przywozu przewidzianych w niniejszej dyrektywie, Państwa Członkowskie zapewnią, że przywóz zwierząt i produktów akwakultury z państw trzecich podlega warunkom, które są przynajmniej równoważne z warunkami stosowanymi w odniesieniu do produkcji i wprowadzania do obrotu produktów wspólnotowych.”;

12. art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 24

„Jeżeli jest to uzasadnione pojawieniem lub szerzeniem się w państwie trzecim wśród zwierząt akwakultury choroby zakaźnej, mogącej zagrozić zdrowiu inwentarza żywego w Państwie Członkowskim, lub jakimikolwiek innymi względami zdrowotnymi, mają zastosowanie w odniesieniu do produktów akwakultury przepisy, procedury i środki określone w art. 19 dyrektywy 90/675/EWG oraz te ustanowione w art. 18 dyrektywy 91/496/EWG.”;

13. Załącznik A otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK A

WYKAZ CHORÓB I GATUNKÓW PODATNYCH NA TE CHOROBY

1	2
Choroba	Gatunki podatne
WYKAZ I	
Ryby	
Zakaźna anemia łososia (ISA)	Łosoś atlantycki (<i>Salmo salar</i>)
WYKAZ II	
Ryby	
Wirusowa posocznica krwotoczna ryb łososiowatych (VHS)	Ryby łososiowate, Lipień (<i>Thymallus thymallus</i>); Sieja (<i>Coregonus spp.</i>); Szczupak (<i>Esox lucius</i>); Turbot (<i>Scophthalmus maximus</i>);

1	2
Choroba	Gatunki podatne
Zakaźna martwica układu krwiotwórczego (IHN) Małże Bonomia ostreae Marteilia refringens.	Ryby łososiowate szczupak (<i>Esox lucius</i>) Ostryga płaska (<i>Ostrea edulis</i>) Ostryga płaska (<i>Ostrea edulis</i>)
WYKAZ III Ryby Zakaźna martwica trzustki (IPN) Wiosenna wiremia karpia (SVC) Bakteryjna choroba nerek (BKD) (<i>Renibacterium salmonidarum</i>) Wrzodzenica łososiowatych (<i>Aeromonas salmonicida</i>) (Jersinioza) (ERM) (<i>Yersinia ruckeri</i>) Gyrodactylus salaris Myxobolosis Skorupiaki Dżuma u raków (<i>Aphanomyces astaci</i>)”	Określony w programie, określonym w art. 12 i 13”

14. W załączniku B, C i D O skreśla się odniesienia do „wykazu I” w załączniku A.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzą życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 1 lipca 1994 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 24 czerwca 1993 r.

W imieniu Rady

B. WESTH

Przewodniczący

DYREKTYWA RADY 95/22/WE

z dnia 22 czerwca 1995 r.

zmieniająca dyrektywę 91/67/EWG dotyczącą warunków zdrowotnych zwierząt obowiązujących przy wprowadzaniu na rynek zwierząt i produktów akwakultury

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/67/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. dotyczącą warunków zdrowotnych zwierząt obowiązujących przy wprowadzaniu na rynek zwierząt i produktów akwakultury¹, w szczególności jej art. 25 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

przy zatwierdzaniu stref w odniesieniu do zakaźnej martwicy układu krwiotwórczego (IHN) i wirusowej posocznicy krwotocznej ryb łososiowatych (VHS) należy uwzględnić niektóre rozwiązania naukowe i techniczne;

w związku z tym, należy dostosować kryteria przyznawania tym strefom statusu zatwierdzonych;

w świetle doświadczeń, należy także przeprowadzić dostosowanie procedur administracyjnych w odniesieniu do przyznawania strefom lub ich częściom statusu zatwierdzonych oraz zawieszania, wznawiania i wycofania tego statusu;

pomimo usytuowania w strefach niezatwierdzonych w zakresie IHN i VHS, gospodarstwa mogą uzyskać status zatwierdzonych w odniesieniu do wspomnianych chorób, zgodnie z wymogami ustanowionymi w załączniku CIA do dyrektywy Rady 91/67/EWG;

w celu zapewnienia lepszej ochrony przed wprowadzaniem IHN i VHS, wydaje się, że konieczne jest bardziej precyzyjne określenie kryteriów, które należy stosować w odniesieniu do przyznawania gospodarstwom rybackim statusu zatwierdzonych;

kryteria te muszą uwzględniać szczegóły dotyczące zaopatrzenia gospodarstw w wodę, w odniesieniu do badań przeprowadzanych przed zatwierdzeniem tych gospodarstw, oraz dotyczące środków ochronnych na wypadek ewentualnego pojawienia się choroby,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

¹ Dz.U. nr L 46 z 19.02.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 93/54/EWG (Dz.U. nr L 175 z 19.07.1993, str. 34).

W dyrektywie 91/67/EWG wprowadza się następujące zmiany:

A. W załączniku B:

a) punkt I.B.2. otrzymuje brzmienie:

„2) Wszystkie gospodarstwa położone w strefie kontynentalnej podlegają nadzorowi służb urzędowych. Inspekcje sanitarne przeprowadza się dwa razy do roku, przez okres czterech lat.

Inspekcje sanitarne muszą być przeprowadzane w porze roku, gdy temperatura wody sprzyja rozwojowi wspomnianych chorób. Inspekcja sanitarna musi obejmować przynajmniej:

- inspekcję ryb wykazujących nieprawidłowości,
- pobranie próbek, zgodnie z programem ustanowionym według procedury przewidzianej w art. 15, które przesyła się jak najszybciej do zatwierdzonego laboratorium, w celu poddania ich badaniom na obecność wspomnianych czynników chorobotwórczych.

Jednakże strefy, których wieloletni rejestr wskazuje na nieobecność chorób określonych w załączniku A kolumna 1 wykaz II, mogą otrzymać status zatwierdzonych, jeżeli:

- a) ich położenie geograficzne uniemożliwia łatwe wprowadzenie choroby;
- b) urzędowy system zwalczania chorób funkcjonował przez dłuższy okres, liczący przynajmniej dziesięć lat, w którym:
 - miało miejsce systematyczne monitorowanie wszystkich gospodarstw,
 - stosowany był system powiadamiania o chorobach,
 - nie zgłaszano przypadków zachorowań,
 - na mocy obowiązujących przepisów do danej strefy można było wprowadzać wyłącznie ikrę lub gamety z niezakażonych stref lub gospodarstw, poddanych kontrolom urzędowym i zapewniającym równoważne gwarancje zdrowotne.

Dziesięcioletni okres określony w akapicie pierwszym można skrócić do pięciu lat, w wyniku badań przeprowadzonych przez służby urzędowe Państwa Członkowskiego wnioskującego, z zastrzeżeniem, że poza wymaganiami określonymi w akapicie pierwszym, system regularnego monitorowania wszystkich gospodarstw, określonych powyżej, obejmował przynajmniej dwie inspekcje sanitarne na rok, na które złożyły się co najmniej:

- inspekcja ryb wykazujących nieprawidłowości,
- pobranie próbek przynajmniej 30 ryb przy każdej inspekcji.

Państwa Członkowskie, które chciałyby skorzystać z przepisów odnoszących się do rejestrów wieloletnich zobowiązane są przedłożyć swój wniosek najpóźniej do dnia 31 grudnia 1996 r.”;

b) w załączniku I. B dodaje się punkt w brzmieniu:

„5) W przypadku, gdy Państwo Członkowskie występuje o zatwierdzenie obszaru zlewni wodnej lub jego części mającej początek w sąsiednim Państwie Członkowskim, lub wspólnego obszaru zlewni wodnej należącego do dwóch Państw Członkowskich, stosuje się następujące przepisy:

- oba zainteresowane Państwa Członkowskie powinny jednocześnie przedłożyć wniosek o zatwierdzenie, zgodnie z procedurami ustanowionymi w art. 5 lub 10,
- Komisja, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 26, po przeanalizowaniu i sprawdzeniu wniosków oraz po ocenie sytuacji zdrowotnej, ustanawia, w razie potrzeby, inne przepisy, niezbędne do udzielenia takiego zatwierdzenia.

Państwa Członkowskie, zgodnie z dyrektywą 89/608/EWG¹, udzielają sobie nawzajem pomocy przy stosowaniu przepisów niniejszej dyrektywy, w szczególności przepisów niniejszego ustępu.”;

¹Dz.U. nr L 351 z 2.12.1989, str. 34.”;

c) w punkcie I.D.1., ostatnie zdanie otrzymuje brzmienie:

„Te ostatnie dokonają niezwłocznie zawieszenia zatwierdzenia dla strefy lub jej części, z zastrzeżeniem, że część strefy zachowująca status zatwierdzonej nadal spełnia wymagania zawarte w definicji podanej w punkcie A.”;

d) punkt I.D.5. otrzymuje brzmienie:

„5) Jeżeli wyniki testów są pozytywne, służby urzędowe wycofują zatwierdzenie strefy lub jej części określonej w punkcie 1.”;

e) punkt I.D.6. zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„6) Warunkiem przywrócenia zatwierdzenia dla strefy lub jej części określonej w pkt. 1 jest spełnienie następujących wymagań.”;

f) punkt I.D.7. otrzymuje brzmienie:

- „7) Właściwy organ centralny powiadamia Komisję i pozostałe Państwa Członkowskie o zawieszeniu, przywróceniu lub wycofaniu zatwierdzenia stref lub ich części określonych w pkt. 1.”;
- g) punkt II.A otrzymuje brzmienie:
- „A. Strefa przybrzeżna składa się z części wybrzeża, wód morskich lub ujścia rzeki o dokładnie określonych granicach geograficznych stanowiących jednorodny system hydrologiczny bądź szereg takich systemów. W razie konieczności, strefa przybrzeżna może składać się z części wybrzeża, wód morskich lub ujścia rzeki usytuowanych między ujściami dwóch cieków wodnych lub z części wybrzeża, wód morskich lub ujścia rzeki, gdzie znajduje się jedno lub więcej gospodarstw, z zastrzeżeniem, że po obu stronach gospodarstwa lub gospodarstw zostanie ustanowiona strefa buforowa, której zasięg wyznacza Komisja dla każdego przypadku oddzielnie, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 26.”;
- h) punkt II.D otrzymuje brzmienie:
- „D. *Zawieszanie, przywrócenie i wycofanie zatwierdzenia.*
- Zasady w tym zakresie są identyczne jak określone pkt. I D; jednakże, gdy strefa składa się z szeregu systemów hydrologicznych, zawieszenie, przywrócenie i wycofanie zatwierdzenia może odnosić się tylko do części tego szeregu o dokładnie określonych granicach geograficznych stanowiących jednorodny system hydrologiczny, z zastrzeżeniem, że dana część nadal posiada status zatwierdzonej i spełnia wymagania zawarte w definicji podanej w punkcie A.”;
- i) punkt III.D.1, ostatnie zdanie, otrzymuje brzmienie:
- „Ta ostatnia niezwłocznie zawiesza zatwierdzenie dla strefy lub, jeżeli strefa składa się z szeregu systemów hydrologicznych, a część tego szeregu posiada dokładne granice geograficzne i stanowi jednorodny system hydrologiczny, z zastrzeżeniem, że dana część nadal posiada status zatwierdzonej i spełnia wymagania zawarte w definicji podanej w punkcie A.”;
- j) punkt III.D.5. otrzymuje brzmienie:
- „5) Jeżeli wyniki są pozytywne, służby urzędowe wycofują zatwierdzenie strefy lub jej części określonej w pkt. 1.”;
- k) punkt III.D.6, zdanie wprowadzające, otrzymuje brzmienie:
- „6) Warunkiem przywrócenia zatwierdzenia strefy lub jej części określonej w pkt. 1 jest spełnianie następujących wymagań:”;
- l) punkt III.D.7. otrzymuje brzmienie:
- „7) Właściwy organ centralny powiadamia Komisję i pozostałe Państwa

Członkowskie o zawieszeniu, przywróceniu lub wycofaniu zatwierdzenia stref lub ich części określonych w pkt. 1.”;

B. W załączniku C:

a) punkt I.A. otrzymuje brzmienie:

„A. *Przyznawanie zatwierdzenia*

W celu uzyskania zatwierdzenia gospodarstwo musi spełniać następujące wymagania:

- 1) woda musi być dostarczana ze studni, otworu wiertniczego lub źródła. Gdy takie źródło wody usytuowane jest w znacznej odległości od gospodarstwa, woda musi być dostarczana bezpośrednio do gospodarstwa za pomocą instalacji wodociągowej lub, za zgodą służb urzędowych, przez otwarty lub naturalny kanał, z zastrzeżeniem, że nie stanowi to źródła zakażenia dla gospodarstwa i nie powoduje wprowadzania do gospodarstwa ryb dziko żyjących. Woda z kanału musi pozostawać pod kontrolą gospodarstwa lub, w przypadku braku takiej możliwości, pod kontrolą służb urzędowych;
- 2) w dole strumienia musi istnieć naturalna lub sztuczna bariera, zapobiegająca przedostawaniu się ryb na teren wymienionego gospodarstwa;
- 3) w razie potrzeby, gospodarstwo powinno być chronione przed powodzią i infiltracją wody;
- 4) musi spełniać, *mutatis mutandis*, wymagania wymienione w załączniku B.I.B. Ponadto, gdy złożenie wniosku o zatwierdzenie oparte jest o rejestry wieloletnie w publicznym systemie kontroli w okresie dziesięciu lat, muszą zostać spełnione następujące dodatkowe wymagania:
 - przynajmniej raz w roku musi zostać złożony wniosek do inspekcji klinicznej, a pobrane próbki należy poddać badaniom na obecność czynników chorobotwórczych w zatwierdzonym laboratorium;
- 5) może stanowić przedmiot dodatkowych środków narzuconych przez służby urzędowe, jeżeli zostanie to uznane za konieczne dla zapobieżenia wprowadzaniu chorób. Środki takie mogą obejmować ustanowienie strefy buforowej wokół gospodarstwa, w którym realizowany jest program monitorowania oraz ustanowienie ochrony zapobiegającej pojawieniu się ewentualnych nosicieli czynników chorobotwórczych lub wektorów;
- 6) Jednakże:

- a) nowe gospodarstwo, które spełnia wymagania określone w pkt. 1, 2, 3 i 5, ale które rozpoczyna działalność związaną z rybami, ikrą lub gametami z zatwierdzonej strefy lub z zatwierdzonego gospodarstwa usytuowanego w strefie niezatwierdzonej, może uzyskać zatwierdzenie bez konieczności pobierania próbek wymaganego dla udzielenia zatwierdzenia;
 - b) gospodarstwo, które spełnia wymagania określone w pkt. 1, 2, 3 i 5, ale wznawia, po przerwie, działalność związaną z rybami, ikrą lub gametami z zatwierdzonej strefy lub z zatwierdzonego gospodarstwa usytuowanego w strefie niezatwierdzonej, może uzyskać zatwierdzenie bez konieczności pobierania próbek wymaganego dla udzielenia zatwierdzenia, z zastrzeżeniem, że:
 - warunki sanitarne w gospodarstwie w okresie ostatnich czterech lat jego działalności są znane służbom urzędowym; jednakże, jeżeli dane gospodarstwo prowadzi działalność krócej niż cztery lata, pod uwagę brany jest faktyczny okres jego działalności,
 - gospodarstwo nie było objęte środkami związanymi ze zdrowiem zwierząt w odniesieniu do chorób wymienionych w wykazie II załącznika A, oraz w gospodarstwie nie wystąpiły uprzednio żadne przypadki tych chorób,
 - przed wprowadzeniem ryb, ikry lub gamet, gospodarstwo poddawane jest dezynfekcji i czyszczeniu, a następnie jest opuszczane na minimum 15 dni, pod nadzorem urzędowym.”;
- b) punkt II.A.1. otrzymuje brzmienie:
- „1. musi być zaopatrywane w wodę za pomocą systemu, na który składa się wyposażenie do niszczenia czynników chorobotwórczych określonych w załączniku A kolumna 1 wykaz II; wymagane kryteria jednolitego stosowania tych przepisów, w szczególności odnoszące się do sprawnego funkcjonowania systemu, ustanawia się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26;”;
- c) w punkcie II.A dodaje się punkt w brzmieniu:
- „3. Jednakże:
 - a) nowe gospodarstwo, które spełnia wymagania określone w pkt 1 i 2, ale rozpoczyna działalność związaną z rybami, ikrą lub gametami z zatwierdzonej strefy lub z zatwierdzonego gospodarstwa usytuowanego w strefie niezatwierdzonej, może uzyskać zatwierdzenie bez pobierania próbek wymaganego dla udzielenia zatwierdzenia;

- b) gospodarstwo, które spełnia wymagania, określone w pkt. 1 i 2, które po przerwie wznowia działalność związaną z rybami, ikrą lub gametami z zatwierdzonej strefy lub z zatwierdzonego gospodarstwa usytuowanego w strefie niezatwierdzonej, może uzyskać zatwierdzenie bez pobierania próbek wymaganego dla przydzielenia zatwierdzenia, z zastrzeżeniem, że:
- warunki sanitarne w gospodarstwie w okresie ostatnich czterech lat jego działalności są znane służbom urzędowym; jednakże, jeżeli dane gospodarstwo prowadzi działalność krócej niż cztery lata, pod uwagę brany jest faktyczny okres jego działalności,
 - gospodarstwo nie było objęte środkami związanymi ze zdrowiem zwierząt w odniesieniu do chorób wymienionych w załączniku A wykaz II, oraz w gospodarstwie nie wystąpiły uprzednio żadne przypadki tych chorób,
 - przed wprowadzeniem ryb, ikry lub gamet, gospodarstwo poddawane jest dezynfekcji i czyszczeniu, a następnie jest opuszczane na minimum 15 dni, pod nadzorem urzędowym.”;
- d) punkt III.A.1. otrzymuje brzmienie:
- „1) musi być zaopatrywane w wodę za pomocą systemu, na który składa się wyposażenie do niszczenia czynników chorobotwórczych określonych w załączniku A kolumna 1 wykaz II; wymagane kryteria jednolitego stosowania tych przepisów, w szczególności odnoszące się do sprawnego funkcjonowania systemu, ustanawia się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.”;
- e) w punkcie III.A dodaje się punkt w brzmieniu:
- „3) Jednakże:
- a) nowe gospodarstwo, które spełnia wymagania określone w pkt. 1 i 2, ale rozpoczyna działalność związaną z mięczakami z zatwierdzonej strefy lub z zatwierdzonego gospodarstwa usytuowanego w strefie niezatwierdzonej, może uzyskać zatwierdzenie bez pobierania próbek wymaganego dla udzielenia zatwierdzenia.;
 - b) gospodarstwo, które spełnia wymagania określone w pkt. 1 i 2, które po przerwie wznowia działalność związaną z mięczakami z zatwierdzonej strefy lub z zatwierdzonego gospodarstwa usytuowanego w strefie niezatwierdzonej, może uzyskać zatwierdzenie bez pobierania próbek wymaganego dla udzielenia zatwierdzenia, z zastrzeżeniem, że:
 - warunki sanitarne w gospodarstwie w okresie ostatnich dwóch lat jego działalności są znane służbom urzędowym,

- gospodarstwo nie było objęte środkami związanymi ze zdrowiem zwierząt w odniesieniu do chorób wymienionych w załączniku A wykaz II, oraz w gospodarstwie nie wystąpiły uprzednio żadne przypadki tych chorób,
- przed wprowadzeniem mięczaków, gospodarstwo poddawane jest dezynfekcji i czyszczeniu, a następnie jest opuszczane na minimum 15 dni, pod nadzorem urzędowym.”,

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 1 lipca 1996 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 czerwca 1995 r.

W imieniu Rady

Ph. VASSEUR

Przewodniczący

DYREKTYWA RADY 95/70/WE

z dnia 22 grudnia 1995 r.

wprowadzająca minimalne wspólnotowe środki zwalczania niektórych chorób małży dwuskorupowych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

a także mając na uwadze, co następuje:

mięczaki są wymienione w załączniku II do Traktatu; obrót mięczakami stanowi ważne źródło dochodu w sektorze akwakultury;

choroby małży, wymienione w załączniku A wykaz II do dyrektywy Rady 91/67/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. dotyczącej warunków zdrowotnych zwierząt obowiązujących przy wprowadzaniu na rynek zwierząt i produktów akwakultury³, mają bardzo poważne skutki dla przemysłu mięczaków i skorupiaków. W państwach trzecich występują inne choroby mające podobny skutek; należy, zatem sporządzić wykaz takich chorób, a Komisja powinna mieć możliwość jej dostosowywania w świetle rozwoju w dziedzinie zdrowia zwierząt;

ogniska chorób mogą szybko przybrać rozmiary epizootii, powodując śmiertelność i zaburzenia na skalę powodującą znaczne obniżenie rentowności hodowli mięczaków i skorupiaków;

niezbędne jest zatem ustanowienie środków na poziomie wspólnotowym, które należy podjąć w przypadku wybuchu choroby, w celu zapewnienia racjonalnego rozwoju hodowli mięczaków i skorupiaków oraz przyczynienia się do ochrony zdrowia zwierząt we Wspólnocie;

Państwa Członkowskie powinny zgłaszać Komisji i pozostałym Państwom Członkowskim wszystkie przypadki zwiększonej śmiertelności zaobserwowanej u małży dwuskorupowych;

w takim przypadku, należy podjąć środki zmierzające do zapobiegania rozprzestrzenianiu się choroby, w szczególności w zakresie usuwania żywych małży z gospodarstw lub stref, na których występuje choroba;

niezbędne są dogłębne badania epidemiologiczne w celu ustalenia źródeł pochodzenia

¹ Dz.U. nr C 285 z 13.10.1994, str. 9.

² Dz.U. nr C 109 z 1.05.1995, str. 2.

³ Dz.U. nr L 46 z 19.02.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 95/22/WE (Dz.U. nr L 243 z 11.10.1995, str. 1).

choroby i zapobiegania jej dalszemu rozprzestrzenianiu się;

w celu zapewnienia skutecznego systemu zwalczania, rozpoznawanie chorób musi być zharmonizowane i prowadzone pod nadzorem wyznaczonych laboratoriów, wspieranych przez laboratorium referencyjne wyznaczone przez Wspólnotę;

w celu zapewnienia jednolitego wykonania niniejszej dyrektywy, powinna zostać ustanowiona wspólnotowa procedura inspekcji;

wspólne środki zwalczania chorób stanowią minimalne podstawy utrzymania jednolitego standardu zdrowia zwierząt;

Komisji należy powierzyć zadanie przyjęcia niezbędnych środków wykonawczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ustanawia minimalne środki wspólnotowe zwalczania chorób małży dwuskorupowych określonych w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 2

1. Do celów niniejszej dyrektywy, w zależności od potrzeby, stosuje się definicje określone w art. 2 dyrektywy 91/67/EWG i art. 2 dyrektywy 91/492/EWG⁴.

2. Ponadto, „zaobserwowana zwiększona śmiertelność” oznacza nagły wzrost śmiertelności obejmującej około 15% populacji, który miał miejsce w krótkim czasie między dwoma inspekcjami (potwierdzonymi w przeciągu 15 dni). W wylęgarni śmiertelność uznaje się za zwiększoną, gdy hodowca nie może uzyskać wylęgu larw z ikry złożonej kolejno z różnych wylęgów. W hodowli wstępnej śmiertelność jest uznawana za zwiększoną, gdy w wielu rurach wystąpi nagła śmiertelność o znacznych rozmiarach w krótkim okresie czasu.

Artykuł 3

Państwa Członkowskie zapewnią, że wszystkie gospodarstwa zajmujące się hodowlą małży:

1. są zarejestrowane przez odpowiednie służby urzędowe; rejestracja musi być stale uaktualniana;
2. prowadzą rejestr:
 - a) żywych małży dwuskorupowych wprowadzanych do gospodarstwa, wraz z całą informacją dotyczącą ich dostawy, liczby lub masy, rozmiaru i pochodzenia;
 - b) małży dwuskorupowych opuszczających gospodarstwo w celu ich przeniesienia, wraz z całą informacją w odniesieniu do wysyłki, liczby lub masy, rozmiaru i

⁴ Dyrektywa Rady 91/492/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiająca warunki zdrowotne dotyczące produkcji i wprowadzania na rynek żywych małży dwuskorupowych (Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 1). Dyrektywa zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

przeznaczenia,

- c) zaobserwowanej zwiększonej śmiertelności.

Zapisy, zawsze dostępne na żądanie dla odpowiednich służb urzędowych do celów kontroli, są regularnie uaktualniane i przechowywane przez cztery lata.

Artykuł 4

1. Państwa Członkowskie zapewnią, że jest stosowany program monitorowania i pobierania próbek w hodowlach małży, obszarach produkcyjnych i naturalnych obszarach odłowu, w celu stwierdzenia, czy występuje tam zwiększona śmiertelność i śledzenia sytuacji zdrowotnej zasobów.

Ponadto, odpowiednie służby urzędowe mogą stosować powyższy program w stosunku do ośrodków oczyszczania i zbiorników do przechowywania małż, z których woda wypuszczana jest bezpośrednio do morza.

Jeżeli podczas stosowania tego programu stwierdza się zwiększoną śmiertelność lub, jeżeli urzędowe służby posiadają informacje, które stanowią podstawy do podejrzeń wystąpienia choroby, podejmuje się następujące kroki:

- sporządza się wykaz miejsc występowania chorób znajdujących się w wykazie II załącznika A do dyrektywy 91/67/EWG, pod warunkiem, że choroby te nie są objęte programem przyjętym na mocy wspomnianej dyrektywy,
- sporządza się wykaz miejsc, w których zaobserwowano zwiększoną śmiertelność w wyniku obecności chorób wymienionych w załączniku D, lub miejsc, o których służby urzędowe posiadają informacje dające uzasadnione podstawy do podejrzeń dotyczących wystąpienia choroby,
- prowadzi się monitorowanie rozwoju i geograficznego rozprzestrzeniania się chorób wspomnianych w tiret pierwszym i drugim.

2. Szczegółowe zasady wykonania niniejszego artykułu, między innymi przepisów stosowanych w celu ustanowienia programu określonego w ust. 1, w szczególności w odniesieniu do częstotliwości i harmonogramu monitorowania, procedury pobierania próbek (ilość statystycznie reprezentatywna) i metod diagnozowania, zostaną przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 10.

Artykuł 5

1. Państwa Członkowskie zapewnią, że odpowiednie urzędowe służby zostaną powiadomione możliwie jak najszybciej przez hodowców mięczaków i skorupiaków lub każdą inną osobę, która stwierdziła zwiększoną śmiertelność małży o podejrzeniu wystąpienia chorób określonych w art. 4 i każdej zwiększonej śmiertelności małży zaobserwowanej w hodowlach, obszarach produkcyjnych lub w naturalnych obszarach odłowu lub w ośrodkach oczyszczania lub zbiornikach służących do przechowywania, z których woda wypuszczana jest bezpośrednio do morza.

2. W przypadku, określonym ust. 1, odpowiednie służby urzędowe w Państwach Członkowskich zapewnią, że:

- a) próbki do badań są pobierane w zatwierdzonych laboratoriach;
- b) w oczekiwaniu na wynik badania określonego w lit. a), żadne mięczaki nie opuszczają zarażonej hodowli, obszaru produkcyjnego lub naturalnego obszaru odłowu lub ośrodków oczyszczania lub zbiorników do przechowywania, z których woda wypuszczana jest bezpośrednio do morza, w celu przeniesienia do innej hodowli lub środowiska wodnego, o ile nie zezwolą na to służby urzędowe.

3. W przypadku, gdy badanie określone w ust. 2 lit. a) nie wykaże obecności czynnika chorobotwórczego, ograniczenia wspomniane w ust. 2 lit. b) zostaną zniesione.

4. Jeżeli badanie określone w ust. 2 wykaże obecność czynnika chorobotwórczego będącego przyczyną zwiększonej śmiertelności, czynnika chorobotwórczego, który mógłby taką śmiertelność wywołać lub czynnika chorobotwórczego jednej z chorób wspomnianych w art. 4, odpowiednie służby urzędowe przeprowadzą dochodzenie epizootyczne w celu określenia możliwych dróg zarażenia oraz stwierdzenia, czy mięczaki opuściły hodowlę, obszar produkcyjny lub naturalny obszar odłowu w celu przeniesienia w inne miejsce w okresie poprzedzającym stwierdzenie zwiększonej śmiertelności.

Przepisy ust. 2 stosuje się w przypadku, gdy dochodzenie epizootyczne wykaże, że choroba została wprowadzona do jednej lub wielu hodowli, obszarów produkcyjnych lub naturalnych obszarów odłowu, między innymi w wyniku przemieszczenia mięczaków.

Jednakże, w drodze odstępstwa od art. 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy 91/67/EWG, urzędowe służby mogą zezwolić na przemieszczenie żywych małży dwuskorupowych w obrębie ich terytorium do innych hodowli, obszarów produkcyjnych lub naturalnych obszarów odłowu, które są zarażone tą samą chorobą.

W razie potrzeby, decyzja w sprawie dalszych stosownych środków może zostać podjęta zgodnie z procedurą określoną w art. 10.

5. Odpowiednie służby urzędowe zapewnią, aby Komisja i pozostałe Państwa Członkowskie były niezwłocznie powiadamiane o wszystkich przypadkach zaobserwowanej zwiększonej śmiertelności wywołanej przez czynnik chorobotwórczy, o wszystkich środkach podjętych w celu dokonania analizy i kontrolowania sytuacji oraz przyczynach śmiertelności zgodnie z obowiązującymi procedurami wspólnotowymi.

Artykuł 6

1. Pobieranie próbek i przeprowadzanie badań laboratoryjnych w celu wykrycia przyczyn zwiększonej śmiertelności małży odbywa się z zastosowaniem metod ustanowionych zgodnie z procedurą określoną w art. 10.

2. Państwa Członkowskie zapewnią, że w każdym Państwie Członkowskim zostanie wyznaczone krajowe laboratorium referencyjne, z wyposażeniem i wyspecjalizowanym personelem, umożliwiającym mu przeprowadzenie badań określonych w ust. 1.

3. W drodze odstępstwa od ust. 2, Państwa Członkowskie, które nie mają krajowego laboratorium wyspecjalizowanego w tej dziedzinie, mogą korzystać z usług właściwego krajowego laboratorium innego Państwa Członkowskiego.
4. Wykaz krajowych laboratoriów referencyjnych w zakresie chorób małży dwuskorupowych znajduje się w załączniku C.
5. Krajowe laboratoria referencyjne współpracują z laboratorium referencyjnym Wspólnoty określonym w art. 7.

Artykuł 7

1. Wspólnotowe laboratorium referencyjne w zakresie chorób małży dwuskorupowych jest wymienione w załączniku A.
2. Bez uszczerbku dla decyzji 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r.⁵ w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii, w szczególności jej art. 28, funkcje i obowiązki laboratoriów, o których mowa w ust. 1, są określone w załączniku B.

Artykuł 8

1. Eksperti Komisji mogą przeprowadzać kontrole na miejscu w zakresie niezbędnym do zapewnienia jednolitego stosowna niniejszej dyrektywy. W ramach tych kontroli, mogą przeprowadzić wrywkowe, niedyskryminujące kontrole, w celu zapewnienia, że właściwy organ nadzoruje zgodność z wymaganiami niniejszej dyrektywy.

Komisja powiadamia Państwa Członkowskie o wyniku kontroli.

2. Kontrole wspomniane w ust. 1 są przeprowadzane we współpracy z właściwą władzą.
3. Państwo Członkowskie, na terytorium, którego przeprowadzane są kontrole udziela bieżyłym wszelkiej pomocy, niezbędnej do wykonania ich zadań.
4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 10.

Artykuł 9

Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, wprowadza konieczne zmiany w załączniku A.

Do załączników B, C i D niezbędne zmiany wprowadza się zgodnie z procedurą określoną w art. 10.

Artykuł 10

1. W przypadkach, gdy ma być stosowana procedura ustanowiona w niniejszym artykule, przewodniczący niezwłocznie przedstawia sprawę na forum Stałego Komitetu

⁵ Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 19. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 94/370/WE (Dz.U. nr L 168 z 2.07.1994, str. 31).

Weterynaryjnego (zwanego dalej „Komitetem”), ustanowionego decyzją 68/361/EWG⁶, z własnej inicjatywy lub na wniosek Państwa Członkowskiego.

2. Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet wydaje opinię o projekcie w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego stosownie do pilności sprawy. W przypadku decyzji, które Rada musi podjąć na wniosek Komisji, opinia zostaje wydana większością ustanowioną w art. 148 ust. 2 Traktatu. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie są wazone w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. a) Komisja przyjmie przewidziane środki jeżeli są zgodne z opinią Komitetu.
- b) Jeżeli przewidziane środki nie są zgodne z opinią Komitetu lub w przypadku braku opinii, Komisja niezwłocznie przedstawia Radzie wniosek w sprawie środków jakie powinny zostać podjęte. Rada podejmuje decyzję kwalifikowaną większością głosów

Jeżeli, po upływie trzech miesięcy od daty odwołania do Rady, Rada nie podjęła decyzji, proponowane środki zostają przyjęte przez Komisję, o ile Rada nie zagłosuje przeciwko przyjęciu tych środków, stanowiąc zwykłą większością głosów.

Artykuł 11

Najpóźniej do dnia 31 grudnia 1999 r. Komisja złoży Radzie sprawozdanie, w miarę potrzeby po konsultacji z Komitetem Naukowym i Weterynaryjnym, sporządzone z uwzględnieniem doświadczenia nabytego w związku ze stosowaniem niniejszej dyrektywy i rozwojem technicznym i naukowym, w razie potrzeby wraz z propozycjami zmian.

W przypadku takich wniosków Rada stanowi kwalifikowaną większością głosów.

Artykuł 12

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 12 lipca 2003 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Wspomniane środki powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Jednakże, od dnia określonego w ust. 1, Państwa Członkowskie mogą, na mocy ogólnych zasad Traktatu, utrzymać lub stosować w odniesieniu do ich produkcji przepisy bardziej rygorystyczne niż przewidziane w niniejszej dyrektywie. Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadomią Komisję o takich przepisach.

3. Państwa Członkowskie prześlą Komisji podstawowe przepisy prawa krajowego, przyjęte w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

⁶ Dz.U. nr L 225 z 18.10.1968, str. 23.

Artykuł 13

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 14

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 1995 r.

W imieniu Rady

L. ATIENZA SERNA

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK A

**LABORATORIUM REFERENCYJNE WSPÓLNOTY W ZAKRESIE CHORÓB
MAŁŻY DWUSKORUPOWYCH**

IFREMER
Boîte Postale 133
17390 La Tremblade
Francja

ZAŁĄCZNIK B

FUNKCJE I OBOWIĄZKI WSPÓLNOTOWEGO LABORATORIUM REFERENCYJNEGO W ZAKRESIE CHORÓB MAŁŻY DWUSKORUPOWYCH

Do funkcji i obowiązków laboratorium referencyjnego Wspólnoty należy:

1. koordynowanie, w porozumieniu z Komisją, metod stosowanych w Państwach Członkowskich w celu diagnozowania chorób małży dwuskorupowych, w szczególności poprzez:
 - a) stworzenie i utrzymywanie zbioru preparatów histologicznych, szczepów lub izolatów odpowiednich czynników chorobotwórczych i udostępnianie ich zatwierdzonym laboratoriom Państw Członkowskich;
 - b) organizowanie okresowych badań porównawczych procedur diagnostycznych na poziomie wspólnotowym;
 - c) gromadzenie i porównywanie danych i informacji dotyczących metod diagnostycznych i wyników badań przeprowadzonych we Wspólnocie;
 - d) charakterystyka izolatów czynników chorobotwórczych przy pomocy najbardziej nowoczesnych i odpowiednich metod, w celu lepszego zrozumienia epizootologii choroby;
 - e) aktualizacja wiedzy w zakresie rozwoju nadzoru, epizootologii i zapobiegania określonym chorobom na całym świecie;
 - f) wydawanie ekspertyz dotyczących określonych czynników chorobotwórczych, aby umożliwić szybkie rozpoznanie różnicowe;
2. aktywny udział w diagnozowaniu ognisk choroby w Państwach Członkowskich poprzez przyjmowanie izolatów czynników chorobotwórczych do celów potwierdzenia rozpoznania, charakterystyki i badań epizootycznych;
3. ułatwianie szkolenia lub doksztalcania specjalistów w dziedzinie diagnozy laboratoryjnej, przy uwzględnieniu harmonizacji technik diagnostycznych w całej Wspólnocie;
4. współpraca w zakresie metod i diagnozy chorób egzotycznych z właściwymi laboratoriami w państwach trzecich, w których choroby te są często spotykane.

ZALĄCZNIK C

**KRAJOWE LABORATORIA REFERENCYJNE W ZAKRESIE CHOROÓB MAŁŻY
DWUSKORUPOWYCH**

Niemcy:	Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere Anstaltsteil Insel Riems D-0-2201 Insel Riems Niemcy
Hiszpania:	Instituto de investigaciones marinas del C.S.I.C. C/Eduardo Cabello, nr 6 36208 Vigo (Pontevedra) Hiszpania
Francja:	IFREMER Boîte postale 133 17390 La Tremblade Francja
Grecja:	Κέντρο Κτηνιατρικών Ιδρυμάτων Θεσσαλονίκης Ινστιτούτο Λοιμωδών και Παραστικών Νοσημάτων Τμήμα Παθολογίας Υδροβίων Οργανισμών 26 ^{ης} Οκτωβρίου 80 54627 Θεσσαλονίκη Grecja
Irlandia:	Fisheries Research Centre Abbotstown Castleknock Dublin 15 Irlandia
Włochy:	Istituto zooprofilattico sperimentale delle Venezie Sezione diagnostica di Basaldella di Campofornido Laboratorio di Ittiopatologia Via della Roggia, 92 33030 Basaldella di Campofornido (UD) Włochy
Niderlandy:	Rijksinstituut voor visserijonderzoek (RIVO-DLO) Haringkade 1 Postbus 68 1970 AB IJmuiden Niderlandy
Zjednoczone Królestwo:	Fish Diseases Laboratory The Nothe Weymouth Dorset DT4 8UB Zjednoczone Królestwo The Marine Laboratory PO box 101 Victoria Road Aberdeen AB9 8DB Zjednoczone Królestwo

ZAŁĄCZNIK D

Choroby	Czynniki chorobotwórcze	Gatunki wrażliwe
Haplosporidioza	<i>Haplosporidium nelsoni</i> <i>Haplosporidium costale</i>	<i>Crassostrea virginica</i> <i>Crassostrea virginica</i>
Perkinoza	<i>Perkinsus marinus</i> <i>Perkinsus olseni</i>	<i>Crassostrea virginica</i> <i>Haliotis rubra</i> <i>H. laevigata</i>
Mikrokytoza	<i>Mikrokytos mackini</i>	<i>Crassostrea gigas</i> <i>O. eduli</i> <i>O. puelchelana</i> <i>O. denselomellosa</i> <i>Tiostrea chilensis</i>
	<i>Mikrokytos roughleyi</i>	<i>Saccostrea commercialis</i>
Indowiroza	<i>Oyster velar virus</i>	<i>Crassostrea gigas</i>
Marteilioza	<i>Marteilia sidneyi</i>	<i>Saccostrea commercialis</i>

DYREKTYWA RADY 97/79/WE

z dnia 18 grudnia 1997 r.

zmieniająca dyrektywy 71/118/EWG, 72/462/EWG, 85/73/EWG, 91/67/EWG, 91/492/EWG, 91/493/EWG, 92/45/EWG i 92/118/EWG w zakresie organizacji kontroli weterynaryjnych produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

w celu zachowania jasności i racjonalności dyrektywa Rady 90/675/EWG ustanawiająca zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich⁴, traci moc i zostaje zastąpiona dyrektywą 97/78/WE⁵;

zastąpienie dyrektywy 90/675/EWG dyrektywą 97/78/WE wpływa na tekst następujących dyrektyw Rady:

- dyrektywa 71/118/EWG z dnia 15 lutego 1971 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na produkcję i wprowadzanie do obrotu świeżego mięsa drobiowego⁶,
- dyrektywa 72/462/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie problemów zdrowotnych i inspekcji weterynaryjnej przed przywozem z państw trzecich bydła, trzody chlewnej i świeżego mięsa⁷,
- dyrektywa 85/73/EWG z dnia 29 stycznia 1985 r. w sprawie finansowania inspekcji i kontroli weterynaryjnych określonych w dyrektywach 89/662/EWG, 90/425/EWG, 90/675/EWG i 91/496/EWG (zmieniona i skonsolidowana)⁸,

¹ Dz.U. C 258 z 23.08.1997, str. 7.

² Dz.U. C 85 z 17.03.1997, str. 76.

³ Dz.U. C 66 z 3.03.1997, str. 43.

⁴ Dz.U. L 373 z 31.12.1990, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 96/43/WE (Dz.U. L 162 z 1.07.1996, str. 1).

⁵ Dz.U. L 24 z 30.01.1998, str. 9.

⁶ Dz.U. L 55 z 8.03.1971, str. 23. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 96/23/WE (Dz.U. L 125 z 23.05.1996, str. 10).

⁷ Dz.U. L 302 z 31.12.1972, str. 28. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 96/91/WE (Dz.U. L 13 z 16.01.1997, str. 27).

⁸ Dz.U. L 32 z 5.02.1985, str. 14. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 96/43/WE (Dz.U. L 162 z 1.07.1996, str. 1).

- dyrektywa 91/67/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. dotycząca warunków zdrowotnych zwierząt obowiązujących przy wprowadzaniu na rynek zwierząt i produktów akwakultury⁹,
- dyrektywa 91/492/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiająca warunki zdrowotne dotyczące produkcji i wprowadzania na rynek żywych małży dwuskorupowych¹⁰,
- dyrektywa 91/493/EWG z dnia 22 lipca 1991 r. ustanawiająca warunki zdrowotne dotyczące produkcji i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa¹¹,
- dyrektywy 92/45/EWG z dnia 16 czerwca 1992 r. w sprawie zdrowia publicznego i problemów zdrowotnych zwierząt odnoszących się do odstrzału dzikiej zwierzyny oraz wprowadzania do obrotu dziczyzny¹²,
- dyrektywa 92/118/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt i zdrowia publicznego regulujące handel i przywóz do Wspólnoty produktów nieobjętych wyżej wymienionymi warunkami ustanowionymi w szczególnych zasadach wspólnotowych określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 89/662/EWG oraz w zakresie czynników chorobotwórczych do dyrektywy 90/425/EWG¹³;

z tego powodu powyższe dyrektywy powinny być dostosowane do tekstu dyrektywy 97/78/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. W dyrektywie 71/118/EWG wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w art. 14b ust. 2 lit. a) skreśla się zdanie drugie;
 - b) w art. 17 skreśla się akapit drugi.
2. W dyrektywie 72/462/EWG wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w art. 31a, wyrazy „art. 17 dyrektywy 90/675/EWG” zastępuje się wyrazami „art. 18 dyrektywy 97/78/WE”;
 - b) skreśla się art. 31.

⁹ Dz.U. L 46 z 19.02.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 95/22/WE (Dz.U. L 243 z 11.10.1995, str. 1).

¹⁰ Dz.U. L 268 z 24.09.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 97/61/WE (Dz.U. L 295 z 29.10.1997, str. 35).

¹¹ Dz.U. L 268 z 24.09.1991, str. 15. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 96/23/WE (Dz.U. L 125 z 23.05.1996, str. 10).

¹² Dz.U. L 268 z 14.09.1992, str. 35. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 96/23/WE (Dz.U. L 125 z 23.05.1996, str. 10).

¹³ Dz.U. L 62 z 15.03.1993, str. 49. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją 96/90/WE (Dz.U. L 13 z 16.01.1997, str. 24).

3. W art. 3 ust. 1 dyrektywy 85/73/WE wyrazy „art. 20 dyrektywy 90/675/EWG” zastępuje się wyrazami „art. 23 dyrektywy 98/78/WE”.

4. W dyrektywie 91/67/EWG wprowadza się następujące zmiany:

a) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 23

Zasady i reguły ustanowione w dyrektywie 91/496/EWG i 97/78/WE stosuje się w szczególności w odniesieniu do organizacji kontroli i następstw kontroli, które mają być przeprowadzone przez Państwa Członkowskie oraz środków ochronnych, które należy wykonać.”;

b) skreśla się art. 24.

5. Skreśla się art. 10 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 91/492/EWG.

6. W dyrektywie 91/493/EWG wprowadza się następujące zmiany:

a) w art. 10 akapit drugi wyrazy „art. 18 ust. 3 dyrektywy 90/675/EWG” zastępuje się wyrazami „art. 19 ust. 2 dyrektywy 97/78/WE”;

b) skreśla się art. 12 ust. 2.

7. W dyrektywie 92/45/EWG wprowadza się następujące zmiany:

a) skreśla się art. 17 ust. 2;

b) skreśla się art. 19 akapit drugi.

8. W dyrektywie 92/118/EWG wprowadza się następujące zmiany:

a) w art. 12 ust. 1 akapit drugi wyrazy „art. 8 ust. 2 dyrektywy 90/675/EWG” zastępuje się wyrazami „art. 4 ust. 4 lit. b) dyrektywy 98/78/WE”;

b) skreśla się art. 12 ust. 2.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie przyjmą i opublikują, najpóźniej do dnia 1 lipca 1999 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Państwa Członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 lipca 1999 r.

Wspomniane środki powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 grudnia 1997 r.

W imieniu Rady

F. BODEN

Przewodniczący

DYREKTYWA RADY

z dnia 24 czerwca 1998

zmieniająca dyrektywę 91/67/EWG w sprawie warunków zdrowotnych decydujących o wprowadzeniu na rynek zwierząt i produktów akwakultury

(98/45/WE)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności zaś jego art. 43, na wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

dyrektywa 91/67/EWG⁴ ustala przepisy wspólnotowe w sprawie wprowadzania na rynek zwierząt akwakultury, aby w szczególności powstrzymać rozprzestrzenianie pewnych chorób;

choroby znajdujące się na liście III załącznika A tamtej dyrektywy, wraz z gyrodactylozą mogą przynieść duże negatywne skutki ekonomiczne, jeśli wystąpią na obszarach wolnych od chorób;

z tego względu należy ograniczyć rozprzestrzenianie się tych chorób poprzez zaostrzenie dotychczas obowiązujących przepisów;

należy zapewnić, aby nie został naruszony status zdrowotny zakładów wolnych od chorób na niedopuszczonych terenach w czasie wprowadzania na rynek ryb z niedopuszczonych obszarów; może to nastąpić przez zaświadczenia do wysyłki, które przeznaczone są do handlu wewnątrz Wspólnoty;

pewne przepisy odnośnie częstotliwości kontroli, pobierania próbek i badań zdrowotnych ryb muszą zostać dopasowane do standardów międzynarodowych-

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWE:

¹ Dz.U. nr C 242, z 21.08.1996, str. 9.

² Dz.U. nr C 362, z 02.12.1996, str. 314.

³ Dz.U. nr C 56, z 24.02.1997, str. 28.

⁴ Dz.U. nr L 46, z 19.02.1997, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 97/79/EG (Dz.U. nr L 24, z 30.01.1998, str. 31).

Artykuł 1

Dyrektywa 91/67/EWG zostaje zmieniona w następujący sposób:

1. Artykuł 13 ustępy 1 i 2 otrzymują następujące brzmienie:

„(1) W przypadku gdy Państwo Członkowskie uzna, że jego terytorium, całe lub częściowo, jest wolne od jednej z chorób wymienionych w załączniku A szpalta 1 lista III, przedstawia ono Komisji odpowiednie dowody; w szczególności podaje następujące dane:

- nazwę choroby i jej przebieg na swoim terenie,
- wyniki testów kontrolnych, także opartych na badaniach serologicznych, wirusologicznych, mikrobiologicznych i patologicznych, lub identyfikację pasożytów jak też obowiązek zgłaszania chorób właściwym organom,
- czas nadzorowania,
- przepisy kontrolne umożliwiające sprawdzenie, czy dany obszar jest wolny od chorób.

Komisja ustali, zgodnie z procedurą art. 26, ogólne kryteria w sprawie jednolitego wdrożenia niniejszego ustępu.

2. Komisja zbada dowody przedstawione przez Państwo Członkowskie ustali, zgodnie z art. 26, które obszary są wolne od danych chorób, jakie gatunki są wrażliwe na tą chorobę, jakich dodatkowych ogólnych lub ograniczonych gwarancji można wymagać w odniesieniu do wprowadzania na rynek zwierząt i produktów akwakultury na wymienionych obszarach. Jeśli żywe ryby, mięczaki czy skorupiaki jak też ich jaja czy gamety zostaną wprowadzone na takich obszarach, to wysyłce musi towarzyszyć dokument przewozowy, sporządzony według wzoru, który należy ustalić zgodnie z procedurą zawartą w art. 26, z której wynika, że zapewniają one odpowiednie dodatkowe gwarancje.”

2. W art. 16 na końcu ustępu 1 dodaje się następujące zdanie:

„Poza tym Komisja ustala zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26 wzór zaświadczenia, które muszą być dołączone do zwierząt akwakultury, ich jaj oraz gamet w ramach wewnątrzwspólnotowego handlu między obszarami niedopuszczonymi z uwagi na choroby z listy II załącznika A; ustali ona warunki rozszerzenia systemu informatycznego łączącego właściwe organy (ANIMO) na handel wymienionymi zwierzętami i produktami.”

3. Załącznik B zostaje zmieniony w następujący sposób:

a) w rozdziale I lit. B pierwsze zdanie pkt 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Wszystkie gospodarstwa rybne w strefie lądowej znajdują się pod stałym nadzorem urzędu. W ciągu dwóch lat przeprowadzone zostaną co roku dwie kontrole.”

b) w rozdziale I lit. C pkt 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Każde gospodarstwo rybne podlega rocznie dwóm kontrolom zgodnie z lit. B pkt. 2; wyłącza się gospodarstwa bez stada macierzystego, w przypadku których wystarcza jedna kontrola w ciągu roku. Próbkę natomiast pobiera się co roku rotacyjnie w 50% gospodarstw rybnych w strefie lądowej.”

Artykuł 2

(1) Państwa Członkowskie uchwalą konieczne ustawy, rozporządzenia i przepisy administracyjne konieczne do wdrożenia niniejszej dyrektywy przed 1 lipca 1999 i niezwłocznie poinformują o tym Komisję.

W przypadku wprowadzenia w życie przez Państwa Członkowskie wspomnianych środków, powinny one zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

(2) Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie w dniu jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, 24 czerwca 1998.

W imieniu Rady
J. CUNNINGHAM
Przewodniczący

DYREKTYWA RADY

z dnia 28 stycznia 1991 r.

w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy
owcami i kozami

(91/68/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

harmonijne funkcjonowanie wspólnej organizacji rynku owiec i kóz nie przyniesie oczekiwanych rezultatów, dopóki handel wewnątrzspółnotowy ograniczają różnice między Państwami Członkowskimi, odnoszące się do warunków zdrowotnych;

w celu stworzenia zachęt dla takiego handlu zalecane jest usunięcie tych różnic i wprowadzenie, obowiązujących na obszarze całej Wspólnoty, zasad dotyczących wprowadzania do obrotu owiec i kóz w takim handlu; realizacja takiego celu przyczyni się także do urzeczywistnienia jednolitego rynku;

by kwalifikować się do wewnątrz wspólnotowego handlu, owce i kozy powinny spełniać określone warunki zdrowotne zwierząt, których celem jest uniknięcie rozprzestrzeniania się chorób zakaźnych;

stosowane warunki zdrowotne zwierząt powinny być zróżnicowane w zależności od przeznaczenia sprzedawanych zwierząt;

sytuacja zdrowotna owiec i kóz nie jest jednakowa na całym terytorium Wspólnoty; dlatego też, zajmując się poszczególnymi częściami tego terytorium, należy odnosić się do „regionów” w rozumieniu dyrektywy Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną⁴, ostatnio zmieniona dyrektywą 90/425/EWG⁵;

¹ Dz.U. nr C 48 z 27.02.1989, str. 21.

² Dz.U. nr C 96 z 17.04.1989, str. 187.

³ Dz.U. nr 194 z 31.07.1989, str. 9.

⁴ Dz.U. nr 121 z 29.07.1964, str. 1977/64.

⁵ Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 29.

nie mogą istnieć żadne bariery dla handlu między regionami, w których warunki zdrowotne zwierząt są równoważne;

należy wprowadzić przepisy zezwalające Komisji na zatwierdzanie pewnych dodatkowych wymagań uwzględniających postęp poczyniony przez Państwo Członkowskie w eliminowaniu niektórych chorób, pod warunkiem, że wymagania te w żadnym wypadku nie są surowsze od wymagań stosowanych na szczeblu krajowym przez dane Państwo Członkowskie;

w celu uniknięcia rozprzestrzeniania się chorób zakaźnych, powinny zostać ustanowione warunki dotyczące transportowania zwierząt do ich miejsca przeznaczenia;

w celu zapewnienia, że stosowne wymagania są przestrzegane, powinien zostać ustanowiony przepis wprowadzający świadectwo zdrowia, które byłoby wystawiane przez urzędowego lekarza weterynarii, i które towarzyszyłoby owcom i kozom do chwili ich przybycia na miejsce przeznaczenia;

w stosunku do organizacji i następstw kontroli, przeprowadzanych przez Państwa Członkowskie oraz w stosunku do środków ochronnych, jakie mają być wprowadzone, należy poczynić odniesienie do ogólnych zasad ustanowionych w dyrektywie Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotycząca kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami mając na względzie wprowadzenie rynku wewnętrznego;

należy ustanowić przepis umożliwiający Komisji przeprowadzanie kontroli;

należy wprowadzić procedurę przewidującą ścisłą i skuteczną współpracę między Państwami Członkowskimi a Komisją w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa określa warunki zdrowotne zwierząt regulujące handel wewnątrzspółnotowy owcami i kozami.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy, stosuje się definicje ustanowione w art. 2 dyrektywy 64/432/EWG, a ponadto:

1. owce lub kozy rzeźne oznaczają zwierzęta z gatunków owiec lub kóz, które mają być dostarczone, bezpośrednio lub za pośrednictwem zatwierdzonego rynku albo punktu skupu do ubojni, w celu dokonania ich uboju, na warunkach określonych w art. 6 dyrektywy 64/432/EWG;
2. owce lub kozy do hodowli i tuczenia: owce i kozy inne, niż te wymienione w pkt 1, przeznaczone do transportu do miejsca przeznaczenia, bezpośrednio lub za pośrednictwem zatwierdzonego rynku albo punktu skupu;

3. gospodarstwo: gospodarstwo w rozumieniu art. 2 ust. 4 dyrektywy 90/425/EWG;
4. gospodarstwo hodowli owiec lub kóz uznane urzędowo za wolne od brucelozy oznacza gospodarstwo spełniające warunki określone w załączniku A rozdział 1 nagłówek I;
5. gospodarstwo hodowli owiec lub kóz wolne od brucelozy oznacza gospodarstwo spełniające warunki ustanowione w załączniku A rozdział 2;
6. handel oznacza handel między Państwami Członkowskimi w rozumieniu art. 9 ust. 2 Traktatu;
7. choroba podlegająca obowiązkowi zgłoszenia oznacza chorobę wymienioną w wykazach załącznika B sekcja I i II, w przypadku której każde podejrzenie jej wystąpienia musi być zgłoszone właściwym władzom Państwa Członkowskiego;
8. urzędowy lekarz weterynarii oznacza lekarza weterynarii wyznaczonego przez właściwe władze centralne Państwa Członkowskiego;
9. zatwierdzony rynek lub punkt skupu oznacza każde miejsce, inne, niż gospodarstwo, w którym owce lub kozy są sprzedawane, kupowane lub gromadzone albo ładowane, i które spełnia wymagania art. 3 ust. 7 dyrektywy 64/432/EWG i art. 5 ust. 1 lit. b) pkt (i) dyrektywy 90/425/EWG wobec zatwierdzonych rynków i punktów skupu;
10. region oznacza część terytorium Wspólnoty w rozumieniu art. 2 lit. o) dyrektywy 64/432/EWG.

Artykuł 3

1. Owce i kozy rzeźne mogą stanowić przedmiot handlu tylko, jeśli spełniają warunki określone w art. 4.
2. Owce i kozy przeznaczone do hodowli i tuczu mogą stanowić przedmiot handlu tylko, jeśli spełniają warunki określone w art. 4, 5 i 6, bez uszczerbku dla wszelkich dodatkowych gwarancji, jakie mogą być wymagane na podstawie art. 7 i 8.

Właściwe władze Państw Członkowskich mogą jednak przyznawać ogólne lub ograniczone odstępstwa w stosunku do przemieszczania owiec i kóz przeznaczonych do hodowli i tuczenia, wyłącznie w celu ich tymczasowego wypasu na pastwiskach w pobliżu granic wewnętrznych Wspólnoty. Państwa Członkowskie przyznające takie odstępstwo powiadamiają Komisję o przedmiocie przyznanych odstępstw.

Artykuł 4

1. Owce i kozy:
 - a) muszą być zidentyfikowane i zarejestrowane zgodnie z wymaganiami art. 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy 90/425/EWG; termin do notyfikacji krajowych systemów znakowania i rejestrowania owiec i kóz, zaczyna się od dnia przyjęcia niniejszej dyrektywy;
 - b) nie mogą wykazywać żadnych klinicznych objawów choroby podczas inspekcji

przeprowadzanej przez urzędowego lekarza weterynarii, która musi mieć miejsce w ciągu 48 godzin przed załadowaniem owiec i kóz;

c) nie mogą pochodzić z gospodarstwa objętego zakazem wydanym z przyczyn zdrowotnych, i nie mogły mieć kontaktu ze zwierzętami pochodzącymi z takiego gospodarstwa, przez co należy rozumieć, że:

(i) zakaz taki ma związek i wybuchem którejkolwiek z następujących chorób, na które są podatne te zwierzęta:

- bruceloza,
- wścieklizna,
- wąglik,

(ii) po dokonaniu uboju ostatniego ze zwierząt, które zapadły lub, które są podatne na jedną z powyższych chorób, okres obowiązywania zakazu musi wynosić, co najmniej:

- 42 dni w przypadku brucelozy,
- 30 dni w przypadku wścieklizny,
- 15 dni w przypadku wąglika,

i nie mogą one pochodzić z gospodarstwa lub mieć kontaktu ze zwierzętami z gospodarstw zlokalizowanych w ustanowionych strefach ochronnych i w stosunku do których obowiązuje zakaz opuszczania ich przez zwierzęta na podstawie art. 3 ust. 2 lit b) pkt (ii) dyrektywy 64/432/EWG;

d) nie mogą być objęte ograniczeniami dotyczącymi zdrowia zwierząt, zastosowanymi zgodnie z dyrektywą Rady 85/511/EWG z dnia 18 listopada 1985 r. wprowadzająca wspólnotowe środki zwalczania pryszczycy⁶, zmieniona dyrektywą 90/423/EWG⁷;

Ponadto, stosuje się przepisy art. 4a dyrektywy 64/432/EWG.

2. Państwa Członkowskie zapewniają także, żeby przedmiotem handlu nie były:

- owce i kozy, które mogły zostać ubite w ramach krajowego programu eliminowania chorób niewymienionych w załączniku C do dyrektywy 90/425/EWG lub w załączniku B rozdział I do niniejszej dyrektywy,
- owce i kozy, których nie mogą być wprowadzane do obrotu na ich własnym terytorium z uwagi na zdrowie ludzi lub zwierząt, o czym stanowi art. 36 Traktatu.

3. Owce i kozy muszą także:

⁶ Dz.U. nr L 315 z 26.11.1985, str. 11.

⁷ Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 13.

- albo być urodzone i chowane od urodzenia na terytorium Wspólnoty,
- albo, jeżeli zostały przywiezione z państwa trzeciego wymienionego w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 3 dyrektywy Rady 72/462/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie problemów zdrowotnych i inspekcji weterynaryjnej przed przywozem z państw trzecich bydła, trzody chlewnej i świeżego mięsa⁸, ostatnio zmienionej dyrektywą 90/425/EWG, i
 - (i) albo spełniają warunki zdrowotne zwierząt ustanowione zgodnie z art. 8 dyrektywy 72/462/EWG,
 - (ii) albo, w razie braku takich warunków, odpowiadać warunkom ustanowionym w art. 7 ust. 2 akapit drugi, trzeci, czwarty dyrektywy 90/425/EWG.

Artykuł 5

Bez uszczerbku dla dodatkowych gwarancji, które mogą być wymagane zgodnie z art. 7 i 8, owce i kozy przeznaczone do hodowli i tuczu muszą, w uzupełnieniu do warunków ustanowionych w art. 4, spełniać – w celu wprowadzenia ich do gospodarstwa urzędowo uznanego za wolne od brucelozy lub gospodarstwa hodowli owiec lub kóz wolnego od brucelozy – odpowiednio wymagania załącznika A rozdział I.D lub rozdział 2.D.

Artykuł 6

Bez uszczerbku dla dodatkowych gwarancji, które mogą być wymagane zgodnie z art. 7 i 8, zwierzęta przeznaczone do hodowli muszą ponadto spełniać następujące wymagania:

- a) Mogą one być pozyskane z gospodarstwa i mogły mieć kontakt tylko ze zwierzętami z takiego gospodarstwa:
 - (i) w którym nie zdiagnozowano klinicznie następujących chorób:
 - w okresie poprzedzających sześciu miesięcy: zakaźnej bezmleczności owiec (*Mycoplasma agalactiae*) lub zakaźnej bezmleczności kóz (*Mycoplasma agalactiae*, *M. capricolum*, *M. Mycoïdes* var. *mycoïdes* „duża kolonia”),
 - w okresie poprzedzających 12 miesięcy: paratuberkulozy lub serowaciejącego zapalenia węzłów chłonnych,
 - w okresie poprzedzających trzech lat, gruczolakowatości płuc owiec, choroby Maedi Visna lub wirusowego zapalenia stawów i mózgu kóz. Jednakże okres ten skraca się do 12 miesięcy, jeśli zwierzęta zarażone chorobą Maedi Visna lub wirusowym zapaleniem stawów i mózgu zostały poddane ubojowi, a pozostałe zwierzęta reagowały negatywnie na dwukrotnie przeprowadzone testy, uznane zgodnie z procedurą określoną w art. 15,

lub które, bez uszczerbku dla zgodności z wymaganiami dotyczącymi innych chorób, zapewnia, w stosunku do jednej lub większej ilości wspomnianych wyżej

⁸ Dz.U. nr L 302 z 31.12.1972, str. 28.

chorób, w ramach programu zatwierdzonego zgodnie z art. 7 i 8, gwarancje zdrowotne równoważne z tymi, które dotyczą wymienionej wyżej choroby lub chorób;

- (ii) w którym uwagi urzędowego lekarza weterynarii odpowiedzialnego za wystawianie świadectw zdrowotności nie zwrócił żaden stan faktyczny sugerujący, że nie zostały spełnione wymagania pkt (i);
 - (iii) których właściciel oświadcza, że nie jest mu znany żaden taki stan faktyczny i, co więcej, oświadcza na piśmie, że zwierzę, lub zwierzęta przeznaczone do wewnątrz wspólnotowego handlu spełniają kryteria ustanowione w pkt (i);
- b) ponadto w odniesieniu do trzęsawki owiec, muszą one:
- (i) pochodzić z gospodarstwa spełniającego następujące wymagania:
 - gospodarstwo jest objęte urzędowymi kontrolami zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. b) dyrektywy 90/425/EWG,
 - zwierzę musi być zidentyfikowane,
 - żaden przypadek trzęsawki owiec nie został stwierdzony w okresie, co najmniej ostatnich dwóch lat,
 - przy uboju starych maciorek owczych pochodzących z tego gospodarstwa, musi być przeprowadzana wrywkowa kontrola próbek, za wyjątkiem gospodarstw położonych w regionie lub Państwie Członkowskim korzystającym z warunków przyjętych zgodnie z art. 8,
 - zwierzęta płci żeńskiej mogą być wprowadzane do tego gospodarstwa tylko, jeśli pochodzą z gospodarstw spełniających te same wymagania;
 - (ii) są nieprzerwanie, od chwili urodzenia lub, przez co najmniej ostatnie dwa lata, trzymane w gospodarstwie lub gospodarstwach spełniających wymagania ustanowione w pkt (i);
 - (iii) jeżeli są one przeznaczone do Państwa Członkowskiego, które korzysta, dla całego swojego terytorium lub dla jego części, z przepisów określonych w art. 7 lub 8, to spełniają one gwarancje dostarczane zgodnie z tymi artykułami;
- c) w odniesieniu do zakaźnej brucelozy (*B. ovis*), nie kastrowane tryki przeznaczone do hodowli, muszą:
- pochodzić z gospodarstw, w których w ciągu ostatnich 12 miesięcy nie zdiagnozowano żadnego przypadku zakaźnej brucelozy (*B. ovis*),
 - być nieprzerwanie trzymane w tym gospodarstwie przez 60 dni przed ich wysyłką,
 - w ciągu 30 dni poprzedzających wysyłkę być poddane, z wynikiem negatywnym,

testowi serologicznemu przeprowadzonemu zgodnie z załącznikiem D, lub spełniać równoważne gwarancje zdrowotne, które muszą być uznane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 15;

- d) świadectwo odpowiadające wzorowi III załącznika E musi stwierdzać, że wymagania te zostały spełnione.

Artykuł 7

1. Państwo Członkowskie dysponujące obowiązkowym lub dobrowolnym krajowym programem kontroli lub krajowym programem monitorowania jednej z zakaźnych chorób, określonych w załączniku B sekcja II i III, w odniesieniu do całości lub części swego terytorium, może przedłożyć ten program Komisji, prezentując w szczególności:

- rozprzestrzenienie choroby w Państwie Członkowskim,
- powody zainicjowania programu, przy uwzględnieniu znaczenia choroby w Państwie Członkowskim i przewidywane korzyści z programu w porównaniu z kosztami jego realizacji,
- obszar geograficzny, na którym program będzie wprowadzony,
- różne kategorie, stosujące się do poszczególnych gospodarstw, standardy przypisane każdej z kategorii i stosowane procedury testowania,
- procedury monitorowania programu,
- działania, jakie zostaną podjęte, jeżeli gospodarstwo z jakiegokolwiek powodu utraci swój status,
- środki, jakie zostaną podjęte, jeżeli testy przeprowadzone zgodnie z założeniami programu dadzą wynik pozytywny.

2. Komisja bada programy przedstawione przez Państwa Członkowskie. Programy, określone w ust. 1, mogą być zatwierdzone po spełnieniu kryteriów ustanowionych w ust. 1, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 15. Zgodnie z tą samą procedurą określone są, równocześnie lub najpóźniej w ciągu trzech miesięcy po zatwierdzeniu programu, dodatkowe gwarancje, ogólne lub ograniczone, jakie mogą być wymagane wewnątrz wspólnotowym handlu. Warunki tych gwarancji nie mogą być surowsze, niż te, które Państwo Członkowskie stosuje w swoim kraju.

3. Programy przedkładane przez Państwa Członkowskie mogą być zmieniane lub uzupełniane zgodnie z procedurą określoną w art. 15. Zmiany lub uzupełnienia w programach już zatwierdzonych, lub w odniesieniu do gwarancji określonych zgodnie z ust. 2, mogą być zatwierdzane zgodnie z tą samą procedurą.

4. Programy zatwierdzone zgodnie z niniejszym artykułem korzystają z finansowania Wspólnoty przewidzianego w art. 24 decyzji Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁹ na zwalczanie chorób i na określonych w niej

⁹ Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 19.

warunkach.

Artykuł 8

1. Jeżeli Państwo Członkowskie uważa, że jego terytorium lub część jego terytorium, jest wolna od jednej z chorób wymienionych w załączniku B sekcja II i III, na którą są podatne owce i kozy, przedstawia Komisji właściwe dokumenty, określające w szczególności:

- rodzaj choroby i historię jej występowania na jego terytorium,
- wyniki testów kontrolnych przeprowadzonych w oparciu o badania serologiczne, mikrobiologiczne, anatomopatologiczne lub epidemiologiczne oraz uwzględniających fakt, że dana choroba musi być z mocy prawa zgłaszana właściwym władzom,
- okres, w ciągu, którego przeprowadzano kontrolę,
- tam, gdzie ma to zastosowanie, okres w ciągu, którego, na obszarze, którego to dotyczyło, było zabronione dokonywanie szczepień przeciwko tej chorobie,
- rozwiązania przyjęte w celu sprawdzania nieobecności choroby.

2. Komisja bada dokumenty potwierdzające przedłożone przez Państwa Członkowskie. Dodatkowe gwarancje, ogólne lub ograniczone, jakie mogą być wymagane w wewnątrz wspólnotowym handlu, są określane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 15. Warunki tych gwarancji nie mogą być surowsze, niż te, które Państwo Członkowskie wprowadza w swoim kraju. Jeżeli dokumentacja potwierdzająca zostanie przedłożona do dnia 1 stycznia 1992 r., decyzje w sprawie dodatkowych gwarancji zostaje podjęta do dnia 1 lipca 1992 r.

3. Zainteresowane Państwo Członkowskie powiadamia Komisję o każdej zmianie w dokumentacji potwierdzającej, określonej w ust. 1, która dotyczy choroby. Gwarancje określone zgodnie z ust. 2 mogą, na podstawie takiego powiadomienia, zostać zmienione lub wycofane, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 15.

Artykuł 9

W handlu między Państwami Członkowskimi, owcom i kozom musi podczas transportu do miejsca przeznaczenia towarzyszyć świadectwo zdrowia podpisane przez urzędowego lekarza weterynarii, które odpowiada załącznikowi E (wzory I, II i III), i które muszą być sporządzone w dniu inspekcji przewidzianej, w art. 4 ust. 1 lit. b), w co najmniej jednym z języków urzędowych Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia oraz być ważne przez 10 dni. Świadectwo składa się z jednego arkusza papieru.

Artykuł 10

1. Zasady ustanowione w dyrektywie 90/425/EWG stosują się w szczególności do kontroli pochodzenia, organizacji i następstw kontroli przeprowadzanych przez Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia oraz do stosowanych środków ochronnych.

2. W załączniku A pozycja I dyrektywy 90/425/EWG dodaje się następujące odniesienie:

„Dyrektywa Rady 91/68/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy ovcami i kozami,

Dz.U. nr L 46 z 19.02.1991, str. 19.”

3. W załączniku B pkt A do dyrektywy 90/425/EWG skreśla się tiret pierwsze.

Artykuł 11

1. Eksperti weterynaryjni Komisji mogą, w zakresie niezbędnym dla zapewnienia jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy i we współpracy z właściwymi władzami krajowymi, przeprowadzać inspekcje na miejscu. Państwo Członkowskie, na terytorium, którego przeprowadzane są kontrole udzieli wszelkiej niezbędnej pomocy ekspertom w wykonywaniu ich zadania. Komisja informuje Państwa Członkowskie o wynikach takich inspekcji.

2. Ogólne rozwiązania, dotyczące stosowania niniejszego artykułu, zostaną przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 15.

Zasady stosowane w odniesieniu do inspekcji, określone w niniejszym artykule, są ustanawiane zgodnie z tą samą procedurą.

Artykuł 12

Państwa Członkowskie wprowadzające alternatywne systemy kontroli przewidujące gwarancje równoważne z tymi, jakie ustanowiono w art. 5 i art. 6 lit. a) i c) w związku z przemieszczaniem w obrębie ich terytoriów owiec i kóz, mogą wzajemnie udzielać sobie zgody na odstępstwa od kontroli przewidzianych w art. 4 ust. 1 lit. b) i obowiązku okazywania świadectw przewidzianych w art. 9, na zasadzie wzajemności. Powiadamiają one o tym Komisję.

Artykuł 13

Przepisy niniejszej dyrektywy zostaną ponownie zbadane do dnia 1 stycznia 1993 r. w ramach propozycji odnoszących się do urzeczywistnienia rynku wewnętrznego, o których Rada zdecyduje kwalifikowaną większością.

Artykuł 14

Załącznik A zostaje zmieniony przez Radę stanowiącą kwalifikowaną większością na wniosek Komisji.

W załącznikach B, C i D wprowadza się zmiany zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 15.

Artykuł 15

1. Jeżeli ma zostać zastosowana procedura ustanowiona w niniejszym artykule, przewodniczący, z własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego niezwłocznie przedstawia sprawę Stałemu Komitetowi Weterynaryjnemu

powołanemu na mocy decyzji 68/361/EWG¹⁰, zwanemu dalej „Komitetem”.

2. a) Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet wydaje swoją opinię w sprawie projektu w terminie, który przewodniczący może ustanowić w zależności od stopnia pilności sprawy. W przypadku decyzji, które Rada ma przyjąć na wniosek Komisji, opinia Komitetu jest wydawana większością ustanowioną w art. 148 ust. 2 Traktatu. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie są ważne w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

Komisja przyjmuje przewidziane środki, jeżeli są one zgodne z opinią Komitetu.

- b) Jeżeli przewidziane środki nie są zgodne z opinią Komitetu, albo jeżeli opinia nie została wydana, Komisja niezwłocznie przedkłada Radzie wniosek w sprawie środków, które należy podjąć. Rada stanowi kwalifikowaną większością.

Jeżeli, po upływie trzech miesięcy od daty odwołania się do Rady, Rada nie podjęła żadnych działań, proponowane środki przyjmuje Komisja, chyba, że Rada wypowie się przeciwko tym środkom zwykłą większością.

Artykuł 16

Komisja może, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 15, przyjąć – na okres trzech lat – rozwiązania przejściowe niezbędne dla ułatwienia dostosowania się do nowych regulacji przewidzianych w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 17

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania:

- (i) art. 7 i 8 niniejszej dyrektywy, w ciągu dwóch miesięcy od daty jej notyfikacji, przez co należy rozumieć, że stosowne przepisy krajowe są nadal stosowane aż do zatwierdzenia programów, a w przypadku braku takich programów, do daty określonej w pkt (ii);
- (ii) innych przepisów niniejszej dyrektywy, nie później niż do dnia 31 grudnia 1992 r.

2. Wspomniane środki powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 18

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 stycznia 1991 r.

¹⁰ Dz.U. nr L 255 z 18.10.1968, str. 23.

W imieniu Rady

J.-C. JUNCKER

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK A

ROZDZIAŁ 1

1. Gospodarstwo hodowli owiec lub kóz urzędowo uznane za wolne od brucelozy (*B. melitensis*)

A. Przyznawanie statusu

Gospodarstwo hodowli owiec lub kóz urzędowo uznane za wolne od brucelozy (*B. melitensis*) oznacza:

1. gospodarstwo:
 - a) w którym wszystkie zwierzęta podatne na brucelozę (*B. melitensis*) były wolne od klinicznych lub wszelkich innych objawów brucelozy (*B. melitensis*) przez co najmniej 12 miesięcy;
 - b) w którym nie ma owiec lub kóz zaszczepionych przeciwko brucelozie (*B. melitensis*), za wyjątkiem tych, które zaszczepiono przed co najmniej dwoma laty szczepionką Rev. 1 lub każdą inną szczepionką zatwierdzoną zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 15 niniejszej dyrektywy;
 - c) w którym przeprowadzono dwa testy, oddzielone przerwą wynoszącą co najmniej sześć miesięcy, z wynikami negatywnymi, zgodnie z załącznikiem C, u wszystkich owiec i kóz w gospodarstwie, w wieku powyżej sześciu miesięcy w chwili przeprowadzania testów; i
 - d) w którym, w następstwie testów, określonych w lit. c), przebywają tylko owce i kozy urodzone w gospodarstwie, lub które przybyły z gospodarstw urzędowo wolnych lub wolnych od brucelozy przy zachowaniu warunków określonych w pkt D,

i które, po zakwalifikowaniu do odpowiedniej kategorii, nadal spełniają wymagania określone w pkt. B;
2. gospodarstwo zlokalizowane w Państwie Członkowskim lub regionie urzędowo uznanym za wolny od brucelozy, zgodnie z częścią II.

B. Utrzymanie statusu

1. W przypadku gospodarstw hodowli owiec lub kóz urzędowo uznanych za wolne od brucelozy (*B. melitensis*), które nie są położone na części terytorium, która jest urzędowo uznana za wolną od brucelozy, i w których, po zakwalifikowaniu do odpowiedniej kategorii, wprowadzanie zwierząt jest dokonywane zgodnie z wymaganiami zawartymi w pkt. D, corocznie musi być kontrolowana reprezentatywna liczba sztuk owiec lub kóz w wieku powyżej sześciu miesięcy. Gospodarstwo może zachować swój status urzędowo uznanego za wolne od brucelozy (*B. melitensis*), jeżeli wyniki

testów są negatywne.

Reprezentatywna liczba zwierząt do poddania testom musi, dla każdego gospodarstwa, obejmować:

- wszystkie niekastrowane zwierzęta płci męskiej w wieku powyżej sześciu miesięcy,
 - wszystkie zwierzęta sprowadzone do gospodarstwa od czasu ostatniego testu,
 - 25% samic, które osiągnęły wiek rozrodczy (tj. które są dojrzałe płciowo) lub są młeczne, przy minimalnej ilości 50 sztuk na gospodarstwo - z wyjątkiem gospodarstw liczących poniżej 50 sztuk samic, w którym to przypadku muszą być poddane testom wszystkie samice.
2. Dla regionu, który nie jest urzędowo uznany za wolny od brucelozy, gdzie ponad 99% gospodarstw hodowli owiec lub kóz deklaruje się jako urzędowo uznane za wolne od brucelozy (*B. melitensis*), częstotliwość kontroli gospodarstw hodowli owiec lub kóz urzędowo uznanych za wolne od brucelozy można zmniejszyć do trzech lat, po warunkiem, że gospodarstwa, które nie są urzędowo uznane za wolne od brucelozy, są objęte kontrolą urzędową lub programem eliminowania tej choroby.

C. *Podejrzenie lub rzeczywiste przypadki brucelozy*

1. Jeżeli, w gospodarstwie hodowli owiec lub kóz, urzędowo uznanym za wolne od brucelozy,
- a) jedna lub więcej sztuk owiec lub kóz jest podejrzewanych o zachorowanie na brucelozę (*B. melitensis*), to gospodarstwu urzędowo uznanemu za wolne od brucelozy właściwe władze muszą cofnąć jego status. Jednakże, status ten może być tymczasowo zawieszony, jeżeli zwierzę lub zwierzęta zostaną niezwłocznie zniszczone lub odizolowane do czasu urzędowego potwierdzenia choroby lub urzędowego zwolnienia z podejrzenia o wystąpienie tej choroby;
 - b) wystąpienie brucelozy (*B. melitensis*) jest potwierdzone, tymczasowe zawieszenie może zostać uchylone przez właściwe władze tylko wówczas, gdy wszystkie zarażone zwierzęta lub wszystkie zwierzęta gatunków podatnych na chorobę zostaną ubite, a dwa testy, przeprowadzone w terminach oddzielonych od siebie przerwą wynoszącą co najmniej trzy miesiące i w sposób zgodny z załącznikiem C, na wszystkich zwierzętach w gospodarstwie w wieku powyżej sześciu miesięcy, przyniosą wynik negatywny.
2. Jeżeli gospodarstwo, określone w ust. 1 położone jest w regionie, który jest uznany za urzędowo uznany za wolny od brucelozy (*B. melitensis*), zainteresowane Państwo Członkowskie musi niezwłocznie powiadomić o

tym Komisję i inne Państwa Członkowskie.

Właściwe władze zainteresowanego Państwa Członkowskiego muszą:

- a) dokonać uboju wszystkich zarażonych zwierząt i wszystkich zwierząt z gatunków podatnych na zarażenie znajdujących się w danym gospodarstwie. Zainteresowane Państwo Członkowskie musi na bieżąco informować Komisję i Państwa Członkowskie o rozwoju sytuacji;
 - b) przeprowadzić dochodzenie epidemiologiczne, a stada epidemiologiczne powiązane ze stadem zarażonym muszą zostać poddane testom ustanowionym w pkt. 1 lit. b).
3. Jeżeli wybuch brucelozy zostanie potwierdzony zgodnie z pkt. 2, Komisja, po dokonaniu oceny okoliczności wystąpienia ponownego wybuchu brucelozy (*B. melitensis*) przyjmuje, jeżeli jest to uzasadnione dokonaną oceną, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 15, decyzję o zawieszenia lub wycofaniu statusu przyznanemu temu regionowi. Jeżeli następuje wycofanie statusu, warunki dla ponownego zakwalifikowania zostaną określone zgodnie z tą samą procedurą.

D. *Wprowadzanie zwierząt do gospodarstwa urzędowo uznanego za wolne od brucelozy (B. melitensis)*

Owce lub kozy wolno wprowadzać do gospodarstwa hodowli owiec lub kóz urzędowo uznanego za wolne od brucelozy, tylko wówczas, jeżeli:

1. - pochodzą one z gospodarstwa hodowli owiec i kóz urzędowo uznanego za wolne od brucelozy;
2. albo:
 - pochodzą z gospodarstwa wolnego od brucelozy, i
 - zostały indywidualnie zidentyfikowane zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a) niniejszej dyrektywy,
 - nigdy nie były szczepione przeciwko brucelozie lub, jeżeli były szczepione, to zostały zaszczepione wcześniej niż w okresie ostatnich dwóch lat. Jednakże samice w wieku powyżej dwóch lat, szczepione przed osiągnięciem wieku siedmiu miesięcy mogą być również wprowadzane do gospodarstwa, i
 - zostały w gospodarstwie, z którego pochodzą, odizolowane w ramach nadzoru urzędowego i w okresie tej izolacji zostały poddane, z wynikiem negatywnym, dwóm testom w terminach oddzielonych od siebie przerwą wynoszącą, co najmniej sześć tygodni, zgodnie z załącznikiem C.

II. Państwo Członkowskie lub region urzędowo uznany za wolny od brucelozy

Za urzędowo uznane za wolne od brucelozy może zostać uznane, zgodnie z procedurą określoną w art. 15, każde Państwo Członkowskie lub region w rozumieniu art. 2 ust. 10 niniejszej dyrektywy:

1. a) w którym 99,8% gospodarstw hodowli owiec lub kóz jest urzędowo uznane za wolne od brucelozy;

lub
 - b) które spełnia następujące warunki:
 - (i) od co najmniej pięciu lat brucelozą owiec i kóz jest chorobą obowiązkowo zgłaszaną;
 - (ii) przez, co najmniej pięć lat nie miał miejsca urzędowo potwierdzony przypadek brucelozy owiec lub kóz;
 - (iii) w okresie, co najmniej trzech lat szczepienia były w nim zakazane; i
 - c) w którym doprowadzono do zgodności z tymi warunkami zgodnie z procedurą określoną w art. 15 niniejszej dyrektywy;
2. w którym zostały spełnione warunki wymienione w pkt. 1; i
 - (i) każdego roku kontrole wyrywkowe przeprowadzane na poziomie gospodarstwa lub rzeźni wykazują przy obszarze zaufania wynoszącym 99%, że mniej niż 0,2% gospodarstw było zainfekowanych, lub, że co najmniej 10% owiec i kóz w wieku powyżej sześciu miesięcy zostało poddanych testom, przeprowadzonym zgodnie z załącznikiem C, z wynikiem negatywnym;
 - (ii) nadal spełniane są warunki wymagane do zakwalifikowania do tego statusu.

ROZDZIAŁ 2

Gospodarstwa hodowli owiec lub kóz wolne od brucelozy (*B. melitensis*)

A. Przyznawanie statusu

A. Za wolne od brucelozy (*B. melitensis*) uznaje się gospodarstwo hodowli owiec lub kóz:

1. w którym:

- a) wszystkie zwierzęta podatne na brucelozę (*B. melitensis*) były wolne od klinicznych bądź innych objawów brucelozy przez co najmniej 12 miesięcy;
- b) wszystkie lub niektóre owce lub kozy zostały zaszczepione szczepionką Rev. 1 lub inną szczepionką zatwierdzoną zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 15 niniejszej dyrektywy. Zaszczepione zwierzęta musiały być poddane szczepieniom przed osiągnięciem wieku siedmiu miesięcy;
- c) zostały przeprowadzone dwa oddzielne testy, w terminach oddzielonych od siebie przerwą wynoszącą co najmniej sześć miesięcy, z wynikiem negatywnym, zgodnie z załącznikiem C, na wszystkich szczepionych owcach i kozach w gospodarstwie, będących w chwili przeprowadzania testu w wieku powyżej 18 miesięcy;
- d) zostały przeprowadzone dwa oddzielne testy, w terminach oddzielonych od siebie przerwą wynoszącą co najmniej sześć miesięcy, z wynikiem negatywnym, zgodnie z załącznikiem C, w stosunku do wszystkich nie szczepionych owiec i kóz w gospodarstwie, będących w chwili przeprowadzania testu w wieku powyżej sześciu miesięcy; i
- e) po przeprowadzeniu testów, określonych w lit. c) lub d), wszystkie owce i kozy w gospodarstwie urodziły się w nim lub przybyły z gospodarstw wolnych od brucelozy, na warunkach określonych w sekcji D; i

2. w których, po zakwalifikowaniu ich jako wolnych od brucelozy, nadal spełniane są wymagania ustanowione w dziale B.

B. Utrzymanie statusu

W każdym gospodarstwie muszą być przeprowadzane coroczne testy na reprezentatywnej liczbie owiec i kóz. Gospodarstwo może utrzymać swój status tylko wówczas, gdy wyniki testów są negatywne.

Reprezentatywna liczba badanych zwierząt musi, w przypadku każdego z gospodarstw, obejmować:

- wszystkie niekastrowane zwierzęta płci męskiej w wieku powyżej sześciu miesięcy, które nie zostały poddane szczepieniu,

- wszystkie niekastrowane zwierzęta płci męskiej w wieku powyżej 18 miesięcy, które zostały poddane szczepieniu,
- wszystkie zwierzęta sprowadzone do gospodarstwa od czasu ostatniego testu,
- 25% samic, które osiągnęły wiek rozrodczy (dojrzałe płciowo) lub są mleczone, przy minimalnej ilości 50 sztuk na gospodarstwo - z wyjątkiem gospodarstw liczących poniżej 50 sztuk samic, w którym to przypadku wszystkie samice muszą być poddane testom.

C. *Podważenie lub rzeczywiste wystąpienie przypadków brucellozy*

1. Status gospodarstwa hodowli owiec lub kóz wolnego od brucellozy musi zostać wycofany, jeżeli w gospodarstwie jest jedno lub więcej zwierząt podejrzewanych o zachorowanie na brucellozę (*B. melitensis*). Status ten może jednakże zostać tymczasowo zawieszony, jeżeli zwierzę lub zwierzęta zostaną natychmiast zniszczone lub odizolowane do czasu urzędowego potwierdzenia choroby lub urzędowego zwolnienia z podejrzeń o wystąpienie tej choroby.
2. Jeżeli przypadek brucellozy (*B. melitensis*) został potwierdzony, zawieszenie może zostać cofnięte tylko wówczas, gdy wszystkie zarażone zwierzęta, lub wszystkie zwierzęta należące do gatunku podatnego na infekcję, zostaną ubite, a dwa testy, przeprowadzone w terminach oddzielonych od siebie przerwą wynoszącą, co najmniej trzy miesiące, zgodnie z załącznikiem C, na,
 - wszystkich szczepionych zwierzętach w wieku powyżej 18 miesięcy,
 - wszystkich nieszczepionych zwierzętach w wieku powyżej sześciu miesięcy,

dadzą wynik negatywny.

D. *Wprowadzanie zwierząt do gospodarstwa hodowli owiec lub kóz wolnego od brucellozy (*B. melitensis*)*

Do gospodarstwa hodowli owiec lub kóz wolnego od brucellozy mogą być wprowadzane tylko następujące zwierzęta:

1. owce lub kozy, które przybywają z gospodarstw hodowli owiec lub kóz wolnych lub urzędowo uznanych za wolne od brucellozy (*B. melitensis*);
2. do terminu ustanowionego dla gospodarstw dla zakwalifikowania jako wolne od brucellozy, zgodnie z planami likwidowania choroby przyjętymi zgodnie z decyzją 90/242/EWG¹¹, owce lub kozy z gospodarstw innych, niż określone w pkt. 1, pod warunkiem, że spełniają one następujące wymagania:
 - a) muszą być indywidualnie zidentyfikowane zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a) niniejszej dyrektywy;

¹¹ Dz.U. nr L 140 z 1.06.1990, str. 123.

- b) muszą pochodzić z gospodarstwa, w którym żadne ze zwierząt należących do gatunków podatnych na brucelozę (*B. melitensis*) nie wykazywało klinicznych ani innych objawów brucelozy (*B. melitensis*) przez okres co najmniej 12 miesięcy;
- c) (i) - nie były szczepione przez okres poprzednich dwóch lat;
 - były trzymane w izolacji pod nadzorem weterynaryjnym w gospodarstwie, z którego pochodzą i, w ciągu tego okresu, były poddane, z wynikiem negatywnym, dwóm testom w terminach oddzielonych od siebie przerwą wynoszącą, co najmniej sześć tygodni, zgodnie z załącznikiem C; lub
- (ii) były szczepione przy szczepionką Rev. 1 lub jakąkolwiek inną szczepionką zatwierdzoną zgodnie z art. 15 niniejszej dyrektywy przed osiągnięciem wieku siedmiu miesięcy i nie później niż 15 dni przed wprowadzeniem ich do gospodarstwa przeznaczenia.

E. *Zmiana statusu*

A. Gospodarstwo hodowli owiec lub kóz może kwalifikować się jako stado urzędowo uznane za wolne od brucelozy (*B. melitensis*) po upływie, co najmniej dwóch lat, jeżeli:

- a) nie ma w nim żadnych zwierząt szczepionych przeciwko brucelozie (*B. melitensis*) w okresie co najmniej dwóch ostatnich lat;
- b) w okresie tym spełnione były warunki ustanowione w ppkt. D.2.;
- c) test przeprowadzony na koniec drugiego roku, zgodnie z załącznikiem A, na wszystkich zwierzętach w wieku powyżej sześciu miesięcy, dał w każdym przypadku negatywny wynik.

ZAŁĄCZNIK B

I¹²

- Pryszczycza
- Bruceloza (*B. melitensis*)
- Bruceloza (*B. ovis*)
- Wąglik
- Wścieklizna

II¹²

- Trzęsawka owiec

III

- Zakaźna bezmleczność owiec
- Paratuberkuloza
- Serowaciejące zapalenie węzłów chłonnych
- Gruczolakowatość płuc
- Choroba Maedi Visna
- Wirusowe zapalenie stawów i mózgu kóz (*Caprine viral arthritis / encephalitis*)

¹² Choroby podlegające obowiązkowi zgłaszania.

ZAŁĄCZNIK C

Test na brucelozę (*B. melitensis*)

Do zakwalifikowania gospodarstwa jako wolnego od brucelozy, stosowany jest test w kierunku brucelozy (*B. melitensis*) różem bengalskim lub odczynem wiązania dopełniacza, które to środki opisane są w Załączniku do decyzji 90/242/EWG, bądź jakąkolwiek inną metodą uznaną zgodnie z procedurą określoną w art. 15 niniejszej dyrektywy. Metoda odczynu wiązania dopełniacza jest używana do testów na indywidualnych zwierzętach.

W przypadku, gdy wynik testu różem bengalskim wypada pozytywnie u więcej, niż 5% zwierząt w gospodarstwie, następne testy są przeprowadzane na każdym zwierzęciu w gospodarstwie przy użyciu odczynu wiązania dopełniacza.

W przypadku testu odczynem wiązania dopełniacza surowica zawierająca 20 lub więcej jednostek ICFT jednostek / ml musi być uważana za pozytywną.

Stosowane antygeny muszą być zatwierdzone przez laboratorium krajowe i muszą być standaryzowane w odniesieniu do drugiej międzynarodowej normy surowicy *anti - brucella abortus*.

ZAŁĄCZNIK D

Urzędowy test na brucelozę (*Brucella ovis*)

Test odczynem wiązania dopełniacza:

Stosowany do przeprowadzania testu antygen musi być zatwierdzony przez krajowe laboratorium i musi być standaryzowany w odniesieniu do międzynarodowej normy surowicy przeciwko *brucella - ovis*.

Surowica robocza musi być standaryzowana w odniesieniu do zgodnej z międzynarodową normą surowicy *anti - brucella ovis*, przygotowaną przez Centralne Laboratorium Weterynaryjne w Weybridge, Surrey, Zjednoczone Królestwo.

Surowica zawierająca 50 lub więcej Jednostek Międzynarodowych w 1 ml musi być uznana za pozytywną.

ZAŁĄCZNIK E

WZÓR I

ŚWIADECTWO ZDROWIA¹

do celów handlu między Państwami Członkowskim Wspólnoty Europejskiej owcami i kozami rzeźnymi

Państwo Członkowskie wysyłające:

Właściwe ministerstwo:

Właściwy departament:

I. **Liczba zwierząt:**

II. **Identyfikacja zwierząt:**

Liczba zwierząt	Samce / samice owce / kozy	Rasa	Wiek	Urzędowa identyfikacja indywidualna (podać nr i lokalizację)

III. **Pochodzenie zwierząt**

Zwierzęta:

- a) urodziły się i są chowane od chwili urodzenia na terytorium Wspólnoty; lub
- b) zostały przywiezione z państwa trzeciego figurującego w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 3 dyrektywy 72/462/EWG, i
 - spełniają warunki zdrowotne zwierząt ustalone zgodnie z art. 8 tej dyrektywy²,
 - spełniają warunki art. 7 ust. 2 dyrektywy 90/425/EWG².

IV. **Miejsce przeznaczenia zwierząt**

Zwierzęta zostaną wysłane

Z
(miejsce)

do
(miejsce przeznaczenia)

środkiem transportu: wagon kolejowy, ciężarówka, samolot, statek:².....

.....³

Nazwa i adres wysyłającego:

.....

Nazwa i adres odbiorcy:

.....

V. Informacja o stanie zdrowia

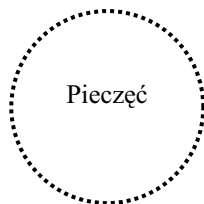
Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że zwierzęta opisane powyżej spełniają następujące wymagania:

- a) zostały zbadane w dniu dzisiejszym i nie wykazują żadnych klinicznych objawów choroby;
- b) nie są zwierzętami, które mają być zniszczone w ramach programu likwidacji chorób zakaźnych;
- c) nie zostały pozyskane z gospodarstwa objętego zakazem ze względu na zdrowie zwierząt zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. c) dyrektywy 91/68/EWG, ani nie pozostawały w kontakcie ze zwierzętami z takiego gospodarstwa;
- d) nie są objęte działaniami dotyczącymi zdrowia zwierząt podejmowanymi zgodnie z dyrektywą 91/68/EWG i spełniają warunki określone w art. 4 ust. 1 lit. d) dyrektywy 91/68/EWG;
- e) zostały pozyskane z:
 - gospodarstwa²:⁴;
 - zatwierdzonego rynku²:⁴;
 - państwa trzeciego²:⁴;
- f) zostały przetransportowane bezpośrednio, bez przechodzenia / przechodząc² przez punkt skupu², punkt załadunkowy² pomieszczenia pośrednika², zatwierdzony posterunek graniczny²:

- z gospodarstwa², z gospodarstwa na rynek, a stamtąd²
- do miejsca rzeczywistego załadunku, przy użyciu środków transportu i zagród, które zostały uprzednio oczyszczone i zdezynfekowane przy użyciu urzędowo zatwierdzonego środka dezynfekującego i w sposób zapewniający skuteczną ochronę stanu zdrowia zwierząt.

VI. Niniejsze świadectwo jest ważne przez okres 10 dni od daty inspekcji.

Sporządzono w, dnia
(Data badania)

.....
(Podpis urzędowego lekarza weterynarii)

.....
(Nazwisko i tytuł wielkimi literami)

¹ Świadectwo zdrowia można wystawiać tylko dla zwierząt przeznaczonych do transportu tym samym wagonem kolejowym, ciężarówką, samolotem lub statkiem, które są wysyłane do odbiorcy.

² Nie właściwe skreślić.

³ Podać numer rejestracyjny w przypadku wagonu kolejowego, ciężarówki, numer lotu w przypadku samolotu i nazwę w przypadku statku.

⁴ Tam, gdzie jest to właściwe, podać miejsce przeznaczenia.

WZÓR II

ŚWIADECTWO ZDROWIA¹

do celów handlu między Państwami Członkowskim Wspólnoty Europejskiej owcami i kozami przeznaczonymi do tuczu

Państwo Członkowskie wysyłające:

Właściwe ministerstwo:

Właściwy departament:

I. **Liczba zwierząt:**

II. **Identyfikacja zwierząt:**

Liczba zwierząt	Samce / samice owce / kozy	Rasa	Wiek	Urzędowa identyfikacja indywidualna (podać numer i lokalizację)

III. **Pochodzenie zwierząt**

Zwierzęta:

- a) urodziły się i były chowane od chwili urodzenia na terytorium Wspólnoty;
lub
- b) zostały przywiezione z państwa trzeciego figurującego w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 3 dyrektywy 72/462/EWG, i:
 - spełniają warunki zdrowotne zwierząt ustalone zgodnie z art. 8 dyrektywy 72/462/EWG²,
 - muszą spełniać warunki art. 7 ust. 2 dyrektywy 90/425/EWG².

IV. **Miejsce przeznaczenia zwierząt**

Zwierzęta zostaną wysłane

Z
(miejsce)

do
(miejsce przeznaczenia)

środkiem transportu²: wagon kolejowy, ciężarówka, samolot, statek²:
.....³

Nazwa i adres wysyłającego:
.....

Nazwa i adres odbiorcy:
.....

V. Informacja dotycząca stanu zdrowia

Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że zwierzęta opisane powyżej spełniają następujące wymagania:

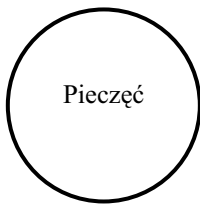
- a) zostały zbadane w dniu dzisiejszym i nie wykazują żadnych klinicznych objawów choroby;
- b) nie są zwierzętami, które mają być zniszczone w ramach programu likwidacji chorób zakaźnych;
- c) nie zostały pozyskane z gospodarstwa objętego zakazem ze względu na zdrowie zwierząt na podstawie art. 4 ust. 1 lit. c) dyrektywy 91/68/EWG, ani nie pozostawały w kontakcie ze zwierzętami z takiego gospodarstwa;
- d) nie są objęte działaniami dotyczącymi zdrowia zwierząt podejmowanymi zgodnie z dyrektywą 85/511/EWG i spełniają warunki określone w art. 4 ust. 1 lit. d) dyrektywy 91/68/EWG;
- e) kwalifikują się do wprowadzenia do gospodarstwa hodowli bydła lub owiec urzędowo uznanego za wolny od brucelozy lub wolnego od brucelozy², zgodnie z pkt. D rozdział 1 lub 2 załącznika A do dyrektywy 91/68/EWG;
- f) zostały pozyskane z:
 - gospodarstwa²:⁴;
 - zatwierdzonego rynku²:⁴;
 - państwa trzeciego²:⁴;
- g) zostały one przetransportowane bezpośrednio, bez przechodzenia /

przechodząc² przez punkt skupu², punkt załadunkowy², pomieszczenia pośrednika², zatwierdzony posterunek graniczny²:

- z gospodarstwa², z gospodarstwa na rynek, a stamtąd²
- do miejsca rzeczywistego załadunku, przy użyciu środków transportu i zagród, które zostały uprzednio oczyszczone i zdezynfekowane przy zastosowaniu urzędowo zatwierzonego środka dezynfekującego i w sposób zapewniający skuteczną ochronę stanu zdrowia zwierząt.

VI. Niniejsze świadectwo jest ważne przez okres 10 dni od daty inspekcji.

Sporządzono w, dnia
(Data badania)

.....
(Podpis urzędowego lekarza weterynarii)

.....
(Nazwisko i tytuł wielkimi literami)

¹ Świadectwo zdrowia można wystawiać tylko dla zwierząt przeznaczonych do transportu tym samym wagonem kolejowym, ciężarówką, samolotem lub statkiem, które są wysyłane do odbiorcy.

² Niepotrzebne skreślić.

³ Podać numer rejestracyjny w przypadku wagonu kolejowego, ciężarówki, numer lotu w przypadku samolotu i nazwę w przypadku statku.

⁴ Tam, gdzie jest to właściwe, podać miejsce przeznaczenia.

WZÓR III

ŚWIADECTWO ZDROWIA¹

do celów handlu między Państwami Członkowskim Wspólnoty Europejskiej owcami i kozami przeznaczonymi do hodowli

Państwo Członkowskie wysyłające:

Właściwe ministerstwo:

Właściwy departament:

I. **Liczba zwierząt:**

II. **Identyfikacja zwierząt:**

Liczba zwierząt	Samce / samice owce / kozy	Rasa	Wiek	Urzędowa identyfikacja indywidualna (podać numer i lokalizację)

III. **Pochodzenie zwierząt**

Zwierzęta:

- a) urodziły się i były chowane od chwili urodzenia na terytorium Wspólnoty;
lub
- b) zostały przywiezione z państwa trzeciego figurującego w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 3 dyrektywy 72/462/EWG, i:
 - spełniają warunki zdrowotne zwierząt ustalone zgodnie z art. 8 dyrektywy 72/462/EWG²,
 - spełniają warunki art. 7 ust. 2 dyrektywy 90/425/EWG²,

IV. **Miejsce przeznaczenia zwierząt**

Zwierzęta zostaną wysłane

Z
(miejsce)

do.....
(miejsce przeznaczenia)

środkiem transportu: wagon kolejowy, ciężarówka, samolot, statek²:

.....³

Nazwa i adres wysyłającego:

.....

Nazwa i adres odbiorcy:

.....

V. Informacja dotycząca stanu zdrowia

Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że zwierzęta opisane powyżej spełniają następujące wymagania:

- a) zostały zbadane w dniu dzisiejszym i nie wykazują żadnych klinicznych objawów choroby;
- b) nie są zwierzętami, które mają być zniszczone w ramach programu likwidacji chorób zakaźnych;
- c) nie zostały pozyskane z gospodarstwa objętego zakazem ze względu na zdrowie zwierząt na podstawie art. 4 ust. 1 lit. c) dyrektywy 91/68/EWG, ani nie pozostawały w kontakcie ze zwierzętami z takiego gospodarstwa;
- d) nie są objęte działaniami dotyczącymi zdrowotności zwierząt podejmowanymi zgodnie z dyrektywą 85/511/EWG i spełniają warunki określone w art. 4 ust. 1 lit. d) dyrektywy 91/68/EWG;
- e) spełniają wymagania ustanowione w art. 6 lit. b) dyrektywy 91/68/EWG w odniesieniu do trzęsawki owiec;
- f) kwalifikują się one do wprowadzenia do gospodarstwa hodowli owiec lub kóz urzędowo uznanego za wolne od brucellozy lub wolnego od brucellozy², zgodnie z pkt. D rozdziału 1 lub 2 załącznika A do dyrektywy 91/68/EWG;
- g) w przypadku niekastrowanych tryków, spełniają one / nie spełniają² wymagania(-ń) art. 6 lit. c) dyrektywy 91/68/EWG;
- h) według mojej najlepszej wiedzy i zgodnie z pisemnym oświadczeniem właściciela, nie zostały one pozyskane z gospodarstwa, w którym stwierdzono u zwierząt objawy chorób wymienionych w art. 6 lit. a)

dyrektywy 91/68/EWG w okresach wymienionych w tym artykule, ani też nie pozostawały w kontakcie ze zwierzętami z takiego gospodarstwa;

i) zostały pozyskane z:

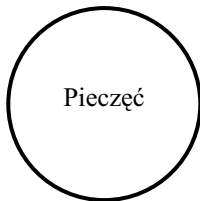
- gospodarstwa²:⁴;
- zatwierdzonego rynku²:⁴;
- państwa trzeciego²:⁴;

j) zostały one przetransportowane bezpośrednio, bez przechodzenia / przechodząc² przez punkt skupu², punkt załadunkowy², pomieszczenia pośrednika², zatwierdzony posterunek graniczny²:

- z gospodarstwa²
- z gospodarstwa na rynek, a stamtąd²
- do miejsca rzeczywistego załadunku, przy użyciu środków transportu i zagrody, które zostały uprzednio oczyszczone i zdezynfekowane przy zastosowaniu urzędowo zatwierdzonego środka dezynfekującego i w sposób zapewniający skuteczną ochronę stanu zdrowia zwierząt.

VI. Niniejsze świadectwo jest ważne przez okres 10 dni od daty inspekcji.

Sporządzono w....., dnia
(Data badania)

.....
(Podpis urzędowego lekarza weterynarii)

.....
(Nazwisko i tytuł wielkimi literami)

¹ Świadectwo zdrowia można wystawiać tylko dla zwierząt przeznaczonych do transportu wagonem kolejowym, ciężarówką, samolotem lub statkiem, które są wysyłane do odbiorcy.

² Niepotrzebne skreślić.

³ Podać numer rejestracyjny w przypadku wagonu kolejowego, ciężarówki, numer lotu w przypadku samolotu i nazwę w przypadku statku.

⁴ Tam, gdzie jest to właściwe, podać miejsce przeznaczenia.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 18 lutego 1994 r.

zmieniająca dyrektywę Rady 91/68/EWG w odniesieniu do sporządzania świadectw
zdrowia

(94/164/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/68/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzwspólnotowy owcami i kozami¹, w szczególności art. 14 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

słownictwo stosowane w świadectwach przewidzianych w załączniku E do dyrektywy 91/68/EWG powinno zostać uszczegółowione i powinno zawierać gwarancje odnoszące się do określonych chorób;

w celu uniknięcia niezgodności, przepisy załącznika E do wyżej wymienionej dyrektywy powinny zostać zmienione;

środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik E do dyrektywy 91/68/EWG zastępuje się Załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od sześćdziesiątego dnia od daty notyfikacji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 lutego 1994 r.

¹ Dz.U. nr L 46 z 19.02.1991, str. 19.

W imieniu Komisji

René STEICHEN

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK E

WZÓR I

ŚWIADECTWO ZDROWIA¹

dla handlu między Państwami Członkowskimi Wspólnot Europejskich owcami i kozami przeznaczonymi do uboju

Nr:

Państwo Członkowskie wysyłki:

Właściwe ministerstwo:

Właściwy wydział:

I Liczba zwierząt:

II. Identyfikacja zwierząt

Liczba zwierząt	Samiec / samica owce / kozy	Rasa	Wiek	Urzędowa identyfikacja indywidualna (podać numer i lokalizację)

III. Pochodzenie zwierząt

Zwierzęta były wcześniej:

a) urodzone lub hodowane od urodzenia na terytorium Wspólnoty²;

lub

b) przywiezione z państwa trzeciego znajdującego się na wykazie sporządzonym zgodnie z art. 3 dyrektywy 72/462/EWG i spełniają²:

- warunki zdrowotne zwierząt ustanowione zgodnie z art. 8 dyrektywy 72/462/EWG²,

¹ Świadczenie zdrowia może być wystawione tylko dla zwierząt, które będą przewożone tym samym wagonem kolejowym, ciężarówką, samolotem, statkiem, które pochodzą z tego samego gospodarstwa i które są wysyłane do tego samego odbiorcy.

² Niepotrzebne skreślić.

albo

- warunki ustanowione w art. 8 (A) (2) dyrektywy 91/496/EWG i spędziły, co najmniej 30 dni w Państwie Członkowskim przesyłki².

IV. Miejsce przeznaczenia zwierząt

Zwierzęta będą wysłane:

Z:
(Miejsce)

do:
(Państwo Członkowskie i miejsce przeznaczenia)

wagonem kolejowym, ciężarówką, samolotem, statkiem²:³

Nazwa i adres wysyłającego:
.....

Nazwa i adres odbiorcy:
.....

V. Informacja o stanie zdrowia

Ja, niżej podpisany zaświadczam, że zwierzęta opisane powyżej spełniają następujące wymogi:

- A. zostały dzisiaj zbadane (w ciągu 48 godzin przed załadunkiem) i nie wykazują żadnych objawów klinicznych choroby;
- B. nie są zwierzętami, które są przeznaczone do uboju sanitarnego w ramach programu zwalczania chorób zakaźnych;
- C. nie zostały pozyskane z gospodarstwa podlegającego zakazowi związanemu ze zdrowiem zwierząt ani nie wchodziły w kontakt ze zwierzętami z takich gospodarstw, co należy rozumieć następująco:
 1. zakaz jest związany z wystąpieniem jednej z następujących chorób, na które zwierzęta są wrażliwe:
 - brucelloza,
 - wścieklizna,

² Niepotrzebne skreślić.

³ W przypadku wagonu kolejowego lub ciężarówki należy podać numer rejestracyjny, numer lotu w przypadku samolotu a nazwę w przypadku statku.

- węglik;
2. po uboju ostatniego zwierzęcia chorego lub podejrzanego o zakażenie, okres obowiązywania zakazu musi wynosić co najmniej:
- 42 dni w przypadku brucelozy,
 - 30 dni w przypadku wścieklizny,
 - 15 dni w przypadku węglika;

nie pochodzą one z gospodarstwa lub nie wchodziły w kontakt ze zwierzętami z gospodarstwa z strefy ochronnej, która została wprowadzona ustawodawstwem wspólnotowym i z której wywóz zwierząt jest zabroniony;

D. nie podlegają środkom zdrowia zwierząt w zastosowaniu ustawodawstwa wspólnotowego w sprawie pryszczycy i nie były one szczepione przeciwko pryszczycy;

E. zostały pozyskane z:

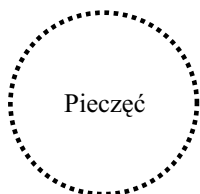
- gospodarstwa¹:²;
- zatwierdzonego rynku¹:²;

F. były przewożone bezpośrednio, bez przechodzenia / przechodząc¹; miejsce gromadzenia¹ / punkt załadunku¹ / punkt załadunku¹ / pomieszczenia sprzedawcy¹:

- z gospodarstwa¹ / z gospodarstwa do punktu skupu i stamtąd¹,
- do właściwego punktu załadunku, używając środka transportu, który został wcześniej umyty i zdezynfekowany przy użyciu zatwierdzonych środków dezynfekcyjnych i w taki sposób by zapewnić skuteczną ochronę stanu zdrowia zwierząt.

VI. Niniejsze świadectwo jest ważne przez 10 dni od daty kontroli.

Sporządzono w, dnia
(data kontroli)

.....
(Podpis urzędowego lekarza weterynarii)

.....
(Nazwisko i tytuł drukowanymi literami)

¹ Niepotrzebne skreślić.

² W odpowiednim przypadku podać nazwę.

WZÓR II

ŚWIADECTWO ZDROWIA¹

dla handlu między Państwami Członkowskimi Wspólnot Europejskich owcami i kozami przeznaczonymi do tuczenia

Nr:

Państwo Członkowskie wysyłki:

Właściwe ministerstwo:

Właściwy wydział:

I Liczba zwierząt:

II. Identyfikacja zwierząt

Liczba zwierząt	Samiec / samica owce / kozy	Rasa	Wiek	Urzędowa identyfikacja indywidualna (podać numer i lokalizację)

III. Pochodzenie zwierząt

Zwierzęta były wcześniej:

- a) urodzone lub hodowane od urodzenia na terytorium Wspólnoty²; lub
- b) przywiezione z państwa trzeciego znajdującego się na wykazie sporządzonym zgodnie z art. 3 dyrektywy 72/462/EWG i spełniają²:
 - warunki zdrowotne zwierząt ustanowione zgodnie z art. 8 dyrektywy 72/462/EWG²,
 - lub
 - warunki ustanowione w art. 8 (A) (2) dyrektywy 91/496/EWG i spędziły co najmniej 30 dni w Państwie Członkowskim przesyłki².

¹ Świadczenie zdrowia może być wystawione tylko dla zwierząt, które będą przewożone tym samym wagonem kolejowym, ciężarówką, samolotem, statkiem, które pochodzą z tego samego gospodarstwa i które są wysyłane do tego samego odbiorcy.

² Niepotrzebne skreślić.

IV. Miejsce przeznaczenia zwierząt

Zwierzęta będą wysłane:

Z:
(Miejsce)

do:
(Państwo Członkowskie i miejsce przeznaczenia)

wagonem kolejowym, ciężarówką, samolotem, statkiem²:³

Nazwa i adres wysyłającego:
.....

Nazwa i adres odbiorcy:
.....

V. Informacja o stanie zdrowia

Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że zwierzęta opisane powyżej spełniają następujące wymogi:

- A. zostały dzisiaj zbadane (w ciągu 48 godzin przed załadunkiem) i nie wykazują żadnych objawów klinicznych choroby;
- B. nie są zwierzętami, które są przeznaczone do uboju sanitarnego w ramach programu zwalczania chorób zakaźnych;
- C. nie zostały pozyskane z gospodarstwa podlegającego zakazowi związanemu ze zdrowiem zwierząt ani nie wchodziły w kontakt ze zwierzętami z takich gospodarstw, co należy rozumieć następująco:
 1. zakaz jest związany z wystąpieniem jednej z następujących chorób, na które zwierzęta są wrażliwe:
 - brucelloza,
 - wścieklizna,
 - węglik;
 2. po uboju ostatniego zwierzęcia chorego lub podejrzanego o zakażenie, okres obowiązywania zakazu musi wynosić co najmniej:

² Niepotrzebne skreślić.

³ W przypadku wagonu kolejowego lub ciężarówki należy podać numer rejestracyjny, numer lotu w przypadku samolotu a nazwę w przypadku statku.

- 42 dni w przypadku brucelozy,
- 30 dni w przypadku wścieklizny,
- 15 dni w przypadku węgliką;

nie pochodzą one z gospodarstwa lub nie wchodziły w kontakt ze zwierzętami z gospodarstwa z strefy ochronnej, która została wprowadzona ustawodawstwem wspólnotowym i z której wywóz zwierząt jest zabroniony;

- D. nie podlegają środkom zdrowia zwierząt w zastosowaniu ustawodawstwa wspólnotowego w sprawie pryszczycy i nie były one szczepione przeciwko pryszczycy;
- E. 1. kwalifikują się do przyjęcia do gospodarstwa owiec lub kóz, które jest oficjalnie uznane za wolne od brucelozy (*B. melitensis*)¹, np.:
- a) pochodzą z gospodarstwa, które jest oficjalnie uznane za wolne od brucelozy (*B. melitensis*)¹; lub
 - b) pochodzą z gospodarstwa, wolnego od brucelozy (*B. melitensis*) i:
 - są oznakowane indywidualnie,
 - nigdy nie były szczepione przeciwko brucelozie lub jeżeli były szczepione to ponad dwa lata wcześniej. Jednakże samice powyżej drugiego roku życia, które zostały zaszczepione przed ukończeniem siedmiu miesięcy mogą także być wprowadzane do gospodarstwa, i
 - były odizolowane pod urzędowym nadzorem w gospodarstwie pochodzenia i, podczas tej izolacji, zostały poddane, z wynikiem negatywnym, dwóm testom na brucelozę w odstępach minimum sześciu tygodni, zgodnie z załącznikiem C do dyrektywy 91/68/EWG¹;
2. lub kwalifikują się do przyjęcia do gospodarstwa owiec lub kóz, wolnego od brucelozy (*B. melitensis*)¹, np.:
- a) pochodzą z gospodarstwa, które jest oficjalnie uznane za wolne od brucelozy (*B. melitensis*)¹;
- lub
- b) pochodzą z gospodarstwa, wolnego od brucelozy (*B. melitensis*)¹;
- lub
- c) do dnia zakwalifikowania w ramach planów zwalczania chorób

¹ Niepotrzebne skreślić.

zostaną zatwierdzone, zgodnie z decyzją 90/242/EWG, z gospodarstwa innego niż te określone w lit. a) i b) i spełniają następujące warunki:

(i) są oznakowane indywidualnie;

oraz

(ii) pochodzą z gospodarstwa, gdzie wszystkie zwierzęta, u których możliwe jest wystąpienie brucelozy (*B. melitensis*) nie wykazywały objawów klinicznych lub innych brucelozy przez co najmniej 12 miesięcy;

oraz

(iii) wcześniej: - nie były szczepione przeciwko brucelozie (*B. melitensis*) w ciągu ostatnich dwóch lat,

oraz

- były odizolowane pod nadzorem weterynaryjnym w gospodarstwie pochodzenia i, podczas tej izolacji zostały poddane, z wynikiem negatywnym, dwóm testom na brucelozę w odstępach minimum sześciu tygodni, zgodnie z załącznikiem C do dyrektywy 91/68/EWG,

lub

- były szczepione szczepionką Rev I w wieku do siedmiu miesięcy, lecz nie później niż 15 dni przed ich wprowadzeniem do gospodarstwa przeznaczenia¹;

F. zostały pozyskane z:

- gospodarstwa¹:²;
- zatwierdzonego rynku¹:²;
- państwa trzeciego¹:²;

G. były przewożone bezpośrednio, bez przechodzenia / przechodząc¹, miejsce gromadzenia¹, punkt załadunku¹, pomieszczenia sprzedawcy¹:

- z gospodarstwa¹, z gospodarstwa do punktu skupu i stamtąd¹,
- do właściwego punktu załadunku, używając środka transportu, który został

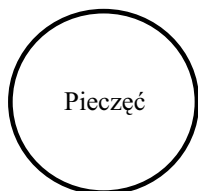
¹ Niepotrzebne skreślić.

² W odpowiednim przypadku podać nazwę.

wcześniej umyty i zdezynfekowany przy użyciu zatwierdzonych środków dezynfekcyjnych i w taki sposób by zapewnić skuteczną ochronę stanu zdrowia zwierząt.

VI. Niniejsze świadectwo jest ważne przez 10 dni od daty kontroli.

Sporządzono w, dnia
(Data kontroli)

.....
(Podpis urzędowego lekarza weterynarii)

.....
(Nazwisko i tytuł drukowanymi literami)

WZÓR III

ŚWIADECTWO ZDROWIA¹

dla handlu między Państwami Członkowskimi Wspólnot Europejskich owcami i kozami przeznaczonymi do hodowli

Nr:

Państwo Członkowskie wysyłki:

Właściwe ministerstwo:

Właściwy wydział:

I Liczba zwierząt:

II. Identyfikacja zwierząt

Liczba zwierząt	Samiec / samica owce / kozy	Rasa	Wiek	Urzędowa identyfikacja indywidualna (podać numer i lokalizację)

III. Pochodzenie zwierząt

Zwierzęta były wcześniej:

- a) urodzone lub hodowane od urodzenia na terytorium Wspólnoty²;
lub
- b) przywiezione z państwa trzeciego znajdującego się na wykazie sporządzonym zgodnie z art. 3 dyrektywy 72/462/EWG i spełniają²:
 - warunki zdrowotne zwierząt ustanowione zgodnie z art. 8 dyrektywy 72/462/EWG²,
lub
 - warunki ustanowione w art. 8 (A) (2) dyrektywy 91/496/EWG i spędziły co

¹ Świadectwo zdrowia może być wystawione tylko dla zwierząt, które będą przewożone tym samym wagonem kolejowym, ciężarówką, samolotem, statkiem, które pochodzą z tego samego gospodarstwa i które są wysyłane do tego samego odbiorcy.

² Niepotrzebne skreślić.

najmniej 30 dni w Państwie Członkowskim przesyłki².

IV. Miejsce przeznaczenia zwierząt

Zwierzęta będą wysłane:

Z:
(Miejsce)

do:
(Państwo Członkowskie i miejsce przeznaczenia)

wagonem kolejowym, ciężarówką, samolotem, statkiem²:³

Nazwa i adres wysyłającego:

.....

Nazwa i adres odbiorcy:

.....

V. Informacja o stanie zdrowia

Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że zwierzęta opisane powyżej spełniają następujące wymogi:

- A. zostały dzisiaj zbadane (w ciągu 48 godzin przed załadunkiem) i nie wykazują żadnych objawów klinicznych choroby;
- B. nie są zwierzętami, które są przeznaczone do uboju sanitarnego w ramach programu zwalczania chorób zakaźnych;
- C. nie zostały pozyskane z gospodarstwa podlegającego zakazowi związanemu ze zdrowiem zwierząt ani nie wchodziły w kontakt ze zwierzętami z takich gospodarstw, co należy rozumieć następująco:
 - 1. zakaz jest związany z wystąpieniem jednej z następujących chorób, na które zwierzęta są wrażliwe:
 - brucelozą,
 - wścieklizną,
 - węglik;
 - 2. po uboju ostatniego zwierzęcia chorego lub podejrzanego o zakażenie, okres

² Niepotrzebne skreślić.

³ W przypadku wagonu kolejowego lub ciężarówki należy podać numer rejestracyjny, numer lotu w przypadku samolotu a nazwę w przypadku statku.

obowiązywania zakazu musi wynosić co najmniej:

- 42 dni w przypadku brucelozy,
- 30 dni w przypadku wścieklizny,
- 15 dni w przypadku węglika;

ani nie pochodzą one z gospodarstwa lub nie wchodziły w kontakt ze zwierzętami z gospodarstwa z strefy ochronnej, która została wprowadzona ustawodawstwem wspólnotowym i z której wywóz zwierząt jest zabroniony;

- D. nie podlegają środkom zdrowia zwierząt w zastosowaniu ustawodawstwa wspólnotowego w sprawie pryszczycy i nie były one szczepione przeciwko pryszczycy;
- E. w odniesieniu do trzęsawki owiec, pochodzą z gospodarstwa spełniającego następujące wymogi:
- gospodarstwo jest pod urzędowym nadzorem,
 - zwierzęta muszą być oznakowane,
 - nie odnotowano żadnego przypadku trzęsawki co najmniej od dwóch lat,
 - muszą być w gospodarstwach przeprowadzane wrywkowe kontrole starszych owiec maciorek przeznaczonych do uboju, chyba że gospodarstwo jest położone w regionie lub Państwie Członkowskim, kwalifikującym się dla warunków przyjętych na podstawie art. 8 dyrektywy 91/68/EWG,
 - samice nie mogą być wprowadzane do gospodarstwa chyba że pochodzą z gospodarstwa spełniającego takie same wymogi.

Zwierzęta muszą być utrzymywane nieprzerwanie w danym gospodarstwie lub gospodarstwie spełniającym takie same wymogi od dnia ich urodzin lub w ciągu ostatnich dwóch lat;

- F. 1. kwalifikują się do przyjęcia do gospodarstwa owiec lub kóz, które jest oficjalnie uznane za wolne od brucelozy (*B. melitensis*)¹, np.:
- c) pochodzą z gospodarstwa, które jest oficjalnie uznane za wolne od brucelozy (*B. melitensis*)¹;
- lub
- d) pochodzą z gospodarstwa wolnego od brucelozy (*B. Melitensis*)¹ i:
 - są oznakowane indywidualnie,

¹ Niepotrzebne skreślić.

- nigdy nie były szczepione przeciwko brucelozie lub jeżeli były szczepione to ponad dwa lata wcześniej. Jednakże samice powyżej drugiego roku życia, które zostały zaszczepione przed ukończeniem siedmiu miesięcy mogą także być wprowadzane do gospodarstwa, i
 - były odizolowane pod urzędowym nadzorem w gospodarstwie pochodzenia i podczas tej izolacji zostały poddane, z wynikiem negatywnym, dwóm testom na brucelozę w odstępach minimum sześciu tygodni, zgodnie z załącznikiem C do dyrektywy 91/68/EWG¹;
2. lub kwalifikują się do przyjęcia do gospodarstwa owiec lub kóz, wolnego od brucelozy (*B. melitensis*)¹, np.:
- a) pochodzą z gospodarstwa, które jest oficjalnie uznane za wolne od brucelozy (*B. melitensis*)¹;
 - lub
 - b) pochodzą z gospodarstwa, wolnego od brucelozy (*B. melitensis*)¹;
 - lub
 - c) do dnia zakwalifikowania w ramach planów zwalczania chorób zostaną zatwierdzone, zgodnie z decyzją 90/242/EWG, z gospodarstwa innego niż te określone w lit. a) i b) i spełniają następujące warunki:
 - (i) są oznakowane indywidualnie;
 - oraz
 - (ii) pochodzą z gospodarstwa, gdzie wszystkie zwierzęta, u których możliwe jest wystąpienie brucelozy (*B. melitensis*) nie wykazywały objawów klinicznych lub innych brucelozy przez co najmniej 12 miesięcy;
 - oraz
 - (iii) wcześniej: - nie były szczepione przeciwko brucelozie (*B. melitensis*) w ciągu ostatnich dwóch lat,
 - oraz
 - były odizolowane pod nadzorem weterynaryjnym w gospodarstwie pochodzenia i podczas tej izolacji zostały poddane, z wynikiem negatywnym, dwóm testom na

¹ Niepotrzebne skreślić.

brucelozę w odstępach minimum sześciu tygodni, zgodnie z załącznikiem C do dyrektywy 91/68/EWG,

lub

- były szczepione szczepionką Rev 1 w wieku do siedmiu miesięcy, lecz nie później niż 15 dni przed ich wprowadzeniem do gospodarstwa przeznaczenia¹;

G. w odniesieniu do zakaźnego zapalenia najądrza baranów (*B. ovis*) niewykastrowane barany muszą:

- pochodzić z gospodarstwa w którym nie stwierdzono żadnego przypadku zakaźnego zapalenia najądrza baranów (*B. ovis*) w ciągu ostatnich 12 miesięcy,
- być przetrzymywane w sposób ciągły w gospodarstwie przez 60 dni poprzedzających wysyłkę,
- zostać poddane w ciągu 30 dni poprzedzających wysyłkę, z wynikiem negatywnym, testowi wiązania dopełniacza w celu wykrycia zakaźnego zapalenia najądrza baranów (*B. ovis*);

H. zgodnie z wiedzą niżej podpisanego oraz zgodnie z pisemnym zgłoszeniem poczynionym przez właściciela, nie zostały one pozyskane z gospodarstwa lub nie weszły w kontakt ze zwierzętami pochodzącymi z gospodarstwa w którym stwierdzono klinicznie występowanie następujących chorób:

- w ciągu ostatnich sześciu miesięcy, zakaźnej bezmleczności owiec (*Mycoplasma agalactiae*) oraz zakaźnej bezmleczności kóz (*Mycoplasma agalactiae*, *M. capricolum*, *M. mycoides* podgat. *mycoides* okrężnica duża),
- w ciągu ostatnich 12 miesięcy, paratuberkulozy lub zapalenia serowaciejącego węzłów chłonnych,
- w ciągu ostatnich trzech lat, gruczolakowatości owiec, choroby Maedi / Visna lub zakaźnego zapalenia naczyń kóz. Jednakże, termin jest ograniczony do 12 miesięcy, jeżeli zwierzęta dotknięte chorobą Maedi / Visna lub zakaźnym zapaleniem naczyń kóz zostały poddane ubojowi i pozostałe zwierzęta wykazały reakcje negatywne na oba testy.

I. zostały pozyskane z:

- gospodarstwa¹:²,

¹ Niepotrzebne skreślić.

² W odpowiednim przypadku podać nazwę.

- zatwierdzonego rynku¹:²;
- państwa trzeciego¹:²;

J. były przewożone bezpośrednio, bez przechodzenia / przechodząc¹, miejsce gromadzenia¹ / punkt załadunku¹ / pomieszczenia sprzedawcy¹ / zatwierdzone przejście graniczne¹:

- z gospodarstwa¹ / z gospodarstwa do punktu skupu i stamtąd¹,
- do właściwego punktu załadunku, używając środka transportu, który został wcześniej umyty i zdezynfekowany przy użyciu zatwierdzonych środków dezynfekcyjnych i w taki sposób by zapewnić skuteczną ochronę stanu zdrowia zwierząt.

VI. Niniejsze świadectwo jest ważne przez 10 dni od daty kontroli.

Sporządzono w, dnia
(Data kontroli)

.....
(Podpis urzędowego lekarza weterynarii)

.....
(Nazwisko i tytuł drukowanymi literami)

¹ Niepotrzebne skreślić.

¹ W odpowiednim przypadku podać nazwę.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 20 grudnia 1994 r.

zmieniająca po raz trzeci Dyrektywę Rady 91/68/EWG w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzwspólnotowy owcami i kozami

(94/953/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnoty Europejskie,

uwzględniając Dyrektywę Rady 91/68/EWG z 28 stycznia 1991 r. w sprawie warunków zdrowia zwierząt regulujących handel owcami i kozami wewnątrz Wspólnoty¹, ostatnio zmienioną przez Traktat Akcesyjny Królestwa Norwegii, Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji oraz dostosowań do Traktatów, na podstawie których powołano Unię Europejską, a szczególnie jej załącznik A, rozdział I, część II, ust. 2 pkt. i),

a także mając na uwadze, co następuje:

załącznik A, rozdział I, część II, ust. 2 pkt. i) Dyrektywy 91/68/EWG określa, że w gospodarstwach w każdym Państwie Członkowskim lub regionie oficjalnie uznanym za wolny od brucelozy muszą być przeprowadzane wyrywkowe kontrole w celu zapewnienia, że Państwo Członkowskie lub region pozostają wolne od tej choroby;

jako wynik rewizji tych przepisów, które musiały zostać przeprowadzane przed wprowadzeniem w życie Traktatu Akcesyjnego, powinny zostać ustanowione alternatywne kontrole wyrywkowe, począwszy od drugiego roku po uznaniu Państwa Członkowskiego lub regionu jako wolny od brucelozy;

środki przewidziane niniejszą decyzją są zgodne ze stanowiskiem Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik A, rozdział I, część II, ust. 2 pkt. i) Dyrektywy nr 91/68/EWG otrzymuje następujące brzmienie:

„i) – pierwszego roku po uznaniu Państwa Członkowskiego lub regionu jako wolny od brucelozy (*Br. melitensis*), kontrole wyrywkowe przeprowadzane w gospodarstwie lub w rzeźni wykazały, że współczynnikiem pewności 99%, że mniej niż 0,2% gospodarstw było zakażonych, lub że przynajmniej 10% owiec i kóz w wieku powyżej sześciu miesięcy zostało poddane badaniu przeprowadzonemu zgodnie z załącznikiem C, a otrzymany wynik był

¹ Dz.U. nr L 46, z 19.02.1991, str. 19.

wynikiem ujemnym;

- corocznie, od drugiego roku po uznaniu Państwa Członkowskiego lub regionu za wolny od brucelozy (*Br. melitensis*), kontrole wrywkowe przeprowadzane w gospodarstwie lub w rzeźni, wykazały, ze współczynnikiem pewności 99%, że mniej niż 0,2% gospodarstw było zakażonych, lub przynajmniej 5% owiec i kóz w wieku powyżej 6 miesięcy zostało poddane badaniu przeprowadzonemu zgodnie z załącznikiem C, a otrzymany wynik był wynikiem ujemnym;
- przepisy zawarte w powyższych akapitach, mogą być zmienione zgodnie z procedurą przedstawioną w art. 15.”

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie 1 stycznia 1995 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja jest skierowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, 20 grudnia 1994 r.

W imieniu Komisji

René STEICHEN

Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI

z dnia 30 marca 2001r.

zmieniająca Załączniki do Dyrektyw Rady 64/432/EWG, 90/426/EWG, 91/68/EWG oraz 92/65/EWG jak również do Decyzji Komisji 94/273/WE odnoszące się do ochrony zwierząt podczas transportu

(notyfikowana jako dokument nr C(2001)965)

(Dokument dotyczący Europejskiego Obszaru Gospodarczego)

(2001/298/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Dyrektywę Rady 91/628/EWG z dnia 19 listopada 1991r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu oraz zmieniającą Dyrektywę 90/425/EWG i 91/496/EWG ⁽¹⁾, zmienioną przez Dyrektywę 95/29/WE ⁽²⁾, a w szczególności zaś jej artykuł 6 ⁽²⁾,

uwzględniając Dyrektywę Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992r. dotyczącą ustanawiania wymagań w zakresie zdrowia zwierząt regulujących handel oraz import na obszar Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych oraz zarodków nie podlegających wymaganiom w zakresie zdrowia zwierząt ustanowionym w szczegółowych zasadach wspólnotowych, o których mowa w Załączniku A (I) do Dyrektywy 90/425/EWG ⁽³⁾, ostatnio zmienionej przez Decyzję Komisji 95/176/WE ⁽⁴⁾, a w szczególności zaś jej artykuł 10 (3) (a) (vii),

Zważywszy, że:

- (1) W sposób wymagany przez artykuł 13 (3) Dyrektywy 91/628/EWG, Komisja przyjęła w dniu 6 grudnia 2000 r. raport ⁽⁵⁾ w sprawie doświadczenia nabytego przez Państwa Członkowskie od czasu wdrożenia Dyrektywy Rady 95/29/WE z dnia 29 czerwca 1995 r. zmieniającej Dyrektywę 91/628/EWG dotyczącą ochrony zwierząt podczas transportu.
- (2) Na podstawie wniosków z tego raportu, a w szczególności w celu zwrócenia uwagi lekarzy weterynarii odpowiedzialnych za certyfikację na ich obowiązki dotyczące ochrony zwierząt podczas transportu, należy uzupełnić świadectwa zdrowia przewidziane dla tych zwierząt.
- (3) Dyrektywa Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964r. dotycząca problemów zdrowia zwierząt wpływających na wewnątrzspółnotowy handel bydłem i trzodą chlewną ⁽⁶⁾, ostatnio zmieniona przez Decyzję Komisji 2000/504/WE ⁽⁷⁾, Dyrektywa Rady

¹ Dz.U. Nr L 340, 11.12.1991r., str. 17.

² Dz.U. Nr L 148, 30.06.1995r., str. 52.

³ Dz.U. Nr L 268, 14.09.1992r., str. 54.

⁴ Dz.U. Nr L 117, 24.05.1995r., str. 23.

⁵ COM (2000) 809.

⁶ Dz.U. Nr L 121, 29.07.1964r., str. 1977/64.

⁷ Dz.U. Nr L 201, 09.08.2000r., str. 6.

90/426/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie warunków zdrowia zwierząt regulujących przemieszczanie oraz import z krajów nie będących członkami, zwierząt koniowatych ⁽⁸⁾, ostatnio zmieniona przez Traktat Akcesyjny ⁽⁹⁾, Dyrektywa Rady 91/68/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. w sprawie warunków zdrowia zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy owcami i kozami ⁽¹⁰⁾, ostatnio zmieniona przez Decyzję Komisji 94/953/WE ⁽¹¹⁾, Dyrektywa 92/65/EWG oraz Decyzja Komisji 94/273/WE z dnia 18 kwietnia 1994r. dotyczące certyfikacji weterynaryjnej w zakresie umieszczania na rynku w Zjednoczonym Królestwie i Irlandii psów i kotów nie pochodzących z tych krajów ⁽¹²⁾, powinny zatem zostać odpowiednio zmienione.

- (4) Dodatkowe oświadczenie wprowadzone do niniejszej Decyzji nie zwalnia przewoźników z przestrzegania obowiązków określonych obowiązującymi przepisami wspólnotowymi, w szczególności w zakresie nadawania się zwierząt do transportu.
- (5) Środki przewidziane w niniejszej Decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJĘŁA NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Załączniki do Dyrektyw 64/432/EWG, 90/426/EWG oraz 91/68/EWG zostają zmienione w sposób określony w Załączniku I do niniejszej Decyzji.
2. Załącznik E do Dyrektywy 92/65/EWG zostaje zastąpiony w sposób określony w Załączniku II do niniejszej Decyzji.
3. Załącznik do Decyzji 94/273/WE zostaje zastąpiony w sposób określony w Załączniku III do niniejszej Decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza Decyzja odnosi się do zwierząt, na które wystawiono świadectwa od 31 lipca 2001r.

Artykuł 3

Niniejsza Decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 marca 2001r.

⁸ Dz.U. Nr L 224, 18.08.1990r., str. 42.

⁹ Traktat dotyczący warunków akcesji Królestwa Norwegii, Republiki Austrii, Republiki Finlandii oraz Królestwa Szwecji jak również dostosowania do Traktatów na podstawie których Unia Europejska została założona, Załącznik I – Lista, o której mowa w artykule 29 Traktatu Akcesyjnego – V. Rolnictwo – E. Ustawodawstwo weterynaryjne oraz zootechniczne (Dz.U. Nr C 241, 29.08.1994, str. 132).

¹⁰ Dz.U. Nr L 46, 19.02.1991r., str. 19.

¹¹ Dz.U. Nr L 371, 31.12.1994r., str. 14.

¹² Dz.U. Nr L 117, 07.05.1994r., str. 37.

W imieniu Komisji

David BYRNE

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

1. Dyrektywa 64/432/EWG zostaje zmieniona w sposób następujący:

Załącznik F zostaje zmieniony w sposób następujący:

(a) w sekcji C świadectwa wzór 1, następujący paragraf zostaje dodany do ponumerowanej listy wymogów, które muszą zostać poświadczone:

‘6. w czasie badania powyższe zwierzęta nadawały się do transportu w ramach planowanej podróży zgodnie z postanowieniami Dyrektywy 91/628/EWG ⁽¹²⁾.

⁽¹²⁾ Niniejsze oświadczenie nie zwalnia przewoźników z przestrzegania obowiązków określonych obowiązującymi przepisami wspólnotowymi, w szczególności dotyczącymi nadawania się zwierząt do transportu.’

W przypadkach, do których mają zastosowanie postanowienia Decyzji 2000/504/WE ⁽¹⁾, powyższy paragraf zostaje przenieumerowany tak jak paragraf 7;

(b) w sekcji C świadectwa wzór 2, następujący paragraf zostaje dodany do ponumerowanej listy wymogów, które muszą zostać poświadczone:

‘6. w czasie badania powyższe zwierzęta nadawały się do transportu w ramach planowanej podróży zgodnie z postanowieniami Dyrektywy 91/628/EWG ⁽⁸⁾.

⁽⁸⁾ Niniejsze oświadczenie nie zwalnia przewoźników z przestrzegania obowiązków określonych obowiązującymi przepisami wspólnotowymi, w szczególności dotyczącymi nadawania się zwierząt do transportu.’

2. Dyrektywa 90/426/EWG zostaje zmieniona w sposób następujący:

(a) w Załączniku B, następujący paragraf zostaje dodany do zaświadczenia zdrowotności:

‘(f) w czasie badania nadawało się ono do transportu w ramach planowanej podróży zgodnie z postanowieniami Dyrektywy 91/628/EWG ^(c).

^(c) Niniejsze oświadczenie nie zwalnia przewoźników z przestrzegania obowiązków określonych obowiązującymi przepisami wspólnotowymi, w szczególności dotyczącymi nadawania się zwierząt do transportu.’

(b) w Załączniku C w sekcji IV wzoru świadectwa następujący paragraf zostaje dodany:

‘6. w czasie badania było/były ono/one nadawały się do transportu w ramach planowanej podróży zgodnie z postanowieniami Dyrektywy 91/628/EWG ^(d).

(^d) Niniejsze oświadczenie nie zwalnia przewoźników z przestrzegania obowiązków określonych obowiązującymi przepisami wspólnotowymi, w szczególności dotyczącymi nadawania się zwierząt do transportu.'

3. Dyrektywa 91/68/EWG zostaje zmieniona w sposób następujący:

Załącznik E zostaje zmieniony w sposób następujący:

Następujące elementy zostają dodane jako:

- punkt (G) sekcji V wzoru świadectwa I,
- punkt (H) sekcji V wzoru świadectwa II,
- punkt (K) sekcji V wzoru świadectwa III:

'w czasie badania nadawały się do transportu w ramach planowanej podróży zgodnie z postanowieniami Dyrektywy 91/628/EWG (⁵).

(⁵) Niniejsze oświadczenie nie zwalnia przewoźników z przestrzegania obowiązków określonych obowiązującymi przepisami wspólnotowymi, w szczególności dotyczącymi nadawania się zwierząt do transportu.'

(¹) Dz. U. Nr L 201, 09.08.2000r., str. 6.

ZAŁĄCZNIK II

Załącznik E do Dyrektywy 92/65/EWG zostaje zastąpiony w sposób następujący:

„ZAŁĄCZNIK E

ŚWIADECTWO

1. Wysyłający (pełne nazwisko/nazwa i adres)	ŚWIADECTWO ZDROWIA
	Nr _____ Oryginał ^(a)
	2. Państwo Członkowskie pochodzenia
3. Odbiorca (pełne nazwisko/nazwa i adres)	4. WŁAŚCIWY ORGAN
	5. Adres - Gospodarstwa pochodzenia lub urzędowo zatwierdzonej jednostki, instytutu bądź ośrodka pochodzenia ^(b) - gospodarstwa lub kupca przeznaczenia lub urzędowo zatwierdzonej jednostki, instytutu bądź ośrodka przeznaczenia ^(b)
6. Miejsce załadunku	
7. Środki transportu	
8. Gatunki	
9. Liczba zwierząt/ uli /lub królowych (wraz z robotnicami) ^(b)	
10. Identyfikacja partii	
11. ZAŚWIADCZENIE ^(c) Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że w momencie przeprowadzania badania powyżej opisane zwierzęta nadawały się do transportu w ramach planowanej podróży zgodnie z postanowieniami Dyrektywy 91/628/EWG ^(d) ^(e) . Sporządzono w, dnia	
Podpis:	
Nazwisko drukowanymi literami:	
Tytuł i stanowisko:	

(^a) Oddzielne świadectwo musi zostać wystawione na każdą wysyłkę a oryginał musi towarzyszyć wysyłce do jej miejsca pierwotnego przeznaczenia; okres ważności świadectwa wynosi 10 dni.

(^b) Niepotrzebne skreślić.

(^c) Wypełnić zgodnie z artykułami od 5 do 11 Dyrektywy 92/65/EWG na 24 godziny przed załadunkiem zwierząt.

(^d) Niniejsze zaświadczenie ma zastosowanie do następujących gatunków: małpy (małpy i małpiatki), kopytne należące do gatunków innych niż te, o których mowa w Dyrektywach 64/432/EWG, 90/426/EWG oraz 91/68/EWG, zającowate, psy i koty.

(^e) Niniejsze zaświadczenie nie zwalnia przewoźników z przestrzegania obowiązków określonych obowiązującymi przepisami wspólnotowymi, w szczególności dotyczącymi nadawania się zwierząt do transportu.”

ZAŁĄCZNIK III

Załącznik do Decyzji 94/273/WE zostaje zastąpiony w sposób następujący:

„ZAŁĄCZNIK

WZÓR

ŚWIADECTWO ZDROWIA ⁽¹⁾

w zakresie umieszczania na rynku w Zjednoczonym Królestwie i Irlandii psów i kotów nie pochodzących z tych krajów

PSY / KOTY ⁽²⁾ ⁽³⁾

Państwo Członkowskie - Wysyłający:

.....

I. Liczba

zwierząt:

.....

II. Identyfikacja

zwierząt:

.....

Liczba zwierząt	Gatunki/rasa	Wiek lub data urodzenia	Płeć	Kolor	Typ i oznakowanie sierści	Numer zakodowany w wszczepionym nadajniku

III. Pochodzenie zwierząt

Adres zarejestrowanego gospodarstwa

.....

.....

IV. Przeznaczenie zwierząt

Zwierzęta zostaną wysłane

z:

.....

.....

(miejsce)

do:

.....
.....

(miejsce przeznaczenia)

(⁴) kolejną, transportem drogowym, samolotem, statkiem (²):

.....

Nazwa i adres wysyłającego:

.....

.....

Nazwa i adres odbiorcy:

.....

.....

V. Informacje zdrowotne

Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że powyżej opisane zwierzęta spełniają następujące wymagania:

- a) zostały dzisiaj zbadane i nie wykazują żadnych klinicznych objawów choroby;
- b) zostały zaszczepione przeciwko wściekliznie w ciągu co najmniej sześciu miesięcy oraz, dodatkowo, w przypadku psów, przeciwko nosówce;
- c) zostały poddane, pomiędzy pierwszym a trzecim miesiącem po pierwszym szczepieniu bądź ponownym szczepieniu przeciwko wściekliznie, testowi serologicznemu wykazującemu miano przeciwciał ochronnych wynoszące co najmniej 0,5 jednostek międzynarodowych. Taki test serologiczny został przeprowadzony zgodnie ze specyfikacjami Światowej Organizacji Zdrowia;
- d) właściciel lub osoba odpowiedzialna za zarejestrowane gospodarstwo dostarczyła mi podpisane oświadczenie następującej treści:
'zwierzę/ta (²) urodziło/ły się (²) w zarejestrowanym gospodarstwie oraz pozostawało/ły (²) tam od czasu urodzenia, bez żadnego kontaktu z dzikimi zwierzętami podatnymi na wściekliznę.';
- e) w czasie przeprowadzania inspekcji były one zdadne do transportu w ramach zamierzonej podróży zgodnie z postanowieniami Dyrektywy 91/628/EWG (⁵).

VI. Niniejsze świadectwo zachowuje ważność przez 10 dni od dnia badania.

Sporządzono w, dnia

(dzień badania)

Pieczętka

.....

(Podpis urzędowego lekarza weterynarii lub lekarza weterynarii odpowiedzialnego za gospodarstwo pochodzenia i upoważnionego do tego celu przez właściwe organy)

(¹) Świadcstwa zdrowia mogą zostać sporządzone wyłącznie dla zwierząt, które mają być transportowane w tym samym środku transportu oraz, które pochodzą z tego samego gospodarstwa i które są wysyłane do tego samego odbiorcy.

(²) Niepotrzebne skreślić.

(³) Świadcstwo jest ważne każdorazowo wyłącznie dla poszczególnego gatunku.

(⁴) Podać numer rejestracyjny w przypadku samochodów ciężarowych, furgonetek lub samochodów, numer lotu w przypadku samolotu, nazwę w przypadku statku, oraz w przypadku transportu kolejowego, planowaną datę oraz czas przybycia.

(⁵) Niniejsze świadectwo nie zwalnia przewoźników z przestrzegania obowiązków określonych obowiązującymi przepisami wspólnotowymi, w szczególności dotyczącymi nadawania się zwierząt do transportu.”

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 22 maja 2001r.
zmieniająca Dyrektywę Rady 91/68/EWG w odniesieniu do trzęsawki owiec

(2001/10/WE)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności zaś jego artykuł 152 (4) (b),

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

po zasięgnięciu opinii Komitetu Regionów,

działając zgodnie z procedurą ustanowioną w artykule 251 Traktatu ⁽³⁾,

zważywszy, że:

- (1) warunki w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do trzęsawki owiec, obejmujące umieszczanie na rynku zwierząt, zostały ustanowione w Dyrektywie Rady 91/68/EWG z dnia 28 stycznia 1991r. dotyczącej warunków w zakresie zdrowia zwierząt regulujących wewnątrzspółnotowy handel owcami i kozami ⁽⁴⁾.
- (2) Komisja otrzymała naukowe opinie, w szczególności z Naukowego Komitetu Sterującego, dotyczące kilku aspektów zakaźnych encefalopatii gąbczastych (z ang. TSE). Należy dokonać przeglądu zasad ustanowionych w Dyrektywie 91/68/EWG w świetle tych opinii.
- (3) Należy ustanowić przepisy w odniesieniu do wszystkich kwestii dotyczących chorób TSE, które miałyby zastosowanie, w szczególności, do produkcji i umieszczenia na rynku zwierząt żywych i produktów pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w artykule 1 (1) Rozporządzenia (WE) Nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001r. ustanawiającego przepisy w zakresie zapobiegania, zwalczania i likwidacji niektórych zakaźnych encefalopatii gąbczastych ⁽⁵⁾.
- (4) Niniejsza Dyrektywa dotyczy bezpośrednio zdrowia publicznego i odnosi się do funkcjonowania rynku wewnętrznego. W konsekwencji należy traktować artykuł 152 (4) (b) Traktatu jako podstawę prawną do przyjęcia przepisów w zakresie zapobiegania i zwalczania niektórych zakaźnych encefalopatii gąbczastych.

⁽¹⁾ Dz. U. nr C 45, 19.02.1999r., str. 33.

⁽²⁾ Dz. U. nr C 258, 10.09.1999r., str. 19.

⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2000r. (Dz. U. nr C 339, 29.11.2000r., str. 128) oraz Decyzja Rady z dnia 12 lutego 2001 r.

⁽⁴⁾ Dz. U. nr L 46, 19.02.1991r., str. 19. Dyrektywa ostatnio znowelizowana na mocy Decyzji Komisji 94/953/WE (Dz. U. nr L 371, 31.12.1994r., str. 14).

⁽⁵⁾ Patrz strona 1 niniejszego Dziennika Urzędowego.

(5) Należy zatem dokonać odpowiednio nowelizacji Dyrektywy 91/68/EWG.

PRZYJĘŁY NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Dyrektywa 91/68/EWG zostaje niniejszym zmieniona jak następuje:

1. W artykule 2 (7), „wymienioną w wykazach załącznika B sekcja I i II” zostaje zastąpione przez „wymienioną w wykazach załącznika B sekcja I”.
2. Artykuł 6 (b) zostaje skreślony.
3. W artykule 7 (1), „określonych w załączniku B sekcja II i III” zostaje zastąpione przez „określonych w załączniku B sekcja III”.
4. W artykule 8 (1), „wymienionych w załączniku B sekcja II i III” zostaje zastąpione przez „wymienione w załączniku B sekcja III”.
5. Sekcja II załącznika B zostaje skreślona.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie, wprowadzą w życie ustawy, rozporządzenia i przepisy administracyjne niezbędne dla dostosowania się do przepisów niniejszej Dyrektywy nie później niż 30 czerwca 2001r., o czym bezzwłocznie poinformują Komisję.

Państwa Członkowskie powinny stosować niniejsze postanowienia od 1 lipca 2001r.

Gdy Państwa Członkowskie przyjmują takie środki, powinny one zawierać odniesienie do niniejszej Dyrektywy bądź też powinno im towarzyszyć takie odniesienie w momencie ich oficjalnej publikacji. Metody dokonania takiego odniesienia zostaną ustanowione przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji postanowienia ustawodawstwa krajowego, które przyjmują w obszarze objętym postanowieniami niniejszej Dyrektywy. Komisja informuje o tym fakcie pozostałe Państwa Członkowskie.

Artykuł 3

Niniejsza Dyrektywa wchodzi w życie 20-tego dnia następującego po dniu jej publikacji w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

Artykuł 4

Niniejsza Dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 maja 2001r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

N. FONTAINE

Przewodniczący

W imieniu Rady

M. WINBERG

Przewodniczący

DECYZJA KOMISJI

z dnia 25 marca 2002 r.

zmieniająca decyzję 93/198/EWG ustanawiającą wzorcowe warunki zdrowotne zwierząt i wzory świadectw weterynaryjnych przy przywozie domowych owiec i kóz z państw trzecich oraz zmieniająca załącznik E do dyrektywy Rady 91/68/EWG w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy ovcami i kozami

(decyzja notyfikowana jako dokument nr C(2002) 1178)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2002/261/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 72/462/EWG¹ z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie problemów zdrowotnych i inspekcji weterynaryjnej przed przywozem z państw trzecich bydła, trzody chlewnej i świeżego mięsa, ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1452/2000² w szczególności jej art. 8 i 11,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/68/EWG w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy ovcami i kozami³, ostatnio zmieniona dyrektywą Rady 2001/10/WE⁴, w szczególności jej art. 14,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Decyzja Komisji 93/198/EWG⁵, ostatnio zmieniona decyzją 97/231/WE⁶, ustanawia warunki zdrowotne zwierząt oraz świadectwa weterynaryjne obowiązujące przy przywozie owiec i kóz domowych.
- 2) Rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające zasady w celu zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii⁷, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1326/2001⁸, wymaga, aby owce i kozy przeznaczone do hodowli, przywożone z państw trzecich spełniały podobne warunki do tych, które są wymagane wewnątrz

¹ Dz.U. L 302 z 31.12.1972, str. 28.

² Dz.U. L 198 z 21.07.2001, str. 11.

³ Dz.U. L 46 z 19.02.1991, str. 19.

⁴ Dz.U. L 147 z 31.05.2001, str. 41.

⁵ Dz.U. L 86 z 6.04.1993, str. 34.

⁶ Dz.U. L 93 z 8.04.1997, str. 22.

⁷ Dz.U. L 147 z 31.05.2001, str. 1.

⁸ Dz.U. L 177 z 29.06.2001, str. 60.

Wspólnoty.

- 3) Dlatego też, warunki ustanowione w świadectwach zdrowia obowiązujących w handlu wewnątrz wspólnotowym i przywozie z państw trzecich owiec i kóz przeznaczonych do hodowli muszą być zmienione, aby odzwierciedlały te nowe wymagania Wspólnoty.
- 4) Jest to dobra okazja do uaktualnienia i harmonizacji świadectw obowiązujących przy przywozie wszystkich kategorii owiec i kóz z wymaganiami określonymi dla innych gatunków.
- 5) Załączniki do dyrektywy Rady 91/68/EWG i decyzji 93/198/EWG muszą zostać odpowiednio zmienione.
- 6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik I część 1a i 1b oraz załącznik II, część 1a i 1b do decyzji 93/198/EWG zastępuje się odpowiednimi częściami załącznika I do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Wzór III w załączniku E do dyrektywy 91/68/EWG zastępuje się załącznikiem II do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie 30 dni po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 marca 2002 r.

W imieniu Komisji

David BYRNE

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK I

CZEŚĆ 1a

ŚWIADECTWO ZDROWIA ZWIERZĄT

dla domowych owiec i kóz do natychmiastowego uboju, przeznaczonych do wysyłki do Wspólnoty Europejskiej

Uwaga dla importera: Niniejsze świadectwo przewidziane jest jedynie do celów weterynaryjnych i jego oryginał musi towarzyszyć przesyłce aż do punktu kontroli granicznej. Obejmuje ono tylko zwierzęta transportowane w tym samym wagonie kolejowym, samochodzie ciężarowym, samolocie lub na tym samym statku, wysyłane do tego samego miejsca przeznaczenia i przeznaczone do zabrania bezpośrednio do rzeźni, niezwłocznie po przybyciu do Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia, których ubój ma być dokonany nie później niż pięć dni roboczych po ich wjeździe zgodnie z art. 13 dyrektywy 72/462/EWG. Musi ono być wypełnione w dniu załadunku, a wszystkie przewidziane terminy upływają w tym dniu.

Kod nr ¹

Kraj wywozu:

Ministerstwo:

Właściwy organ wystawiający świadectwo:

Kraj przeznaczenia:

I. **Liczba zwierząt:**

(słownie)

II. **Identyfikacja zwierząt:**

Zwierzęta, które mają być wywiezione, muszą posiadać indywidualny numer, który pozwoli na określenie ich miejsc pochodzenia oraz nieusuwalny czerwony znak na głowach, identyfikujący je jako zwierzęta rzeźne.

Liczba zwierząt	Urzędowy numer identyfikacyjny	Gatunki (owce / kozy)	Rasa	Wiek	Płeć

III. Pochodzenie zwierząt

Nazwa(y) i adres(y) miejsc pochodzenia:

.....

IV. Miejsce przeznaczenia zwierząt

Zwierzęta zostaną wysłane z:

(miejsce załadunku)

do:

(państwo i miejsce przeznaczenia)

wagonem kolejowym / samochodem ciężarowym / samolotem / statkiem:

.....
 (należy podać środek transportu i jego numer rejestracyjny, numer lotu lub zarejestrowaną nazwę)

Nazwa i adres wysyłającego:

.....

Nazwa i adres odbiorcy:

V. Informacja o stanie zdrowia

Ja, niżej podpisany, urzędowy lekarz weterynarii z:

.....

(kraj wywozu)

zaświadczam niniejszym, że:

1.²
 (kraj wywozu) (region)

był wolny od pryszczycy przez dwa lata bezpośrednio przed wywozem zwierząt, nie przeprowadzano w nim szczepień przeciw pryszczycy w ciągu 12 miesięcy bezpośrednio poprzedzających wywóz, nie zezwala na przywóz na swoje

terytorium zwierząt szczepionych mniej niż rok wcześniej oraz że zwierzęta, które mają być wywiezione, nie były szczepione przeciw pryszczycy.

2.²
(kraj wywozu) (region)

był wolny od następujących chorób:

- pomoru bydła, choroby niebieskiego języka, zarazy płucnej kóz, pomoru małych przeżuwaczy, epizootycznej choroby krwotocznej, ospy owiec, ospy kóz, gorączki Doliny Rift przez 12 miesięcy bezpośrednio przed wywozem zwierząt, oraz że w tym czasie nie przeprowadzono szczepień przeciw żadnej z tych chorób,
- pęcherzykowego zapalenia jamy ustnej przez sześć miesięcy bezpośrednio przed wywozem zwierząt.

3. Zwierzęta, które mają być wywiezione:

a) urodziły się na terytorium

.....²
(kraj wywozu) (region)

i pozostawały tam od urodzenia, jeśli są w wieku poniżej trzech miesięcy

lub

pozostawały nieprzerwanie na terytorium

.....²
(kraj wywozu)

przez co najmniej trzy miesiące przed załadunkiem

lub

zostały przywiezione do:

.....²
(kraj wywozu) (region)

nie mniej niż trzy miesiące temu z Państwa Członkowskiego Wspólnoty Europejskiej lub z państwa trzeciego wymienionego w części I Załącznika do decyzji Rady 79/542/EWG, zgodnie z warunkami weterynaryjnymi przynajmniej równie rygorystycznymi jak stosowne wymagania dyrektywy 72/462/EWG, łącznie z określonymi we wszelkich dodatkowych decyzjach;
(zbędne odniesienie należy skreślić)

b) pozostawały przez ostatnie 30 dni lub od urodzenia, jeśli są w wieku poniżej 30 dni, w gospodarstwie zlokalizowanym w środku obszaru o średnicy 20 km, w którym, zgodnie z urzędowymi ustaleniami, w ciągu poprzednich 30

dni nie było przypadku zachorowania na pryszczycę, pomór bydła, chorobę niebieskiego języka, zarazę płucną kóz, pomór małych przeżuwaczy, epizootyczną chorobę krwotoczną, ospę owiec, ospę kóz, gorączkę doliny Rift lub pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej;

c) pochodzą z gospodarstwa, które nie było objęte jakimikolwiek urzędowymi zakazami ze względów zdrowotnych:

- przez ostatnie 42 dni w przypadku brucelozy,
- przez ostatnie 30 dni w przypadku wścieklizny,
- przez ostatnie 15 dni w przypadku wąglika,

i nie miały kontaktu ze zwierzętami z gospodarstw, które nie spełniają tych warunków;

d) były zbadane przez urzędowego lekarza weterynarii z

.....
(nazwa kraju wywozu)

w ciągu 24 godzin przed załadunkiem i nie wykazały oznak klinicznych choroby;

e) nie są zwierzętami, które mają zostać zlikwidowane w ramach krajowego programu zwalczania chorób;

f) nie otrzymywały do celów tuczenia substancji tyrostatycznych, estrogenowych, androgenowych lub gestagenowych;

g) zostały pozyskane:

- z gospodarstwa

lub

- z rynku

.....
(nazwa rynku)

który jest urzędowo upoważniony, stosownie do warunków przynajmniej równie rygorystycznych jak określone w załączniku II do decyzji Komisji 91/189/EWG, do wywozu do Wspólnoty Europejskiej bydła przeznaczonego do natychmiastowego uboju

i zostały zgromadzone w:

.....
(nazwa punktu gromadzenia zwierząt)

oraz do chwili wysłania na terytorium Wspólnoty Europejskiej nie miały kontaktu z żadnymi zwierzętami parzystokopytnymi poza spełniającymi wymagania określone w niniejszym świadectwie i nie przebywały w żadnym innym miejscu niż miejsce położone w środku obszaru o średnicy 20 km, w którym, stosownie do urzędowych ustaleń władz weterynaryjnych

.....
(nazwa kraju wywozu)

w czasie poprzednich 30 dni nie stwierdzono przypadków zachorowań na pryszczycę, pomór bydła, chorobę niebieskiego języka, zarazę płucną kóz, pomór małych przeżuwaczy, epizootyczną chorobę krwotoczną, ospę owiec, ospę kóz, gorączkę doliny Rift lub pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej;

(należy skreślić, stosownie do przypadku, odniesienie dotyczące gospodarstwa, rynku lub punktu gromadzenia zwierząt)

4. Każdy pojazd transportowy lub kontener, do którego zwierzęta były załadowane, był wcześniej wyczyszczony i zdezynfekowany urzędowo zatwierdzonym środkiem dezynfekującym oraz tak skonstruowany, że odchody, mocz, ściółka lub pasza nie mogą wypływać lub wypadać z pojazdu w czasie transportowania.
- VI. Protokoły dotyczące zatwierdzenia wszystkich rynków, przez które zwierzęta, których dotyczy niniejsze świadectwie, mogą być przewożone były zgodne z załącznikiem II do decyzji 91/189/EWG.
- VII. Świadectwo jest ważne przez 10 dni od daty załadunku zwierząt. W przypadku transportu statkiem okres ten jest przedłużony o czas rejsu.

Sporządzono w, dnia
(Podpis urzędowego lekarza weterynarii)³

.....
(Imię i nazwisko drukowanymi literami, kwalifikacje oraz tytuł)

- VII. **Oświadczenie kapitana samolotu lub statku** (należy wypełnić tylko, gdy transport choćby w części odbywa się samolotem lub statkiem)

Ja, niżej podpisany kapitan samolotu (lot nr) / kapitan statku (nazwa), oświadczam niniejszym, że zwierzęta, określone w powyższym pkt. IV pozostawały na pokładzie samolotu / statku w trakcie lotu / rejsu
Z
w (kraj wywozu) do we Wspólnocie Europejskiej oraz że samolot / statek w drodze do Wspólnoty Europejskiej nie lądował / zawijał do żadnego portu poza
(porty lub lotniska na trasie).

Sporządzono w ,dnia
(Port lub lotnisko docelowe) (Data przybycia)

.....
(Podpis kapitana samolotu lub statku)³

.....
(nazwisko drukowanymi literami oraz tytuł)

¹ Wydane przez właściwy organ centralny.

² Wypełnić tylko wtedy, jeśli zezwolenie na wywóz do Wspólnoty jest ograniczone do niektórych obszarów danego państwa trzeciego.

³ Podpis i pieczęć muszą być innego koloru niż kolor druku.

CZĘŚĆ 1b

ŚWIADECTWO ZDROWIA ZWIERZĄT

dla domowych owiec i kóz do natychmiastowego uboju, przeznaczonych do wysyłki do Wspólnoty Europejskiej

Uwaga dla importera: Niniejsze świadectwo przewidziane jest jedynie do celów weterynaryjnych i jego oryginał musi towarzyszyć przesyłce aż do punktu kontroli granicznej. Obejmuje ono tylko zwierzęta transportowane w tym samym wagonie kolejowym, samochodzie ciężarowym, samolocie lub na tym samym statku, wysyłane do tego samego miejsca przeznaczenia i przeznaczone do zabrania bezpośrednio do rzeźni, niezwłocznie po przybyciu do Państwa Członkowskiego będącego miejscem przeznaczenia, których ubój ma być dokonany nie później niż pięć dni roboczych po ich wjeździe zgodnie z art. 13 dyrektywy 72/462/EWG. Musi ono być wypełnione w dniu załadunku, a wszystkie przewidziane terminy, o których w nim mowa, upływają w tym dniu.

Kod nr ¹

Kraj wywozu:

Ministerstwo:

Właściwy organ wystawiający świadectwo:

Kraj przeznaczenia:

I. **Liczba zwierząt:**
(słownie)

II. **Identyfikacja zwierząt:**

Zwierzęta, które mają być wywiezione, muszą posiadać indywidualny numer, który pozwoli na określenie ich miejsc pochodzenia oraz nieusuwalny czerwony znak na głowach, identyfikujący je jako zwierzęta rzeźne.

Liczba zwierząt	Urzędowy numer identyfikacyjny	Gatunki (owce / kozy)	Rasa	Wiek	Płeć

III. **Pochodzenie zwierząt**

Nazwa(y) i adres(y) miejsc pochodzenia:

.....
.....
.....

IV. Miejsce przeznaczenia zwierząt

Zwierzęta zostaną wysłane z:
(miejsce załadunku)

do:
(państwo i miejsce przeznaczenia)

wagonem kolejowym / samochodem ciężarowym / samolotem / statkiem:
.....
(należy podać środek transportu i jego numer rejestracyjny, numer lotu lub zarejestrowaną nazwę)

Nazwa i adres wysyłającego:
.....

Nazwa i adres odbiorcy:
.....

V. Informacja o stanie zdrowia

Ja, niżej podpisany, urzędowy lekarz weterynarii z:
(kraj wywozu)

zaświadczam niniejszym, że:

1.²
(kraj wywozu) (region)

był wolny od pryszczycy przez dwa lata bezpośrednio przed wywozem zwierząt, nie przeprowadzano w nim szczepień przeciw pryszczycy w ciągu 12 miesięcy bezpośrednio poprzedzających wywóz, nie zezwala na przywóz na swoje terytorium zwierząt szczepionych mniej niż rok wcześniej oraz że zwierzęta, które mają być wywiezione, nie były szczepione przeciw pryszczycy.

2.²
(kraj wywozu) (region)

był wolny od następujących chorób:

- pomoru bydła, choroby niebieskiego języka, zarazy płucnej kóz, pomoru małych przeżuwaczy, epizootycznej choroby krwotocznej, ospy owiec, ospy kóz, gorączki doliny Rift przez 12 miesięcy bezpośrednio przed wywozem zwierząt, oraz że w tym czasie nie przeprowadzono szczepień przeciw

żadnej z tych chorób,

- pęcherzykowego zapalenia jamy ustnej przez sześć miesięcy bezpośrednio przed wywozem zwierząt.

3. Zwierzęta, które mają być wywiezione:

- a) urodziły się na terytorium

.....²
(kraj wywozu) (region)

i pozostawały tam od urodzenia, jeśli są w wieku poniżej trzech miesięcy

lub

pozostawały nieprzerwanie na terytorium

.....²
(kraj wywozu) (region)

przez co najmniej trzy miesiące przed załadunkiem

lub

zostały przywiezione do

.....²
(kraj wywozu) (region)

nie mniej niż trzy miesiące temu z Państwa Członkowskiego Wspólnoty Europejskiej lub z państwa trzeciego wymienionego w części I Załącznika do decyzji Rady 79/542/EWG zgodnie z warunkami weterynaryjnymi przynajmniej równie rygorystycznymi jak stosowne wymagania dyrektywy 72/462/EWG, łącznie z określonymi we wszelkich decyzjach wykonawczych;

(zbędne odniesienie należy skreślić)

- b) pozostawały przez ostatnie 30 dni lub od urodzenia, jeśli są w wieku poniżej 30 dni, w gospodarstwie zlokalizowanym w środku obszaru o średnicy 20 km, w którym, zgodnie z urzędowymi ustaleniami, w ciągu poprzednich 30 dni nie było przypadków zachorowań na pryszczycę, pomór bydła, chorobę niebieskiego języka, zarazę płucną kóz, pomór małych przeżuwaczy, epizootyczną chorobę krwotoczną, ospę owiec, ospę kóz, gorączkę doliny Rift lub pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej;

- c) pochodzą z gospodarstwa, które nie było objęte jakimikolwiek urzędowymi zakazami ze względów zdrowotnych:

- przez ostatnie 42 dni w przypadku brucelozy,
- przez ostatnie 30 dni w przypadku wścieklizny,

- przez ostatnie 15 dni w przypadku węglika,

i nie miały kontaktu ze zwierzętami z gospodarstw, które nie spełniają tych warunków;

d) były zbadane przez urzędowego lekarza weterynarii z

.....
(nazwa kraju wywozu)

w ciągu 24 godzin przed załadunkiem i nie wykazały oznak klinicznych choroby;

e) nie są zwierzętami, które mają zostać zlikwidowane w ramach krajowego programu zwalczania chorób;

f) nie otrzymywały do celów tuczenia substancji tyrostatycznych, estrogenowych, androgenowych lub gestagenowych;

g) zostały pozyskane bezpośrednio z gospodarstwa lub gospodarstw bez przechodzenia przez rynek i zostały załadowane

.....
(nazwa punktu gromadzenia zwierząt)

oraz do chwili wysłania na terytorium Wspólnoty Europejskiej nie kontaktowały się z żadnymi innymi zwierzętami parzystokopytnymi, poza spełniającymi wymagania określone w niniejszym świadectwie i nie przebywały w żadnym innym miejscu niż miejsce położone w środku obszaru o średnicy 20 km, w którym, stosownie do urzędowych ustaleń właściwych władz weterynaryjnych

.....
(nazwa kraju wywozu)

w czasie poprzednich 30 dni nie stwierdzono przypadku zachorowania na pryszczycę, pomór bydła, chorobę niebieskiego języka, zarazę płucną kóz, pomór małych przeżuwaczy, epizootyczną chorobę krwotoczną, ospę owiec, ospę kóz, gorączkę doliny Rift lub pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej.

4. Każdy pojazd transportowy lub kontener, do którego zwierzęta były załadowane, był wcześniej wyczyszczony i zdezynfekowany urzędowo zatwierdzonym środkiem dezynfekującym oraz tak skonstruowany, że odchody, mocz, ściółka lub pasza nie mogą wpływać lub wypadać z pojazdu w czasie transportu.

VI. Świadectwo zachowuje ważność przez 10 dni od daty załadunku zwierząt. W przypadku transportu statkiem okres ten jest przedłużony o czas rejsu.

Sporządzono w, dnia
(Podpis urzędowego lekarza weterynarii)³

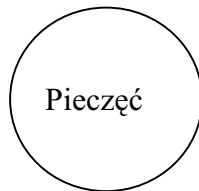
.....
(Nazwisko drukowanymi literami, kwalifikacje oraz
tytuł)

VII. Oświadczenie kapitana samolotu lub statku (należy wypełnić wtedy, gdy transport choćby w części odbywa się samolotem lub statkiem)

Ja, niżej podpisany, kapitan samolotu (lot nr) / kapitan statku (nazwa), oświadczam niniejszym, że zwierzęta, określone w ustępie IV pozostawały na pokładzie samolotu / statku w trakcie lotu / rejsu

Z
w (kraj wywozu) do we Wspólnocie Europejskiej oraz że samolot / statek w drodze do Wspólnoty Europejskiej nie lądował / zawijał do żadnego portu poza(porty lub lotniska na trasie).

Sporządzono w, w dniu.....
(Port lub lotnisko docelowe) (Data przybycia)

.....
(Podpis kapitana samolotu lub statku)³

.....
(Imię i nazwisko drukowanymi literami oraz
tytuł)

¹ Wydane przez centralny właściwy organ.

² Wypełnić tylko wtedy, jeśli zezwolenie na wywóz do Wspólnoty jest ograniczone do niektórych obszarów zainteresowanego państwa trzeciego.

³ Podpis i pieczęć muszą być innego koloru niż kolor druku.

ZAŁĄCZNIK II

CZĘŚĆ 1a

ŚWIADECTWO ZDROWIA ZWIERZĄT

dla domowych owiec i kóz do tuczenia, przeznaczonych do wysyłki do Wspólnoty Europejskiej

Uwaga dla importera: Niniejsze świadectwo przewidziane jest jedynie do celów weterynaryjnych i jego oryginał musi towarzyszyć przesyłce aż do punktu kontroli granicznej. Obejmuje ono tylko zwierzęta transportowane w tym samym wagonie kolejowym, samochodzie ciężarowym, samolocie lub na tym samym statku, wysłane do tego samego miejsca przeznaczenia. Musi ono być wypełnione w dniu załadunku, a wszystkie przewidziane terminy, upływają tego dnia.

Kod nr¹

Kraj wywozu:

Ministerstwo:

Właściwy organ wystawiający świadectwo:

Kraj przeznaczenia:.....

I. **Liczba zwierząt:**
(słownie)

II. **Identyfikacja zwierząt:**

Zwierzęta, które mają być wywiezione, muszą posiadać indywidualny numer, który pozwoli na określenie ich miejsc pochodzenia.

Liczba zwierząt	Urzędowy numer identyfikacyjny	Gatunki (owce / kozy)	Rasa	Wiek	Płeć

III. **Pochodzenie zwierząt**

Nazwa(y) i adres(y) miejsc pochodzenia:

.....

.....

IV. Miejsce przeznaczenia zwierząt

Zwierzęta zostaną wysłane z:
(miejsce załadunku)

do:
(państwo i miejsce przeznaczenia)

wagonem kolejowym / samochodem ciężarowym / samolotem / statkiem:

.....
(należy podać środek transportu i jego numer rejestracyjny, numer lotu lub zarejestrowaną nazwę)

Nazwa i adres wysyłającego:

.....
.....

Nazwa i adres odbiorcy:

.....

V. Informacja o stanie zdrowia

Ja, niżej podpisany, urzędowy lekarz weterynarii z:
.....
(kraj wywozu)

zaświadczam niniejszym, że:

1.²
(kraj wywozu) (region)

był wolny od pryszczycy przez dwa lata bezpośrednio przed wywozem zwierząt, nie przeprowadzano w nim szczepień przeciw pryszczycy w ciągu 12 miesięcy bezpośrednio poprzedzających wywóz, nie zezwala na przywóz na swoje terytorium zwierząt szczepionych mniej niż rok wcześniej oraz że zwierzęta, które mają być wywiezione, nie były szczepione przeciw pryszczycy.

2.²
(kraj wywozu) (region)

był wolny od następujących chorób:

- pomoru bydła, choroby niebieskiego języka, zarazy płucnej kóz, pomoru małych przeżuwaczy, epizootycznej choroby krwotocznej, ospy owiec, ospy kóz, gorączki Doliny Rift, a także, że nie przeprowadzono szczepień przeciw żadnej z tych chorób, przez 12 miesięcy bezpośrednio przed wywozem;
- pęcherzykowego zapalenia jamy ustnej, przez sześć miesięcy bezpośrednio

przed wywozem.

3. Zwierzęta opisane w świadectwie:

- a) są oznakowane w taki sposób, że można łatwo ustalić, z jakiego gospodarstwa (gospodarstw) pochodzą;
- b) przeszły z wynikiem negatywnym następujące badanie (badania) i odpowiadają następującym gwarancjom wymaganym przez Państwo Członkowskie przy zastosowaniu art. 7 lub 8 dyrektywy 91/68/EWG³;

.....
(należy wypełnić lub skreślić w zależności od wymagań importującego Państwa Członkowskiego)

- c) pozostawały przez ostatnie 30 dni lub od urodzenia, jeśli są w wieku poniżej 30 dni, w gospodarstwie zlokalizowanym w środku obszaru o średnicy 20 km, w którym, zgodnie z urzędowymi ustaleniami, w ciągu poprzednich 30 dni nie było przypadków zachorowań na pryszczycę, pomór bydła, chorobę niebieskiego języka, zarazę płucną kóz, pomór małych przeżuwaczy, epizootyczną chorobę krwotoczną, ospę owiec, ospę kóz, gorączkę doliny Rift lub pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej;

- d) (i) urodziły się na terytorium²
(kraj wywozu) (region)

i pozostawały tam od urodzenia, jeśli są w wieku poniżej trzech miesięcy³

lub

pozostawały nieprzerwanie na terytorium

.....²
(kraj wywozu) (region)

przez co najmniej sześć miesięcy przed załadunkiem³

lub

zostały przywiezione do:
(kraj wywozu)

.....²
(region)

nie mniej niż sześć miesięcy temu z Państwa Członkowskiego Wspólnoty Europejskiej lub z państwa trzeciego wymienionego w części I Załącznika do decyzji 79/542/EWG zgodnie z warunkami weterynaryjnymi przynajmniej równie rygorystycznymi jak wymagania określone w dyrektywie 72/462/EWG, łącznie z

określonymi we wszelkich decyzjach wykonawczych³;

- (ii) zostały zbadane w dniu dzisiejszym (w ciągu 24 godzin przed załadunkiem) i nie wykazały oznak klinicznych choroby;
- (iii) nie są zwierzętami, które mają zostać zlikwidowane w ramach krajowego programu zwalczania chorób;
- (iv) nie pochodzą z gospodarstwa, które jest objęte zakazem ze względu na stan zdrowia zwierząt i nie miały kontaktu ze zwierzętami z takiego gospodarstwa, przez co rozumie się, że:

1. taki zakaz jest związany z wystąpieniem jednej z następujących chorób, na które zwierzęta są podatne:

- brucelozy,
- wścieklizny,
- wąglika;

2. po zlikwidowaniu ostatniego zwierzęcia zapadłego lub podatnego na jedną z powyższych chorób, czas trwania zakazu musi wynosić przynajmniej:

- 42 w przypadku brucelozy,
- 30 w przypadku wścieklizny,
- 15 w przypadku wąglika;

ani nie pochodzą z gospodarstwa lub nie miały kontaktu ze zwierzętami z gospodarstwa na terenie obszaru podlegającego ograniczeniom ze względu na stan zdrowia zwierząt;

e) albo

- (i) pochodzą z gospodarstwa spełniającego wymagania urzędowego uznania go za wolne od brucelozy, określone w załączniku II, część 1c, rozdział 1 do decyzji 93/198/EWG, w którym ostatnie badania wszystkich zwierząt, które się do nich kwalifikują, przeprowadzono w dniu⁴
(data)

z wynikiem negatywnym³;

lub

odpowiadają przepisom załącznika II, część 1c, rozdział 1, pkt. D do decyzji 93/198/EWG, ustanawiającej normy, jakie muszą spełniać

zwierzęta dodane do gospodarstwa z urzędowym statusem wolnego od brucelozy, łącznie z wynikami dwóch testów serologicznych wykonanych w dniach:

.....⁴ oraz⁴
(data pierwszego testu) (data drugiego testu)

z wynikiem negatywnym³;

lub

- (ii) pochodzą z gospodarstwa spełniającego wymagania gospodarstw uznanych urzędowo za wolne od brucelozy, ustanowione w załączniku II, część 1c, rozdział 2 do decyzji 93/198/EWG, w których ostatnie badania wszystkich zwierząt, które się do nich kwalifikują, przeprowadzono w dniu⁴
(data)

z wynikiem negatywnym³

lub

odpowiadają przepisom załącznika II, część 1c, rozdział 1, pkt. D do decyzji 93/198/EWG ustanawiającej normy, jakie muszą spełniać zwierzęta dodane do gospodarstwa z urzędowym statusem wolnego od brucelozy, i gdy sytuacja tego wymaga, łącznie z wynikami dwóch testów serologicznych wykonanych w dniach:

.....⁴
(data pierwszego testu) (data drugiego testu)

z wynikiem negatywnym³

lub

- (iii) pochodzą z⁴,⁴
(państwo) (region)

uznanego za spełniającego wymagania statusu urzędowo wolnych od brucelozy i ujętego w wykazie w Załączniku, część 5 do decyzji 97/232/WE³;

- f) zostały pozyskane bezpośrednio z gospodarstwa lub gospodarstw bez przechodzenia przez rynek i załadowane

.....⁵
(nazwa miejsca załadunku)

oraz do chwili wysłania na terytorium Wspólnoty Europejskiej nie miały kontaktu z żadnymi zwierzętami parzystokopytnymi poza spełniającymi wymagania określone w niniejszym świadectwie i nie przebywały w

żadnym innym miejscu niż miejsce położone w środku obszaru o średnicy 20 km, w którym, stosownie do urzędowych ustaleń właściwych władz weterynaryjnych w

.....
(nazwa miejsca załadunku)

w czasie poprzednich 30 dni nie stwierdzono przypadków zachorowań na pryszczycę, pomór bydła, chorobę niebieskiego języka, zarazę płucną kóz, pomór małych przeżuwaczy, epizootyczną chorobę krwotoczną, ospę owiec, ospę kóz, gorączkę doliny Rift lub pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej.

4. Każdy pojazd transportowy lub kontener, do jakiego zostały one załadowane, był wcześniej wyczyszczony i zdezynfekowany urzędowo zatwierdzonym środkiem dezynfekującym oraz tak skonstruowany, że odchody, mocz, ściółka lub pasza nie mogą wpływać lub wypadać z pojazdu w czasie transportu.

VI. Świadczenie zachowuje ważność przez 10 dni od daty załadunku zwierząt. W przypadku transportu statkiem ten okres jest przedłużony o czas rejsu.

Sporządzono w, dnia
(Podpis urzędowego lekarza weterynarii)⁶

.....
(Nazwisko drukowanymi literami, kwalifikacje oraz tytuł)

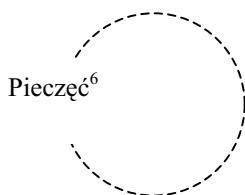
VII. **Oświadczenie kapitana samolotu lub statku** (należy wypełnić wtedy, gdy transport choćby w części odbywa się samolotem lub statkiem)

Ja, niżej podpisany, kapitan samolotu (lot nr) / kapitan statku (nazwa), oświadczam niniejszym, że zwierzęta, określone w ustępie IV pozostawały na pokładzie samolotu / statku w trakcie lotu / rejsu

Z
w(kraj wywozu) do
..... we Wspólnocie Europejskiej oraz że samolot / statek w drodze do Wspólnoty Europejskiej nie lądował / zawijał do żadnego portu poza(porty lub lotniska na trasie).

Sporządzono w, w dniu
(Port lub lotnisko docelowe) (Data przybycia)

Pieczęć⁶

.....
(Podpis kapitana samolotu lub statku)⁶
.....

(Nazwisko drukowanymi literami oraz tytuł)

¹ Wydane przez właściwy organ centralny.

² Wypełnić tylko wtedy, jeśli zezwolenie na wywóz do Wspólnoty jest ograniczone do niektórych obszarów danego państwa trzeciego.

³ Niepotrzebne skreślić.

⁴ Kiedy objętych jest więcej niż jedno gospodarstwo, to data najbardziej aktualnego badania w każdym gospodarstwie musi być wyraźnie określona.

⁵ Kiedy objętych jest więcej niż jedno gospodarstwo, to data najbardziej aktualnego badania w każdym gospodarstwie musi być wyraźnie określona.

⁶ Podpis i pieczęć muszą być innego koloru niż kolor druku.

CZĘŚĆ 1b

ŚWIADECTWO ZDROWIA ZWIERZĄT

Dla domowych owiec i kóz do hodowli, przeznaczonych do wysyłki do Wspólnoty Europejskiej

Uwaga dla importera: Niniejsze świadectwo przewidziane jest jedynie do celów weterynaryjnych i jego oryginał musi towarzyszyć przesyłce aż do punktu kontroli granicznej. Obejmuje ono tylko zwierzęta transportowane w tym samym wagonie kolejowym, samochodzie ciężarowym, samolocie lub na tym samym statku, wysłane do tego samego miejsca przeznaczenia. Musi ono być wypełnione w dniu załadunku, a wszystkie przewidziane terminy upływają tego dnia.

Kod nr ¹

Kraj wywozu:

Ministerstwo:

Właściwy organ wystawiający świadectwo:

Kraj przeznaczenia:

I. **Liczba zwierząt:**
(słownie)

II. **Identyfikacja zwierząt:**

Zwierzęta, które mają być wywiezione, muszą posiadać indywidualny numer, który pozwoli na określenie ich miejsc pochodzenia.

Liczba zwierząt	Urzędowy numer identyfikacyjny	Gatunki (owce / kozy)	Rasa	Wiek	Płeć

III. **Pochodzenie zwierząt**

Nazwa(y) i adres(y) miejsc pochodzenia:
.....
.....

IV. **Miejsce przeznaczenia zwierząt**

Zwierzęta zostaną wysłane z:
(miejsce załadunku)

do:
(państwo i miejsce przeznaczenia)

wagonem kolejowym/samochodem ciężarowym/samolotem/statkiem:
.....
(należy podać środek transportu i jego numer rejestracyjny, numer lotu lub zarejestrowaną nazwę)

Nazwa i adres wysyłającego:
.....

Nazwa i adres odbiorcy:

V. **Informacja o stanie zdrowia**

Ja, niżej podpisany, urzędowy lekarz weterynarii z:
(kraj wywozu)

zaświadczam niniejszym, że:

1.²
(kraj wywozu) (region)

był wolny od pryszczycy przez dwa lata bezpośrednio przed wywozem, nie przeprowadzano w nim szczepień przeciw pryszczycy w ciągu 12 miesięcy bezpośrednio przed wywozem, nie zezwala na wwiezienie na swoje terytorium zwierząt szczepionych mniej niż rok wcześniej oraz że zwierzęta, które mają być wywiezione, nie były szczepione przeciw pryszczycy.

2.²
(kraj wywozu) (region)

był wolny od następujących chorób:

- pomoru bydła, choroby niebieskiego języka, zarazy płucnej kóz, pomoru małych przeżuwaczy, epizootycznej choroby krwotocznej, ospy owiec, ospy kóz, gorączki doliny Rift, przez 12 miesięcy bezpośrednio przed wywozem, a także, że w tym czasie nie przeprowadzono szczepień przeciw żadnej z tych chorób,
- pęcherzykowego zapalenia jamy ustnej, przez sześć miesięcy bezpośrednio przed wywozem.

3. Zwierzęta opisane w świadectwie:

- a) są oznakowane w taki sposób, że można łatwo ustalić, z jakiego gospodarstwa (gospodarstw) pochodzą;

- b) przeszły z wynikiem negatywnym następujące badanie (badania) i odpowiadają następującym gwarancjom wymaganym przez Państwo Członkowskie przy zastosowaniu art. 7 lub 8 dyrektywy 91/68/EWG³;

.....
(należy wypełnić lub skreślić w zależności od wymagań importującego Państwa Członkowskiego)

- c) pozostawały przez ostatnie 30 dni lub od urodzenia, jeśli są w wieku poniżej 30 dni, w gospodarstwie zlokalizowanym w środku obszaru o średnicy 20 km, w którym, zgodnie z urzędowymi ustaleniami, w ciągu poprzednich 30 dni nie było przypadków zachorowań na pryszczycę, pomór bydła, chorobę niebieskiego języka, zarazę płucną kóz, pomór małych przeżuwaczy, epizootyczną chorobę krwotoczną, ospę owiec, ospę kóz, gorączkę doliny Rift lub pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej;
- d) (i) w przypadku do trzęsawki owiec, pochodzą z gospodarstwa (gospodarstw) spełniającego(ych) następujące warunki:
- podlega (podlegają) regularnym urzędowym kontrolom weterynaryjnym,
 - zwierzęta w gospodarstwie (gospodarstwach) są oznakowane,
 - w ciągu ostatnich trzech lat nie potwierdzono przypadku zachorowania na trzęsawkę owiec,
 - wykonano kontrolę, pobierając próbki w badaniu pośmiertnym od starych macierek owczych z gospodarstwa (gospodarstw), z negatywnym wynikiem,
 - samice wprowadzone do gospodarstwa w ostatnich trzech latach pochodziły tylko z gospodarstw, które spełniają te same określone powyżej wymagania;
- (ii) znajdowały się w gospodarstwie (gospodarstwach), albo gospodarstwach spełniających te same wymagania, przez co najmniej trzy lata lub od urodzenia;
- e) zgodnie z wiedzą niżej podpisanego oraz pisemnym oświadczeniem złożonym przez właściciela, nie zostały pozyskane z gospodarstwa lub nie miały kontaktu ze zwierzętami z gospodarstwa, w którym wykryto klinicznie następujące choroby:
- (i) w ciągu ostatnich sześciu miesięcy zakaźną bezmleczność owiec (*mycoplasma agalactiae*) lub zakaźną bezmleczność kóz (*mycoplasma agalactiae*, *mycoplasma capricolum*, *mycoplasma mycoides* var. *mycoides* forma LC);

(ii) w ciągu ostatnich 12 miesięcy paratuberkulozę oraz serowacujące zapalenie węzłów chłonnych;

(iii) w ciągu ostatnich trzech lat gruźlicę płuc;

(iv) w ciągu ostatnich trzech lat chorobę Maedi / Visna lub wirusowe zapalenie stawów i mózgu kóz³,

lub

w ciągu ostatnich 12 miesięcy chorobę Maedi / Visna lub wirusowe zapalenie stawów i mózgu kóz, jeśli wszystkie zakażone zwierzęta zostały ubite, a pozostałe zwierzęta reagowały negatywnie na dwa testy wykonane w odstępie co najmniej sześciu miesięcy³;

f) urodziły się na terytorium,
(kraj wywozu)

.....², i pozostawały tam od urodzenia,
(region)

jeśli są w wieku poniżej sześciu miesięcy³

lub

pozostawały nieprzerwanie na terytorium,
(kraj wywozu)

.....², przez co najmniej sześć
(region)

miesięcy przed załadunkiem³

lub

zostały przywiezione do:

.....
(kraj wywozu)

.....²
(region)

nie mniej niż sześć miesięcy temu z Państwa Członkowskiego Wspólnoty Europejskiej lub z państwa trzeciego wymienionego w części I Załącznika do decyzji 79/542/EWG, zgodnie z warunkami weterynaryjnymi przynajmniej równie rygorystycznymi jak wymagania określone w dyrektywie 72/462/EWG, łącznie z określonymi we wszelkich decyzjach wykonawczych³;

g) zostały zbadane w dniu dzisiejszym (w ciągu 24 godzin przed załadunkiem) i nie wykazały oznak klinicznych choroby;

- h) nie są zwierzętami, które mają zostać zlikwidowane w ramach krajowego programu zwalczania chorób zakaźnych;
- i) nie pochodzą z gospodarstwa, które jest objęte zakazem ze względu na stan zdrowia zwierząt i nie miały kontaktu ze zwierzętami z takiego gospodarstwa, przez co rozumie się, że:
- (i) taki zakaz jest związany z wystąpieniem jednej z następujących chorób, na które zwierzęta są podatne:
- brucelozy,
 - wścieklizny,
 - wąglika;
- (ii) po zlikwidowaniu ostatniego zwierzęcia zapadłego lub podatnego na jedną z powyższych chorób, okres trwania zakazu musi wynosić przynajmniej:
- 42 dni w przypadku brucelozy,
 - 30 dni w przypadku wścieklizny,
 - 15 dni w przypadku wąglika;
- ani nie pochodzą z gospodarstwa lub nie kontaktowały się ze zwierzętami z gospodarstwa na terenie obszaru objętego ograniczeniami ze względu na stan zdrowia zwierząt;
- j) w odniesieniu do tryków przeznaczonych do hodowli³:
- pochodzą z gospodarstwa, w którym w ciągu, co najmniej 12 miesięcy nie wykryto przypadku zachorowania na brucelozę (*B. ovis*),
 - były nieprzerwanie trzymane w tym gospodarstwie przez 60 dni przed załadunkiem do wywozu, w ciągu 30 dni przed wywozem były poddane, z wynikiem negatywnym (<50 j.m./ml), testowi odczynem wiązania dopełniacza w celu wykrycia brucelozy tryków, zgodnie z załącznikiem D do dyrektywy 91/68/EWG;
- k) (i) pochodzą z gospodarstwa spełniającego wymagania urzędowego uznania za wolne od brucelozy, ustanowione w załączniku II, część 1c, rozdział 1 do decyzji 93/198/EWG, w którym ostatnie badanie wszystkich zwierząt, które się do niego kwalifikują przeprowadzono w dniu⁴ z wynikiem negatywnym³;
(data)

lub

spełniają przepisy załącznika II, część 1c, rozdział 1, pkt. D do decyzji 93/198/EWG ustanawiające normy, jakim muszą odpowiadać zwierzęta wprowadzone do gospodarstwa posiadającego status urzędowo uznanego za wolne od brucelozy, i gdy sytuacja tego wymaga, łącznie z wynikami dwóch testów serologicznych wykonanych w dniach:

.....⁴
(data pierwszego testu)

.....
(data drugiego testu)

z wynikiem negatywnym³;

lub

- (ii) pochodzą z gospodarstwa spełniającego wymagania urzędowego uznania za wolne od brucelozy, określone w załączniku II, część 1c, rozdział 2 do decyzji 93/198/EWG, w którym ostatnie badanie wszystkich zwierząt, które się do niego kwalifikują przeprowadzono w dniu⁴
(data)

z wynikiem negatywnym³;

lub

spełniają przepisy załącznika II, część 1c, rozdział 2, pkt. D do decyzji 93/198/EWG ustanawiające normy, jakim muszą odpowiadać zwierzęta wprowadzone do gospodarstwa urzędowo uznanego za wolne od brucelozy, włącznie z wynikami dwóch testów serologicznych wykonanych w dniach:

.....
(data pierwszego testu)

.....⁴
(data drugiego testu)

z wynikiem negatywnym³;

lub

- (iii) pochodzą z

.....³,²
(państwo) (region)

uznanego za spełniające wymagania dla urzędowego uznania za wolne od brucelozy i wymienionego w wykazie Załącznika, część 5

do decyzji 97/232/WE³;

- l) zostały pozyskane bezpośrednio z gospodarstwa lub gospodarstw bez przechodzenia przez rynek i załadowane

3

.....
(nazwa miejsca załadunku)

oraz do chwili wysłania na terytorium Wspólnoty Europejskiej nie miały kontaktu z żadnymi zwierzętami parzystokopytnymi poza spełniającymi wymagania określone w niniejszym świadectwie i nie przebywały w żadnym innym miejscu niż miejsce położone w środku obszaru o średnicy 20 km, w którym, stosownie do urzędowych ustaleń właściwych władz weterynaryjnych w

(nazwa kraju wywozu)

w czasie poprzednich 30 dni nie stwierdzono przypadków zachorowań na pryszczycę, pomór bydła, chorobę niebieskiego języka, zarazę płucną kóz, pomór małych przeżuwaczy, epizootyczną chorobę krwotoczną, ospę owiec, ospę kóz, gorączkę doliny Rift lub pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej.

4. Każdy pojazd transportowy lub kontener, do którego zostały załadowane zwierzęta, był wcześniej wyczyszczony i zdezynfekowany urzędowo zatwierdzonym środkiem dezynfekującym oraz tak skonstruowany, że odchody, mocz, ściółka lub pasza nie mogą wypływać lub wypadać z pojazdu w czasie transportowania.

VI. Dodatkowe gwarancje zdrowotne

Zwierzęta opisane w niniejszym świadectwie odpowiadają gwarancjom, zgodnie z wymaganiami Państwa Członkowskiego w zastosowaniu art. 15, załącznika VIII pkt 3 (iii) i załącznika IX, rozdział E rozporządzenia (WE) nr 999/2001 w odniesieniu do programu kontroli trzęsawki owiec³.

- VII. Świadectwo zachowuje ważność przez 10 dni od daty załadunku zwierząt. W przypadku transportu statkiem ten okres jest przedłużony o czas rejsu.

Sporządzono w, dnia

.....
(Podpis urzędowego lekarza weterynarii)⁵

.....
(Nazwisko drukowanymi literami, kwalifikacje i tytuł)

- VII. **Oświadczenie kapitana samolotu lub statku** (należy wypełnić wtedy, gdy transport choćby w części odbywa się samolotem lub statkiem)

Ja, niżej podpisany, kapitan samolotu (lot nr) / kapitan statku (nazwa), oświadczam niniejszym, że zwierzęta, określone w pkt. IV powyżej

pozostawały na pokładzie samolotu / statku w trakcie lotu / rejsu z w(kraj wywozu) do we Wspólnocie Europejskiej oraz że samolot / statek w drodze do Wspólnoty Europejskiej nie lądował / zawijał do żadnego portu poza(porty lub lotniska na trasie).

Sporządzono w , w dniu.....
(Port lub lotnisko docelowe) (Data przybycia)

.....
(Podpis kapitana samolotu lub statku)⁵

.....
(Nazwisko drukowanymi literami i tytuł)

¹ Wydane przez właściwy organ centralny.

² Wypełnić tylko wtedy, jeśli zezwolenie na wywóz do Wspólnoty jest ograniczone do niektórych obszarów danego państwa trzeciego.

³ Niepotrzebne skreślić.

⁴ Kiedy objętych jest więcej niż jedno gospodarstwo pochodzenia, to data najbardziej aktualnego badania w każdym gospodarstwie musi być wyraźnie określona.

⁵ Podpis i pieczęć muszą być innego koloru niż kolor druku.

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK E

WZÓR III

Świadectwo zdrowia¹ dla handlu między Państwami Członkowskim Wspólnoty Europejskiej owcami i kozami przeznaczonymi do hodowli

Kod nr¹

Państwo Członkowskie wysyłki:

Właściwe ministerstwo:

Właściwy organ:

I. **Liczba zwierząt:**

II. **Identyfikacja zwierząt:**

Liczba zwierząt	Samiec /samica owca / koza	Rasa	Wiek	Urzędowy numer identyfikacyjny (należy podać numer i lokalizację)

III. **Pochodzenie zwierząt**

Zwierzęta:

- a) urodziły się i były wychowywane od urodzenia na terytorium Wspólnoty¹,
lub
- b) zostały przywiezione z państwa trzeciego wymienionego w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 3 dyrektywy 72/462/EWG oraz spełniają²:
- warunki zdrowotne dla zwierząt ustanowione zgodnie z art. 8 dyrektywy 72/462/EWG²,
- lub
- warunki ustanowione w art. 8 część A ust. 2) dyrektywy 91/496/EWG i spędziły, co najmniej 30 dni w Państwie Członkowskim wysyłki².

IV. Miejsca przeznaczenia zwierząt

Zwierzęta zostaną wysłane z:

(miejsce)

do:

(Państwo Członkowskie i miejsce przeznaczenia)

wagonem kolejowym / samochodem ciężarowym / samolotem / statkiem²
.....

.....³
(należy podać środek transportu i jego numer rejestracyjny, numer lotu lub zarejestrowaną nazwę)

Nazwa i adres wysyłającego:

.....

.....

Nazwa i adres odbiorcy:

.....

.....

V. Informacja o stanie zdrowia

Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że zwierzęta opisane powyżej spełniają następujące wymagania:

- A. zostały zbadane w dniu dzisiejszym (w ciągu 48 godzin przed załadunkiem) i nie wykazują klinicznych oznak choroby;
- B. nie są zwierzętami, które mają zostać zlikwidowane w ramach programu zwalczania choroby zakaźnej lub zaraźliwej;
- C. nie były pozyskane ani z gospodarstwa, które jest objęte zakazem ze względu na stan zdrowia zwierząt, ani nie miały kontaktu ze zwierzętami z takiego gospodarstwa, przez co rozumie się, że:
 1. taki zakaz jest związany z wystąpieniem jednej z następujących chorób, na które zwierzęta są podatne:
 - brucelozy,
 - wścieklizny
 - węglik;

2. po zlikwidowaniu ostatniego chorego lub podatnego na chorobę zwierzęcia, czas trwania zakazu musi wynosić przynajmniej:

- 42 w przypadku brucelozy,
- 30 w przypadku wścieklizny,
- 15 w przypadku węglik;

ani nie pochodzą z gospodarstwa lub nie miały kontaktu ze zwierzętami z gospodarstwa w strefie ochronnej, jaka została ustalona zgodnie z legislacją wspólnotową, i opuszczenie której przez zwierzęta jest zakazane;

D. nie są objęte żadnymi środkami dotyczącymi zdrowia zwierząt na podstawie legislacji wspólnotowej dotyczącej pryszczycy, ani nie były szczepione przeciw pryszczycy;

E. w odniesieniu do trzęsawki owiec:

(i) pochodzą z gospodarstwa spełniającego następujące warunki:

- podlega regularnym urzędowym kontrolom weterynaryjnym,
- zwierzęta są oznakowane,
- w ciągu ostatnich trzech lat nie potwierdzono przypadku zachorowania na trzęsawkę owiec,
- wykonano kontrolę pobierając próbki od starych macierek owczych z gospodarstwa, przeznaczonych do uboju,
- samice są wprowadzane do gospodarstwa tylko, jeśli pochodzą z gospodarstwa spełniającego takie same wymagania,

(ii) przebywały nieprzerwanie w gospodarstwie lub gospodarstwach spełniających wymagania ustanowione w pkt. E (i) od urodzenia lub przez ostatnie trzy lata;

(iii) jeśli są przeznaczone do Państwa Członkowskiego, które korzysta, dla całości lub części swojego terytorium, z przepisów ustanowionych w pkt. 3 lit. b) rozdziału A, część 1 w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 999/2001, spełniają gwarancje przewidziane w programach, o których mowa w tym punkcie;

F. 1. Albo kwalifikują się do przyjęcia do gospodarstwa hodowli owiec lub kóz urzędowo uznanego za wolne od brucelozy (*B. melitensis*)², tzn.:

a) pochodzą z gospodarstwa urzędowo uznanego za wolne od brucelozy (*B. melitensis*)²; lub

- b) pochodzą one z gospodarstwa wolnego od brucelozy (*B. melitensis*) oraz:
- są one indywidualnie zidentyfikowane,
 - nigdy nie były szczepione przeciw brucelozie lub, jeśli były szczepione, to zostały zaszczepione ponad dwa lata wcześniej. Jednakże samice w wieku powyżej dwóch lat, które zostały zaszczepione przed osiągnięciem wieku siedmiu miesięcy, mogą również być wprowadzone do gospodarstwa, i
 - były izolowane pod nadzorem urzędowym w gospodarstwie pochodzenia i w czasie takiej izolacji poddane, z wynikiem negatywnym, dwóm testom w kierunku brucelozy zgodnie z załącznikiem C do dyrektywy 91/68/EWG, oddzieloną przerwą wynoszącą, co najmniej sześć tygodni²;
2. Albo kwalifikują się do przyjęcia do gospodarstwa hodowli owiec lub kóz wolnego od brucelozy², tzn.:
- a) pochodzą z gospodarstwa urzędowo uznanego za wolne od brucelozy (*B. melitensis*)²; lub
 - b) pochodzą z gospodarstwa wolnego od brucelozy (*B. melitensis*), lub
 - c) do dnia zakwalifikowania na podstawie planów zwalczania chorób, zatwierdzonych zgodnie z decyzją 90/242/EWG, pochodzą one z gospodarstwa innego niż określone w lit. a) i b) oraz spełniają następujące warunki:
 - (i) są indywidualnie zidentyfikowane; i
 - (ii) pochodzą z gospodarstwa, w którym wszystkie zwierzęta gatunków podatnych na brucelozę (*B. melitensis*) były wolne od klinicznych oznak choroby lub wszystkich innych objawów brucelozy, przez co najmniej 12 miesięcy; i
 - (iii) albo:
 - nie były szczepione przeciw brucelozie (*B. melitensis*) w ciągu ostatnich dwóch lat, i
 - były izolowane pod weterynaryjnym nadzorem w gospodarstwie pochodzenia i w czasie takiej izolacji poddane, z wynikiem negatywnym, dwóm testom w kierunku brucelozy zgodnie z załącznikiem C do dyrektywy 91/68/EWG oddzielonych przerwą wynoszącą co najmniej sześć tygodni, lub
 - były zaszczepione szczepionką rev 1, zanim

osiągnęły wiek siedmiu miesięcy, ale nie później niż 15 dni przed ich wprowadzeniem do gospodarstwa przeznaczenia²;

G. W odniesieniu do brucelozы tryków (*B. ovis*), w przypadku niekastrowanych tryków do hodowli, muszą one:

- pochodzić z gospodarstwa, w którym nie odnotowano żadnego przypadku brucelozы (*B. ovis*) w ostatnich 12 miesiącach,
- być nieprzerwanie trzymane w tym gospodarstwie przez 60 dni poprzedzających wysyłkę,
- być poddane w ciągu 30 dni przed wysyłką, z wynikiem negatywnym, testowi odczynem wiązania dopełniacza w celu wykrycia brucelozы (*B. ovis*);

H. Zgodnie z wiedzą niżej podpisanego oraz pisemnym oświadczeniem złożonym przez właściciela, nie zostały one pozyskane z gospodarstwa lub nie miały kontaktu ze zwierzętami z gospodarstwa, w którym wykryto klinicznie następujące choroby:

- w ciągu ostatnich sześciu miesięcy, zakaźną bezmleczność owiec (*mycoplasma agalactiae*) lub zakaźną bezmleczność kóz (*mycoplasma agalactiae*, *mycoplasma capricolum*, *mycoplasma mycoides* var. *mycoides* forma LC),
- w ciągu ostatnich 12 miesięcy, paratuberkulozę oraz serowacujące zapalenie węzłów chłonnych,
- w ciągu ostatnich trzech lat, gruczolakowatość płuc, chorobę Maedi/Visna lub wirusowe zapalenie stawów i mózgu kóz. Jednakże ten okres jest skrócony do 12 miesięcy, jeśli zwierzęta dotknięte chorobą Maedi/Visna lub wirusowym zapaleniem stawów i mózgu kóz zostały ubite, a pozostałe zwierzęta reagowały negatywnie na dwa testy;

I. Zostały pozyskane z:

- gospodarstwa²⁴,
- zatwierdzonego rynku²⁴,
- z państwa trzeciego²⁴;

J. Były transportowane bezpośrednio, bez przechodzenia / z przechodzeniem przez² punkt skupu² / miejsce załadunku² / pomieszczenia pośrednika² / zatwierdzony posterunek graniczny²:

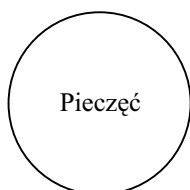
- z gospodarstwa²/ z gospodarstwa na rynek i stamtąd²,

- do faktycznego miejsca załadunku, przy użyciu środków transportu, pomieszczenia, które uprzednio były wyczyszczone i zdezynfekowane przy pomocy urzędowo zatwierdzonych środków dezynfekujących oraz w taki sposób, aby zapewnić skuteczną ochronę stanu zdrowia zwierząt;

K. W czasie odbywania inspekcji były w odpowiednim stanie do transportu na przewidzianej trasie podróży, zgodnie z przepisami dyrektywy 91/628/EWG⁵.

VI. Niniejsze świadectwo zachowuje ważność przez 10 dni od daty inspekcji.

Sporządzono w, w dniu
(Data kontroli)

.....
(Podpis urzędowego weterynarza)

.....
(Nazwisko i tytuł drukowanymi literami)

¹ Świadectwo zdrowia może być sporządzone tylko dla zwierząt, które mają być transportowane w tym samym wagonie kolejowym, samochodzie ciężarowym, samolocie lub na łodzi/statku, pochodzących z tego samego gospodarstwa i wysyłanych do tego samego odbiorcy.

² Niepotrzebne skreślić.

³ Należy podać numer rejestracyjny w przypadku wagonów kolejowych i samochodów ciężarowych, numer lotu w przypadku samolotu oraz nazwę statku w przypadku łodzi i statków.

⁴ Należy wskazać nazwę, stosownie do przypadku.

⁵ Niniejsze stwierdzenie nie zwalnia przewoźników z ich zobowiązań zgodnie z obowiązującymi przepisami wspólnotowymi, w szczególności dotyczącymi odpowiedniego stanu zwierząt, które mają być transportowane.

Dyrektywa Rady

z 11 czerwca 2003 r.

zmieniająca dyrektywę 91/68/EWG odnośnie wzmocnienia kontroli w przemieszczaniu owiec i kóz

(2003/50/WE)

RADA WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego artykuł 37,

uwzględniając wniosek Komisji(1),

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego(2),

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego(3),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) dyrektywa Rady 91/68/EWG(4) ustala warunki zdrowia zwierząt określające handel wewnątrz Wspólnoty owcami i kozami,

(2) dyrektywa Rady 64/432/EWG z 26 czerwca 1964 r. o problemach zdrowia zwierząt w handlu wewnątrz Wspólnoty bydłem i trzodą chlewną(5) później została zmieniona i uaktualniona przez dyrektywę 97/12/WE(6) w celu uwzględnienia ewolucji we Wspólnocie w sektorze żywego inwentarza,

(3) owce i kozy łączą z bydłem i trzodą chlewną nie tylko podobne systemy hodowli, ale też wrażliwość na wspólny zakres chorób,

(4) przemieszczanie owiec w dużej mierze przyczyniło się do rozprzestrzenienia się pryszczycy w pewnych częściach Wspólnoty podczas wybuchu choroby w 2001 r., i dlatego warunki dotyczące zdrowia zwierząt w handlu wewnątrz Wspólnoty owcami i kozami zostały wzmocnione przez decyzję Komisji 2001/327/WE z 24 kwietnia 2001 r., dotyczącą ograniczeń w przemieszczaniu zwierząt gatunków wrażliwych na pryszczycę i odwołują decyzję 2001/263/WE(7),

(5) w momencie zakończenia kryzysu pryszczycy w 2001 r., została zorganizowana wspólnie przez belgijskie Przewodnictwo Rady i Komisję, Międzynarodowa Konferencja w sprawie Zapobiegania i Kontroli Pryszczycy w grudniu 2001 r., w celu wyciągnięcia pierwszych wniosków z wybuchu choroby w 2001 r.; po konferencji poproszono Komisję o przedstawienie odpowiednich propozycji przepisów Wspólnoty, mających na celu zapobieżenie takim sytuacjom w przyszłości, a jeśli będą miały miejsce to zmniejszenie ich negatywnych skutków ekonomicznych, w szczególności zażądano skuteczniejszych kontroli przemieszczania zwierząt wrażliwych, mając na uwadze udzielone gwarancje dotyczące zdrowia;

(6) dlatego niniejsza dyrektywa zamierza wzmocnić kontrole przemieszczania owiec i kóz w celu wzmocnienia gwarancji zdrowia udzielonych przez Państwa Członkowskie w handlu wewnątrz Wspólnoty zwierzętami tych gatunków zgodnie z dyrektywą 64/432/EWG;

(7) konieczne jest zapewnienie szybkiej procedury uaktualniania świadectw zdrowia,

(8) dlatego dyrektywa 91/68/EWG powinna zostać zmieniona,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 91/68/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. Artykuł 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 2

(a) Tam gdzie to właściwe, stosują się definicje określone w artykule 2 dyrektywy 90/425/EWG oraz w artykule 2 dyrektywy 91/628/EWG z 19 listopada 1991 r. o ochronie zwierząt podczas transportu i zmieniające dyrektywy 90/425/EWG i 91/496/EWG(8).

(b) Ponadto następujące definicje stosują się do celów niniejszej dyrektywy:

1. „owce i kozy do uboju" oznaczają owce i kozy przeznaczone do wprowadzenia do ubojni albo bezpośrednio albo poprzez zatwierdzone centrum gromadzenia w celu ich ubicia;

2. „owce i kozy do hodowli" oznaczają owce i kozy inne niż wspomniane w punktach 1 i 3 przeznaczone do przetransportowania do miejsca przeznaczenia, albo bezpośrednio albo przez zatwierdzone centrum gromadzenia, w celu hodowli i produkcji;

3. „owce i kozy do tuczu" oznaczają owce i kozy inne niż wspomniane w punktach 1 i 2 przeznaczone do przetransportowania do miejsca przeznaczenia, albo bezpośrednio albo przez zatwierdzone centrum gromadzenia, w celu tuczu, a następnie uboju;

4. „gospodarstwo owiec i kóz oficjalnie wolne od brucelozy" oznacza gospodarstwo, które spełnia warunki, o których mowa w części I rozdziału 1 załącznika A;

5. „gospodarstwo owiec i kóz wolne od brucelozy" oznacza gospodarstwo, które spełnia warunki, o których mowa w rozdziale 2 załącznika A;

6. „choroby podlegające obowiązkowi zgłaszania" oznaczają choroby wymienione poniżej w części I załącznika B;

7. „urzędowy lekarz weterynarii" oznacza lekarza weterynarii wyznaczonego przez właściwy organ centralny Państwa Członkowskiego;

8. „gospodarstwo pochodzenia" oznacza gospodarstwo, w którym owce i kozy przebywają stale, zgodnie z wymogami niniejszej dyrektywy i w których prowadzone są rejestry poświadczające stałą obecność zwierząt, które to rejestry mogą być sprawdzane przez właściwe organy;

9. „centrum gromadzenia" oznacza centra zbioru i rynki, w których grupowane są pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii owce i kozy pochodzące z różnych gospodarstw w celu utworzenia grup zwierząt przeznaczonych do przemieszczania krajowego;

10. „zatwierdzone centrum gromadzenia" oznacza pomieszczenia, w których grupowane są owce i kozy pochodzące z różnych gospodarstw, w celu utworzenia grup zwierząt przeznaczonych do handlu wewnątrz Wspólnoty;

11. „pośrednik" oznacza osobę fizyczną albo prawną, która kupuje i sprzedaje zwierzęta w sposób komercyjny, bezpośrednio albo pośrednio, prowadzi regularny obrót tymi zwierzętami i

maksymalnie w ciągu 29 dni od nabycia zwierząt odsprzedaje je lub przemieszcza je z pierwszych pomieszczeń do innych pomieszczeń albo bezpośrednio do ubojni, które nie są jego własnością;

12. „zatwierdzone pomieszczenie pośrednika” oznacza pomieszczenia zarządzane przez pośrednika stosownie do punktu 11 i zatwierdzone przez właściwe organy, w których grupowane są owce i kozy pochodzące z różnych gospodarstw, w celu utworzenia grup zwierząt przeznaczonych do handlu wewnątrz Wspólnoty;

13. „transportujący” oznacza osobę fizyczną lub prawną, o której mowa w artykule 5 dyrektywy 91/628/EWG;

14. „region” oznacza część terytorium Państwa Członkowskiego, o powierzchni co najmniej 2000 km², która podlega kontroli właściwych organów i obejmuje co najmniej jeden z następujących regionów administracyjnych:

- Belgia: *province/provincie*
- Niemcy: *Regierungsbezirk*
- Dania: *amt* lub *island*
- Francja: *département*
- Włochy: *provincia*
- Luksemburg: -----
- Holandia: *RVV-kring*
- Wielka Brytania:
 - Anglia, Walia i Północna Irlandia: *county*
 - Szkocja: *district or island area*
- Irlandia: *county*
- Grecja: □□□ó□
- Hiszpania: *provincia*
- Portugalia:
 - kontynent: *distrito*
 - inne części terytorium Portugalii: *região autónoma*
- Austria: *Bezirk*

- Szwecja: *län*
- Finlandia: *lääni/län;"*

2. Artykuł 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 3

- (1) owce i kozy do uboju mogą być przedmiotem handlu tylko wówczas, jeśli spełniają warunki, o których mowa w artykułach 4, 4a, 4b i 4c.
- (2) owce i kozy do tuczu mogą być przedmiotem handlu tylko wówczas, jeśli spełniają warunki, o których mowa w artykułach 4, 4a, 4b i 5, bez uszczerbku dla gwarancji dodatkowych, które mogą być wymagane stosownie do artykułów 7 i 8.
- (3) owce i kozy do hodowli mogą być przedmiotem handlu tylko wówczas, jeśli spełniają warunki, o których mowa w artykułach 4, 4a, 4b, 5 i 6, bez uszczerbku dla gwarancji dodatkowych, które mogą być wymagane stosownie do artykułów 7 i 8.
- (4) z uchyleniem przepisów w ustępach 2 i 3, właściwe organy Państw Członkowskich przeznaczenia mogą udzielić ogólnych albo ograniczonych uchyleń, jeśli chodzi o przemieszczanie owiec i kóz do hodowli i tuczu, przeznaczonych wyłącznie do tymczasowego wypasu w pobliżu wewnętrznych granic Wspólnoty. Państwo Członkowskie korzystające z takiego uchylecia informuje Komisję o treści udzielonych uchyleń.
- (5) owce i kozy objęte niniejszą dyrektywą nie mogą w żadnym wypadku pomiędzy opuszczeniem gospodarstwa pochodzenia i przyjazdem do miejsca przeznaczenia mieć styczności ze zwierzętami parzystokopytnymi innymi niż zwierzęta, które mają ten sam status zdrowotny."

3. Artykuł 4 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 4

- (1) Państwa Członkowskie zapewniają, że owce i kozy:
- (a) zostały zidentyfikowane i rejestrowane zgodnie z prawodawstwem Wspólnoty;
- (b) zostały zbadane przez urzędowego lekarza weterynarii w ciągu 24 godzin poprzedzających załadunek zwierząt i nie przejawiają żadnych klinicznych objawów choroby;
- (c) nie pochodzą z gospodarstwa, ani miały kontaktu ze zwierzętami z gospodarstw, które są przedmiotem zakazu z powodu zdrowia zwierząt; okres trwania takiego zakazu liczy od momentu uboju i/albo usunięcia ostatniego zwierzęcia wykazującego objawy kliniczne albo wrażliwego na jedną z chorób, o której mowa w (i), (ii) albo (iii), co najmniej:
- (i) 42 dni dla brucelozy,
- (ii) 30 dni dla wścieklizny,
- (iii) 15 dni dla węgliką;
- (d) nie pochodzą z gospodarstwa, ani nie są w kontakcie z zwierzętami z gospodarstwa, usytuowanym na obszarze, który z powodów zdrowotnych podlega zakazowi lub ograniczeniu wprowadzonemu wobec gatunku, którego sprawa dotyczy, zgodnie z prawodawstwem Wspólnoty i/albo krajowym;
- (e) nie jest przedmiotem ograniczeń z powodu zdrowia zwierząt stosownie do prawodawstwa Wspólnoty w odniesieniu do pryszczycy, ani nie były szczepione przeciwko pryszczycy.
- (2) Państwa Członkowskie zapewniają, że przedmiotem handlu nie są następujące zwierzęta:
- (a) owce i kozy, które mają zostać poddane ubojowi w ramach krajowego programu zwalczania chorób, nie wymienionych w załączniku C do dyrektywy 90/425/EWG albo w rozdziale I załącznika B do niniejszej dyrektywy;

(b) owce i kozy, które nie mogą zostać wprowadzone na rynek na ich własnym terytorium z powodu zdrowia publicznego albo zdrowia zwierząt uzasadnionych przez artykuł 30 Traktatu.

(3) Państwa Członkowskie zapewniają, że owce i kozy:

(a) urodziły się i były hodowane od urodzenia we Wspólnocie; albo

(b) zostały importowane z państwa trzeciego zgodnie z prawodawstwem Wspólnoty."

4. Dodaje się następujące artykuły:

„Artykuł 4a

(1) Państwa Członkowskie zapewniają, że owce i kozy do uboju, hodowli i tuczu nie są wysyłane do innego Państwa Członkowskiego chyba, że zwierzęta:

(a) stale przebywały w gospodarstwie pochodzenia, przez co najmniej 30 dni, albo od urodzenia, jeśli zwierzęta mają mniej niż 30 dni,

(b) nie pochodzą z gospodarstwa, do których owce i kozy zostały wprowadzone w ciągu 21 dni przed wysyłką,

(c) nie pochodzą z gospodarstwa, do którego zwierzęta parzystokopytne importowane z państwa trzeciego zostały wprowadzone w ciągu 30 dni przed wysyłką.

(2) Z uchYLENIEM ustępów 1(b) i (c), Państwa Członkowskie mogą zezwalać na wysyłanie owiec i kóz do innego Państwa Członkowskiego, jeśli zwierzęta, o których mowa w ustępie 1(b) i (c) były całkowicie odizolowane od wszystkich innych zwierząt w gospodarstwie.

Artykuł 4b

(1) Państwa Członkowskie zapewniają, że warunki określone w ustępie 2 do 6 stosowane są do handlu wewnątrz Wspólnoty wszystkimi owcami i kozami.

(2) Zwierzęta nie przebywały poza ich gospodarstwem pochodzenia przez więcej niż sześć dni przed ich ostatnim zatwierdzeniem do handlu, z końcowym przeznaczeniem do innego Państwa Członkowskiego jak określono w świadectwie zdrowia.

Bez uszczerbku dla artykułu 9(1), w przypadku transportu drogą morską, termin sześciu dni przedłuża się na czas trwania podróży drogą morską.

(3) Po opuszczeniu gospodarstwa pochodzenia zwierzęta są przekazywane bezpośrednio do miejsca przeznaczenia w innym Państwie Członkowskim.

(4) w drodze wyjątku od ustępu 3, owce i kozy mogą, po opuszczeniu gospodarstwa pochodzenia i przed przybyciem do miejsca przeznaczenia w innym Państwie Członkowskim, przejść przez tylko jedno zatwierdzone centrum gromadzenia usytuowane w Państwie Członkowskim pochodzenia.

W przypadku owiec i kóz do uboju, zatwierdzone centrum gromadzenia może zostać zamienione na zatwierdzone pomieszczenia pośrednika usytuowane w Państwie Członkowskim pochodzenia.

(5) Zwierzęta do uboju, które po przybyciu do Państwa Członkowskiego przeznaczenia zostały przyjęte do ubojni, muszą zostać tam poddane ubojowi najszybciej jak to możliwe, ale nie później niż w ciągu 72 godzin od przybycia.

(6) Bez uszczerbku dla artykułu 3(5), Państwa Członkowskie zapewnią, aby jeśli chodzi o zwierzęta objęte niniejszą dyrektywą, w czasie pomiędzy opuszczeniem gospodarstwa pochodzenia a ich przybyciem na miejsce przeznaczenia, w żadnym momencie nie został naruszony status zdrowotny owiec i kóz nie przeznaczonych do handlu wewnątrz Wspólnoty.

Artykuł 4c

(1) W drodze wyjątku od artykułu 4a(1)(a), owce i kozy do uboju mogą być przedmiotem handlu, jeżeli przebywały w gospodarstwie pochodzenia stale, przez co najmniej 21 dni.

(2) W drodze wyjątku od artykułu 4a(1)(b) i bez uszczerbku dla ustępu 1 i artykułu 4b(2), owce i

kozy do uboju mogą zostać przekazane z gospodarstwa pochodzenia, do gospodarstwa, do którego owce i kozy zostały wprowadzone w ciągu 21 dni przed wysyłką, jeśli są transportowane bezpośrednio do ubojni w innym Państwie Członkowskim w celu natychmiastowego uboju bez przechodzenia przez centrum gromadzenia lub punkt odpoczynku zwierząt ustalony zgodnie z dyrektywą 91/628/EWG.

(3) W drodze wyjątku od artykułu 4b(3) i (4) i bez uszczerbku dla artykułu 4b(2), owce i kozy do uboju mogą, po opuszczeniu gospodarstwa pochodzenia, przejść przez jedno dodatkowe centrum gromadzenia pod następującymi warunkami alternatywnymi:

(a) zwierzęta, zanim przejdą przez zatwierdzone centrum gromadzenia, o którym mowa w artykule 4b(4), które znajduje się w Państwie Członkowskim pochodzenia, muszą spełnić następujące warunki:

(i) po opuszczeniu gospodarstwa pochodzenia zwierzęta przechodzą przez tylko jedno centrum gromadzenia pod urzędowym nadzorem weterynaryjnym, które dopuszcza tylko zwierzęta, o co najmniej tym samym statusie zdrowotnym,

(ii) bez uszczerbku dla Prawodawstwa Wspólnoty, co do identyfikacji owiec i kóz, zwierzęta są identyfikowane indywidualnie, najpóźniej w tym centrum gromadzenia tak, aby umożliwić w każdym przypadku odnalezienie gospodarstwa pochodzenia oraz

(iii) z centrum gromadzenia zwierzęta są, z towarzyszeniem urzędowego dokumentu weterynaryjnego, transportowane do zatwierdzonego centrum gromadzenia, o którym mowa w artykule(4)4b, w celu zatwierdzenia i przekazania bezpośrednio do ubojni w Państwie Członkowskim przeznaczenia;

albo

(b) zwierzęta mogą po wysłaniu z Państwa Członkowskiego pochodzenia przejść przez jedno zatwierdzone centrum gromadzenia przed przekazaniem do ubojni w Państwie Członkowskim przeznaczenia pod następującymi warunkami:

(i) zatwierdzone centrum gromadzenia znajduje się w Państwie Członkowskim przeznaczenia, z którego to centrum zwierzęta muszą zostać przekazane bezpośrednio do ubojni, za co odpowiedzialny jest urzędowy lekarz weterynarii, w celu uboju w ciągu pięciu dni od przybycia do zatwierdzonego centrum gromadzenia, albo

(ii) zatwierdzone centrum gromadzenia znajduje się w jednym Państwie Członkowskim tranzytu, skąd zwierzęta są przekazywane bezpośrednio do ubojni w Państwie Członkowskim przeznaczenia wyznaczonej w świadectwie zdrowia zwierząt wystawionym zgodnie z postanowieniami artykułu 9(6)."

5. Artykuł 8a otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 8a

(1) Państwa Członkowskie zapewniają, aby w celu zatwierdzenia przez właściwy organ, centra gromadzenia musiały, co najmniej:

(a) być pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii, który zapewnia, w szczególności, przestrzeganie postanowień artykułu 3(5);

(b) znajdować się na obszarze, który nie podlega zakazowi albo ograniczeniom zgodnie z odnoszącym się do tego prawodawstwem Wspólnoty i/albo prawodawstwem krajowym;

(c) być oczyszczone i zdezynfekowane przed użyciem, zgodnie z wymaganiami urzędowego lekarza weterynarii;

(d) posiadać, uwzględniając pojemność zatwierdzonego centrum gromadzenia, co do liczby zwierząt:

- pomieszczenia przeznaczone wyłącznie do tego celu, jeśli używane jest jako centrum gromadzenia zwierząt,

- odpowiednie pomieszczenia do załadunku, rozładunku i oraz odpowiednie pomieszczenia o należyтым standardzie do przetrzymywania zwierząt, do ich pojenia i karmienia oraz do niezbędnej ich obsługi; te pomieszczenia muszą być łatwe do czyszczenia i dezynfekcji,
- odpowiednie pomieszczenia do celów kontroli,
- odpowiednie pomieszczenia do izolowania,
- odpowiednie wyposażenie do czyszczenia i dezynfekowania pomieszczeń i samochodów ciężarowych,
- odpowiednie miejsce do składowania paszy, gnojowicy / i nawozu,
- odpowiedni system zbierania wody ściekowej,
- pomieszczenie przeznaczone na biuro urzędowego lekarza weterynarii;

(e) przyjmować tylko zwierzęta, które są zidentyfikowane zgodnie z prawodawstwem Wspólnoty i spełniają warunki zdrowia zwierząt ustalone w niniejszej dyrektywie dla kategorii zwierząt, których sprawa dotyczy. W tym celu, kiedy zwierzęta są przyjmowane, właściciel albo osoba odpowiedzialna w centrum zapewniają, aby towarzyszyły im świadectwa zdrowia albo odpowiednie świadectwa dla gatunków i kategorii, których sprawa dotyczy;

(f) regularnie być badane przez właściwy organ w celu stwierdzenia, że wymagania dla zatwierdzenia nadal są spełniane.

(2) Od właściciela albo osoby odpowiedzialnej w centrum gromadzenia wymaga się, na podstawie dokumentów towarzyszących zwierzętom albo numerów identyfikacyjnych albo oznaczeń zwierząt, aby odnotowywali w rejestrze albo w bazie danych i zachowywali przez okres, co najmniej trzech lat następujące informacje:

- nazwisko właściciela, pochodzenie, datę wprowadzenia i wyprowadzenia, liczbę i identyfikację owiec i kóz albo weterynaryjny numer identyfikacyjny gospodarstwa pochodzenia zwierząt wprowadzanych do centrum, tam gdzie stosuje się weterynaryjny numer identyfikacyjny lub zatwierdzenia centrum gromadzenia, przez które zwierzęta przeszły przed wprowadzeniem do centrum oraz ich przewidziane przeznaczenie,
- numer rejestracji transportującego oraz numer rejestracyjny samochodu ciężarowego dostarczającego albo zabierającego zwierzęta z centrum.

(3) Właściwy organ nadaje numer zatwierdzenia każdemu zatwierdzonemu centrum gromadzenia. Takie zatwierdzenie może być ograniczone do jednego albo kilku gatunków objętych niniejszą dyrektywą, bądź do zwierząt do hodowli, tuczu lub uboju. Właściwy organ przekazuje do wiadomości Komisji listy zatwierdzonych centrów gromadzenia oraz ich aktualizacje. Komisja przedstawia tę listę Państwowм Członkowskim w ramach Komitetu, o którym mowa w artykule 15(1).

(4) Właściwy organ może zawiesić albo cofnąć zatwierdzenie w razie nie spełniania postanowień niniejszego artykułu albo innych odpowiednich postanowień niniejszej dyrektywy albo innych dyrektyw w odniesieniu do ograniczeń zdrowotnych. Zatwierdzenie może zostać przywrócone, jeśli właściwy organ upewni się, że to centrum gromadzenia jest w pełni zgodne ze wszystkimi odpowiednimi postanowieniami niniejszej dyrektywy.

(5) Właściwy organ zapewnia, aby w czasie działania, centra gromadzenia miały dostateczną liczbę zatwierdzonych lekarzy weterynarii do wypełniania ich obowiązków.

(6) Ewentualne szczegółowe przepisy wykonawcze dla jednolitego stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 15(2)."

6. Dodaje się następujące artykuły:

„Artykuł 8b

(1) Państwa Członkowskie zapewniają, aby wszyscy pośrednicy byli rejestrowani oraz byli zatwierdzani w celu handlu wewnątrz Wspólnoty, i aby był im przydzielany numer zatwierdzenia

przez właściwy organ, i aby zatwierdzeni pośrednicy spełniali przynajmniej następujące warunki:
(a) pośredniczyli w handlu tylko zwierzętami, które są zidentyfikowane i pochodzą z gospodarstw, które spełniają warunki określone w artykule 3. W tym celu pośrednik zapewnia, aby zwierzęta były właściwie zidentyfikowane, i aby towarzyszyły im świadectwa zdrowia odpowiednio do przypadku, zgodnie z niniejszą dyrektywą;

(b) od pośrednika wymaga się, aby prowadził rejestr albo bazę danych na podstawie dokumentu towarzyszącego zwierzętom, albo na podstawie numerów identyfikacji albo oznaczeń zwierząt oraz przechowywał, przez co najmniej trzy lata następujące dane:

- nazwisko właściciela, pochodzenie, datę zakupu, kategorię, liczbę i identyfikację owiec i kóz albo weterynaryjny numer identyfikacyjny gospodarstwa pochodzenia nabytych zwierząt, oraz, tam gdzie stosuje się numer zatwierdzenia albo weterynaryjny numer identyfikacyjny centrum gromadzenia, przez które zwierzęta przeszły przed ich nabyciem oraz ich przeznaczenie,
- numer rejestracji transportującego i/albo numer rejestracyjny samochodu ciężarowego dostarczającego i zabierającego zwierzęta,
- nazwisko i adres nabywcy oraz przeznaczenie zwierzęcia,
- kopie planów trasy i/albo numery seryjne świadectw zdrowia tam, gdzie stosują się;

(c) jeśli pośrednik trzyma zwierzęta w swych pomieszczeniach, zapewnia, aby:

- personel odpowiedzialny za zwierzęta przeszedł określone szkolenie, jeśli chodzi o stosowanie wymagań niniejszej dyrektywy oraz opiekę nad zwierzętami i zapewnienie im dobrych warunków,
- niezbędne kontrole i badania zwierząt były regularnie przeprowadzane przez urzędowego lekarza weterynarii oraz, aby były podejmowane wszystkie niezbędne środki dla zapobieżenia rozprzestrzenianiu się choroby.

(2) Państwa Członkowskie zapewniają, aby wszystkie pomieszczenia używane przez pośrednika w związku z jego działalnością były rejestrowane i aby był im nadawany numer zatwierdzenia przez właściwy organ oraz aby spełniały przynajmniej następujące warunki:

(a) muszą być pod kontrolą urzędowego lekarza weterynarii;

(b) muszą znajdować się na obszarze, który nie podlega zakazowi albo ograniczeniom zgodnie prawodawstwem Wspólnoty albo prawodawstwem krajowym;

(c) muszą posiadać:

- odpowiednie pomieszczenia o dostatecznej pojemności, a w szczególności, pomieszczenia do kontroli oraz pomieszczenia do izolowania tak, aby wszystkie zwierzęta mogły zostać odizolowane w przypadku wybuchu choroby zaraźliwej,
- odpowiednie pomieszczenia dla rozładunku i w razie, gdy to konieczne, odpowiednie pomieszczenia o należyтым standardzie do przetrzymywania zwierząt, do ich pojenia i karmienia oraz do ich niezbędnej obsługi; te pomieszczenia muszą być łatwe do czyszczenia i dezynfekcji,
- odpowiednie miejsce dla gnojowicy i nawozu,
- odpowiedni system zbierania wody ściekowej;

(d) muszą zostać oczyszczone i zdezynfekowane przed użyciem, zgodnie z wymaganiami urzędowego lekarza weterynarii.

(3) Właściwy organ może zawiesić albo cofnąć zatwierdzenie w razie nie spełniania postanowień niniejszego artykułu albo innych właściwych postanowień niniejszej dyrektywy albo innych dyrektyw w odniesieniu do ograniczeń zdrowotnych. Zatwierdzenie może zostać przywrócone, jeśli właściwy organ upewni się, że pośrednik w pełni odpowiada wszystkim odpowiednim postanowieniom niniejszej dyrektywy.

(4) Właściwy organ musi przeprowadzać regularne inspekcje w celu stwierdzenia, że wymagania niniejszego artykułu są spełniane.

Artykuł 8c

(1) Państwa Członkowskie zapewniają, aby transportujący, o których mowa w artykule 5 dyrektywy 91/628/EWG spełniali następujące warunki dodatkowe:

(a) do przewozu zwierząt muszą używać środków transportu, które są:

- tak skonstruowane, że kał zwierząt, gnojowica albo pożywienie nie może wyciekać albo wypadać z pojazdu,

- oczyszczane i dezynfekowane natychmiast po każdym transporcie zwierząt albo produktów, które mogłyby oddziaływać na zdrowie zwierząt oraz, jeśli to konieczne, przed każdym nowym załadunkiem zwierząt, przy użyciu środków dezynfekujących urzędowo zatwierdzonych przez właściwy organ;

(b) muszą też posiadać albo odpowiednie pomieszczenia do czyszczenia i dezynfekcji zatwierdzone przez właściwy organ, włącznie z pomieszczeniami do gromadzenia gnojowicy i odpadków, albo muszą dostarczyć dokument zaświadczenia, że te czynności są wykonywane przez stronę trzecią zatwierdzoną przez właściwy organ.

(2) transportujący musi zapewnić, aby dla każdego pojazdu używanego do transportu zwierząt był prowadzony rejestr, który musi być przechowywany przez okres minimum trzech lat, zawierający przynajmniej następujące informacje,:

(i) miejsce i datę zabrania oraz nazwę albo nazwę firmy i adres gospodarstwa albo centrum gromadzenia, gdzie zwierzęta są zabierane,

(ii) miejsce i datę dostawy oraz nazwę albo nazwę firmy i adresu odbiorcy(ów),

(iii) gatunek i liczbę przewożonych zwierząt,

(iv) datę i miejsce dezynfekcji,

(v) szczegóły dokumentacji towarzyszącej, numer, itd.

(3) Transportujący zapewniają, aby wysyłka albo zwierzęta, kiedykolwiek, pomiędzy opuszczeniem gospodarstw albo centrum gromadzenia pochodzenia i przybycie do miejsca przeznaczenia nie weszły w kontakt ze zwierzętami o niższym statusie zdrowotnym.

(4) Państwa Członkowskie zapewniają, aby transportujący złożył pisemne zobowiązanie, stwierdzające w szczególności, że:

- zostaną podjęte wszystkie środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy, w szczególności postanowienia, o których mowa w niniejszym artykule, odnoszące się do odpowiedniej dokumentacji, która musi towarzyszyć zwierzętom,

- transport zwierząt jest powierzony personelowi, który posiada niezbędne umiejętności, kompetencje zawodowe oraz wiedzę.

(5) Artykuł 18 dyrektywy 91/628/EWG stosuje się w podobny sposób w przypadku naruszenia niniejszego artykułu."

7. Artykuł 9 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 9

(1) Owcom i kozom musi towarzyszyć podczas transportu do miejsca przeznaczenia świadectwo zdrowia zgodne ze wzorem I, II albo III określonym w załączniku E, odpowiednio do przypadku. Świadectwo składa się z pojedynczego arkusza albo, tam gdzie wymagana jest więcej niż jedna strona, ma mieć taką formę, że dwie strony lub więcej stanowią część zintegrowanej i niepodzielnej całości i posiadają numer seryjny. Jest sporządzane w dniu kontroli zdrowia, w co najmniej jednym z języków urzędowych państwa przeznaczenia. Świadectwo jest ważne 10 dni od daty kontroli zdrowia.

(2) Kontrola zdrowia w celu wydania świadectwa zdrowia dla wysyłki zwierząt, włącznie z gwarancjami dodatkowymi, może być przeprowadzona albo w gospodarstwie pochodzenia albo

w zatwierdzonym centrum gromadzenia albo, w przypadku zwierząt do uboju, w zatwierdzonych pomieszczeniach pośrednika. W tym celu właściwy organ zapewnia, aby każde świadectwo było sporządzane przez urzędowego lekarza weterynarii po przeprowadzeniu inspekcji, wizyt i kontroli, przewidzianych w niniejszej dyrektywie.

(3) Urzędowy lekarz weterynarii centrum gromadzenia przeprowadza wszystkie konieczne kontrole zwierząt, które są tam wprowadzane.

(4) W przypadku owiec i kóz do tuczu i hodowli wysyłanych do innego Państwa Członkowskiego z zatwierzonego centrum gromadzenia lub z zatwierdzonych pomieszczeń pośrednika znajdujących się w Państwie Członkowskim pochodzenia, świadectwo zdrowia, o którym mowa w ustępie 1, zgodne ze wzorem II albo III określonym w załączniku E, odpowiednio do przypadku, może zostać wydane tylko na podstawie kontroli ustalonych w ustępie 3 oraz urzędowego dokumentu zawierającego niezbędne informacje podane przez urzędowego lekarza weterynarii odpowiedzialnego za gospodarstwo pochodzenia.

(5) W przypadku owiec i kóz do uboju, wysyłanych do innego Państwa Członkowskiego z zatwierzonego centrum gromadzenia albo z zatwierdzonych pomieszczeń pośrednika znajdujących się w Państwie Członkowskim pochodzenia, świadectwo zdrowia, o którym mowa w ustępie 1, zgodne ze wzorem I określonym w załączniku E, może zostać wydane tylko na podstawie kontroli ustalonych w ustępie 3 oraz urzędowego dokumentu zawierającego niezbędne informacje, podane przez urzędowego lekarza weterynarii odpowiedzialnego za gospodarstwo pochodzenia albo centrum gromadzenia, o którym mowa w artykule 4c(3)(a)(i).

(6) W przypadku owiec i kóz do uboju, przechodzących przez zatwierdzone centrum gromadzenia zgodnie z postanowieniami artykułu 4c(3)(b)(ii), urzędowy lekarz weterynarii odpowiedzialny za zatwierdzone centrum gromadzenia w Państwie Członkowskim tranzytu dokonuje poświadczenia dla Państwa Członkowskiego przeznaczenia wystawiając drugie świadectwo zdrowia, zgodne ze wzorem I określonym w załączniku E, podając w nim dane zgodne z oryginalnym(i) świadectwem(ami) zdrowia i załączając do niego urzędowo poświadczoną kopię oryginalnych świadectw. W tym przypadku połączona ważność świadectw nie może przekraczać tej, która została ustalona w ustępie 1.

(7) Urzędowy lekarz weterynarii wystawiający świadectwo zdrowia dla handlu wewnątrz Wspólnoty zgodne ze wzorem I, II albo III określonym w załączniku E, odpowiednio do przypadku, zapewnia, aby przemieszczanie zostało odnotowane w systemie ANIMO w dniu wystawienia świadectwa."

8. Artykuł 13 traci moc.

9. Artykuł 14 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 14

(1) Załącznik zostaje zmieniony przez Radę, kwalifikowaną większością głosów, na wniosek Komisji.

(2) Załączniki B, C, D i E zmienia się zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 15(2).

(3) Przepisy wdrożeniowe niniejszej dyrektywy przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 15(2)."

10. Artykuł 16 traci moc.

11. Załącznik E zastępuje się załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed 1 lipca 2004 r. i

niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Jeżeli Państwa Członkowskie przyjmują te przepisy, zawierają one odniesienie do niniejszej dyrektywy albo zostają opatrzone takim odniesieniem w momencie ich oficjalnej publikacji. Sposoby dokonywania tego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie podają do wiadomości Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego przyjęte w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsza dyrektywa jest skierowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, 11 czerwca 2003 r.

W imieniu Rady
G. DRYS
Przewodniczący

(1) Dz. U. nr C 331 E z 31.12.2002, str. 287.

(2) Opinia z 17 grudnia 2002 r. (jeszcze nie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*).

(3) Dz. U. nr C 85 z 8.4.2003, str. 36.

(4) Dz. U. nr L 46 z 19.2.1991 r., str. 19. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez decyzję Komisji 2002/261/WE (Dz. U. nr L 91 z 6.4.2002, str. 31).

(5) Dz. U. nr 121 z 29.7.1964 r., str. 1977/64. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 1226/2002 (Dz. U. nr L 179 z 9.7.2002, str. 13).

(6) Dz. U. nr L 109 z 25.4.1997 r., str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 98/99/WE (Dz. U. nr L 358 z 31.12.1998, str. 107).

(7) Dz. U. nr L 115 z 25.4.2001, str. 12. Decyzja ostatnio zmieniona przez decyzję Komisji 2002/1004/WE (Dz. U. nr L 349 z 24.12.2002, str. 108).

(8) Dz. U. nr L 340 z 11.12.1991, str. 17. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 95/29/WE (Dz. U. nr L 148 z 30.6.1995, str. 52).

ZAŁĄCZNIK

"ZAŁĄCZNIK E

Wzór I

1. Nadawca (nazwa i pełny adres)	ŚWIADECTWO ZDROWIA (1) W HANDLU POMIĘDZY PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH OWCAMI I KOZAMI PRZEZNACZONYMI DO UBOJU Nr ORYGINAŁ
2. Odbiorca (nazwa i pełny adres)	Numer(y) oryginału(ów) świadectw(a)zdrowia.....(2) Wydane w (Państwo/a Członkowskie pochodzenia) dnia.....
5. Miejsce załadunku:	3. Pochodzenie 3.1 Państwo Członkowskie Pochodzenia (4) 3.2 Państwo(a) Członkowskie Tranzytu.(2) (4)
6. Środek transportu (3) 6.1 Typ 6.2 Identyfikacja	4. Właściwy organ: 4.1 Ministerstwo:..... 4.2 Departament:.....
8. Przeznaczenie zwierząt 8.1 Państwo Członkowskie UE: 8.2 Nazwa, adres i weterynaryjny numer identyfikacyjny: 8.2.1 Ubojni (4) 8.2.2 Zatwierdzonego centrum gromadzenia(4) 8.2.3 Zatwierdzonego centrum gromadzenia w Państwie Członkowskim tranzytu (4)(6).....	7. Zakład(y) pochodzenia 7.1 Nazwa i adres gospodarstwa pochodzenia (4) 7.2 Nazwa, adres i weterynaryjny numer identyfikacyjny zatwierdzonego centrum gromadzenia (4) albo pomieszczenia zatwierdzonego pośrednika (4)(5).....
9. Liczba zwierząt	
10. Identyfikacja zwierząt 10.1 Gatunek(ki) zwierząt: rasa 10.2 Indywidualna identyfikacja zwierząt objętych tą wysyłką Urzędowa identyfikacja indywidualna (7) Wiek (miesiące) i płeć (♀♂ kastrat) Liczba zwierząt	

11. Pochodzenie zwierząt

Zwierzęta:

(a) urodziły się i były hodowane od urodzenia na terytorium Wspólnoty(4)

lub

(b) były importowane z państwa trzeciego, spełniającego warunki zdrowia zwierząt, ustanowione w decyzji Komisji 93/198/EWG zgodnie z artykułem 8 dyrektywy 72/462/EWG(4).

12. Informacja o zdrowiu

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, niniejszym zaświadczam, że zwierzęta opisane powyżej spełniają następujące wymagania:

12.1 zostały zbadane w dniu dzisiejszym (w ciągu 24 godzin przed załadunkiem) i nie przejawiają żadnych klinicznych objawów choroby;

12.2 nie muszą być poddane ubojowi z konieczności w ramach programu zwalczania choroby zaraźliwej lub zakaźnej;

12.3 nie pochodzą z gospodarstwa, które jest objęte zakazem z powodu zdrowia zwierząt i nie weszły w kontakt ze zwierzętami z takich gospodarstw, przy czym rozumie się, że:

12.3.1 taki zakaz jest związany z ogniskiem jednej z następujących chorób, na które zwierzęta są wrażliwe:

- bruceloza,
- wścieklizna,
- wąglik;

12.3.2 po uboju i / lub zniszczeniu ostatniego zwierzęcia wykazującego objawy albo wrażliwego na jedną z powyższych chorób, okres trwania zakazu musi wynosić co najmniej:

- 42 dni w przypadku brucelozy,
- 30 dni w przypadku wścieklizny,
- 15 dni w przypadku wąglik;

12.3.3 nie pochodzą z gospodarstwa, ani nie weszły w kontakt ze zwierzętami z gospodarstwa położonego w strefie ochronnej, która została ustanowiona zgodnie z przepisami Wspólnoty i której zwierzęta nie mogą opuszczać;

12.3.4 nie są przedmiotem przepisów dotyczących zdrowia zwierząt wynikających z prawodawstwa Wspólnoty w odniesieniu do pryszczycy i nie były szczepione przeciwko pryszczycy;

12.4.1 pochodzą z gospodarstwa, w którym przebywały stale przez okres co najmniej 21 dni przed załadunkiem, albo od urodzenia, jeśli zwierzę ma mniej niż 21 dni, do którego żadne zwierzę parzystokopytne importowane z państwa trzeciego nie zostało wprowadzone w ciągu ostatnich 30 dni, przed wysyłką, chyba że te zwierzęta zostały wprowadzone zgodnie z postanowieniami artykułu 4a(2) dyrektywy 91/68/EWG;

12.4.2 bądź, też

(i) pochodzą z gospodarstwa, do którego nie zostały wprowadzone żadne zwierzęta z gatunku owiec i kóz, chyba, że zwierzęta te zostały wprowadzone zgodnie z postanowieniami artykułu 4a(2) dyrektywy 91/68/EWG, w ciągu ostatnich 21 dni przed wysyłką z gospodarstwa(4), albo

(ii) zostały wysłane prosto z jednego gospodarstwa do ubojni przeznaczenia;

13.1 zwierzęta były transportowane przy użyciu środków transportu i przetrzymywane w miejscach, które zostały uprzednio oczyszczone i zdezynfekowane przy użyciu urzędowo zatwierdzonego środka dezynfekującego i w taki sposób, aby skutecznie chronić stan zdrowia zwierząt.

13.2 na podstawie urzędowej dokumentacji towarzyszącej zwierzętom, których dotyczy niniejsze świadectwo zdrowia, transport wysyłki rozpoczął się dnia..... (podać datę)(8)(9)

13.3 w momencie kontroli zwierzęta nadawały się do transportu w ramach zamierzonego przewozu zgodnie z postanowieniami dyrektywy 91/628/EWG(10).

<p>14. Niniejsze świadectwo (i) obowiązuje przez 10 dni od daty kontroli w gospodarstwie pochodzenia, albo w zatwierdzonym centrum gromadzenia albo w zatwierdzonym pomieszczeniu pośrednika w Państwie Członkowskim pochodzenia (4), albo (ii) wygasa zgodnie z postanowieniami artykułu 9(5)dyrektywy 91/68 /EWG dnia.....(podać datę) (2) (4).</p>	
<p>14.1. Pieczęć urzędowa i podpis</p>	<p>14.2 Sporządzono w: (podać miejsce kontroli)</p>
	<p>14.3 Sporządzono dnia: (podać datę kontroli)</p>
	<p>14.4 Podpis urzędowego lekarza weterynarii (podać nazwisko i uprawnienia wielkimi literami)</p>

Adnotacje

- (1) Świadectwa zdrowia mogą być sporządzone tylko dla zwierząt, które mają być transportowane w tym samym wagonie kolejowym, samochodzie ciężarowym, samolocie albo łodzi/statku, które pochodzą z tego samego gospodarstwa / centrum gromadzenia i które są wysyłane do tego samego odbiorcy.
- (2) Wypełnić w przypadku wysyłki grupowej w zatwierdzonym centrum gromadzenia usytuowanym w Państwie Członkowskim tranzytu.
- (3) Dla wagonów kolejowych i samochodów ciężarowych podać numer rejestracyjny, numer lotu dla samolotów, a dla łodzi i statków nazwę.
- (4) Niepotrzebne skreślić.
- (5) Tylko dla przeznaczenia 8.2.1.
- (6) Tylko w związku z punktem 12.4.2(i).
- (7) Podać numer i miejsce.
- (8) W przypadku, gdy wysyłka jest grupowa w centrum gromadzenia i obejmuje zwierzęta, które zostały załadowane w różnych dniach, za datę rozpoczęcia transportu całej wysyłki uważa się najwcześniejszą datę opuszczenia przez część wysyłki gospodarstwa pochodzenia.
- (9) Wypełnić w przypadku wysyłki grupowej w zatwierdzonym centrum gromadzenia albo w pomieszczeniu zatwierdzonego pośrednika.
- (10) Niniejsze oświadczenie nie zwalnia transportujących z obowiązków ciążyących na nich zgodnie z obowiązującymi przepisami Wspólnoty, w szczególności dotyczącymi zdolności zwierząt do przewozu.

Wzór II

<p>1. Nadawca (nazwa i pełny adres)</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>ŚWIADECTWO ZDROWIA(1) W HANDLU WEWNĄTRZ WSPÓLNOTY POMIĘDZY PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH OWCAMI I KOZAMI PRZEZNACZONYMI DO TUCZU</p> <p>Nr Oryginal</p>
<p>2. Odbiorca (nazwa i pełny adres)</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>3. Państwo Członkowskie</p>
<p>5. Miejsce załadunku</p>	<p>4. Właściwy organ</p> <p>4.1 Ministerstwo:</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>4.2 Departament:</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
<p>6. Środki transportu(3)</p> <p>6.1 Typ</p> <p>6.2 Identyfikacja</p>	<p>7. Zakład(y) pochodzenia</p> <p>7.1 Nazwa i adres gospodarstwa(4)</p> <p>.....</p> <p>7.2 Nazwa, adres i weterynaryjny numer identyfikacyjny zatwierdzonego centrum gromadzenia w Państwie Członkowskim pochodzenia(4)</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
<p>8. Przeznaczenie zwierząt</p> <p>8.1 Państwo Członkowskie UE:.....</p> <p>8.2.1 Nazwa, adres gospodarstwa(4)</p> <p>8.2.2 Nazwa, adres i weterynaryjny numer identyfikacyjny zatwierdzonego centrum gromadzenia w Państwie Członkowskim pochodzenia(4)</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>9. Liczba zwierząt</p>
<p>10. Identyfikacja zwierząt</p> <p>10.1 Gatunek(ki) zwierząt: rasa</p> <p>10.2 Indywidualna identyfikacja zwierząt objętych tą wysyłką</p> <p>Urzędowa identyfikacja indywidualna (3)</p> <p>Wiek (miesiące) i płeć (♀♂ kastrat)</p> <p>Liczba zwierząt</p>	

11. Pochodzenie zwierząt

Zwierzęta:

(a) urodziły się i były hodowane od urodzenia na terytorium Wspólnoty(4)

albo

(b) były importowane z państwa trzeciego, spełniającego warunki zdrowia zwierząt, o których mowa w decyzji Komisji 93/198/EWG zgodnie z artykułem 8 dyrektywy 72/462/EWG(4)

12. Informacja o zdrowiu

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, niniejszym zaświadczam, że zwierzęta opisane powyżej spełniają następujące wymagania:

12.1 zostały zbadane w dniu dzisiejszym (w ciągu 24 godzin przed załadunkiem) i nie przejawiają żadnych klinicznych objawów choroby;

12.2 nie muszą być zabite w ramach programu zwalczania choroby zaraźliwej lub zakaźnej;

12.3 nie pochodzą z gospodarstwa, które jest przedmiotem zakazu z powodu zdrowia zwierząt i nie weszły w kontakt ze zwierzętami z takich gospodarstw, przy czym rozumie się, że:

12.3.1 taki zakaz jest związany z ogniskiem jednej z następujących chorób, na które zwierzęta są wrażliwe:

- brucelozą,
- wścieklizną,
- wąglik;

12.3.2 po ubiciu i / albo zniszczeniu ostatniego zwierzęcia wykazującego objawy albo podatnego na jedną z powyższych chorób, okres trwania zakazu musi wynosić co najmniej:

- 42 dni w przypadku brucelozy,
- 30 dni w przypadku wścieklizny,
- 15 dni w przypadku wągliku;

12.3.3 nie pochodzą z gospodarstwa, ani nie weszły w kontakt ze zwierzętami z gospodarstwa położonego w strefie ochronnej, która została ustanowiona zgodnie z przepisami Wspólnoty i której zwierzęta nie mogą opuszczać;

12.3.4 nie są przedmiotem przepisów odnoszących się do zdrowia zwierząt wynikających z prawodawstwa Wspólnoty w odniesieniu do pryszczycy i nie były szczepione przeciwko pryszczycy;

12.4 przebywały ciągle w jednym gospodarstwie pochodzenia przez okres co najmniej 30 dni przed załadunkiem, albo od urodzenia w gospodarstwie pochodzenia, jeśli zwierzę ma mniej niż 30 dni, i żadne zwierzę gatunku owiec i kóz nie zostało wprowadzone do gospodarstwa pochodzenia w ciągu 21 dni przed załadunkiem i żadne zwierzę parzystokopytne importowane z państwa trzeciego nie zostało wprowadzone do gospodarstwa pochodzenia w ciągu ostatnich 30 dni przed wysyłką, chyba że zwierzęta te zostały wprowadzone zgodnie z postanowieniami artykułu 4a(2) dyrektywy 91/68/EWG;

12.5 odpowiadają gwarancjom dodatkowym ustalonym w artykułach 7 albo 8 dyrektywy Rady 91/68/EWG i ustalonym dla Państwa Członkowskiego przeznaczenia albo części jego terytorium.....

[podać nazwę Państwa Członkowskiego albo części jego terytorium] w decyzji .../.../WE (4).

12.6 spełniają co najmniej jeden z następujących warunków w 12.6.1, 12.6.2 albo 12.6.3 i dlatego kwalifikują się do wprowadzenia do gospodarstwa owiec i kóz, które jest oficjalnie wolne od brucelozy (*B. melitensis*)(4):

12.6.1 gospodarstwo pochodzenia znajduje się w Państwie Członkowskim albo w części jego terytorium.....

[podać nazwę Państwa Członkowskiego albo części jego terytorium, który jest uznane za oficjalnie wolne od brucelozy zgodnie z decyzją Komisji .../.../WE (4), albo

12.6.2 pochodzą z gospodarstwa oficjalnie wolnego od brucelozy (*B. melitensis*)(4); albo

12.6.3 pochodzą z gospodarstwa wolnego od brucelozy (*B. melitensis*) (4) oraz

(i) są indywidualnie zidentyfikowane,

(ii) nigdy nie były szczepione przeciwko brucelozie albo, jeśli były szczepione, to przed ponad dwoma laty albo są to samice w wieku ponad dwóch lat, które były szczepione przed osiągnięciem wieku siedmiu miesięcy,

(iii) były izolowane pod oficjalnym nadzorem w gospodarstwie pochodzenia i podczas tej izolacji zostały poddane, z wynikiem ujemnym, dwóm testom w kierunku brucelozy zgodnie z załącznikiem C do dyrektywy 91/68/EWG, przeprowadzonym w odstępie, co najmniej sześciu tygodni(4);

<p>12.7 spełniają co najmniej jeden z następujących warunków w 12.7.1, 12.7.2 albo 12.7.3 i dlatego kwalifikują się do wprowadzenia do gospodarstwa owiec i kóz, które jest wolne od brucelozы (B. melitensis)(4):</p> <p>12.7.1 pochodzą z gospodarstwa oficjalnie wolnego od brucelozы (B. melitensis)(4); albo</p> <p>12.7.2 pochodzą z gospodarstwa wolnego od brucelozы (B. melitensis)(4); albo</p> <p>12.7.3 przed upływem okresu ustalonego w ramach programów zwalczania, zatwierdzonych zgodnie z decyzją 90/242/EWG, pochodzą z gospodarstwa innego niż to, o którym mowa w 12.7.1 i 12.7.2 oraz spełniają następujące warunki:</p> <p>(i) są indywidualnie zidentyfikowane;</p> <p>(ii) pochodzą z gospodarstwa, w którym wszystkie zwierzęta z gatunków wrażliwych na brucelozę (B. melitensis) były wolne od klinicznych objawów albo innych objawów brucelozы w ciągu co najmniej 12 miesięcy;</p> <p>(iii) albo:</p> <ul style="list-style-type: none"> - nie były szczepione przeciwko brucelozie(B. melitensis) w ciągu ostatnich dwóch lat i - były izolowane pod nadzorem weterynaryjnym w gospodarstwie pochodzenia i podczas tej izolacji zostały poddane, z wynikiem ujemnym, dwóm testom w kierunku brucelozы zgodnie z załącznikiem C do dyrektywy 91/68/EWG, przeprowadzonym w odstępie, co najmniej sześciu tygodni (4), <p>albo</p> <ul style="list-style-type: none"> - były szczepione szczepionką REV 1 przed osiągnięciem wieku siedmiu miesięcy, ale najpóźniej na 15 dni przed wprowadzeniem ich do gospodarstwa przeznaczenia(4); <p>13.1 Zwierzęta były transportowane przy użyciu środków transportu i przetrzymywane w miejscach, które zostały uprzednio oczyszczone i zdezynfekowane przy użyciu oficjalnie zatwierzonego środka dezynfekującego i w taki sposób, aby skutecznie chronić zdrowie zwierząt.</p> <p>13.2 Na podstawie urzędowej dokumentacji towarzyszącej zwierzętom, których dotyczy niniejsze świadectwo zdrowia, transport wysyłki rozpoczął się dnia.....(podać datę)(5).</p> <p>13.3 W momencie kontroli zwierzęta nadawały się do transportu w ramach zamierzonego przewozu zgodnie z postanowieniami dyrektywy 91/628/EWG(6).</p>	
<p>14. Niniejsze świadectwo obowiązuje przez 10 dni od daty inspekcji.</p>	
<p>14.1. Pieczęć urzędowa i podpis</p>	<p>14.2 Sporządzono w: (podać miejsce kontroli)</p>
	<p>14.3 Sporządzono dnia: (podać datę kontroli)</p>
	<p>14.4 Podpis urzędowego lekarza weterynarii (podać nazwisko i uprawnienia wielkimi literami)</p>

Adnotacje

- (1) Świadectwa zdrowia mogą być sporządzone tylko dla zwierząt, które mają być transportowane w tym samym wagonie kolejowym, samochodzie ciężarowym, samolocie albo łodzi/statku, które pochodzą z tego samego gospodarstwa/centrum gromadzenia i które są wysyłane do tego samego odbiorcy.
- (2) Dla wagonów kolejowych i samochodów ciężarowych podać numer rejestracyjny, numer lotu dla samolotów, a dla łodzi i statków nazwę.
- (3) Niepotrzebne skreślić.
- (4) Podać numer i miejsce.
- (5) W przypadku, gdy wysyłka jest grupowa w centrum gromadzenia i obejmuje zwierzęta, które zostały załadowane w różnych dniach, za datę rozpoczęcia transportu całej wysyłki uważa się najwcześniejszą datę opuszczenia przez

część wysyłki gospodarstwa pochodzenia.

(6) Niniejsze oświadczenie nie zwalnia transportujących z obowiązków ciążyących na nich zgodnie z obowiązującymi przepisami Wspólnoty, w szczególności dotyczącymi zdolności zwierząt do przewozu.

Wzór III

1. Nadawca (nazwa i pełny adres)		ŚWIADECTWO ZDROWIA(1) W HANDLU POMIĘDZY PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH OWCAMI I KOZAMI DO HODOWLI	
		Nr	Oryginał
2. Odbiorca (nazwa i pełny adres)		3. Państwo Członkowskie:	
5. Miejsce załadunku		4. Właściwy organ 4.1 Ministerstwo: 4.2 Departament:	
6. Środek transportu (2) 6.1 Typ: 6.2 Identyfikacja:		7. Zakład(y) pochodzenia 7.1 Nazwa i adres gospodarstwa(4) 7.2 Nazwa, adres i weterynaryjny numer identyfikacyjny zatwierdzonego centrum gromadzenia(4)	
8. Przeznaczenie zwierząt 8.1 Państwo Członkowskie UE: 8.2.1 Nazwa, adres gospodarstwa(4) 8.2.2 Nazwa, adres i weterynaryjny numer identyfikacyjny zatwierdzonego centrum gromadzenia w Państwie Członkowskim pochodzenia(4)			
9. Liczba zwierząt			
10. Identyfikacja zwierząt 10.1 Gatunek(ki) zwierząt: rasa..... 10.2 Indywidualna identyfikacja zwierząt objętych tą wysyłką			
Urzędowa identyfikacja indywidualna	Wiek (miesiące) i płeć (♀♂ kastrat)	Liczba zwierząt	
11. Pochodzenie zwierząt Zwierzęta: (a) urodziły się i były hodowane od urodzenia na terytorium Wspólnoty(4) albo (b) były importowane z państwa trzeciego, spełniającego warunki zdrowia zwierząt, o których mowa w decyzji Komisji 93/198/EWG zgodnie z artykułem 8 dyrektywy 72/462/EWG(4);			

12. Informacja o zdrowiu

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, niniejszym zaświadczam, że zwierzęta opisane powyżej spełniają następujące wymagania:

12.1 zostały zbadane w dniu dzisiejszym (w ciągu 24 godzin przed załadunkiem) i nie przejawiają żadnych klinicznych objawów choroby;

12.2 nie muszą być zniszczone w ramach programu zwalczania choroby zaraźliwej lub zakaźnej;

12.3 nie pochodzą z gospodarstwa, które jest przedmiotem zakazu z powodu zdrowia zwierząt i nie weszły w kontakt ze zwierzętami z takich gospodarstw, przy czym rozumie się, że:

12.3.1 taki zakaz jest związany z wybuchem jednej z następujących chorób, na które zwierzęta są wrażliwe:

- bruceloza,
- wścieklizna,
- węglik;

12.3.2 po ubiciu i / albo zniszczeniu ostatniego zwierzęcia wykazującego objawy albo wrażliwego na jedną z powyższych chorób, okres trwania zakazu musi wynosić co najmniej:

- 42 dni w przypadku brucelozy,
- 30 dni w przypadku wścieklizny,
- 15 dni w przypadku węglika;

12.3.3 nie pochodzą z gospodarstwa, ani nie weszły w kontakt ze zwierzętami z gospodarstwa położonego w strefie ochronnej, która została ustanowiona zgodnie z przepisami Wspólnoty i której zwierzęta nie mogą opuszczać;

12.3.4 nie są przedmiotem przepisów odnoszących się do zdrowia zwierząt wynikających z prawodawstwa Wspólnoty w odniesieniu do pryszczycy i nie były szczepione przeciwko pryszczycy;

12.4 przebywały ciągle w jednym gospodarstwie pochodzenia przez okres co najmniej 30 dni przed załadunkiem, albo od urodzenia w gospodarstwie pochodzenia, jeśli zwierzę ma mniej niż 30 dni, i żadne zwierzę z gatunku owiec i kóz nie zostało wprowadzone do gospodarstwa pochodzenia w ciągu 21 dni przed załadunkiem i żadne zwierzę parzystokopytne importowane z państwa trzeciego nie zostało wprowadzone do gospodarstwa pochodzenia w ciągu ostatnich 30 dni przed wysyłką, chyba, że te zwierzęta zostały wprowadzone zgodnie z postanowieniami artykułu 4a(2) dyrektywy 91/68/EWG;

12.5 odpowiadają gwarancjom dodatkowym ustalonym w artykułach 7 albo 8 dyrektywy Rady 91/68/EWG i ustalonym dla Państwa Członkowskiego przeznaczenia albo części jego terytorium.....

[podać nazwę Państwa Członkowskiego albo części jego terytorium] w decyzji .../.../WE (4).

12.6 spełniają co najmniej jeden z następujących warunków w 12.6.1, 12.6.2 albo 12.6.3 i dlatego kwalifikują się do wprowadzenia do gospodarstwa owiec i kóz, które jest oficjalnie wolne od brucelozy (*B. melitensis*)(4):

12.6.1 gospodarstwo pochodzenia znajduje się w Państwie Członkowskim albo w części jego terytorium.....

[podać nazwę Państwa Członkowskiego albo części jego terytorium, który jest uznane za oficjalnie wolne od brucelozy zgodnie z decyzją Komisji .../.../WE (4), albo

12.6.2 pochodzą z gospodarstwa oficjalnie wolnego od brucelozy (*B. melitensis*)(4); albo

12.6.3 pochodzą z gospodarstwa wolnego od brucelozy (*B. melitensis*) (4) oraz

(i) są indywidualnie zidentyfikowane,

(ii) nigdy nie były szczepione przeciwko brucelozie albo, jeśli były szczepione, to przed ponad dwoma laty albo są to samice w wieku ponad dwóch lat, które były szczepione przed osiągnięciem wieku siedmiu miesięcy,

(iii) były izolowane pod nadzorem weterynaryjnym w gospodarstwie pochodzenia i podczas tej izolacji zostały poddane, z wynikiem ujemnym, dwóm testom na obecność brucelozy zgodnie z załącznikiem C do dyrektywy 91/68/EWG, przeprowadzonym w odstępie, co najmniej sześciu tygodni(4);

12.7 spełniają co najmniej jeden z następujących warunków w 12.7.1, 12.7.2 albo 12.7.3 i dlatego kwalifikują się do wprowadzenia do gospodarstwa owiec i kóz, które jest wolne od brucelozy (*B. melitensis*)(4):

12.7.1 pochodzą z gospodarstwa oficjalnie wolnego od brucelozy (*B. melitensis*)(4); albo

12.7.2 pochodzą z gospodarstwa wolnego od brucelozy (*B. melitensis*)(4); albo

12.7.3 przed upływem okresu ustalonego w ramach programów zwalczania, zatwierdzonych zgodnie z decyzją 90/242/EWG, pochodzą z gospodarstwa innego niż to, o którym mowa w 12.7.1 i 12.7.2 oraz spełniają następujące warunki:

(i) są indywidualnie zidentyfikowane;

(ii) pochodzą z gospodarstwa, w którym wszystkie zwierzęta z gatunków wrażliwych na brucelozę (*B. melitensis*) były wolne od klinicznych objawów albo innych objawów brucelozy w ciągu co najmniej 12 miesięcy;

(iii) albo:

- nie były szczepione przeciwko brucelozie (*B. melitensis*) w ciągu ostatnich dwóch lat i

- były izolowane pod nadzorem weterynaryjnym w gospodarstwie pochodzenia i podczas tej izolacji zostały poddane, z wynikiem ujemnym, dwóm testom na obecność brucelozy zgodnie z załącznikiem C do dyrektywy 91/68/EWG, przeprowadzonym w odstępie, co najmniej sześciu tygodni(4),

albo

- były szczepione szczepionką REV 1 przed osiągnięciem wieku siedmiu miesięcy, ale najpóźniej na 15 dni przed wprowadzeniem ich do gospodarstwa przeznaczenia(4);

12.8 odnośnie zakaźnego zapalenia najądrza tryków (*B. ovis*), tam gdzie sprawa dotyczy nie kastrowanych tryków przeznaczonych do hodowli, muszą one:

(i) pochodzić z gospodarstwa, w którym żaden przypadek zakaźnego zapalenia najądrza tryków (*B. ovis*) nie został odnotowany w ciągu ostatnich 12 miesięcy,

oraz

(ii) przebywać ciągle w tym gospodarstwie przez okres 60 dni poprzedzających wysyłkę oraz

(iii) zostać poddane, w ciągu 30 dni przed wysyłką, z wynikiem ujemnym, badaniu na obecność zakaźnego zapalenia najądrza tryków (*B. ovis*) zgodnie z załącznikiem D do Dyrektywa 91/68 /EWG;

12.9 zgodnie z najlepszą wiedzą niżej podpisanego i według pisemnego oświadczenia ze strony właściciela, nie pochodzą z gospodarstwa, ani nie były w kontakcie ze zwierzętami z gospodarstwa, w którym zostały klinicznie stwierdzone następujące choroby:

(i) w ciągu ostatnich sześciu miesięcy, zakaźna bezmleczność owiec (*Mycoplasma agalactiae*) i zakaźna bezmleczność kóz (*Mycoplasma agalactiae*, *M. capricolum*, *M. mycoides* subsp. *mycoides* Large Colony),

(ii) w ciągu ostatnich 12 miesięcy, paratuberkuloza lub serowaciejące zapalenie węzłów chłonnych,

(iii) w ciągu ostatnich trzech lat, adenomatoza płuc, choroba Maedi-Visna lub wirusowe zapalenie mózgu i stawów kóz.

Jednakże, ten okres czasu zostaje zredukowany do 12 miesięcy, jeśli zwierzęta dotknięte przez chorobę Maedi-Visna albo wirusowe zapalenie mózgu i stawów kóz zostały poddane ubojowi, a pozostałe zwierzęta zareagowały ujemnie w dwóch testach;

12.10 odnośnie do trzęsawki owiec:

12.10.1 pochodzą z gospodarstwa spełniającego następujące wymagania:

(i) gospodarstwo przechodzi okresowe urzędowe kontrole weterynaryjne,

(ii) zwierzęta są identyfikowane,

(iii) żaden przypadek trzęsawki owiec nie został stwierdzony, od co najmniej trzech lat,

(iv) na dorosłych samicach przeznaczonych do uboju przeprowadzane są badania przez pobieranie próbek,

(v) do gospodarstwa wprowadzane są tylko samice pochodzące z gospodarstw spełniających te same wymagania;

12.10.2 zwierzęta przebywały od urodzenia lub przez ostatnie trzy lata, bez przerwy w gospodarstwie lub gospodarstwach spełniających wymagania punktu 12.10.1;

12.10.3 jeśli są przeznaczone do Państwa Członkowskiego, które stosuje, na całym terytorium lub na jego części, jeden z programów, o których mowa w punkcie 3(b) rozdziału załącznika VIII do rozporządzenia (WE) nr 999/2001, spełniają wymagania ustalone przez programy, o których mowa w tym punkcie;

<p>13.1 Zwierzęta były transportowane przy użyciu środków transportu i przetrzymywane w miejscach, które zostały uprzednio oczyszczone i zdezynfekowane przy użyciu urzędowo zatwierdzonego środka dezynfekującego i w taki sposób, aby skutecznie chronić zdrowie zwierząt.</p> <p>13.2 Na podstawie urzędowej dokumentacji towarzyszącej zwierzętom, których dotyczy niniejsze świadectwo zdrowia, transport wysyłki rozpoczął się dnia.....(podać datę)(5).</p> <p>13.3 W momencie kontroli zwierzęta nadawały się do transportu w ramach zamierzonego przewozu zgodnie z postanowieniami dyrektywy 91/628/EWG(6).</p>	
<p>14. Niniejsze świadectwo obowiązuje przez 10 dni od daty inspekcji.</p>	
<p>14.1. Pieczczę urzędowa i podpis</p>	<p>14.2 Sporządzono w: (podać miejsce kontroli)</p>
	<p>14.3 Sporządzono dnia: (podać datę kontroli)</p>
	<p>14.4 Podpis urzędowego lekarza weterynarii (podać imię i uprawnienia wielkimi literami)</p>

Adnotacje

- (1) Świadectwa zdrowia mogą być sporządzone tylko dla zwierząt, które mają być transportowane w tym samym wagonie kolejowym, samochodzie ciężarowym, samolocie albo łodzi / statku, które pochodzą z tego samego gospodarstwa / centrum gromadzenia i które są wysyłane do tego samego odbiorcy.
- (2) Dla wagonów kolejowych i samochodów ciężarowych podać numer rejestracyjny, numer lotu dla samolotów, a dla łodzi i statków nazwę.
- (3) Niepotrzebne skreślić.
- (4) Podać numer i miejsce.
- (5) W przypadku, gdy wysyłka jest grupowa w centrum gromadzenia i obejmuje zwierzęta, które zostały załadowane w różnych dniach, za datę rozpoczęcia transportu całej wysyłki uważa się najwcześniejszą datę opuszczenia przez część wysyłki gospodarstwa pochodzenia.
- (6) Niniejsze oświadczenie nie zwalnia transportujących z obowiązków ciążących na nich zgodnie z obowiązującymi przepisami Wspólnoty, w szczególności dotyczącymi zdolności zwierząt do przewozu.